

சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்

குமார் ரூபசிங்க

2003 - 2007 வரையில் பத்திரிகைகளில்
வெளியான கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

1-03-03
1-03-03
1-03-03
1-03-03
1-03-03

சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்

கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க

**2003 - 2007 வரையில் பத்திரிகைகளில்
வெளியான கட்டுரைகளின் தொகுப்பு**

வெளியீடு : சகவாழ்வு மன்றம்

ஐ.எஸ்.பி.என் : 978 - 955 -1358 -13 - 6

பதிப்புரிமை © : சகவாழ்வு மன்றம்

மேலதிக தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் கூடுதலான பிரதிகளை பெற்றுக்கொள்வதற்குமான வேண்டுகோள்கள் கீழ்வரும் முகவரியுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சகவாழ்வு மன்றம்,
146/20, ஹவ்லொக் வீதி,
கொழும்பு - 05
இலங்கை.

சகவாழ்வு மன்றமானது தனது பணிகளின் பரவுதலை ஊக்குவிப்பதுடன் கூடுதலான பிரதிகளுக்கான கோரிக்கைகளுக்கு உடனடியாக பதிலளிக்கும்.

சகவாழ்வு மன்றத்திற்காக இல 289-1/2 காலி வீதி, வெள்ளவத்தையில் உள்ள “Fast Printers” இனால் அச்சிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

நன்றி நவிலல்	VII
முகவுரை	IX
சிறந்ததொரு இலங்கையை நோக்கி	XI

2007 இல் வெளியானவை

அதிகரிக்கும் ஆட்கடத்தல்களும் நீதிக்குப்பிறம்பான படுகொலைகளும்	1
சாவின் வர்த்தகர்கள்	9
தமிழ் மக்களை வெளியேற்றியமை சர்வதேச உள்ளூர் சட்டங்களை அப்பட்டமாக மீறிய செயலாகும்	13
வான்புலிகளின் தாக்குதல்கள்	17
யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையும் சண்டைகளுக்கெல்லாம்	
தாய்ச் சண்டையும்	25
மாற்றமடைந்துள்ள தமிழக மனப்போக்கு மத்தியிலும் செல்வாக்கு செலுத்துமா?	31
வாகரைக்கான சண்டையும் கிழக்கின் மாற்றமும்	37
இக்கட்டான நிலையில் சு.க. - ஐ.தே.க. உடன்படிக்கை	43

2006 இல் வெளியானவை

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி எதற்காக?	49
தீர்க்கமான ஒரு கட்டத்தில் இந்தியா இலங்கை உறவு	55
பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையையே அரசு ஏற்க வேண்டும்	63
நேபாளம் : முரண்பாட்டு மாற்றத்தில் ஒரு வெற்றி	69
பிரபாகரன் நாளை என்ன சொல்வார்?	77
தமிழ் மக்களின் குரலுக்கு வலுச்சேர்த்தமையே ரவிராஜின் கொலைக்கான ஒரே காரணம்	85
கவனமாக அணுகப்பட வேண்டிய உத்தேச பேச்சுவார்த்தை	89
முரண்பாட்டிற்கான தீர்வில் தோல்வி	95
ஜெனீவாவில் பேச்சுவார்த்தை : இது இறுதி சந்தர்ப்பம்	101
உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டிய ஏட்டா போட்டியான தாக்குதல்கள்	109
தீர்க்கதரிசனம் மிக்க அரசியல் தலைவர் குமாரதுங்க	115
வன்முறையை உடனடியாக நிறுத்துங்கள்	121
இலங்கையில் காந்தியின் பொருத்தம்	127
வெளிநாடுகளில் இருந்து ஜே.வி.பிக்கு டொலர்கள் வந்து குவிகின்றன	137
ஹெல உறுமயவின் பயங்கரவாதப் பிரிவே தேசிய பிக்குகள் முன்னணி	143
இலங்கையில் யுத்தத்திற்கான ஒரு மூலமாக “தண்ணீர்”	149
இலங்கையில் யுத்தத்தை வேண்டுவது யார்?	155

நாட்டை யுத்தத்துக்குள் தள்ளும் ஜே.வி.பி நீதிக்காக	
பாடுபடுவோரை தாக்கவுள்ளது	161
இணைத் தலைமை மாநாடு உணர்த்துவது என்ன?	169
வரப்போவது போரா சமாதானமா?	175

2005 இல் வெளியானவை

இலங்கையில் யுத்தமா? சமாதானமா?	185
சமாதான பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க மகிந்த எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்	195
போர்நிறுத்தம் முடிவுக்கு வருமா?	203
பொதுக் கட்டமைப்பின் சவால்கள்!	207
கடல்கோள் தாக்கத்தின் பின்னர் நாடு எங்கே செல்கின்றது?	213
ஜே.வி.பியின் அச்சுறுத்தலுருக்கு அஞ்சாது துணிவான முடிவை	
ஜனாதிபதி எடுக்க வேண்டும்	219
சுனாமியும் சமாதானமும்	223
அனானின் வடபகுதி விஜயத்தைத் தடுத்தது அரசாங்கம்	
செய்த மிகப் பெரிய தவறு	227

2004 இல் வெளியானவை

கீழ் மட்டங்களிலிருந்து சமாதான முயற்சியை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்	235
ஜாதிக ஷெறல் உறுமயவின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்	243
வடபகுதி முஸ்லிம்கள் விவகாரத்தை தீர்ப்பதற்குச் சரியான நேரம்!	253
முரண்பாடுகளில் அடுத்த ஆரம்பம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களா?	261
தேசிய ஆலோசனைச் சபை	269
பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள்!	281
சமாதானத்தை முன்னெடுக்கும் இயக்கங்கள் பின்னடைவைக் காண்பது ஏன்?	287
கிழக்கு சிங்களவர்களைக் குறிவைத்து உருவாகி வரும்	
இனவாத அமைப்புக்கள்	295
சமஷ்டி கட்டமைப்பு ஒன்றுக்குள் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள	
இலங்கை தயாராகிறதா?	301
நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ஜனாதிபதி	
சமாதானத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்	307
எதிர்க்கட்சித் தலைவரையும் ஜனாதிபதி சமாதான	
முயற்சியில் இணைக்க வேண்டும்	311

சு.க.ஜே.வி.பி பிரிவிற்கு கட்டியம் கூறும் சுதந்திர முன்னணித் தலைவியின் இராஜிநாமா	317
சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுப்பதில் தகர்க்கப்பட வேண்டிய தடைக் கற்கள்	323
ஜுலைக் கலவரங்களை தடுத்திருக்க முடியுமா?	329
சவால்கள் நிறைந்த பேச்சுவார்த்தையையே நாங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கம்!	339
சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்	345
அமைதியை குலைக்க முயலும் சக்திகளின் தளமான மாறியுள்ள கிழக்கு மாகாணம்	349
முறையான பேச்சுக்களுக்கு முன்னர் முறைசாரா பேச்சுக்கள் அவசியம்!	353
மதவாத சக்திளை ஓரங்கட்டிவிட்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது சாத்தியமா?	359
சமாதான முயற்சிகளில் இந்தியாவின் ஈடுபாட்டுக்கான வாய்ப்பு உள்ளதா?	363
நோர்வேக்கு என்ன அக்கறை?	367
சமாதான முயற்சிகளை முன்னோக்கி நகர்த்தி அரசியல் உயிர் வாழ்வைப் பேணுவதே அரசின் தற்போதைய இலக்கு	371
அரசியல் சீர்த்திருத்தமா? சமாதான முயற்சிகளா?	381
நிரந்தரத் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதற்கு இடைக்கால அதிகார சபை வழிவகுக்கும்	387
தமிழ் கூட்டமைப்பின் வெற்றியை சமஷ்டி முறையில் தீர்வை காண்பதற்கான பூரண ஆணையாக சர்வதேச சமூகம் நோக்கும்	391
தலைவர்கள் பொறுப்புணர்வுடன் நடக்காவிட்டால் மீட்சி பெறமுடியாத சமூகங்களுள் நாடு தள்ளப்படும்	395

2003 இல் வெளியானவை

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் பிரதான பண்பு	403
ஜுலை இனக்கலவரம்	407
புலிகள் மட்டுமன்றி, இலங்கை அரசும் பயங்கரவாதத்தையே மேற்கொண்டது	409
கிழக்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளில் முக்கிய திருப்பம்!	423
சமாதானத்தின் பூரண பலன்களை வட-கிழக்கு மக்களால் அனுபவிக்க முடியாத நிலையுள்ளது.	431
வாழ்க்கைச் சரிதம்	439

நன்றி நவிலல்

2003 - 2007 வரையான காலப்பகுதிக்குள் நான் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளினதும் வழங்கிய நேர்காணல்களினதும் தொகுப்பு இந்த புத்தகத்தில் உள்ளடங்குகின்றது. இலங்கையில் யுத்தமும் சமாதானமும், முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு மற்றும் முரண்பாட்டு நிலைமாற்றம், சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள், தேசிய சர்வதேசரீதியில் சமாதானத்துக்காக செயற்படுபவர்களின் கருத்துக்கள், மதம் மற்றும் சிவில் சமூகம் ஆகியவற்றின் வகிபாகம் என பல விடயங்கள் இத் தொகுப்பில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

இந்த பிரதியை தயாரித்து அச்சிடும் வரையிலான கடமைகள் வரை செய்திப் பத்திரிகை வெளியீடுகளை ஒன்றிணைத்து இந்த வெளியீட்டிலுள்ள ஆக்கங்களைத் தயார்படுத்தி இந்த புத்தகத்தை தயாரிக்க மிகவும் கடினமாக உழைத்த திருமதி ஸ்வர்ணா மல்லவாரச்சி அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் இந்த வெளியீட்டிற்காக பரிசீலனைக் குறிப்புக்களை பெற்றுத் தந்த காயத்திரி விக்ரமசிங்கவிற்கும், கட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்து எழுதி, அச்சகத்தாருடன் தொடர்பாடலை மேற்கொண்ட திரு செல்வராஜா சேந்தன், முன்னுரையை எழுதிய திரு தனபாலசிங்கத்துக்கும், முழுமையாக இந்த கடமையை முடிக்க உதவிய சுலோசனா ரகுநாதனுக்கும், இந்த ஆக்கங்களை பிரசுரித்தமைக்காக ஞாயிறு திவயின, திவயின, ஞாயிறு லங்கா தீப, நாளாந்த லங்கா தீப, இருதின, ஞாயிறு லக்ஷிம, தினமின, சிலுமின, ரிவிர, ராவய, தெசதிய, ஆவரண, சாம விமர்ஷி ஆகிய பத்திரிகைகளின் முன்னாள், இந்நாள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் செவ்வி கண்ட பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட இந்த புத்தகத்தின் முன், பின் அட்டைகளை தயாரித்த ரெட்லயிம் தனியார் நிறுவனத்திற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

முகவுரை

கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க கடந்த சில வருடங்களாக தினக்குரல், வீரகேசரி மற்றும் சுடரொளி ஆகிய புதினப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிவருகின்ற கட்டுரைகளும் வழங்கி வருகின்ற நோக்காணல்களும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே ஆவலாகப் படிக்கப்படுகின்ற ஆக்கங்களாகவும் வரவேற்பை பெற்றவையாகவும் இருக்கின்றன.

2003 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதி முதல் 2007 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரை இப் பத்திரிகைகளில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மற்றும் வழங்கிய நோக்காணல்களை தாங்கிய ஒரு தொகுப்பாக இந்த வெளியீடு அமைகிறது. இதில் ஒரு முக்கியத்துவமும் இருக்கிறது. ஏனெனில், இலங்கை இனப்பிரச்சினை மற்றும் அதற்கான சமாதான நடவடிக்கை என்பவற்றை, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக பரிமாணங்களுடன் ஆராய்வதாக இந்த கட்டுரைத் தொகுப்பு அமைவதுடன், மக்கள் மத்தியிலே ஒரு சமாதான கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்துவதாகவும் சமூகங்களிடையே சகவாழ்வை ஊக்குவிப்பதாகவும் இருக்கின்றது.

மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய விவகாரங்களை அவற்றின் நியாய, உண்மைத் தன்மைகளை துணிவுடனும் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் அவற்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளசெய்கின்ற வகையிலும் எழுதுகின்ற ஆற்றல் குமார் ரூபசிங்கவிற்கு இருக்கிறது. முரண்பாடுகள் அல்லது அவற்றுக்கான தீர்வு தொடர்பிலான கலந்துரையாடல்கள் எப்பொழுதும் கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம் வரையிலும் மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டம் வரையிலுமான ஒரு இரு வழிக்கலந்துரையாடலுக்குரியதாக இருக்கவேண்டும். கலாநிதி குமார் ரூபசிங்கவின் இந்தக் கட்டுரைகள் இவ்விருமட்டங்களிலுமே சமாதானக் கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தவல்லவையாக இருப்பது ஒரு தனிச் சிறப்பு மிக்க அம்சமாகும். அத்துடன் தமிழ் சிங்களம் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் இன முரண்பாடு, அதற்கான தீர்வு மற்றும் தொடர்புடைய விவகாரங்கள் குறித்து பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாக கட்டுரைகளை எழுதிவருகின்ற ஒரே ஒரு சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளராக குமார் ரூபசிங்கவையே காணமுடிகிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் அடிக்கடி விஜயம் செய்து யுத்தம் மற்றும் கடல்கோள் அனர்த்தம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நேரடியாக சந்தித்தும் அங்குள்ள நிலைமகள் குறித்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டும் பல்வேறுபட்ட விவகாரங்களை பத்திரிகைகளினூடாகவும் ஏனைய வெளியீடுகளினூடாகவும் குமார் ரூபசிங்க வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். மேலும், சர்வதேச ரீதியான முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு தொடர்பில் தான் பெற்ற அனுபவங்கள் வாயிலாக இலங்கை இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் பல்வேறு யோசனைகள் மற்றும் கருத்துக்களை தனது கட்டுரைகளில் அவர் முன்வைத்திருக்கிறார். சிறுபான்மை மக்களுக்கு சமத்துவமான உரிமைகள்

வழங்கப்படுவதன் மூலம் மட்டுமே இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு நீதியானதும் நிலையானதுமான ஒரு தீர்வைக் காணமுடியும் என்பதும் யுத்தத்தின் மூலம் ஒரு போதும் தீர்வை காணமுடியாது என்பதுமே அவர் தனது கட்டுரைகளினூடாக வலியுறுத்தும் செய்தியாக இருக்கிறது.

இனவாதிகள் மற்றும் கடும் போக்காளர்களின் எத்தனையோ பல கண்டனங்கள் மற்றும் தூற்றுதல்களையும் பொருட்படுத்தாமல் மிகச் சிறந்த ஒரு பணியை அவர் துணிவுடன் ஆற்றி வருகிறார். குறிப்பாக, சமாதான முயற்சியை “சுவடு II” இராஜதந்திரத்தினூடாக வலுப்படுத்துவதற்காக சிவில் சமூகம் எவ்வாறு தனது வகிபாகத்தை செய்ய முடியும் என்பது தொடர்பில் ஆக்கபூர்வமானதும் முன்னுதாரணமிக்கதுமான பல்வேறு பணிகளை சகவாழ்வு மன்றத்தினூடாக கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது, சகவாழ்வுக்கான மன்றம் மற்றும் போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி ஆகியவற்றின் தலைவராக இருக்கும் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க, சர்வதேச ரீதியிலும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு முயற்சியில் அரும்பணி ஆற்றியிருக்கிறார். இன்றர்நேஷனல் அலேட்டின் செயலாளர் நாயகமாகவும், நோர்வேயின் பிறியோ (PRIO) என்ற முரண்பாட்டு ஆய்வு நிலையத்தின் பணிப்பாளராகவும், டோக்கியோவிலுள்ள ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக் கழகத்தின், ஆட்சி மற்றும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் மற்றும் பல உயர் பதவிகளையும் வகித்துள்ள அவர் 40 இற்கும் அதிகமான நூல்களையும், கல்விசார் சஞ்சிகைகளில் 200 இற்கும் அதிகமான கட்டுரைகளையும் எழுதியிருக்கிறார்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக தினக்குரல் பத்திரிகையில் அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் ஒரு தொகுப்பாக புத்தக வடிவில் வெளிவருவது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தருகிறது. மக்களுக்கான ஒரு சிறந்த கருத்து மூலமாகவும், உள்நாட்டு யுத்தங்கள் மற்றும் சமாதான நடவடிக்கைகள் பற்றிய கற்கையில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கு சிறந்த ஒரு உசாத்துணை நூலாகவும் இத் தொகுப்பு இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வீ.தனபாலசிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர்
தினக்குரல்

சிறந்ததொரு இலங்கையை நோக்கி பிரயத்தன- மக்கள் இயக்கம்

பிரயத்தன - மக்கள் இயக்க ஆரம்ப வைபவத்தில் கலாநிதி குமார் ருபசிங்க ஆற்றிய உரை

நவம்பர் 10, 2007

நீங்கள் அனைவரும் ஒரே கனவைப் பகிர்வதால் நீங்கள் இங்கு கூடியிருக்கின்றீர்கள். நாம் அனைவரும் சுதந்திரத்துடன் வாழ முடியும் என்பதே இந்தக் கனவு. எமது சொந்த மக்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 25 வருட காலமாக இப்போர் இடம்பெறுகின்றது. போருக்கு மறுப்பு தெரிவிக்கவும் சமத்துவமான சமாதானத்திற்காகவும் நீங்கள் இங்கு திரண்டுள்ளீர்கள். இந்தப் போர் உங்களுக்கும் உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் அத்தியாவசிய உணவை மறுப்பதை நீங்கள் அறிந்தமையால் நீங்கள் இங்கு வந்துள்ளீர்கள். பால் விலை அதிகரித்திருப்பது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. இந்தப் போர் எங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கண்ணியமான பாடசாலைக் கல்வியை மறுப்பதால் நீங்கள் இங்கு வந்துள்ளீர்கள். சிறந்த சுகாதார வசதியைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்படுவதாலும் நலிவடைந்து செல்லும் போக்குவரத்து நடைமுறையினால் சினமும் சிரமமும் அடைவதனாலும் நீங்கள் இங்கு வந்துள்ளீர்கள்.

அரசியல் நடைமுறைமை

தீவிர நெருக்கடியின் கோரப்படிக்குள் இலங்கை சிக்குண்டிருப்பது இரகசியமான விடயமல்ல. இலங்கையில் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்ட வேலைத் திட்டமோ, அதற்கான நிலையமொன்றோ இல்லை. ஒழுக்க விழுமியம் நிறைந்த அதிகாரமோ, வழிகாட்டலோ, தலைமைத்துவமோஇன்றி மக்கள் அல்லலுறுகின்றனர். ஊழலில் அமிழ்ந்துள்ள நம்பிக்கையைப் பெற்றுத் தராத அரசியல் ஆட்சி முறையில் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து போயுள்ளனர். பாராளுமன்றத்தில் நாணயமும் நேர்மையும் உள்ளவர் களுக்கு இனியும் இடமில்லாது போகின்றது. தலைவிரித்தாடும் ஊழல் சினத்தையும் சலிப்பையும் உங்களுக்குத் தந்ததால் நீங்கள் இங்கு வருகை தந்துள்ளீர்கள். ஊழலுக்கு மக்கள் பழகிப்போய் விட்டார்கள். தேசத்தின் செல்வமும் சொத்துகளும் பயமேதுமின்றி குறையாடப்படுகின்றன. இன்று 56 வருடங்களுக்குப் பின்னர் நாம் விதைத்த பிரிவு என்ற விதை எம்முன்னால் வளர்ந்துள்ளது. நீங்கள் அரசாங்கத்தின் மீதும் அரசின் மீதும் வைத்துள்ள நம்பிக்கையை இழந்துள்ளீர்கள். சமத்துவத்துடனும் கௌரவத்துடனும் வாழுவதற்கு உதவும் ஒரு அரசியல் முறைமையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றீர்கள்.

மக்கள் இயக்கம் என்றால் என்ன?

ஒரு நாகரிக நெருக்கடியின் மத்தியில் நாம் சிக்குண்டுள்ளோம். இது அரசியல்-சமூகம்-பொருளாதாரம்-கலாசாரம்-ஒழுக்கம் என்று வாழ்வின் சகல பரிமாணங்களிலும் பரவியுள்ளது. நாம் நம்பிக்கை வைத்த தலைவர்களினால் இந்த நெருக்கடி நிலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி காண முடியாதுள்ளது. இந்த நாட்டு மக்களாகிய நாம், தற்போதைய ஆட்சிமுறைமையின் கீழ் அரசியல் ரீதியில் தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளோம். எமது பொது வாழ்க்கை பற்றியும் அதிலுள்ள தடைகள்

பற்றியும் நாம் கருத்துக்களை முன்வைக்க வேண்டும் என்று இந்த நடைமுறை எதிர்பார்க்கவில்லை. எமக்கு அரசியலில் பங்குகொள்ளக்கூடிய பொதுவான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை. இது மட்டுன்றி, எம்மை மக்கள் குழுக்களாகப் பிரிக்கின்ற தவறான சமூகப் பிளவுகளால் சிதறிப்போயுள்ள எமது சமூகம், இலங்கையர்களாக நாம் ஒன்றிணைவதைக் கடினமாக்கியுள்ளது. நீங்கள் யாவரும் அறிந்தவாறு எம்முடையது ஒரு அரசியல்சாரா இயக்கமாகும். இதனடிப்படையில் எம்முடைய விழுமியங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் எம்முடன் இணைந்து கொள்ளுமாறு நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். நாம் ஒரு அரசியல் கட்சியல்ல. எமது மக்களின் பல்வகைத் தன்மையைப் பேணிக்கொண்டு அதன் ஆக்க சக்தியைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு இயக்கமே நாங்கள்.

மாற்றங்கள் முதலில் எமக்குள்ளே உருவாக வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார். நாம் மற்றவர்களிடத்தில் எதிர்பார்க்கும் மாற்றத்தை முதலில் நாம் நம்மில் ஏற்படுத்த வேண்டும். பேச்சு வார்த்தையிலும் ஆக்கபூர்வமான முன்னெடுப்புகளிலும் நாம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். அரசாங்கங்களும் ஆட்சியாளர்களும் எமக்கு எதிரிகள் அல்லர். ஆனால் எமது உரிமைகளுக்காகப் போராடும் உரிமையை நாம் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டோம். எமது மக்கள் வாக்களிப்பவர்களாக விளங்கிய நம் மக்கள் தாம் விரும்பும் மாற்றத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் பெற்றுத்தரும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். நீங்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள். அநீதி இடம்பெறும்போது வெறுமனே பார்வையாளர்களாக அதனைப் பார்த்து விட்டுச் செல்ல முடியாது. அதற்கு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த மக்கள் கோரிக்கையை உங்கள் வீடுகளுக்கும் வேலைத்தளங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லுங்கள். எம்முடைய குறிக்கோள்கள் மீதான உடன்பாடுகளின் பிரகாரம், ஒருவர் குறைந்தது நூறு பேரை புதிதாக இணைத்துக் கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் எமது தலைவர்களுடன் கலந்துரையாடி அரசியல் சீர்திருத்தம் ஒன்றுக்கான தேவை குறித்து அவர்களுக்கு எடுத்துரைப்போம். சில விடயங்களில் சட்டநடவடிக்கை எடுப்போம். சில விடயங்களில் சாத்வீக வழியில் சத்தியாக்கிரகங்கள் மேற்கொள்வோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் சிவில் ஒத்துழையாமை நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வோம்.

மேலதிக தகவல்களுக்கு: www.prayathna.org
www.kumarrupesinghe.org

அதிகரிக்கும் ஆட்கடத்தல்களும் நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகளும்

சர்வதேச விதிப்பிரமாணங்களுக்கு அமைவாக நடப்பதே காட்டு
மிராண்டித் தனத்திற்கும் நாகரிகத்திற்குமிடையிலான பண்பறிவுச்
சோதனை

சிபார்சுகள்

விசேட செயலணிப் பிரிவு

பிரஜைகள் மேற்பார்வைக் குழு

24 மணிநேர தொலைபேசி அழைப்பு உதவிச் சேவை

2005 இன் இறுதிப் பகுதியில் இரு தரப்பினருக்குமிடையே மோதல்
கள் அதிகரித்ததில் இருந்து மனித உரிமை மீறல்கள் மிக மோசமாக அதி
கரித்திருப்பது தற்போது உலகம் பூராவும் வெட்ட வெளிச்சமாகியிருக்
கிறது. நீதிக்குப்புறம்பான படுகொலைகள் தொடர்பிலான ஐ.நா.வின் விசேட
பிரதிநிதி பேராசிரியர் பிளப் அல்ஸ்டொன், இணைத்தலைமை நாடுகள்
மற்றும் போர்நிறுத்த கண்காணிப்பு குழு உட்பட முழு சர்வதேச
சமூகத்தினதும் கடுமையான கண்டத்திற்கு இது உள்ளாகியிருக்கிறது.
இந்த நிலைமை தொடர்ந்தால், எதிர்காலத்தில் இலங்கையானது, பல்வேறு
தடைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலைமையை எதிர்கொள்வதுடன், சர்வதேச
ரீதியில் தனிமைப்படுத்தப்படும் நிலைமையும் ஏற்படும். ஏற்கனவே, பல்வேறு
ஐரோப்பிய நாடுகள் விடுதலைப் புலிகளின் வன்முறை காரணமாக
அவர்களை தடை செய்திருக்கின்றன.

தற்போது, நடைமுறையில் இருக்கின்ற குற்றவியல், நீதி அமைப்பு,
நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மோசமான மனித உரிமை மீறல் நிலைமையை
எதிர்கொள்வதற்கு வினைத்திறன் மிக்கதாக இல்லாது இருப்பதால், இது
விடயத்தில் புதிய பொறிமுறைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் அவசியம்
என்று இந்தக் கட்டுரையில் நான் வலியுறுத்துகிறேன். பிரதிப் பொலிஸ்
மா அதிபர் ஒருவரின் கீழ் சகல படைத்துறை அதிகாரிகளை உள்ளடக்கிய
மிகச் சிறந்த ஒரு செயலணிக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும்

நிலைமையை அவதானிப்பதற்கும் சட்டத்திற்கமைவான தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்குமாக பொது மக்களைக் கொண்ட ஒரு மேற்பார்வைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இந்த வலியுறுத்தலாகும்.

நீதிக்குப் புறம்பான தண்டனையின் வரைவிலக்கணம்

நீதிக்குப் புறம்பான தண்டனை என்பது, நீதிமன்றம் அல்லது சட்ட அதிகாரம் ஒன்றின் அனுமதி இன்றி பௌதிக ரீதியாக தண்டனை வழங்குவதாகும். பொதுவாக இது, அரசு கருவிகளால், தம்மை அபாயகரமிக்க ஒரு இடையூறாக ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நீதிக்குப் புறம்பான தண்டனை கோட்பாட்டிற்குப் பின்னால் இருக்கின்ற மற்றொரு விளக்கம் என்னவென்றால், அரசாங்கங்கள் தமது சொந்த சட்டக் கோவையை தாமே உடைத்து விடுகின்றன. அவ்வாறு செய்வது அவசியமானது என்று கருதும் பொழுது அவை இதனைச் செய்து விடுகின்றன. நீதிக்குப் புறம்பான தண்டனை என்பது கொலைகார கும்பல்களைப் பயன்படுத்தி தண்டனைகளை நிறைவேற்றுகின்ற சர்வாதிகாரமான மற்றும் அரசியல் ரீதியாக அடக்குமுறை மிக்க அரசாங்கத்தின் ஒரு வகைக்குரிய இயல்பாகும். ஆனால், சர்வதேச ரீதியாக, ஜனநாயக நாடுகள் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளும் சில சூழ்நிலைகளின் கீழ், நீதிக்குப் புறம்பான தண்டனைகளைப் பயன்படுத்துவதாக அறியப்பட்டுள்ளன.

தற்போதைய நிலைமை

ஊடகத்துறை மீது அரசாங்கம் விதித்திருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக, இலங்கையின் தற்போதைய உண்மையான நிலைமை சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

தற்பொழுது, இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கில் அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் ஒருவருக்கெதிராக ஒருவர் ஈடுபடுகின்ற வன்முறைச் செயற்பாடுகளுக்கு பழிவாங்குகின்ற வகையில், பொது மக்களை இலக்கு வைத்து நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றன. அத்துடன், அரசாங்கமும் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பின் கீழான துணை இராணுவக் குழுக்களும் கொழும்பு மற்றும் சுற்றுப்புறங்களில் ஆட்கடத்தல்கள், சித்திரவதை மற்றும் கொலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

2006 இன் ஆரம்பம் முதல் இதுவரை, 1500 இற்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டும், 250,000 இற்கும் அதிகமானோர் இடம்பெயர்ந்தும் இருப்பதாக அறிக்கையிடப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலை குறித்து அறிக்கையிடப்பட்டிருப்பதுடன் 1,000 இற்கும் அதிகமானோர் காணாமல்போயிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கடந்த 3 மாதங்களில் மட்டும் 1,000 இதற்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டிருப்பதாக 'பவ்ரல்' கூறியிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் 450 ஆட்கடத்தல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும் கொழும்பில் 125 ஆட்கடத்தல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதாக சிவில் கண்காணிப்புக் குழுவும் தெரிவித்திருந்தன. இவ்வாறு கடத்தப்பட்டவர்களில் 34 பேர் இன்னமும் காணாமல் இருப்பதுடன் அறுவரின் சடலங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனையவர்கள் பல மில்லியன் ரூபாவைக் கப்பமாகச் செலுத்திய பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவசரகால தடைச் சட்டத்தின் கீழ் பலர் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆட்கடத்தல்கள்

சம்பவங்களை ஆராய்கின்ற போது, தற்போது பல்வேறு தரப்பினராலும், பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆட்கடத்தல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவது தெளிவாகிறது.

அரச அனுசரணையுடனான ஆட்கடத்தல்கள்

இது யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் வெளிப்படையானதாக இருக்கின்றது. இராணுவத்தினரால் ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ள இரவு வேளையில், ஏராளமானவர்கள் வீடுகளுக்குள் வைத்து கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரச அனுசரணையுடனான ஆட்கடத்தல்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஏனென்றால், பொலிஸ் வினைத்திறன் அற்றதாக இருக்கின்றது என்றும், சான்றுகளை மறைப்பதற்குப் பொலிஸார் கூடுதல் காலம் எடுக்கின்றனர் என்ற கருத்தை இராணுவம் கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன், அரசியல் தலையீடும் இது விடயத்தில் ஒரு பாதிப்பாக இருக்கின்றமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

தாணை இராணுவ குழுவினரின் ஆட்கடத்தல்கள்

ஆயுத குழுக்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான ஆதரவு கவலை தரும் ஒரு விடயமாக நோக்கப்படுகிறது.

கடந்த சில வருடங்களில் துணை இராணுவக் குழுக்களின் கணிசமான வளர்ச்சியுடன், ஆட்கடத்தல்கள், நீதிக்குப்புறம்பான படுகொலைகள் மற்றும் கப்பம் அறவிடப்படுதல் என்பவை தொடர்பில் அரசாங்கம் கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது.

தகவல் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அல்லது பழிவாங்குவதற்காக இக் குழுக்கள் ஆட்களைக் கடத்துகின்றன. கப்பம் கேட்பதற்காகவும் கணிசமான அளவில் கடத்தல் இடம்பெறுகின்றது. தமிழ் வர்த்தகர்களைக் கடத்தி, மிரட்டிப் பணம் பெறுவது ஒரு பிரபல்யமான போக்காகவே காணப்படுகிறது. 50-100 மில்லியன் ரூபாவரை இவர்களிடம் கோரப்படுகிறது. இத்தகைய ஆட்கடத்தல்களுக்கெதிராக, இந்திய அரசாங்கம் கடுமையான நிலைப்பாட்டை எடுத்ததால், இந்தப் போக்கு சற்று குறைவடைந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக, முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் மீது தற்போது இலக்கு திரும்பியிருக்கிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் இக் கடத்தல்கள் குறித்து வர்த்தகர்கள் பொலிஸில் முறையிடுவதில்லை. மிக விரைவில், சிங்கள வர்த்தகர்களும் இலக்கு வைக்கப்படும்நிலை ஏற்படும். கிழக்கில் ஆட்கடத்தல்கள், சிறுவர்களைப் படையில் சேர்த்தல் மற்றும் இலக்கு வைக்கப்பட்ட கொலைகள் மற்றும் இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் மற்றும் அச்சுறுத்தல் என்பவற்றுக்கு கருணா குழுவே பொறுப்பு.

உள்ளூர் கும்பல்களின் கடத்தல்

ஆட்களைக் கடத்தி இலாபம் ஈட்டுகின்ற இந்த இலாபகரத்தொழிலில் தற்போது ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு குழுவாக பாதாள உலகக் குழு செயற்படுகின்றது. பல்வேறு வர்த்தக நிறுவன உரிமையாளர்கள், தாங்கள் கடத்தப் படுவதை தவிர்க்கவேண்டுமானால் “பாதுகாப்பு பணம்” என்ற குறித்த தொகைப் பணத்தைப் பாதாள உலகக் குழுவினுக்கு செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளின் ஆட்கடத்தல்கள்

ஆட்கடத்தல், கப்பம் அறவிடல், சித்திரவதை மற்றும் நீதிக்குப்புறம்பான படுகொலைகள் என்று பல்வேறு சம்பவங்களில் விடுதலைப்புலிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் செயற்பாடுகள் கடுமையான முறையில் கண்டனத்திற்குள்ளாகியிருப்பதுடன், இது பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் அவர்கள் தடை செய்யப்படுவதற்கும் இட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

சர்வதேச சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு

தற்போதைய சூழ்நிலையின் பின்னணியில், 14.06.2007 அன்று அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்ட சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை பின்வருமாறு தெரிவித்தது.

கடந்த 18 மாதகாலமாக நாட்டில் அதிகரித்துவருகின்ற மனித உரிமை மீறல்கள், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து தண்டிப்பதற்கும் சிவிலியன் களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நீதியை வழங்குவதற்கும் தற்போதுள்ள உள்ளூர் பொறிமுறைகள் போதுமானவை அல்ல என்பதையே காட்டுகிறது. கடந்த ஆண்டு ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணைக் குழு, மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்து குற்றவாளிகள் பாதுகாக்கப்படுகின்ற தன்மையை நீக்குவதற்குத் தவறிவிட்டது. உண்மையில் இதன் விளைத்திறனானது சர்வதேச நிபுணர்கள் குழுவினால் சவாலிடப் பட்டிருக்கின்றது. மோசமடைகின்ற இந்த நிலைமையில், மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி கண்காணிப்பதற்கும் புலனாய்வு செய்வதற்கும் ஒரு சுயாதீனமான தன்மை அவசியமானது.

இதற்கு ஒரு படிமேல் சென்று ஜூரிகளின் சர்வதேச நீதிமன்ற செயலாளர்நாயகம் நிக்கோலஸ் ஹோவன் அரசாங்கத்திடம் இருந்து விரைவானதும் உருப்படியானதுமான பதிலை வலியுறுத்தினார். இது, மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் மீதான விசாரணை மற்றும் கல தரப்பிலும் மனித உரிமை மீறல்களை தடுப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமான சர்வதேச மனித உரிமைகள் கள நடவடிக்கையினை உள்ளடக்க வேண்டும் என்பது அவரது வலியுறுத்தல்.

ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு

எவ்வாறெனினும், இவை அத்தனை மத்தியிலும், தனது ஆட்சியின் கீழ் மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற வில்லை என்று மறுத்திருக்கிறார். அல் ஜசீரா தொலைக்காட்சி நிருபர் டேமூர் நபிலியுடனான பேட்டியில், ஹியூமன் ரைட்ஸ் வோச்சினால் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஆகக்குறைந்தது 700 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆட்கடத்தல்கள் பற்றி குறிப்பிட்ட போது, அதனை சர்வ சாதாரணமாக மறுத்த அவர், தனது ஆட்சிக்கெதிரான சூழ்ச்சி இது என்று கூறினார்.

கடந்த சில மாதங்களாக தமிழ் மக்கள் அனுபவித்து வரும் துன்பதுயரங்களை நேரடியாக கண்டிருக்கின்ற நிலையில், இலங்கையின்

ஜனாதிபதியும் எனது நண்பனுமான ஜனாதிபதி இதனை சர்வசாதாரணமாக மறுத்தமை என்னைக் கோபத்திலும் சோகத்திலும் ஆழ்த்தியது. காணாமல் போதல், ஆட்கடத்தல்கள் மற்றும் நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகளுக்கெதிராக அவர் குரல் கொடுத்து செயற்பட்ட நாட்களை நான் நினைவு கூருகின்றேன். அந்தக் காலத்தின் போது நான் நோர்வேயில் இருந்து அவரது இந்த நடவடிக்கைகளுக்காக நிதி உதவி செய்தேன். இந்த நடவடிக்கையில் அவர் அப்போது மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் பற்றுறுதியுடனும் இருந்ததுடன், தொடர்ச்சியாக ஜெனீவாவிற்கு விஜயம் செய்து மனித உரிமைகள் தொடர்பில் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்தார். நிதி நெருக்கடி காரணமாக, முறையான தங்குமிட வசதிகள் இன்றியும், முறையாக உணவு கூட உண்ணாமல், இந்த நடவடிக்கையில் அவர் ஈடுபட்டார். அப்போதைய அரசாங்கம், மேற்கொண்ட மனித உரிமை மீறல்கள், சித்திரவதை மற்றும் நீதிக்குப்புறம்பான படுகொலைகள் என்பவை பற்றி தொடர்ச்சியாக பாராளுமன்றத்திலும் குரல் எழுப்பினார். ஜனாதிபதி பிரேமதாஸாவின் பீசையைவிற்கெதிராக பாரிய ஆர்ப்பாட்டங்களை ஒழுங்கு செய்தார். 1980களின் இறுதிப் பகுதியில் பலனகந்த புதைகுழியில் இருந்து எலும்புகளை எடுத்துப் பாராளுமன்றத் திற்குக் கொண்டு சென்று சபாநாயகரின் மேசையில் வைத்து இராணுவம் மற்றும் விசேட அதிரடிப் படையினரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொடூரமான படுகொலைகள் பற்றி விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், தற்போது ஆயுத படைகளுக்கு அவசரகால சட்டத்தின் மூலம் எல்லை மீறிய அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கின்ற இதே மகிந்தராஜபக்ஷ வன்முறைகளை கட்டுப்படுத்துவதற்காக பிரேமதாஸவினால் கொண்டுவரப்பட்ட அவ சரகால தடைச் சட்டத்தை விமர்சித்திருந்தார்.

“அவசரகால சட்டம் என்ற போர்வையில் 2,000 இற்கும் அதிகமான இளைஞர், யுவதிகள் உங்களால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தடுப்புக் காவலில் இந்த இளைஞர்களுக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள கொலை அச்சுறுத்தல்களை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.” என்று 25.01.1990 அன்று பாராளுமன்றத்தில் கூறியிருந்தார்.

பட்டலந்த வதைமுகாம் குறித்த எதிர்க்குரல் எழுப்பியவர்களில் முக்கியமான ஒருவராகவும் மகிந்தராஜபக்ஷ காணப்படுகிறார். காணாமல்போன இளைஞர் யுவதிகளின் தாய், தந்தையர்களினது துன்ப, துயரங்களை வெளிக்

கொணர்ந்திருந்தார். அதேசமயம், அப்போதைய அரசாங்கத்தை, 'கொலைகார அரசாங்கம்' என்று பாராளுமன்றத்தில் விமர்சித்திருந்தார்.

22.02.1990 அன்று, "இது ஒரு கொலைகார ஆட்சி. நீங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் - இதற்குப் பதில் கூற வேண்டும். நிறைவேற்று அதிகாரம் உடைய ஜனாதிபதி இதற்குப் பதில் கூற வேண்டும்" என்று பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்திருந்தார்.

ஆனால், இதே மகிந்த ராஜபக்ஷ தான், நிறைவேற்று அதிகாரம் உடைய ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்து கொண்டு பயங்கரவாதத்தை தோற்கடிப்பதற்காக முன்னைய ஜனாதிபதிகள் மேற்கொண்ட ஆனால், அவரால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்ட அதே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். அரசு அனுசரணையுடனான ஆட்கடத்தல்கள் மற்றும் நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் இடம்பெறுகின்றன என்பதில் எந்தக் கேள்வியும் இல்லை. இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு அமைக் கப்பட்டது. ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தனாவின் காலத்தின் போது கூட, வடக்கில் தமிழ் ஆயுத கிளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு அனுசரணையுடனான வன்முறை பயன்படுத்தப்பட்டதுடன், ஒவ்வொரு தமிழனும் பயங்கரவாதியாக பார்க்கப்பட்டான். எவ்வாறெனினும், அரசு அனுசரணையுடனான வன்முறை, தமிழ் ஆயுத கிளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்து வதில் வெற்றி பெறவில்லை. மாறாக புதிய தொரு மட்டத்திற்கு ஆயுத கிளர்ச்சியின் வளர்ச்சி பெறுவதற்கே உதவியது.

இன்று பல்வேறு இராணுவ, கோட்பாடுகள், அரசு அனுசரணையுடனான வன்முறையின் இலக்குகளாக பொது மக்களே காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றன. இது ஒரு எதிர்மறை தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது மட்டுமன்றி, பொது மக்கள் மத்தியில் அச்சம், கவலை என்பவற்றையும் ஏற்படுத்தும். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சந்தித்த வன்முறை மற்றும் துஷ்பிர யோகங்கள் என்பவை கிளர்ச்சியாளர்களுக்கான அதிகரித்த ஆதவையும் நிதி உதவியையும் உறுதி செய்திருக்கின்றது என்று கூற முடியும். ஒரு ஆயுதப்போர் இருக்கின்ற போது இது மேலும் முக்கியமானது. மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமான சட்டங்களுமே பொது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான இருபெரும் இரட்டைத் தூண்கள். அரசு அல்லாத செயற்பாட்டாளர்கள் மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டாலும் கூட, அரசாங்க மானது இந்த சட்டவிலகலுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கு கடப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாக நடப்பதே காட்டு மிராண்டித்தனத்திற்கும் நாகரிகத்திற்குமிடையிலான பண்பறிவுச் சேதனையாகும்.

சிபாரிசுகள்

1. ஆட்கடத்தல்கள் அறவே இடம்பெறா திருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையான விசேட பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இதனை அடைவதற்காக, பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபரின் வழிகாட்டலின் கீழ், சகல படைத்துறையினரையும் உள்ளடக்கியதான மிகச்சிறந்த தரமுடைய செயலணிக்குழு ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டும்.
2. பொது மக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு மேற்பார்வைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இக்குழு நிலைமையைக் கண்காணிப்பதுடன், சட்டத்திற்கு இசைவான தன்மையை உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
3. 24 மணிநேர தொலைபேசி அழைப்பு உதவிச் சேவை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்துப் பொதுமக்கள் சம்பவங்களை உடனுக்குடன் தெரிவிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த உதவிச் சேவையானது அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மூலம் பரந்த அளவில் விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

‘சாவின் வர்த்தகர்கள்’

யுத்தம் மிகவும் கொடுமானதும் பேரழிவை ஏற்படுத்துவதும் என்பதால் சரியான சிந்தை உள்ள எவருமே அதனை விரும்பமாட்டார்கள். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இதுதான் யதார்த்தநிலை அல்ல. யுத்தத்தின் மூலம் நன்மையடையும் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெருந் தொகைப் பணத்தை இதில் இருந்து அவர்கள் ஈட்டிக்கொள்கிறார்கள். இவர்கள் ‘சாவின் வர்த்தகர்கள்’ என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். சட்ட மற்றும் சட்ட விரோதமான ஆயுத தயாரிப்பு, அவற்றின் விற்பனை குறிப்பாக சிறிய ரக ஆயுதங்களின் விற்பனை மூலம் பெருந் தொகைப் பணத்தை இவர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

சர்வதேச நிலை

உலகின் மிகப் பெரிய ஆயுத உற்பத்தியாளர் லொக்கீட் மார்ட்டின் என்ற நிறுவனமே. இதற்கு அடுத்து, போயிங் மற்றும் ரெய்தொன் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. யுத்த எதிர்ப்பாளர் அமைப்பின் இராணுவ மயமாக்கலுக்கெதிரான இணைப்பாளர் சிமொக் ஹெரொக்கின் குறிப்பின்படி, இந்த நிறுவனங்களும் கூட்டுத்தாபனங்களும் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் யுத்தத்தை ஏற்படுத்தும் கொள்கைக்காக ஒத்துப்பாடுகின்றன. இந்த வர்த்தகர்கள் யுத்தத்தில் இருந்து இலாபம் ஈடுகிறார்கள் என்பதை விடவும் இலாபமீடு வதற்காக யுத்தங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமானது. அந்தளவிற்கு அவர்களது அதிகாரமும் செல்வாக்கும் உயர்வானதாகும்.

பொதுவில், இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்துமே, அமெரிக்காவின் தேர்தல் பிரசாரத்திற்கு நிதி அளிப்பதுடன் அதன் மூலம் அமெரிக்காவின் கொள்கையை ஆதிக்கம் செய்கிறார்கள். நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூடியது போல, ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகியவற்றில் அமெரிக்க யுத்தமானது அமெரிக்காவின் ஆயுத தரகர்களுக்கு பெரும் இலாபத்தை ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. அமெரிக்கா தவிர, ரஷ்யா, செக்கோசிலவாக்கியா மற்றும் இந்தியா போன்ற பல நாடுகளும் ஆயுத தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

உலகின் வருடாந்த இராணுவ செலவீனம் இன்று, 1000 பில்லியன் டொலர்களையும் தாண்டி விட்டது. தற்பொழுது உலகளாவிய ரீதியில் 500 மில்லியனுக்கும் அதிகமான சிறிய ஆயுதங்கள் விநியோகத்தில் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. உண்மையில், தெற்காசியாவில் மனித பாதுகாப்

பானது எந்தளவிற்கு சிறிய ஆயுதங்களின் பரந்தளவிலான விநியோகம் காரணமாக, அச்சுறுத்தப்படுகிறது. இது இன்னமும் முழுமையாக புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. கணிசமான எண்ணிக்கையான சேதம் ஒரு புறம் இருக்க, வன்முறை காரணமாக பாதிக்கப்படும் குடும்பங்கள் செலுத்தும் விலை மிக அதிகமானதாகும். ஆனால், ஆயுத தரகர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஈட்டப்படும் இலாபமானது மனித விலையைக் காட்டிலும் பெறுமதி மிக்கதாக இருக்கிறது.

இலங்கை நிலைமை

சிறிய ஆயுதங்கள் தொடர்பிலான ஆய்வாளரான முகாபேயின் பிரகாரம், இலங்கை இராணுவத்தில் இருந்து தப்பி ஓடிய ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினர் இருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கை 52,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதேபோல விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்து தப்பியோடியவர்களும் ஏராளம் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் ஆயுதங்களுடன் தமது பதவிகளை விட்டு விட்டு வந்தவர்கள். அல்லது பின்னர் ஆயுதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர். அவரது ஆய்வின் பிரகாரம், 3 இலட்சம் சட்ட விரோத ஆயுதங்கள் பொது மக்களின் கைகளில் இலங்கையில் இருக்கின்றன. இந்தப் பின்னணியில் இலங்கையில் ஒப்பந்த அடிப்படையிலான கொலைகள் அதிகரித்திருப்பதற்கும், குற்றச் செயல்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கும் ஆச்சரியம் ஏதும் இருக்க முடியாது.

அதேவேளை, 2005 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்விக்கான செலவீனமானது வெறுமனே 26 பில்லியன்களே ஆகும். அதே ஆண்டு சுகாதாரத்திற்கான செலவீனம் 30 பில்லியன் ரூபாவே ஆகும். ஆயுதக் கொள்வனவுக்கான பணத்தை இவ்விரு துறைகளுக்கும் பயன்படுத்தியிருந்தால் எந்தளவு தூரம் அபிவிருத்தி கண்டிருக்க முடியும் என்பதை உய்த்தறியலாம். இலங்கையில் எழுத்தறிவு 90 சதவீதம் என்று கூறிக்கொண்டாலும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பாடப் புத்தக பற்றாக்குறை, நல்ல பாட சாலைகளுக்கான வசதி இன்மை போன்ற ஏராளமான பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. இதே மாதிரியான பிரச்சினைகள் சுகாதாரத் துறையிலும் இருக்கிறது. அரசாங்க வைத்தியசாலைகள் நோயாளிகளால் நிரம்பி வழிவதுடன் சிறந்த மருந்துவ சிகிச்சையை பெற்றுக் கொள்வதிலும் சிரமங்கள் எதிர்நோக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு சமூக ரீதியாக பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்ற அதே மக்கள் தான் இராணுவ செலவீனத்தையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய துரதிர்ஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது.

வருடம் இராணுவ செலவீனம் (மில்லியன் ரூபாய்களில்)

1983 1.7

1986 6

1995 24

1996 38

1998 56

2001 63

2004 56

2005 56.3

2006 69.5

2007 (மதிப்பிடப்பட்ட) 139.6

லேசர் வழிகாட்டி குண்டுகள்.

ஒரு மிக் 29 ரக விமானத்தின் சராசரியான விலை 15 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும் (ரூபா 1665 மில்லியன்). இப்பால் அத்தாஸின் கூற்றின் பிரகாரம், அரசாங்கமானது இத்தகைய விமானங்களை 7 முதல் 10 வருட கால கடன் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படாத ஒரு தொகையில் ரஷ்யாவிடமிருந்து கொள்வனவு செய்வதற்கு கருதுவதாக அறிய முடிகிறது. இதற்கான சுமையை எடுத்து வருகின்ற அரசாங்கமே தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறு கடன் அடிப்படையில் விமானங்களைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் கூட, நாட்டின் ஆகாய பாதுகாப்பை உறுதி செய்து கொள்ள முடியாது என்றும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மிக் 29 ரக விமானங்களை உரிய முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும், சுமார் 30,000 அமெரிக்க டொலர்கள் பெறுமதியான பல இராணுவ உப கரணங்களை (ராடர் உட்பட) அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்ய வேண்டும். இதற்குப் புறம்பாக, மிக் 29 ரக யுபிரெய்ன்ர் யூஎவி அமைப்பு, நவீன ஹெலிகொப்டர்கள் என்பவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்கும் ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஹெலிகொப்டர்களை தரம் உயர்த்து வதற்கும் விமானப்படை திட்டமிட்டு வருகிறது. இதற்கு 145 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் தனியாக தேவை. மேலும், விடுதலைப் புலிகளின் விமானங்களை அழித்தொழிப்பதும் செலவுமிக்க ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. சுவாரஷ்யமான வகையில், ஒரு மாட்டு வண்டியை முட்டி மோதுவதற்கு ஒரு மேர்ஸிடஸ் பென்ஸ் காரை வாங்குவதுடன் இது ஒப்பிடப்படுகிறது. விடுதலைப் புலிகளிடம் இருப்பதாக நம்பப்படும் செக்கோஸ்லோவாக்கிய தயாரிப்பான, சிலின் சட்-143 ரக விமானங்களை தாக்குவதற்கு இத்தகைய பெறுமதி மிக்க நவீன விமானங்கள் தேவைதானா என்றும் கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது.

இதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இஸ்ரேல் மற்றும் ஈராக் என்பவற்றிலான சர்வதேச அனுபவங்களைப் பார்ப்பது பொருத்தமானது. உதாரணமாக

இஸ்ரேல் அரசாங்கமானது, மிகச் சிறந்த புலனாய்வு உபகரணங்களுடன் கூடிய இராணுவ பலத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் சிறந்த வான்படை மற்றும் நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட இராணுவத்தையும் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இருந்த போதிலும் லெபனானில் ஹிஸ்புல்லா போராளிகளை எதிர் கொள்ளவோ அல்லது பாலஸ்தீன கிளர்ச்சியை எதிர்கொள்ளவோ இயலவில்லை. சமீபத் தைய உதாரணமான ஈராக்கில் அமெரிக்கா எதிர்கொண்டு வரும் கிளர்ச்சி காணப்படுகிறது. ஒரு ஆண்டுக்குள் யுத்தத்தை முடிப்பதாக கூறி போரை ஆரம்பித்த சர்வ வல்லமை பொருந்திய அமெரிக்காவால் இத்தனை ஆண்டுகள் சென்றும் அதனை முடிவுக்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. தற்கொலைத் தாக்கு தல் காரணமாக நாளொன்றில் சராசரியாக 50 பேர் கொல்லப்படுகின்றார்கள்.

விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ செலவீனம் என்னவென்று தெளிவான அறிக்கைகள் எதுவும் இல்லை. எவ்வாறெனினும் ‘யுத்தத்திற்கான கிரயம்’ என்ற அண்மைய இந்திய வெளியீடு ஒன்றின் பிரகாரம் அவர்களது வருட வருமானம் 250-300 மில்லியன் டொலர்களாகக் காணப்படுகிறது. இதன் ஒரு பகுதி பணம், இயக்க உறுப்பினர்களுக்காகவும் அபிவிருத்திப் பணிகளுக்காகவும் செலவிடப்படுகிறது. ஆனால், கூடுதலான பணம் ஆயுத கொள்வனவிற்காகவே செலவிடப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் மனித உரிமைகள் அமைப்பான ‘ஹியூமன்ரைட்ஸ் வாச்’ வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்றின் பிரகாரம், கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னர் “இறுதிப் போருக் காக” என்று பெருந்தொகைப் பணத்தை விடுதலைப்புலிகள் வெளிநாட்டு தமிழ் மக்களிடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திடம் 3000 டொலர்கள் வரையிலும் வர்த்தக நிலையங்களில் இருந்து 10,000 டொலர்களுக்கு அதிகமான தொகையையும், இந்து ஆலயங்களில் இருந்து 100,000 டொலர் பணத்தையும் இந்தப் பிரசாரத்தின் போது விடுதலைப்புலிகள் சேகரித் துள்ளனர். வடக்கு - கிழக்கில் வரி அறவிடுவதற்குப் புறம்பாக, கப்பல் வியாபாரம், கடத்தல் என்பவற்றின் மூலமும், வர்த்தக நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்வதன் மூலமும் பெருந் தொகை பணத்தை புலிகள் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இத்தகைய செலவீனங்களின் பின்னணியில் யுத்தம் தொடர்ந்து கொண்டிருக் குமானால், இறுதியில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்களே இழப்பாளிகளாக இருப்பர். சிறுவர்கள் கல்வி ரீதியாக பாதிக்கப்படுவதுடன் சுகாரம் போக்கு வரத்து உட்பட சகல துறைகளிலும் நாடு பெரும் பின்னடைவை சந்திக்கும். இந்த நாடு இராணுவ செலவீனத்திற்குள் சிக்குப்பட்டு, அதல பாதாளத்திற் குள் வீழ்வதை தடுப்பதற்கு இந்த நாட்டு மக்கள் காத்திரமான ஒரு வகியாகத் தைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் வெறுமனே பார்வையாளர்களாக இருக்கக் கூடாது.

தமிழ் மக்களை வெளியேற்றியமை சர்வதேச, உள்ளூர் சட்டங்களை அப்பட்டமாக மீறிய செயலாகும்

கொழும்பில் தமிழர் வாழும் பகுதிகள் பலவற்றை கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னர் சுற்றி வளைத்திருந்த பொலிஸார், 376 பேரை பல வந்தமாக கைதுசெய்து அவர்களது பூர்வீக இடமான வடக்கு, கிழக்கு அனுப்பியிருந்தனர். எவ்வாறெனினும், அரசாங்கத்திற்கு இந்த நடவடிக்கைக்கு உயர் நீதிமன்றம் தடை உத்தரவு பிறப்பித்ததை அடுத்தும் சர்வதேச சமூகம் மற்றும் மனித உரிமைகள் அமைப்புகளில் இருந்து கடும் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டதை அடுத்தும் மீண்டும் அந்த மக்களை கொழும்பிற்கு கொண்டு வந்துவிடுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது.

உண்மையில், இந்த மக்களை பலவந்தமாக அனுப்புவதற்கு பொலிஸார் நடந்து கொண்ட விதம் கடுமையாக கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே இருந்தது. செய்தி அறிக்கையின் பிரகாரம், வெள்ளவத்தை ஸ்ரேசன் வீதியில் உள்ள விடுதி ஒன்றில் இருந்து மட்டும், 47 பேரை ஆண், பெண் என்று வயது வேறுபாடு எதுவும் இன்றி பொலிஸார் பல வந்தமாக பஸ்களில் ஏற்றிச் சென்றனர். இதே பகுதியில் உள்ள மற்றொரு விடுதியில் இருந்து 35 பேர் கைது செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்டனர். மற்றும் பல்வேறு இடங்களில் கைது செய்யப்பட்டு பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்கள், அங்கு ஏற்கனவே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பஸ்களில் ஏற்றப் பட்ட வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இந்த நிகழ்விற்கு சரியாக ஒரு கிழமை முன்னதாகத் தான், தமிழர்களை இவ்வாறு பல வந்தமாக அனுப்பும் திட்டம் எதுவும் இல்லை என்று அரசாங்கம் திட்ட வட்டமாக தெரிவித்திருந்தது.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் ஷரத்து 13 இன் கீழ், அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கை யானது பொதுமக்களின் நடமாட்டத்திற்கான உரிமையை முற்றிலும்மாக மறுக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் எல்லைகளுக்குள் எந்த ஒரு இடத்தில் வசிப்பதற்கும் நடமாடுவதற்குமான உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது என்று சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் ஷரத்து 13 கூறுகிறது.

சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பிலான ஐக்கிய நாடுகள் சர்வதேச உடன்படிக்கையின் பிரகாரம், ஒரு நாட்டின் பிரஜை தனது நாட்டின் எந்த ஒரு பகுதியிலும் நடமாடுவதற்கும் வசிப்பதற்குமான சட்டபூர்வ உரிமையைக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த உடன்படிக்கையின் 12 ஆவது ஷரத்தின் 1ஆவது பந்தியின் பிரகாரம், ஒரு நாட்டில் அந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் எந்த ஒரு இடத்தில் இருந்தும் எந்த ஒரு இடத்திற்கும் செல்வதற்கோ, தாம் விரும்பிய இடத்தில் தமது இருப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கோ உரித்துடையவர் அத்துடன், எந்த விதமான பலவந்தமான இடப்பெயர்வில் இருந்தும் அவர் பாதுகாப்பளிக்கப்படுகிறார்.

நாட்டினதும் வரையறுக்கப்பட்ட எந்த ஒரு பகுதிக்குள்ளும் நுழைவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் அவர் உரிமை உள்ளவர். அத்துடன் ஷரத்து 12 இன் பிரகாரம் தனது பிரஜைகளுக்கான இந்த உரிமைகளை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதும், எந்த ஒரு காரணிகளினாலும் இந்த உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதில் இருந்து பாதுகாப்பளிப்பதும் அரசாங்கத்தினது கடமையாகும்.

ஆனால், இந்த சர்வதேச உடன்படிக்கையை அப்பட்டமாக மீறுகின்ற வகையில், அரசாங்கம் கொழும்பில் இருந்து தமிழ் மக்களை வெளியேற்றிய செயல் அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக, இந்த உரிமைகளை பெண்களுக்கு உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான அரசாங்கத்தின் கடமையை இந்த ஷரத்து வலியுறுத்துகிறது. கொழும்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட 376 பேரில் ஏராளமான பெண்களும் சிறுவர்களும் அடங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது இவ்வாறு, அப்பட்டமான முறையில், சர்வதேச விதியையும் இலங்கையின் அரசியலமைப்பையும் மீறுகின்ற வகையில் அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கை அமைந்தமையே, உடனடியாக நீதிமன்றத்தடை உத்தரவிற்கும் கண்டன அறிக்கைக்கும் வழிவகுத்தது.

தமிழர்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றிய இந்தச் செயலானது, இதற்கு முன்னர் இடம்பெற்ற இரண்டு சம்பவங்களின் பின்னணியில் பார்க்கப்பட வேண்டும். முதலாவது, சரியாக இச் சம்பவம் இடம்பெறுவதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னராகத்தான் பொலிஸார் விடுதி உரிமையாளர்களை அழைத்து, விடுதிகளில் தங்கியிருக்கும் 5,000 தமிழர்களை வெளியேற்றுவது குறித்து அறிவுறுத்தியிருந்தனர். குறிப்பாக, புறக்கோட்டை பொலிஸ் பிரிவில் உள்ள 68 விடுதிகளில் உள்ள தமிழர்களை வெளியேற்றுவது குறித்தே பொலிஸார் பிரஸ்தாபித்திருந்தனர். இரண்டாவது சம்பவமாக, சில அரசியற் கட்சிகளினால் உந்தப்பட்ட கடும் போக்காளர்கள், இந்த நாடு சிங்களவர்களுக்கே சொந்தமானது எனவும், தமிழர்கள் தமது உரிமைகளுக்காக தமிழ் நாட்டிற்கு சென்று போராடவேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார். குறிப்பாக, ஜாதிக ஹெல் உறுமயவானது, இலங்கையை ஒரு பௌத் சிங்கள நாடு என்று குறிப்பிட்டிருந்தமையானது,

1983 இன வன்முறைகளுக்கு முன்னர் சிறுபான்மையினருக்கெதிராக விடுவிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

எவ்வாறெனினும், இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விடயம் என்ன வெனில், கொழும்பில் இருந்து தமிழ் மக்களை வெளியேற்றும் திட்டம் தம்மிடம் இல்லை என்று பொலிஸார் பல்வேறு மட்டங்களில் தெளிவான முறையில் உறுதியளித்த பின்னர், அதேகாரியத்தை செய்திருக்கின்றனர். விடுதிகளில் இருந்து தமிழ் மக்களை வெளியேற்றும் எந்தத் திட்டமும் தம்மிடம் இல்லை என்று கொழும்பு பிரதேச பிரதிப்பொலிஸ் மா அதிபர் ரொஹான் அபயவர்த்தன கூறியிருந்தார். வடக்கு - கிழக்கு மக்கள் கொழும்பிற்கு வந்து தமது நியாயபூர்வ செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதை பாதிக்கின்ற வகையிலான எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்திருந்த பொலிஸ் மா அதிபர் விக்டர் பெரேரா, எந்த ஒரு பொதுமகனினதும் வசிப்பதற்கான உரிமை மற்றும் இதர உரிமைகளை பூரணமாக பாதுகாப்பதில் பொலிஸார் பற்றுறுதி கொண்டிருப்பதாக கூறியிருந்தார். தவிர அரசாங்கத் தகவல் திணைக்களமும் தமிழர்களை கொழும்பில் இருந்து வெளியேற்றுவதற்கான திட்டம் குறித்து வெளிவந்த செய்திகளில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை என்று அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தது.

எது நடைபெறாது என்று அரசு உயர்மட்டம் அழுத்தம் திருத்தமாக கூறியதோ, அது நடைபெற்றிருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் நம்பகத்தன்மை உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச மட்டத்தில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க அமைச்சர்களும் உயர் அதிகாரிகளும் ஒருவருக்கொருவர் முரணான தகவல்களை அளித்து வருவதும் முரணாக செயற்பட்டு வருவதும் உள்ளூரிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நாட்டில் இடம்பெற்று வரும் மனித உரிமை மீறல்கள் இலங்கையை சர்வதேச ரீதியில் தனிமைப்படுத்தும் நிலைக்கு இட்டுச் சென்று விட்டதாக சமீபத்தில் செய்திகள் வெளியாகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, அண்மையில் கொழும்பில் இருந்து தமிழர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட சம்பவம் இதற்கான பிரதான காரணிகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

பொது மக்களை தமது வசிப்பிடங்களில் இருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றுகின்ற செயல், இலங்கையில் ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல. 1998 ஆம் ஆண்டிலும் கொட்டாஞ்சேனை மற்றும் புறக்கோட்டை பகுதிகளில் இருந்த விடுதிகளில் இருந்து பொலிஸார் தமிழ் மக்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றியிருந்தனர். ஆனால், அப்போது அவர்கள் பலவந்தமாக வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. 1990 இல், வடக்கில் இருந்து சுமார் 1 இலட்சம் முஸ்லிம்களை விடுதலைப்புலிகள் 24 மணி நேரத்திற்குள் வெளியேற்றினர். மீண்டும், 1995 சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின்போது குடாநாட்டில் இருந்து இலட்சக்கணக்

கான மக்கள் வெளியேறுவதற்கு புலிகள் நிர்ப்பந்தித்திருந்தனர். கிழக்கு மாகாணத்தின் பல்வேறு கிராமங்களில் இருந்து இராணுவத்தினர் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றிய சம்பவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. திருகோணமலையில் முதார், இத்திக் குளம் மற்றும் மட்டக்களப்பின் உடும்பன்குளம் ஆகியவை இதற்கான உதாரணங்களாகும். ஆனால், நன்கு திட்டமிட்ட முறையில், கொழும்பில் இருந்து தமிழ் மக்கள் பலவந்தமான முறையில் வடக்கு, கிழக்கிற்கு அனுப்பப்பட்டமை இதுவே முதல் தடவையாகும். இந்த நிகழ்வு மீண்டும் ஒரு 'ஜூலை 83' கலவர அச்சத்தை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

கடந்த மூன்று மாத காலமாகவே, நடமாட்ட சுதந்திரம், காணாமல் போதல் மற்றும் ஆட்கடத்தல்கள், கொலைகள் சம்பந்தமான கவலைகள் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நடமாட்ட சுதந்திரத்தை பொறுத்தவரையில் தென்னிலங்கைக்கு தமது அலுவல்களின் நிமித்தம் பயணம்செய்ய விரும்புபவர்களின் அனுமதி பெரிதும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான அனுமதியை பெற்றுக் கொள்வதற்காக, பொதுமக்கள் பல்வேறுபட்ட நடைமுறைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதே போல, வன்னியில், விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளிலும், பொது மக்கள் வெளியிடங்களுக்கு செல்வதை மட்டுப்படுத்துகின்ற இதே மாதிரியான நடைமுறைகளை விடுதலைப் புலிகள் அமுல்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

சமீப காலமாக, கிழக்கில் இருந்து தென்னிலங்கைக்கு வருகின்ற மக்களும் சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கொழும்பு-மட்டக்களப்பு மற்றும் கொழும்பு - திருகோணமலை பஸ் பயணப் பாதையில் பல்வேறு சோதனை நடவடிக்கைகளுக்கு பயணிகள் உட்படுத்தப்படுகின்றனர். இது அந்த மக்களின் நடமாட்ட சுதந்திரத்தை வெகுவாக பாதித்துள்ளது. தான் விரும்பியபடி வாழ்வதற்கான உரிமையே ஒவ்வொரு மனிதனினதும் அபிலாஷையாகும். ஆனால், மேற்கூறப்பட்ட செயற்பாடுகள், நடவடிக்கைகளால் இந்த அபிலாஷை தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எட்டாக்கனியாகவே இருக்கிறது. பொது மக்களின் நடமாட்ட சுதந்திரத்திற்காக செயற்படுகின்ற மற்றொரு உலக அமைப்பாக, சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் காணப்படுகிறது. சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம், நடமாட்ட சுதந்திரத்திற்கான கட்டுப்பாடுகள், இது தொடர்பான சர்வதேச விதியை முற்றாக மீறுவதாகும்.

ஆகவே, அரசாங்கமானது தற்போதைய மோசகாரமான நிலைமையை சரி செய்து, சகல மக்களினதும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதுடன் சிறுபான்மையினர் மத்தியில் அவர்களது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்படவேண்டும்.

வான்புலிகளின் தாக்குதல்கள்

அரசு எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

விடுதலைப் புலிகளின் விமானப்படையானது கடந்த ஒரு மாதத்தில் பல தடவைகள் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நிலைகள் மீது தாக்குதலை நடத்திவிட்டு தமது தளத்துக்கு எந்த விதமான சவாலையும் அரசு படைகளிடமிருந்து சந்திக்காமல் திரும்பியிருக்கின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் முதலாவது தாக்குதல் கட்டுநாயக்கவிலுள்ள விமானப்படை தளத்தின் மீதானதாக இருந்தது. இது அதிகளவு சேதத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கா விட்டாலும் முதல் தடவையாக அரசுசாரா ஆயுதக் குழுவொன்று ஒரு அரசாங்க நிலையின் மீது தமது சொந்த விமானங்களைப் பயன்படுத்தி தாக்குதலை நடத்தியதால் அரசாங்க மட்டத்திலும் சர்வதேச அளவிலும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. இரண்டாவது தாக்குதலின் போது மிகவும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட பலாலி இராணுவப் படைத்தளம் இலக்கிற்குள்ளானது. இதன் போது ஆறு இராணுவத்தினர் பலியாகி பலர் காயமடைந்திருந்தனர். இறுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலின் போது முத்துராஜவெலயிலுள்ள ஷெல் காஸ் களஞ்சியத்தின் மீது இரண்டு குண்டு களும், கொலன்னாவ எண்ணெய்க்குத பகுதியில் மேலும் இரண்டு குண்டு களும் போடப்பட்டன. இவற்றுள் ஒன்று வெடிக்கவில்லை. எவ்வாறெனினும் முத்துராஜவெல பகுதியில் வீசப்பட்ட குண்டு சிறிதளவு சேதத்தை ஏற்படுத்தியது.

இது இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரிற்கு முற்றிலும் புதிய ஒரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எதிர் காலத்திலே யுத்தத்திற்கான கிரயமானது பாரதூரமான விளைவுகளை இந்த நாட்டிற்கு கொண்டு வரும் என்பதுடன் அடுத்த ஆண்டில் பாதுகாப்பிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு கணிசமாக அதிகரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். யுத்தத்திற்கான கிரயத்தை எதிர் கொள்ளும் பொருட்டு அரசாங்கம் தொடர்ந்து பொதுமக்களின் மீது வரிச்சுமையை திணிக்கப் போகிறதா? கூடுதலான பணத்தை அச்சிடப் போகிறதா? அல்லது தனிப்பட்ட கடன் வழங்குநர்களிடம் கடன்படப் போகிறதா? அல்லது ஒரு வெளிநாட்டு சக்தியுடன் ஒரு பாதுகாப்பு உடன்படிக்கைக்கு இட்டுச் செல்லுமா?

விடுதலைப்புலிகளின் இந்த விமானத் தாக்குதல் காரணமான விளைவுகள் மற்றும் இலங்கைக்கான எதிர்காலம் எதை வைத்திருக்கிறது என்பதை பற்றி ஆராய்வதற்கு இந்தக் கட்டுரையில் நான் விழைகிறேன்.

விடுதலைப் புலிகளின்வான்படைப் பலம்

விடுதலைப் புலிகளிடம் விமானம் இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது என்பது நம்புகைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு விடயம். புலிகளின் வான் தாக்குதல் சாத்தியப்பாடு பற்றி 'சண்டே ரைம்ஸ்' பத்திரிகையில் பாதுகாப்பு விவகார எழுத்தாளர் தொடர்ந்து எச்சரித்து வந்திருந்தார். புலிகளின் இந்த இலகு விமானமானது செக்கோஸ்லாவாக்கியாவில் தயாரிக் கப்பட்டதென்றும் தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட தென்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த விமானத்திற்கான உதிரிப்பாகங்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன என்றும் சொல்லப் படுகின்றது. விடுதலைப் புலிகளின் வான்படை பலமானது மூன்றில் இருந்து தீர்மானமாக தெரியாத ஒரு எண்ணிக்கை கொண்டது என்றும் அவர்களின் விமான ஓட்டிகள் வெளிநாடு ஒன்றில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் ஊகிக்கப்படுகிறது.

விமானக் கொள்வனவு, விமான ஓட்டிகளுக்கான பயிற்சி மற்றும் தாக்குதலுக்கான காரணங்கள் என்பவை தொடர்பில் என்ன சூழ் நிலைகள் இருந்தாலும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் உலகத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகள் தெளிவாக எதனை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், அரசாங்க பகுதிகளுக்குள் தமது விமானங்கள் உள்நுழைய முடியும் என்றும் குறிப்பாக உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்குள் நுழைந்து தமது நோக்கத்தை பூர்த்தி செய்து விட்டு சவாலிடப்பட முடியாத வகையில் தமது தளங்களுக்குத் திரும்பி விடமுடியுமென்பதைத்தான். இந்தத் தாக்குதல்களின் விளைவுகள் அவற்றின் மாறுபட்ட வடிவங்களில் இன்னமும் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தற்போது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற ஒரே ஆறுதல் என்னவென்றால், விடுதலைப் புலிகளிடம் இலகு ரக விமானங்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன என்பதும் மிக நுட்பமான தாக்குதல்களை நடத்தும் திறன் அற்றவை என்பது தான்.

மறுபுறத்தில் அரசாங்கத்தின் ஜெட் ரக போர் விமானங்கள் விடு தலைப்புலிகளுக்கெதிரான சண்டையில் கடந்த இருபது வருடங்களாக

புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் குண்டுத் தாக்குதல்களை நடத்தி வருகின்றன என்பதும் கடந்த வருடத்தில் இருந்து தாக்குதலை தீவிரப் படுத்தி இருக்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தாக்குதல்களினால் பொதுமக்களுக்கு சேதமேற்பட்டிருப்பதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இப்பொழுது தெற்கில் உள்ள மக்கள் இதே மாதிரியான அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்வர். இதுவரை அப்படியான எந்தப் பொது மக்கள் இழப்பும் தெற்கில் ஏற்படவில்லை.

உளவியல் தாக்கம்

முதல்தடவையாக தென்னிலங்கை மக்கள் விமானத் தாக்குதல் அனுபவத்தை சந்தித்திருப்பதால் புலிகளின் இறுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட வான் தாக்குதல் மக்கள் மத்தியில் அச்சத்தையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியது. உலகக் கிண்ணக் கிரிக்கெட் போட்டியின் இறுதியாட்டம் விளையாடப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதால் பல மக்கள் பாரிய திரைகளில் விளையாட்டுப் போட்டியைப் பார்ப்பதற்காக வீடுகளுக்கு வெளியே திரண்டிருந்தார்கள். இதனால் விடுதலைப் புலிகளின் விமானங்கள் வந்தபோது அரச படைகள் அவற்றை நோக்கி சரமாரியாக தாக்குதல் நடத்தியமை அந்த மக்களுக்கு நேரடியான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. ராக்கெட்டுகளும் இரவு வெளிச்ச குண்டுகளும் இருள் கவிந்த வானத்தை வெளிச்சமாக்கியதை நேரில் கண்டதாக பலரும் தெரிவித்தனர். கொழும்பின் புறநகரங்களில் இருந்த மக்கள் பெரும் சத்தத்துடனான எறிகணை குண்டு வெடிப்புகளை கேட்டனர். அரசாங்கம் மின்சாரத்தை துண்டித்தமை மக்கள் மத்தியில் மேலும் நடுக்கம் மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மை ஆகிய உணர்வை அதிகரித்தது. இந்த நிகழ்வு காரணமாக தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கை பாதிக்கப்பட்டது. சுருங்கச் சொன்னால், விடுதலைப் புலிகளின் சமீபத்தைய வான் தாக்குதல் காரணமான உளவியல் பாதிப்பானது மிகவும் பாரதூரமானதாகும். வெசாக் பண்டிகை காலத்தின் போது பொதுமக்களின் திரட்சிகுறைவாக இருந்தமை இந்த உளவியல் பாதிப்பின் தெளிவான ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

அரசியல், இராணுவ மற்றும் பொருளாதார விளைவுகள்

அரசியல் மற்றும் இராணுவ ரீதியான விளைவுகளைப் பொறுத்த வரையில், விடுதலைப்புலிகளின் வான்படை பலமானது இலங்கையில்

யுத்தத்தின் திசைக்கான ஒரு விளைவை கொண்டிருக்கும். அரசாங்கத்தின் தற்போதைய விமான பாதுகாப்பு ஒழுங்கானது தரைப்படை மற்றும் உயர்ந்த கட்டங்களில் நிலை கொண்டிருக்கும் வகையில் துருப்பினரை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகளின் அண்மைய வான் படை பலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது எதனைக் காட்டுகிறது என்றால் முழுநாடும் அதன் பொருளாதார சொத்துக்கள் மற்றும் இராணுவ நிலைகள் அனைத்துமே அவர்களில் தாக்குதல் அபாயத்தை கொண்டிருக்கின்றன.

இலங்கையின் யுத்த பொருளாதாரத்திற்கு பங்களிப்பு செய்கின்ற இராணுவத் தளங்கள், பாரிய போர்க் கப்பல்கள், துறைமுகங்கள் ஆகியவை உள்ளிட்ட ஏனைய இடங்கள் அனைத்தும் இனிமேலும் தனியே தரைப்படை மீது சார்ந்திருக்க முடியாது. இவையனைத்தும் அவசியமான முறையில் எதனைக் காட்டுகிறது என்றால் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையான இடங்களில் இலங்கை இராணுவத்தின் விமான எதிர்ப்பு ஒழுங்கமைப்பு விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதைதான்.

விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான யுத்தத்திற்கான கிரயத்தை இது அதிகரிப்பதுடன் புதிய இந்த அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு பாதுகாப்பிற்கான நிதியொதுக்கீடு அதிகரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். தற்போது வான் பாதுகாப்பு ஒழுங்கமைப்பானது இந்தியாவிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட ஒரு ராடர் அமைப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. இது முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால் தாழ்வாகப் பறக்கின்ற விமானங்களையும் கண்டுபிடிக்க முடியும். எவ்வாறெனினும் விடுதலைப் புலிகளின் விமானங்கள் வான் தாக்குதலை நடத்தும்போது அதனை முறியடிக்கும் திறன் படைகளிடம் இல்லை. இதனால் நவீன வான் பாதுகாப்பு ஆயுதங்கள் தேவை என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். இது எதனை கருதுகிறது என்றால் தாழ்வாக பறக்கின்ற விமானங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு மட்டுமன்றி அவற்றைத் தாக்கி அழிப்பதற்கேற்ற முழுமையான நவீன வான் பாதுகாப்பு ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான்.

விடுதலைப் புலிகளின் வான்படை பலம் ஆயுதப் படைகள் தமது உபாய இலக்குகளை மறுசீரமைப்பு செய்வதற்கும் தமது முழுமையான இராணுவ பலம் பற்றி மீளாய்வு செய்வதற்கும் கட்டாயப்படுத்தும் ஒரு விடயத்தை பொறுத்த வரையில் வடக்கில் தொடர்ச்சியான விமானத் தாக்குதலை நிறுத்துவதற்கும் ஒரு வழியில் கிழக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட

இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலம் விடுதலைப் புலிகள் இழந்திருந்த இராணுவ சமனிலையை மீள்ப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இது உதவும்.

பொருளாதார பக்கத்தைப் பொறுத் தவரையில் எமிரேட்ஸ் மற்றும் கத்தே பசுபிக் ஆகியவை உட்பட பல சர்வதேச விமான நிறுவனங்கள் இலங்கைக்கான தமது சேவையை தற்காலிகமாக இடை நிறுத்தியிருக்கின்றன. இது 2001 ஜூலையில் கட்டுநாயக்க சர்வதேச விமான நிலையத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலை நினைவுபடுத்துகிறது. விமான நிலையம் இரவு நேரத்தில் பயன்படுத்தப்படமாட்டாதென்று அரசாங்கமும் அறிவித்திருக்கிறது. அண்மைய விமான தாக்குதல்களின் போதான பயணிகள் கையாளுகை அவர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கவனம் மற்றும் அவர்களின் பராமரிப்பு என்பவை பற்றியும் ஏதாவது செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது. சுற்றுலாத்துறை மீது இது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். பங்குச் சந்தையில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதுடன் டொலருக்கெதிரான இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதியும் குறைவடைந்து விட்டது. நாட்டிற்கான முதலீட்டுப் பாய்ச்சலை இது கணிசமாக பாதிக்கும். ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் இராணுவ செலவீனம் பெரிதும் அதிகரித்திருக்கின்ற இந்தத் தருணத்தில் இதுவும் நடைபெறுகிறது. ஒட்டு மொத்தத்தில் பொது மக்கள் மீது பாரதூரமான விளைவுகளை இது கொண்டுவரும்.

உறுதியற்ற ஒரு பொருளாதாரத்துடன் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஒரு நாடாக இலங்கை இருக்கின்ற நிலையில், யுத்தத்திற்கான கிரயத்தை நாடு எவ்வாறு தாங்கும்? இதன் முன்னால் அரசாங்கத்திற்கு சில வழிவகைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பொதுமக்களின் மீது பாதுகாப்பு வரியைத் திணிப்பதாக இருக்கும். மற்றையது கூடுதலான பணத்தை அச்சிடுதல் அல்லது கடன் வழங்குநர்களிடம் கடன்படுதல். இறுதி வழிவகையாக விடுதலைப் புலிகளின் அச்சுறுத்தலில் இருந்து ஆகாய மற்றும் கடல் வெளிகளில் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு சில மேற்குலக நாடுகளுடன் பாதுகாப்பு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுதல்.

எதிர்கால பாதுகாப்பு கடப்பாடுகள்

விடுதலைப்புலிகளின் விமான பலம் மற்றும் இந்திய உப கண்டத்தில் அதன் விளைவுகள் குறித்து இந்தியா- இலங்கை பாதுகாப்பு

ஆய்வாளர்கள் பெரிதும் கவலை கொண்டிருக்கின்றார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் விமான பலம் நிர்மூலம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது தொடர்பில் இலங்கை பாதுகாப்பு ஒழுங்கமைப்பில் ஒருமித்த கருத்து இருக்கிறது. இலகு ரக விமானங்கள் பல்வேறுபட்ட நோக்கங் களுக்காக பயன்படுத்தப்பட முடியும் என்பதே இதற்கு காரணம். உளவியல் யுத்தத்திலே எதிரியின் உற்சாகத்தை குன்றச் செய்வதற்கும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பீதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் இது பயன்படுத்தப்பட முடியும். இது எதனைக் குறிக்கிறது என்றால் எதிர்காலத்திலே சிங்கள மக்கள் தமது உயிர் வாழ்விற்காக பதுங்கு குழிகளை அமைக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதைத்தான். விடுதலைப் புலிகளின் விமானப் படையானது விரைவான ஒன்று திரள்கை, யுத்தகளங்களை வேறுபடுத்தி அறிதல் மற்றும் புலனாய்வு என்பவற்றை மேற்கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. முக்கிய நபர்கள், விசேட கருவிகள், ஆயுதங்கள் என்பவற்றை நாடு முழுவதிலும் தேவையேற்படும் வேளையில் இடமாற்றம் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட முடியும். எந்தவொரு பொருளாதார அரசியல் இலக்கின் மீதும் தற்கொலைத் தாக்குதலை எதிர்காலத்தில் நடத்துவதற்கும் இதனால் இயலும்.

எவ்வாறெனினும் விமானங்களின் எண்ணிக்கையும், விமான ஓட்டிகளினது எண்ணிக்கையும் கணிசமாக அதிகரிக்கின்ற போதே இது நடைபெறும். உலகில் தற்கொலை, தாக்குதல் கோட்பாட்டை முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்தவர்கள் புலிகள் தான் என்பதும் இன்று அநேக யுத்த களங்களில் பொதுவாக இடம்பெறும் ஒன்றாக அது காணப்படுகிறது என்பதும் நினைவுபடுத்தத் தக்கது. அதே வழியில் ஒரு அரசு சாரா ஆயுத இயக்கம் கொண்டுள்ள வான் படையாக விடுதலைப் புலிகளின் வான் படையுள்ளது. இயந்திரமும் உதிரிப்பாகங்களும் இருந்தால் இத்தகைய வானூர்திகளை சில மாதங்களுக்குள் செய்து விடலாமென்பது பொறியியலாளர்களின் கருத்து. உலகளாவிய ரீதியிலுள்ள பாதுகாப்புத் துறையினரின் கவலை என்னவென்றால் விடுதலைப் புலிகளின் விமானப் பலம் ஏனைய கொரில்லா இயக்கங்களும் அவற்றைக் கொண்டிருக்கச் செய்வதற்கு தூண்டுதல் அளிக்கும் என்பதாகும். அமெரிக்காவிலே விமான சேவை நிறுவனங்கள் அல்-ஹைடா இயக்கத்தினால் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது எதனைக் குறிக்கின்றது என்றால் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாடுகளுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதாகும்.

தற்போதைய நிலைமையில் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய மற்றொரு சாத்தியப்பாடு என்னவென்றால் விடுதலைப் புலிகள் தரையிலிருந்து ஆகாயத்திற்கு ஏவும் ஏவுகணைகளை கொள்வனவு செய்யக்கூடும் என்பது தான். ஏற்கனவே அவர்களிடம் இது இருக்கிறது அல்லது விரைவில் அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வர். மிக விரைவில் இலங்கை இராணுவம் எதிர்கொள்ள விருக்கும் மற்றொரு அம்சம் இதுவாகும். இதுவொரு ஏற்பாட்டு நடவடிக்கையே. இத்தகைய ஏவுகணைகளை சந்தையில் இலகுவாக பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு ஏவுகணைகளை பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சிகள் அமெரிக்காவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. ஆனால், இந்த முயற்சி தொடரும் என்பது உறுதி.

இங்கு நாம் பார்த்த விடயங்கள் எதைக் கூறுகின்றது என்றால், நான்காவது ஈழப்போர் தீவிரமாக ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பதாகும். இது வெல்லப்பட முடியாத யுத்தம் என்பதே எப்போதும் எனது கருத்தாகும். இனப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு யுத்தம் பயன் தராது என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி இலங்கை அரசினால் உண்மையாகவே யுத்தத்தை மேற்கொள்ள முடியாதென்ற யதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் தெரிவிக்கும் கருத்து இது. எனது 25 வருட காலத்தில் எவ்வாறு ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற உபாயத்தின் ஊடாக யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு உறுதியளித்திருந்தன என்பதை பார்த்திருக்கிறேன். ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன இதனை நம்பினார். சந்திரிகா பண்டார நாயக்க குமாரதுங்கவும் இதே கொள்கையை கையாண்டார். இவர்கள் அனைவருமே தோல்வியடைந்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் இராணுவத்தினரால் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டதுடன், இராணுவத்தின் உள்விவகாரங்களில் அதிகளவு அரசியல் தலையீடும் இருந்தது. இந்த அரசாங்கமும் இதற்கு விதி விலக்கல். நவீன ஆயுதங்களை அரசு கொள்வனவு செய்கிறது. இந்த வருடத்தில் இது முடிவறும் என்று சிலர் பெருமையுடன் கூறினர். ஆனால், இது குறைந்தது மூன்று வருடங்கள் எடுக்கும் என்று பாதுகாப்பு செயலாளர் திருத்தியிருக்கிறார். ஜனாதிபதி இதற்கான வளங்களை பெற்றுக்கொள்வார் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையிலேயே இந்தக் கூற்றும் என்று தனது கூற்றை அவர் மேலும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

பல முக்கியமான காரணிகள் காரணமாக இந்த யுத்தம் வெல்லப்பட முடியாதது. குறிப்பாக போருக்கான கிரயத்தை நாடு தாங்காது. இது

மக்களுக்கு பெரும் சுமையை கொண்டுவரும். எண்ணெய் வளம் கொண்ட ஒரு நாடு அல்ல நாம். மற்றையது என்னவென்றால் நாம் சர்வதேச உறவுகள் மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளில் தங்கியிருக்கிறோம். யுத்த முனைப்பு மற்றும் அதன் மனித உரிமைகள் என்பவை தடைகள் மற்றும் நிதியுதவிகள் என்பவற்றை இடைநிறுத்திவிடும். மற்றொரு முக்கிய காரணி என்னவென்றால் நவீன ஆயுதங்கள் சந்தையில் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. புலிகளால் இலகுவான இவற்றை சந்தையில் கொள்வனவு செய்ய முடியும். உலகின் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த நாடான அமெரிக்கா ஈராக் மீதான யுத்தம் விரைவாக முடிக்கப்பட முடியுமென்று கூறியது. ஆனால், இன்று இது தற்கொலை பயங்கரவாதத்தை எதிர் கொண்டிருக்கிறது. நோக்கத்திற்காக ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இறப்பதற்கு முன் வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதும் நாகரிகமான அரசியல் வழிமுறைகளுமே உகந்தது என்று பலருடன் நான் வாதிட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கமானது யுத்தத்திற்கு செலவிடும் அதேயளவு சக்தியை அரசியல் ரீதியான தீர்வுக்கும் செலவிட வேண்டுமென்பதை இது குறிக்கிறது. இது தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையும் சண்டைகளுக்கெல்லாம் தாய்ச் சண்டையும்

முன்னாள் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்குமிடையே யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டு கடந்த வியாழக்கிழமையுடன் 5 வருடங்கள் பூர்த்தி யடைந்திருக்கிறது.

இந்த வரலாற்று ரீதியான உடன்படிக்கையானது மூன்று வருடங் களுக்கு ஒரு சகஜநிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. வடக்கு - கிழக்கில் சமாதானத்திற்கான யுத்தம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்ததுடன் இரு தரப்பினருக்குமிடையிலான கொடூர யுத்தத்தின் பாதிப்புகள் நேரடியானதாக இருக்கவில்லை. கொழும்பிலே பாதுகாப்பு தடைகளும் சோதனைச் சாவடிகளும் நீக்கப்பட்டதுடன் மக்கள் மத்தியில் குண்டு வெடிப்பு பீதியும் இல்லாமல் இருந்தது. தெற்கிற்கு மட்டுமல்ல வட கிழக்கிற்கும் கூட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. கைவிடப்பட்ட தொழில்துறைகள் மீளவும் செயற்பட தொடங்கியிருந்ததால் வடக்கு, கிழக்கின் வளர்ச்சி மிகவும் உயர்வாக 9 சதவீதம் என்ற அளவில் இருந்தது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கிடையிலான வர்த்தக செயற்பாடுகள் மீள ஆரம்பித்திருந்தன. யுத்த நிறுத்தத்தை கண்காணிப் பதற்காக ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகளைச் சேர்ந்த கண்காணிப்புக் குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை மற்றொரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

முல்லைத்தீவு மற்றும் ஆனையிறவு ஆகிய இடங்களில் இடம் பெற்ற சண்டைகளில் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அரசாங்கம் பெரிதும் தோல்வியடைந்திருந்த நிலையில்தான் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வந்திருந்தது. இந்த இடங்களில் விடுதலைப் புலிகளின் தரைப்படையினர் கணிசமான யுத்த வெற்றிகளை ஈட்டியிருந்தனர். சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற அரசாங்கத்தின் உபாயம் அடிப்பட்டுப் போயிருந்ததுடன், நாடு வங்குரோத்துத்தனத்தின் விளிம்பில் நின்றது. இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் தான் ஐ.தே.க. ஆட்சிக்கு வந்ததுடன் இரு தரப்பினருக்குமிடையே அனுசரணைப் பணியை மேற்கொள்ளுமாறு நோர்வே அரசாங்கத்தை கேட்டிருந்தது.

இந்த உடன்படிக்கை தொடர்பாக அதிருப்தியுடனிருந்த ஜனாதிபதி, இந்த உடன்படிக்கையையும் பாதுகாப்பு அமைச்சரையும் மற்றும் இராணுவத் தளபதியையும் தாக்குவதற்கான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார். உடன்படிக்கையின் அமுலாக்கம் தொடர்பில் ஒரு கடினத்தன்மையையும் ஒரு பதற்றத்தையும் அவர் ஏற்படுத்தினார். அவரது வெளிப்படையான கருத்துகள் எதிர்க்கட்சிகளையும் தேசியவாத சக்திகளையும் உடன்படிக்கைக்கு எதிராக ஒன்று திரண்டு செயற்படுவதற்கு ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தது. பாராளுமன்றத்தை கலைக்க வேண்டும் என்றும் உடன்படிக்கைக்கெதிராக பலமான ஒரு ஊடக பிரசாரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் ஆலோசனை கூறப்பட்டார். அதற்கமைவாக முதல் நடவடிக்கையாக பிரதமரின் கீழே இருந்த முக்கிய மூன்று அமைச்சுப் பொறுப்புக்களை பறித்துக்கொண்ட ஜனாதிபதி நெருக்கடியை மிகைப்படுத்தினார். பின்னர் பாராளுமன்றத்தை கலைத்து பாராளுமன்ற பெரும்பான்மை பலத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்குடன் ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமயவுடன் கூட்டணி அமைத்தார். எவ்வாறெனினும் சிறிது காலத்தின் பின்னர் கடல்கோள் நிதிப் பங்கீடு தொடர்பான பொதுக்கட்டமைப்பு விவகாரத்துடன் ஜே.வி.பி மற்றும் ஹெல உறுமயவுடனான உறவு முடிவுக்கு வந்தது. இந்தச் சமயத்தில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் புத்தபிக்குகளின் உண்ணாவிரதம் என்பவற்றின் மூலம் மார்க்ஸிய கூட்டணியினர் நாட்டில் ஒரு ஒழுங்கின்மையை ஏற்படுத்தினர்.

அனுசரணையாளரை தாக்குதல்

சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற தனது உபாயம் ஒரு பெருந்தவறு என்பதை உணர்ந்து கொண்ட ஜனாதிபதி சந்தரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, சமாதான செயன்முறையில் அனுசரணையாளராக பணியாற்றுவதற்கு நோர்வேயை அழைத்திருந்தார். ஆனால், ரணில் விக்கிரமசிங்க தான் விடுதலைப் புலிகளுடன் சமாதான பேச்சு வார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவுமாறு நோர்வேயை கேட்டிருந்தார். நோர்வே அனுசரணையின் ஒரு பெறுபேறுதான் யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கை. இது ஆறு சுற்று பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு இட்டுச் சென்றதுடன் இனப் பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி முறை மூலம் தீர்வு காண்பதற்கான வழி வகைகளை ஆராய்வது என்ற இரு தரப்பு பிரகடனத்திற்கும் வழி வகுத்தது.

எவ்வாறெனினும், நோர்வேயின் அனுசரணைப் பணி இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான கட்சிகள், நோர்வேயின் வகிபாகத்தை தாக்குவதற்காக ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டன. இது எதிரணி மற்றும் தீவிரவாத சக்திகள் பகிரங்கமாக ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் மற்றும் நோர்வே தூதரகத்திற்கு முன்பாக சவப்பெட்டிகளை வைப்பதற்கும் அவர்களது தேசியக் கொடியை எரிப்பதற்கும் கூட இட்டுச் சென்றது. நோர்வேயின் பணியை விமர்சிக்கும் வகையில் அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியிடப்படுவதும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. தற்போது ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவினது ஆட்சியின் கீழ் இவ்வாறான விமர்சனங்கள் மிகவும் அதிகரித்திருக்கிறது. உண்மைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளாமல் அரசு ஊடகங்கள் இவ்வாறாக சிறுபிள்ளைத்தனமான செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. இந்தியா இலங்கையில் அனுசரணைப் பணி மேற்கொண்ட போதும் இவ்வாறு தான் அதற்கெதிரான பிரசாரமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையும்

ஜனாதிபதியாக மகிந்த ராஜபக்ஷ தெரிவாகியமை யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை பாதிக்கப்படுவதற்கு பங்குவகித்தது. தேர்தலுக்கு முன்னர் பதவிக்கு வந்தும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை இல்லாமல் செய்து விடுவதாக அவர் ஜே.வி.பி., ஹெல் உறுமயவிற்கு உறுதியளித்திருந்தார். அத்துடன், நோர்வே தனது பணியை அனுசரணையாளர் என்ற அளவுடன் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கப்படும் என்றும் உறுதியளிக்கப் பட்டிருந்தது. ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றபோது நிகழ்த்திய உரையில் நோர்வேயின் பணி பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமல் ஆசிய நாடொன்றினை ஈடுபடுத்துவது பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஜனாதிபதியாக அவர் பதவியேற்ற பின்னர் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மீறல்கள் பெரிதும் அதிகரித்தன. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதில் இருந்து இதுவரை 3,556 அரசியல் கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் 3,092 கொலைகள் மகிந்த ராஜபக்ஷ பதவியேற்ற பின்னர் இடம்பெற்றவை. இந்த வன்முறைகளுக்கு இரு தரப்பினருமே பொறுப்பு. ஜனாதிபதியாக மகிந்த ராஜபக்ஷ பதவியேற்ற சிறிது காலத்திலேயே இராணுவத்தினர் மீதான கிளைமோர் தாக்குதல்களை புலிகள் ஆரம்பித்து விட்டனர். இந்த தாக்குதல்கள் சின மூட்டுபவையா

கவும் அரசாங்கத்தை தூண்டுபவையாகவும் இருந்தன. சிறுவர்களை படையில் சேர்ப்பது கருணா குழு மற்றும் விடுதலைப் புலிகளால் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மறுபுறத்தில் வடக்கு, கிழக்கில் விடுதலைப்புலிகளின் மக்கள் தளத்தை சீர்குலைப்பதில் அரசு ஈடுபட்டது. மக்களின் இதயங்களையும் மனங்களையும் வென்றெடுப்பது என்ற அரசாங்கத்தின் கொள்கை மாற்றமடைந்து பாதுகாப்புப் படைகளின் சில பிரிவுகளுடன் சேர்ந்து இயங்கும் துணை இராணுவக் குழுக்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பயங்கர நடவடிக்கையாக மாற்றமடைந்தது. நீதிக்கு புறம்பான படுகொலைகள் பெருமளவில் அதிகரித்தன. சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை, ஹியுமன் ரைட்ஸ் மற்றும் முன்னாள் வெளிநாட்டமைச்சர் மங்கள சமரவீர ஆகியோரின் அறிக்கைகளில் இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை செத்துவிட்டதா?

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை உயிர் வாழவில்லை என்று விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் கூறியிருக்கிறார். மறுபுறத்தில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவோ யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை ஒரு தவறு என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கிறார். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் முக்கிய சில அம்சங்களாக சிறுவர்களை படையில் சேர்த்தல், துணை இராணுவக் குழுக்களின் கொலைகள் மற்றும் அரசியல் படுகொலைகள் என்பவை காணப்படுகின்றன. வடக்கு, கிழக்கை பிரிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றமும் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது.

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்காவின் காலத்தில் நடந்ததைப் போன்று யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை ரத்து செய்யக்கோரி ஜே.வி.பி. மற்றும் ஏனைய அமைப்புக்கள் தற்போது உண்ணாவிரத போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றன. இன்னும் சிலவாரங்களில் இந்தப் போராட்டம் மேலும் கூர்மையடையும் என்று தோன்றுகிறது.

சண்டைகளுக்கெல்லாம் தாய்ச் சண்டை

இரு தரப்பினருமே இப்போது யுத்தத்திற்கு தயாராகி வருகின்றனர். இது தான் இறுதிச் சண்டையாக இருக்கும் என்று விடுதலைப் புலிகள் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பிரபாகரனின் மாவீரர் தின உரை மற்றும் புலிகளின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர்கள், தளபதிகள் இந்தக் கருத்தை

பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கிறார்கள். இறுதி யுத்தத்திற்காக என்று கூறியே வெளிநாடுகளில் விடுதலைப் புலிகள் நிதி சேகரித்துள்ளனர்.

கிழக்கிலே பெற்ற வெற்றியின் பின்னர் அரசாங்கமானது அடுத்த தாக்குதல் வன்னியில் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கிளிநொச்சியில் குண்டுத் தாக்குதல் நடத்துவதற்கு கருணா கேட்டிருக்கிறார். ஏனைய பலரும் இதுவே இறுதி யுத்தம் என்று விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் தாக்கப்படுவதுடன், புலிகளின் தலைமையகமும் அழிக்கப்படும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நான் ஏற்கனவே வாதிட்டது போல அரசாங்கத்தின் அதிர்ச்சி மற்றும் அலை என்ற புதிய தத்துவமானது விமானத் தாக்குதல் உக்கிரமான ஆட்லறி மற்றும் பல்குழல் பீரங்கி தாக்குதல்களுடன் இறுதி யுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். தற்போது இராணுவத்தின் கட்டளை அமைப்பானது நன்கு ஒருங்கிணைத்து செயற்படுத்தப்படுவதாகவும் இராணுவ விவகாரங்களில் மிகச் சிறிதளவான அரசியல் தலையீடே இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. கருணா அழிப்பு குழுக்களின் பயன்பாடு மற்றும் நன்கு தயார்ப்படுத்தப்பட்ட கொமாண்டோக்களின் தாக்குதல் குழு என்பவற்றுடன் இணைந்த இராணுவப் படை நகர்வு விடுதலைப் புலிகளின் கட்டளை மற்றும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டமைப்பு என்பவற்றை உடைக்கும் என்று கருதப்படுகிறது.

மறுபுறத்தில் விடுதலைப் புலிகளைப் பெறுத்தவரையில் கிழக்கில் இருந்து அவர்கள் பின் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எதிர்பார்த்தது போலவே கிழக்கில் விடுதலைப் புலிகள் நிலையான இராணுவ ஸ்தானங்கள் மீது எதிர்பார்ப்பு காட்டாமல் கொரில்லா தாக்குதல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். கிழக்கிலே தனது இராணுவ வெற்றிகளை தக்க வைத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கமானது பெரும் எண்ணிக்கையான துருப்பினரை நிலைகொள்ள செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆயுதப் படையினரை வன்னிக்குள் வருவிப்பதற்கான விடுதலைப் புலிகளின் உத்தியாகக் கூட இது இருக்கலாம். ஏனெனில், வன்னி விடுதலைப் புலிகளின் பலமான கோட்டையாக இருப்பதுடன், அங்கே பல சண்டைகள் பிடிக்கப்பட்டு இராணுவம் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தமது கொமாண்டோ பலத்தை தக்கவைத்திருக்கிறார்கள். இது வரை சண்டைகளில் அதனை பயன்படுத்தவில்லை. ஒரு விலங்கின் வயிற்றுக்குள் இராணுவத்தை

கவருகின்ற யுக்தி இராணுவ உபாயத்திலே நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்று. விடுதலைப்புலிகள் பல்வேறு கள உத்திகளை பயன்படுத்துவார்கள். கிழக்கிலே கொரில்லா தாக்கு தலையும் வடக்கிலே மரபு வழி தாக்குதலையும் தெற்கிலே பயங்கரவாத தாக்குதலையும் மேற்கொள்வார்கள். அத்துடன் ஆச்சரியம் அளிக்கும் வேறு பல உத்திகளையும் அவர்கள் கையாள்வர். விடுதலைப்புலிகளின் உபாயமானது அரசாங்கத்தை ஒரு நீண்ட யுத்தத்தில் ஈடுபடுத்தும் வகையிலானதாக இருக்கும். வடக்கானது தனது இராணுவ உத்திகள் பற்றி ஆரவாரம் செய்யாமல் இருக்கிறது. கிபீர் விமானங்களை தாக்கி அழிக்கும் ஏவுகணைகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பது இன்று எழுகின்ற ஒரு பெரும் கேள்வியாக இருக்கிறது. நீண்ட தூர ஏவுகணைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு விடுதலைப் புலிகள் முயற்சித்து வருகின்றனர் என்பது ஒன்றும் இரகசியமானதல்ல.

யுத்தத்தின் முடிவு?

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு யுத்தம் ஒரு தீர்வு அல்ல என்று 25 வருடங்களுக்கு மேலாக நான் வாதிட்டிருக்கிறேன். பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது ஒவ்வொரு தடவையும் அவை தோல்வியடைந்ததுடன், இரு தரப்பினரும் யுத்தத்திற்கு சென்றனர். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் யுத்தத்தின் தன்மை கர்ண கொடூரம் கூடியதாகவே இருக்கும். இந்த முறையும் கூட பொதுமக்கள் தரப்பில் யுத்தத்திற்கான விலையானது கூடுதலாகவே இருக்கும். கொரில்லா இயக்கமானது இலகுவாக அழிக்கப்பட முடியாதது என்பது நவீன கால சிந்தனையில் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று. அரசாங்கம் தனது முயற்சியில் வெற்றி பெற்றாலும் கூட பயங்கரவாதம் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படும்.

மாற்றமடைந்துள்ள தமிழகமனப்போக்கு மத்தியிலும் செல்வாக்கு செலுத்துமா?

அண்மையில் இந்தியாவுக்கு சென்றிருந்த போது இலங்கை - இந்திய உறவுகள் பற்றி பல இந்திய புத்திஜீவிகளுடன் உரையாடும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

மகாத்மா காந்தியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தின் 100ஆவது ஆண்டு நிறைவு கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் அழைப்பில் சென்றிருந்தேன். இந்த மகாநாடு பெரும் வெற்றியில் முடிவடைந்திருந்தது. ஏறத்தாழ 300 உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பிரமுகர்கள் கலந்துகொண்டிருந்தனர். நோபல் பரிசு பெற்றவர்களான தென்னாபிரிக்காவின் பேராயர் டெஸ்மன்டுட்டு, பங்களாதேஷின் மொஹமட் யூனுஸ் மற்றும் தலைவர்களான லெச்வலீசா, கென்னத் கௌண்டா மற்றும் பலர் கலந்து கொண்டனர். இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங், காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தி மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்களும் பங்குபற்றினர். இந்த மகாநாடானது சோனியா காந்தியினதும் காங்கிரஸ் கட்சியினதும் ஒரு தனிப்பட்ட ஏற்பாடாக இருந்தது. பல்வேறு முக்கிய தீர்மானங்கள் இந்த மகாநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுள் முக்கியமானது உலகம் முழுவதிலும் காந்திய கோட்பாடுகள் பெறுமதினை மேம்படுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட செயற்பாட்டுக் குழுவாகும். மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களில் இருந்து இந்த செயற் குழுவிற்காக உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

காந்தியும் இந்திய உட்கிடையும்

இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தியின் போதனைகள் காரணமான செல்வாக்கு இன்னமும் உயரளவில் இருப்பது கண்டு வியப்படைந்தேன். காந்தியக் கோட்பாடுகள் பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படுவதுடன்,

நாளாந்த இந்திய வாழ்க்கையில் காந்திய கோட்பாடுகளின் பொருத்தப்பாடு பற்றிய காந்தி மற்றும் பகத் சிங் ஆகிய படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. காந்தியக் கோட்பாடுகள் அங்கே பெரிதும் வியாபித்திருப்பது பற்றியும் அவரது வாழ்க்கை மற்றும் உதாரணங்கள் மூலம் இந்தியாவில் ஆன்மீக மற்றும் கலாசார பாரம் பரியங்களை நீடிப்பதற்காக பல்வேறு சக்திகளை அவரால் ஐக்கியப்படுத்த முடிந்தமை பற்றியும் வியக்காமல் இருக்க முடியாது. காந்தியின் செல்வாக்கு பல நாடுகளுக்கும் பரவியிருக்கிறது. உதாரணமாக, நெல்சன் மண்டேலாவும் டெஸ்மன்டுட்ரூவும் தமது அரசியல் வாழ்க்கையிலான காந்தியின் செல்வாக்கை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாட்டின் லூதர்கிங்கும் மகாத்மா காந்தியினால் பெரிதும் கவரப்பட்டார் என்பதும் அமெரிக்காவில் கறுப்பின மக்களை அகிம்சை போராட்டத்தின் ஊடாக வழிநடத்துவதற்கு இது உதவியது என்பதும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்று. இனவெறிக்கெதிராக அமெரிக்காவிலே கறுப்பின மக்கள் மத்தியிலே வன்முறை போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முயன்ற மல்கொம் போன்றவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இதற்கு அப்பால் சென்று கிழக்கு ஐரோப்பாவின் வெல்வெட்புரட்சியை பார்ப்போமானால் லெச்வலேரா மற்றும் வக்லவ் ஹவெல் போன்ற அவர்களது தலைவர்கள் காந்தியின் தம்மீதான செல்வாக்கை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

டெல்லியில் நடைபெற்ற மகா நாட்டின் ஒரு பெறுபேறாக, இலங்கையில் ஒரு மகாத்மா காந்தி கண்காட்சியை நடத்துவதற்கு முயற்சித்து வருகிறோம். குறிப்பாக, மாகாண மட்டங்களில் இதனை நடத்துவதற்கு திட்டமிடப்படுகிறது. அகிம்சை கோட்பாடு பற்றிய ஒரு விவாதத்தை இது உருவாக்கும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு.

இலங்கையில் இந்தியாவின் வகிபாகம்

இலங்கை விவகாரத்தில் ஈடுபாடுடைய இந்திய புத்திஜீவிகள் பலரை டெல்லி மகாநாட்டில் சந்தித்து கலந்துரையாடிய போது வெளிப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், இலங்கையில் நடப்புகள் காரணமாக இந்தியா பிரச்சினைப்படுகிறது என்பதாகும். அதேசமயம் இலங்கையுடனான இந்தியாவின் உறவு சிறப்பானதாக இருப்பதுடன், அரசாங்கத்தையும் ஆதரிப்பதாக இருக்கிறது. கவலைக்குரிய விடயங்கள் என்ன வென்பது நன்கு அறியப்பட்டதே. இதே கவலைகள் தான் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் இருக்கிறது. பொது

மக்கள் மீதான தாக்குதல்கள் இந்தியாவிற்கான அகதிகளின் வருகை மனித உரிமை மீறல்கள் குறிப்பாக கடத்தல்கள் மற்றும் காணாமல் போதல் என்று இந்த கவலைக்கான அம்சங்கள் வேறுபடுகின்றன. எவ்வாறெனினும் அவர்களது பிரதான வலியுறுத்தல் என்னவென்றால் இனப் பிரச்சினை தீர்வுக்கான ஒரு அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் முன்வைக்க வேண்டும் என்பது தான்.

1998 இல் சுதந்திர வர்த்தக உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்ட பின்னர், இரு நாடுகளுக்குமிடையிலான பொருளாதார உறவுகள் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கின்றன. தற்போது இலங்கை ஏற்றுமதியில் 15 சதவீதத்தை இந்தியா பெறுகிறது. உண்மையில், இலங்கையின் இறக்குமதியின் ஒரு பெரும் மூலமாக இந்தியா வந்திருப்பதுடன், இலங்கைக்கான ஏற்றுமதி பொருட்களுக்கான 3 ஆவது பெரும் ஏற்றுமதி நாடாக இருக்கிறது.

சுதந்திர வர்த்தக உடன்படிக்கையின் கீழான பொருட்பட்டியலை சுதந்திர வர்த்தக உடன்படிக்கையானது விரிவுபடுத்தும் என்பதுடன், சேவைகள் துறை முதலீடு மற்றும் வர்த்தக அனுசரணை என்பவற்றையும் இது மேம்படுத்தும். தற்போதுள்ள நிலையில் இலங்கையின் போக்குவரத்து துறையானது இந்திய தயாரிப்புகளினால் நிறைந்திருக்கிறது என்று கூற முடியும். அசோக்லேடன், டாட்டா பஸ்கள், எஸ்.யு.வி.க்கள் மற்றும் மாருதி கார்கள் என்பவை இலங்கையின் போக்குவரத்து துறையை வியாபித்துள்ளது. இலங்கையில் ஆகக் கூடுதலாக விற்பனை செய்யப்படும் காராக மாருதி காணப்படுகிறது. மாதம் ஒன்றில் 500 இற்கும் அதிகமான மாருதிகார்கள் இலங்கையில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இந்திய மருந்துகள், சவர்க்காரம், கிட்கட் சொக்லேட்டுகள், உடுபுடவை வகைகள் என்பன உள்ளூர் சந்தையை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றன.

இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை மற்றும் அதனுட் தொடர்ந்த நிகழ்வுகள் என்பவை ஒரு துரதிர்ஷ்டமான அனுபவம். ஆனால் அதன் பின்னர் உறவுகள் கணிசமானளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றன. இது வரலாறு. அண்மையில் இந்தியாவின் என்.டி.ரி.வி. ஒரு செய்மதி மூல கலந்துரை யாடலை நடத்தியிருந்தது. இதன் விடயம், அண்டை நாடுகளுடனான இந்தியாவின் உறவு. இந்தியா, நேபாளம், பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் இருந்து பிரத்தியேக குழுக்கள்

இதில் பங்கு பற்றியிருந்தன. இதன்போது இலங்கை குழுவினர், இந்தியாவுடனான இலங்கையின் உறவு சிறந்த முறையில் வளர்ச்சியடைந் திருப்பதாக கருத்து வெளியிட்டனர்.

விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பிலான இந்திய மனப்போக்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றத்தை நான் காணவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை தொடர்பில் அவர்கள் தொடர்ந்தும் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். எவ்வாறெனினும், தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்புடன் இந்தியா தொடர்ந்தும் சந்திப்புக்களை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதே நேரம், இலங்கையில் இருந்து இந்தியா கூடுதலான விருந்தாளிகளை பெற்றுக் கொள்வதில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள், பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் சிறுபான்மை கட்சி பிரதிநிதிகள் வரை இந்த எல்லை காணப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டு காரணி

விடுதலைப்புலிகள் தொடர்பிலான மனப்போக்கு தமிழ் நாட்டில் ஒரு அடிப்படையான வழியில் மாற்றமடைந்திருக்கிறது என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறி இருக்கிறது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ராஜீவ் காந்தியின் கொலையின் பின்னர் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் தலைவர்களும் மக்களும் விடுதலைப் புலிகள் மீது பகைமை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் தொடர்ந்த யுத்தம், அகதிகள் படையெடுப்பு மற்றும் அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை மீறல்கள் என்பவை விடுதலைப் புலிகளுக்கு சார்பான ஒரு மனமாற்றத்தை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. என்.டி.ரி.வி, ஜெயா ரி.வி., சன் ரி.வி மற்றும் ஏனைய இந்திய தொலைக்காட்சிகள் யுத்தம் காரணமாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொது மக்கள் உயிரிழப்பு சேதாரங்கள் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் பாணுக்கான நீண்ட பொதுமக்கள் வரிசை என்பவற்றை முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒளிபரப்பியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன், ஆட்கடத்தல்கள் மற்றும் காணாமல்போதல் போன்ற மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் இந்திய ஊடகங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்தி வெளியிடுகின்றன.

ஹொலிவுட் என்று அழைக்கப்படுகின்ற தமிழ்நாடு சினிமாத் துறையானது இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய சினிமாத் துறையாகக் காணப்படுகிறது. தமது போராட்டம் பற்றிய விளக்கங்களுக்காக தமிழ் நாட்டு

சினிமா துறையை பயன்படுத்துவதில் உள்ள அனுகூலத்தை புலிகள் நன்கு அறிவர். தமிழ்நாடு சினிமா கலைஞர்களினது அனுசரணையுடன் கடந்த வருட இறுதிப் பகுதியில் ஆணிவேர் என்ற ஒரு முழு நீளத் திரைப்படத்தை விடுதலைப்புலிகள் கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் திரையிட்டனர். தடை காரணமாக இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் இது திரையிடப்படவில்லை. ஒரு தமிழ்நாட்டு இளம் பெண் பத்திரிகையாளர் இலங்கையின் யுத்த பகுதிகளில் சந்திக்கின்ற அனுபவங்கள், 1996 இல் மாணவி கிருஷ்நாந்தி குமாரசுவாமி பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட துயரம் மற்றும் 1995 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வன்னிப் பிரதேசத்திற்கான ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் இடம்பெயர்வு என்பவற்றை இந்த படம் பதிவு செய்கிறது.

‘கன்னத்தில் முத்தமிட்டாள்’ என்பது இலங்கை இனப்பிரச்சினை காரணமாக தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்களை வெளிப்படுத்தும் மற்றொரு பிரபல்யமான திரைப்படம். இது 2002 இல் தமிழ் நாட்டில் திரையிடப்பட்டு பெரும் வெற்றி பெற்றிருந்தது. ராஜீவ் காந்தியின் கொலை பற்றிய மற்றொரு படம் இந்திய தணிக்கை சபையினால் கடந்த 13 வருடங்களாக தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படத்தில் விடுதலைப் புலிகள் புகழப்படுகிறார்கள்.

கடந்த வாரம் அளவில் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டு சினிமா பிரபல்யங்கள் பலரை சந்தித்திருக்கிறார்கள்.

நடிகர் சங்கத் தலைவர் சரத்குமார் மற்றும் பல பிரபல்யமான நடிகர் நடிகையர்களை சந்தித்து இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றி விளக்கியிருக்கிறார்கள். மிக விரைவில் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்திருக்கும் 210,000 தமிழ் அகதிகளுக்காக ‘ஸ்ரார் நைட்’ நிகழ்வுகளை நடத்தி நிதி சேகரிப்பதற்கு அவர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

உண்மையில் தமிழ் நாட்டிலே தமக்குச் சார்பான ஒரு மனப்போக்கை ஏற்படுத்துவதற்கு விடுதலைப் புலிகளால் முடிந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் இந்த மாற்றம் கருணாநிதி உட்பட தமிழ்நாட்டின் பல அரசியல் கட்சிகளின் உதவியுடன் கூட்டணி அமைத்திருக்கின்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்தப்படக்கூடும்.

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a country of great natural beauty, with a rich and varied flora and fauna. The climate is generally warm and sunny, with a long summer season. The population is small and concentrated in a few main centers. The economy is based on agriculture, with a particular emphasis on the export of certain products. The government is a democracy, with a constitution that guarantees the rights of the citizens. The country has a long history of independence and has been a member of several international organizations.

The second part of the report deals with the economic situation of the country. The economy is based on agriculture, with a particular emphasis on the export of certain products. The government is a democracy, with a constitution that guarantees the rights of the citizens. The country has a long history of independence and has been a member of several international organizations.

The third part of the report deals with the social situation of the country. The population is small and concentrated in a few main centers. The economy is based on agriculture, with a particular emphasis on the export of certain products.

The fourth part of the report deals with the political situation of the country. The government is a democracy, with a constitution that guarantees the rights of the citizens. The country has a long history of independence and has been a member of several international organizations.

The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country. The population is small and concentrated in a few main centers. The economy is based on agriculture, with a particular emphasis on the export of certain products.

The sixth part of the report deals with the environmental situation of the country. The country has a long history of independence and has been a member of several international organizations.

வாகரைக்கான சண்டையும் கிழக்கின் மாற்றமும்

இலங்கை இராணுவப் படைகள் கடந்த 15ஆம் திகதியன்று வாகரை நகரத்திற்குள் உள்நுழைந்து வைத்தியசாலை உட்பட பல்வேறு அரசாங்க கட்டிடங்களை ஆக்கிரமித்தன. ஏறத்தாழ 6000 இற்கும் அதிகமான மக்கள் தங்களை அந்த இராணுவத்தினரிடம் ஒப்படைத்ததாக செய்தி வெளியிடப்பட்டது. வாகரையை படையினர் கைப்பற்றியமையானது சில மாதங்களின் பின்னர் ஆயுதப்படைகள், கிழக்கு மாகாணத்தை கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவர் என்பதை காட்டுகிறது. ஆயுதப் படைகள் மற்றும் சிறப்பு அதிரடிப்படையினரது இணைந்த நடவடிக்கையானது விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பந்தயமாக அமையவில்லை.

விடுதலைப்புலிகள் சந்தர்ப்பத்திற்குரிய யுத்தங்களில் அரசு படைகளுடன் ஈடுபடுவர் என்பதும் பொருத்தமான தருணத்தில் கிழக்கின் உட்பகுதிகளை தமது முழுமையான ஆயுத பலம் கொண்டு தாக்குவர் என்பதும் தமது படைவீரர்களுக்கு குறைந்தளவு இழப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் இத்தாக்குதல்களை மேற்கொள்ள முயற்சிப்பர் என்பதும் தெளிவாகிறது. கடந்த காலங்களில் இவ்வாறான உத்திதான் விடுதலைப் புலிகளினால் பின்பற்றப்பட்டது. நிலையான ஸ்தானங்களுக்காக சண்டையிட்டுக்கொள்ளாத அதேவேளை, கெரில்லா யுத்தத்தில் விடுதலைப் புலிகள் ஈடுபடுவதுடன், அரசு படைகளின் நிலையான ஸ்தானங்களின் மீது தாக்குதல்களை மேற்கொள்வர். புதிய பல பதுங்கு குழிகள், காவல் அரண்கள் என்பன அரசு படையினரால் அமைக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையில், பெரும் எண்ணிக்கையான துருப்பினர் இதற்காக தேவைப்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

கிழக்கு மாகாணம் தொடர்பில் அரசாங்கத்தினது இறுதியான வெற்றியானது அந்த மாகாணத்தினது விதி மீது பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். இத்தகைய ஒரு இராணுவ வெற்றியானது இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். வாகரையை கைப்பற்றியதானது யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கு முன்னர்

இருந்த அதிகார சமநிலையை ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ மீளவும் ஏற்படுத்தியிருப்பதை உறுதி செய்கிறது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கு முன்னர் கிழக்கு மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவம் கட்டுப்பாட்டை கொண்டிருந்தது. இந்த புதிய சமநிலை எதனைக் குறிக்கிறது என்றால், கிழக்கில் விடுதலைப்புலிகளின் பலவீனம் காரணமாக அரசு படைகள் புதியதொரு சமநிலையை அடைவதும் அதிகார சமநிலையானது கணிசமான மாற்றமடைந்திருக்கிறது என்பதைத்தான்.

இரு தரப்பினருக்குமிடையிலான, அதிகார சமநிலை அங்கீகரிக்கப்படுகின்ற ஒரு அடிப்படையில் தான், ரணில் விக்கிரமசிங்க அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையே யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன்போது, விடுதலைப்புலிகள் தாங்கள் கிழக்கின் சிலபகுதிகளை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதை காட்ட முடிந்தது. கிழக்கின் பல பகுதிகளில் தமது இருப்பை மீள உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையினை புலிகள் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டனர் என்று நம்புவதற்கு ஓரளவு காரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்த யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் அடிப்படையானது அப்போது, இரு தரப்பினரது பேச்சாளர்களிலும் இருந்து அதிகார சமநிலையின் அடிப்படையிலானதா கவே இருந்தது.

தற்போது களத்திலே புதிய அதிகார சமநிலையுடன் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் முக்கியமான அடிப்படையே பாதிக்கப்படுவதுடன், உடன்படிக்கையானது வெறுமனே வெற்றுக்காகிதமாகவே இருக்கப்போகிறது. இது தான் தற்போதைய யதார்த்த நிலை. ஐந்தாம் ஆண்டு யுத்த நிறுத்த நிறைவுக்கு முன்னதாக அதனை இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும் என்று ஜே.வி.பி.யும் ஹெல உறுமயவும் தமது முன்னணி அமைப்புகளுடன் இணைந்து கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றன. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை இல்லாமல் செய்யப்படாது விட்டால், வீதி ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடப்போவதாக எவை எச்சரித்திருக்கின்றன. வெறுமனே அரசியல் இலாபம் தேடுவதைத் தவிர வேறு எந்த உண்மையான காரணங்களையும் இந்த வீதி ஆர்ப்பாட்டங்களில் நான் காணவில்லை. கிழக்கிலே யுத்த நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவினர் சிறப்பாக செயற்படுவதற்கான எவ்வித காரணமும் இருக்காது என்பதுடன், அவர்கள் தம்மை வடக்குக்கு நகர்த்தலாம்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அடுத்து இன்று வடக்கு, கிழக்கு இரண்டு மாகாண அலகுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, ஓய்வுபெற்ற இரண்டு இராணுவ உத்தியோகத்தார்கள் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் பதவிகளுக்கு இராணுவ உத்தியோகத்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதும் திருகோணமலை மாவட்ட செயலாளர் பதவிக்கு ஒரு இராணுவ உத்தியோகத்தார் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதும் கிழக்கின வரலாற்றில் இதுவரை இடம்பெறாத ஒரு விடயமாகும். இது எதிர்காலத்திலே கிழக்கை இராணுவ ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், கட்டுப்படுத்துவதற்கான அரசாங்கத்தின் ஒரு தந்திரோபாயமாகும். திருகோணமலையானது நேரடியாக மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்படுவதற்கான ஒரு வாய்ப்புடன் இரு நிர்வாக மாவட்டங்களும் வெவ்வேறாக நிர்வகிக்கப்படும். வடக்கு -கிழக்கு இணைப்பு தொடர்பிலான கேள்வி, நிபுணர்கள் குழுவின் பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையில் இருக்கின்றது. ஆனால், இரு தரப்பினரும் மீண்டும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு திரும்புகின்ற போது, இவ்விவகாரம் பேச்சுக்கான ஒரு விடயமாக இருக்கும். இந்தியா - இலங்கை உடன்படிக்கையானது பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வுக்கான ஒரு உந்தமாக இருந்தது. ஆனால், வடக்கு - கிழக்கு பிரிப்புடன், இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையின் அடிப்படையானது மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையும் நோர்வே காரர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையும் இப்போது ஆபத்தில் இருக்கின்றன.

தேர்தல்களும் மூன்று சமூகங்களிடையிலுமான சகவாழ்வும்

கிழக்கிலே ஒரு புதிய அரசியல் சூழ்நிலையுடன், அங்கு பெற்ற இராணுவ வெற்றிகளை ஒன்று சேர்த்து பலம்பெறச் செய்கின்ற வகையில் அந்த மாகாணத்தில் தேர்தல்கள் நடாத்தப்படும் என்பது தெளிவு. தற்போது, கிழக்கு மாகாணத்தின் மூன்று மாவட்டங்களிலும் ஒரு குடியியற்பரம்பற் சமநிலை இருக்கிறது. இது இரண்டு சமூகங்களுக்குமிடையே ஒரு சமநிலையை வழங்குகின்றது. கிழக்கில் மூவின் சமூகங்களினதும் பரம்பல் பின்வருமாறு;

கிழக்கின் குடியியற் பரம்பலின் இயல்புகள்

கிழக்கு மாகாணமானது, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு மற்றும் திருகோணமலை ஆகிய மூன்று நிர்வாக மாவட்டங்களை கொண்டிருக்கிறது. இவை முறையே 20,14,11 என்ற பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளை கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டின் 15 சதவீதமான நிலப்பரப்பை கிழக்கு கொண்டுள்ளது. அத்துடன், மொத்த சனத்தொகையில் 7 சதவீதத்தையும் கொண்டிருக்கிறது. கிழக்கானது 368 கி.மீ நீளமான கடற்கரையை கொண்டுள்ளது. ஒரு விவசாய மாவட்டமாக இருப்பதுடன், பெரும்பான்மையான மக்கள் நெற்செய்கை மற்றும் ஏனைய சிறு தானிய செய்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். கடல் வளம் காரணமாக மீன்பிடித்துறையும் முக்கிய வாழ்வாதாரமாக இருக்கிறது.

மிருக வளர்ப்பு ஒரு முக்கியமான தொழிலாகக் காணப்படுகிறது. அட்டவணை-2 கிழக்கு மாகாணத்தில் இனப்பரம்பலை காட்டுகிறது. முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 8 சதவீதமாக இருப்பதுடன், நாடு பூராவும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இணைந்த வடக்கு - கிழக்கில் மொத்த சனத் தொகையில் அவர்களது சனத்தொகை 18 சதவீதமாகும். ஆனால், கிழக்கு மாகாணத்தில் அவர்களின் எண்ணிக்கை அம் மாகாண சனத் தொகையின் 35 சதவீதமாகும். சிங்களவர்களின் சனத்தொகை கிழக்கில் 16 சதவீதமாக இருக்கிறது. தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையில், வடக்கிலே அவர்களின் கூடுதல் ஆதிக்கம் காணப்படுவதுடன், கிழக்கிலே பெரும்பான்மையினராக இருக்கிறார்கள். நாட்டின் தெற்கிலே தமிழ் மக்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மையினராக காணப்படுகிறார்கள்.

இந்த குடியியற் பரம்பலானது, ஒவ்வொரு சமூகமும் ஒன்றில் ஒன்று சார்ந்திருப்பதை காட்டுகிறது. கிழக்கு மாகாணமானது சமூகங்களிடையிலான அமைதியான சகவாழ்விற்கு ஒரு உதாரணமாக திகழ்ந்தது.

இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையானது, எந்தவொரு குறித்த சமூகத்தினதும் குடியேற்றமோ, நில ஆக்கிரமிப்போ இடம்பெறாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்தியது. ஆனால், அண்மைய இராணுவ வெற்றி மற்றும் கிழக்கு மாகாணம் தனியான நிர்வாக அலகாக இருக்க வேண்டும் என்ற உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்பு ஆகியவற்றின் பின்னர், கிழக்கில் மூன்று மாவட்டங்களிலும் இருந்து ஏராளமான தமிழ் மக்கள் வெளியேறி தற்போது இடம்பெயர்ந்த அகதிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது

சொந்த இடங்களில் குடியேற்றப்படுவார்களா அல்லது வேறு இடங்களில் தான் குடியேற்றப்படுவார்களா என்பது தற்போது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கேந்திர மற்றும் அரசியல் சொத்தாக திருகோணமலை தெளிவாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், வலுவான ஒரு இராணுவ பிரசன்னத்தினால் அது பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கும் திருமலை நரகரத்திலே வலுவான ஒரு சிங்கள குடித் தொகை இருப்பதை உறுதி செய்வதற்குமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். குடியியற் பரம்பலை மாற்றம் செய்வதற்கான சூழ்ச்சிகள் சமூகங்களுக் கிடையிலான சகவாழ்வை பாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொதுவான நம்பிக்கையானது பரஸ்பர நம்பிக்கையினத்தை மேலும் ஏற்படுத்தும். அதனால், சகவாழ்வை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு சிறப்புரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். பலஸ்தீனத்திலே நாம் கண்டது போல, சனத்தொகை வெளியேற்றமும் மக்கள் குடியேற்றமும் ஒரு போதுமே பிரபல்யமானது அல்ல.

தேர்தல்கள்

தற்போதைய இராணுவ நிலைமையை பலப்படுத்திக் கொள்கின்ற வகையில் இன்னமும் சில மாதங்களில் தேர்தல்கள் நடைபெறுவ தற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கு, கருணா தலைமையிலான தமிழ் மக்கள் விடுதலைப்புலிகள் தமது சொந்த அதிகார இருப்பை பலப்படுத்திக் கொள்கின்ற வகையில், முக்கியமான பங்குவகிப்பர். விடுதலைப் புலிகளின் இருப்பு இல்லாத நிலையில், கருணா குழுவினர் கூடுதலாக ஆட்களை சேர்த்து கிழக்கில் தமிழ் மக்கள் மீதான ஒரு மேலாண்மையை பெற்றுக் கொள்வதற்கு முயலுவர். தினக்குரல் மற்றும் சுடர் ஒளி ஆகிய பத்திரிகைகள் கிழக்கில் கருணா குழுவினரால் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையில் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் ஏற்கனவே அங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்துடன், கிழக்கின் முஸ்லிம் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக காத்தான் குடி பகுதியில், கருணா குழுவினர், மக்களுக்கெதிராக பல்வேறு துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் அடக்கு முறைகளில் ஈடுபடுவதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 11 ஆம் திகதியன்று காத்தான் குடியில் ஏற்பட்ட பதற்ற சூழ்நிலையுடனும் அவர்கள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

தேர்தல் நடைபெறும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு போட்டியிடாமல் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. பிரிக்கப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கில் தேர்தலை நடத்துவது இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை மற்றும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை ஆகியனவற்றுக்கு இசைவற்றது என்று அவர்கள் வாதிடக்கூடும். த.தே.கூட்டமைப்பின் அவ்வாறானதொரு புறக்கணிப்பானது, பல்வேறு வழிமுறைகளின் மூலம் கருணா குழுவினரால் பயன்படுத்தப்படும் தேர்தல் நடவடிக்கைகளின் சூழ்ச்சிகள் மூலம், அம்பாறை மற்றும் திருகோணமலையில் சிங்களவரின் பெரும்பான்மையும், மட்டக்களப்பிலே கருணா அணியினரின் ஆதிக்கமும் அறுதிசெய்யப்படும்.

கிழக்கிற்கான ஒரு சிறு செயல்திட்டம்

கிழக்கிற்கான ஒரு பெரும் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அரசாங்கம் முன்னெடுப்பதற்கான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வடக்கிற்கும் ஒரு காட்சிப்பொருளாக இருக்கத்தக்க வகையில், வீதிகள், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், கைத்தொழில், மிருக வளர்ப்பு மற்றும் விவசாயம் என்பவை அபிவிருத்தி செய்யப்படும். இம்மாதம் இறுதியில் நடைபெறவிருக்கும் நன்கொடையாளர் மாநாட்டில், இது வெளிப்படுத்தப்படலாம்.

அதேசமயம், மனித உரிமை மீறல்கள், கருணா குழுவினரின் தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைகள், கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திர மறுப்பு என்பவை தொடர்பில் நன்கொடையாளர்கள் கவலை வெளிப்படுத்துவர். பெருமளவில் வெளியேறி இருக்கும் மக்கள் தொடர்பில் அவர்கள் கவலை கொண்டிருப்பர். கிழக்கிலே சமூகங்களுக் கிடையிலான சக வாழ்வை விலைகொடுத்து அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மேற்படாது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நல்ல காரணத்தை கூற வேண்டியிருக்கும்.

இக்கட்டான நிலையில் க.க. - ஐ.தே.க.உடன்படிக்கை

பாராளுமன்றத்தில் தனது பெரும்பான்மையை பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு வருகிறார். கடந்த வருடம், ஜனாதிபதி ஜே.வி.பி, ஹெல உறுமய மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டார். நாம் அறியாத பல இன்னமும் இருக்கக் கூடும். ஜே.வி.பி.யுடனான உடன்படிக்கை இப்போது இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறது. பெரிதும் பாராட்டப்பட்ட சுதந்திரக் கட்சி - ஐ.தே.க. இடையிலான உடன்படிக்கையும் முறைப்படி செயற்படுவதற்கு தவறிவிட்டது. மூன்று மாதங்களுக்குக் கூட அவர்களுக்கிடையிலான தேனிலவு நீடிக்கவில்லை. ஆனால், இந்த உடன்படிக்கையானது அரசாங்கம் தனது வரவு, செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியிருக்கிறது. தற்போது ஐ.தே.க. விலிருந்து 15 இற்கும் அதிகமான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைவது உறுதியாகியிருக்கிறது.

கடந்த புதன் இரவன்று அலரி மாளிகையில் நடைபெற்ற சுதந்திரக் கட்சியின் நிறைவேற்றுக் குழுக் கூட்டம், ஐ.தே.க.வினரை அரசாங்கத்துடன் இணைத்துக் கொள்வதற்கான அங்கீகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறது. அமைச்சரவை பொறுப்புகள் மற்றும் இதர அமைச்சுக்களை ஐ.தே.க. வினருடன் பகிர்ந்து கொள்வது குறித்து தனது கட்சியினருடன் விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

தற்போது ஜனாதிபதியைப் பொறுத்த வரையில் பாராளுமன்றத்தில் தெளிவான பெரும்பான்மையைப் பெறுவதற்கு 113 ஆசனங்கள் தேவை. ஆனால், சுதந்திரக் கட்சி இப்போது 88 ஆசனங்களையும் ஹெல உறுமய 9 ஆசனங்களையும், ஜே.வி.பி 38 ஆசனங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்று கட்சிகளினதும் ஆசனங்களை சேர்த்தால் ஐ.தே.க. மற்றும் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பினருக்கெதிரான வசதியான ஒரு பெரும்பான்மைப் பாராளுமன்றில் இருக்கிறது. ஆனால், ஜே.வி.பி தனது ஆதரவை விலக்கிக் கொள்கின்ற

சமயத்தில் அரசு தனது பெரும்பான்மையை இழந்து விடும். இத்தகைய ஒரு நிலையில் தான் ஐ.தே.க.விலிருந்து ஏறத்தாழ 18 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மற்றும் ஹெல் உறுமய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் அரசாங்கத்தில் இணைப்பதற்கு பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்த முயற்சி வெற்றி பெறுகின்ற பட்சத்தில் அரசாங்கம் ஒரு தெளிவான பெரும்பான்மையை பெற்றுக்கொள்ளும்.

கட்சித் தாவல்கள்

ஐ.தே.க.வுடனான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் கட்சித் தாவல்கள் குறித்து எந்தவிதமான ஷரத்தும் இல்லை என்பது ஜனாதிபதியின் வாதம். சுதந்திரக் கட்சியின் இருப்புக்கு இந்த கட்சித்தாவல் மிகவும் அவசியமான ஒன்று. எஸ்டபிள்பூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கவும் ஜனாதிபதியின் தந்தை டி.ஏ.ராஜபக்ஷவும் சுதந்திரக் கட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஐ.தே.க.விலிருந்து தாவியவர்கள். இந்த வழியில் ஐ.தே.க.வினருக்காக அமைச்சப் பதவிகளை தியாகம் செய்யுமாறு சுதந்திரக் கட்சியினர் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் போது சுதந்திரக் கட்சியிலிருந்து ஐ.தே.க.வுக்கான கட்சித்தாவல்களையும் நிராகரிப்பதற்கில்லை. தற்போதைய கட்டமைப்பில் ஸ்திரத்தன்மையைக் காண முக்கிய ஒரு காரணமாக கட்சித்தாவல் இருப்பதை கடந்த கால அனுபவம் காட்டுகிறது. ஏன் ஐ.தே.க.வுடனான உடன்படிக்கையை கைவிடுவதற்கு ஜனாதிபதி முடிவு செய்தார் என்பது இங்கு ஓரளவு புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

இரு பிரதான கட்சிகளிடையேயுமான இணக்கப்பாட்டிற்கு சர்வதேச சமூகமும் இந்தியாவும் அழுத்தம் பிரயோகித்தபோதிலும் உள்நாட்டு அரசியல் நிலைமையின் அம்சங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் ஜே.வி.பி. யானது அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் என்று தெளிவானதும் தனது பாராளுமன்ற பெரும்பான்மைக்காக ஐ.தே.க.வுடன் ஜனாதிபதி உடன்படிக்கையை செய்துகொண்டார். ஆனால், சுதந்திரக்கட்சியுடனான உடன்படிக்கையை இரத்துச் செய்வதற்கு ஐ.தே.க. தீர்மானித்தால் ஜனாதிபதி இக்கட்டான நிலைக்கு தள்ளப்படுவார். இந்த நிலையில் கட்சித்தாவலை ஊக்கப்படுத்துவதே ஜனாதிபதிக்கான ஏதோ ஒரு மாற்று வழியாக இருக்கிறது.

ஐ.தே.க.வைப் பொறுத்தவரையில் அதன் தலைவர் அக்கட்சியை வெற்றிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கு அல்லது அரசாங்கத்தை வலுவாக

எதிர்ப்பதற்கு உரிய முறையில் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தாமையே கட்சிக்குள் அவருக் கெதிராக அதிருப்தி ஏற்படுவதற்கு காரணமாகும்.

பல முக்கியமான விடயங்களில் எதிர்க்கட்சியானது அமைதியாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு, மனித உரிமைகள் மீறல்கள், பொது மக்கள் கொல்லப்படுதல், சமாதான நடவடிக்கையின் முன்னெடுப்பு என்பவை எதிர்க் கட்சி தலைவரின் அமைதி காரணமாக பாதிப்பை எதிர் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய விடயங்கள் தொடர்பில் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் மற்றும் சர்வதேச சமூக அமைப்புக்கள் என்பவையே அரசாங்கத் திறன் எதிர்ப்புணர்வை காட்டியிருக்கின்றன.

வழமையாகவே ஒரு பெரிய தேர்தலின் பின்னர் எதிரணியில் ஒரு குழப்பம் ஏற்படுவதும் கட்சித்தாவல் இடம் பெறுவதும் இலங்கையில் வழமை. எதிரணியும் தன்னை வலுப்படுத்தி பதில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் காலம் எடுக்கிறது. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் துரிதமாக செயற்படுவதற்கு தாமதிப்பாரானால் அடுத்த சுற்றுத் தேர்தல்களில் 14 ஆவது தடவையாகவும் தொடர்ச்சியாக அவர் தோல்வியடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

விளைவுகள்

தற்போதைய நிலைமையில், ஜனாதிபதி கட்சித் தாவலை பாராளுமன்றத் தில் தனது ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்துவார். இங்கு மற்றொரு கூடுதல் நன்மை என்னவென்றால், நாட்டில் வினைத்திறன் மிக்க ஒரு நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதற்கான திறமைமிக்க பலரை பெற்றுக் கொள்ள முடிவது தான். கட்சிதாவ இருப்பவர்களில் இருந்து, குறிப்பாக நிதி, கைத்தொழில் மற்றும் காணி ஆகிய அமைச்சுப் பொறுப்புகளை சிறந்த முறையில் அவரால் மேற்கொள்ள முடியும். ஆனால், இங்குள்ள தீமை என்னவென்றால், நூற்றுக்கு அதிகமான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பாரிய அமைச்சரவை ஏற்படும். இது நடந்தால் உலகிலேயே பெரும் அமைச்சரவையைக் கொண்ட நாடு என்ற கின்னஸ் சாதனையும் ஏற்பட்டுவிடும். நூற்றுக்கும் அதிகமான உறுப்பினர்களுடன் எவ்வாறு ஆக்க பூர்வமான ஒரு அமைச்சரவை கூட்டத்தை நடத்த முடியும் என்பது ஒரு கேள்விக் குறியே.

கட்சித் தாவல் மூலமாக ஏற்படக் கூடிய மற்றொரு நன்மையாக, சர்வகட்சி குழுவினால் பூர்த்தி செய்யப்படும் அதிகார பரவலாக்கல் யோசனை தொடர்பில் ஜனாதிபதியின் கரம் பலப்படுத்தப்பட வாய்ப்பு இருப்பதை குறிப்பிடலாம். கட்சி தாவ இருப்பவர்களில் அநேகமானவர்கள் வடக்கு, கிழக்கிற்கு கூடுதல் அதிகார பரவலாக்கல் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை கொண்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம். ஆனால், ஹெல் உறுமயவும் அரசுடன் இணைகின்ற போது இந்த அனுசூலம் இல்லாமல் செய்யப்பட.

தற்போதைக்கு திமீர் தேர்தல் சாத்தியம் இல்லை என்று ஜனாதிபதி கூறியிருக்கிறார். கடந்தவார பத்திரிகை செய்திகளின்படி அண்மைய கருத்துக் கணிப்பக்கள் ஜனாதிபதிக்கு சார்பாக இல்லை என்று தெரிகிறது. ஒரு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றால் சுதந்திரக் கட்சி 107 ஆசனங்களைப் பெறும் என்று கூறப்படுகிறது. இது பாராளுமன்றத்தில் தெளிவான பெரும் பான்மையைப் பெறுவதற்கு உதவாது. அரசாங்கம் 88 ஆசனங்களில் இருந்து 107 ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்ற போதிலும் ஜனாதிபதி மீதான தரப்படுத்தல் மிக உயர்வாக இருக்கின்ற தற்போதைய பின்னணியில் அரசாங்கம் தனது பிரபல்யத்தை இழந்து வருவதாகவே தெரிகிறது. தற்போதைய கட்சித்தாவல் முயற்சி தோல்வியடைகின்ற பட்சத்தில் அல்லது மக்களிடமிருந்து ஒரு புதிய ஆணையைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஜனாதிபதி கருதுகின்ற பட்சத்தில் ஒரு திமீர் தேர்தலை யாரும் நிராகரிக்க முடியாது.

தற்போதுள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் இரு பிரதான கட்சிகளிடையிலுமான உடன்படிக்கையின் ரத்தே பெரும் சேதாரமாக இருக்கப் போகிறது. இந்த உடன்படிக்கையானது இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பிலான இரு கட்சி இணக்கப்பாடாக இருக்கிறது. எதிரணியிலே ஐ.தே.க.வானது அரசியல் தீர்வு யோசனையை தொடர்ந்தும் ஆதரித்து சர்வகட்சி மாநாட்டில் தொடர்ந்து பங்குபற்றலாம். இல்லாவிடில் ஆகஸ்ட் 2000 இல் செய்தது போல அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை எதிர்க்கலாம். அப்போது ஜனாதிபதி ஏதோ சமயத்தில் ஐ.தே.க மற்றும் ஜே.வி.பி.யிடமிருந்து எதிர்ப்பை எதிர்கொள்வார்.

எதிரணியின் பங்கு

ஜே.வி.பி.யானது எதிரணியில் இணையும் என்பது தெளிவாகிறது. ஜனாதிபதி ஒரு தேர்தலுக்கு செல்வார் என்றும் தமது பெரும்பான்மையை

குறைத்துக் கொள்வார் என்பதும் இன்னமும் அவர்களது கருத்தாக இருக்கிறது. நான் எப்போதும் வாதிட்டு வருவது போல, ஜே.வி.பி. புறக்கணிக்கப்படுவதுடன், தமது ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு பெரும் எண்ணிக்கையானோரை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பானது, முதலாளி - வாடிக்கையாளர் உறவின் அடிப்படையிலானது. அரசாங்கத்துடனான கூட்டணியில் இருந்து ஜே.வி.பி. வெளியேறுகின்ற போது, அதிகாரம்- ஆதிக்கத்தை இழந்து விடுவர். பாராளுமன்றத்திற்கு புறம்பான அரசியல் ஈடுபாடுகளில் அவர்கள் இறங்கினால் அரசாங்கமானது அவர்கள் மீது இறுக்கத்தை கடைப்பிடிக்கும். ஜே.வி.பி யினது வாபஸானது அரசாங்கத்தின் போக்கின் மீது பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுடன். யுத்தத்தை முன்னெடுப்பதற்கான ஜே.வி.பியினது அழுத்தங்கள் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைக்கான அவர்களது எதிர்ப்பு என்பனவும் குறைவடையும். ஜனாதிபதி தற்போது ஜே.வி.பியினது சுலோகங்களை தான் உள்வாங்கி அவர்களை தனிமைப்படுத்தியிருப்பதாகவே தெரிகிறது.

ஐ.தே.க. தொடர்ந்தும் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும். தனது வாக்கு வங்கியையும் அது தொடர்ந்து தக்க வைத்திருக்கும். ஆனால் ஐ.தே.க விலிருந்து கட்சி மாறுபவர்கள் அரச செல்வாக்கை பயன்படுத்தி வாக்குப் பலத்தை கவருவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதனால் எதிர்க்கட்சி தலைவர் தனது கட்சிக்கு சிறப்பான தலைமைத்துவத்தை வழங்க வேண்டும். அடுத்த தேர்தலிலும் இவர் வெல்ல மாட்டார் என்று மக்கள் நினைப்பார்களானால், அவரை அப்படியே கைவிட்டு விடுவார்கள். தற்போது ஜனாதிபதியினால் தக்க வைக்கப்பட்டிருக்கும் பௌத்த சிங்கள மக்களின் வாக்குகளையும் ஐ.தே.க பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தமது விருப்பங்களுக்கு பொருத்த மற்றவர் என்று அவர்கள் கருதுவதால் இது ஒரு கடினமான காரியமாக இருக்கும்.

கட்சித் தாவல் எமது அரசியல் கலாசாரத்தின் ஒரு அங்கமாக வந்து விட்டது. இது லஞ்ச கலாசாரத்தை ஊக்குவிக்கிறது. இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு அடிப்படையான அரசு மற்றும் எதிர்ணியிடையிலான நம்பிக்கையை தகர்க்கிறது. பொதுவிலேயே அரசியல் அமைப்பு மற்றும் அரசியல் வாதிகள் மீதான நம்பிக்கையும் அரித்து விடுகிறது.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி எதற்காக?

யுத்த எதிர்ப்பு என்ற பதமானது யுத்த காலங்களிலான இராணுவ முஸ்தீபுகளின் எதிர்ப்பு என்பதை குறிக்கிறது. ஆனால், கூடுதலாக குறிப்பாக ஒரு தேசத்தின் யுத்தத்திற்கான முன்னெடுப்பை எதிர்ப்பதைக் குறிக்கிறது. அநேகமான யுத்தங்கள் ஒரு அநேகமான யுத்தங்கள் ஒரு போரிடும் தரப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்த போரிடும் தரப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்த போரிடும் தரப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்த போரிடும் தரப்பினர் தமது யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்காக தமது இயக்கம் பாடுபடுகிறது என்றும் போருக்கெதிரான செயற்பாட்டாளர்கள் நம்புகின்றனர்.

பொதுவில் ஒரு குறித்த யுத்தத்தை தனி ஒரு தரப்பே முன்னெடுக்கிறது என்றும் அந்த தரப்பு, நினைக்கின்ற பட்சத்தில் யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வர முடியும் என்றும் “யுத்த எதிர்ப்பு” என்ற வார்த்தைப் பயன்பாடு பொருள்படுகிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் ஆகிய இரு தரப்பினருமே யுத்தத்தை முன்னெடுக்கின்றனர் என்றும் இவ்விரு தரப்பினரினதும் யுத்த முன்னெடுப்புகளையும் சம அளவில் எதிர்ப்பது என்பதே போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் நிலைப்பாடாகும்.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியைப் பொறுத்தவரையில், சமீப காலத்தில் அதன் செயற்பாடுகள் காரணமாக உள்ளூரிலும் வெளிநாட்டிலும் பெருமளவில் ஊடகங்களில் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறது.

ஒரு நிலையான தீர்வு ஏற்படும் வரை நாட்டு மக்களை அணிதிரட்டி பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு தீர்வை வலியுறுத்துவதற்காக வெகுஜனப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பது என்று. கடந்த ஜூலையில், பல்வேறு மட்டங்களின் அமைப்புக்களின் ஆதரவுடன், போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி மேற்கொண்ட தீர்மானமும் அதற்கமைவாக தொடர்புபட்ட நடவடிக்கைகளுமே குறுகிய காலத்திலான இந்த பிரசித்திக்கு காரணமாகும்.

கடந்த ஆகஸ்ட் 17 ஆம் திகதியன்று கொழும்பு விகார மகாதேவி பூங்காவில் நாம் நடத்திய மாபெரும் சமாதான ஊர்வலம் மற்றும் கூட்டத்தை பௌத்த பிக்குகள் சிலர் குழப்ப முயற்சித்தமை உள்நாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் பெரும் கவனத்தை ஈர்த்தது. பௌத்த துறவிகளின் இந்த செயற்பாடு பௌத்த மதத்திற்கு பெரும் அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்தியது.

பின்னர், அக்டோபர் 14 இல் மன்னாரில் ஒரு பெரும் சமாதான கூட்டத்தை நடத்தினோம். இதன்போது, இராணுவத்தின் சில பிரிவினர் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை சமாதான கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள விடாமல் தடுத்தனர். கண்டியில் நாம் கூட்டம் நடத்திய போது, ஜாதிக ஹெல் உறுமய வினர் தக்காளிப்பழங்களையும் அழுகிய முட்டைகளையும் எம் மீது வீசினர்.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் முக்கிய உறுப்பினர்களின் ஒருவரான பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ரவிராஜ் கொலை செய்யப்பட்ட போது, நாம் நடத்திய ஊர்வலமும் கூட்டமும் பெரும் கவனத்தை ஈர்த்தது.

இந்த கட்டுரையில், போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் பின்னணியிலுள்ள கோட்பாடு பற்றி விளக்கவிருக்கின்றேன். இதற்கு முன்னர் போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி மீதான சில குற்றச்சாட்டுகளை பார்ப்போம். போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி விடுதலைப் புலிகளுக்கு உதவுகிறது. அரசாங்கம் யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதை மட்டுமே எதிர்க்கிறது. ஆனால் விடுதலைப்புலிகளை அல்ல, அரசாங்கத்தின் பயங்கரங்களை மட்டுமே வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் விடுதலைப் புலிகளின் பயங்கரங்களை அல்ல என்பவையே பிரதானமான குற்றச்சாட்டுகளாகும்.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் கோட்பாட்டு நிலைப்பாடு

வெல்லப்பட முடியாத மனித வாழ்க்கையின் ஆழமானதும் பரந்ததுமான பிரதிபலிப்புகளின் அடிப்படையிலானதே போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் கோட்பாடும் தத்துவமும் ஆகும். அகிம்சை பற்றிய புத்த பிரானின் போதனைகளின் வழி ஊடானது இது. அத்துடன் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தத்துவாசிரியர்களான மகாத்மா காந்தி, நெல்சன் மண்டேலா, மார்ஷன் லூதர்கிங் மற்றும் பலரது போதனைகளினால் இது நெறிப்படுத்தப்படுகிறது. இவர்கள் யாவரும் அகிம்சையினூடாக சமாதானத்திற்காக அயராது உழைத்தனர்.

“மனித குலத்தின் ஏற்பாடுகளில் அகிம்சையானது ஒரு பெரும் சக்தியாக காணப்படுகிறது. மனித சாமர்த்தியத்தினால் படைக்கப்பட்ட பலம் மிக்கதான பேரழிவை ஏற்படுத்தும் ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் இது பலமானது” என்றார் மகாத்மா. “அன்பின் நெறிகளே மனித குலத்தை ஆள்கிறது. வன்முறை மனித குலத்தை ஆண்டிருந்தால் மனித குலம் என்றைக்கோ அழிந்திருக்கும்” என்றும் மகாத்மா கூறியிருக்கிறார்.

இத்தகைய தத்துவ ஞானிகளின் நெறிப்படுத்தல்களினால் மட்டுமல்லாமல், சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் சட்டம் என்பவற்றினாலும் போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியானது மேலும் பலப்படுத்தப்படுகிறது.

சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டம் என்றால் என்ன?

19 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகத்தில் இடம்பெற்ற யுத்தங்களின் கொடூரம் மற்றும் அழிவுகளை கண்ட பல சிந்தனையாளர்கள் மனித உரிமைகளை போரிடும் தரப்பினர் மதிக்கச்செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை கொண்டு வருவதற்காக பாடுபட்டனர். இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒன்றுதான் மனிதாபிமான சட்டம்.

ஆயுத முரண்பாட்டின் பாதிப்புகளை கட்டுப்படுத்துவதற்காக, மனிதாபிமான காரணங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சில நெறிமுறைகள் தான் மனிதாபிமான சட்டமாகும். இது, யுத்தத்தில் ஈடுபடாத நபர்களை அல்லது தொடர்ந்தும் யுத்தத்தில் ஈடுபடாத நபர்களை பாதுகாப்பதுடன், யுத்தத்தின் முறைமைகளையும் வழிமுறைகளையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. “யுத்த சட்டம் அல்லது”, “ஆயுத முரண்பாட்டின் சட்டம்” என்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டமானது அறியப்படுகிறது. இந்த மனிதாபிமான சட்டத்தின் அடிப்படையில் தான், சர்வதேச செஞ்சிலுவை அமைப்பு, ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகளின் ஆணை அமைந்திருக்கிறது. இந்த அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் “யுத்த ஒழுக்கத்தை” மேலும் வளப்படுத்துகிறது.

மனித உரிமைகள் சட்டம் என்றால் என்ன?

18ஆம் நூற்றாண்டில் மலர்ந்த மனித உரிமைகள் சட்டமானது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அபிவிருத்தி அடைந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்பான

முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மனித உரிமைகளை மேம்படுத்த விழைகின்ற சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் சட்டங்களினது ஒரு அமைப்பே மனித உரிமைகள் சட்டமாகும். யுத்த குற்றங்கள், கொலைகள் என்பவற்றில் ஈடுபட்டவர்களை (நாடுகளின் தலைவர்கள், பாதுகாப்பு படைகள், போராளிக் குழுக்கள் உள்ளடங்கலாக) தண்டிப்பதற்கான பல்வேறுபட்ட உடன் படிக்கைகளை இது உள்ளடக்குகிறது.

மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் அபிவிருத்தியுடன், மனித உரிமை மீறல்களை கண்காணிப்பதற்காக பல எண்ணிக்கையான சர்வதேச நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மனித உரிமைகளின் ஐரோப்பிய நீதிமன்றம், சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் என்பவை இவற்றில் முக்கியமானவை. மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அமைப்பாக, சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை காணப்படுகிறது. சகல அரசாங்கங்களும் இந்த அமைப்புகளுக்கு கட்டுப்படுவதுடன், தமது நாட்டின் சகல பிரஜைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு கடமைப்படுகின்றன. அரசசார் செயற்பாட்டாளர்கள் மட்டுமல்ல அரசு சார்பற்ற செயற்பாட்டாளர்களும் கூட இவற்றுக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம், வியட்நாம் யுத்தம், ஈராக்கிய யுத்தம் போன்ற யுத்தங்களின் கொடூரங்கள் மற்றும் பெரும் அழிவுகளின் பின்னணியில், அவற்றுக்கெதிராக இன்று சர்வதேச ரீதியான இயக்கங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. இவ்வாறானதொரு பாரம்பரியத்தின் வழியில் நின்று செயற்படுவதில் போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி பெருமையடைவதுடன், இவ்வாறான சர்வதேச சட்டங்கள் மற்றும் விழுமியங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் செயற்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறது.

ஒவ்வொரு நாட்டிலுமே ஒரு சமாதான இயக்கம் இருந்தது. இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போதுதான் முதன்முதலாக இத்தகையதொரு சமாதான இயக்கம் முதலில் தோன்றியதாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. பின்னர் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது இவை அபிவிருத்தி அடைந்தன. வியட்நாம் யுத்த காலத்தின்போது தான் குறிப்பிடத்தக்களவில் சமாதான இயக்கத்தின் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. தென்னாபிரிக்காவிலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வெகுஜன இயக்கம் இருந்தது. 2001 இல் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க யுத்தத்திற்கு எதிரான

ஆயிரக்கணக்கான ஆப்கானிய பெண்கள் அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். ஈராக்மீது அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் மேற்கொண்ட போது சர்வதேச அளவில் பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்று அமெரிக்காவிற்கு பெரும் அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தின. தற்போது ஈரான் மற்றும் வடகொரியா ஆகியவற்றுக்கெதிரான அமெரிக்காவின் சாத்தியமிக்கதான யுத்தத்திற்கு கடும் எதிர்ப்புகள் கிளம்பி வேகம் பெற்று வருகின்றன. இவ்வாறு வெவ்வேறாக பல்வேறு சமாதான இயக்கங்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் அடிப்படை ஒன்றுதான். அவற்றின் ரகம் ஒன்றுதான்.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையில் ஈராக்கில் மற்றும் எந்த நாடாயினும் சரி யுத்தத்தை எதிர்க்கிறது. 21 ஆம் நூற்றாண்டானது யுத்தம் இல்லாத உலகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே தமது விருப்பம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், மனிதாபிமானம் மற்றும் மனித உரிமைகளை 1948 ஆம் ஆண்டு முதல் மீறி வருகின்ற அரசு பயங்கர வாதத்தின் சகல வடிவங்களையும் நாம் எதிர்க்கிறோம். 1948 ஆம் ஆண்டு முதல் இடம்பெற்றுவருகின்ற, கைதுகள், கடத்தல்கள், நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் என்பவை காரணமாக அரசாங்கமானது சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் மற்றும் சட்டங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான தனது பொறுப்பை செய்யவில்லை என்பதே எமது கருத்தாகும் இந்த உரிமை மீறல்களுக்கு குறிப்பாக கடந்த 25 வருட யுத்த காலத்தில் எண்ணற்ற சான்றுகள் இருக்கின்றன.

அதேபோல, விடுதலைப்புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகளையும் குறிப்பாக, ஏனைய தமிழ்க் குழுக்களுக்கெதிரான அவர்களின் செயற்பாடு யாழ். குடாநாட்டில் இருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியமை, கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் மீதான அடக்குமுறைகள் மற்றும் பயங்கர வாத செயற்பாடுகளையும் சம அளவில் நாம் கண்டிக்கிறோம்.

சகல துணை இரானுவக் குழுக்கள் மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் சார்பான குழுக்களையும் அவர்களின் கொலைகள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களுக்காக நாம் வன்மையாக கண்டிக்கிறோம். அண்மைக் காலத்தில் மனித உரிமை மீறல்கள் புற்றுநோய் போல பரவி வருகிறது.

இலங்கை ஒரு ஜனநாயக நாடு, ஒரு உண்மையான ஜனநாயகம் அதன் சகல பிரஜைகளையும் பாதுகாக்க வேண்டும். அச்சம் இன்றி வாழ்வதற்கான சுதந்திரமே உண்மையான ஜனநாயகமாகும். கடந்த 25 வருட யுத்த காலத்தில் பல் சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை இந்த கொள்கைகளை மீறியிருந்தது. அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் இதற்குப் பொறுப்பு. ஒரு சுதந்திர போராட்ட குழுவுக்குரிய இயல்புகளை இந்த செயற்பாடுகள் அழித்துவிடும் என்பதால் சுதந்திர போராட்ட இயக்கங்கள் இந்த வழிமுறைகளை பின்பற்றுவதில்லை.

இலங்கைப் பிரச்சினைக்கு யுத்தம் ஒரு தீர்வு அல்ல என்பதே எமது நிலைப்பாடு. பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வே ஒரே ஒரு வழிமுறை என்பதை நாம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம். பெரும்பான்மையினருடன் சிறுபான்மையினரும் இணைந்து ஒரு புதிய இலங்கையை கட்டுவதற்கு இடமளிக்கும் அதிகார பரவலாக்கத்தையே போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி வலியுறுத்துகிறது. நான்காவது ஈழப்போர் ஏனைய ஈழப் போர்களைக் காட்டிலும் நாசம் மிக்கதாக இருக்கும். அதனால்தான், யுத்தம் வேண்டாம் என்று வலியுறுத்தி புதியதொரு நாகரிகமிக்க இலங்கைக்காக வேண்டுகிறோம். ஆதலால், இந்த அழகிய தீவின் சமாதானம் செழிப்பு மற்றும் அபிவிருத்திக்காக நாம் அனைவரும் கைகோர்த்து நிற்போம்.

தீர்க்கமானதொரு கட்டத்தில் இந்திய - இலங்கை உறவு

இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளின் உறவை ஆட்சி செய்திருக்கின்ற காரணிகளின் தற்போதைய நிலைமை காரணமாக இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையிலான உறவானது ஒரு தீர்க்கமான கட்டத்தில் இருக்கிறது. ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவுடனான தனது உறவை அவர் தானாகவே உருவாக்கியிருக்கிறார். உண்மையில், ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னரான அவரது முதல் வெளிநாட்டு விஜயம் இந்தியாவுக்கானதாகவே இருந்தது. ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த போதும், அமைச்சராக இருந்த போதும் பல தடவைகள் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்து இந்திய அரசியல் வாதிகளுடன் உறவை வளர்த்திருந்தார்.

மறுபுறத்தில் இந்தியா, மகிந்த ராஜபக்ஷவின் மனித உரிமைகளுக்கான பங்களிப்பை அங்கீகரித்திருந்தது. அதன் காரணமாக, பல மனித உரிமைகள் விருதுகளை குறிப்பாக டெக்ராடனினால் வழங்கப்பட்ட விருதைப் பெற்றிருந்தார். கொல்கத்தாவின் விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகமும் அண்மையில் அவருக்கு தகைநிலை பேராசிரியர் விருதை வழங்கியிருந்தது.

எவ்வாறெனினும், கடந்த பல வருடங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த தனிப்பட்ட உறவுகளை கவனத்தில் கொள்ளாமல், இலங்கை தொடர்பான இந்தியாவின் கொள்கையானது முக்கியமான காரணிகளினால் ஆளப்படுகிறது என்பதை ஜனாதிபதி புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இரு நாடுகளுக்குமிடையிலான இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நெருக்கமான வர்த்தக உறவு, இந்த காரணிகளில் முதன்மையான ஒன்று.

இந்த உடன்படிக்கையின் மூலம் இரு நாடுகளுக்குமிடையிலான வர்த்தகத்தின் இடைவெளியானது குறைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கைக்கு முன்னர் இலங்கைக்கான இந்தியாவின்

ஏற்றுமதிகள் 500 மில்லியன்கள் அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்தது. அதேநேரம், இந்தியாவுக்கான இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி வெறும் 42.7 மில்லியன்களாக இருந்தது. தாராளத்தன்மை மிக்கதான 100 மில்லியனுக்கு அதிகமான கடனுதவிகள் மற்றும் இரு நாடுகளுக்கு மிடையிலான தயார் நிலை உடன்படிக்கைகளினாலும் இந்த உறவானது ஆளப்பட்டது.

அண்டை நாடான இந்தியா இலங்கைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறது என்று இலங்கையர்கள் சிந்திக்க விழைகின்றனர். இது எமது முக்கியத்துவத்தை நாம் கூடுதலாக எடை போடுவதன் காரணமானது, இந்தியா தற்பொழுது ஒரு பூகோள நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதுடன் உலகின் ஒரு வலுமிக்க நாடாக தனது புதிய வகிபாகத்தை காண்பித்து வருகிறது. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, அணு ஒத்துழைப்பு, ஜனநாயகம், பொது சுகாதாரம், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றில் கூடுலாக கவனம் செலுத்தி அமெரிக்காவுடன் உறவை மேம்படுத்துவதில் அவர்கள் கரிசனை கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேசமயம், பொருளாதார வளர்ச்சியை 10 சதவீதத் திற்கும் அதிகமாக பேணுவதும் இந்தியாவினது ஒரு பிரதான நோக்கமாகும்.

இந்தியா நிச்சயமாக தனது அண்டை நாடுகள் குறித்து கவனம் செலுத்துகிறது. ஆனால், இந்திய பிரதமரின் இலங்கைக்கான நேர ஒதுக்கீடு அநேகமாக மாதம் ஒன்றில், ஏறத்தாழ ஒரு மணித்தியாலம் என்பதாகவே இருக்கிறது. எமது உறவின் கணிசமானளவு உள்ளூர் தூதுவராலயம் மற்றும் வெளிநாட்டு அலுவலகத்தின் தென்னக காரியாலயத்தினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தனது அண்டை நாடுகளில், பாகிஸ்தான் மீது தான் இந்தியாவின் முதலான கவனம் இருக்கிறது.

இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையினூடாக இந்தியாவானது மிக முக்கியமானதொரு பங்கை 1980களின் இறுதிப் பகுதியில் மேற்கொண்டது. 1050 இற்கும் அதிகமான தனது படைவீரர்களை இலங்கைக்காக இந்தியா இழந்ததுடன் சமாதான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டது. எவ்வாறெனினும், பிரேமதாஸ் ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றதும் இந்திய இராணுவத்தினர் இலங்கையை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். இது இந்திய இலங்கை உறவில் ஒரு பெரும் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் இலங்கை - இந்திய உறவானது ஒரு தீர்க்கமான கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பது ஒன்றும் இரகசியமானதல்ல. இதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கெதிராக இனப்பிரச்சினை விவகாரம் தொடர்பில் இந்தியா தழுவிய ரீதியில் எதிர்ப்புணர்வு கிளம்பியிருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் இடம்பெற்று வந்த ஆர்ப்பாட்டங்களும் சத்தியாக் கிரகங்களும் தலைநகர் டில்லி வரை விரிவடைந்திருக்கிறது. தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் கருணாநிதியை கடந்த புதனன்று சந்தித்திருக்கிறார்கள். இந்திய பிரதமர் மன்மோகன்சிங் மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தியையும் அவர்கள் சந்திக்க விருந்தனர். இந்திய பாராளுமன்றத்திலும் இலங்கை விவகாரம் எதிரொலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. குறிப்பாக, மகிந்த ராஜபக்ஷ அண்மையில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த போது இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் கவனிக்கத்தக்கவை. தமிழ்நாடு மற்றும் டில்லியில் பெரும் எடுப்பில் ஹர்த்தால்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன், கறுப்புக் கொடிகள் பறக்கவிடப்பட்டிருந்தன.

மகிந்த ராஜபக்ஷவின் விஜயத்தை எதிர்த்து மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் வை.கோபாலசாமி டில்லியில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவென்றால், வை.கோ.பாலசாமி உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருந்த போது, காஷ்மீரின் முன்னாள் முதலமைச்சர் பாருக் அப்துல்லாவும் அகாலிதள கட்சியின் தலைவர் கக்தேவ் சிங் டிகின்சா ஆகியோர் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு வைகோவின் உண்ணாவிரத நோக்கத்திற்கு தமது ஆதரவை தெரிவித்தனர். அத்துடன், தமிழ் நாட்டின் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவும், கட்சியின் சிரேஷ்ட தலைவர்களான பி.ஜி.நாராயணன், விதினகரன் மற்றும் எம்.மலைச்சாமி ஆகியோரை டில்லிக்கு சென்று வைகோவின் உண்ணாவிரதத்திற்கு தனது ஆதரவை நேரில் தெரிவிக்குமாறு கூறியிருந்தார்.

இதுதவிர, ஏக காலத்தில் தொல் திருமாவளவன் தமிழக தலைநகர் சென்னையில் ஒருநாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். பாட்டாளி மக்கள் கட்சி தலைவர் இராமதாஸ், நெடுமாறன் மற்றும் பல முக்கியஸ்தர்களும் பல ஆர்ப்பாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அதேசமயம், மகிந்த

ராஜபக்ஷவினால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட மேயர்களின் மாநாட்டை தமிழ் நாட்டின் மேயர்கள் புறக்கணித்தனர்.

ஜனாதிபதியாக பதவியேற்ற பின்னர், 2005 டிசம்பரில் மகிந்த ராஜபக்ஷ இந்தியா சென்றிருந்த போதும் கூட, அவரது விஜயத்திற்கெதிராக ஏறத்தாழ இதேமாதிரியான எதிர்ப்புணர்வு தமிழக அரசியல் வாதிகளினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இம்முறை அவர் விஜயம் செய்தபோது தனியே அரசியல் வாதிகள் மட்டுமல்லாது, தமிழகத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்களான வைரமுத்து மற்றும் கருணாநிதியின் மகள் கனிமொழி ஆகியோரும் சத்தியாக்கிரகம் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் கலந்து கொண்டமை கவனிக்கத்தக்கது. சில இடங்களில் மகிந்த ராஜபக்ஷவின் கொடும்பாவி கூட எரிக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கை அரசிற்கு சார்பாக செயற்படுவதாக கூறி, இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சின் ஆலோசகர் கே.ஆர். நாராயணன் மற்றும் வெளிநாட்டமைச்சின் செயலாளர் சிவசங்கர்மேனன் ஆகியோருக் கெதிராகவும் தமிழக அரசியல்வாதிகள் எதிர்ப்புணர்வை காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கெதிரான இத்தகைய எதிர்ப்புணர்வின் பின்னணிக் காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. மகிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதியாக பதவியேற்ற பின்னர் 1000 இற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் வடக்கு - கிழக்கு வன்முறைகளில் பலியாகியிருக்கிறார்கள். ஏராளமானவர்கள் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். மோசமான மனித உரிமை மீறல் இடம் பெறுகிறது. கொழும்பு, நீர்கொழும்பு மற்றும் வடக்கு - கிழக்கில் இடம்பெறும் ஆட்கடத்தல்கள், கொலைகள் ஊடக கவனத்தை பெரிதும் ஈர்த்திருக்கிறது. ஏ-9 பாதை முடப்பட்டு இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கான உணவு வழங்கல் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடக்கு - கிழக்கில் மீனவர்களுக் குக்கான வாழ்வாதாரம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன் ஏனைய தொழிற்றுறைகளும் முடக்கப்பட்டுள்ளன. விமான தாக்குதல் காரணமாக ஏற்படும் பொதுமக்களின் இழப்பு ஊடக முக்கியத்துவத்தை பெற்று வருகிறது. இடைத் தங்கல் முகாம்களில் 2 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் தொடர்ந்து வாடுகின்றனர். இந்தியாவுக்கு அகதிகளாக செல்வோரின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்து 16,000 ஐயும் தாண்டிவிட்டது. வடக்கு, கிழக்கு பிரிப்பு விவகாரம் மற்றும் ஒரு அரசியல் தீர்வை முன்வைப்பதில் சர்வகட்சி குழுவின் இழுத்தடிப்பு என்பவை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் துயரங்கள் குறித்து இந்திய இலத்திரனியல் மற்றும் அச்ச ஊடகங்களின் கவனத்தை பெரிதும் ஈர்த்துள்ளது.

குறிப்பாக, என்டி ரி.வி. தினமலர், தினத்தந்தி இந்தோ ஆ..... செய்திச் சேவை, பிரிஜ். இந்துஸ் தான்ரைம்ஸ், த இந்து, நியூ கேரளா, றெடிவ் நியூஸ், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற செய்தி ஊடகங்கள் இலங்கை விவகாரம் தொடர்பில் சமீபகாலமாக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகின்றன.

இவ்வாறு இந்திய ஊடகங்களில் வெளியிடப்படும் இலங்கை தொடர்பான செய்திகள் மேலும் சர்வதேச ஊடகங்களினால் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இத்தகைய செய்திகள் இலங்கை ஒரு கேடான நிலையில் இருக்கிறது என்று காண்பிப்பதில் வெற்றி கண்டிருக்கின்றன.

தற்போதைய நிலையில் இந்திய மத்திய அரசாங்கமானது தென்னிந்தியாவின் ஆதரவில்தான் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டின் தயவில் இயங்குகிறது. தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த 40 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசில் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை தொடர்பான முக்கிய விவகாரங்களை மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்வதில் வெற்றி கண்டிருக்கின்றன. இந்திய மத்திய அரசாங்கமும் இலங்கையில் தமிழர் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான தனது தயார்நிலையை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

அண்மைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டு அரசியல் தலைவர்கள் தமிழீழத்துக்கு ஆதரவாக வெளியிட்ட சில கூற்றுக்களை குறிப்பிடுவதும் இங்கு பொருத்தமானது. சில தினங்களுக்கு முன்னர் வை.கோபாலசாமி “தமிழீழம் ஒன்றைத் தவிர வேறெதுவும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு அமைதியை கொண்டு வராது” என்று கூறியிருந்தார். நவம்பர் 27 ஆம் திகதியன்று “தமிழீழம் ஒன்றைத் தவிர வேறெந்த தீர்வும் இலங்கைப் பிரச்சினைக்கு கிடையாது. தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்குமிடையிலான சகவாழ்வென்பது நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது” என்று கூறியிருந்தார். விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தினஉரையின் பின்னர் கருத்து வெளியிட்ட தமிழக முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி தனித்தமிழீழ உரவாக்கத்துடன் இலங்கைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படுமானால் தான் மிக மகிழ்ச்சி அடைவார் என்றும் கூறியிருந்தார். “தமிழ் ஈழ சுதந்திரப் போராட்டம் வரலாற்றில் ஒரு இடத்தைப் பெறும்” என்று தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் தெரிவித்திருக்கிறார். “காலம் எடுத்தாலும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் வெற்றிபெறும் ” என்று நடிகரும் அரசியல்வாதியுமான

விஜயகாந்த் கூறியிருக்கிறார். இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு தனிநாடு வேண்டுமா இல்லையா என்று அங்கு தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்தவேண்டும் என்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சித் தலைவர் அண்மையில் தெரிவித்தார். இவ்வாறு மற்றும் பல தமிழக அரசியல் தலைவர்களும் தமிழ் ஈழத்திற்கு ஆதரவாக பேசியிருக்கிறார்கள்.

விடுதலைப்புலிகளின் தீவிரமான ஊடக பிரசாரம் அவர்களுக்கு, தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகளின் ஆதரவை பெற்றுக் கொடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கிறது.

இலங்கை - இந்திய உறவு பாதிப்படைவதற்கு, வேறு பல காரணங்களும் இருக்கின்றன. இலங்கைக்கான இந்திய தூதுவராக இருந்த நிருபமாராவ் கசப்புணர்வுடனேயே இலங்கையிலிருந்து வெளியேறினார். தனது செயற்பாடுகளை ஜனாதிபதி செயலகத்தின் சிலர் பாதிக்கும் வகையில் நடந்து கொண்ட முறைமை பற்றி அவர் முறைப்பாடு செய்திருக்கிறார். வெளிநாட்டமைச்சின் செயலாளரும் தனது பணிகளில் ஜனாதிபதி செயலகத்தின் சிலர் எல்லையற்ற தலையிட்டதாக முறையிட்டிருக்கிறார். ஜனாதிபதி பயன்படுத்திய இந்த வழிமுறைகள், ஜனாதிபதி சார்பானதாகவே உண்மையில் கருதப்படுவதுடன் இந்திய உயர்ஸ்தானிகராலோ அல்லது வெளிநாட்டமைச்சின் செயலாளரினாலோ வரவேற்கப்படவில்லை.

இலங்கையின் முக்கிய அமைச்சர்களான வெளிநாட்டமைச்சு, பாதுகாப்பு அமைச்சு மற்றும் ஜனாதிபதி செயலகம் என்பவற்றுக்கிடையே எந்தவித ஒருங்கிணைப்பும் காணப்படுவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கொள்கை தொடர்பில் வெளிநாட்டமைச்சு ஆலோசிக்கப்படுவதில்லை. இதுவும் வெளிநாட்டமைச்சுடன் சார்ந்த இந்திய - இலங்கை உறவு விடயங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எந்தவொரு இணைப்புக்குழுக்களும் ஒருமித்து செயற்படுவதில்லை.

நாம் தீவிரமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய வேறு சில காரணிகளும் இருக்கின்றன. அதாவது, இந்தியா ஒரு வல்லாதிக்க நாடு என்றும் இலங்கை அதற்கு நிலையானதும், பூரணமானதுமான ஆதரவை வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலானதே இது. பொருளாதார உறவுகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிலைமையானது மிகவும் சாதகமானது. ஆனால், அரசியல்

ரீதியான உறவைப் பொறுத்தவரையிலேயே நாம் தீவிரமான கவனத்தை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கான சில ஆலோசனைகள் பின்வருமாறு:

பாதுகாப்பு அமைச்சு, வெளிநாட்டமைச்சு மற்றும் ஜனாதிபதி செயலகம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு இணைப்புக் குழுவை உருவாக்குதல், டில்லியிலுள்ள உயர்ஸ்தானிகராலயத்தை பலப்படுத்துதல், இதற்காக பல்பரிமாண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். டில்லி மற்றும் சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள இலங்கை தூதுவராலயத்தினால் அனுப்பப்படும் நாளாந்த அறிக்கையை கவனமாக ஆராய்ந்து தக்க ஏற்பாடுகளை செய்தல். தமிழ் நாட்டுடனான உறவைப் பலப்படுத்துதல் தென்னிந்தியாவின் ஏனைய மாநிலங்களான கேரளா மற்றும் இணைந்த மாநிலங்களுடன் உறவை விருத்தி செய்தல், இந்தியா தொடர்பான கொள்கை தொடர்பில் ஆலோசனை நல்குவதற்காக முன்னாள் தூதுவர்கள் மற்றும் நிபுணர்களைக் கொண்ட செயற்குழு ஒன்றை உருவாக்குதல்.

பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையையே அரசு ஏற்க வேண்டும்

இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் யோசனைகளை முன்வைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட சர்வகட்சிக் குழுவானது ஒரு வருடகாலத்தை நிறைவுசெய்கின்ற போதிலும், இதுவரை தீர்வு தொடர்பில் உருப்படியான திட்டம் எதனையும் அது முன்வைக்கவில்லை. இந்த நிலையில்தான், இந்த சர்வகட்சிக் குழுவிற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக ஜனாதிபதியால் அமைக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழு இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட அணிகளாக பிளவுபட்டு வேறுபட்ட முன்மொழிவுகளை சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் இந்த நாட்டின் ஒன்றுடனொன்று முரண்பட்ட அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகள் மற்றும் இணக்கப் பாடினமை என்பவற்றை பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் தான் நிபுணர்கள் குழுவில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு மற்றும் பிளவுகள் அமைகின்றன. பொதுவில் பார்த்தால் இந்த நிபுணர்கள் குழுவானது இரு வேறு குழுக்களாக பிளவடைந்திருக்கிறது. 17 பேர்களைக் கொண்ட இந்தக் குழுவில் 11 பேர் அதிகபட்ச அதிகார பரவலாக்கத்திற்காக அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பை வலியுறுத்தி ஒரு முன்மொழிவைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவில் தெரேசா பெரேரா, மல்காந்தி விக் கிரமசிங்க, கலாநிதி நிர்மலா சந்திரன், அசோகா குணவர்தன, கலாநிதி.கே. விக்னேஸ்வரன், என். செல்வகுமரன், கலாநிதி ரொஹான் பெரேரா, கலாநிதி சிவாஜி பீலிக்ஸ், பாயிஸ் முஸ்தபா, கலாநிதி ஜயம்பதி குணசேகரா மற்றும் எம். குணசேகரா ஆகியோர் அடங்குகின்றனர். இவர்களின் முன்மொழி வானது பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கை என்று கொள்ளப்படுகிறது.

மறுபுறத்தில் எச்.எல்.டி.சில்வா, ஐ.தயாசிறி, பேராசிரியர் ஜி.எச்.பீரிஸ், மனோகரா டி.சில்வா, கே.எச்.விஜயதாஸ் மற்றும் எம்.டி.டி.பீரிஸ் ஆகியோர் ஒற்றையாட்சிக் கோட்பாட்டுக்கமைவாக தமது முன்மொழிவை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் இந்த முன்மொழிவு சிறுபான்மை யினரின் அறிக்கையாக கொள்ளப்படுகிறது. இந்த சிறுபான்மை குழுவினரிலும் கே.எச்.எஸ்.விஜயதாஸ் மற்றும் ஜி.எச்.பீரிஸ் ஆகியோர்

தனித்தனியாக இருவேறு அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்திருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக இந்த நிபுணர்கள் அனைவரும் ஒரு பொது இணக்கப்பாட்டுடன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு அர்த்தம் உள்ள தனி ஒரு அறிக்கையை சிபார்சு செய்ய முடியாமல் போனமை துரதிர்ஷ்டமே. எவ்வாறெனினும், 17 பேர் கொண்ட குழுவில் 11 பேரினால் முன்வைக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை அறிக்கையானது பரந்தளவிலான ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. ஒரு துரநோக்கு சிந்தனை கொண்ட முன்மொழிவாக இது காணப்படுகிறது.

பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதற்கு ஆதரவு வழங்கவிருக்கிறது. தவிர இந்தியா, ஐக்கிய இராச்சியம், அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் இணைத் தலைமை நாடுகளும் இதற்கான தமது ஆதரவை வெளிப்படுத்தியிருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், இந்த அறிக்கைகள் தொடர்பில் அரசாங்கம் தனது நிலைப்பாட்டை தெளிவாக்கவில்லை. ஆனால், பெரும்பான்மையினரின் நிலைப்பாடு எதுவோ அதுவே அரசாங்கத்தினால் பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும். சர்வதேச சமூகம் உட்பட இலங்கையின் பல்வேறு தரப்புக்கள் பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையை ஆதரித்திருக்கின்ற நிலையில், அரசாங்கம் இதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

உண்மையில், இந்த பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையானது ஜனாதிபதியிடம் கையளிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஊடகங்களில் வெளியிடப்பட்டமையானது அரசு மட்டத்தில் சில அதிருப்திகளை தோற்றுவித்திருக்கின்றது. சர்வகட்சிக் குழுவிற்கு யோசனைகளை பரிந்துரை செய்வதற்காக நிபுணர்கள் குழு அமைக்கப்பட்டபோது, அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றி இரகசியம் பேணப்பட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு இருந்தும், அது முன்னதாகவே ஊடகங்களுக்கு கசியவிடப்பட்டமைக்கு சில வேண்டுமென்ற காரணங்கள் இருப்பதாக ஊகிக்கப்படுகிறது. நாட்டின் தற்போதைய அரசியல் யாப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட எந்த ஒரு யோசனையும் இடம்பெற்றால், அவை பற்றி ஊடகங்களில் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னர் தனக்கு கூறப்பட வேண்டும் என்று ஜனாதிபதி கண்டிப்பாக அறிவுறுத்தியிருந்ததாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையிலே மலையகத் தமிழர்களுக்கு தனியாக, சுயாட்சி உரிமையுள்ள மாகாணம் ஒன்றுக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு திட்டம்

இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான யோசனைகளில் முன்வைக்கப்பட்டிருப்பது இதுவே முதல் முறை. முன்மொழிவில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வாறான சில அம்சங்கள் கடும்போக்கு சிங்கள கட்சிகள் மத்தியில் கடும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளமை ஜனாதிபதிக்கு சில அசௌகரியங்களை தோற்றுவித்துள்ளது.

இந்த முன்மொழிவின் பிரகாரம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் இரண்டு உப ஜனாதிபதிகள் தெரிவு செய்யப்படுவர். பௌத்தம் தனது ஆதிக்கத்தை இந்த நாட்டில் இழந்துவிடும். வட மாகாணமானது ஏனைய மாகாணங்களை விடவும் கூடுதல் அதிகாரத்தை கொண்டிருக்கும். வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைக்க வேண்டியிருக்கும், இன அடிப்படையிலேயே மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்படும். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் மேலாக அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் உருவாக்கப்படும். தற்போதைய அரசியலமைப்பில் உச்ச நீதிமன்றமே மேன்மை கொண்டது. அண்மையில் முன்மொழிவில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமானது, இலங்கையில் ஒன்றும் புதிதல்ல. தற்போதைய அரசியலமைப்பு ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனாவினால் கொண்டு வருவதற்கு முன்னர் இந்த நீதிமன்றம் இருந்தது. இலங்கையின் வளமான எதிர்காலத்தை கருத்திற் கொண்டு தூரநோக்குடைய சிந்தனையுடன் இந்த அம்சங்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன என்பதை ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமய ஆகிய கட்சிகள் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பது துரதிர்ஷ்டவசமானது.

யுத்தம் ஒரு தீர்வல்ல என்பதை கடந்த 25 வருடகால யுத்த முஸ்தீபுகள் தெட்டத்தெளிவாக உணர்த்தியிருக்கின்ற போதிலும், பகுத்தறிவற்ற முறையில் யுத்தத்திற்காக வாதம் செய்து, முரண்பாட்டு தீர்வுக்கான பாதையை மேலும் கடினமானதாக்கும் கைங்கரியத்தில் இந்தக் கட்சிகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

தற்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள முன்மொழிவு தொடர்பில் ஜே.வி.பி. யினதும், ஹெல உறுமயவினதும் கருத்துக்கள் எந்த அர்த்தத்தையும் கொண்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. இந்திய, இலங்கை உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட போதும் இப்படித்தான் அதனை பூதாகரமானதாக்கி இலங்கையின் சுயாதிபத்தியம் பலியாகிவிட்டதாக அடிப்படையற்ற கதைகளை ஜே.வி.பி. கூறியது. இதன் காரணமாக, அந்த ஏற்பாடு சீர்குலைந்து போய், பெரும் அனர்த்தம் ஏற்பட்டது.

பின்னர், கடல்கோள் நிதிக்கட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட போதும், இவ்வாறு தான் எதிராக செயற்பட்டு இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான நல்ல ஒரு வாய்ப்பை சீகூலைத்தனர். இப்போது மீண்டும் அமைதி முயற்சிக்கெதிராக போர்க்கொடி தூக்கியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறான முயற்சிகளுக்கு துணை போய், நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பதற்கு விரும்பவில்லை என்பது தான் ஜே.வி.பி.யினரின் பிரபல்யமான ஒரு வாதம். இலங்கையின் வரலாற்றில் இந்த “காட்டிக் கொடுப்பு” என்ற வாதம் என்றும் புதியதல்ல. தீர்வு முயற்சிகள் முன்வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கடும் போக்காளர்கள் இதனை தமது ஆயுதமாக பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் இது பற்றி பெரிதும் கவனத்தில் எடுக்கின்ற நிலையில் மக்கள் இல்லை. இலங்கை அரசியலின் தன்மை பற்றி அவர்கள் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

தற்போது நிபுணர்கள் குழுவினால் முன்வைக்கப்பட்டிருப்பது யோசனைகளே அன்றி நிரந்தர தீர்வு அல்ல. இந்த யதார்த்தத்தை கூட புரிந்து கொள்ள முடியாமல் முன்மொழிவை கடுமையாக விமர்சித்து, சர்வகட்சி குழுவில் இருந்து வெளியேறுவதாகவும் ஜே.வி.பி. அறிவித்திருக்கிறது.

ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அதிகபட்ச அதிகார பரவலாக்கத்தையே இரு பெரும் கட்சிகளான ஐ.தே.க.வும், சுதந்திரக் கட்சியும் வலியுறுத்தி வருகின்றன. மிகப் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களை இவ்விரு கட்சிகளும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதால், பெரும்பான்மையான மக்களும் சமஷ்டி அடிப்படையிலான தீர்விற்கே ஆதரவாக இருக்கின்றனர்.

இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் நேரத்திற்கு நேரம் கடும் போக்காளர்கள் கூறிவரும் மற்றொரு கருத்து என்னவென்றால், இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை ஒரு உள்நாட்டு பிரச்சினை என்றும் வெளியார் தலையீடு எதுவும் அவசியம் இல்லை என்பதுமாகும். ஆனால், வேகமான உலகமயமாதலின் கீழ் தனி ஒரு தேசமாக முழு உலகமும் மாறிவருகின்ற நிலையில், அண்டை வீட்டில் தீப்பிடிக்கும் போது வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் உலக நாடுகள் இன்று இல்லை. சர்வதேச சட்டங்களும், சர்வதேச ஒழுக்க கட்டுப்பாடுகளுமே உலகை ஆதிக்கம்

செய்கின்றன. ஆனால், இவற்றை புரிந்து கொண்டு யதார்த்த பூர்வமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் பக்குவத்தில் ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமய போன்ற கட்சிகள் இல்லை. பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கையானது ஒரு அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டது என்று ஜே.வி.பி.யினர் கண்டனம் தெரிவித்திருப்பதையும் இந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே பார்க்க வேண்டும்.

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி ஒரு உகந்த தீர்வு என்ற மிக உண்மையான கருத்தை முழுமையாக ஆதரிக்கின்ற பின்னணியில்தான் இலங்கைப் பிரச்சினை தொடர்பில் சர்வதேச சமூகம் செயற்பட்டு வருகிறது. இதன் ஒரு வெளிப்பாடு தான் பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கைக்கு சர்வதேசம் உடனடியாக காட்டியிருக்கின்ற ஆதரவாகும்.

உண்மையில், இன்று “சமஷ்டி” தொடர்பில் ஒரு இணக்கப்பாடு ஏற்படுவதற்கான பெரும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான முதல் பெருமை சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவையே சாரும். அவரது ஆட்சி பரிபாலனம் பற்றி என்னதான் சரிகள், பிழைகள் இருந்தாலும், இலங்கையில் சமஷ்டி முறை தீர்வு குறித்து நேரடியாக முதன்முதலில் முன்மொழிந்தவர் அவர்தான். பின்னர் ரணில் விக்கிரமசிங்க இந்த எண்ணக்கருவை மேலும் வலுப்படுத்தினார். இது “சமஷ்டி” பற்றி சிங்களவர் மத்தியில் இருந்த பீதியை ஓரளவு அகற்றுவதற்கு உதவியது.

தற்பொழுது அரசாங்கமும் எதிர்க்கட்சியும் இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பிலான அணுகுமுறைக்கான ஒரு புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், இந்த சமஷ்டி எண்ணக்கருவிற்கு மேலும் வலுச்சேர்த்து அதன் அடிப்படையில் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு தீர்வினை கொண்டு வருவதற்கு நிறையவே வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில், பெரும்பான்மையினரின் அறிக்கைக்கு முழு வெறுப்பைக் காட்டி ஜே.வி.பி.யானது, சர்வகட்சி குழுவில் இருந்து வெளியேறியமை துரதிர்ஷ்டமானது. ஒரு பொறுப்புமிக்க அரசியல் கட்சி இவ்வாறு நடந்து கொண்டமை மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டு கால அரசியல் பயணத்தில், ஜே.வி.பி.யிடம் ஒரு

அரசியல் முதிர்ச்சி, ஒரு பக்குவத்தை மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், பகுத்தறிவற்ற முறையில் இவ்வாறு ஜே.வி.பி. நடந்துகொண்டமை அவர்களின் அரசியல் முதிர்ச்சியற்ற தன்மையை மீண்டும் வெளிக்காட்டியிருக்கிறது.

நேபாளம்: முரண்பாட்டு மாற்றத்தில் ஒரு வெற்றி

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் நேபாள நாட்டின் சிவில் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தம் மற்றும் தீர்வு முயற்சி பற்றிய அனுபவங்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக இங்கு வருகை தந்திருந்தனர். 2002 இல் கைச்சாத்திடப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை அதன் பின்னரான ஆறு சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தை, சமாதான செயலக செயற்பாடுகள் என்பவை உள்ளடங்கலான இலங்கையின் மிக நீண்டகால சமாதான செயன்முறை பல்வேறு அனுபவங்களையும் படிப்பினைகளையும் பெற்றுக் கொடுக்கும் என்று அவர்கள் அப்போது கருதியிருந்தார்கள். இலங்கையின் சமாதான நடவடிக்கையின்பால் மிகவும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டிருந்த நேபாளியர்கள் அது பற்றிய மேலும் அனுபவங்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றுவதற்கும் இலங்கை யர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தார்கள்.

அப்போது இருந்த எண்ணப்பாடு என்னவென்றால், நேபாள நாட்டு பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவதற்கு பல தசாப்தங்கள் எடுக்கும் என்றும், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வெற்றிகரமான யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை அமுலில் இருந்ததால், சில வருடங்களுக்குள் பிரச்சினைக்கு நிலையான தீர்வு காண்பதற்கு அது இடமளிக்கும் என்பதாகும். இலங்கைப் பிரச்சினையானது தீர்க்கப்படுவதற்கானவாறு கனிந்து விட்டது என்று முரண்பாட்டிற்கான தீவின் கோட்பாட்டாளர்கள் கருத்து வெளியிட்டிருந்தனர்.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த எதிர்வுகூறல்கள் எல்லாம் பொய்த்துப் போய், ஒரு தலை கீழான நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தனது நாட்டின் ஆயுத மோதலுக்கு வெற்றிகரமாக தீர்வு கண்டு முரண்பாட்டு நிலை மாற்றத்திற்கான பாதையில் இன்று நேபாள் நிற்கிறது. முடியாட்சி வலுவிழக்கச் செய்யப்பட்டு ஜனநாயக நிறுவனங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேபாளத்தின் காங்கிரஸ் கட்சி உள்ளடங்கலான 7 கட்சிகளின் கூட்டமைப் பிற்கும் மாவோயிஸ்டுகளுக்குமிடையிலான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை

வெற்றிகரமாக நிறைவுக்கு வந்திருக்கிறது என்று அண்மையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நவம்பர் 20 ஆம் திகதியன்று மாவோயிஸ்டுகளும் நேபாளிய அரசாங்கமும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க சமாதான உடன்படிக்கையில் முறைப்படி கைச்சாத்திட்டு 10 வருடகால கிளர்ச்சிக்கு சமாதான வழியில் முற்றுப் புள்ளி இட்டனர். இந்த உடன்படிக்கையின் பிரகாரம், ஒவ்வொன்றும் 5000 போராளிகளைக் கொண்ட 7 மாவோயிஸ்டு படைப் பிரிவுகள் 7 இராணுவ பாசறைகளுக்குள் முடங்குகின்றனர். மாவோயிஸ்டுகளின் ஆயுதங்களும் அதே எண்ணிக்கையிலான நேபாள இராணுவத்தினரின் ஆயுதங்களும் தனியொரு பூட்டின் கீழே களஞ்சியப்படுத்தப்படும். இதன் குறிப்புகளை இரு சாராரும் வைத்திருப்பர். வீடியோ கண்காணிப்பின் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையானது இந்த ஆயுதக் களஞ்சியத்தை கண்காணிப்புச் செய்யும். இவை, மிக நெருக்கமான முறையில் கண்காணிப்புக் கருவிகள் மற்றும் மணி ஒலிப்பிகளினால் தொடர்ச்சியாக கண்காணிக்கப்படும்.

உடன்படிக்கையின் பிரகாரம், நவம்பர் 26 அளவில் ஒரு இடைக்கால அரசியல் யாப்பு ஏற்படுத்தப்பட விருந்ததுடன், டிசம்பர் 1 அளவில் ஒரு இடைக்கால பாராளுமன்றம் ஆட்சிப் பொறுப்பை கவனிக்க இருந்தது. இடைக்கால பாராளுமன்றம் அதிகாரத்தை ஏற்கும் போது மாவோயிஸ்ட்டு களின் “மக்கள் மன்றம்” உட்பட சகல சமாந்தரமான அரச நிறுவனங்களும் கலைக்கப்படும் என்பது ஏற்பாடு, 330 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இடைக்கால பாராளுமன்றம் இருக்கும். கடந்த ஏப்ரலில் முடியாட்சிக்கெதிராக இடம்பெற்ற மக்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாத உறுப்பினர்கள் தவிர முன்னாள் பாராளுமன்றத்தின் சகல உறுப்பினர்களும் இதில் அங்கம் வகிப்பர். இதில் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு 73 இடங்கள் வழங்கப்படும். பெண்கள், ஏழைகள் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்பின் பிரதிநிதிகளுக்கும் சில இடங்கள் வழங்கப்படும்.

நேபாளத்திலே எவரும் எதிர்பாராத வகையில் இத்தகைய ஒரு பெரும் சமாதான வெற்றி ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையில், இலங்கையிலே இனி வரும் ஆண்டுகளில் முரண்பாடு மாற்றம் பெறுவதற்கான எந்த அறிகுறிகளும் தென்படவில்லை. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை செத்துச் செயலிழந்து போய்

விட்டது. உண்மையில் ஒரு யுத்தம் ஆரம்பமாகி, தரப்புகளுக் கிடையிலான பரஸ்பர நம்பிக்கை மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. நான் இந்தக் கட்டுரையில் எதனை முன்வைக்க இருக்கிறேன் என்றால், ஏன் நேபாளத்தில் முரண்பாடானது தீர்க்கப்பட்டு ஒரு முரண்பாட்டு மாற்றம் ஏற்பட்டது என்றும் அதேநேரம், ஏன் இலங்கையிலே இந்த முரண்பாட்டுத் தீவு தோல்வி கண்டது என்பதைத் தான்.

முரண்பாட்டின் தன்மை

அடிப்படையில் நேபாள பிரச்சினையானது ஒரு இன அடிப்படையிலான முரண்பாடு அல்ல. மோசமான வறுமை, அடக்கு முறை மற்றும் சாதிப் பாகுபாடு என்பவற்றின் அடிப்படையிலானது. பார்ப்பனிய சாதியினரின் ஆதிக்கம் அங்கே இருக்கிறது.

ஒரு பிரபுத்துவ கட்டமைப்பு மற்றுமொரு அடக்கு முறைக்குரிய முடியாட்சிக்கான தன்மையாகவும் அங்குள்ள பிரச்சினை உள்ளது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள பிரச்சினையானது அடிப்படையில் முடியாட்சி மற்றும் பிரபுத்துவ கட்டமைப்புக்கு எதிரான ஒரு மக்கள் எதிர்ப்பு போராட்டமாக இதனை வகைப்படுத்த முடியும். பாராளுமன்றம் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் முடியாட்சியிடமிருந்து அதிகாரத்தை கைப்பற்றி இருந்தது. நேபாளத்தின் மாவோயிஸ்ட் கட்சியானது (CPN - M) ஒரு கிராமிய அடிப்படையிலானது. இந்தக் கட்சியானது பிரபுத்துவ அமைப்பு மற்றும் முடியாட்சிக்கெதிராக ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்திலீடுபட்டிருந்தது. உலகிலேயே மிகவும் பெரியதும் பலமுள்ளதுமான ஒரு கம்யூனிச கிளர்ச்சிக்குழுக்களில் ஒன்றாக இது காணப்படுகின்றது. இந்த அமைப்பின் உபாயம் மற்றும் தந்திரோபாயங்களானவை பாரம்பரிய மாவோயிஸ்ட் கெரில்லா யுத்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலானவை. தமது போராட்டத்தின் அவர்கள் நேபாள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பிரதம மந்திரி, அமைச்சர்கள் மற்றும் சில எண்ணிக்கையான கல்வி நிறுவனங்களையும் அவர்கள் இலக்கு வைத்தனர். இந்த அமைப்பின் பிரசித்தியானது கூடுதலாக மின்சாரம், பாதைகள், கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகள் குறைவான அபிவிருத்தி அடையாத, பின்தங்கிய பகுதிகளின் இளையோர் மற்றும் பெண்களிலேயே தங்கியுள்ளது.

முரண்பாட்டுக்கான தீர்வில் முயற்சிகளும் முரண்பாட்டு மாற்றங்களும்

நேபாளப் பிரச்சினையின் முரண்பாட்டுக்கான தீர்வு தொடர்பில் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 2001இல் ஒன்றும் 2003 இல் ஒன்றுமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டு முயற்சிகள் தோல்வி அடைந்ததுடன், நாட்டை மீண்டும் யுத்தத்திற்குள் இட்டுச் சென்றது. இந்த ஒவ்வொரு தடவையும் மாவோயிஸ்டுகளே ஒருதலைப்பட்சமாக விலகி இருந்தனர். இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் மாவோயிஸ்டுகளின் நிபந்தனைகளாக ஒரு புதிய அரசியல் நிர்ணய சபையை நிறுவுதல், ஒரு குடியரசு நாடு, இடைக்கால அரசாங்கம் மற்றும் சிறைக்கைதிகளின் விடுதலை ஆகியவை பிரதான நிபந்தனைகளாக இருந்தன.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக மாவோயிஸ்டுகள் நன்கு தயார் படுத்தி இருந்ததாக கூறப்பட்ட போதிலும் நாடளாவிய ரீதியில் தம் அமைப்பை விரிவுபடுத்துவதற்காக தம் இராணுவப் படையை பலப்படுத்துவதற்கும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஒரு சந்தர்ப்பமாக அவர்கள் பயன்படுத்தியதாக சந்தேகிக்கப்பட்டது. நாட்டின் பலவீனமான அரசியல் நிலைமையுடன் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் தோல்விக்கான காரணத்தை தொடர்புபடுத்த முடியும். பேச்சுவார்த்தைகளின் முறிவை தொடர்ந்து தலைநகர் காத்தமண்டுவில் பிரசித்தி பெற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களும் ஆட்சேபங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. 2005 இல் ஒரு இரத்தம் சிந்தா சதி மூலம் ஆட்சியை கைப்பற்றிய மன்னர் சமாதான பேச்சுவார்த்தையின் தோல்வியை காரணம் காட்டி அப்போதைய பிரதம மந்திரியை பதவி நீக்கம் செய்தார்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூன்றாவது முயற்சியானது 2006 இல் ஆரம்பமானதுடன், ஒரு யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை உள்ளடங்கலாக பல பெறுபேறுகளை ஈட்டியது. இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு சுற்று உயர்மட்ட சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளும் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையும் ஏற்பட்டன. மன்னரின் 14 மாத கால நேரடி ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்ததும் பாராளுமன்றத்தை மீளத் திறக்க உதவியதுமான கடந்த ஏப்ரலில் இடம்பெற்ற பெரும் மக்கள் போராட்டத்தின் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த இடைக்கால அரசாங்கத்தினது செயற்பாடு காரணமானதே இந்த சமாதான பேச்சுவார்த்தையாகும். இந்த சமாதான உடன்படிக்கையை தனிச்சிறப்பான தாக்கியதெதுவென்றால் 2007 நடுப்பகுதியில் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தலை நடத்துவதற்கு இரு தரப்பினரும் இணங்கியமையாகும். நேபாள வரலாற்றில் முதல் தடவையாக

முடிக்குரியவர்கள் தேர்தலில் வாக்குப்போடுவதற்கு அப்போது இடமளிக்கப் படுவார்கள்.

மாவோயிஸ்டுகளின் ஆயுதக்களைவு மற்றும் தேர்தல் என்பவற்றை கண்காணிப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகள் சபையை அனுமதிப்பதற்கும் அவர்கள் இணக்கம் தெரிவித்தனர்.

சர்வதேச ஈடுபாடு

இலங்கையை போலன்றி நேபாளப் பிரச்சினையில் மத்தியஸ்தம் வகிப்பதற்கு எந்த அனுசரணையாளர்களும் இருக்கவில்லை. 2001 மற்றும் 2003 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகளும் கூட உள்ளூர் மக்களாலேயே அனுசரணை செய்யப்பட்டது. எந்தவொரு மூன்றாவது தரப்பும் இதில் சம்பந்தப்படவில்லை. எவ்வாறெனினும் சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளை ஊக்கப்படுத்துவதில் இந்தியா முக்கிய பங்கு வகித்து வந்தது. இந்தியா மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிரானது என்றாலும் கூட நேபாள சமாதான முயற்சியில் எந்தவொரு செயற்பாட்டாளர்களுக்கெதிராகவும் எந்தவொரு அறிக்கையையும் விட்டிருக்கவில்லை என்பதுடன், சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு ஆதரவளிப்பதில் பற்றுறுதியுடன் இருந்தது. முரண்பாட்டுக்கான தீவின் சில செயற்பாட்டாளர்கள் கூறியிருப்பது போல நேபாளத்தில் இந்தியாவின் முயற்சிகளையடுத்து அதன் இராஜதந்திர நம்பகத்தன்மையானது பெரிதும் அதிகரித்துள்ளது. நேபாள அரசியல் கட்சிகளுடன் தனது ஆயுதக் குழுவின் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கமளிப்பது இந்தியாவின் வகிபாகத்தை நேபாள மாவோயிஸ்டுகளின் தலைவர் பிரசாந்தா அண்மையில் வெகுவாக பாராட்டி இருந்தார். உடன்படிக்கையின் பெறுபேறானது கடந்த ஏப்ரலின் முடியாட்சிக்கெதிராக மாபெரும் வீதிப்போராட்டங்களில் இரண்டு தரப்பினரும் இணைந்து செயற்படுவதை அனுமதித்தது. அப்போது இந்தியா மன்னர் சுயனேந்திராவுடன் நேரடியாக கலந்து பேசி இழுபறி நிலையை முடிவுக்கு கொண்டு வரும் வகையில் அதிகாரத்தை அவர் துறப்பதற்கு வகைசெய்து அந்த நாட்டில், ஜனநாயகம் மீள மலர்வதற்கு உதவியது.

நேரடியான ஈடுபாட்டுடன், இந்தியாவின் நல்லெண்ணமானது பல்வேறு வழிகளில் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்திய சிறைகளில் இருந்த மாவோயிஸ்ட் தலைவர்களான மொகான் பாய்ட்யா சி.பி.கஜூரெல் மற்றும் ஏனையவர்களை விடுவிப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கத்துடன் மத்தியஸ்தம்

செய்யுமாறு மாவோயிஸ்களின் தலைவர் பிரசாந்தா, தூதுவர் முகர்ஜியிடம் வேண்டியிருந்தார். சில மாவோயிஸ்ட் தலைவர்களை விடுவிப்பதற்கு இந்தியத் தூதுவர் இணங்கியிருந்தார். மாவோயிஸ்டுகளும் நேபாள அரசாங்கமும் இறுதி சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்த போது தான் இது நடைபெற்றது. இந்தவகையில் நேபாளத்தில் இந்தியா ஆற்றியலாவகம் மிக்க இராஜதந்திர முயற்சிகளானவை தெற்காசிய முரண்பாடுகளுக்கான ஒரு மாதிரியாக இருக்க முடியும்.

மறுபுறத்தில் அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டன் ஆகியவையும் அடிப்படையில் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிரானவை என்ற போதிலும் சமாதான முயற்சியின் முன்னேற்றம் குறித்து தமது திருப்தியை வெளியிட்டன: ஆயுத முகாமைத்துவம் தொடர்பில் உதவுவதற்காக ஐ.நா. முன்வந்ததுடன், யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை கண்காணிப்பதற்கும் இணங்கியது. இதேபோல, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் ஏனைய நன்கொடையாளர் நாடுகளும் நேபாளத்தின் அபிவிருத்திக்கு உதவுவது என்றும் அமைதியான முறையில் சமாதான பேச்சுவார்த்தையை பேணுவதற்கு உதவுவது என்றும் உறுதி மொழியை வழங்கின.

இலங்கையுடனான வேறுபாடுகள்

இது இலங்கையர்கள் நேபாளத்திற்கு விஜயம் செய்வதற்கான நேரம். நேபாளத்தைப் போலன்றி இலங்கையின் முரண்பாடானது நாட்டின் கடந்த காலத்துடன் ஆழமான தொடர்பு உடைய ஒரு அடையாள அடிப்படையிலானது.

தமிழ் கிளர்ச்சி குழுவினால் தமிழீழ தனிநாடு என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்ட ஒரு சுய நிர்ணயத்திற்கான ஒரு போராட்டமுமாகும். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு அளவு கடந்த அதிகாரத்தை அனுபவிக்கின்ற ஒரு சக்திமிக்க நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி மற்றும் ஜனநாயகம் ஆகியவற்றால் இலங்கையானது இயல்புபடுத்தப்படுகிறது. இலங்கையின் முரண்பாடானது பல்வேறு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை செயன்முறைகளை கண்டிருப்பதுடன் முதல் அவஸ்தைக்குரிய பேச்சுவார்த்தைகளில் முதல் மத்தியஸ்தராக இந்தியாவையும் பின்னர் 2002 முதல் நோர்வேயையும்

கொண்டிருக்கிறது. இலங்கை பிரச்சினையின் சமையை பகிர்ந்து கொள்வதில் சர்வதேச சமூகம் ஆதிக்கம் நிறைந்த ஒரு பங்கினை வகிக்கின்ற ஒரு அதிர்ஷ்டத்தையும் இலங்கை கொண்டிருக்கிறது இந்தியா தொடர்ந்தும் பிரச்சினையில் இருந்து விலகி நிற்பதுடன் முக்கியமான பங்கு வகிப்பதற்கும் மறுத்து வருகிறது. அதே நேரம், நேபாளத்தில் முரண்பாட்டு மாற்றத்திற்கான தரக்களாக உள்ளூர் மக்களே இருந்தனர். இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முரண்பாட்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான காத்திரமான நடவடிக்கைகளை பொது மக்கள் மேற்கொள்வதற்கான எந்தவிதமான அறிகுறிகளும் தென்படவில்லை. வடக்கில் உள்ள மக்கள் மௌனிகளாக துன்பப்படுகின்ற அதேவேளை, மறுசீரமைப்புகளை வலியுறுத்துவதற்கான குறிப்பிடத்தக்க எந்த வெகுஜன இயக்கமும் தெற்கில் இல்லை. இந்த வகையில் பல்வேறு மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தர்கள் மற்றும் பல வாதிகளின் தலையீடுகளின் பின்னரும் முரண்பாடானது இன்னமும் தணிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. முரண்பாட்டு மாற்றம் இங்கே தோல்வியடைந்திருக்கிறது.

பிரபாகரன் நாளை என்ன சொல்வார்?

விடுதலைப் புலிகளால் கடந்த சில நாட்களாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த மாவீரர் வார நிகழ்வுகளில் நாளை நான் மிகவும் முக்கியமானது. விடுதலைப்புலிகளின் கொள்கை விளக்க உரையாக கருதப்படுகின்ற மாவீரர் நாள் உரையை விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் நாளை தினம் ஆற்றவிருக்கிறார். உலகம் முழுவதிலுமுள்ள அரசியல் அவதானிகளினால் மிகவும் உன்னிப்பாக ஆராயப்படுகின்ற ஒரு உரையாக இது காணப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு வருடமும் நவம்பர் 27 ஆம் திகதியை விடுதலைப் புலிகள் மாவீரர் தினமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். 1982 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 27 ஆம் திகதி முதன் முதலாக விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பிலிருந்து பலியான சங்கர் (சத்தியநாதன்) என்பவரின் நினைவு தினத்தை குறிக்கின்ற வகையிலேயே மாவீரர் நாள் அன்றைய தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. அதேசமயம், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் பிறந்த தினம் இதற்கு முந்தைய நாளாகும். அவர் பிறந்தது 1954 நவம்பர் 26 ஆம் திகதியாகும். இன்று அவரது 52 ஆவது பிறந்த தினமாகும்.

பொதுவில் “மாவீரர்” என்ற சொற்பதமானது ஒரு கோட்பாடு அல்லது ஒரு வேட்கை அல்லது ஒரு நம்பிக்கைக்காக தமது உயிரைத் தியாகம் செய்பவர்களை அவரைச் சார்ந்தது. மாவீரர்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு பிரயோகப்படுத்தப்படுகிறது. பல நூற்றாண்டு காலங்களாக மதக் கோட்பாடு களுடன் தொடர்புபட்ட ஒரு வார்த்தைப் பிரயோகமாக இது இருந்து வருகிறது. விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மக்களின் விடுதலை என்ற வேட்கைக்காக தமது உயிரைத் தியாகம் செய்பவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் தனது முதலாவது மாவீரர் தின கொண்டாட்டத்தை 1989ஆம் ஆண்டு நடத்தியது.

அது முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மிகப்பெரும் எடுப்பில் இது அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1970களின் ஆரம்பத்தில் தமிழ்ப் புலிகள் என்ற தீவிரவாத இயக்கத்தை ஆரம்பித்த பிரபாகரன் 1976 இல் அதற்கு தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் என்று பெயரிட்டார். இன்று இந்த அமைப்பின் வயது ஏறத்தாழ 34 வருடங்கள். அதேசமயம், ஒரு இளைஞனாக இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்த பிரபாகரன் இன்று 52 என்ற ஒரு நடுத்தர வயதை அடைந்திருக்கிறார். எந்த ஒரு இலட்சியத்தைக் கருதி செயற்பட்டாலும் அது தொடர்பில் ஒருவர் தனது இளமைப் பருவம் மற்றும் நடுத்தர வயதுக் காலங்களில் சிந்திப்பதிலும், செயற்படுவதிலும் வேறுபாடுகள் ஏற்படுவது வழமை. பிரபாகரன் நடுத்தர வயதை அடைந்திருக்கின்ற இன்றைய காலத்தில் அவரது இலட்சியம் மீதான பற்றுறுதியில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியும். ஆனால், “தனிநாடு” என்ற தனது இலட்சியத்தை அவர் கைவிட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை.

2002 டிசம்பரில் ஒஸ்லோவில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வாழ்விடங்களில் உள்ளக சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் ஒரு சமஷ்டிமுறை தீர்வைக் காண்பதற்கு இணங்குவதாக அந்த இயக்கம் தெரிவித்திருந்த போதிலும், ‘தனிநாடு’ என்ற இலட்சியத்தைப் பிரபாகரன் கைவிட்டு விட்டதற்கான எந்த விதமான திட்டவட்டமான அறிவிப்புகளும் இல்லை.

நாளைய தினம் பிரபாகரன் தனதுரையில் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதே இன்று அனைவரினதும் எதிர்பார்ப்பாகும். பிரபாகரன் இம்முறை தனதுரையில் கூறக்கூடிய சில விடயங்கள் பற்றி நாம் பார்க்க முடியும்.

கடந்த வருட மாவீரர் தின உரையின் பின்னர் பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறியிருக்கின்றன. அரசியல், இராணுவ சூழ்நிலைகள் பெரிதும் மாற்றமடைந்திருக்கின்றன.

“எமது மக்கள் பொறுமையிழந்து, நம்பிக்கையிழந்து விரக்தியின் விளிம்பை அடைந்துள்ள நிலையில் இனியும் பொறுத்திருப்பதற்கு அவர்கள்

தயாராகவில்லை. ஆகவே, வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாஷைகளைத் திருப்தி செய்யும் வகையில், ஒரு நியாயமான தீர்வுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் முன்வைக்க வேண்டும். இது எமது உறுதியான அவசர வேண்டுகோளாகும். எமது இந்த வேண்டுகோளை நிராகரித்து கடும்போக்கை கடைப்பிடித்து காலத்தை இழுத்தடிக்க புதிய அரசாங்கம் முற்படுமானால் நாம் எமது மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து எமது சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை, எமது தாயகத்தில் தன்னாட்சியை நிறுவும் தேசச் சுதந்திரப் போராட்டத்தை அடுத்த ஆண்டில் தீவிரப்படுத்துவோம்” என்று பிரபாகரன் தனது சென்ற ஆண்டு உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்த மாவீரர் தின உரையின் பின்னர், விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் உடனடியாகவே வடக்கு - கிழக்கில் இருந்து இராணுவத்தினரை வெளியேறுமாறு வலியுறுத்தி ஒரு பெரும் அழுத்தத்தைப் பிரயோகிப்பதுடன், அவர்கள் மீது கிளேமோர் தாக்குதல்களையும் ஆரம்பித்தது. பின்னர், இராணுவத்தளபதி மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலைத் தாக்குதல் முயற்சியைத் தொடர்ந்து நாடளாவிய ரீதியில் இராணுவ நிலைமைகள் துரித மாற்றம் அடைந்தன. ஆரம்பத்தில் இராணுவத்தினர் தொடர்ச்சியான வெற்றிகளைப் பெற்ற போதிலும் பின்னர் முகமாலை மற்றும் சில இடங்களில் இடம்பெற்ற தாக்குதல்களில் விடுதலைப் புலிகள் வெற்றி கொண்டனர்.

இது சரிந்திருந்த இராணுவ சமநிலையை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு கொண்டு வந்தது. இதேசமயம், கொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள் என்று நாடளாவிய ரீதியில் மிக மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற்று, இன்றும் உச்சளவில் நடைபெற்று வருகிறது. அதேசமயம், பிரபாகரன் வலியுறுத்தியிருந்தது போல தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் இன்றுவரை பரிசீலனைக்காக வேனும் முன்வைக்கவில்லை. ஒரு சிறு கால அவகாசத்தையே பிரபாகரன், அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியிருந்த போதிலும் நாளையுடன் ஒரு வருடம் ஆகிறது.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் பிரபாகரன் தனது உரையில் அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் ஒன்று தொடர்பில் அரசாங்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையை

தாங்கள் முற்றாக இழந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிடக்கூடும். சிங்களத் தலைவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உறுதி மொழிகள் ஒரு போதுமே நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்பதை வழமைபோல் சுட்டிக்காட்டி உதாரணத்திற்கு ஜெனீவா 1 பேச்சுவார்த்தையில் காணப்பட்ட இணக்கப்பாடுகளை அரசு உதாசீனம் செய்துவிட்டதாக சாடுவார். சர்வதேச சமூகத்தின் முன்னிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை (யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை அடங்கலாக) முழுமையாக அமுல்படுத்துவதற்கு இலங்கை அரசாங்கத்தை அழுத்தம் செய்வதற்கு சர்வதேச சமூகம் தவறிவிட்டதாகவும் குற்றம் சாட்டி அவர்கள் மீதான கடும் ஏமாற்றத்தை அவர் வெளிப்படுத்தக்கூடும். அதேசமயம் மிக உடனடியாக இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்களை 100 சதவீதம் அமுல்படுத்துவதற்கு சர்வதேச சமூகத்தை பணியாற்றுமாறு மீண்டும் ஒருமுறை என்று கூறி அவர் வேண்டுகோள் விடுக்கலாம்.

யாழ். குடாநாடு மற்றும் வாகரை ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற பெரும் மனிதாபிமான நெருக்கடி பற்றி குறிப்பிட்டு அரசாங்கத்தை கடுமையாக அவர் சாடுவதற்கு இடமுண்டு. அதேசமயம் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு தொடர்பில் உயர்நீதிமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட தீர்ப்புப் பற்றியும் கோடிட்டு நியாயமான முறையில் தீர்வு காண்பதற்கான வழியில் இருக்கின்ற முட்டுக்கட்டைகளைப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுமாறும் சர்வதேச சமூகத்தை அவர் கேட்கக்கூடும். இந்த விவகாரம் தொடர்பில் சில துல்லியமான கருத்துகளை அவர் வெளியிடக்கூடும்.

மற்றொரு முக்கிய விடயமாக அரசாங்கத்தின் தற்போதைய வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றி அவர் பிரஸ்தாபிக்க இடம் இருக்கிறது. இம்முறை பாதுகாப்பு செலவீனங்களுக்காக 139.5 பில்லியன் ரூபாக்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது கடந்தமுறை 95 பில்லியன்களாக இருந்தது. ஆனால், பின்னர் 108 பில்லியன்களாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

கடந்த வருடத்துடன் ஒப்பிடும்போது இம்முறை பாதுகாப்பு செலவீனங்களுக்கான அதிகரிப்பு 28 சதவீதமாகும்.

ஏ-9 நெடுஞ்சாலை மூடப்பட்டமை காரணமாக, குடாநாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மனிதாபிமான நெருக்கடி பற்றி பிரஸ்தாபிக்கும் அதேநேரம்,

வட-கிழக்கில் இடம்பெறும் கொலைகள் மற்றும் ஆட்கடத்தல்களையும் குறிப்பிடுவார். விசேடமாக விமானத் தாக்குதல்களால் பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட பொதுமக்கள் கொல்லப்படுவதை சுட்டிக்காட்டி சர்வதேச சமூகத்திற்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கலாம்.

பிரபாகரனின் கடந்த கால மாவீரர் தின உரைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர் தொடர்ச்சியாக இலங்கையின் ஜனாதிபதிகளை கண்டனம் செய்து வந்திருக்கிறார். கடந்த தனது மாவீரர் தின உரையில் மகிந்த ராஜபக்ஷவை புதிய ஜனாதிபதி என்று கூறி அவரை ஒரு யதார்த்தவாதி என்று அவர் நல்ல முறையில் விழித்திருந்தார். ஆனால், இம்முறை மகிந்த ராஜபக்ஷவை அவர் கடுமையாக விமர்சிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கலாம். முன்னைய ஜனாதிபதிகள் பற்றி பிரபாகரன் தனது உரைகளில் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்று பார்ப்பது இங்கு பொருத்தமானது.

1994 இல் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க விடுதலைப்புலிகளுடனான சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்த காலம். அவ்வாண்டு தனதுரையில் 'சந்திரிகா அரசாங்கம் சமாதானத்திற்கான தனது கையை நீட்டியிருந்தபோதும் நட்புடன் நாம் அதனை பற்றிக் கொண்டோம். தமிழ் மக்களின் தேசிய பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண சந்திரிகா அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் நாம் அதற்கு உதவி செய்வோம்' என்று கூறியிருந்தார்.

1995 இல் சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தை முயற்சி முறிவடைந்திருந்தது. அவ்வாண்டு தனதுரையில் "பிரச்சினைக்கு சமாதான தீவைக் காண்பதில் சந்திரிகா அரசு ஆர்வத்துடன் இல்லை. அது இரானுவ முன்னெடுப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது" என்று கூறியாழ்ப்பாணத்தின் மீதான அன்றைய இரானுவ நடவடிக்கையை" சந்திரிகா பண்டாரநாயக்காவின் அரசியல் முட்டாள்தனமே அன்றி வேறெதுவுமாக இருக்க முடியாது" என்றார்.

1996 இல் "சமாதானம் என்ற கோட்பாட்டுடன் சந்திரிகா அரசாங்கம் உலகை ஏமாற்றுகிறது. தமிழ்த் தேசத்தின் ஆன்மாவில் ஒரு ஆழமான காயத்தை சந்திரிகா ஆட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எமது நியாயமான

நிலைப்பாட்டை சந்திரிகா அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நாம் நம்பவில்லை” என்று கூறினார்.

சந்திரிகாவின் நிர்வாக காலத்தில்தான், “தமிழர்களுக்கு எதிரான சிங்கள இனவாத அடக்குமுறை தீவிரமாக ஆக்ரோஷமடைந்திருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் தேசிய அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு பரந்த அரசியல் திட்டத்தை முன்வைப்பதற்கு சந்திரிகாவுக்கு போதிய திராணி இல்லை” என்று 1997 இல் பிரபாகரன் குறிப்பிட்டார்.

“தமிழ் மக்களின் மீதான அடக்கு முறை வரலாற்றின் மிகவும் இரத்தக்கறை படிந்த அத்தியாயத்தின் கர்த்தாவான சந்திரிகா, சமாதான வழிமுறைகளின் ஊடாக தமிழ்த் தேசிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதனால் நாட்டுக்கு சமாதானத்தை கொண்டு வருவார் என்று நாம் நம்பவில்லை” என்று 1998 ஆம் ஆண்டு மாவீரர் தின உரையில் கூறினார்.

1999 இல் “சந்திரிகாவின் ஐந்து வருட கால ஆட்சி தமிழ் மக்கள் மீதான ஒரு கேடு” என்றார்.

“இராணுவ வழிமுறைகளில் பற்றுறுதி கொண்ட ஒரு கடும்போக்கு வாதியாகவே சந்திரிகாவை நாம் பார்க்கிறோம்” என்று 2000 ஆம் ஆண்டு உரையில் சொன்னார்.

2001 இல் “தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கி தமிழர்களை அழிப்பதற்காக எமது அமைப்பை சந்திரிகா அரசு பயங்கரவாத அமைப்பாக கூறியிருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.

2002 இல், ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆட்சியமைத்து யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்தது. அவ்வாண்டு உரையில் “உண்மையுடனும், துணிவுடனும் ரணில் விக்கிரமசிங்க அரசாங்கமானது தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்றார்.

ஆனால், மறு ஆண்டு 2003 இல் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் அரசின் முக்கிய அமைச்சுப் பொறுப்புகளைப் பறித்து தலையீடு செய்திருந்தார். அப்போது பிரபாகரன், ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் ஆட்சியைக் கலைப்பதற்கு சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க கூறியிருந்த காரணங்களை அபாண்டமானது, அடிப்படையற்றது என்று கண்டனம் செய்திருந்ததுடன் “யுத்தம் காரணமாக பாதிப்படைந்திருந்த பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக நன்கொடை நாடுகளிடமிருந்து கடன் மற்றும் நிதி உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு எதிர்பார்ப்பு மாதிரியாக சமாதான நடவடிக்கைகளை காட்டுவதிலேயே ரணில் நிர்வாகம் அக்கறை கொண்டிருந்தது” என்று ரணில் விக்கிரமசிங்க சமாதான நடவடிக்கையினை கையாண்ட விதத்தினை விமர்சித்திருந்தார். அளவுக்கதிகமான சர்வதேச ஈடுபாட்டை அவர் தனது நன்மை கருதி கொண்டு வந்ததாகவும் குற்றம் சாட்டினார்.

2004ஆம் ஆண்டு உரையில், “சமாதான முகமுடி அணிந்திருக்கும் சந்திரிகாவின் உண்மையான முகத்தை சர்வதேச சமூகம் விரைவில் காணக்கூடியதாக இருக்கும்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சென்றமுறை தனதுரையில், “புதிதாக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்த மகிந்த ராஜபக்ஷவை “யதார்த்த வாதி” என்று குறிப்பிட்டிருந்த பிரபாகரன் சமாதான வழிமுறைகள் மீதான தீர்வு குறித்து எந்தவிதமான நம்பிக்கையான கருத்துகளையும் அவர் தொடர்பில் தெரிவிக்கவில்லை.

தற்போது அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே ஏற்பட்டிருக்கின்ற கடும் குரோத உணர்வின் பின்னணியிலும் அரசியல் இராணுவ நிலைப்பாடுகளினதும் பின்னணியிலும் மகிந்த ராஜபக்ஷவின் மீது கடுமையான கண்டனத்தை பிரபாகரன் தெரிவிப்பதற்கும் இடம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் மற்றும் சர்வதேச சமூகம் என்பவற்றின் மீது நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டதாகவும் அதனால் தமது போராட்டத்தை தாமே முன்னெடுத்து செல்வதற்கு ஏதேனும் தமிழ் மக்களிடம் வேண்டுகோளையும் அவர் விடுக்கலாம்.

தமிழ் மக்களின் குரலுக்கு வலுச்சேர்த்தமையே ரவிராஜின் கொலைக்கான ஒரே காரணம்

தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பின் சிரேஷ்ட உறுப்பினரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான ரவிராஜ் படுகொலை செய்யப்பட்டிருப்பது மீண்டும் ஒருமுறை முழு நாட்டையும் உலுப்பியிருக்கிறது. அண்மைக் காலமாக போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணியுடன் இணைந்து அவர் ஆற்றிய செயற்பாடுகள் தான் மனதில் நிறைந்திருக்கின்றன. விகாரமகாதேவி பூங்காவில் நாம் நடத்திய முதலாவது சமாதான பேரணியில் கலந்து கொண்டிருந்த அவர் பின்னர் மன்னார், களுத்துறை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற பேரணிகளிலும் கலந்து கொண்டு யுத்தத்திற்கெதிராக குரல் கொடுத்திருந்தார்.

கொடும் மிக்கதான ஒரு படுகொலைக் கலாசாரம் இலங்கையிலே கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் உருவாகியிருக்கின்றது. விஜயகுமாரதுங்க அபயகுணவர்தன, அமிர்தலிங்கம், ஜோசப் பரராஜசிங்கம் என்று இன்று ரவிராஜ் வரை இந்தக் கலாசாரம் ஏராளமானோரை பலி கொண்டிருக்கிறது.

ரவிராஜ் எதற்காக கொல்லப்பட்டார்? ஒரு தமிழர் என்பதற்காக கொல்லப்பட்டாரா? அல்லது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்பதற்காக கொல்லப்பட்டாரா? அல்லது சமாதானத்தை வலியுறுத்தியமைக்காக கொல்லப்பட்டாரா? ஒன்றை மட்டும் தெளிவாக சொல்ல முடியும். அதாவது தமிழ் மக்களின் நியாயத்திற்கான குரலுக்கு ஜனநாயக செயற்பாடுகளினூடாக வலுச் சேர்ப்பதற்கான அவரது தீவிரத் தன்மைக்கும் பற்றுறுதிக்குமாகவே கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். ஜனநாயக ரீதியாக தமிழ் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்பது மட்டுமன்றி, வடக்கிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கும் தெற்கில் உள்ள

சிங்கள மக்களுக்குமிடையே ஒரு தொடர்பாடல் பாலமாக அவர் தன்னை அடையாளப்படுத்தியிருந்தார் என்பதுவும் தற்போதைய தருணத்தில் முக்கியமான ஒன்று.

தனது அரசியலின் ஆரம்ப காலத்தில் விடுதலைப்புலிகளுடன் முரண்பாடான அரசியலை கொண்டிருந்தவர் ரவிராஜ். விடுதலைப் புலிகளின் எதிர்ப்பையும் மீறி யாழ். மாநகரசபை மேயராக பதவி வகித்தவர். ஆனால், பின்னர் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியலை ஆதரித்து அவர்களது ஆதரவுடன் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி இரண்டு முறை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தெரிவானார். அவர் தனது அரசியல் செயற்பாடுகளின் மூலம் சிங்கள மக்களின் இதயங்களையும் வென்றிருந்தார். இனப் பிரச்சினை தீர்வுக்காக முக்கியமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த அவரை சமாதானத்தின் எதிரிகள் இன்று கொலை செய்திருக்கிறார்கள்.

இலங்கையிலே இந்தப் படுகொலை கலாசாரம் எப்பொழுது முடிவுக்கு வரப்போகிறது என்பது ஒரு பெரும் கேள்வியாகவே இருக்கிறது. கடந்த வருடம் டிசம்பர் மாதம் முதல் இதுவரை 1000 இற்கும் அதிகமானவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தினமும் கொலைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்களை உள்ளடக்கியதான ஒரு விசாரணை ஆணைக்குழுவை இந்தப் படுகொலைகள் தொடர்பில் அமைத்திருப்பதாக ஜனாதிபதி கூறியிருக்கிறார். ஆனால், படுகொலைகள் கண்மூடித்தனமாக இடம்பெற்று வருகின்ற ஒரு சூழலில் எவ்வாறு இந்தக் குழுவால் பணியாற்ற முடியும்?

விடுதலைப் புலிகளது பயங்கரவாத செயற்பாடுகளை தனிப்பட்ட ரீதியில் நான் பல தடவைகள் கண்டித்திருக்கிறேன். அவர்களது செயற்பாடுகளுக்காக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உட்பட பல நாடுகளில் அவர்களுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அதேசமயம் அரசாங்கம் தொடர்பிலான நிலைமை என்ன? அரசு பயங்கரவாதம் பற்றியது என்ன? நாங்கள் எவ்வாறு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகப் போகிறோம்?

அண்மையில் வாகரையில் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் அரச படையினரால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். திருகோணமலையில் அப்பாவி மாணவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அல்லைப்பிட்டி மற்றும் பேசாலையில் பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். புதுக்குடியிருப்பில் அப்பாவி மாணவர்கள் மீது விமானப்படை குண்டு வீசியிருக்கிறது. யாழ்ப்பாண மக்களுக்கான உணவு பெறுகின்ற உரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, அரச பயங்கரவாதம் என்பது பற்றியது என்ன? இது தென்னிலங்கை அரசியல் வாதிகளுக்கும் வரப் போகிறதா? இது ஜனநாயக ரீதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நாடு என்று கூறுகின்றோம். அப்படியானால், எல்லா மக்களினதும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள், காணாமல் போதல்கள், படுகொலைகள் என்பவை சமாதானத்தை வெல்ல உதவவில்லை. சிங்கள தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே பெரும் குரோத உணர்வைத் தான் இது தோற்றுவித்திருக்கிறது.

அரசாங்கத்தினால் இந்தப் பொறுப்பான வேலையை செய்ய முடியவில்லை என்றால், நாட்டு மக்கள் அதனை தக்க வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்படும்.

சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்கள் போரிடும் தரப்பினால் மதிக்கப்பட வேண்டும். தமது இராணுவ நடவடிக்கைகளினால், பொது மக்கள் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதையும், அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கை குழப்பப்படாமலிருப்பதையும் இரு தரப்பினரும் உறுதி செய்ய வேண்டும். பல்வேறு சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புக்களினால் ஒவ்வொரு தரப்பினரினதும் மனித உரிமை மீறல் செயற்பாடுகள் அவதானிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும். மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிரான சர்வதேச நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட முடியும் என்பதை அவர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

அண்மையில் இணைத்தலைமை நாடுகள் அரசாங்கத்தை கண்டனம் செய்திருப்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மிலேச்சத்தனமான மனித

உரிமை மீறல்களும் படுகொலைகளும் இடம்பெறுவது ஒட்டுமொத்த இலங்கை மக்களுக்கும் பெரும் அபகீர்த்தியையும் வெட்கக்கேட்டையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே கொலைக் குற்றம் செய்பவர்களுக்கு தண்டனை இல்லை போல் தெரிகிறது என்று கண்காணிப்புக் குழுவின் பேச்சாளர் கூறியிருக்கிறார்.

இவை எல்லாம் எதை வலியுறுத்துகின்றன என்றால், தெற்கு, வடக்கு மக்கள் ஒன்றாகக் கைகோர்த்து சமாதானத்துக்காக பாடுபட வேண்டிய தருணம் இது என்பதை ஆகும்.

இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாப்பதற்குமான தனது தோல்விக்கான பொறுப்புகளில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான எந்த நியாயப்படுத்தல்களையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள முடியாது.

அரசாங்கம் தனது சகல இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் கைவிட்டு நிபந்தனைகள் எதுவும் இன்றி நேர்மையான முறையில் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தையை மீள ஆரம்பிப்பதற்கான அறிவிப்பை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல் விடுதலைப் புலிகளும் தமது சகல தாக்குதல்களையும் கைவிட்டு நிபந்தனைகள் எதுவும் இன்றி இதய சுத்தியுடனான பேச்சுவார்த்தைக்கு தயார் என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

தமது துயரங்களை இராணுவப் பொறிமுறைகளினூடாகப் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலம் ஒரு தீர்வு காணப்பட முடியாது என்பதையும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை ஒன்றின் ஊடாகவே சகல விதமான துயரங்களும் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட முடியும் என்ற யதார்த்தத்தை இரு தரப்பினரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கவனமாக அணுகப்படவேண்டிய உத்தேச பேச்சுவார்த்தை

ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையின் பின்னர் நாட்டில் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடந்தேறியிருக்கின்றன. மாவிலாறு, மூதூர், சம்பூர் மற்றும் முகமாலை ஆகிய இடங்களில் பெரும் சண்டைகள் இடம்பெற்று கடும் உயிர்ச்சேதமும் பெரும் மனித அவலமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தவிர கிளேமோர் தாக்குதல்களும் விமானத் தாக்குதல்களும் ஆங்காங்கே தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் இம்மாத இறுதிப்பகுதியில் நிபந்தனைகள் எதுவும் அற்ற ஒரு பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதற்கு அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் இணக்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நடைபெறவிருக்கின்ற இந்தப் பேச்சுவார்த்தை சாதகமான பெறுபேறுகளை ஏற்படுத்துமா என்பதே இன்றிருக்கின்ற கேள்வியாகும். ஏனென்றால், இலங்கை இனப்பிரச்சினை வரலாற்றின் கடந்த 21 வருடங்களில் பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. திம்பு பேச்சுவார்த்தை, பிரேமதாஸ் - புலிகள் பேச்சுவார்த்தை, குமாரதுங்க - புலிகள் பேச்சுவார்த்தை, ரணில் - புலிகள் பேச்சுவார்த்தை என்று நடைபெற்ற சகல பேச்சுவார்த்தைகளுமே பலாபலன் எதுவும் இன்றித்தான் முடிவடைந்திருக்கின்றன. இந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் இரு சாராருமே எதிர்கால பேச்சுவார்த்தையினை வெற்றிகரமானதாகக் குவதற்கு நேர்மையுடன் செயற்பட வேண்டும்.

2002ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை ஒரு போதும் இல்லாதவகையில் சமீபத்தில் மிக மோசமாக இரு தரப்பினராலும் மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் எவருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. பிரபாகரன் தனது சென்றாண்டு மாவீரர் நாள் உரையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்ச்செல்வன், சூசை மற்றும் ஏனைய புலிகளின் தளபதிகள் தாங்கள் இறுதிப் போருக்கு தயாராகி வருவதாக கூறியிருந்தனர்.

நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் மகிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றி பெறுகின்ற வகையில் விடுதலைப் புலிகளின் உபாயம் இருந்த போதிலும், மகிந்த ராஜபக்ஷ தனது அதிகார இருக்கையில் அமருவதற்கு புலிகள் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவில்லை. தேர்தலை அடுத்து உடனடியாகவே அரசாங்க படைகள் மீது விடுதலைப் புலிகள் கிளேமோர் தாக்குதல்களை தீவிரமாக மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ அமைதியாக பொறுமையுடன் இருந்தார். ஆனால், மாவிலாறு நெருக்கடியின் பின்னர் புலிகளுக்கெதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளை தீவிரப்படுத்தி இராணுவத்தினர் சம்பூர் மற்றும் மாவிலாறு பகுதிகளை கைப்பற்றுவதற்கு அனுமதித்தார்.

இங்கு முக்கியத்துவம் மிக்கது என்னவென்றால், அரசாங்கம் புதிய இராணுவ சித்தாந்தத்தை பயன்படுத்தியமை தான். விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ நிலைகளை நிர்மூலம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தனது சுடுபலத்தை பயன்படுத்தியது. சம்பூர், முல்லைத்தீவு மற்றும் யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளில் புலிகளுக்கெதிராக விமானப்படை கடும் தாக்குதல்களை நடத்தியது. பல்குழல் பீரங்கிகள் மற்றும் நீண்ட தூர எறிகணை தாக்குதல்களும் புலிகளுக்கு பலத்த இழப்பை ஏற்படுத்தியது. ஈராக்கிய யுத்தத்தின் போது, சதாம் அரசாங்கத்திற்கு அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுப்பதற்காக அமெரிக்க படைகள் பாக்தாத் நகரத்தின் மீது “அதிர்ச்சி மற்றும் அதிர்வலை” தாக்குதலை மேற்கொண்ட உபாயத்தை ஒத்ததே இதுவுமாகும். புலிகளால் பாரிய இந்த படைபல பிரயோகத்தை எதிர்கொள்வது சிரமமாகவிருந்தது. ஆனால், விடுதலைப் புலிகள் இதற்கெதிரான ஒரு இராணுவ உபாயத்தை மேற்கொள்ளப் போகிறார்களா என்பது இனிமேல்தான் தெரியவரும்.

இவ்வாறான ஒரு பதில் இராணுவ நடவடிக்கையை விடுதலைப்புலிகள் கொழும்பிலே மேற்கொள்வார்களேயானால், அது துரதிர்ஷ்ட வசமானதாக மட்டுமன்றி அவர்களின் படை பல வங்குரோத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் இருக்கும். வடக்கு, கிழக்கின் சண்டைக் களத்திலே புலிகள் தமது இராணுவ திறனை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை என்ற செய்தியை இது கொடுக்கும்.

எவ்வாறெனினும், தற்போதுள்ள நிலைமை இரு தரப்பிலுமே பாரதாரமான மனித உரிமை மீறல்களுக்கு இட்டுச்சென்றிருக்கின்றது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் இருந்தான அரசியல் படுகொலைகள் தற்போது பெரிதும் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கை 2000 ஐயும் தாண்டிவிட்டது.

ஆட்கடத்தல்கள், கொலைகள் என்பன யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மற்றும் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு பகுதிகளில் அதிகரித்திருக்கிறது. சமாதான முயற்சியில் முன்னேற்றம் இன்மை காரணமாக இவற்றை கட்டுப்படுத்துவதற்கான காத்திரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியாமலிருக்கிறது. நடைபெறவிருக்கின்ற பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெற வேண்டுமானால் உள்நாட்டு யுத்தம் தொடர்பிலான தற்போதைய போக்கு பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

உலகளாவிய ரீதியில் தற்போதுள்ள போக்கு என்னவென்றால் 1990 களின் பின்னர் குறிப்பாக சமீப ஆண்டுகளில் இருந்து ஆயுத ரீதியான உள்நாட்டு யுத்தங்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து செல்வதுதான். 1991ஆம் ஆண்டு உலகம் முழுவதிலும் 51 ஆயுத போராட்டங்கள் இருந்தன. இது 2000ஆம் ஆண்டில் 26 ஆகவும், 2002 இல் 25 ஆகவும் இருந்தது. சிப்ரி என்ற அமைப்பின் 2005ஆம் ஆண்டுக்கான “உலகளாவிய ஆயுத போராட்டங்கள்” என்ற அறிக்கையின் படி, உலகின் 17 இடங்களில் 17 பிரதான ஆயுத போராட்டங்கள் தான் இருந்தன. இவற்றில் எந்த ஒரு போராட்டமும் அவ்வாண்டு தீவிரமானதாக இருக்கவில்லை. இவற்றில் அநேகமானவை ஆசிய நாடுகளில் தான் இருந்ததாக அவ்வறிக்கை கூறுகிறது. உதாரணத்திற்கு 2003ஐ எடுத்துக் கொண்டால், ஆபிரிக்காவில் 3 யுத்தங்களும், அமெரிக்க கண்ட நாடுகளில் 3 யுத்தங்களும், ஆசியாவில் 8 யுத்தங்களும், ஐரோப்பாவில் ஒரேயொரு யுத்தமும், மத்திய கிழக்கில் 3 யுத்தங்களும் இருந்தன.

இவ்வாறு ஆயுத ரீதியான போராட்டங்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து செல்வதானது தற்போதுள்ள உலக சூழ்நிலை அவற்றுக்கு வாய்ப்பற்றதாக இருப்பதையே காட்டுகிறது. கெரில்லா போராட்டங்களும், ஆயுத பிரயோகத்தை முனைப்பாக கொண்ட போராட்டங்களும் முடிவுக்கு வரும் காலம் இது. அதாவது தமது அபிலாஷைகளை வென்றெடுப்பதற்காக முதன்மை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான், பல ஆயுதக்

குழுக்கள் தம்மை ஆயுத அரசியல் இயக்கத்தில் இருந்து முற்றிலுமான அரசியல் இயக்கத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

வட அயர்லாந்து பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், ஐரிஷ் குடியரசு இராணுவமானது தனது அபிலாஷைகளை வென்றெடுப்பதற்காக கூடுதலாக தனது அரசியல் பிரிவான சின்பெயினிலேயே தங்கியிருந்தது. வட அயர்லாந்து யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை தொடர்பிலான நிபுணர்கள் குழுவான சுயாதீன கண்காணிப்பு ஆணைக்குழுவானது ஐ.ஆர்.ஏ.யின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன என்று அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ரொனி பிரயரும் கடந்த புதனன்று, இறுதித் தீர்விற்கான கதவு திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறார். தமது இலக்குகளை அடைவதற்காக அரசியல் நடைமுறைகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இன்று பல போராட்டக் குழுக்கள் உணர்ந்திருக்கின்றன.

தற்போது இருக்கின்ற குறைந்தளவிலான உள்நாட்டு மோதல்களில் அநேகமானவை சமாதான நடவடிக்கையின் கீழேயே இருக்கின்றன.

அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு தீர்வு இந்த யுத்தங்களுக்கு ஏற்படும் என்று நம்பப்படுகின்றது. ஆக, 8 உள்நாட்டு யுத்தங்களே எந்தவித முடிவும் இன்றி சில காலங்களுக்கு இழுபடும் என்று கருதப்படுகிறது. இலங்கையின் உள்நாட்டு மோதல் இந்த எட்டு யுத்தங்களின் உள்ளே வகைப்படுத்தப்படாது என்று நம்புகிறேன். இம்மாத இறுதியில் நடைபெறவிருக்கின்ற பேச்சுவார்த்தை நிலையான ஒரு சமாதானத்தை அடைவதற்கான ஒரு அடித்தளத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அனைவரும் பாடுபட வேண்டும். இந்த 21 ஆம் நூற்றாண்டிலே, முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வாக 'யுத்தம்' என்பது இனிமேலும் சாத்தியம் அற்றது என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எங்கெல்லாம் ஆயுத போராட்டம் முனைப்புப் பெற்றதோ, அங்கெல்லாம் உயிரழிவும், சொத்துழிவும், பெரும் மனித துயரங்களும் தான் எஞ்சியிருக்கின்றன.

இலங்கை இன முரண்பாட்டு வரலாற்றிலே சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்த ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அவை பெரும் வன்முறையில் தான் முடிவடைந்திருக்கின்றன. எனவே, நடைபெறவுள்ள அக்டோபர்

பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைகின்ற பட்சத்தில் அது பெரும் வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடும். ஆகவே, அவ்வாறானதொரு நிலைமை ஏற்படுவதை தடுக்கின்ற வகையில், கடந்த கால பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்தும் சர்வதேச அனுபவங்களில் இருந்தும் இரு சாராரும் பாடங்களை கற்றுக் கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

முக்கியத்துவம் மிக்க மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால் பேச்சுவார்த்தையின் இறுதி முடிவு என்ன என்பது தொடர்பில் ஒரு சாலை வரைபு அவசியம் என்பதாகும். அரசாங்கம் தனது தீர்வுத்திட்டம் குறித்து தெளிவாக அறிவிக்கின்ற அதேவேளை, விடுதலைப் புலிகள் தமக்கு ஈழம் வேண்டுமா, அல்லது கூட்டரசாங்கம் வேண்டுமா அல்லது சமஷ்டி வேண்டுமா என்பது குறித்து தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அரசாங்கத்தை பொறுத்தவரையில், ஒற்றையாட்சிக்குள்ளாகவா அல்லது ஐக்கிய இலங்கைக்குள்ளாகவா தீர்வு என்பதையும், சமஷ்டி முறையிலான தீர்வு என்றால், என்ன வகையான சமஷ்டி? எது வரை தன்னால் செல்ல முடியும் என்பதை கூற வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சமாதான நடவடிக்கையானது இந்தியாவின் அரசியல் யாப்பிற்கு சற்று அப்பால் செல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால், இது மட்டும் போதாது. இந்திய சமஷ்டி முறையுடன் இணைந்து அங்குள்ளது போன்ற பஞ்சாயத்து முறைமைக்கான ஏற்பாடும் செய்யப்பட வேண்டும். இது ஒரு அதிகாரப்பரவலாக்க முறையாகும். கீழ் மட்டங்களில் சுய ஆளுகைக்கு இது முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இந்தியாவின் சில இடங்களில் ஐந்து கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக பஞ்சாயத்து அரசியல் அமைப்பு காணப்படுகிறது. தமது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கும் பிணக்குகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்குமான அதிகார ஏற்பாடுகள் இங்கு செய்யப்படுகின்றது. பொதுமக்களின் பங்குபற்றுதலே இந்த முறைமையின் முக்கிய பண்பாகும்.

சமாதான நடவடிக்கையில் மூன்றாவது தரப்பின் செயற்பாடு பலப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியமும் இருக்கிறது. அந்த வகையில், ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமயவின் வலியுறுத்தல்களுக்கு இணங்காமல் நோர்வேயின் அனுசரணைப் பணியை ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ உறுதிப்படுத்த தயிருர்ப்பதும், நோர்வேயுடன் ஒரு உபாய ரீதியான இணைவின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருப்பதும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

ரணில் விக்கிரமசிங்கவைப் போல் அன்றி தென்னிலங்கையிலேயே மகிந்த ராஜபக்ஷ சிங்கள மக்கள் மத்தியிலான ஒரு பேராதரவை கொண்டிருக்கிறார். யுத்தமும் சமாதானமும் என்ற அவரது நிலைப்பாடு அவருக்கான மக்கள் ஆதரவை 60 சதவீதத்தில் இருந்து 70 சதவீதம் வரை அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த சாதகமான சூழலை, சமாதான நடவடிக்கைகள் வெற்றியளித்து அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வை அடைவதற்காக பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இராணுவ அதிகார சமநிலை ரீதியாக அரசாங்கத்தின் கை தற்போது ஓங்கியிருக்கிறது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால், இந்த நிலைமைதான் தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறிவிட முடியாது. ஏனென்றால், பல சந்தர்ப்பங்களில் புலிகள் பலவீனமான நிலையை அடைந்து பின்னர் மீண்டும் ஆக்ரோஷமான தாக்குதல்களை வெற்றிகரமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. யாழ்ப்பாணத்தை புலிகள் அடியோடு இழந்த கையோடுதான் முல்லைத்தீவில் புலிகள் பாரிய வெற்றியீட்டியிருந்தார்கள்.

ஆதலால், யுத்தம் ஒருபோதும் இன முரண்பாட்டிற்கு தீவாகாது என்பதை புரிந்து, பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வை காண்பதற்கு இரு தரப்பினரும் பற்றுறுதி கொள்ள வேண்டும்.

முரண்பாட்டிற்கான தீர்வில் தோல்வி

கூடந்தவார கட்டுரையில் நாம் சுட்டிக்காட்டியிருந்தது போல், சுவீற்சர்லாந்து பேச்சுவார்த்தை வெற்றிபெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாகவே இருந்தன. எந்தவிதமான இணக்கப்பாடுகளும் இன்றி தோல்வியில் முடிவடைந்திருக்கின்ற இந்தப் பேச்சுவார்த்தையானது நாட்டை மீண்டும் ஒருமுறை யுத்தத்தின் விளிம்பிற்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுவார்த்தைக் குழுவினர், ஒஸ்லோவிற்கான தமது பயணத்திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு உடனடியாகவே நாடு திரும்பியிருக்கின்றனர். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையைப் பேணுவதற்கு இரு தரப்பினரும் இணங்கியிருந்த போதிலும், பேச்சுவார்த்தை முடிவடைந்த மறுதினமே வடக்கில் கடும் மோதல்கள் இடம்பெற்றன.

பேச்சுவார்த்தை தோல்விக்கான காரணங்கள்

இரு தரப்பினருமே ஊடகத்துறையினருடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்திற்கெதிரான தமது குற்றச்சாட்டுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஒரு பிரசார வாய்ப்பாக இது இருந்தது. எதிர்பார்க்கப்பட்டது போலவே, அவர்கள் ஏ-9 பாதை மூடப்பட்டமை காரணமாக ஏற்பட்ட மனிதாபிமான நெருக்கடி மற்றும் பொது மக்களின் கஷ்டங்கள் பற்றி கவனம் செலுத்தினர். மேலும், ஜெனீவா - 1 பேச்சுவார்த்தையின் இணக்கப்பாடுகளை அமுல்படுத்துதல் மற்றும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் அமுலாக்கம் பற்றியும் பிரஸ்தாபித்தனர். மறுபுறத்தில் அரசாங்கமோ, கடல்மார்க்கமாக சர்வதேச செஞ்சிலுவை அமைப்பினர் குடாநாட்டிற்கு போதுமான பொருட்களைக் கொண்டு செல்வதற்கு அனுமதிக்காமை குறித்து விடுதலைப் புலிகளை விமர்சனம் செய்தனர்.

அடிப்படை விடயங்களான ஜனநாயகம் மற்றும் பல்லினத்துவம் என்பவற்றை வடக்கில் ஏற்படுத்துதல் மற்றும் விடுதலைப் புலிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வன்முறைகள் என்பவற்றை விபரிக்க வேண்டும் எனவும்

பேச்சுவார்த்தையை நடத்தி முடிப்பதற்கு ஒரு கால வரையறை வேண்டும் எனவும் அரசாங்கம் வலியுறுத்தியது. பேச்சுவார்த்தை தொடர்பில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால், வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புத் தொடர்பில் ஜே.வி.பி.யினரால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த முறைப்பாட்டிற்காக ஜே.வி.பி.யை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியிருந்த எச்.எல்.டி. சில்வா மற்றும் கோமிம் தயாசிரி ஆகிய சட்டத்தரணிகள் பற்றியதாகும். இதனால், உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச ஊடகங்களுக்கு இரு சாராருமே ஒருவரையொருவர் சாடும் பொருட்டு ஊடகங்களுக்கு தீனி போட்டதுடன் இரகசிய நேர்காணல்களையும் கொடுத்திருந்தனர். சமாதான பேச்சுவார்த்தையை முன்னெடுத்து செல்லும் பொருட்டு இரு தரப்பினருமே ஊடகங்களை ஒரு பகிர்வு ஊடக கலாசாரத்தினூடாக ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை வழங்குவதற்கு பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை.

பேச்சுவார்த்தை முறைமையும் வாய்ப்பானதாக இருக்கவில்லை. ஒருவரையொருவர் நம்பாமல் எதிரிகள் போல இருதரப்பினரும் எதிரும் புதிருமாக அமர்ந்திருந்தனர். பேச்சுவார்த்தை உண்மையான வெற்றியளிப்பதற்கு அவசியமான எதிர் வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருந்தன. ஆனால், இரு தரப்பினருமே தமது கடும் நிலைப்பாடுகளுடன் விடாப்பிடியாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நோக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்திருந்தார்கள்.

பேச்சுவார்த்தை முறைமையானது ஒரு நிலைக்குரிய பேரப்பேச்சாக இருந்தது. இரு தரப்பினருமே தமது நிலைப்பாட்டில் இருந்து இம்மியளவும் விட்டுக் கொடுக்காமல் தமது நிலைப்பாடுகளில் அதாவது, இரு தரப்பினரும் இரு வேறுபட்ட விவகாரங்கள் பற்றியே முதலில் பேசவேண்டும் என்ற இறுக்கமான நிலைப்பாட்டில் இருந்தனர். முக்கியமான விவகாரங்களை தீர்ப்பதற்கும் ஒரு பொது அடிப்படையை ஏற்படுத்துவதற்கு இரு தரப்பினரும் கலந்துரையாடி பிரச்சினையை தீர்க்கின்ற அணுகுமுறையாக இது இருக்கவில்லை. ஒரு பிரச்சினையை தீர்க்கும் அணுகுமுறை என்பது இரு தரப்பினருக்கும் வெற்றிக்குரிய ஒரு முயற்சியாக காணப்படுகிறது. ஆனால், நடந்து முடிந்த பேச்சுவார்த்தை அவ்வாறானதாக இருக்கவில்லை. ஒரு நிலைப்பாட்டிற்குரிய பேரப்பேச்சுக்களானவை, தீர்க்கமுடியாத கடினமான பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான ஓர் உவப்பற்ற முறைமையாகும்.

பிரச்சினையை இவை மேலும், தீவிரப்படுத்துகின்றன. தத்தமது நிலைப்பாடுகளில் இறுக்கமாக இருப்பதற்கு இரு தரப்பினருக்குமே அவர்களது தலைவர்களிடமிருந்து தெளிவான அறிவுறுத்தல் இருந்தது.

பேச்சுவார்த்தையின் துயரம் என்னவென்றால் வெறும் தொழில்நுட்ப விவகாரங்களுக்காக இணக்கப்பாடு காணப்படாமை ஆகும். கடும் அழுத்தங்களுக்குள் ளாகியிருக்கும் ஒரு சனத்தொகைக்கு எவ்வாறு உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை கொண்டு செல்வது என்பதுதான் இந்தப்பிரச்சினை. இணக்கப்பாட்டுக்குரிய ஒரு தீர்வு சாத்தியமானதாகவே இருந்தது. உதாரணமாக சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்கத்தினர் தமது கொடியுடன் சுயாதீனமாக பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு விடுதலைப் புலிகள் இணங்கியிருக்க முடியும். அதேபோல், அரசாங்கமானது ஏ-9 பாதைக்கு சில மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பாவனைக்கு அனுமதியளித்திருக்கலாம். விடுதலைப் புலிகள் ஏ-9 பாதையை வரி வசூலிப்பதற்காகவும் தமது துருப்பினரின் நகர்விற்காகவும் பயன்படுத்துவர் என்பதே அரசாங்கத்தின் கவலையாக இருந்தது. இலங்கை போர் நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவின் மேற்பார்வையுடன் போக்குவரத்து இடம்பெறுவதை அனுமதிப்பதன் மூலம் இந்த விவகாரம் தீர்க்கப்பட்டிருக்க முடியும்.

பேச்சுவார்த்தை ஏன் இரண்டு தினங்களுக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இரு தினங்கள் என்பது என்ன மாய இலக்கமா? பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணுகின்ற வரையிலும் தரப்பினர் தமது தலைவர்களுடன் ஆலோசனை பகரக்கூடிய வகையிலும் ஏன் கூடுதலான நாட்களுக்கு பேச்சுவார்த்தை நடைபெறக்கூடாது. காலத்தினால் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் 1978 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் எகிப்திற்கும் இஸ்ரேலுக்குமிடையே நடைபெற்ற காம்ப்ளேவிட் மாநாட்டை நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அங்கே இரு தரப்பினரும் ஒரு தீர்வை எட்டுவதற்காகவென்று சென்று அந்தத் தீர்வை எட்டும் வரை தொடர்ச்சியாக 12 தினங்களுக்கு அங்கே தங்கியிருந்தனர். 12 தினங்களும் மிக இரகசியமான முறையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று வெற்றியில் முடிவடைந்தது.

தோல்வியடைந்திருக்கும் இப்பேச்சுவார்த்தையின் விளைவுகள் என்ன?

தோல்விக்கு இட்டுச் செல்கின்ற வகையில் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதை விட அவற்றை நடத்தாமல் இருப்பதே மேல் என்று எனது கட்டுரைகளில் வாதிட்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு தடவையும் பேச்சுவார்த்தை தோல்வியில் முடிவடையும் போது, அது உச்சளவு வன்முறை மற்றும் பெரும் தனிப்படுத்தலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இலங்கையிலே மற்றொரு யுத்தத்தின் விளைவுகளானது பெரிதும் துயர் மிக்கதாக இருக்கும். இராணுவ வழிமுறைகள் மூலம் யுத்தம் வெல்லப்பட முடியும் என்று இரு தரப்பினரும் மீண்டும் ஒரு முறை உணர்கிறார்கள்.

மீண்டும் ஒரு முறை விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தின உரையை கேட்கவிருக்கிறோம். தேச விடுதலைக்கான இறுதிப் போராட்டம் விரைவில் ஆரம்பமாகும் என்று கடந்த வருட மாவீரர்தின உரையின் அடிப்படையில் அவர் உரை நிகழ்த்துவார். வன்முறைக்கு மாற்றீடான ஒரு தீர்வை முன்வைப்பதற்கு அவர்கள் ஒரு வருடகாலக் கெடுவை மகிந்த ராஜபக்ஷவின் ஆட்சிக்கு வழங்கியிருந்தார்கள். சகல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் வன்முறை வழிகளினூடாக தமிழ் மக்கள் இப்போது தமது சொந்த முயற்சிகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர் வாதிடுவார். ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் விடுதலைப்புலிகள் ஒரு தீவிரவாத அமைப்பாகவும் தனிநாடு என்ற தமது கனவை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான தெளிவான நிகழ்ச்சித்திட்டம் இருக்கிறது. அத்துடன், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இராணுவ ரீதியாக பலவீனப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாக இருக்கும். யுத்த கோட்பாடுகள் ஊடகங்களை ஆக்கிரமித்திருக்கும்.

அண்மையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்குமிடையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையில் எத்தகைய தாக்கத்தை இது ஏற்படுத்தும். மோதல் ஆரம்பம் எவ்வாறு இந்த உடன்படிக்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? இந்த உடன்படிக்கையானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கதும் அவசியமானதுமாகும். ஆனால், யுத்த நிலைமையானது இந்த உடன்படிக்கைக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும், இனப் பிரச்சினை தொடர்பில் பேச்சுவார்த்தை ஊடான ஓர் தீர்வை காணுவதும் வடக்கு, கிழக்கில் ஒரு அதிகார பகிர்வை நோக்கிச் செல்வதுமே இந்த

உடன்படிக்கையின் பிரதான அடிப்படையாகும். இதனால், ஐ.தே.க. தொடர்ந்தும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கு தீர்மானம் எடுக்குமா அல்லது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தில் இருந்து கொண்டு சமாதானத்திற்காக வலியுறுத்துமா? அடுத்த சில வாரங்களில் விடையளிக்கப்படுவதற்கான வினாக்கள் இவை.

மனித உரிமை மீறல்கள் மிக மோசமாக இருக்கும். ஏற்கனவே, பல நாடுகளில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபுறத்தில், சர்வதேச ரீதியாக கடும் விமர்சனத்திற்கு அரசாங்கம் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். சட்டத்தின் மூலமான எந்தப் பாதுகாப்பும் இன்றி மக்கள் பீதியில் வாழ்வர். கொலைகளும் ஆட்கடத்தல்களும் அதிகரிக்கும். ஊடக சுதந்திரமே முதல் பலிக்கடாவாகும். பத்திரிகை சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்துவதற்கான மற்றும் தணிக்கை செய்வதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படும்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் ஜே.வி.பி.யும் ஹெல உறுமயவுமே மகிழ்ச்சியடைவர். தமது நிலைப்பாடு சரியானதாகியிருப்பதாகவும் விடுதலைப் புலிகள் அழிக்கப்படும் வரை யுத்தம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் வாதிடுவர். ஆனால், தமது பிள்ளைகளை அவர்கள் யுத்த களத்திற்கு அனுப்ப மாட்டார்கள். தாங்கள் கூட யுத்த முனைகளுக்கு செல்லமாட்டார்கள். தேசப்பற்றுள்ள ஏழை இளைஞர்களே தாக்குதல்களின் விளைவுகளை தாங்கிக் கொள்வர். தேசப்பற்று யுத்தம் என்ற போர்வையில் அரசாங்கத்துடன் இணைவதற்காக ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமயவின் நீடிக்கப்படும் முயற்சிகள் இருக்கக் கூடும்.

சர்வதேச சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக அனுசரணையாளர்கள் என்ற வகையில் நோர்வேயானது தாங்கள் பயன்படுத்தி வரும் பேச்சுவார்த்தை முறைமை குறித்து தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது இந்த முறைமை போதுமானதா, தாங்கள் அடைய விரும்புகின்ற பெறுபேறை வழங்குகிறதா என்பது பற்றி ஆராய வேண்டும். இலங்கையிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் நிலைப்பாட்டிற்குரிய பேரப் பேச்சுகளுக்கான இடம் மற்றும் அடிப்படையை வழங்குவது தோல்வியிலேயே முடிவடைந்திருக்கிறது. நோர்வே தூதுவர் அடிக்கடி பல நாட்களுக்கு இலங்கைக்கு வருவதும்

சில மணித்தியாலங்களுக்காக கிளிநொச்சி செல்வதும் உயர் மட்ட அதிகாரிகளை சந்திப்பதுமான முறைமை அவசியம் தான். ஆனால், இது இரு தரப்பினருக்குமிடையே ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை தயாரிப்பதற்கான ஓர் அடிக்கடி பயணம் செய்கின்ற இராஜ தந்திரமாக இருக்க வேண்டும் (Shuttle Diplomacy) இதுவே இரு தரப்பினிடையேயும் வெற்றி பெறத் தவறி வருகிறது. பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டமானது நன்கு தயார்படுத்தப்பட்டதாக அன்றி, பேச்சு ஆரம்பமாவதற்கு முதல் நாள் விவாதிக்கப்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது. தீர்வுகள் அல்லது எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் முற்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகவும் குறைந்தது அதன் வடிவமைப்பு பரந்தளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்தியாவுக்கான இலங்கை அகதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துச் செல்கின்ற நிலைமையில் இந்தியா தொடர்ந்தும் இலங்கை முரண்பாட்டில் இருந்து விலகி நிற்க முடியாது. தென்னிந்தியாவில் வழமையான ஆர்ப்பாட்டங்கள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக இடம் பெறும். மோதல் மீண்டும் ஆரம்பமாகாமலிருப்பதை உறுதி செய்வதற்கு இந்தியா தனது சிறப்புத் தூதுவரை உடனடியாக இலங்கைக்கு அனுப்ப வேண்டும். இலங்கைக்கான தனது உதவியை ஜேர்மன் அரசாங்கம் இடை நிறுத்தியது போல ஏனைய நாடுகளும் செய்கின்ற அபாயம் இருக்கிறது.

தரப்புகளுக்கிடையே முறைசாரா கலந்துரையாடல்களை நடத்துவதற்கான சகல முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான பல்வேறு ஆதரவு வடிவால்கள் உயிர்ப்பூட்டப்பட வேண்டும்.

ஜெனீவாவில் பேச்சுவார்த்தை இது இறுதி சந்தர்ப்பம்

சுவிற்சர்லாந்தில் ஜெனீவாவில் நடைபெறவிருக்கின்ற பேச்சுவார்த்தை, அநேகமாக பேச்சுவார்த்தை மூலமாக தீர்வுகாண்பதற்காக இந்த நாட்டுக்கு இருக்கின்ற இறுதி சந்தர்ப்பமாக இருக்கக்கூடும். பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைந்தால் நீண்ட காலத்திற்கு அது இடம் பெறாது.

1985 முதல் இலங்கையானது பல பேச்சுவார்த்தைகளைக் கண்டிருக்கிறது. கடந்த 25 வருட காலத்திலான சகல பேச்சுவார்த்தைகளும் தோல்வியடைந்ததுடன் பின்னர் நீண்ட காலத்திற்கு இடம்பெறவும் இல்லை. நாட்டில் வன்முறையும் அழிவும் உச்சகட்டத்தை எட்டின. இம்முறை பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைந்தால், கடந்த ஞாயிறு பத்திரிகைகளில் புலிகளின் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச் செல்வன் கூறியிருந்தது போல, மற்றொரு யுத்தத்திற்கு வழிவகுக்கப்படுவதுடன், நாடு முழுவதற்கும் அது விரிவடையும், நாட்டின் எந்த ஒரு பகுதியுமே பிரஜைகளுக்கு பாதுகாப்பானதாக இருக்காது.

இரு தரப்பினருக்குமே யுத்தம் ஒரு வழியாக

வடக்கு - கிழக்கிலே தமது அதிகார சமநிலையை சாதகமாக்கிக் கொள்வதற்காக இரு தரப்பினருமே, ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இராணுவத்தினர் மீது கிளேமோர் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு இந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்த நடவடிக்கையை புலிகள் ஆரம்பித்து வைத்தனர். துணை இராணுவக் குழுக்களினூடாக பொதுமக்கள் மீது எதிர் தாக்குதல்களை நடத்தி புலிகளின் இந்த நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எதிர்கொண்டது. இது நாட்டில் ஒரு வன்முறைச் சூழ்நிலையை தோற்றுவித்தது. மாவிலாறு அணையை விடுதலைப் புலிகள் மூடியமையும் மாவிலாறை மீளக் கைப்பற்றுவதற்கான அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளும் இவற்றினூடாக சம்பூரண மீளக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கான அதன் நடவடிக்கைகளும் யுத்தத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தை இயல்புபடுத்துகின்றன. 40,000 இற்கும் அதிகமான முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் மக்களைப்

பாரிய இடம்பெயர்விற்குட்படுத்தும் வகையில் மூதூர் ஒரு பெரும் யுத்தகனமாக மாறியது.

அரசாங்கம் தனது வான்ப்படையின் உச்ச கட்ட வலுவைப் பயன்படுத்தியது. இது கணிசமானளவுக்குப் பொதுமக்கள் மீதான இழப்பை ஏற்படுத்தியது. தரை மற்றும் கடற் பகுதிகளில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு கணிசமான இழப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் உச்சளவிற்குப் பல்முழல் பீரங்கிகளையும் அரசு படைகள் பயன்படுத்தின. விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் தற்போதைய சண்டையில் தமது வலுவான கொமாண்டோ அணியினரை ஈடுபடுத்தவில்லை போல் தெரிகிறது.

மறுபுறத்தில் விடுதலைப் புலிகள் முன்னைய நிகழ்வுகளைப் போல மாவிலாறு, மூதூர் மற்றும் வடக்கின் முன்னணி பாதுகாப்புப் பகுதிகளில் இருந்து பின் வாங்கினார். சமாதானத்திற்கான யுத்த காலப்பகுதியில் கிழக்கு சண்டைக்களமானது விடுதலைப் புலிகளால் கைவிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், மீண்டும் ஒரு யுத்த சந்தர்ப்பத்தில் அதனைக் கைப்பற்றியிருந்தனர். நன்கு திட்டமிடப்பட்ட வலிந்த தாக்குதலானது விடுதலைப் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் வரை முதல் கட்டத்திலே, அரசு படைகள் வெற்றியின் பக்கம் இருந்தது போல இருந்தது. முகமாலை மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து திகம்பத்தான மற்றும் காலித் துறைமுகம் மீது புலிகள் தாக்குதலை நடத்திய போது, நிலைமை மாற்றமடைந்தது. யுத்த நடவடிக்கையிலே அரசாங்கமானது தனது மரபுவழி ஆயுதப் படைகளை வான் படையினரின் உதவியுடன் பயன்படுத்தியதுடன், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்களை அழிப்பதற்காக சிறப்புப் படைகளை ஈடுபடுத்தியது. மறுபுறத்தில் விடுதலைப் புலிகளோ, வடக்கில் தொடர்ந்து மரபு வழிப் போரையும், கிழக்கில் கெரில்லாப் போரையும் தெற்கிலே பயங்கரவாதப் போரையும் மேற்கொண்டு வருகிறது.

இராணுவ தளபதிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளை கொலை செய்வதற்கு தற்கொலைத் தாக்குதல் அணிகளையும் அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். தமது இராணுவ நடவடிக்கைகளை தொடங்குவதற்காக மழைகாலத்தை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரு தரப்பினருமே நாசகார ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டும் தமது போரிடும்

ஆற்றலை அதிகரித்துக் கொண்டும் இருக்கின்ற நிலையிலும், யுத்தப் போக்கானது மாற்றமடையவில்லை. இதுவரை, விடுதலைப்புலிகள் கொழும்பைத் தாக்குவதில் இருந்து தவிர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இருதரப்பினருமே யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை மீறியிருப்பதுடன் இராணுவ நடவடிக்கைகளினூடாக மற்றைய தரப்பினரைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கு முயற்சித்தும் இருப்பதுடன் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் இணங்கப்பட்ட எல்லைகளை மாற்றியமைப்பதற்கும் முயன்றிருக்கிறார்கள். 2002 இல் உடன்படிக்கை கைச்சாத்திட்டதில் இருந்து இதுவரை 2650 அரசியல் படுகொலைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. 1600 என்ற எண்ணிக்கையுடன் மகிந்த ராஜபக்ஷவின் காலப்பகுதியிலேயே அதிகமாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. அத்துடன் 500 இற்கும் அதிகமான காணாமல் போதல்களும் ஆட்கடத்தல்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இராணுவத்தினருக்கெதிராக மோசமான அழிவை ஏற்படுத்தும் வகையில் புலிகள் கிளேமோர் தாக்குதல்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். இரண்டாவது கட்ட பேச்சுவார்த்தையில் நுழைந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் தருணத்தில், இரு தரப்பினருமே மீண்டும் ஒருமுறை சமநிலை மற்றும் சமபலம் என்று தாங்கள் காண்பதை மீளப்பெற்றிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு தரப்புமே வெல்லவுமில்லை தோற்கவுமில்லை. அதிகார சமநிலையிலே இந்த வெற்றி தோல்வியற்ற இழுபறி நிலையானது மாற்றமடைவதுடன் சமநிலையை மீளப்பெற்றுக் கொள்வதானது இலங்கை முரண்பாட்டின் ஒரு இயல்பாக இருந்து வருகிறது.

தற்போதைய சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தையின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் என்ன வென்றால், ஒரு சட்டத் தீர்ப்பு காரணமாக வடக்கு, கிழக்கானது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தை புறக்கணிக்கப் போவதாக தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு எச்சரித்திருக்கிறது. கிழக்கிலே புதிய அதிகார சமநிலையை இறுக்குவதற்காக ஜே.வி.பி.யினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையே இந்த உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பாகும். இனி வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் இதன் விளைவுகளால் தாங்கள் துன்பப்பட நேரிடும் என்று முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மக்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். இலங்கை அரசாங்கம் சமாதான பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வில் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்று சர்வதேச சமூகத்திற்குக் காட்டுவதன் மூலம்

விடுதலைப் புலிகள் ஒரு பிரசார வெற்றியை ஈட்டியிருக்கிறார்கள். வடக்கு - கிழக்கு பிரிப்பானது எம்மை இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிக்குக் கொண்டு செல்கிறது. இந்த விடயத்தை அரசாங்கம் மற்றும் ஐ.தே.க. விற்கிடையிலான புதிய கூட்டு உடனடியாக தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஜெனீவாவுக்கான கட்டமைப்பு மற்றும் வடிவமைப்பு செயன்முறை

கடந்த காலத்தில் தோல்வியடைந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து இரு தரப்பினரும் பாடம் கற்றுக் கொள்கின்ற வேளை இது. இலங்கை அனுபவத்திலே, கடந்த காலத் தவறுகளில் இருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்கின்ற பழக்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தையின் அவலத்தையும் தெற்கின் ஆட்சி மாற்றத்தினால் இயல்புபடுத்தப்படுவது தான். ஒவ்வொரு தடவையும் தேர்தல் நடத்தப்படுகின்ற பொழுது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விடுதலைப் புலிகளுடன் இரகசிய பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத உறுதிமொழிகளை வழங்குகிறார். தேர்தல்களின் போது, மீண்டும் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதாக ஜனாதிபதி உறுதிமொழி வழங்குகிறார். ஆட்சிபீடம் ஏறியதும் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமாகின்றன. ஆனால், விரைவாகவே கசப்புணர்வுடனும் மோதலுடனும் அவை முடிவடைந்து நீண்ட காலத்திற்கு நீடிக்கின்றன. இறுதியில், ஜனாதிபதிகள் தமது ஆட்சியின் இறுதி ஆண்டிலேயே மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணையை அழைத்து தீவிரமான பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பித்து மற்றைய தரப்புடன் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றனர். மிகச் சிறிய வேறுபாடுகளுடன், ஜயவர்தன - பிரேமதாஸ் மற்றும் குமாரதுங்க காலப்பகுதிகளில் இதுவே போக்காக இருந்தது. ஒரு குறுந்தூர ஓட்டவீரர் போல, ஒவ்வொரு ஜனாதிபதியினதும் ஆட்சிக் காலம் என்பது மிகவும் குறுகியதாகவே இருக்கிறது. ஆட்சி நடத்துகின்ற அதே காலத்தில் தான், இனப்பிரச்சினையின் வரலாற்றை அவர்கள் கற்கிறார்கள். சார்ந்திருப்பதற்கு அங்கே எந்தவிதமான நிறுவன ரீதியான ஞாபகப் பதிவுகளும் இல்லை.

மறுபுறத்தில், விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட தூர ஓட்ட வீரனைப் போன்றவர்கள். பிரச்சினை ஆரம்பித்த காலம் முதல்

ஒரே தலைமைத்துவம் தான் சகல பேச்சுவார்த்தைகளிலும் பங்குபற்றியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் புதிய ஜனாதிபதியின் முயற்சிகளை வரவேற்று முன்னாள் ஜனாதிபதியைக் கண்டித்து தீவிரமான முறையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும் என்று நம்புகின்றனர். அரசாங்கம் அடிப்படையான விடயங்களை ஆராய்வதற்கு விரும்புகின்ற அதேசமயம், விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுக்களுக்கான முன்னிபந்தனையாக நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். விடுதலைப் புலிகள் தமது இரகசிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை தமது ஆற்றலை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் ஆயுதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். இவை, “வஞ்சக அரசியல்” என்று வகைப்படுத்தப்பட்ட நன்கு தெரிந்த போக்குகளே ஆகும்.

பேச்சுவார்த்தையிலே இருதரப்பினரும் பெரிய தூதுக்குழுக்களுடன் வருகின்றனர். இங்கே, பேச்சுவார்த்தையானது ஒரு பெரும் ஊடக நிகழ்வாக ஆகிப்போகிறது. உள்ளே என்ன நடைபெறுகிறது என்று ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஊடகத்திற்கு ஊட்டப்படுகிறது.

பேச்சுவார்த்தையின் தொடக்கத்திலே புகைப்படம் எடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகிறது. இங்கு உடல் ரீதியான பாஷையானது கனதியானதாகவும் இறுக்கமானதாகவும் இருக்கிறது. பேச்சுவார்த்தையின் முடிவில், ஒரு ஊடக அறிக்கையானது அவசர அவசரமாக விடப்படுவதுடன் இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்களை விபரிக்கின்ற ஒரு கூட்டுப் பத்திரிகை அறிக்கையும் வெளியிடப்படுகிறது. இரு தரப்பினரும் நாடு திரும்புவதற்கு முன்னரேயே உடன்படிக்கைகளில் இருந்து விலகிவிடுகிறார்கள்.

பேச்சுவார்த்தை நடவடிக்கைகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் வடிவமைப்பு என்பவற்றில் ஒரு மாற்றம் இருந்தாலன்றி, பேச்சுக்கள் தோல்வியடையவே செய்யும். ஏற்கனவே, இரு தரப்பினராலும் பழக்கத்திற்குரிய கூச்சல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அடிப்படை விடயங்கள் பேசப்பட வேண்டும் என்ற வலியுறுத்தலுடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஆராய்வதற்கு 7 விடயங்களை அரசாங்கப் பேச்சாளர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அனுசரணையாளர்களுடன் இது பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னர் கூட இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளை

நடத்துவதற்கு விரும்புவதாக அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறது. எல்லாமே ஊடகங்களுக்கூடாகத்தான் நடைபெறுகின்றன.

மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புலிகள் தற்பொழுது, தமக்கு அரசாங்கத்தின் மீது துளியளவும் நம்பிக்கை இல்லை என்றும் வடக்கிலே அத்தியாவசியப் பொருட்களின் கடுமையான விலை அதிகரிப்பு காரணமாக நாளொன்றில் ஒரு நேர உணவுடன் பட்டினி வாழ்வு வாழ்ந்து வரும் மக்களின் மனிதாபிமான அவலங்களும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. வழமைபோல் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புகின்ற நடவடிக்கைகளும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

என்ன படிப்பினையை கற்றுக் கொள்ள முடியும்?

இரு தரப்பினருமே தமது மக்களுக்கு தற்போதைய பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பில் பெரும் எதிர்பார்ப்புகளை, ஏற்படுத்தாமல் அந்த மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை முகாமை செய்வது சிறந்தது. பேச்சுவார்த்தை செயன்முறை ஒருபெரும் ஊடக சந்தர்ப்பமாக பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. ஊடகத்தை கட்டுப்படுத்தும் முயற்சி எடுக்கப்படுவதுடன், ஊடகத்தினூடாக பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொள்வதில் இருந்து விலகியிருக்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருடன் இணைந்த அனுசரணையாளர்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு அனுமதிப்பதுடன் ஒருவிருப்புப் பட்டியலுடன், பொது மக்களுக்கு முன் வைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் உடன்பாடு காணப்பட வேண்டும். இரு தரப்பிலிருந்தும் மிகையான படாடோபத்துடனான பேச்சுவார்த்தை குழுக்களைக் காட்டிலும் தாழ் மட்டத்திலும் சிறிய குழுக்களுடனும் பொருத்தமான நிபுணர்களுடனும் கலந்துரையாடல்களை நடத்துவது ஆக்கபூர்வமான பலாபலன்களைக் கொடுக்க முடியும்.

பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டமானது பரந்த ஒரு சாலை வரைபாக இருப்பதுடன் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். பரந்த சாலை வரைபு என்று நான் கூறுவது சமஷ்டித் தீர்வு ஒன்றை காண்பதற்கான மீள் வலியுறுத்தலையும் பற்றுறுதியையும் தான், ஒஸ்லோ பேச்சுவார்த்தையில் இதுதான் இருதரப்பினரதும் உத்தியோகபூர்வ நிலைப்பாடாக இருந்தது. எந்தவிதமான குழப்பமும்

இன்றி, தாங்கள் ஈழத்தைக் கைவிட்டு விட்டதாக விடுதலைப்புலிகள் கூறவேண்டும். மறுபுறத்தில் அரசானது, ஒற்றையாட்சிக்கு அப்பால் செல்லப்போவதாகக் கூறவேண்டும். முடிவுப் பாதை தீர்மானிக்கப்படுகின்ற போது, அடுத்துள்ள முக்கிய விவகாரமானது ஜெனீவாவில் காணப்பட்ட முடிவுகள் மற்றும் அரசியல் படுகொலைகளில் இருந்து விலகியிருத்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்துவதுதான், இது மீண்டும் ஒரு முறை அரசியல் படுகொலைகளை நிறுத்துவதற்கான பற்றுறுதியாகும்.

முக்கியமான விடயம் ஒன்று மனிதாபிமான விடயங்களை ஆராய்வதாகும். ஏ-9 பாதை திறக்கப்படுவது தொடர்பில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுவதும் எத்தகைய நிபந்தனைகளின் கீழ் அது குறைக்கப்படும் என்பது குறித்து முடிவு எடுப்பதும் இங்கு அவசியமானது.

அத்தியாவசியப் பொருள் வடக்கிலே போதுமானளவு விநியோகிக்கப்படுவதை உறுதி செய்ய அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை பாரியளவில் அதிகரித்திருப்பதுடன் கூட்டுறவுக் கடைகள் தவிர சொற்ப தனியார் நிலையங்களே பொருட்களை விநியோகம் செய்கின்றன. வைத்தியசாலைகளில் போதிய ஊழியர்கள் இல்லை. வைத்தியசாலைகளுக்கான போதிய மருந்துப் பொருள் விநியோகம் கிடையாது. கடும் எரிபொருள் தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. சீனி 500 ரூபா வரையிலும், அரிசி 150 ரூபா வரையிலும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒரு பெரும் மனிதாபிமான நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் பேச்சுவார்த்தையானது உயர் சிரத்தையுடன் அதிகம் பகிரங்கப்படுத்தப்படாமல் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இரு தரப்பினரும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் ஒரு தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போவதாக இருந்தால், பல பாடங்கள் அவர்களால் பயில் வேண்டியிருக்கிறது.

ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் பேச்சுவார்த்தைகளைப் போல அல்லாமல், இம்முறை பேச்சுவார்த்தையானது ஒருவரையொருவர் முரண்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இரு எதிரிகளின் வடிவத்தை எடுத்துக்

கொள்ளும். இரு தரப்பினருக்குமான சவால் என்னவென்றால், பொதுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்ற எண்ணத்துடன், அவைபற்றி ஆராய்வதற்கான ஒரு முரண்பாட்டுத் தீர்வு வடிவமைப்பை எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது என்பது தான்.

இதற்காக, ஏனைய வடிவமைப்புகள் முழுமையாக ஆராயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏராளமான சர்வதேச அனுபவங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தரப்புகளுக்கிடையில் முறைசார் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான இடத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆதரவுப் பாதைகள் உருவாக்கப்படுவது அவசியம். அடுத்த சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தை தீர்க்கமானது. இரு தரப்பினரும் புதியன புனையக் கூடியவர்களாகவும் கற்பனை மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதுதான் முறைசாரா பேச்சுவார்த்தை களுக்குப் போதிய நேரம் கொண்டிருப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டிய ஏட்டா போட்டியான தாக்குதல்கள்

போரிடும் தரப்பினரின் மனோதிடம் எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பது, யுத்த களத்தில் வெற்றி, தோல்வி தீர்மானிக்கின்ற காரணிகளில் மிகவும் முக்கியமானது. யுத்த களத்திலே ஒரு தரப்பு கணிசமான வெற்றி சாதனைகளையும் ஏற்படுத்துகின்ற போது, அந்த தரப்பினரின் மனோதிடம் உயர்வடைந்து சாதகமாக அவர்களுக்கு கொண்டுவருகிறது. காலம் மற்றும் இராணுவ உத்திகள் காரணமாக இந்த மனோதிடம் தன்மையானதாகவோ, அன்றி ஒரு தரப்பிற்கு சார்பானதாகவோ எப்போதும் இருப்பதில்லை.

இலங்கையின் சமீப காலத்துக்குரிய யுத்த போக்கினை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்தவாரம் வரை இந்த மனோதிடமானது அரசாங்கப் படைகள் மத்தியில் மிக உயர்வாக இருந்தது. அதாவது, முகமாலைப் பகுதி இராணுவத்தினரின் படை நகர்விற்கெதிராக, விடுதலைப்புலிகள் நடத்திய தாக்குதலில் 150 இற்கும் அதிக படையினர் பலியானதும் அதனைத் தொடர்ந்து ஹபரண மற்றும் காலியில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களும் படையினரின் மனோதிடத்தை பாதித்து, புலிகள் மத்தியிலான மனோதிடத்தை அதிகரிக்கின்றன.

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட போது அரசு-புலிகளுக்கிடையிலான இராணுவ சமநிலை காணப்பட்டது. யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கையின் கீழான சமாதான நடவடிக்கைகள் இந்த இராணுவ சம அடிப்படையில் தான் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கருணா அம்மான் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்து சென்றமையும், அதன் விளைவுகளும் இந்த அதிகார சமனிலையை ஆட்டம் காண வைத்திருந்த போது உண்மையில் ஜனாதிபதியாக மகிந்த ராஜபக்ஷ பதவியேற்ற கடந்த டிசம்பரின் பின்னர் ஏற்பட்ட நிகழ்வு நேரடியாக இந்த இராணுவ சமனிலையை பாதித்தன. குறிப்பாக, விடுதலைப்புலிகள் அரசு படைகளுக்கெதிராக கிளேமோர் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு, ஒரு பிரகடனப்படுத்தப்படாத

யுத்தத்தை ஆரம்பித்தனர். ஆனால் புலிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த பிரகடனப்படுத்தப்படாத யுத்தப் பிரகடனத்தை பின்னர் பயன்படுத்தி அரசாங்கம் பல இராணுவ வெற்றிகளை ஈட்டியது. மாவிலாறைக் கைப்பற்றி பின்னர் சம்பூரையும் இராணுவம் கைப்பற்றியது. இந்த வெற்றிகளால் அதிகார சமனிலை அரசு பக்கம் சாய்ந்தது. இது படையினர் மத்திய மனோதிடத்தையும் ஏற்படுத்தியதுடன், புலிகள் பற்றி குறைந்து மதிப்பிடவும் இட்டுச் சென்றது.

ஆனால், கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னர் முகமாலையில் புலிகள் ஈட்டிய வெற்றி, ஹபரண மற்றும் இடம்பெற்ற தற்கொலைத் தாக்குதல்கள் அதிகார சமனிலையை தற்சமயம் புலிகளுக்கு சார்பாக மாற்றியிருக்கிறது. புலிகள் பற்றிய குறைத்து மதிப்பீடே ஆனையிறவை கைப்பற்றுவதற்கு அரசாங்கத்தை எத்தனிக்க வைத்தமை இப்போது வெளிப்படையாகியிருக்கிறது. எவ்வாறெனினும், சமாதானத்தை விரும்புகின்ற மக்கள் இதை கண்டித்தே ஆக வேண்டியிருக்கிறது. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு திகதி குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் இரு சாராரும் பழிக்குப் பழி வாங்குகின்ற வகையில் அல்லது விஷமத்தனமான முறையில் தாக்குதல்களை நடத்துகின்றமை ஆக்கபூர்வமான பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படையையே இல்லாமல் செய்கின்றன. தொடர்ந்தும் இரு சாராரும் பழிக்குப் பழிவாங்கும் தாக்குதல்களில் ஈடுபடுவார்களாயின், இரத்த ஆறு ஓடுவதற்கே வழிவகுக்கும்.

உண்மையில், அரசாங்கம் மற்றும் இராணுவம் மட்டும் அன்றி, சாதாரண சிங்கள மக்களும் கூட சம்பூர் மாவிலாறு தாக்குதல்களின் பின்னர் புலிகளின் ஆற்றலை குறைத்தே மதிப்பிட்டிருந்தார்கள். விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த 20 வருட கால சண்டையினூடாக, மிகச் சிறந்த இராணுவ தளபதிகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இலங்கை இராணுவத்தைக் காட்டிலும் திறமையான இராணுவத் தளபதிகளை விடுதலைப்புலிகள் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, குறிப்பிட்டபடி தொடர்ச்சியான யுத்த அனுபவம் இதற்குக் காரணம். இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய அனுபவம் அரிதாகவே இருக்கிறது. கருணா பிரிந்து சென்றமை, புலிகளின் இராணுவ ஆற்றலை முழுங்கடிக்க செய்ய உதவும் என்ற சில இராணுவ ஆய்வாளர்களினது கருத்தும் பொய்த்துப் போயிருக்கிறது.

இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு யுத்தம் ஒரு தீர்வல்ல என்ற யதார்த்தத்தை அனைவருமே அறிவர். சில தீவிரவாத குழுக்கள் யுத்தத்தை வலியுறுத்துகின்ற போக்கு காணப்படுகிறது. யுத்தம் தான் தீர்வுக்கு வழி என்று அவர்கள் வாதிடுவது அர்த்தமற்றது. ஒரு மாயைக்காக அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். இதனைப் புரிந்து கொள்ள அவர்கள் அதற்காக வாதிடுவது தமது குறுகிய அரசியல் இலாபங்களுக்காகவே. ஆனால், சாதாரண மக்கள் தவறாக வழிநடத்தப்படுவதே துரதிர்ஷ்டவசமானது.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில்தான், கடந்த சில மாதங்களாக ஜே.வி.பி.யினரின் அரசுடன் இணையும் முயற்சி முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தீவிரவாத சிந்தனைகள் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்பட்டன. அரசாங்கம், இதனை ஆதரித்தது. ஆனால், இறுதியில் இதன் விளைவு என்னவென்றால், நாடு இராணுவ மயமாக்கப்பட்டு வருகிறது. இது ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான நிலை. ஹபரண மற்றும் காலியில் இடம்பெற்ற தாக்குதல்களில் தமிழ் மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகளுக்கும், ஜே.வி.பி. மற்றும் ஜாதிக ஹெல உறுமய ஆகியவற்றின் இத்தகைய தீவிரவாத மற்றும் குரோத பேச்சுக்களே காரணமாகும்.

இறுதியிலே, யுத்தம் காரணமாக அரசு படைகள் இறந்தால் என்ன, புலிகள் இறந்தால் என்ன, அவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் தான்.

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் ஜனாதிபதி, தனது அரசாங்கம், சமாதான முயற்சியில் பற்றுறுதி கொண்டிருப்பதாக வலியுறுத்திக் கூறினார். ஆனால், அதற்கு மறுதினம், முகமாலைப் பகுதியில் ஆனையிறவை கைப்பற்றும் நோக்குடன் இராணுவம் தாக்குதலை ஆரம்பித்தது. இதன் காரணமாக 150 இற்கும் அதிகமான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். ஜனாதிபதிக்கு தெரியாமலேயே இந்த இராணுவ நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதாக ஊடகங்கள் தகவல் வெளியிட்டிருந்தன. அப்படியானால், யார் இவ்வாறான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கின்றாரென்பது ஒரு கேள்வியாக இருக்கிறது. இத்தகைய தூர நோக்கற்றவர்கள் இனம்காணப்பட வேண்டும்.

நாட்டில் இன்று வெளியிடப்பட்டுவரும் மற்றொரு தீவிரவாத சிந்தனையாக, ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ துட்டகைமுனுவாக சித்திரிக்கப்படுவதை

காண்கிறோம். இங்கு எல்லாள் யார் என்றொரு கேள்வி எழுந்தது பிரபாகரனை எல்லாள் என்று கூற முடியாது. ஏனெனில், பண்புகள் வேறுபடுகின்றன. மகிந்த ராஜபக்ஷ துட்டகைமுனுவாக சித்திரிக்கப்படுவது ஒரு புறமிருக்க, பிரபாகரனைப் பொறுத்தவரையில், தனது வாழ்க்கையை தனது அமைப்பிற்காக முழுமையாக தியாகம் செய்திருக்கிறார். மிகுந்த போர்க் குணமிக்கவர். ஒரு சிறந்த உபாயவாதி. நவீன போர் தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்துபவர். அவற்றை தமிழ் தேசிய கோட்பாடுகளுக்கு பயன்படுத்தத் தெரிந்தவர். அதனால், அவரை எல்லாளுக்கு ஒப்பிட முடியாது. அதேசமயம், இவ்வாறு துட்டகைமுனு, எல்லாள் கதைகளை தற்போது விபரிப்பது பொருத்தமற்றதும், துரதிஷ்டவசமானதுமாகும் இத்தகைய, புராண காலத்துக் கதைகள் நாட்டை தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கும், வன்முறைகளை தீவிரமாக்குவதற்குமே வழிவகுக்கும். இத்தகைய ஒப்பீடுகளை நாம் கண்டனம் செய்ய வேண்டும்.

சமஷ்டி அடிப்படையில், எவ்வாறு ஓர் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தீர்வை காண முடியும் என்பதை பற்றுறுதி சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் ஆராய வேண்டிய தருணம் இது. இது விடயத்தில் புலிகள் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன் செயற்பட்டு ஈழம் என்ற தமது கோட்பாட்டை அவர்கள் கைவிட வேண்டும். அதேபோல, ஜனாதிபதி தலைமையிலான அரசாங்கமும் தமது தேர்தல் காலத்தின் பிரபல விஞ்ஞாபனமான ஒற்றையாட்சி கோஷம் மற்றும் தமிழ் சுயநிர்ணய உரிமை மறுப்பு கோஷம், என்பவற்றை கைவிட வேண்டும். ஒரு பொது உணர்வுடன் இருவரும் பேச்சு மேடைக்கு செல்ல வேண்டும்.

இறுதியாக, சில தினங்களுக்கு முன்னர் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு சட்ட விரோதமானது என்று உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு, தீர்வு முயற்சியில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் அமைகிறது. கடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது ரணில் விக்கிரமசிங்க வெல்வதற்கான வாய்ப்புகளை இல்லாமல் செய்து மறைமுகமாக மகிந்த ராஜபக்ஷ, வெற்றி பெறுவதற்கு புலிகள் காய்களை நகர்த்தியிருந்தனர்.

ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கு இருக்கின்ற சர்வதேச தொடர்புகள் மற்றும் அங்கீகாரம் தமது நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு கடினமான சவாலாக இருக்கும் என்று கருதி புலிகள் இவ்வாறு செயற்பட்டிருந்தனர். மகிந்த ராஜபக்ஷ

பதவியேற்ற உடனடியாகவே, கிளேமோர் தாக்குதல்கள் மூலம் பிரகடனப் படுத்தப்படாத ஒரு யுத்தத்திற்கு புலிகள் அடித்தளம் இட்டனர். இதனால், இன்றைய யுத்த சூழ்நிலைக்கு புலிகளே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

மகிந்த ராஜபக்ஷவின் தலைமைத்துவத்தை பொறுத்தவரையில், புலிகள் பிரகடனப்படுத்தப்படாத யுத்தம் ஆரம்பித்திருந்த பின்னணியில், தனது செயற்பாடுகள் மூலம் மிகச் சிறந்த தலைமைத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார் என்றே கூற வேண்டும். பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டிருந்த அந்த வேளை, விடுதலைப்புலிகளிடமிருந்தான சாவல்களை முறியடிப்பதற்கு சிறந்த அரசியல் தலைமைத்துவத்தை காட்டினார். இது பாராட்டப்பட வேண்டும்.

ஆனால், அதே சமயத்தில் நாட்டின் இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் தெளிவானதொரு பாதையை ஜனாதிபதி கொண்டிருக்கவில்லை. விவகாரங்கள் அனைத்தும் சிக்கலானதும் குழப்பகரமானதுமான ஒரு நிலையில் தான் அவரால் அரசியலை முன்னெடுக்க முடிகிறது. ஆரம்பத்தில் அவர் வெளிப்படுத்திய உயர் தலைமைத்துவம் ஆட்டம் கண்டு வருகிறது.

சுவாரஸ்யமான வகையில் இந்த நாட்டின் சகல ஜனாதிபதிகளுமே மிகவும் கவர்ச்சிகரமான சமாதானத்தை வெளிப்படுத்துவதில் கரிசனையாக இருந்தார்கள். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக எவருமே அதனை உரிய முறையில் அமுல்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கவில்லை. முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் தமது முதல் ஆறு வருடகாலப்பகுதியில் யுத்தம் மற்றும் அதன் விளைவுகளின் அனுபவத்தில் இருந்து பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால், அனுபவத்தில் இருந்து சமாதானத்தை கொண்டு வருவதற்கு உண்மையான முறையில் அவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை.

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா மற்றும் தற்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆகியோர், ஆரம்பத்தில் இராணுவ வெற்றிகளைப் பெற்றனர். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, ரிவிரச இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் யாழ். குடாநாட்டை கைப்பற்றி பாரிய இராணுவ வெற்றியை ஈட்டியிருந்தார். ஆனால், காலப்போக்கில் நிலைமை மாற்றமடைந்து வெற்றிகள் புலிகள் பக்கம் சென்றன. அதேபோலத்தான்,

மகிந்த ராஜபக்ஷவும் ஆரம்பத்தில் வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும், தற்போது நிலைமை மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. புலிகள் தொடர்ந்து மூன்று தாக்குதல்களில் கடும் இழப்பை அரசு படைகளுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறான, யுத்த முஸ்தீபுகளுக்கான முக்கியத்துவம், நாட்டு மக்களை ஒரு யுத்த மனோநிலைக்குள் செல்கின்ற ஒரு தன்மையை ஏற்படுத்துவதை காண முடிகிறது. இவ்வாறு நாடு யுத்த மயப்படுத்தப்படுவது, பேச்சுவார்த்தை தீர்வைக் காணுவதற்கான முயற்சிகளில் எதிர்மறை விளைவை ஏற்படுத்துகின்றமை அவதானிக்கப்படுகிறது.

தீர்க்கதரிசனம் மிக்க அரசியல் தலைவர் குமாரதுங்க

எமது காலத்தில் இலங்கை வரலாற்றில் தோன்றி பிரசித்தி பெற்ற நபர் யாரென எவரொருவர் வினவினால் அதற்கு உடனடியானதும், எளிதானதுமான பதிலாக அமைவது “விஜய குமாரதுங்க” என்பதாகும். 1945ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 9 ஆம் திகதி சீதுவையில் பிறந்த விஜய குமாரதுங்கவின் வாழ்க்கைத் திறமைகள் தொடர்பாக நோக்கும்போது உலகிலிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறைகளில் கைதேர்ந்தவர் களாக இருப்பார்கள் என்ற புகழ் பெற்ற வசனம் சற்றே பொய்யானதாக இருக்கும்.

ஏனெனில், விஜய குமாரதுங்க சிங்கள சினிமாவில் பிரகாசித்தார். அது போலவே தனது இனிமையான குரலில் அவர் பாடிய பாடல் இன்னும் மக்கள் மனதில் பொதிந்து கிடக்கிறது. விஜய குமாரதுங்க என்பவர் மனிதத் தன்மைக்குரிய அனைத்து பண்புகளாலும் நிறைந்த யுகத்தை முந்திச் சென்ற நபரென்றே அவருடன் அன்பு செலுத்தி, அவரைப் பற்றி புரிந்து கொண்ட அனைவரும் ஒரே குரலில் சொல்லும் ஒரே கருந்தாகும்.

உண்மையில் விஜயகுமாரதுங்கவிற்கும் எனக்குமிடையில் இருந்த சம்பந்தம் அற்புதமானது. எமது நட்பு 70களின் நடுப்பகுதிவரை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தபோது, அப்போதிருந்த எமது “ஜன வேகய” (மக்கள் சக்தி) வேலைத் திட்டத்துக்கு விஜய குமாரதுங்க பல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினார். அதற்கமைய ஒருமுறை ஜனவேகயவிற்காக அச்சகமொன்று தேவைப்பட்டபோது அதைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் அவர் இணங்கினார்.

1974 ஆம் ஆண்டு கட்டான இடைத் தேர்தல் விஜயகுமாரதுங்கவிற்கும் எனக்கும் மிக முக்கியமானதொன்றாக அமைந்தது. அந்த இடைத் தேர்தலின் பல ஏற்பாட்டு நடவடிக்கைகளை அன்றைய பிரதமரால் என்வசம்

ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்ததுடன், விஜய குமாரதுங்க முதல் தடவையாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்ததும் அந்நாட்களில்தான். கட்டான சீதுவ என்பது அவரது ஊர். அங்கு நான் சென்றிருந்தபோதெல்லாம் அவரது உதவி, உபசரிப்புகள் எப்போதும் கிடைத்தன. நாம் இருவரும் இணைந்து கட்டான பிரதேசத்தில் சகல இடங்களுக்கும் நடைபயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

எப்படியிருப்பினும், இடைத் தேர்தல் காலத்தைப் போன்றே அதன் பின்னரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரின் மரண தாக்குதல்கள் எம்மீது தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. ஒருமுறை அதைப் போன்றதொரு மரண தாக்குதலினால் விஜய குமாரதுங்க மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார்.

விஜயகுமாரதுங்க சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்திருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் அவர் உயர் வர்க்கத்தினர் என்ற மனோபாவத்திற்கு அவ்வளவாக விருப்பம் கொண்டிருக்கவில்லை. கட்டான இடைத் தேர்தலின் பின்னர் அவர் என்னிடம் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் சுதந்திரக்கட்சியிலிருந்து விலகி நடுநிலைமையான மாற்றுக் கொள்கைகளுடைய வேறொரு அரசியல் கட்சியை கட்டியெழுப்பு வோமென யோசனை செய்தார். எனினும், நான் அவரின் அந்த யோசனையை அச்சந்தர்ப்பங்களில் நிராகரித்தேன்.

விஜயகுமாரதுங்க மட்டுமல்லாது, சுதந்திரக் கட்சியின் மேலும் 18 உறுப்பினர்களும் அந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்ததுடன், நாம் அப்படி விலகிச்சென்றால் அது ஐ.தே.க. வின் தேர்தல் வெற்றிக்கு இலகுவாக வழி சமைத்துவிடுமென நான் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்டினேன். 1975 இல் சமூகக் கட்சியை அப்போதைய ஐக்கிய முன்னணி அரசிலிருந்து நீக்க அப்போதைய பிரதமராகவிருந்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க எடுத்த நடவடிக்கையை அடுத்தே குறிப்பாக இந்த நிலைமை தோன்றியது.

இதேவேளை, 1977 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முதல் நாளன்று விஜயகுமாரதுங்கவும் நானும் ஹொரகொல்லவில் சந்தித்துப் பேசினோம். அப்போதெல்லாம் அவர் சந்திரிகாவை தெரிந்து வைத்திருந்தார். “ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி குறித்து தற்போது என்ன நினைக்கிறீர்கள்.”

என்று நான் விஜயகுமாரதுங்கவிடம் அங்கு வைத்து வினவினேன். அப்போது அவர், “எமது அரசியல் பயணம் சுதந்திரக் கட்சியுடனேயே செல்ல வேண்டும்” என்று பதிலளித்தார்.

இருப்பினும், நாளடைவில் விஜயகுமாரதுங்க கருத்துவாதியாக முழுமைபெற்று பாண்டித்தியம் பெற்று, அதில் ஊறிப்போன அரசியல் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தினார். 1977 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவி அரசியல் சமுத்திரத்தில் மூழ்கும் கப்பலாக இருந்த காலத்தின்போதே அவர் சுதந்திரக் கட்சியின் சுமையை தனது தோளுக்கெடுத்தார். 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் விஜயகுமாரதுங்கவின் அரசியல் வாழ்க்கையில் பிரதான இலக்காக இருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்போதெல்லாம் கட்சி அடிப்படையில் முற்போக்கு, பிற்போக்கு என இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிந்து சென்றிருந்தது. அந்த வகையில் முற்போக்கு அணிக்கு தலைமைத்துவம் வகிக்கும் வரலாற்றுப் பொறுப்பை விஜய குமாரதுங்கவே ஏற்று நடத்தினார். இதில் கொப்பேடுவவை ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நியமித்தது விஜயகுமாரதுங்க கண்ட முதல் வெற்றியாகும். அது தொடக்கம் அந்தத் தேர்தல் விஜய குமாரதுங்கவின் தேர்தலாகிறது.

சுதந்திரக் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்கள் காரணமாகவே அவர் 1984 இல் இலங்கை மக்கள் கட்சியை கட்டியெழுப்பினார். அதற்கு முன்னதாக அவர் முன்னின்ற மஹா இடைத் தேர்தல் இலங்கை வரலாற்றில் நடைபெற்ற மோசடிமிக்க இடைத் தேர்தலாக வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ள துடன் அவரது வெற்றியானது அரசின் அதிகாரத்தை பச்சாதாபமின்றி செலுத்தி தலைகீழாக மாற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

மக்கள் கட்சியை ஆரம்பித்ததன் பின்னர், மின்னேரிய இடைத் தேர்தலில் விஜய குமாரதுங்க போட்டியிட்டதுடன் அப்போது இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய அரசியல் சக்தியாக இருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியை பின்தள்ளி, விஜயகுமாரதுங்கவின் இலங்கை மக்கள் கட்சி முந்திச் சென்றது. இதற்கிடையில் அவரது அரசியல் பயணத்துக்கு முன்பாக சுதந்திரக் கட்சி மக்கள் பார்வையில் இருந்து புறக்கணிக்கப்படும் ஒன்றாகவும் இந்தக் காலத்தில் தென்பட்டது.

விஜய குமாரதுங்கவும் இலங்கை மக்கள் கட்சியும் நாணயமொன்றின் இரு பக்கங்கள் போன்றதாகும். அந்தக் கட்சியின் பயணம் மிகவும் குறுகியதொன்றெனினும் இலங்கை அரசியலில் அக்கட்சியால் ஆரம்பித்து செய்து முடிக்கப்படாமல் இருக்கும் பணிகள் (சேவைகள்) தொடர்பாக இதுவரை எவரதும் சரியான பார்வை பட்டதாக தெரியவில்லை. இலங்கை மக்கள் கட்சி அடிப்படையில், சமூக ஜனநாயகவாத மார்க்கத்தில் பயணித்ததுடன், இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை அதிர்வு பல வழிகளிலும் ஏற்பட்ட யுகத்தில் இன, குல, மத பேதங்களை புறந்தள்ளி எமது நாட்டின் அண்மைய காலத்தில் நாட்டின் சகல இன மக்களையும் ஒரேயொரு அரசியல் சக்தியான விஜயகுமாரதுங்கவின் தலைமையில் தோன்றிய அந்த மக்கள் கட்சி மட்டுமே.

இலங்கை இனப்பிரச்சினை மற்றும் அரசியல் தீர்வு பற்றி பேசும்போது மாமனிதர் யுகத்தை முந்திச் சென்றவர் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடும் கிடையாது. உண்மையில் இன்றும் கூட எம்மில் சில அரசியல்வாதிகள் தேசிய பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வாக சகல இன மக்களினதும் அபிலாஷைகளை பூரணப்படுத்தக் கூடிய சமஷ்டி முறை பற்றி பேசக்கூட அஞ்சுகிறார்கள். எனினும், விஜய குமாரதுங்க இற்றைக்கு 20 வருடங்களுக்கு முன்பே அதாவது 1985/86 காலப் பகுதிகளிலேயே இலங்கை இனப் பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி முறையிலான அரசியல் தீர்வே ஒரேயொரு இறுதித் தீர்வென அச்சமின்றி சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

சில வேளைகளில், அவர் சமஷ்டி முறை பற்றிப் பேசும்போது நாட்டில் பலரும் அவ்வாறான சொல்லொன்றைக் கூட கேள்விப்பட்டிருக்கவில்லை. விஜய குமாரதுங்க கொண்டிருந்த இந்த அரசியல் நிலைப்பாடு காரணமாகவே அப்போதிருந்த ஐயவர்தன அரசுக்கும் கூட தாங்கள் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த தமிழ் விரோத மற்றும் இந்திய விரோத நிலைப்பாட்டில் இருந்து விடுபட்டு யுத்தத்துக்கு பதிலாக அரசியல் தீர்வொன்றை நோக்கிச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டதென்றால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில், விஜயகுமாரதுங்க 1986 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் மற்றும் சென்னை சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு வடக்கிற்கும்

தெற்கிற்கும் இடையில் அரசியல் இளைப்பாறல் ஒன்றை ஏற்படுத்த தானாக முன்வந்து செயற்பட்டார். யாழ்ப்பாணம் சென்ற விஜய குமாரதுங்க உட்பட்ட குழுவினரை அங்குள்ள சாதாரண மக்கள் வரவேற்ற முறையிலிருந்தே அவர் மீது, வட பகுதி மக்கள் வைத்திருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வெளிப்பட்டது. இதேநேரம் சென்னைக்கும் சென்ற விஜயகுமாரதுங்கவை சந்திக்கவென அப்போது, தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்த வடக்கின் சகல போராட்டத்தலைவர்களும் வந்திருந்தனர். இன்னொன்று, சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையே தோன்றியிருந்த பரஸ்பர வைராக்கியம், நம்பிக்கையின்மை மற்றும் இடைவெளியை குறைப்பதற்கு வெற்றிமிக் கதொரு அனுசரணையாளர் பாத்திரத்தை அவர் நிறைவேற்றினார்.

எனினும், விஜய குமாரதுங்க வீழ்ச்சி கண்டு கொண்டிருக்கும் ஐ.தே.க. வை நிலை நிறுத்த செயற்படுவதாக, அவரது இந்த சுற்றுப் பயணத்தை விமர்சித்த பிற்போக்கு சக்திகள் குற்றஞ்சாட்டின. அத்துடன், அவரொரு பச்சைப் புலியெனவும் (கொல கொட்டியா) பிரசாரம் செய்தனர். யாழ்ப்பாணம் சென்ற விஜய குமாரதுங்கவிற்கு அப்போது விடுதலைப்புலிகளின் பொறுப்பிலிருந்த பொலிஸ் அதிகாரிகள் குழுவொன்றையும் விடுதலை செய்ய முடிந்தது. அத்துடன், அப்போதைய நிலைமையில் கொழும்பு நகரில் இடைவிடாமல் இடம் பெற்று வந்த குண்டு வெடிப்புகளினால் மக்கள் நகரத்துக்கு வர அச்சம் கொண்டிருந்ததால் நாளுக்கு நாள் நாடு அராஜக நிலைமைக்குள் தள்ளப்பட்டு வந்தது. அந்த வகையில் விஜயகுமாரதுங்கவின் சென்னை சுற்றுப் பயணத்தின் இன்னொரு பிரதான நோக்கமாக அமைந்தது என்னவெனில், நாட்டில் அப்பாவி பொது மக்களை இலக்கு வைத்து கொழும்பு நகரில் தாக்குதல்களை நிறுத்துமாறு வடக்கின் ஆயுதக் குழுக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுப்பதாகும். உண்மையில் அதிலிருந்து சில காலம் வரை அவ்வாறான துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. இதற்கிடையே வடக்கின் ஆயுதக் குழுக்களிடம் மட்டுமல்லாது சாதாரண பொது மக்களும் விஜய குமாரதுங்க மீது மிகவும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தமை சகல திசைகளிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

அதேபோல், ஜயவர்தன நிர்வாகத்தின் யுத்தவாதத்திற்கும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியாலும் தடைக்குட்பட்டிருந்த ஜே.வி.பி.யினது இனவாதத்திற்கு அமைதியான வழியில் பதில் கொடுத்த அவர் நாட்டின சகல முற்போக்கு

பிரிவினரும் ஒரே அரசியல் மார்க்கத்திற்குள் கொண்டு வரும் பாரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். குறிப்பாக, அப்போதைய நிலைமையில் நாட்டின் எதிர்க்கட்சி சக்திகள் வரலாற்றில் எப்போதும் கண்டிராத நினைத்திராத வகையில் முரண்பட்டு ஆதரவற்றுக்கிடந்தன.

விஜய குமாரதுங்க மார்க்சிசவாதியாக இல்லாவிட்டாலும் விஞ்ஞானமய ஷோசலிஷத்தில் லெனினினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட, இனங்களின் சுயாட்சி உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டு இனப் பிரச்சினை சமூக ஜனநாயகவாத சமூக முறையொன்றுக்குள் அமைதியாக தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற பூரணமான சுபமான பிரவேசத்தில் இருந்தார். அதற்கமைய பண்டைய இடதுசாரி ஜாழ்பவான்களான கொல்வின், கெனமன் மற்றும் வாகதேவ போன்ற தலைவர்களைக் கூட தனது அரசியல் மார்க்கத்திற்குள் இணைத்துக் கொள்ள அவரால் முடிந்திருந்தது.

விஜய குமாரதுங்க உயிரிழப்பதற்கு முன்னர், ஸ்தாபிக்க திட்டமிட்டிருந்த ஐக்கிய தேஷாலிச முன்னணியை அவர் உயிருடன் இருக்கும் போதே உண்மையாக்கிக் கொள்ள அவருக்கு எதிராக வைராக்கியம் கொண்டிருந்த பிற்போக்கு சக்திகள் இடமளிக்கவில்லை. எனினும், அந்த ஐக்கிய சோஷலிச முன்னணியை உண்மையாக்கி அவருக்கு வாழ இடமளித்திருந்தால் உண்மையில் எமது நாட்டின் அரசியல் பயணப்பாதை இதற்கு மேலும் சுபமாக இருந்திருக்க இடமிருந்தது.

இறுதியாக, விஜயகுமாரதுங்கவைப் பற்றி கூற முடியாது என்னவெனில். இற்றைக்கு 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் தீர்க்கதரிசனம் மிக்க அறிவுடன் எமது நாட்டின் தேசிய பிரச்சினை தொடர்பில் அவர் வகித்த அந்த முற்போக்கு எண்ணக் கருக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தீர்வொன்றை தேடிக் கொள்ள இன்று வரையிலும் எமது அரசியல் தலைவர்களுக்கு முடியவில்லை என்பதாகும். அதற்கமைய எமது நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வொன்றைத் தேடிச் செல்லும் பயணத்தில் விஜயகுமாரதுங்க எனும் மகாபுகழ்வு சர்வகாலமும் பொதிந்து கிடக்கும் நினைவுப் பதிவாகும்.

வன்முறையை உடனடியாக நிறுத்துங்கள்

அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே கடந்த சில மாதங்களாக இடம்பெற்று வருகின்ற பிரகடனப்படுத்தப்படாத யுத்தம் சொல்லொணாத் துயரங்களை நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. யுத்தப் பிரதேசமான வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியேயும் மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. விசேடமாக, மேல் மாகாணத்திலே அண்மைக் காலமாக ஆட்கடத்தல்கள், காணாமல் போதல்கள் மற்றும் நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன.

ஆட்கடத்தல்கள், காணாமல் போதல் மற்றும் படுகொலைகள் என்பவை எல்லாம் இலங்கைக்கு ஒன்றும் புதினமான விடயங்கள் அல்ல. 1971 மற்றும் 1988/1989 காலப்பகுதிகளில் தென்னிலங்கையிலேயே இவ்வாறான மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற்றதைக் குறிப்பிடலாம். 1996 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் யாழ். குடாநாட்டிலே காணாமல் போனோர் பற்றிய ஒரு நீண்ட பட்டியல் இருக்கிறது. இதுவரை கால உள்நாட்டு மோதல் இதுவரை 65,000 இற்கும் அதிகமான மக்களைப் பலி கொண்டிருக்கிறது.

1988 / 89 காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்ற மோசமான வன்முறைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் காரணமாக, சர்வதேச சமூகமும் இலங்கையை ஒரு “தீய நாடாக” பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தற்போதைய ஜனாதிபதியும் அப்போதைய எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மகிந்த ராஜபக்ஷ, ஐ.நா. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு சென்று இலங்கையில் இடம்பெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி எடுத்துரைத்து முறைப்பாடு செய்திருந்தார். இவ்வாறு மனித உரிமைகளுக்காக தனது அரசியல் வாழ்வில் பாடுபட்ட மகிந்த

ராஜபக்ஷ இன்று நாட்டின் ஜனாதிபதியாக ஆகியிருப்பது இலங்கையில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பான நிலைமையாகும்.

ஆனால், அண்மைக் காலமாக குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கில் மனித உரிமை மீறல்கள் மிக மோசமாக அதிகரித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். தற்போதைய 'வன்முறை நடத்தைக்கு' குறிப்பாக கருணா குழுவினரே காரணமாக இருப்பதாக செய்திகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அரசு ஆதரவுடைய இத்தகைய துணைக்குழுக்களின் வன்முறைகள் உச்சளவிற்கு சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இடம் பெறுகின்ற மனித உரிமை மீறல்களைக் கருத்தில் எடுக்கின்ற போது, இராணுவ ஆதரவுடைய கருணா குழு, விடுதலைப்புலிகள் மற்றும் இலங்கை இராணுவம் ஆகியவை சமீபத்தைய காணாமல் போதல், ஆட்கடத்தல் மற்றும் கொலைகளுக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரன் தனது சென்றாண்டு மாவீரர் நாள் தின உரையிலே, யுத்தம் தவிர்க்க முடியாதது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அவரது மாவீரர் தின உரையின் பின்னர் ஆரம்பமான வன்முறைகள் இதுவரை நூற்றுக்கணக்கான இராணுவம், புலிகள் மற்றும் பொது மக்களைப் பலிகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவில், மக்கள் படையால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிளேமோர் தாக்குதல்கள் சுமுக நிலைமையைப் பாதித்தது.

வடக்கு - கிழக்கிலே இடம்பெற்ற சில வன்முறை நிகழ்வுகள் முழு உலகையும் உலுக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தன. திருகோணமலையில் மாணவர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டமை, மன்னார் படுகொலை, அல்லைப்பிட்டி படுகொலை, ஜோசப் பரராஜசிங்கம் மற்றும் விக்னேஸ்வரன் ஆகியோரின் கொலைச் சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம். வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே அவிசாவளையில் ஐந்து தமிழ் இளைஞர்களின் தலையற்ற உடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையும் பெரும் பீதியை ஏற்படுத்தியது.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் தகவல்களின் பிரகாரம் கடந்த டிசம்பர் முதல் இதுவரையான காலப்பகுதியில் யாழ். குடாநாட்டில் மட்டும் 420 இற்கும் அதிகமானவர்கள் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, ஆகஸ்ட் 11 இல் முகமாலை முன்னரங்க காவல் நிலைகளில் மோதல் வெடித்ததன் பின்னர் குடா நாட்டுப் பகுதிகளில் ஊரடங்கு உத்தரவு அமுல்படுத்தப்பட்டதன் பின்னரேயே இந்த ஆட்கடத்தல்களும், காணாமல் போதல்களும், படுகொலைகளும் கூடுதலாக அதிகரித்திருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாண மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவைச் சேர்ந்த றெமீடியாஸின் தகவலின்படி, அங்கு நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் குறித்து விசாரணை எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையிலேயே மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு செயற்படுகின்றது. அங்குள்ள அபாயகரமான சூழ்நிலையில் தனது பாதுகாப்பு குறித்தே பெரும் சந்தேகத்தை றெமீடியாஸ் கொண்டிருக்கிறார். 19 வயதுடைய மாணவன் ஒருவர் கடத்தப்பட்டு மறுநாள் காங்கேசன்துறை வீதியில் அவரது சடலம் வீசப்பட்டுக் கிடந்ததாகவும் இதுபற்றி அறிந்த அவரது நண்பி தற்கொலை செய்து கொண்டதாகவும் அறிய முடிகிறது. அதேபோல பெற்றோல் நிரப்பு நிலையம் ஒன்றில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தியாகராஜா என்பவர் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார். சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஆசிரியர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். இவ்வாறு ஆட்கடத்தல்களும், கொலைகளும் அங்கே தினமும் இடம்பெறுகின்றன. இவை ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கைங்கரியம் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை.

தென்னிலங்கையில் வத்தளை, நீர்கொழும்புப் பகுதிகளிலும் அண்மையில் பலர் கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொழும்பு நகரத்தின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக புறக்கோட்டை பகுதியில் பல தமிழ் வர்த்தகர்கள் கடத்தப்பட்டு பல மில்லியன் ரூபா வரை கப்பமாக அறவிடப்படுகிறது. இதனைக் கண்டித்தும் இதனைத் தடுக்க அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வர்த்தக சமூகத்தினர் கதவடைப்புப் போராட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், விசேடமாக 1987/88 காலப்பகுதியில் மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிராக குரல்கொடுத்து, பாடுபட்டவர்கள் தான் இன்று கதாநாயகர்களாக நாட்டின் ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். அப்படியான ஒரு நிலை இருந்தும், இன்று மனித உரிமைகளுக்காக பாடுபடுபவர்களை புலி ஆதரவாளர்கள் எனவும் தேசத் துரோகிகள் எனவும் முத்திரை குத்தித் தூற்றுகின்ற துரதீர்ஷ்வசமான நிலை காணப்படுகிறது.

ஒரு ஜனநாயக நாடு என்ற வகையில் இந்த விதமான மனித உரிமை மீறல்களை எவ்வகையிலும் அனுமதிக்க முடியாது. விடுதலைப்புலிகளின் பயங்கரவாத செயற்பாடுகளுக்கெதிராக அரசாங்கமும் பழிக்குப்பழியாக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியாது. ஆனால், இன்று அரசாங்கம் அப்படித் தான் நடந்து கொள்கிறது. சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் வரையறையின் அடிப்படையை வழங்குகின்ற, ஐக்கிய நாடுகள் சாசனம், ஜெனீவா உடன்பாடுகள் மற்றும் ஏழு முக்கிய சர்வதேச மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகளில் இலங்கையும் ஒப்பமிட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கும், உள்நாட்டு முரண்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொழுதிலும், மனித உரிமை சட்டங்களுக்கு சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களின் தராதரங்களுக்கு அமைவாக செயற்படுவதற்கும் இலங்கை கட்டுப்படுகிறது. அண்மைய ஆண்டுகளில், மனித உரிமைகளை மதிப்பதும் பொது மக்களைப் பாதுகாப்பதும் பல்வேறு பாதுகாப்பு சபை தீர்மானங்களின் ஒரு தேவையாக ஆகியிருக்கிறது.

மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச சட்டங்களின் ஒரு அமைப்பே மனித உரிமைகள் சட்டமாகும். போர்க் குற்றங்கள், மனிதாபிமானத்திற்கெதிரான குற்றங்கள், இனப்படுகொலைகள் போன்ற மனித உரிமை மீறல்களைப் பாதுகாக்கின்ற பல்வேறு உடன்படிக்கைகளை மனித உரிமைகள் சட்டம் உள்ளடக்குவதுடன் அரசாங்கத்தினால் இத்தகைய மீறல்களுக்கெதிரான தண்டனையையும் வலியுறுத்துகிறது. இத்தகைய குற்றங்களை அரசாங்கம் விசாரணை செய்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க தவறுகின்றபோது, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் உள்ளடங்கலாக சர்வதேச பொறிமுறைகளினூடாக நீதி கேட்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இன்று இலங்கையில் இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகளைப் பார்க்கின்ற போது, ஒரு நாகரிகமற்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான நாடாக இலங்கை ஆகிவிட்டிருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்களுக்கு இலங்கை கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் பல்வேறுபட்ட சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகள் இலங்கை நிகழ்வுகளை உன்னிப்பாக அவதானித்து வருகின்றன.

சில தினங்களுக்கு முன்னர் தான், “சட்டத்தின் ஆட்சியை நடைமுறைப்படுத்தவும், மக்களைப் பாதுகாக்கவும் இலங்கை அரசாங்கம் தவறிவிட்டது” என்று ஐ.நா.வின் மனித உரிமைகள் பொறுப்பாளர் லூயிஸ் ஆர் பெளர் குற்றஞ்சாட்டியிருந்தார். “பல வழக்குகளில் விசாரணைகள் நடத்தப்படாமல் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் பாதிக்கப்படுவோருக்கான நீதி மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் மனித உரிமை மீறல்களை சர்வதேச சமூகம் கண்காணிப்பது முதன்மையானதும் அவசரமானதுமாகும்” என்று அவர் கூறியிருந்தார்.

அமெரிக்க வெளிநாட்டமைச்சின் 2006ஆம் ஆண்டுக்கான சர்வதேச மத சுதந்திர அறிக்கையின் படி, மத சுதந்திரத்தை மீறுகின்ற நாடுகளின் பட்டியலில் இலங்கையும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை இலங்கையின் நற்பெயருக்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. இதனை நாம் சரி செய்தாக வேண்டும்.

உள்நாட்டு மோதல் கடந்த 23 வருடங்களாக தொடர்கின்ற போதிலும், எந்தவொரு இணக்கப்பாட்டையும் காண முடியவில்லை. சர்வதேச அனுபவங்களைப் பார்க்கின்ற போது, மனித உரிமை மீறல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு அரசாங்கங்களும் கிளர்ச்சிக் குழுக்களும் உடன்படிக்கைகளை செய்து கொண்டமைப்பும், இந்த உடன்படிக்கைகள் இறுதியில் சமாதான உடன்படிக்கைக்கு இட்டுச் சென்ற வரலாறுகளையும் பார்க்கிறோம்.

விசேடமாக தென்னாபிரிக்காவில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கோல்ட் ஸ்டோன் ஆணைக்குழு (Gold Stone Commission) காணப்படுகிறது. 1991 ஆம் ஆண்டு தேசிய சமாதான உடன்படிக்கை தென்னாபிரிக்காவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சமாதான உடன்படிக்கையின் கீழ் இடம்பெறும் வன்முறைகளை கண்காணிப்பதற்காக கோல்ட் ஸ்டோன் ஆணைக்குழுவும் அப்போது

ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. 1992 இன் இறுதியிலும் 1993 இன் ஆரம்பத்திலும் இடம்பெற்ற வன்முறைகளை இந்த ஆணைக்குழு விசாரிக்க முடிந்தது. 1992 டிசம்பரில் இரகசிய இராணுவ புலனாய்வு தலைமையகத்திற்கு திடீர் விஜயம் செய்து விசாரணை செய்த இந்த ஆணைக்குழு, வன்முறைகளுக்குக் காரணமான பல இராணுவ உயர் அதிகாரிகளை இனம் கண்டது. இதனையடுத்து, ஜனாதிபதி டி கிளார்க் 23 உயர் இராணுவ அதிகாரிகளை பதவி நீக்கம் செய்தார்.

ஏற்கனவே, யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கை இலங்கையில் உள்ள நிலையில், வன்முறைகளைக் கண்காணித்து கட்டுப்படுத்துவதற்காக கோல்ட் ஸ்ரோன் போன்ற அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஒரு ஆணைக்குழு இலங்கைக்கு அவசியம்.

அண்மையில், கிழக்கில் 10 முஸ்லிம்கள் வெட்டிப்படுகொலை செய்யப்பட்ட கோர சம்பவத்தின் பின்னர், வன்முறைகளைக் குறைக்க விசேட திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளப் போவதாக ஜனாதிபதி செயலகம் தெரிவித்தது. ஆனால், தற்போது நடைமுறையில் உள்ள குற்றவியல் சட்டம் பலவீனமானதும், பல ஓட்டைகளைக் கொண்டதும் என்பதால் இத்தகைய திட்டங்கள் எந்தளவிற்கு வினைத்திறன் மிக்கவையாக இருக்க முடியும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. ஆனால், மிகவும் சக்திமிக்க சட்ட ஒழுங்கு முறைகளை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், வன்முறைகள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, மூன்று நீதியரசர்கள் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு ஒன்றை ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆலோசனை கூறுகிறேன். ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுக்களின் மீது பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை எதுவும் இல்லை. அதனால், உத்தேச ஆணைக்குழுவானது முன்னைய ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளில் இருந்து விலகி, அந்த ஆணைக்குழுக்களுக்கு நேர்ந்த கதி எதுவும் ஏற்படாது இருப்பதற்கும், சுதந்திரமாக செயற்படுவதற்குமான உரிய ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் காந்தியின் பொருத்தம்

கொலைதாரியின் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு மகாத்மா காந்தி இரையாகியபோது ஒரு ஊடக நிருபரான போல் கிறிம்ஸ் பின்வருமாறு கூறினார். “மகாத்மா காந்தி இறந்தார், ஆத்ம வலிமையும் அகிம்சாவும் கூடத்தான்”.

ஆனால், அவர் சொன்னது தவறு. காந்தியின் அகிம்சா தத்துவங்கள் இன்று முழு உலகிலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தமது வாழ்க்கையிலே தாங்கள் சந்தித்த முரண்பாடுகள், எதிர்ப்புகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்காக ஏராளமான மக்கள் உலகம் பூராவிலும், காந்தி காட்டிய அமைதி வழிகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அமைதி வழி மூலம் (அகிம்சா) வன்முறைகள், கலவரங்கள் தணிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு நீண்ட பட்டியல் சிரியா முதல் சேர்பியா வரையிலும் ஈரான் முதல் பிலிப்பைன்ஸ் வரையிலும் இருக்கிறது.

இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதில் இலங்கை எதிர்கொண்டு வரும் பல்பரிமாண சவால்களுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு, காந்தியின் போதனைகளும் அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வியல் உதாரணங்களும் நடைமுறைச் சாத்தியமான கருவிகளாக பொருத்தம் காணப்பட முடியும். தத்தமது மக்களை ஆதிக்கம் செய்கின்ற முரண்பாட்டில் சம்பந்தமுடைய இரு தரப்புகளும், “ஒத்துழைப்பு வழிகளில்” அறவே சார்ந்திருக்காத நிலையில் காந்தியைக் கொள்கைகள் எவ்வாறு இலங்கை இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு பொருந்தக்கூடும் என்று சிலர் எள்ளிநகையாடக்கூடும். ஆனால், அவை பொருத்தமானவை என்பதே உண்மை.

வலுவானதொரு “சமாதான இயக்கத்தை” மக்கள் மத்தியில் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் இலங்கை இன முரண்பாட்டிற்கு நிலையானதொரு தீர்வை காந்தியின் வழிகளினூடாக அடைவதற்கான வாய்ப்பும் தேவையும் இருக்கிறது. இக் கட்டுரையில் என்னுடைய வாதம் என்னவென்றால்,

மக்களின் சிந்தனை அமைதி வழியை நோக்கி வயப்படுத்தப்படுகின்ற பொழுது நிரந்தரமான சமாதானமும் தேசிய ஒருமைப்பாடும் இலங்கையில் சாத்தியம் என்பதாகும். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை மற்றும் நிலையான சமாதானம் என்பவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சமூக மட்டத்திலே சக்திமிக்கதொரு “சமாதான இயக்கம்” அவசியமானதாகும்.

அகிம்சை : காந்தியின் முக்கிய கோட்பாடுகள்

அகிம்சையானது மிகவும் பலம்மிக்கதொன்று. இந்த பலத்தின் பின்னால் இருப்பது ஆயுதம் அல்ல, அது மக்களாதரவு. முரண்பாடு பற்றிய மரபு சார்ந்த சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு அடிப்படை விலகலை சமூக போராட்டத்திற்கான “அகிம்சை அணுகுமுறை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது.

பொது மக்களின் அங்கீகாரத்தின் மீதே ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரம் சார்ந்திருக்கின்றது என்ற யதார்த்தத்தின் அடிப்படையிலேயே அகிம்சைப் போராட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆட்சியாளர்கள் தமது விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு இராணுவம் அல்லது பொலிஸ் படை இல்லாத நிலையில், ஒரு அதிகார படிமுறை இல்லாத நிலையில் அவர்கள் அதிகாரமற்றவர்களே என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களினது ஒத்துழைப்பில் தான் “அதிகாரம்” சார்ந்திருக்கிறது என்று அகிம்சை போதிக்கிறது. அகிம்சையானது, நோக்கமொன்று கருதி தனது “ஒத்துழைப்பை” வாபஸ் பெறுகின்றபோது ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரம் பாதிக்கப்படுகிறது.

சமூக போராட்டத்திற்கான ஒரு தொழில்நுட்பமான, அகிம்சையுடன் தொடர்புபட்ட ஒத்துழையாமையானது, மகாத்மா காந்தி தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்துடன் பரிச்சயமானது.

“மனித குலத்தின் பயன்பாட்டிற்காக கிடைப்பவைகளில் உயர்வானது அகிம்சை. மனிதனின் புத்தி சாதாரியத்தினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அழிவு ஆயுதங்களின் பலத்தை விடவும் இது பலமானது” என்று காந்தி அகிம்சை பற்றிக் கூறியிருந்தார்.

அகிம்சைப் போராட்டத்திற்கான பலம் எத்தகையது என்பதற்கான ஒரு உதாரணமாக இந்தியாவில் 1930 இல் காந்தி மேற்கொண்ட “உப்பு பேரணி” காணப்படுகிறது.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட “உப்பு சட்டங்களையும்” பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையும் சீகூலைக்கப்போவதாக காந்தி கூறியபோது, அவரது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட சந்தேகப்பட்டனர். ஆனால், தான் தீர்மானித்தபடி, கடலுக்குள் 247 மைல்கள் தூரம் காந்தி பவனி சென்றார். காந்தியின் இந்த செய்கை மக்களின் மனதை உருக்கியது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வீதிகளில் திரண்டதுடன் உப்புச் சட்டத்திற்கெதிராக எதிர்ப்பு செய்தனர். இது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை அதிரவைத்தது.

காந்தியின் அகிம்சைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான்கு முக்கிய செய்திகள் இருக்கின்றன. சத்தியாக்கிரகம் (ஆத்ம வலிமை), சர்வோதயா (யாவர்க்கும் நன்மை), சுவராஜ் (சுய ஆளுகை) மற்றும் சுவதேஷி (இது எனது நாட்டுப் பொருள்) என்பவையே அவை.

சத்தியாக்கிரகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஐந்து முக்கிய அம்சங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. இது தைரியசாலிகளின் ஆயுதம். ஒரு போதும் கோழைகளின் ஆயுதம் அல்ல.
2. எத்தகைய துன்பத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும் ஒருபோதும் பழிவாங்க முயலாதே.
3. எதிரியையும் ஆதரி. ஆனால், தீய செயலுக்கு வெறுப்பைக் காட்டிக்கொள்.
4. எதிரியை தோற்கடிக்காமல் அல்லது புண்படுத்தாமல், காயப்படுத்தாமல் அல்லது இழிவுபடுத்தாமல், அன்பினூடாக எதிரியை வெற்றி கொள்வதன் மூலம் முரண்பாட்டை தீர்ப்பதில் உறுதியாக இருத்தல்.

5. துன்பத்தை ஏற்படுத்தாமல் துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதலை சத்தியாக்கிரகம் வேண்டுவதால் செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பவை அவை.

சத்தியாக்கிரகத்தின் இந்த அம்சங்கள் இன்றைய யதார்த்தத்திற்கு முரண்பட்டவை என்று பார்க்கப்படக்கூடும். ஆனால், இன்று உலகிலே அநேகமான முரண்பாடுகள் இதன் அடிப்படையில் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதே உண்மையாக இருக்கிறது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தின்போது ஏராளமான சத்தியாக்கிரகங்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று சிவில் உரிமை இயக்கங்களை பலப்படுத்தியிருந்தார்கள். மாட்டின் லூதர் கிங் உட்பட பல அமெரிக்கர்கள் இதன் பொருட்டு இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

2000ஆம் ஆண்டு சேர்பியாவில் ஒக்போர் புரட்சி மூலம் மிலோசெவிக்கின் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்ட பின்னர், வன்முறையற்ற முரண்பாட்டுக்கான சர்வதேச நிலையமானது, அகிம்சை செயற்பாடுகள் மற்றும் உபாயங்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நிலையம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியிருந்ததை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். மேலும், ஜோர்ஜியா, உக்கிரைன், லெபனான், கிர்கிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் அகிம்சா பாணியிலான வன்முறையற்ற மாபெரும் வெகுஜன இயக்கங்கள் ஜனநாயக மலர்ச்சிக்கும் அமைதிக்கும் வித்திட்டிருக்கின்றன.

1999இல் சான்பிரான்ஸிஸ்கோவை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிவில் உரிமையாளரும் சமாதான செயற்பாட்டாளருமான டேவிட் ஹார்ட்சோ மற்றும் சென்.போல் சமூக அமைப்பாளர் மெல் டூன்கன் ஆகியோர் ஹேக் நகரில் நடைபெற்ற சமாதான மாநாட்டில் ஒருவரை ஒருவர் கண்டுகொண்டு பின்னர் மேற்கொண்ட முயற்சியால், உலகம் பூராவும் தொண்டர்களை ஏற்படுத்தி, ஒரு “அகிம்சை வழி தலையிட்டு படை”க்கான தொடக்கத்தை இட்டனர். வன்முறையில் இருந்து உலகத்தை பாதுகாப்பதே இதன் நோக்கம். ஒரு சமாதான இராணுவத்தை (சாந்தி சேவா) ஸ்தாபிக்கும் மகாத்மா காந்தியின் கனவின் நிறைவேற்ற ஆரம்பம் என்று இதனைக் கொள்ளலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, அண்மையில் கொழும்பிலே யுத்தத்திற்கெதிரான தேசிய முன்னணியினால் சமாதானத்தை வலியுறுத்தி மாபெரும் சமாதானப் பேரணி மேற்கொள்ளப்பட்டதைக் குறிப்பிட வேண்டும். நாடு தழுவிய ரீதியில் தொடர்ச்சியாக இவ்வாறான பேரணிகள் மேற்கொள்ளப்பட விருக்கின்றன. இலங்கையிலே நிலையான சமாதானத்தை பேச்சுவார்த்தை மூலம் அடைவதற்கு வலியுறுத்துவதற்காக மக்கள் சக்தியை அணிதிரட்டுவதற்கான ஒரு அடித்தளத்திற்கு இது வித்திட்டிருக்கிறது.

காந்தி சொன்ன மற்றைய செய்தி “சர்வோதய” ஆகும். பெரும்பான்மையினருக்கு மட்டும் அல்ல, அனைவருக்கும் நன்மை பெறுதலை இது குறிக்கிறது. இதனை மனதிற் கொண்டுதான், வினோபாபாவே மூலம் மகாத்மா காந்தி “சர்வோதய இயக்கத்தை” ஸ்தாபித்தார். தொண்டர் படைகளை அமைத்த காந்தி, ஆச்சிரமங்களில் இருந்து அவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பி சமூக சேவையில் ஈடுபடுத்தினார். வினோபா பாவே காந்தியின் வழிகாட்டலால் அமைத்த சர்வோதய இயக்கம் இன்றும் இந்தியாவில் தொடர்கிறது. இந்தியா முழுவதிலும் ஆச்சிரமங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, கிராமப் பகுதிகளில் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் குடிமனை வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

சுவராஜ் என்பதற்கு ஹிந்தி மொழியில் சுதந்திரம் என்று பொருள். ஆனால், காந்தியைப் பொறுத்தவரையில் சுவராஜ் கோட்பாடானது, சுதந்திரம் என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தை விடவும் கூடுதல் அர்த்தத்தை கொடுக்கிறது. “எம்மை நாமே ஆளுவதற்கு கற்றுக்கொள்ளுதல் சுவராஜ் ஆகும். சுவராஜ் (சுதந்திரம்) என்ற எனது கனவானது ஒரு ஏழை மனிதனின் சுவராஜை குறிக்கிறது” என்று காந்தி கூறினார். அதனால், காந்தி கிராமிய பொருளாதாரம், உள்ளூர் பொருளாதாரம் என்பவற்றை ஊக்கப்படுத்தினார். ஒவ்வொருவருக்கும் தொழில் செய்வதற்கு வசதியளிக்கப்படுகிறது. இதனால், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளை பெற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்கு முடிகிறது.

தனிநபர்களையும் சமூகங்களையும் அவற்றின் அடி மட்டங்களில் பலப்படுத்தும் பொழுது, தமது சமூகங்களில் பிரதான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் காத்திரமான முறையில் ஈடுபடுவதற்கும்

பங்குபற்றுவதற்கும் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். முரண்பாட்டு மாற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது மிக அவசியமானது. ஆனால், மகாத்மா காந்தி இதனை அப்பொழுதே கூறிவிட்டார்.

தமது வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய தீர்மானம் இயற்றுதல்களில் காத்திரமான முறையில் பங்குபற்றுவதற்கான பொது மக்களின் ஊக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார அதிகாரத்திற்கான போராட்டம் அமைந்திருப்பதாக ஆபிரிக்காவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அண்மைய ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இதன் அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது, இங்கே சுவராஜ் கோட்பாடு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்று பார்த்தால், அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் சாதாரண மக்களின் பங்குபற்றுதலுக்கு இடமளிக்கிறது. நவீன கோட்பாடான “முரண்பாட்டுக்கான தீர்வில்” (Conflict Resolution) இதற்கு பெரிதும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காந்தியின் சுவதேசி கோட்பாடும் இங்கு நெருங்கித் தொடர்புபடுகிறது. உள்ளூர் பொருளாதாரம், தேசிய மற்றும் இன உணர்வு, ஒருவருக்கொருவர் உதவுவதை ஊக்கப்படுத்துதல் மற்றும் உள்ளூர் வளங்கள், திறமைகளைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பவை பற்றியதே சுவதேசி கொள்கை ஆகும். மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான திறமை மற்றும் மக்களின் பொருளாதாரம் என்பனவற்றின் அடிப்படையிலானது இது. சுவதேசி, அதாவது-பொருளாதார விவகாரங்களில் சுய ஒழுங்குபடுத்தலை இது குறிக்கிறது. பொருளாதார சுதந்திரத்திற்கு இந்த சுய ஒழுங்குபடுத்தல் மிக அவசியமானது. பொருளாதார சுதந்திரம் இன்றி அரசியல் சுதந்திரமோ அன்றி சுய ஆளுகையோ இருக்க முடியாது.

முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுக் கோட்பாட்டின் ஒரு அம்சமான “அபிவிருத்தியும் முரண்பாடும்” என்ற பாகம் இதனைத்தான் வலியுறுத்துகிறது. இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தான் ஏராளமான அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் ஏனைய நிறுவனங்களும் ஏராளமான அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. ஆனால், காந்தி வலியுறுத்தியபடி, எந்தளவிற்கு இந்த நடவடிக்கைகளில் பொதுமக்கள் பங்குபற்றுதலுக்கு இடமளிக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு கேள்விக் குறியே. அநேகமான

நடவடிக்கைகள் மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய (Top Down) ஒரு அதிகார பாணிக்குரியதாகவே காணப்படுகிறது. ஆதலால், எவ்வாறு பொதுமக்கள் (நன்மை பெறுபவர்கள்) பங்குபற்றுதலுக்கு இடமளிக்கலாம் என்பது குறித்து தமது நடவடிக்கைகளை இந்நிறுவனங்கள் மறுசீரமைப்பிற்குட்படுத்த வேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் பார்த்தால், காந்தியின் கொள்கைகள்தான் “முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு” என்ற நவீன மேலைத்தேய கோட்பாட்டின் அடிநாதமாக இருக்கிறது. காந்தியைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்படுத்தப்பட்ட நடைமுறைகளினூடாக வெறுமனே தீர்வைக் காணுவது அன்றி, சுய புரிதலை எய்துவதும் தான். “வாழ்க்கையில் ஒருமைப்பாடே” அவரது அடிப்படை.

இலங்கையில் ஏன் சமாதான வெகுஜன இயக்கம் தேவை

காந்தியின் போதனைகள், வழிகாட்டல்கள் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு எவ்வாறு பங்களிப்பு செய்தனவோ அதே பங்களிப்பை சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்டகாலத்தில் “இந்தியர்” என்ற ஒரு பொது அடையாளத்துடன் கூடிய இன்றைய இந்தியாவை கட்டியெழுப்புவதற்கும் வழங்கியிருக்கின்றன. காந்தியின் போதனைகளின் வழிகாட்டலில் ஒட்டுமொத்த இந்தியாவும் செயற்பட்டதன் செல்வாக்கு இன்றும் அங்கு உணரப்படுகிறது. இதுதான் இந்தியாவில் சகவாழ்வு மற்றும் ஜனநாயகத்தை உயிர்ப்புடன் பாதுகாத்து இனத்தால், மதத்தால் ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இன்றும் பேணிவருகிறது.

இலங்கையிலும் அதன் சுதந்திரத்திற்காக சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஒன்று பட்டு குரல் கொடுத்திருந்த போதிலும், ஒட்டு மொத்தமாக மூலின மக்களும் அணிதிரண்டு “நாம் இலங்கையர்” என்ற உணர்வுடன் மாபெரும் சக்தியாக பிரிட்டிஷாருக்கெதிராக இந்தியாவில் நடந்தது போன்று செயற்படும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் கூட, “நாம் இலங்கையர்” என்று ஒன்றுபட்ட இலங்கையை கட்டியெழுப்பும் வரலாற்று சந்தர்ப்பம் எட்டவில்லை. அரசியல்வாதிகளின் பாகுபாட்டு அரசியல் இதற்கான வாய்ப்புகளை சீர்குலைத்தது. இனாதியாக வகுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் இனங்களுக்

கிடையே பிளவு, கசப்புணர்வு என்பவற்றை அதிகரித்து சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையானவர்கள் என்றும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் நிரந்தரமான சிறுபான்மையினர் என்றுமான நிலைமையை ஏற்படுத்தியது. இலங்கையின் ஆதிவரலாற்றுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுக் கோட்பாடுகளும் இந்த இனப்பிளவிற்கு வித்திட்டு இன விரோதத்தை வளர்ப்பதற்கு காரணமாக இருந்தன. இந்த இனரீதியிலான தனிமைப்படுத்தல்கள் “வேற்றுமையில் ஒற்றுமைக்கான” எந்த வாய்ப்பையும் இதுவரை வழங்கவில்லை.

இவ்வாறான கொள்கை ரீதியிலான இன வேறுபாடுகள் ஊடகங்களின் செயற்பாடுகளையும் தத்தமது இனம் சார்ந்த ரீதியில் செயற்பட வைத்து பிளவை மேலும் ஆழமாக்குவதற்கு பங்களித்திருக்கிறது. தாம் சார்ந்த சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கோட்பாடுகளை ஊடகவியலாளர்களும் நம்புவதாலும் பின்பற்றுவதாலுமே இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு கடினமாக்கப்பட்டு தொடர்ந்து இழுத்தடித்துச் செல்லப்படுகிறது.

ஆனால், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஊடகத்துறையானது, ஒரு முன்னுதாரணமாகவும் முன்நகர்த்தும் காரணியாகவும் செயற்பட்டு “இந்திய தேசிய அடையாளத்தை” ஏற்படுத்துவதற்கு பங்களிப்புச் செய்தது. அப்போது இந்திய மக்களிடையே எழுத்தறிவு மிகக் குறைவாக இருந்த போதிலும் “இந்தியர் நாம்” என்ற உணர்வை கட்டியெழுப்புவதற்கு அவை செய்த, செய்துவரும் பங்களிப்பு மகத்தானது. மகாத்மா காந்தியினால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தின் பண்புகள் இந்திய ஊடகத்தின் பொறுப்பான இந்த செயற்பாட்டிற்கு பரிணாமப்படுத்தியது எனலாம். இனம், மதம் என்பவற்றைக் கருதாமல், அகிம்சைப் போராட்டத்தினூடாக இலங்கை மக்களிடையே “சமாதான இயக்கத்தை” ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வை அடைவதற்கான தேவையும் வாய்ப்பும் இலங்கையில் இருக்கின்றது. இந்திய சுதந்திரத்திற்கு, இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு காந்தியின் போராட்டம் எவ்வாறு உதவியதோ, அதுபோல இலங்கையிலே சமாதானத்தை வலியுறுத்தும் சமாதான வெகுஜன இயக்கமானது இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு வழிவகுக்க முடியும்.

முடிவு

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி பொது மக்களின் அங்கீகாரத்தின் மீதே ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரம் சார்ந்திருக்கிறது என்ற யதார்த்தத்தின் அடிப்படையிலேயே அகிம்சைப் போராட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மக்களின் ஒத்துழைப்பில் தான் ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரம் தங்கியிருக்கிறது.

ஆதலால், சாதாரண மக்கள் மத்தியிலே “சமாதான விருப்பு” அகிம்சை வழிகளினூடாக தோற்றுவிக்கப்பட்டால், ஆகக் குறைந்தது தமது சுய அரசியல் அதிகாரத்திற்காகவாவது, அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அதிகாரவாதிகளை முரண்பாட்டிற்கான தீர்வுக்காக உண்மையாக அவர்களை அது செயற்படத் தூண்டும். இவ்வாறு, முரண்பாட்டிற்கான தீர்வுக்கான அரசியல் அக்கறை உயர்வாக ஏற்படும் போது அமைதிவழிப் போராட்டங்களுக்கான அங்கீகாரமும் சிறப்பாக இருக்கும். இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில், ஊடகவியலாளர்களும் சமூக விருப்பிற்கு புறம்பாக, செயற்பட முடியாது. ஏனென்றால், அவர்களும் சமூகத்தின் விருப்பு, வெறுப்புகளை இயல்பாகவே பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

ஆகவே, காந்தி காட்டிய அகிம்சைப் போராட்டத்தினூடாக சாதாரண மக்களை அணி திரட்டுகின்ற போது அல்லது அவர்களது சிந்தனையை சமாதானத்தின் பால் திருப்புகின்ற போது, நல்ல விளைவுகளை இலங்கையில் அறுவடை செய்ய முடியும். எனவே, சாதாரண மக்கள் மத்தியிலே வலுவான சமாதான இயக்கம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். காந்தியின் அகிம்சைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிமுறைகள் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். புத்தர் காட்டிய சமாதான வழிமுறைகளுக்கும் போதனைகளுக்கும் அறிமுகமான இலங்கையின் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு, அந்தக் கோட்பாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய காந்தியக் கோட்பாடுகளை பின்பற்ற வலியுறுத்துவதில் சிரமங்கள் இருக்க முடியாது.

“... வெளிநாடுகளில் இருந்து ஜே.வி.பி.க்கு டொலர்கள் வந்து குவிகின்றன ...”

“ஜே.வி.பி.யினருக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து டொலர்களும், யென்களும் வந்து குவிகின்றன. இவை எந்தெந்த நாடுகளிலிருந்து வருகின்ற தென்பதையோ - இந்நிதிகள் குறித்த விவரங்களையோ அவர்கள் பகிரங்கமாக வெளியிடுவதில்லை. அனைத்தும் மர்மமாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை நாம் நன்கு அறிவோம். இவை குறித்து நிரூபிக்க நாம் தயார்”.

இவ்வாறு யுத்தத்துக்கு எதிரான தேசிய முன்னணியின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க தெரிவித்தார்.

அண்மையில் யுத்தத்திற்கு எதிரான தேசிய முன்னணி கொழும்பு விகாரமாதேவி திடலில் நடத்திய கூட்டத்தில் தேசிய பிக்குகள் முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் குழப்பம் விளைவித்தது தெரிந்ததே. இது குறித்து யுத்தத்திற்கு எதிரான தேசிய முன்னணியின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்கவின் கருத்து என்ன என்பதை அறிய “சுடர் ஒளி” அவரைச் சந்தித்து செவ்வி கண்டது. அப்போது அவர் கூறியதாவது:-

கேள்வி :- சமாதானத்துக்காக செயற்படும் பல அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இலங்கையில் இயங்குகின்றன. இப்படியிருக்கும் போது உங்கள் தலைமையில் இயங்கும் யுத்தத்திற்கு எதிரான தேசிய முன்னணியை மாத்திரம் இலக்கு வைத்து ஜே.வி.பி.யும் ஜாதிக ஹெல உறுமயவும் செயற்படுவதேன்?

பதில் :- சமாதானத்திற்கான அரச சார்பற்ற ஏனைய நிறுவனங்களைப் போல் நாங்கள் குளிரூட்டப்பட்ட அறைகளில் இருந்து கொண்டு அறிக்கைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பதில்லை. நாங்கள் மக்களுக்கு

மத்தியிலிருந்து சமாதானத்திற்காக உழைக்கின்றோம். மக்களின் பங்களிப்பில்லாமல் எதையும் சாதிக்க முடியாதென்பதை நாம் யதார்த்தபூர்வமாக உணர்ந்துள்ளோம். ஜே.வி.பி ஜாதிகஹெல உறுமய தவிர்ந்த ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் எம்முடன் இணைந்து செயல்படுகின்றன.

இந்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சங்கங்களில் 80 சதவீதமான தொழிற்சங்கங்கள் எமக்கு ஆதரவாக சமாதான செயற்பாடுகளில் உறுதுணையாக இணைந்து செயற்படுகின்றன. மேலும், சர்வ மதத்தலைவர்களும் எம்முடனிருக்கின்றனர். எமது பலத்தைத் தகர்க்கும் முகமாகவே இக்கட்சிகள் எம்மை இலக்கு வைத்துள்ளன.

1971ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரகட்சி ஆட்சிக்காலத்தில் நான் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் சென்று வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது தமிழ் மக்களுக்குள்ள நியாயமான பிரச்சினைகளை அறிந்து கொண்டேன். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சித் தலைவி சிறிமா பண்டாரநாயக்கவின் மருமகன் என்ற வகையில் கட்சிப்பணியிலும் ஈடுபட நேர்ந்தது. அக்காலத்தில் 'ஜன வேகம்' என்ற தமிழ்ப்பத்திரிகையையும் நான் வெளியிட்டேன்.

வடக்கு - கிழக்கு தமிழ்மக்களது பிரச்சினைகளை மட்டுமன்றி மலையகத் தோட்டங்களில் கடமையாற்றும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரச்சினைகளையும் நான் நன்கறிவேன். யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒருதனியான பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை அப்போது நான் வலியுறுத்தி வந்தேன். எனது வலியுறுத்தலின் பேரிலேயே யாழ். குடாநாட்டில் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது.

சர்வதேச சமாதான ஆய்வு நிறுவனத்தில் (International Peace Research Institute) ஆய்வகப்பணிகளை மேற்கொண்ட நான் பின்னர் அந்நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றினேன். மோதல்களுக்கு ஏன் நம்மால் தீர்வு காணமுடியாது என்ற கேள்வியை முதன் முதல் எழுப்பியவனும் நானே.

கண்டி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய என்னை 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன யாழ், பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடமாற்றம் செய்தார். அவர் பதவியேற்றதும் செய்த முதல் வேலை இதுதான். இந்த இடமாற்றம் குறித்து அதிர்ச்சியுற்ற நான் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவுடன் தொடர்புகொண்டு 'என்னை ஏன் யாழ், பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடமாற்றம் செய்தீர்கள்? எனக்கேட்டேன். அதற்கு அவர் - யாழ், பல்கலைக்கழகம் மற்றும் யாழ் மக்களுடன் உங்களுக்கு பரீட்சையிருக்கின்றது எனவும் - இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? எவ்வகையான தீர்வு சாத்தியப்படும் எனவும் என்னிடம் விசாரித்தார்.

இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத்தீர்வு ஒரு போதும் பயனளிக்கப் போவதில்லை. அரசியல் தீர்வுதான் இறுதியானதும் - உறுதியானதுமாக விருக்குமென நான் அவரிடம் தெரிவித்தேன். அப்போது எனது கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன ஆறுமாதங்களின் பின்னர் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொண்டார். ஆறுமாதங்களில் வடக்கு - கிழக்குப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்படி படையினருக்கு உத்தரவிட்டார். இம் முயற்சி இறுதியில் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

கேள்வி:- இதன் பின்னர் உங்கள் முயற்சிகள் எவ்வாறானவையாக அமைந்தன?

பதில்:- 1982ஆம் ஆண்டு முதல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் அமைப்புக்கு தொடர்ந்தும் இலங்கையில் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து வந்தேன். அப்போது வெளிநாடுகளிலுள்ள எமது தூதுவர்கள் தமிழ்க் கட்சிகளையும் அமைப்புகளையும் சமாளித்துவிடலாம் இந்த குமார் ரூபசிங்கவை எம்மால் சமாளிக்கமுடியவில்லை என ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவிடம் தெரிவித்தனர். சர்வதேச ரீதியில் நான் பெற்றுள்ள கீர்த்தியே இதற்குக் காரணமாகும்.

கேள்வி:- ஏன் ஜே.வி.பி.யினர் உங்களைத் தொடர்ந்து விமர்சித்து வருகின்றனர்?

பதில்:- அண்மையில் மஹரகமவில் ஜே.வி.பி.யினர் நடத்திய கூட்டத்தில் அதன் பிரசார செயலாளர் விமல் வீரவன்ஸு எம்.பி. எனது பெயரைக்

குறிப்பிட்டு கடுமையாக விமர்சித்தார். ஏனைய அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் தலைவர்களையும் அவர் விமர்சிக்கத்தவறவில்லை. அக்கால கட்டத்தில் ஜே.வி.பி. பிரசாரச் செயலாளர் விமல் வீரவன்ஸ மீது சட்டநடவடிக்கை எடுக்க 40 அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் முன்வந்தன. இருந்தும் காலக்கிரமத்தில் அவை மெதுவாக பின்வாங்கி விட்டன. இருந்தும் நான் மாத்திரம் துணிந்து அவர் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுத்துள்ளேன். இதுவே என்னை அவர்கள் விமர்சிப்பதற்கு காரணமாகியது.

கேள்வி:- யுத்தத்துக்கு எதிரான தேசிய முன்னணி எதிர்வரும் 21ஆம் திகதி கொழும்பில் ஒருலட்சம் மக்களைக் கூட்டி யுத்தத்துக்கு எதிரான பேரணியொன்றையும் கூட்டமொன்றையும் நடத்தப் போகிறது என அறிகிறோம். இது குறித்து ஐ.தே.கட்சி எம்.பி. டாக்டர் ராஜித சேனாரட்ன நாடாளுமன்றத்திலும் தெரிவித்தார். இக் கூட்ட ஏற்பாடுகள் எப்படி நடக்கின்றது? தங்களது முதலாவது கூட்டத்தை தேசிய பிக்குகள் முன்னணி குழப்பிய நிலையில் இந்த ஏற்பாடு குறித்து தங்கள் நிலைப்பாடு என்ன?

பதில்:- பிக்குகள் முன்னணிக்கு நாம் அஞ்சவும் இல்லை. அஞ்சப்போவதுமில்லை. அவர்கள் எமக்கு நல்ல பிரசாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளனர். இதேவேளை, எமது கூட்டத்தைக் குழப்பிய பிக்குகள் முன்னணியினரை இனவாதிகள் உட்பட அனைத்து தரப்பினரும் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளனர். தேசிய பிக்குகள் முன்னணியினர் தமது பிற்போக்கு வாதத்தை இந்த நாட்டுக்கும் சர்வதேச சமூகத்துக்கும் காட்டியுள்ளனர்.

யுத்தத்துக்கு எதிரான தேசிய முன்னணி இப்போது மாவட்ட ரீதியில் கூட்டங்களை நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளது. செப்டெம்பர் 21ஆம் திகதி ஒரு லட்சம் மக்களை கொழும்பில் கூட்டுவதற்குப்பதிலாக ஆயிரம் பிக்குகளையும் ஏனைய மதத்தலைவர்களையும் கொழும்பில் கூட்டி யுத்தத்தை நிறுத்தி பேச்சுகளை ஆரம்பிக்கும்படி இரு தரப்பினரையும் வலியுறுத்தவுள்ளது.

கேள்வி:- அப்படியாயின் தேசிய பிக்குகள் முன்னணியின் எதிர்ப்பின் காரணமாகவே செப்டெம்பர் 21 ஆம் திகதி கொழும்பில் நடத்தவிருந்த

இந்த ஏற்பாடு ரத்துச் செய்யப்பட்டதாகக் கூறலாமா? இதேவேளை, தென்பகுதியில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட கூட்டவிடமாட்டோமென தேசிய பிக்குகள் முன்னணி தெரிவித்துள்ளது. அப்படி கூட்டங்களை நடத்த வேண்டுமானால் கிளிநொச்சிக்குச் சென்று நடத்துமாறும் கூறியுள்ளதே? இது குறித்து தங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்:- செப்டெம்பர் 21ஆம் திகதி ஆயிரம் பிக்குகளையும் ஏனைய மதத்தலைவர்களையும் கொழும்பில் கூட்டி யுத்தத்துக்கு எதிரான தேசிய முன்னணியின் கூட்டத்தை நடத்தப் போகின்றோம். எமது முதல் கூட்டத்தை பிக்குகளே குழப்பினர். இதற்கு பதிலளிக்கும் வகையிலேயே ஆயிரம் பிக்குகளை கொழும்பில் கூட்டி பதிலளிக்கச் செய்கின்றோம். மாவட்ட ரீதியில் யுத்தத்துக்கெதிரான தேசிய முன்னணியின் கூட்டங்கள் நடைபெற்ற பின்னர் ஒரு லட்சம் பேரைக் கூட்டினாம் ஏற்கனவே தீர்மானித்தபடி கொழும்பில் எமது கூட்டத்தை நடத்துவோம். மாவட்ட ரீதியிலான எமது முதலாவது கூட்டம் செப்டெம்பர் 10ஆம் திகதி நுவரெலியாவில் நடைபெறும். இரண்டாவது கூட்டம் செப்டெம்பர் 26ஆம் திகதி கேகாலையில் நடைபெறும்.

கேள்வி:- இவ்வாறு நீங்கள் மாவட்டரீதியில் நடத்தும் கூட்டங்கள் காரணமாக தேசிய பிக்குகள் முன்னணி தேசிய ரீதியில் தம்மை ஒன்றிணைத்து சக்திபெறும் நிலை ஏற்படலாம் அல்லவா?

பதில்:- தேசிய பிக்குகள் முன்னணி சார்ந்த ஹெல உறுமய கட்சி இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களில் ஐந்து சதவீதத்தினரையாவது பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை. தேசிய ரீதியில் அவர்கள் பலவீனமடைந்து மக்களது வெறுப்பைப் பெற்று வருகின்றனர். இவர்கள் ஒருபோதும் தேசிய ரீதியில் ஒன்றிணைய முடியாது. மேலும், எமது முதல் கூட்டத்தைக் குழப்பி எமக்கு பிரசாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்த அவர்கள் இன்று பெரும் கண்டனத்துக்குள்ளாகியுள்ளனர். தென் பகுதியில் மட்டுமன்றி கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம், வவுனியா போன்ற இடங்களிலும் எமது கூட்டத்தை நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளோம். இதற்காக விடுதலைப்புலிகளின் அனுமதியையும் கோரியுள்ளோம்.

கேள்வி:- “சமாதானம் என உச்சரித்துக் கொண்டு பல அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு நிதியில் சுகபோகம் அனுபவிக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் உண்மையிலேயே நாட்டில் சமாதானம் ஏற்படுவதை விரும்பவில்லை. அப்படி நாட்டில் சமாதானம் ஏற்பட்டால் இந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனத்துக்கு வெளிநாட்டு நிதியுதவி கிடைக்காது” என ஜே.வி.பி.யினர் குற்றம் சுமத்துகின்றனர். அத்துடன், ஜே.வி.பி.யினரின் அழுத்தத்தால் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள், நிதி தொடர்பாக ஆராய நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவொன்றும் நியமிக்கப் பட்டுள்ளது. இது குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்:- நவீன யுகத்தில் பணமில்லாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது. நாங்கள் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் சேவை செய்கின்றோம். எமது நிறுவனம் கிடைக்கும் நிதிக்கு முறையாக கணக்குகளைப் பேணி வருகின்றது. எதுவித ஒளிவுமறைவுமின்றி. நாங்கள் பகிரங்கமாகச் செயல்படுகின்றோம். “சுனாமி” அனர்த்தத்தின் பின்னர் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு பல வேலைகளைச் செய்துள்ளோம். செய்து வருகின்றோம். ஏன் ஜே.வி.பி.க்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து டொலர்கள், யென்கள் பெருமளவில் கிடைக்கவில்லையா? இப்பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? இதற்கு முறையான கணக்குகள் இருக்கின்றதா? ஜே.வி.பி.க்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து நிதி கிடைக்கிற தென்பதை எம்மால் நிரூபிக்க முடியும்.

இந்நாட்டில் யுத்தம் முடிவுற்று நிரந்தர சமாதானம் ஏற்பட்டால் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவோம் அவ்வாறானதொரு ஏற்பாட்டால் நான் நிம்மதியாக இருந்து பல நூல்களை எழுதி வெளியிடுவேன். அது எனக்கு பெரிய வாய்ப்பாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கும். என்றார்.

ஹெல உறுமயவின் பயங்கரவாத பிரவே தேசிய பிக்குகள் முன்னணி

அரசியற் கட்சிகள் உட்பட சகல சிவில் சமூக அமைப்புகளையும் ஒன்றிணைத்து யுத்தத்திற்கெதிரான தேசிய முன்னணி கொழும்பு விகாரமாதேவி பூங்காவில் சில தினங்களுக்கு முன்னர் நடத்திய சமாதான பேரணியில் அதனை குழப்பும் வகையில் தேசிய பிக்குகள் முன்னணி நடந்து கொண்ட விதம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அதிர்ச்சியையும் ஏமாற்றத்தையும் வருத்தத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் மீண்டும் ஒரு யுத்தத்திற்கு திரும்பியிருக்கின்ற நிலையில், அதற்கெதிராக பொது மக்களின் சமாதான அவாவை பிரதிபலிக்கின்ற வகையில், உடனடியான சமாதான பேச்சுவார்த்தை ஒன்றை வலியுறுத்தித்தான் இந்த பேரணி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. யுத்தம் ஒரு போதும் இந்த நாட்டுக்கு சமாதானத்தை கொண்டு வராது என்பதையும் பெரும் உயிரழிவையும் சொத்தழிவையுமே அது ஏற்படுத்தும் என்பதையும் இந்த நாட்டு மக்கள் நன்கறிவர்.

ஏற்கனவே இரு தசாப்த கால யுத்தம் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மக்களின் உயிர்களை காவு கொண்டிருப்பதுடன் சொல்லொணா துன்பங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அரசு மற்றும் விடுதலைப்புலிகளின் செயற்பாடுகளினால் தெற்கு மற்றும் வடக்கில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒரு பெரும் “யுத்த பீதிக்குள்” தள்ளிவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில், அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கையை மதித்து பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு உடனடியாக திரும்ப வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தித்தான் இந்த சமாதானப் பேரணியை நாம் ஒழுங்கு செய்திருந்தோம்.

கடும் மழை மற்றும் குண்டு வெடிப்புகளின் மத்தியிலும் சுமார் 5,000 இற்கும் அதிகமான மக்கள் இந்த பேரணியில் கலந்து கொண்டமை

இந்த நாட்டு மக்கள் சமாதானத்தின் பால் கொண்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையையும் விருப்பத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

ஹைட் பார்க்கில் ஆரம்பமான சமாதான ஊர்வலம் கொட்டும் மழையிலும் மிக அமைதியான முறையில் விகாரமாதேவி பூங்காவை வந்தடைந்து, கூட்டம் தொடங்கப்பட்ட பின்னர் தான் பிக்குகளினால் இடையூறு செய்யப்பட்டது.

மேடையிலே அமர்ந்திருந்த தேசிய பிக்குகள் முன்னணியை சேர்ந்த 10இற்கும் அதிகமான பிக்குகள் திடீரென எழுந்து கூட்டத்தை குழப்புவதற்கு முனைந்தனர். மகா சங்கத்தின் மீது இருக்கின்ற பெருமதிப்பு காரணமாக, அவர்களை அமைதியாக இருக்குமாறும் அவர்கள் தாங்கிப் பிடித்திருந்த பதாகைகளை கீழே போடுமாறும் கேட்டோம். பலமுறை இவ்வாறு வலியுறுத்தியும் அவர்கள் எமது வேண்டுகோளை உதாசீனம் செய்தனர். ஒலிவாங்கியை பலவந்தமாக பேச்சாளரிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்ட அவர்கள், மேடையை ஆதிக்கம் செய்ய முனைந்தனர். அத்துடன், பேச்சாளர்களுடன் இழுபறிபட்டு அவர்களை மேடையிலிருந்து தள்ளிவிட முயற்சித்தனர். இதனால், ஆத்திரம் கொண்ட மக்கள் கீழேயிருந்து ஓடிவந்து அந்த பிக்குகளை பலவந்தமாக அரங்கில் இருந்து வெளியேற்ற வேண்டிய துரதிர்ஷ்டவசமான நிலைமை உருவானது. எவ்வாறெனினும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தபடி, தொடர்ந்தும் கூட்டம் வெற்றிகரமான முறையில் நடத்தப்பட்டது.

தேசிய பிக்குகள் முன்னணி என்பது ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் ஒரு பிரிவாகும். அதாவது, ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் பயங்கரவாத பிரிவாக இது செயற்படுகிறது. அன்று இந்த பிக்குகளின் நடத்தையும் ஒரு பயங்கரவாத செயற்பாடு தான். நாடெங்கிலும் நடைபெறும் சமாதான நிகழ்வுகளுக்கெதிரான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு இவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்தும் சமாதான நிகழ்வுகளுக்கெதிரான இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் இந்தப் பிக்குகள் ஈடுபடக் கூடும்.

நாம் அறிந்ததன் பிரகாரம், கடந்த காலங்களில் நாடு முழுவதிலும், 125 இற்கும் அதிகமான கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் மீது நடத்தப்பட்ட

தாக்குதல்களுக்கு இவர்களே காரணம். சமாதான அமைப்பொன்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தியான நிகழ்வையும் இவர்கள் குழப்பியிருப்பதுடன், சர்வோதயம் போன்ற சமாதான அமைப்புகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதான நிகழ்வுகளிலும் இடையூறு செய்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம் என்னவென்றால், ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் தோற்றுவாய் அமைப்பான, ஜாதிக ஹெல உறுமயவானது அமெரிக்காவின் பயங்கரவாத தடுப்பு ஞாபகார்த்த நிலையத்தினால் (எம்.ஐ.பி.ரி.) பயங்கரவாத அமைப்பாக பட்டியலிடப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் 1995ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதே இந்த எம்.ஐ.பி.ரி. ஆகும்.

2003ஆம் ஆண்டு தமிழ் - சிங்கள சமூகங்களுக்கிடையிலான கலாசார புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் கொழும்பிலே நடைபெற்ற ஒரு கலாசார வைபவத்தை சிஹல உறுமயவை சேர்ந்த கும்பல் வன்முறைப்பிரயோகம் செய்து குழப்பியதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

உண்மையில், இந்த பிக்குகளின் சமாதானத்திற்கெதிரான நடவடிக்கைகள் இலங்கையில் மட்டுமன்றி, சர்வதேச ரீதியிலும் பௌத்தத்திற்கு வெட்கக் கேட்டையும் அபகீர்த்தியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சமாதான மேம்பாட்டிற்காக பௌத்தம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு மதம். புத்த பிரானின் சமாதானம் போதனைகள் நன்கு அறியப்பட்டவை.

“புத்த பிரானினால் கூறப்பட்ட போதனைகளை நாங்கள் பின்பற்றினால் இறுதியில் சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் உலகத்திற்காக நாம் வென்றெடுப்போம்” என்று இந்தியாவின் பெருமகனும் முதல் பிரதமருமான ஜவஹர்லால் நேரு கூறியதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடன் நாமும் நம்மை சுற்றியிருப்பவர்களுடனும் இயற்கையுடனும் மற்றும் சகல உயிரினங்களுடனும் சமாதானத்துடன் வாழ்வதற்கான திறமையே புத்த பிரானின் போதனைகளை பின்பற்றுவவர்களின் இலக்காக இருக்கிறது.

ஆனால், இங்கு நாம் காணுகின்ற நடப்புகள் இதற்கு எதிர்மாறாக இருக்கிறது. அன்று பிக்குகள் சமாதானப் பேரணியில் நடந்துகொண்ட விதம், அவர்கள் புத்தரின் போதனைகளுக்கு திருடர்களாக இருப்பதையே காட்டுகிறது. பௌத்தம் பயங்கரவாதத்தையும் வன்முறையையும் வலியுறுத்துவது போலத்தான் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள்.

இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், இந்த நாட்டின் ஒரு சதவீத மக்களைத் தன்னும் ஹெல உறுமய பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கு அவர்கள் இடமளிக்கவில்லை.

இதனை நன்கு புரிந்து கொண்டு தான், தமது குறுகிய அரசியல் இலாபங்களை அடைந்து கொள்வதற்காக அவர்கள் வன்முறைப் பாதையை தெரிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி, அன்று குழப்பத்தில் ஈடுபட்ட பிக்குகளில் சிலர் கராத்தே பயின்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் உண்மையான பிக்குகளும் இல்லை. சண்டியர்களாக இருந்தவர்களே இவ்வாறு சில கைங்கரியங்களை மேற்கொள்வதற்காக துறவிகளாக மாற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

சமாதான பேரணியை குழப்புகின்ற வகையில் இந்த பிக்குகள் நடந்து கொண்டமையை அரசாங்கம் கண்டித்திருப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி விடுதலைப்புலிகளின் பயங்கரவாத செயற்பாடுகளை கண்டிக்கவில்லை என்றொரு குற்றச்சாட்டு எம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனை நான் முற்றாக மறுக்கின்றேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் புலிகளின் செயற்பாடுகளை நாம் கண்டித்திருப்பதுடன், வன்முறைபை கைவிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு திரும்புமாறு வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அன்றைய சமாதான பேரணியிலும் புலிகளின் வன்முறைச் செயற்பாடுகளை கண்டித்து, உடனடியாக சமாதான பாதைக்கு திரும்புமாறு அவர்களை வலியுறுத்தினோம்.

தொடர்ந்தும் இவ்வாறான சமாதான பேரணிகளையும் ஊர்வலங்களையும் போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி தொடர்ச்சியாக நடாத்தவிருக்கிறது. எதிர்வரும் செப்டெம்பர் 21ஆம் திகதியன்று கொழும்பு ஹென்றி பீரிஸ் அரங்கிலே சுமார் ஒரு இலட்சம் மக்களை அணிதிரட்டி மாபெரும் பேரணி ஒன்றை நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

களுத்துறை, கேகாலை, குருநாகல், நுவரெலியா, திருகோணமலை, வவுனியா மற்றும் பொலநறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் சமாதானப் பேரணிகள் நடத்தப்படும்.

யுத்தத்திற்கெதிராக வெறுமனே கோஷமிடுவது அல்ல இந்த சமாதான பேரணிகளின் நோக்கம். இந்த நாட்டிலே சமாதானம் மலர வேண்டும் என்ற வேட்கையுடனேயே பெரும்பான்மையான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் அந்த வேட்கையை யுத்தத்திற்கு எதிரான ஒரு வலிய சக்தியாகவும் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு தீர்வுத்திட்டத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடுவதற்கு முரண்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரை அழுத்துவதற்கான ஒரு சக்தியாகவும் பரிணமிக்கச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

இலங்கையில் யுத்தத்திற்கான ஒரு மூலமாக “தண்ணீர்”

மாவிடாறு அணை மூடப்பட்டுள்ள விவகாரம் இன்று பூதாகரமாகியிருக்கிறது. இலங்கை வரலாற்றில் நீர் காரணமாக சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டிருப்பது இதுவே முதல் தடவை. ஆனால், இலங்கையின் வரலாற்றில் நீரும் இனமும் ஒன்றுடனொன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாகவே காணப்படுகின்றன. பல்வேறு குடியேற்றத் திட்டங்களும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் இதற்கு உதாரணம்.

திருகோணமலையைப் பொறுத்தவரையில் டி.எஸ்.சேனாநாயக்காவினால் கந்தளாய் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் அல்லை, மொறவெவ, கல்லோயா ஆகிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கை இனப் பிரச்சினை வரலாற்றில் இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் இருக்கிறது.

உலக நாடுகள் பலவற்றில் முரண்பாடுகள் பலவற்றுக்கு தண்ணீர் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. கடந்த தசாப்த காலத்திற்கும் மேலாக தண்ணீரின் அருமைத் தன்மை சர்வதேச பாதுகாப்புடன் கூடுதல் தொடர்பைக் கொண்டதாக காணப்படுகின்றது. “இந்த நூற்றாண்டின் பல்வேறு யுத்தங்கள் எண்ணெய் காரணமாகவே இருந்தன. ஆனால், அடுத்த நூற்றாண்டின் யுத்தங்கள் நீருடன் தொடர்புபட்டதாகவே இருக்கும்” என்று 1995 இல் உலக வங்கியின் உதவித் தலைவர் இஸ்மெய்ல் செராஜில்லின் கூறியிருந்தார். அதேபோல், ஐ.நா. செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் “தூய நீருக்கான கரும் போட்டி எதிர்காலத்தில் முரண்பாடு மற்றும் யுத்தத்திற்கான மூலமாக அமையக்கூடும்” என்று 2000 ஆம் ஆண்டு தெரிவித்திருந்தார்.

தண்ணீர் என்பது முடிவடையக் கூடிய ஒரு அருமைத்தன்மையான வளமாகும். இது கரும் அரசியல் அழுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஏனென்றால், தண்ணீர் அரசியல் எல்லைகளை அலட்சியம் செய்கிறது.

இதனால் அரசியல் அழுத்தங்கள் இறுதியில் முரண்பாட்டிற்கு வழி வகுக்கிறது. இதுதான் மாவிலாற்றில் நடைபெற்றிருக்கிறது.

அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையே ஏற்கனவே பல்வேறு அரசியல் பூசல்கள் இருக்கின்ற நிலையில், மாவிலாறு அணைக்கட்டு மூடப்பட்டமை ஒரு குறுங்காலத்தில் பூதாகரமாக அரசு புலிகளுக்கிடையிலான முழு அளவிலான யுத்தத்திற்கான ஏது நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற சுமார் 15,000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஒரு இலட்சம் பேருக்கான நீர் விநியோகம் அணைக்கட்டை புலிகள் மூடியதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பல ஏக்கர் கணக்கான விவசாயச் செய்கையும் பாதிக்கப்பட்டு அந்த மக்களின் வாழ்வாதாரம் கேள்விக்குறியாக உள்ளது.

மறுபுறத்தில், விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களான மூதூர் கிழக்கு மற்றும் ஈச்சிலம்பற்று பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமை, உணவு மற்றும் ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்களை அந்தப் பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல தடை விதித்தமை போன்ற காரணங்களாலேயே அணைக்கட்டை மூடுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதாக புலிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால், இந்த நடவடிக்கை அரசு படைகள் வான் தாக்குதலை நடத்துவதற்கும் மற்றும் இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் வழிவகுத்திருக்கிறது. இராணுவத் தளபதி மீது தற்கொலைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட பொழுதும், கெப்பிட்டிக்கொல்லாவவில் பஸ் வண்டி மீது கிளேமோர் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டபோதும் விடுதலைப் புலிகளின் இலக்குகள் மீது விமானத்தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதன் பின்னர், தற்போது மீண்டும் கடுமையான விமானத் தாக்குதல் இடம்பெறுகிறது.

பேச்சுவார்த்தை மூலம் நாகரிகமான முறையில் இரு தரப்பினரும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாதா என்றதொரு கேள்வி எழுகிறது. முறையாக ஒரு தீர்வுப் பொறிமுறை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே எனது கருத்து.

உரிய நேரத்தில் நீர் கிடைக்காது விட்டால் பயிர்கள் வாடிவிடும் என்ற நிலைமை காணப்படுகிறது. இது பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். அணைக்கட்டை மூடி ஆயிரக்கணக்கான மக்களை நிரக்கதி நிலைக்கு ஆளாக்கியமை யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை மோசமாக மீறுகின்ற ஒரு செயலாகும்.

அதேசமயம், இடம் பெயர்ந்துள்ள மக்கள் தமது அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது என்பது அவர்களது அடிப்படை உரிமை. இதற்கு எதிராக செயற்படுவது என்பது அவர்களின் உரிமைகளை மறுதலிக்கின்ற ஒரு நடவடிக்கையாகும். இங்கு உண்மை என்னவென்றால், பொதுமக்களுக்கு மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் தண்ணீர் ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுவது தான். உலகில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தண்ணீரானது இராணுவ ரீதியான ஒரு கருவியாகவும், அரசியல் ரீதியான கருவியாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இது இலங்கையில் அரசியல் ரீதியான கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சினையை மிக எளிமையான ஒரு முரண்பாட்டுக்கான தீர்வுப் பொறிமுறையினூடாக தீர்த்திருக்க முடியும் என்பதேயாகும். மாறாக பெரும் யுத்த முஸ்தீபு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வான்ப்படையினர் பல இடங்களில் தாக்குதல் நடத்தியுள்ளனர். இதற்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாறான தாக்குதல்களில் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள், பலர் இடம்பெயர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், சில தீவிரவாத அரசியல்வாதிகள் தமது குறுகிய அரசியல் இலாபங்களுக்காக இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மக்களின் மனதைத் தூண்டி விடப் பார்க்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் அத்துரலிய ரத்ன தேரர் பொதுமக்களை திரட்டிச் சென்று பலவந்தமாக அணையை திறக்கின்ற முயற்சியை குறிப்பிடலாம். ஒரு நாடகத்திற்கு இது சிறந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால், நடைமுறையில் சாத்தியம் அற்றது.

புத்த பிரானின் வழி வந்தவர்களான இந்த பௌத்த துறவிகள் இவ்வாறு வன்முறைக்குத் தூபமிட்டு பலவந்த முயற்சி மூலம் ஒன்றை சாதிக்க முயல்வது மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமானது. ஷாக்கிய வர்க்கத்தினருக்கும் கோலியவர்க்கத்தினருக்குமிடையே ரோஹினி ஆறு தொடர்பில் முரண்பாடு

ஏற்பட்டபோது எவ்வாறு புத்த பிரான் அமைதி வழியில் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவினார் என்பதை இவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவது பொருத்தமானது. புத்த பிரான் ஷாக்கிய வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர். அவர்களுக்கென்று ஒரு தனியான ராஜ்ஜியம் இருந்தது. அதேபோல, அசுர குணம் படைத்த கோலிய வர்க்கத்தினருக்கென்று ஒரு தனியான ராஜ்ஜியம் இருந்தது. இந்த இரண்டு ராஜ்ஜியங்களுக்கும் இடையில் ரோஹினி ஆறு ஓடுகிறது. இந்த ரோஹினி ஆறு தொடர்பில் இவ்விருவர்க்கத்தினரிடையிலும் பிரச்சினை ஆரம்பமானது. இருவரும் போருக்குத் தயாராகினர். ஆற்றின் இரு பகுதிகளிலும் தமது படைகளை குவித்தனர். இந்த சண்டை பற்றி தனது ஞானத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்ட புத்தர் அதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் பற்றி கவலை கொண்டார்.

இந்தப் பிரச்சினையை எவ்வாறேனும் தடுக்க வேண்டும் என்று திடசங்கற்பம் பூண்ட புத்தர் ஆகாயத்தினூடாக பறந்து வந்து இருபடைகளுக்கும் நடுவே இறங்கினார். யுத்தம் எவ்வளவு தூரம் கொடுமையானது, அர்த்தம் அற்றது என்பது பற்றி இரு தரப்பினருக்கும் உபதேசம் செய்தார். இந்த உபதேசத்தினால் தமது தவறை உணர்ந்த இரு தரப்பினரும் சமாதான வழியில் தமது பிரச்சினையை தீர்த்துக் கொண்டனர். இறுதியில் இரு தரப்பினரி லுமிருந்து தலா 250 பேர் புத்தரின் சீடர்களாகி சமாதானத்திற்காக பாடுபடலாயினர்.

ஆனால், இன்று இலங்கையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், குறுகிய அரசியல் இலாபம் கருதி சில பௌத்த துறவிகள் வன்முறைக்கு தூபமிட்டு வருகின்ற செயற்பாடுகளைப் பார்க்கிறோம். இது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

மாவிலாறு விடயத்தை பொறுத்தவரையில் அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் ஒருவரோடொருவர் பேசுவதன் மூலம் தீர்வு காணமுடியும். அகதி முகாம்களில் உள்ள மக்கள் எந்தவொரு அரசியற் கட்சிகளினதும் அரசியல் விளையாட்டிற்கு பகடைக் காய்களாவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. சேருவிலவில் உள்ள மக்களின் வாழ்வாதார உரிமைகளுக்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றுள்ள சூழலில் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை முழுமையானதொரு இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறது. இரு தரப்பினருக்குமிடையிலான கனதி குறைந்த யுத்த (Low Intensity War) ஒரு வெளிப்படையான முழுமையான யுத்தமாக மாறி வருகிறது.

லெபனானில் இன்று நடைபெறுவது இலங்கையிலும் நடைபெறும் என்று நினைப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். லெபனானில் இஸ்ரேலானது கண்மூடித்தனமான முறையில் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலில் ஈடுபட்டு ஏராளமானோரை கொன்றிருப்பதுடன், அந்த நாட்டின் இறைமையை மீறி வருகிறது.

இலங்கை நிலைமை பற்றி பார்க்கின்ற போது, இலங்கை லெபனான் அல்ல. இரு சமகால நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டு ஒற்றுமை வரைபவர்கள் விசேட நிலைமைகளுக்கிடையிலான முரண்பாடு பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இஸ்ரேல், அமெரிக்காவின் முழு ஆதரவுடன் செயற்படுகின்றது. ஆனால், ஹிஸ்புல்லா இயக்கமோ ஒரு சிறிய படை. இஸ்ரேலின் விமானத் தாக்குதலை அதனால் எதிர்கொள்ள முடியாது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுமக்களை தாக்குவதற்கான தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டாலன்றி அத்தகைய பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய விமானப்படை பலம் இல்லை. ஆனால், அத்தகைய எந்தத் தீர்மானமும் இது வரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

மறுபுறத்தில், விடுதலைப்புலிகளை ஹிஸ்புல்லாவுடன் ஒப்பிட முடியாது. நாட்டிற்கும் அதன் பொருளாதாரத்திற்கும் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஆயுத பலத்தையும் போரிடும் ஆற்றலையும் புலிகள் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாவிலாறு விவகாரத்தில் நடைபெறுகின்றவற்றைப் பார்த்தால் எல்லோருமே மடையர்களாகி விட்டார்களா அல்லது சிறு பிள்ளைத்தனமாக செயற்படுகின்றார்களா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இந்த இறுதி நிலையில் கூட நற்சிந்தை ஏற்பட இடமளிப்போமாக.

இலங்கையில் யுத்தத்தை வேண்டுவது யார்?

பொதுவாகவே யுத்தம் வேண்டாம் என்று தான் எவரும் விரும்புவது போலத் தோன்றும். யுத்தம் மிகவும் கொடுமானதும் பெருநாசத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால் எவருமே தமது சரியான சிந்தனையில் யுத்தத்தை விரும்பமாட்டார் என்பதே கருத்து. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த நிலைமை இலங்கையில் இல்லை. யுத்தத்தில் இருந்து பெரும் நன்மைகளை பெறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும் பணத்தை அவர்கள் யுத்தம் மூலம் சம்பாதிக்கிறார்கள். தமது அரசியல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை சாதித்துக் கொள்வதற்காக ஜனாதிபதியை விடுதலைப் புலிகளுடன் பொருத்தவைப்பதற்கு முயற்சிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதேசமயம், விடுதலைப்புலிகள் யுத்தத்திற்கான ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கட்டுரையில் நாங்கள் சாவின் வர்த்தகர்களைப் (Merchants of Death) பற்றிப் பார்ப்போம். யுத்தத்தின் மூலம் இலாபம் ஈட்டுகின்ற நிறுவனங்களையும் தனிநபர்களையும் தான் இது குறிக்கிறது. இன்று உலகில் அவர்கள் மிகவும் பலமானவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆயுத உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தி வருகின்ற ஏராளமான பாரிய நிறுவனங்களும் சிறிய நிறுவனங்களும் இருக்கின்றன.

கலாஷினிகோவ்ஸ் முதல் மனித குலத்திற்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய நாசகார ஆயுதங்கள் வரை இவற்றின் வகை வேறுபடுகிறது. ஒரே தடவையில் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலும் ஏராளமான ஆயுதங்கள் இன்று தயாரிக்கப்படுகின்றன. யுத்தத்தை மேம்படுத்தி அதனுடாக நன்மை அடையும் பொருட்டு, ஆயுத உற்பத்தியாளர்கள், முகவர்கள், தரகர்கள், நிதியாளர்கள், கடத்தல்காரர்கள் என்று ஏராளமான செயற்பாட்டாளர்கள் இந்த தொழிற்துறையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் “சாவின் வர்த்தகர்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். சட்ட மற்றும் சட்டவிரோதமான

ஆயுத தயாரிப்பு மற்றும் விற்பனை ஊடாக, குறிப்பாக சிறிய ரக ஆயுத விற்பனை மற்றும் தயாரிப்பினூடாக பெருந்தொகை பணத்தை சம்பாதிப்பவர்களுையே “சாவின் வர்த்தகர்கள்” என்கிறார்கள். இவர்கள் முரண்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினருக்கும் ஆயுதங்களை விற்பனை செய்கிறார்கள்.

யுத்தம் மூலம் நன்மையடைவோர் யார்? - ஒரு சர்வதேச பார்வை

உலகின் பாரிய ஆயுத உற்பத்தியாளர்களாக லொக்ஹீட் - மார்ட்டின், போயிங் மற்றும் றேதியோன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர். அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் யுத்த உருவாக்க கொள்கைகளை ஆதிக்கத்தில் இருப்பதற்கு ஆயுத தயாரிப்பில் ஈடுபடும் இந்தக் கூட்டுத்தாபனங்களும் நிறுவனங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. யுத்தத்தில் இருந்து அவர்கள் இலாபம் ஈட்டுவதுடன் அவர்களின் வலுவும் ஆக்கமும் கூட அதிகமாக இருக்கின்றன. இதன் மூலம் அவர்கள் இலாபத்திற்காக யுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று தெளிவான முறையில் கூற முடியும் என்கிறார் யுத்த எதிர்ப்பாளர்கள் சங்கத்தின் இராணுவ மயமாக்கலுக்கெதிரான ஒருங்கிணைப்பாளர் சிமொன் ஹராக். இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பொதுமை என்னவென்றால், தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு நிதி உதவி செய்து அமெரிக்க கொள்கையின் போக்கை ஆதிக்கம் செய்வது தான். ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்காவின் யுத்தமானது அமெரிக்க ஆயுத முகவர்களுக்கு பெருமளவு இலாபத்தை ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கும் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியும். அமெரிக்கா தவிர, பிரிட்டன், ரஷ்யா, செக்கோஸ்லாவியா மற்றும் இந்தியா போன்ற பல நாடுகள் ஆயுத உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றன.

உலகின் வருடாந்த இராணுவ செலவீனம் இன்று 1000 பில்லியன் டொலர்களையும் தாண்டிவிட்டது. உலகம் முழுவதிலும் இன்று 5,000 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான சிறிய ரக ஆயுதங்கள் விநியோகிக்கப் பட்டிருப்பதாக கூறப்படுகிறது. 49 பிரதான முரண்பாடுகளில் 46 முரண்பாடுகளில் ஆயுதங்களின் தெரிவு காணப்பட்டது. இந்த முரண்பாடுகளில் அநேகமானவை ஆயுத கிளர்ச்சி சார்ந்தவையாகவும் உள்நாட்டிற்குரியவையுமாகவே காணப்பட்டன. கணிசமானளவு சேதம் ஒரு புறம் இருக்க, வன்முறையினால் பாதிக்கப்படுகின்ற குடும்பங்களுக்கான செலவு

அளவிட முடியாததாக காணப்படுகின்றது. ஆனால், ஆயுத முகவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆயுதங்களால் மனித குலத்திற்கு ஏற்படும் இழப்பானது அவற்றின் மூலம் அவர்கள் ஈட்டும் இலாபத்திற்கு முன்னால் தெரிவதில்லை.

ஆயுத விற்பனை தொடர்பில் இலங்கையின் நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால், அது திடுக்கிடவைக்கிறது. சிறிய ரக ஆயுதங்களுக்கான மதிப்பீட்டு அமைப்பொன்றை சேர்ந்த ஆய்வாளரான முகாபேயின் கருத்துப்படி, இலங்கை இராணுவத்திலிருந்து தப்பி ஓடிய 52,000 வீரர்களும் விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து ஓடிய ஆயிரக்கணக்கானவர்களும் தாங்கள் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களுடன் தான் சென்றிருக்கிறார்கள். அவரின் மதிப்பீட்டின் படி, ஏறத்தாழ 20,000 துப்பாக்கிகள் சட்டவிரோதமான முறையில் பொது மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 20,000 துப்பாக்கிகள் சட்டவிரோதமான முறையில் பொது மக்களால் பயன்படுத்தப்படுவதானது உலகின் ஆயுதமயமாக்கப்பட்ட நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கையை ஆக்குகிறது. ஒட்டு மொத்தத்தில் அரசு படைகள் மற்றும் விடுதலைப்புலிகள் உட்பட முழு இலங்கையிலும் ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் துப்பாக்கி வகைகள் இருக்கின்றன. இது ஒவ்வொரு 100 பிரஜைகளுக்கும் 10 சுடு ஆயுதங்கள் என்ற அதிர்ச்சியளிக்கும் புள்ளி விபரமாக காணப்படுகிறது. இதன் பின்னணியில் இலங்கையில் குற்றச் செயல்கள் அதிகரிப்பதற்கும் ஒப்பந்த அடிப்படையிலான கொலைகள் அதிகரித்து வருவதிலும் ஆச்சரியம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

தெற்காசியாவிலேயே மிகவும் இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட நாடு இலங்கை தான். இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பாதுகாப்பு செலவீனத்திற்கான சதவீதத்தைப் பார்த்தால் அது தெற்காசியாவில் மட்டுமல்ல முழு உலகிலுமே அதிகமானதாக காணப்படுகிறது.

வருடாந்த பாதுகாப்பு செலவீனமானது 50 பில்லியனில் இருந்து 100 பில்லியன் ரூபாவரை அதிகரித்திருக்கிறது.

யுத்தம் காரணமாக இலங்கையானது, கடந்த தசாப்தத்தில் 400 பில்லியன் ரூபாவிற்கும் அதிகமாக பாதுகாப்பு செலவீனத்துக்காக செலவிட்டிருக்கிறது. மற்றொரு யுத்தம் வெடிக்கின்ற பட்சத்தில், இது இரட்டிப்படையும். ஆயுதக்

கொள்வனவு பற்றிய தகவல்கள் மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை. பத்திரிகை செய்திகளின் படி, இராணுவத்தில் உள்ள சிலரும் பாதுகாப்பு அமைச்சுடன் தொடர்புடைய சிலரும் இராணுவ தளபாட கொள்வனவில் இருந்து பெரும் பணம் பெறுகிறார்கள். மிகச் சமீபத்தைய உதாரணமாக, முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி தயா சந்தகிரிக்கெதிரான ஜனாதிபதி ஆணைக் குழுவைக் குறிப்பிடலாம். 400 மில்லியன் ரூபாவிற்கும் அதிகமான இராணுவ தளபாடக் கொள்வனவு தொடர்பில் அவர் விசாரணைக்குட்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். இது தொடர்பிலான ஊழல் மோசடி விசாரணை நடைபெற்று வருவதால் பாதுகாப்பு அமைச்சின் ஆலோசகராக அவர் நியமிக்கப்படக் கூடாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தடை விதித்திருக்கிறது.

இவ்வாறு முக்கியமான தீர்மானம் இயற்றுவவர்கள் பலர் மீது ஊழல் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன.

2005ஆம் ஆண்டுக்கான முழுமையான கல்விச் செலவீனம் 26 பில்லியன் ரூபாவும், சுகாதார சேவைக்கான செலவீனம் 30 பில்லியன் ரூபாவும் மட்டுமே. ஆயுதக் கொள்வனவுக்கான பணம் இவ்விரு துறைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டால் எப்படியிருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

90 சதவீதமான மக்கள் எழுத்தறிவு உடையவர்கள் என்று இலங்கை பெருமை கூறிக் கொண்டாலும், பெருமளவான சிறுவர்கள் பாடசாலை வசதி, போதிய ஆசிரியர் வசதி மற்றும் நூல் வசதி இன்றியே காணப்படுவதாக ஆய்வொன்று கூறுகிறது. இதே நிலைமைதான் சுகாதாரத் துறைக்கும். வைத்தியசாலைகள் கூடுதல் நோயாளிகளால் நிரம்பி வழிகிறது. இதனால் முறையான சிகிச்சை பெறுவதற்கு நோயாளிகள் பெரும் சிரமப்படுகிறார்கள். கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் வைத்தியசாலையில் அனுமதி பெறுவதற்காக வரிசையில் காத்து நிற்க வேண்டிய நிலைமையுடைய சில இடங்களில் காணப்படுகிறது. வைத்தியசாலைகளில் படுக்கைகளுக்கான பற்றாக்குறை காணப்படுகிறது.

இதே மக்கள் தான் ஆயுத கொள்வனவிற்கான விலையையும் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளின் இராணுவ செலவீனம் பற்றிய தகவல்கள் இல்லை. “யுத்த செலவீனம்” என்ற அண்மைய ஒரு புத்தகத்தின் பிரகாரம், புலிகளின் வருடாந்த வருமானமானது 250 - 300 மில்லியன் டொலர் வரை காணப்படுகிறது. இதன் ஒரு பகுதி புலி உறுப்பினர்களின் செலவுக்காகவும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், கூடுதலான பணம் ஆயுத கொள்வனவிற்காகவே செலவிடப்படுகிறது.

அமெரிக்காவில், அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட மனித உரிமைகள் அமைப்பின் அறிக்கை ஒன்றின் பிரகாரம், இறுதி யுத்தத்திற்காக என்று கூறி புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களிடம் புலிகள் நிதி வசூலித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திடம் இருந்தும் 3,000 டொலர்களும், வர்த்தக நிலையங்களிடமிருந்து 10,000 டொலர்களும் இந் துக் கோவில் களிடமிருந்து 100,000 டொலர்களும் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையில் புலிகள் 100 பில்லியன் ரூபாவுக்கும் அதிகமாக நிதி சேகரித்திருப்பர் என்று கருத முடியும்.

வெளிநாட்டுத் தமிழர்களிடம் பணம் சேகரிப்பதற்கும் அப்பால், பல கப்பல் நிறுவனங்களை செயற்படுத்துவதன் மூலம், வர்த்தக செயற்பாடுகளில் முதலீடு செய்தும், கடத்தல்களின் மூலமும் புலிகள் பெரும் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இவை அனைத்துமே தமது யுத்த இலக்குகளை அடைவதற்குப் புலிகளை ஆயுதக் கொள்வனவில் ஈடுபட அனுமதிக்கிறது.

சட்ட விரோத ஆயுத பயன்பாட்டின் விளைவுள்

இலங்கையில் தொடர்கின்ற உள்நாட்டு முரண்பாடானது சட்ட விரோத ஆயுத பயன்பாட்டுக்கான முக்கிய காரணியாக இருக்கிறது. பல்வேறுபட்ட விதங்களில், இலங்கையின் வன்முறை கலாசாரமானது சட்ட விரோத ஆயுத பயன்பாட்டினால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு சமூக பொருளாதார ரீதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

இன்று வன்முறையானது வேறுபட்ட சமூக மற்றும் இனக்குழுக்களிடையே அதிகரித்திருக்கிறது. தேர்தல் காலங்களில் அரசியல் கட்சி ஆதரவாளர்

களுக்கிடையே மோசமான வன்முறை இடம் பெறுவதற்கும் இந்த சட்ட விரோத ஆயுதப் பயன்பாடு பிரதானமான காரணியாக இருக்கிறது. அரசியல் வாதிகள் தெரிவு செய்யப்படும் பொழுது அவர்களுக்கு துப்பாக்கிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த ஆயுதங்கள் எவ்வாறு அவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது கண்காணிக்கப்படுவதில்லை என்பதுடன் அவர்களின் பதவிக்காலம் முடிவடையும்போது அவை மீள ஒப்படைக்கப்படுவது உறுதிசெய்யப்படுவதில்லை.

பல குடும்பத் தகராறுகள் கூட, இறுதியில் ஆயுத பிரயோகத்தில் முடிவடையும் அளவிற்கு இலங்கையின் நிலைமை இன்று காணப்படுகிறது. முரண்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர்தவிர, ஏனையவர்கள் சட்ட விரோதமாக சுடு கலன்களை வைத்திருப்பது சமாதான முயற்சிக்குப் பாரிய அச்சுறுத்தல் என்பது இங்கு முக்கியமாக சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும்.

குற்றச் செயல்களை மேற்கொள்வதற்கு சட்ட விரோத ஆயுத பயன்பாடு எந்தளவிற்கு அனுசரணையாக இருக்கிறது என்பது தென்னிலங்கையில் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் இதற்கெதிரான காத்திரமான எந்தவொரு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படாமை துரதிர்ஷ்ட வசமானதே. மாறாக, குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்ற குழுக்களுடன் அரசியல்வாதிகளின் தொடர்பு பற்றிய செய்திகளே அதிகரித்து வருகின்றன.

இலங்கையின் ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு பாரிய சவாலாக இந்த சட்ட விரோத ஆயுதங்களின் பயன்பாடு காணப்படுகிறது. பாதுகாப்பு அற்ற ஒரு சூழலில் வாழ்வதான ஒரு உள்ளுணர்வுடனேயே இன்று ஒவ்வொரு இலங்கையரும் வாழ வேண்டியிருக்கிறது.

நாம் ஆரம்பத்தில் பார்த்தது போல, சாவின் வர்த்தகர்கள் மனித குலத்தின் சமூக, சமய மற்றும் கலாசார விழுமியங்கள், பெறுமதிகள் அனைத்தையுமே அர்த்தமற்றதாக்கி மனித வாழ்வின் பெறுமதியை வேட்டு வைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு யுத்தம் என்பது ஒரு பெரும் வியாபாரம்.

யுத்தத்தை வியாபாரமாக கருதி செயற்படும் சாவின் தரக்கள்.

‘நாட்டை யுத்தத்துக்குள் தள்ளும் ஜே.வி.பி. நீதிக்காக பாடுபடுவோரை தாக்கவுள்ளது’

சகவாழ்வுக்கான மன்றத்தின் நிறைவேற்று இயக்குநர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க ‘தினக்குரல்’க்கு விசேட பேட்டி - குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவினரின் என் மீதான விசாரணைகளின் பின்னணியில் சில சக்திகள்

கெப்பிட்டிக்கொல்லாவ தாக்குதலுக்கு கண்டனம் தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஜே.வி.பி. பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்த விதம் தனக்கு கவலையளித்துள்ளது என தெரிவித்துள்ள சகவாழ்வு மன்றத்தின் நிறைவேற்று இயக்குநர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க வட, கிழக்கின் பல பகுதிகளில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக பல தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

கடந்த வாரம் தான் குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினரால் விசாரிக்கப்பட்டதன் பின்னணியில் சில சக்திகள் இருப்பதாக தினக்குரலுக்கு வழங்கிய பேட்டியின் போது கருத்துத் தெரிவித்துள்ள அவர் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது:

கேள்வி: யுத்தம் நிச்சயம் எனவும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் மனித உரிமைகளுக்காக தயாராக வேண்டும் எனவும் கடந்த வாரம் வெளியிட்ட கருத்துகளுக்காக குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினரால் நான்காம் மாடிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். இதனை எவ்வாறு கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: சில விடயங்களை தெளிவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். முஸ்லிம் கவுன்ஸிலிற்கு ஆற்றிய உரையில் கடல்கோள் இருபது நிமிடங்களில் 40,000 பேரை பலி கொண்டது. உள்நாட்டு யுத்தம் 20 வருடங்களில் 60 ஆயிரம் பேரை பலி கொண்டது என குறிப்பிட்டிருந்தேன். மேலும், இயற்கை அழிவுகளுக்கு அப்பால் மனிதர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் பேரழிவுகளும் உள்ளன. எதிர்காலத்தில் நடைபெறக் கூடிய யுத்தமும் இவ்வாறானது

என தெரிவித்திருந்தேன். 'டெய்லி நியூஸில்' வெளியான விடுதலைப்புலிகளின் கடற்படைத் தளபதி சூசையின் பேச்சில் விடுதலைப்புலிகள் தாக்குதலை மேற்கொள்வார்கள் எனவும் இது இறுதி யுத்தத்திற்கான தாக்குதலாக அமையும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தேன். அவர் பலமுனைத் தாக்குதலாக அது அமையுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்குப் பின்னர் தாக்குதல்கள் மீண்டும் ஆரம்பமாகுமென பொங்கியெழும் மக்கள் படை குறிப்பிட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டினேன். தமிழ்ச்செல்வனையும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு அவர் ஆற்றிய உரையையும் மேற்கோள் காட்டினேன். அரசாங்கம் விமானத் தாக்குதலையும் பொதுமக்கள் மீதான தாக்குதலையும் தொடர்ந்தால் மீண்டும் மோதல்கள் ஆரம்பமாகுமென அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். சட்டத்திற்கு புறம்பான படுகொலைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் தெரிவித்திருந்தேன்.

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தான பின்னர் 1000 இற்கும் மேற்பட்டவர்கள் மரணமடைந்துள்ளனர். எனினும், கொலையாளிகள் எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. விசேட அதிகாரங்கள் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை சட்டத்திற்கு புறம்பான கொலைகளை விசாரணை செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொண்டேன். படுகொலைகளில் ஈடுபடும் துணைப்படையினர் குறித்தும் சுட்டிக்காட்டினேன்.

எனது பேச்சு இரு தரப்பையும் பொதுமக்களை படுகொலை செய்ய வேண்டாமென கேட்பதாக அமைந்திருந்தது. மேலும், எதிர்காலத்தில் அதிகரிக்க உள்ள அகதிகளின் எண்ணிக்கையை எதிர்கொள்வதற்கு சர்வதேச சமூகத்தை எச்சரிப்பதும் இதன் நோக்கம்.

என்னை அவர்கள் நான்காம் மாடிக்குக் கொண்டு செல்லவில்லை. இரண்டு குற்றப்புலனாய்வு அதிகாரிகள் என்னிடம் வந்து எனது பேச்சிற்கான ஆதாரம் குறித்து கேட்டனர். மேலும், உள்ளூரிலும் சர்வதேச அளவிலும் நான் நன்கு அறியப்பட்டதால் நான் தெரிவித்த கருத்துகள் தீவிரமாக எடுக்கப்படும் என்றனர்.

பின்னர் நான் நான்காம் மாடிக்குச் சென்று அறிக்கையைக் கையளித்தேன். அது ஒரு மணித்தியாலமே நீடித்தது. ஜே.வி.பி. பத்திரிகையில்

தெரிவிக்கப்பட்டது போல் நான்கு மணித்தியாலம் அல்ல. மேலும், அவர்கள் நட்புடன் நடந்து கொண்டனர்.

நான் எனது உரை தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் புரிந்து கொண்டுள்ளேன். சிலர் எனது உரை பங்குச்சந்தையில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் எனவும் கொழும்பில் வன்முறைகளை உருவாக்கும் எனவும் அஞ்சினர். எனது உரைகள் தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டமை குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நான் இவ்வாறு தொடர்ந்து உரையாற்ற வேண்டும்.

குற்றப்பலனாய்வுப் பிரிவினருக்கு சிலர் அறிவுறுத்தி இருக்கவேண்டும். எதிர்காலத்தில் யுத்தமொன்று சாத்தியம் என்பது குறித்து எவராவது ஆச்சரியமடைவார்களா என்பது குறித்து எனக்கு ஆச்சரியமாகவுள்ளது. சண்டே டைம்ஸில் இக்பால் அத்தாஸ் இது குறித்து எழுதியுள்ளார். 'சண்டே லீடர்' தனது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுதுகின்றது; நோர்வே கூட இதனை சொல்கின்றது.

கேள்வி: நாடு பாரிய மோதலொன்றை வெகு விரைவில் எதிர்நோக்கவுள்ளது என்ற உங்களது மதிப்பீடு குறித்து இன்னமும் நிச்சயமாக இருக்கின்றீர்களா?

பதில்: ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்காணிப்புக் குழுவில் இடம்பெறுவதை விடுதலைப் புலிகள் விரும்பாதது துரதிர்ஷ்டவசமானது. இது நடைபெற்றால் கண்காணிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை 60 இலிருந்து 20 ஆக குறைவடைந்துவிடும். விடுதலைப்புலிகள் தங்களது முடிவை மீள் பரிசீலனை செய்வார்கள் என நான் கருதுகிறேன். ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்த நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவில் இணைந்ததும் அவர்கள் தமது நாட்டின் பிரஜைகளாக செயற்படவில்லை. மாறாக, சட்டபூர்வமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அமைப்பின் உறுப்பினர்களாக செயற்படுகின்றனர்.

வன்முறைகளைக் குறைப்பதற்கு பல விடயங்களை செய்யலாம். இதன் காரணமாகவே ஜெனீவாவில் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்ள தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேவேளை, யுத்த நிறுத்த

உடன்படிக்கை எட்டப்பட்ட சம அந்தஸ்தினைக் குறைப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக் கூடாது. விடுதலைப் புலிகளின் போராளிகளின் போக்குவரத்திற்கு இராணுவ ஹெலிகொப்டரை அனுமதிக்காமல் இருப்பது அர்த்தமற்றது. ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் காலத்தில் இந்த நடைமுறையிருந்தது. மேலும், விடுதலைப்புலிகளின் பிரதிநிதிகள் குழுவை விமான நிலையத்தில் வைத்து நடத்தும் முறைகள் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க உதவப் போவதில்லை.

வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். நேரடியான, மறைமுகமான பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பலவற்றைச் சாதிக்கலாம்.

கேள்வி: சர்வதேச அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் சமீப காலங்களில் சிங்கள கடும் போக்காளர்களினால் கடும் விமர்சனத்திற்குள்ளாகி உள்ளன. முழுமையான யுத்தமொன்று வெடித்தால் எவ்வாறு இந்நிறுவனங்கள் இது போன்ற வசைபாடல்களுக்கு முகங்கொடுக்கப் போகின்றன? யுத்தத்தினால் உருவாகும் மனிதாபிமான நெருக்கடிகள் மிக மோசமாக இருக்கும் அல்லவா?

பதில்: ஜே.வி.பி.யினதும் ஜாதிக ஹெல உறுமயவினதும் நிலைப்பாடுகள் பிழையான வழியிலானவை. கடல்கோள் நெருக்கடியை சிறப்பாகக் கையாண்ட சர்வதேச அரச சார்பற்ற அமைப்புகளை எவ்வாறு தாக்கலாம்? அவர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுமாறு கேட்கப் போகிறார்களா? கடல்கோள் காலத்தில் ஜே.வி.பி.யும் ஜாதிக ஹெல உறுமயவும் என்ன செய்தன. சர்வதேச அரச சார்பற்ற அமைப்புகளும் ஏனைய அரச சார்பற்ற அமைப்புகளும் சர்வதேச சமூகத்தின் ஒரு பகுதி. இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது சமாதானத்தையும் நீதியையும் வலியுறுத்தும் அரச சார்பற்ற அமைப்புகளே தாக்குதலுக்கும் விமர்சனத்திற்கும் உள்ளாகியுள்ளன. அவர்கள் அதிகளவு செல்வாக்கு செலுத்துவது குறித்து இவர்கள் கவலை கொண்டுள்ளனர். உதாரணத்திற்கு அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் வெளிநாடுகளிலும் பணத்தைப் பெறுவதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அப்படியானால், ஜே.வி.பி. என்ன செய்கின்றது. அவர்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெருமளவு பணத்தைப் பெறுகின்றனர். அவர்கள் வெளிப்படையா

னவர்கள் அல்ல. அவர்கள் தங்களது கணக்குகளை வருமானவரி அதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பிப்பதில்லை. அதேவேளை, அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் தங்களுக்கு நிதி வழங்குபவர்களுக்கு பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும். மற்றும் தொடர்ச்சியான கணக்காய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளைப் பயமுறுத்தி மிரட்டுவதற்கு ஜே.வி.பி. முயல்கின்றது. சமாதானத்திற்காக பாடுபடுபவர்களை, அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளை விசாரணை செய்ய பாராளுமன்ற தெரிவு குழுக்கள் உள்ளன.

ஜே.வி.பி.யிடம் தங்களால் துரோகிகளென அழைக்கப்படும் பத்திரிகையாளர்களினதும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளினதும் தலைவர்களினதும் பட்டியல் உள்ளது.

சமாதானத்திற்காகவும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீவிற்காகவும் பாடுபடும் அனைவரும் துரோகிகள். 1988 - 89 களில் 'தேசப்பற்று' என்ற பெயரில் ஜே.வி.பி. என்ன செய்தது என்பது எமக்குத் தெரியும். இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையை ஆதரித்த 6000 பேரினை அவர்கள் கொலை செய்தனர்.

ஜே.வி.பி. நாட்டை இன்னுமொரு யுத்தத்தை நோக்கித் தள்ளுகின்றது. இதன் பின்னர் அவர்கள் தமது சொந்த மக்களுக்கு எதிராகவே யுத்தத்தை மேற்கொள்வர். சமாதானத்திற்காகவும் நீதிக்காகவும் பாடுபடும் அனைவரையும் தாக்குவர்.

கேள்வி: ஆங்கில ஊடகமொன்றிற்கு அளித்த பேட்டியில், யுத்தம் வெடித்தால் அதற்கான முக்கிய பொறுப்பு விடுதலைப்புலிகளையே சாரும் எனக் கூறியிருந்தீர்கள். விடுதலைப்புலிகள் எவ்வகையான நெகிழ்ச்சிப் போக்கை காட்ட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

பதில்: தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அரசாங்கம் அரசியல் தீர்வொன்றை முன்வைக்கவில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சமஷ்டி முறையை நோக்கி முன்னேறுவது, நகர்வது அவசியம் என நான்

கருதுவதால் ஒற்றையாட்சி முறைமை குறித்து மீள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடே.

அரசாங்கம் இதுவரை இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க மறுத்துள்ளது. அதேவேளை, இணைத்தலைமை நாடுகளும் இந்தியாவும் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அரசியல் தீர்வை முன்வைக்குமாறு கேட்டுள்ளன. தென்பகுதியிலும் அரசியல் தீர்வை பொதுவாக விரும்பும் சக்திகள் பொதுவில் சமஷ்டித் தீர்வை ஏற்றுக்கொண்டு உள்ளன.

ஜனாதிபதியாக மகிந்த தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் வன்முறைகள் குறிப்பிடத்தக்களவிற்கு அதிகரித்து உள்ளதாகக் கருதுகின்றேன்.

பொங்கியெழும் மக்கள் படையின் கிளேமோர் தாக்குதல் பொதுமக்களுக்கு பாரிய துயரங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளன. விடுதலைப்புலிகளின் சீற்றம் மிகுந்த உரைகளும் உள்ளன. இதன் மூலம் அரசாங்கம் இன்றைய நிலைக்கு காரணமில்லை என சொல்ல வரவில்லை.

தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களாலும், சட்ட விரோத குழுக்களாலும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் மீதும் பொதுமக்கள் மீதும் கடும் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவையனைத்தும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். இரு தரப்பும் இதில் உறுதியாக இருந்தால் இது சாத்தியம்.

கேள்வி: வட, கிழக்கில் இடம்பெறும் சட்ட விரோத கொலைகள் குறித்து, வெளியிடப்பட்டுள்ள கவலை குறித்து?

பதில்: எனது வாழ்நாள் முழுவதும் நான் சட்ட விரோத படுகொலைகள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக போராடி வந்துள்ளேன். ஜெயவர்த்தன காலத்தில், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகளுக்கு எதிராக மார்ட்டின் எனாலஸ் மற்றும் இன்டர்நஷனல் அலேர்ட் ஆகியன பிரசாரத்தை மேற்கொண்டன.

இதேபோன்று, முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போதும் கிழக்கில் மகுதிகள் மீது தாக்குதல் மேற் கொள்ளப்பட்ட போதும் நாங்கள் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துள்ளோம்.

சட்ட விரோத படுகொலைகள் இடம்பெறுவதை அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட நான் என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்துள்ளேன். கெப்பிட்டிக் கொல்லாவவில் பேருந்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலுக்கு எதிரான பிரேரணையை ஜே.வி.பி. கொண்டு வந்தவிதம் எனக்கு கவலையளித்துள்ளது.

இது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய தாக்குதல். அதேவேளை, திருகோணமலை, ஊர்காவற்றுறை, மன்னார், பேசாலை போன்ற இடங்களில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக தாக்குதல் இடம்பெற்றுள்ளது. அவர்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள். சில ஊடகங்கள் சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான தாக்குதலை மாத்திரம் கண்டிக்கின்றன.

இணைத் தலைமை மாநாடு உணர்த்துவது என்ன?

துணை இராணுவ குழுக்களின் செயற்பாடு தொடர்பில் விசாரணை செய்வதற்கு
கயாதீன ஆணைக்குழு நிறுவப்பட வேண்டும்

ஐப்பானின் தலைநகர் டோக்கியோவில் கடந்த செவ்வாய்க்கிழமையன்று நடைபெற்ற இணைத்தலைமை நாடுகளின் மாநாடானது கடந்த காலங்களில் இருந்து பெரிதும் மாறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இதற்கு முன்னர் ஒஸ்லோவில் நடைபெற்ற இணைத்தலைமைகளின் மீளாய்வுக் கூட்டத்தில் கூட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் தமது எதிர்கால ஈடுபாட்டை மீளாய்வு செய்வதற்கும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் தீர்மானித்திருந்தனர். அவர்களின் இந்த நிலைப்பாடு தற்போது டோக்கியோவில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் மீள உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

டோக்கியோ கூட்டத்தில் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை தொடர்பில் அரசாங்கம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான இணைத்தலைமை நாடுகளின் விமர்சனமானது மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகள் வன்முறைகள், பயங்கரவாதத்தை கைவிடவேண்டும் என்றும், ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் அரசியல் தீர்வு காண வேண்டிய தேவைகள் தொடர்பான அரசியல் ரீதியான இணக்கப்பாட்டுக்கு வருவதற்கான விருப்பத்தை அவர்கள் வெளிக்காட்ட வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மறுபுறத்தில், தமிழ் மக்களின் நியாயபூர்வமான துன்பங்களுக்கு தீர்வு காண்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று இணைத்தலைமைகளின் கூட்டத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தடவையாக, தமிழ் மக்களின் துயரங்கள் துடைக்கப்படவில்லை என்று இணைத்தலைமைகள் பகிரங்கமாக சாடியிருக்கின்றன. முஸ்லிம்கள் உட்பட இலங்கையினது உரிமைகளை

பரந்தளவில் உள்ளடக்கும் விதத்திலான புதிய ஆட்சி முறையினை கொண்டு வருவதற்கான அரசாங்கத்தின் முன்வருகையின் அவசியத்தை அவர்கள் குறிப்பாக வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மனித உரிமைகளை இரு தரப்பினருமே துஷ்பிரயோகம் செய்வது பற்றியும், குற்றமிழைப்பவர்கள் தண்டனை பெறாத ஒரு கலாசாரத்தை அவர்கள் உருவாக்கி இருப்பது குறித்தும் இணைத்தலைமைகள் தமது கவலையை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றன.

ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயங்களை இரு தரப்பினரும் நிறைவேற்ற தவறியமை பற்றி சுட்டிக்காட்டியுள்ள அவர்கள், கருணா மற்றும் ஈ.பி.டி.பி.யில் உள்ள வன்முறை சக்திகள் உட்பட ஆயுதக் குழுக்களின் தாக்குதல்களை தடுக்க அரசாங்கம் தவறியிருப்பதாகவும் குற்றஞ்சாட்டி இருக்கிறார்கள்.

இணைத்தலைமைகள் வெளியிடுகின்ற வழமையான அறிக்கைகளில் இருந்து வேறுபட்டு காணப்படும் மற்றொரு விடயமாக, சிவில் அமைப்புகள் மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடு மீதான அவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ள கரிசனை காணப்படுகிறது.

சமாதான முயற்சியில் சிவில் சமூகத்தினதும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினதும் ஈடுபாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி இருப்பதுடன், இந்த அமைப்புகள் தொடர்பான விமர்சனங்கள் மற்றும் பகிரங்கமான தாக்குதல்கள் குறித்து கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமாக அழுத்தியுரைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு முக்கிய விடயம் என்னவென்றால், யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை பேண தவறுகின்ற பட்சத்தில் விடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற எச்சரிக்கை தான். இதனை செய்ய தவறுகின்ற பட்சத்தில், விடுதலைப்புலிகள் மேலும் தனிமைப்படுத்தப்படுவர் எனவும், அரசாங்கத்தை பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கான சர்வதேச ஆதரவு குறைத்துக் கொள்ளப்படும் எனவும் மிகத் தெளிவாக எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒட்டுமொத்தத்தில் இணைத்தலைமை நாடுகள் எதனை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றன என்றால், இலங்கைப் பிரச்சினை தொடர்பில் இந்தியா கொண்டிருக்கின்ற நிலைப்பாட்டைத் தான் பேச்சுவார்த்தை மூலம் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அதன் இறைமை, சுயாதிபத்தியம் என்பவை பாதுகாக்கப்படுகின்றதும், சகல இன மக்களினதும் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையிலுமான 'சமஷ்டி' அடிப்படையிலான தீர்வையே இந்தியா வலியுறுத்தி வருகிறது.

இதனைத்தான் இணைத்தலைமைகளும் இம்முறை முதல் தடவையாக வலியுறுத்தி இருக்கின்றன.

இணைத்தலைமைகளின் மாநாட்டு விளைவுகள் என்ன?

இணைத்தலைமைகள் எனும் பொழுது அது இலங்கையை சமாதான முயற்சிகள் தொடர்பிலான ஒரு பொறுப்பை கருதுகிறது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையைக் கடைப்பிடிக்க தவறுகிற பட்சத்தில் இரு சாராருமே இழக்க நேரிடும். அரசாங்கமானது மிகவும் அவசியமான சர்வதேச ஆதரவு மற்றும் அன்புடைமையை இழக்கும். புலிகள் மேலும் தனிமைப்படுத்தப்படுவர். ஒட்டுமொத்தத்தில் அவர்களின் வலியுறுத்தல் என்னவென்றால், அரசியல் தீர்வுக்காக பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வாருங்கள் என்பது தான்.

தெற்கைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு, கிழக்கு மக்களின் முக்கியமான அடிப்படை பிரச்சினைகளை தீர்ப்பது தொடர்பில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக, வடக்கு - கிழக்கில் புனர்வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு, தனது தேர்தல் பிரசாரத்தில் உறுதியளித்திருந்தபடி, புனரமைப்பு அபிவிருத்திக்கான முகவர் அமைப்பை (RADA) ஏற்படுத்த வேண்டும். இதுவரை அத்தகைய எந்தப் பொறிமுறையும் உருவாக்கப்படவில்லை. இத்தகைய ஒரு பொறிமுறை ஏற்படுத்தப்படுவது தற்போது மிகவும் அவசரமானதும் அவசியமானதுமாகும்.

அத்துடன், ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ பரந்தளவிலான அதிகார பரவலாக்க ஏற்பாடு ஒன்றினை விடுதலைப் புலிகளுக்கு முன்மொழிவது அவசியமானது. அடுத்ததாக, எத்தகைய இடர்களை எதிர்கொண்ட போதிலும் ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தையின் இணக்கப்பாடுகள் நிறைவேற்றப்படுவதை அவர் உறுதிசெய்ய வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கில் இடம்பெற்று வருகின்ற கொலைகளை விசாரணை செய்து குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதை ஜனாதிபதி உறுதிப்படுத்துவதும் மிக அவசியமானது.

விடுதலைப்புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் வன்முறைகளை தொடர்ந்தும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும், தொடர்ந்தும் அவ்வாறு செயற்பட்டால் மேலும் அவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்படுவர். இணைத் தலைமைகள் எச்சரித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. எனவே, வன்முறைகள் மற்றும் அரசியல் படுகொலைகளை புலிகள் நிறுத்துவதுடன், மக்கள் படையை ஊக்கப்படுத்தி மேற்கொள்ளும் தாக்குதல்கள் குறிப்பாக, கிளேமோர் தாக்குதல்களில் இருந்து அவர்கள் விலகி நிற்கவேண்டும்.

மேலும், எவ்வாறு இந்நாட்டு இன முரண்பாட்டிற்கு ஒரு அரசியல் தீர்வை காணமுடியும் என்ற தமது வெளிப்பாட்டை புலிகள் தெரிவிக்க வேண்டும். இலங்கை பிரச்சினைக்கு யுத்தம் ஒரு தீர்வு அல்ல என்பதை இரு தரப்பினருமே நன்றாக அறிவர். யுத்தம் இரு தரப்பினருக்கும் பயங்கரமான ஒரு அழிவை ஏற்படுத்தும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் இராணுவத்தினருக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் முன்னர் இடம்பெற்ற சாதாரண சந்திப்புகள் மீளவும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் முக்கியமாக, இரு சாராருக்குமிடையே தற்செயலாக ஏற்படக்கூடிய பிணக்குகள், விவகாரங்களை தீர்த்துக் கொள்ளுகின்ற வகையில் தொலைபேசி தொடர்பு போன்ற ஏதேனுமொரு தொடர்பாடல் பொறிமுறை, அரச மற்றும் விடுதலைப்புலிகளின் சமாதான செயலகங்களுக்கு இடையில் அல்லது அரச - புலிகளுக்கு இடையிலான ஏதேனுமொரு மட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதிகரித்து வருகின்ற கொலைகளை தடுக்க முடியாதவர்களாக பொலிஸார் காணப்படுகின்றனர். அண்மைக்காலத்தில் ஏறத்தாழ 1000

பேர் வரை கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எவருமே இதுவரை கைது செய்யப்படவில்லை. பொலிஸாரின் வினைத்திறன் இன்மையும் செயற்றிறன் இன்மையுமே இதற்கு காரணம். பொலிஸார் மீது பொதுமக்களுக்கு நம்பிக்கை அற்றுப்போய்விட்டது.

ஆகவே, துணை ஆயுதக் குழுக்களின் செயற்பாடுகள் மற்றும் கொலைகளை விசாரணை செய்வதற்கு சுயாதீனமாக விசேட ஆணைக்குழு ஒன்று அமைக்கப்படுவதற்கு நான் ஆலோசனை கூறுகின்றேன். இதன் மூலம் 'சாட்சி பாதுகாப்பை' வழங்க முடியும். மக்கள் இரகசியமான முறையில் நம்பகமான முறையில் இங்கு சாட்சி கூற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். பரந்தளவிலான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு அதன் காத்திரமான செயற்பாடு உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். தென்னாபிரிக்கா மற்றும் குவாட்டமாலாவில் இத்தகைய ஆணைக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தென்னாபிரிக்காவில் அமைக்கப்பட்ட "கோல் ஸ்மித்" என்ற ஆணைக்குழு வன்முறைகளில் பொலிஸாரின் பங்களிப்பு குறித்து விசாரணை நடத்தியிருந்தது.

அடுத்தவாரம் ஒஸ்லோவில் நடைபெறவிருக்கின்ற அரசு - புலிகளுக்கிடையிலான சந்திப்பு சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான மற்றொரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது. இருதரப்பினரும் சமாதானத்தின் மீதான தமது பற்றுறுதியினை வெளிப்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான முறையில் ஒஸ்லோ சந்திப்பை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வடக்கு - கிழக்கிற்கு எத்தகைய அதிகார பரவலாக்கத்தை வழங்கலாம் என்பது தொடர்பில் அரசியல் தீர்வு திட்டம் ஒன்றை தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ தற்போது மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை முக்கியமானதும், வரவேற்றகத்தக்கதுமாகும்.

வரப்போவது போரா சமாதானமா?

சமாதானத்திற்காக அவா கொண்டுள்ள இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் யுத்தத்திற்கான தமது எதிர்ப்பை சாத்தியமான ஒவ்வொரு வழியிலும் வெளிப்படுத்துவதற்கான நேரம் இது

சர்வதேச பின்னணி

உலகம் முழுவதிலுமான பிரதானமான ஆயுத முரண்பாடுகள் தொடர்பாக அண்மையில் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தேன். கடந்த ஒரு தசாப்த காலத்திற்கு முன்னிலிருந்து இந்த முரண்பாடுகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் குறைவடைந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிந்தது. கடந்த இரண்டு தசாப்த காலங்களாக உலகம் முழுவதிலும் 32 ஆயுத முரண்பாடுகளை கண்காணித்து வருகின்ற எஸ்.ஐ.பி.ஆர்.ஐ. என்ற வருடாந்த புத்தகத்தின் பிரகாரம், 2004 ஆம் ஆண்டளவில் இந்த எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ அரைவாசியாக குறைவடைந்து இருக்கிறது. 17 முரண்பாடுகளே பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன.

2001 செப்டெம்பர் 11 ஆம் திகதியன்று அமெரிக்கா மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதலுடன் உலகம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மாற்றமடைந்திருக்கிறது என்ற யதார்த்தமும் இங்கு முக்கியமான மற்றொரு காரணி. செப்டெம்பர் 11 இற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான சர்வதேச கூட்டணியானது, அரசியல் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு பயங்கரவாத வழிமுறைகளை மேற்கொள்கின்ற கெரில்லா அமைப்புகளுக்கு எதிராக கண்டிப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்ற நிபந்தனைகளை தோற்றுவித்திருக்கிறது.

மற்றைய காரணம் என்னவென்றால், தமது சொந்த நாடுகளில் பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் உலக மயமாதல் ஆகியவை ஆயுத போராட்ட உபாயங்கள் தொடர்பில் மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அமைப்புகளை கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறது.

இலங்கைப் பின்னணி

2010 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் முரண்பாடு தொடருமா என்பதையே மேலே விபரிக்கப்பட்ட பின்னணியின் அடிப்படையில் நாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. 2010 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் பிரச்சினை தொடர்ந்தால், இன்னும் சில வருடங்களில் 10-12 சதவீத வளர்ச்சியை அடைய விரும்புகின்ற ஏனைய ஆசிய நாடுகளுக்கு பின்னே இலங்கை தொடர்ந்தும் 5 சதவீதத்துடன் பின்தங்கிவிடும்.

இலங்கையின் முரண்பாடு 2010 ஆம் ஆண்டையும் தாண்டிச் செல்லுமா என்ற கேள்விக்கு எதிர்காலத்தில் கூர்ப்படையக்கூடிய மூன்று 'எதிர்கால விளக்கங்களை' இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. உண்மையில், எதிர்காலத்திற்கு உரிய போக்குகளை எதிர்வு கூறுவதற்கு 'விளக்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவது' சிறப்பானதொரு கருவியாக இல்லை என்ற போதிலும், என்ன நடைபெறக்கூடும் என்ற சாத்தியமான பரிமாணங்களை உய்த்தறிந்து கொள்வதற்கு அவை உதவ முடியும்.

இரண்டாம்கட்ட ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தை ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதாலும், இரு சாராருமே வன்முறைகளை நிறுத்துவதற்கான தமது கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றாமையாலுமே இத்தகையதொரு ஆய்வை மேற்கொள்வதற்கு நான் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறேன். வன்முறை, ஆயுதப் படைகளுக்கு எதிரான கிளேமோர் தாக்குதல் மற்றும் இராணுவ தளபதி மீதான தற்கொலை குண்டுத் தாக்குதல் ஆகியவை காரணமாக சர்வதேச சமூகம் மற்றும் ஏனையவர்களால் விடுதலைப்புலிகள் கடுமையாக கண்டிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள்.

விடுதலைப்புலிகள் மீதான கனடிய அரசாங்கத்தின் தடை மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தினால் அவர்கள் மீது தடை விதிக்கப்படுவதற்கு எடுக்கப்படவிருக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆகிய அச்சுறுத்தல்களுடன் இது ஏற்பட்டிருக்கிறது. மறுபுறத்தில், திருகோணமலையில் தமது முன்னணி ஆதரவாளரான விக்னேஸ்வரனின் கொலை மற்றும் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளிலும் அரசு கட்டுப்பாடற்ற பகுதிகளிலும் அரசு படைகளினால் தமது உறுப்பினர்கள் கொல்லப்படுவது குறித்து விடுதலைப்புலிகள்

ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும், திருகோணமலை மரக்கறி சந்தையில் இடம்பெற்ற குண்டுவெடிப்பு வன்முறையைத் தோற்றுவித்தது. சிங்களக் காதையர்கள் தமிழ் மக்களைத் தாக்கி உயிர்ச் சேதத்தை ஏற்படுத்தியதுடன், கடைகளையும் தாக்கி சொத்துகளுக்கும் சேதம் விளைவித்தனர். குறிப்பிடப்பட வேண்டிய மற்றொரு விடயம் என்னவென்றால், இரு தரப்பினருமே தமது ஆயுதப் படைகளை அதிகளவிற்கு ஆயுத ரீதியாக பலப்படுத்தி வருகிறார்கள். இலங்கை இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதன் தேய்வடைந்து போயிருக்கும் ஆயுத மற்றும் உபகரண கையிருப்பை பூரணப்படுத்து வதற்காக இராணுவ தளபதி சரத் பொன்சேகா கடந்த ஜனவரியில் மூன்று மாத கால அவகாசம் கேட்டிருந்ததுடன் இராணுவ மற்றும் புலனாய்வுப் பிரிவுகளில் பாரியதொரு மீள் ஒழுங்கமைப்பிற்கும் அழைப்பு விடுத்திருந்தார். இவ்வாண்டுக்கான பாதுகாப்பு செலவீனத்திற்கு 96 மில்லியன் ரூபாக்களை அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது பாதுகாப்பிற்கான வரவு - செலவுத் திட்டத்தில் 30 சதவீத அதிகரிப்பாகும்.

மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புலிகளோ, தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமைத்துவத்தில் தமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும், 2006 ஆம் ஆண்டில் போராட்டத்திற்காக தயாராகிக் கொண்டிருப்பர் என்று கடந்த நவம்பர் மாவீரர் நாள் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

ஜனாதிபதியாக மகிந்த ராஜபக்ஷவின் தலைமைத்துவத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கப் போவதாகவும் கூறியிருந்தனர்.

இறுதி யுத்தத்திற்காக என்று கூறி விடுதலைப்புலிகள் வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களிடம் பெருந்தொகைப் பணத்தை சேகரித்து வருகின்றனர். தலா ஒரு குடும்பத்திடமிருந்து 2000 -5000 டொலர் பணமும், வர்த்தக நிலையங்களிடம் 10,000 - 100,000 டொலர் பணமும், இந்து ஆலயம் ஒன்றிலிருந்து வருடாந்தம் 100,000 - 1 மில்லியன் டொலர் பணமும் என்ற அடிப்படையில் நிதி சேகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. யுத்த முயற்சிக்காக இவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அது ஒரு மில்லியன் டொலரையும் தாண்டுகிறது. அத்துடன், இலங்கை அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விடவும் கூடுதலானது.

இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்ற மூன்று வெவ்வேறு விளக்கங்களாவன:

1. இரு தரப்பினராலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கனதி குறைந்த யுத்தமும் வெளிப்படையான நடவடிக்கைகளும், சிலவேளைகளில் இது 'பதிலுரிமையாளர் யுத்தத்தினூடாக' மேற்கொள்ளப்பட்டது.
2. புதியதொரு அதிகார சமனிலையின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்துடன் மீளவும் பேச்சுவார்த்தை நடாத்துவதற்காக விடுதலைப்புலிகளினால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதல்களை நடத்துதல்.
3. இருதரப்பினராலும் முழு அளவிலான யுத்தம்.

கனதி குறைந்த யுத்தம்

கனதி குறைந்த யுத்தம் அல்லது பதிலுரிமையாளர் யுத்தம் என்ற நிலைமை தான் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதில் இருந்தான நிலைமையை ஆளுகை செய்திருக்கிறது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதில் இருந்து குறிப்பாக, வடக்கு - கிழக்கில் 850 படுகொலைகள் இடம்பெற்று இருக்கின்றன. முதல் இரண்டு வருடங்களிலும் இடம்பெற்ற கொலைகளானவை, அரசு புலனாய்வுத்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் புலிகளுக்கு எதிரான அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தனிநபர்கள் ஆகியோருக்கு எதிரான விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் கொலைகள் மற்றும் கொலை செயற்பாடுகளின் விளைவு காரணமானதே ஆகும். கருணாவின் தோற்றத்துடன், அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் கொலைகளின் எண்ணிக்கை பெரிதும் அதிகரித்தது. இதன் எண்ணிக்கை 650 இற்கும் அதிகமானது. மட்டக்களப்பில் மட்டும் 250 இற்கும் அதிகமான விடுதலைப்புலிகளின் உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயம் என்னவென்றால், கொல்லப்பட்டவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் அதிகமானவர்கள் பொதுமக்களாவர்.

வன்முறைகளை தம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று இருதரப்பினரும் வெளிப்படுத்தி இருக்கின்ற போதிலும், ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின்னரான அதிகரித்த கொலைகள், இருதரப்பினருமே இணக்கம் காணப்பட்ட

விடயங்களைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமல் இருக்கின்றமையைக் காட்டுகிறது. கனதி குறைந்த இந்த யுத்தம் முடிவிலியான ஒரு தொடர்தானா? முழுமையான ஒரு யுத்தத்தை விடவும் யுத்தமுமில்லை, சமாதானமுமில்லை என்ற நிலைமை மேலானது என்று சிலர் வாதிடக்கூடும். ஆனால், இந்த கனதி குறைந்த யுத்தமானது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஒரு முழுமையான யுத்தத்திற்கான ஒரு முன் நிகழ்வா என்பதே இங்கு தொடுக்கப்பட வேண்டிய கேள்வி.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம்

யாழ்ப்பாணம் அல்லது திருகோணமலையைக் கைப்பற்றும் நோக்கத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதலுக்கு விடுதலைப்புலிகள் தயாராவர் என்பதை இந்த விளக்கம் கூறுகிறது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் எல்லைக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு சாதகமாக இருந்த சமயத்தில் தான், யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் எல்லைக் கட்டுப்பாடு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. எவ்வாறெனினும், புலிகளின் இந்த எல்லைக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 10 சதவீதத்திற்கும் குறைவானதேயாகும். யாழ்ப்பாணம் மற்றும் திருகோணமலை ஆகியவற்றை புலிகள் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த எல்லைக் கட்டுப்பாடு அனுமதிக்கவில்லை. இதனை அடைவதற்கான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதலானது, அதிகார சமனிலையை மாற்றம் செய்வதுடன் பலமான நிலையில் புலிகள் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு பிரவேசிப்பதற்கு உதவும்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் என்ற இந்த விளக்கத்தில் நாட்டின் பொருளாதார சொத்துகளுக்கு பெரு நாசத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற வகையில், யுத்தமானது மீண்டும் ஒருமுறை கொழும்பை அடையும் என்பதையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்தமானது இறுதியில் முழு அளவிலான யுத்தத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்றே நான் சொல்வேன்.

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க காலத்திலான பேச்சுவார்த்தை முறிவை ஆராய்ந்து பார்த்தால், பேச்சுவார்த்தை செயன்முறையில் பரஸ்பர

நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஏற்பட்ட முறிவு கடற்படைக் கப்பல் மீது விடுதலைப்புலிகள் தாக்குதல் நடத்துவதற்கு இட்டுச் சென்றதுடன், அரசாங்கம் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கும் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வருவதற்குமான ஒரு சமிக்ஞை என்று கருதப்பட்டது.

ஆனால், என்ன நடந்தது என்றால், 'சமாதானத்திற்கான யுத்தம்' என்ற உபாயத்தினூடாக விடுதலைப்புலி களுக்கு எதிரான முழு அளவிலான யுத்தத்தை ஜனாதிபதி பிரகடனம் செய்தார்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் நிகழக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், அரசாங்கம் தற்காலிகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பின்வாங்கும். ஆனால், தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேச ரீதியாகவும் விடுதலைப்புலிகளுக்கு சவால் விடும் வகையில் தன்னை மீள ஒழுங்கமைக்கும்.

முழுமையான யுத்தம்

முழுமையான யுத்தம் என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. ஏன் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதென்றால், இந்த யுத்தமானது, 'பொருளாதார வலிமைமிக்க இலங்கை' என்ற எதிர்பார்ப்புகளைத் தகர்ப்பதுடன், எமது எதிர்கால சிறார்களின் பரம்பரைகளை துன்பத்தில் ஆழ்த்தும். இருதரப்பினரிடமும் உள்ள ஆயுத இருப்பு மிக அதிகமானது என்பதுடன், பெரும் நாசத்தை ஏற்படுத்தும் ஆயுதங்களையும் அவர்கள் பயன்படுத்துவர்.

கடந்தகால யுத்த அனுபவங்களைப் பார்த்தால், முழு அளவிலான யுத்தம் என்பது மரபு ரீதியானதாகவும், கெரில்லா பாணியிலானதாகவும், ஆகாய மற்றும் கடல்வழி யுத்தமானதாகவும் இருக்கும்.

இராணுவத்தின் தற்போதைய எண்ணிக்கை 150,000 அத்துடன் மேலும், 50,000 இனால் இது அதிகரிக்கப்படும். கருணாவின் துணையுடன் யுத்தத்தை தம்மால் வெல்ல முடியும் என்று பாதுகாப்புத்துறை செயலாளர் தெரிவித்து இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில்,

கருணாவுக்கு ஒரு காலாட்படை வழங்கப் படுவதுடன், வன்னியில் புலிகளுக்கெதிரான சண்டையில் அவர் ஈடுபடுவார்.

தமிழ்நாட்டில் நடைபெறும் தேர்தலும் சமநிலையில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் புலிகளுக்கு சார்பாக பெருமளவிலான ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெறும். பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான ஒரு சர்வதேச கூட்டணியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயலும். யுத்தம் பற்றி எடுத்தியம்புபவர்களின் கருத்துப்படி, கிளிநொச்சியை நிர்மூலம் செய்வதற்காக இலங்கையின் கடற்பரப்பில் அமெரிக்கா ஒரு யுத்தக் கப்பலை நிறுத்தக்கூடும்.

மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புலிகளோ, தமது படை பல பிரயோகத்தை வடக்கில் கவனம் செலுத்துவர். குறிப்பாக, யாழ். குடாநாட்டில் 40,000 படையினரைப் பணயக் கைதிகளாகப் பிடிப்பதற்கு எத்தனிப்பர். திருகோணமலையில் உள்ள கடற்படை முகாமைக் கைப்பற்றுவதுடன், பொருளாதாரத்தை சீகூலைக்கும் நோக்கத்துடன் கொழும்பில் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்களை மேற்கொள்வதற்கும் அவர்கள் முயற்சிப்பர்.

இத்தகையதொரு முழு அளவிலான யுத்தத்தின் விளைவுகள் அளவிட முடியாதது. நவீன ஆயுதங்களின் கையிருப்பின் அடிப்படையில் இருதரப்பிலுமே 10,000 இற்கும் அதிகமான சேதாரம் ஏற்படும். இந்தியா மற்றும் ஏனைய இடங்களுக்கு பெரும் எண்ணிக்கையான அகதிகள் படையெடுப்பர்.

பொருளாதாரம் பெரும் அழிவில் இருக்கும். இவ்வாண்டின் உல்லாசப் பயணிகளின் வருகை 600,000 ஆக இருக்கின்ற நிலைமை அப்போது 100,000 இற்கும் குறைவாக வீழ்ச்சியடையலாம். காப்புறுதிக் கட்டணம் உயர்வடைவதுடன் ஏற்றுமதி தொழிற்றுறை பெரிதும் பாதிக்கப்படும். வெளிநாட்டு முதலீடு வீழ்ச்சியடைவதுடன் பங்குப் பரிமாற்றமும் குறைவடையும். அரசியல் நெருக்கடி புதிய கூட்டமைப்புகளுக்கும் புதிய ஒழுங்கமைப்புகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும்

யுத்தத் தடுப்பு

அத்தகையதொரு யுத்தம் தடுக்கப்பட முடியுமா? நவீன யுத்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், யுத்தத்தில் எவருமே வெற்றியாளர்கள் அல்லர். மாறாக, அனைவருமே தோல்வியாளர்கள். அபரிமிதமான இராணுவ வலிமையுடைய அமெரிக்கா, ஆப்கானிஸ்தான் மீதான தமது யுத்தம் ஒரு வெற்றி என்று கூறலாம். ஆனால், இது குறுங்காலத்திற்கு உரியதேயன்றி, நீண்டகாலத்திற்கு உரியதல்ல. இன்று தலிபான் அமைப்பு தன்னை மீள ஒழுங்கமைத்து வருகிறது.

சதாம் ஹுசைனை ஆட்சியில் இருந்து தூக்கியெறிந்து ஈராக்கில் தாங்கள் வெற்றி பெற்று விட்டதாக அமெரிக்கா கூறலாம். ஆனால், முடிவு இன்னமும் நிச்சயமற்றது. இனிவரவிருக்கின்ற ஆண்டுகளில், அமெரிக்காவின் முன்னேற்றம் தடுக்கப்படுவதற்கே வாய்ப்பிருக்கிறது. ஈரான் மீதான யுத்தமும் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடும். இராணுவ யதார்த்தம் எதை செய்திருக்கிறது என்றால், அமெரிக்கா இராணுவ பலம் அகலக்கால் பதிக்கச் செய்திருப்பதுடன், ஒட்டுமொத்த மத்திய கிழக்கிலும், பரந்தளவிலான கிளர்ச்சி அமைப்புகளுக்கும் ஆட்சேபத்திற்குமான நிபந்தனைகளை உருவாக்கி இருக்கிறது.

இலங்கையில் யுத்தம் வெற்றி கொள்ளப்பட முடியுமா? இலங்கையின் யதார்த்தவாதிகள் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். கிளிநொச்சி குண்டுத் தாக்குதலுக்குப்படுவதும், புலிகள் அழிக்கப்படுவதுமே அவர்களது விருப்பம். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை இல்லாமல் செய்து யுத்தத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இதிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்குமாறு அவர்களிடம் நான் மன்றாடுகிறேன். யுத்த அரங்கில் இந்த யுத்தக் கோட்பாடுகள் தமது யதார்த்த கொள்கைகளை நிரூபித்திருக்கவில்லை. வகைக்குரிய இந்த யதார்த்த ரீதியிலான உடன்பாடானது, சமாதானத்திற்கான யுத்த காலத்தில் சோதனை செய்யப்பட்டது. மகிழ்ச்சியற்ற வகையில் இது தோல்வியடைந்தது. இருதரப்பினருமே யுத்தத்தில் வெல்ல முடியாமையால் தான் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானது என்பதும், தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்களினால் அது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது என்பதுமே சரியானது.

ஆகவே, தர்க்க ரீதியாக எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒரேயொரு நடவடிக்கை என்னவென்றால், யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை பலப்படுத்துவதும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வுக்காக பாடுபடுவதும் தான். இரண்டாம் கட்ட ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தை விரைவில் நடைபெறுவது இங்கு மிக முக்கியமானது. வடக்கிற்கு புலிகளின் தளபதிகளை கூட்டிச் செல்வது தொடர்பிலான பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட முடியும்.

ஏனைய ஆயுதக்குழுக்களின் வன்முறைச் செயற்பாடுகளை தடுக்கக்கூடியதான ஒரு சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். கொடிய யுத்தம் நிகழ வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற கட்சிகள் அல்லது மூன்றாவது சக்திகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. முழுமையான விழிப்புணர்வின் இருப்பு அவசியம். ஜெனீவாவில் இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்களை அமுல்படுத்துவது தான் இன்று எதிர்கொள்ளப் படுகின்ற சவால். நாடு எதிர்கொள்கின்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான அமைதியான சூழ்நிலை அப்பொழுது தான் ஏற்பட முடியும்.

அரசியல் வேட்கையும் அதன் வழியில் தொடர்ந்து செயற்படுவதற்கான தீர்மானமுமே மீண்டும் இந்த நாட்டை நெருக்கடி ஒன்றில் இருந்து பாதுகாக்கும். யுத்தத் தடுப்பிற்கான முதலான பொறுப்பானது கட்சிகளிடமும் தீர்வை அடைவதற்கான அரசியல் வேட்கையிலுமேயே இருக்கிறது. சமாதானத்திற்காக பேரவாக் கொண்டுள்ள இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் யுத்தத்திற்கான தமது எதிர்ப்பை சாத்தியமான ஒவ்வொரு வழியிலும் வெளிப்படுத்துவதற்கான தருணம் இது.

இலங்கையில் யுத்தமா? சமாதானமா?

தமிழ்த் தேசியத்தை ஆழமாக புரிந்து கொள்வதற்கு சகல அரசாங்கங்களுமே தவறியிருக்கின்றன. சுய நிர்ணய உரிமைக்கான ஒரு போராட்டத்தை இராணுவ வழிமுறை மூலம் வெல்லப் போவதில்லை என்ற கோட்பாட்டை முதலில் கற்றறிந்திருக்க வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்த்திய தனது கொள்கை விளக்க உரையில் சமாதான செயன்முறை மீதான தனது பற்றுறுதியை ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ மீள உறுதி செய்திருக்கிறார். யுத்தத்தின் மூலமான தீர்வை நிராகரித்த அவர் சமாதான முயற்சியூடான தீர்வை அங்கு வலியுறுத்தினார். இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் முன்வைக்கப்பட்ட திட்டங்களிலிருந்து ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தை மகிந்தவின் நிலைப்பாடு கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையின் எந்த ஒரு இனக் குழுமத்தினதும் தாயகக் கோட்பாட்டை நிராகரித்து, தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டையும் நிராகரித்து ஒற்றையாட்சிக்குட்பட்ட எந்தவொரு தீர்வையும் திட்டவட்டமாக அவர் நிராகரித்திருக்கிறார்.

எவ்வாறெனினும், ஒற்றையாட்சி முறைமைக்குள் உச்சபட்ச அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார். நோர்வே பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமல் ஆசிய நாடுகளினதும், ஏனைய நட்பு நாடுகளினதும் ஒத்தாசையுடன், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உதவியை மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணைக்காக பெற்றுக் கொள்ள இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார். அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட கடல்கோள் நிவாரண கட்டமைப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தையை நிராகரித்து, மாறாக பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளேயும், வெளியேயுமான இதர அரசியற் கட்சிகள் மற்றும் முஸ்லிம்களை உள்ளடக்கிய சமாதான செயன்முறை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ஜனாதிபதி. 1984 ஆம் ஆண்டு திம்பு பேச்சுவார்த்தையின் ஆரம்பத்தில் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவின் சகோதரரினால் விபரிக்கப்பட்ட அடிப்படைகளுக்கே மகிந்தவின் பெரும்பாலான இந்த நிலைப்பாடுகள் செல்கின்றன. அதாவது, கடந்த 20 வருடங்களில் ஒரு வட்டத்தை சுற்றி வந்திருக்கிறோம்.

மறுபுறத்தில், விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன், தனது மாவீரர் நாள் உரையில் தமிழர்களின் சுயநிர்ணயத்திற்கான உரிமை மற்றும் எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் தமது உரிமைக்கான போராட்டத்தை முனைப்புப் படுத்துவதற்கான தீர்மானம் என்பவற்றை மீள வலியுறுத்தி இருக்கிறார். சிங்கள அரசியற் கட்டமைப்புகளின் மீது தமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும், மகிந்த ராஜபக்ஷவின் ஜனாதிபதி பதவியை சிங்கள மேலாதிக்கத்தின் ஒரு பிரதிநிதித்துவமாகவே பார்ப்பதாகவும் பிரபாகரன் தனது நீண்ட உரையில் கூறியிருக்கிறார். எவ்வாறெனினும், ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவை ஒரு நடைமுறைச் சாத்திய அணுகுமுறைவாதி (Pragmatist) என்று ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் தனது சொந்த அரசாங்கத்திற்குள் பல்வேறுபட்ட முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்வதாலும் சமாதான முயற்சி தொடர்பில் தனது திட்டங்களை செயற்படுத்துவதற்கு சிறிது கால அவகாசம் வழங்கி இருக்கிறார் பிரபாகரன். இந்த வகையில் பிரபாகரனின் நிலைப்பாடு தெளிவானது.

எந்த அரசாங்கத்திடமிருந்துமான சலுகையையும் அவர் நிராகரித்திருக்கிறார். இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் புலிகளின் நிலைப்பாட்டிற்கும் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டிற்கும் இடையிலான பாரிய இடைவெளியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அதேசமயம், எதிர்கால சமாதான பேச்சுவார்த்தையை அவர் நிராகரித்து விடவில்லை. தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளை அங்கீகரிப்பதன் அடிப்படையில் சமாதான பேச்சுவார்த்தை அமைய வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறி, ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வை வழங்குமாறு ஜனாதிபதியைக் கேட்டிருக்கிறார். கடந்த 20 வருடங்களுக்கும் மேலாக விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு திம்பு பேச்சுவார்த்தைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நிற்கிறது. மகிந்த ராஜபக்ஷவும் மீண்டும் பழைய அடிப்படை நிலைமைகளுக்குத் தான் சென்றிருக்கிறார். இருவருமே எதிர்கால சமாதான பேச்சுவார்த்தையை நிராகரிக்கவில்லை.

முன்னைய பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள்

1985 இல் திம்பு பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இருந்தது போலன்றி வடக்கு, கிழக்கின் பெரும் நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றி அச்சமுட்டக்

கூடிய ஆயுதக் கையிருப்புடன் ஏகபோக ஆட்சியாளர்களாக வளர்ந்து இருக்கிறார்கள் புலிகள். பாரதூரமான அழிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஆயுதங்களை இரு தரப்பிலே சேர்த்து வருகின்றன. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை இதனை கட்டுப்படுத்தவில்லை. உடன்படிக்கையின் பிரதான ஒரு குறைபாடாக சிலசமயம் இது இருக்கக்கூடும். நீண்ட தூர எறிகணைகள், சிறிய விமானப்படை, கடற்படை என்பவற்றுடன் தம்மைப் பலப்படுத்தி வரும் புலிகள், குறிப்பிடத்தக்க வலுவானதொரு நிலையைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து ஆயுதங்களை வாங்கி தனது படை பலத்தை யுத்த நிறுத்த காலம் தொட்டு அதிகரித்து வருகிறது.

சர்வதேச அனுபவங்களிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால், 75 சதவீதமான யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைகள், மீண்டும் தொடர்ந்த மோதல்கள் காரணமாகவே முறிவடைந்தன என்பதை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் சமாதான பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்து ஆரம்பித்த யுத்தம் இரு தரப்பிற்குமே பேரிழப்பை ஏற்படுத்தியது என்பதும் இலங்கை உள்நாட்டு யுத்தத்தினூடாக நாம் கற்றிருக்கின்ற பாடம்.

இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சகல சமாதான முயற்சிகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான பல வாய்ப்புக்களை நாம் தவறவிட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். தமிழ்த் தேசியத்தை ஆழமாக புரிந்து கொள்வதற்கு சகல அரசாங்கங்களுமே தவறியிருக்கின்றன. தமிழ்த் தேசியத்தை தமிழ்ப் பயங்கரவாதம் என்று அர்த்தப்படுத்திய முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன, இராணுவ வழிமுறை மூலம் அதனைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சித்தார். சுயநிர்ணய உரிமைக்கான ஒரு போராட்டத்தை இராணுவ வழிமுறை மூலம் நீங்கள் வெல்வதில்லை என்ற ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையை (கோட்பாடு) முதலில் கற்றிருந்திருக்க வேண்டும். பாரியளவில் அப்போது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருந்த அரசு பயங்கரவாதம் தமிழ் இராணுவக் குழுக்களின் வளர்ச்சிக்கே வித்திட்டது. மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புலிகள் பெரும்பான்மை சமூகத்தின் அச்சங்கள், கவலைகளை புரிந்து கொள்ளத் தவறியதுடன் தம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பிலான சர்வதேச சமூகத்தின் கவலைகளையும் புரிந்து கொள்ளத் தவறினர்.

இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை

தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பில் ஜே.ஆர். வழுங்கிய விடை இது. 1977இல் தேர்தல் பிரசாரத்தில், சகல தமிழ்க் கட்சிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொள்வதற்கும் இனப்பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி இடுவதற்கும் உறுதியளித்திருந்தார். அதன்படி, ஆறில் ஐந்து பங்கு பெரும்பான்மை வாக்குகளின் பின்னர் வட்ட மேசை மாநாட்டுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அந்தக் காலப் பகுதியில் வடக்கிலும், தெற்கிலும் இரு வெவ்வேறு கிளர்ச்சிகளை எதிர்கொண்டார். இரண்டையுமே ஒரே சமயத்தில் தன்னால் எதிர்கொள்ள முடியாது என்பதை மிகச் சரியாக கணக்கிட்டு, இந்திய இராணுவத்தை வரவழைத்து, வடக்கின் பிரச்சினையை இந்தியாவின் பிரச்சினை ஆக்கினார். அதன் பின்னர், ஜே.வி.பி.யின் பிரச்சினையை சாதகமாக எதிர்கொள்ள முடிந்தது. விடுதலைப்புலிகளை இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு இணங்கச் செய்வதற்கு இந்தியா தவறியமை தான் அப்போது விடப்பட்ட தவறு. இரு தரப்பிலிருந்துமே ஒரு இடைவெளியை இந்தியா பேணியிருக்க வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையை ஐந்து வருடங்களுக்கு ஆள்வதற்கான இந்தியாவின் முன்மொழிவை ஏற்றுக் கொள்ளாமை அப்போது புலிகள் விட்ட தவறு.

பிரேமதாஸ் - புலிகள் பேச்சு

புலிகளுடன் நேரடியாக பேசுவதற்கு தயாராக இருப்பதாக தேர்தல் பிரசாரத்தில் பிரேமதாஸ் உறுதியளித்தார். இந்திய அனுபவம் காரணமாக மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தத்தை நிராகரித்தார். இந்திய இராணுவத்தை அனுப்புவதற்காக புலிகளுடன் பேசினார். இந்திய இராணுவத்துடன் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்கொண்டிருந்ததால் பிரேமதாஸ்வுடன் அத்தகையதொரு கூட்டை புலிகள் ஏற்படுத்தினர்.

நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாக, இந்திய இராணுவத்துடன் மோதலில் ஈடுபடுவதற்கான ஆயுதங்களையும் வளங்களையும் பிரேமதாஸ் புலிகளுக்கு வழங்கினார். இறுதியில் இந்திய இராணுவம் வெளியேறியது.

இதேசமயம், புலிகளுடனான பிரேமதாஸ் அரசாங்கத்தின் பேச்சுவார்த்தை ஓராண்டுக்கு மேலாக நீடித்து பின்னர் முறிவடைந்தது. நடந்தவற்றைப்

பார்க்கின்றபோது, ஆறாவது உடன்படிக்கை ரத்து போன்ற பல உறுதிமொழிகளை பிரேமதாஸ் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. புலிகள் தரப்பிலிருந்து யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

குமாரதுங்க - புலிகள் பேச்சு

யுத்தத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது என்ற உறுதிமொழியுடன் 62 சதவீத பெரும்பான்மை வாக்குகளுடன் அவர் வெற்றி பெற்றார். சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான சகல தன்மைகளும் சந்திரிகாவிடம் இருந்தன. பிரபல்யம் மிக்க தனது கணவருடன் விடுதலைப்புலிகளை சந்திப்பதற்காக சென்னை சென்ற ஒரே தலைவராகவும், ஜனாதிபதி தேர்தல் வெற்றியின் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது அந்த மக்களின் மகத்தான வரவேற்பை பெற்ற ஒரே ஜனாதிபதியாகவும் சந்திரிகா காணப்படுகிறார். தேனிலவு நீடிக்கவில்லை.

ஆரம்பம் முதலே பேச்சுவார்த்தையில் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் தடங்கல்கள் இருந்தன. முறையான பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொள்வதற்காக பரஸ்பர நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள் முதலில் அவசியம் என புலிகள் வலியுறுத்தினர். ஆனால், இன முரண்பாட்டின் அடிப்படை விவகாரங்களை விவாதிக்கும் அதேசமயம், நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று அரசு வாதிட்டது. முறையானதொரு செயற்திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதில் இருதரப்பினரும் தவறியமை மோதலை தவிர்க்க முடியாது தாக்கியது. இரு தரப்பினரிடையேயும் தொடர்பாடலில் இருந்த பலவீனம், பரஸ்பர நம்பிக்கையின்மற்றும் தவறான கருதுகைகள் கடும் சொற்போருக்கு இட்டுச் சென்றது. இருவரிடையேயும் அனுசரணை வகிக்க எந்த ஒரு மூன்றாம் தரப்போ, மத்தியஸ்தரோ இருக்கவில்லை. புலிகள் யுத்த நிறுத்தத்திலிருந்து விலகி மோதலை ஆரம்பித்தனர்.

சமாதானத்திற்கான யுத்த உபாயம்

சமாதான முயற்சியின் தோல்வியை அடுத்து 'சமாதானத்திற்கான யுத்தம்' என்ற உபாயத்தை சந்திரிகா அமுல்படுத்தினார். இரானுவ ரீதியில் புலிகளை பலவீனப்படுத்துவதே அவர்களை பேச்சுவார்த்தைக்கு கொண்டு வருவதற்கான

ஒரே வழி என்று வாதிட்ட ஜனாதிபதி, மிகத் தீவிரமான இராணுவ நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார். இது இறுதியில் யாழ்குடாநாட்டை இராணுவம் கைப்பற்ற வழிவகுத்தது. தொடர்ந்து சண்டைகள் நடைபெற்றன. இறுதியில் இராணுவம் பல தோல்விகளைக் கண்டது. இராணுவம் அரசியல் மயமாக்கப்பட்டமையே இந்தத் தோல்விகளுக்கான காரணம் என்று இராணுவ ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அதாவது, இராணுவ நோக்கங்களுக்கு மேலாக அரசியல் நோக்கங்கள் மேலாண்மை பெற்றமையும், அரசியல் நோக்கங்களை திருப்தி செய்வதற்காக சாத்தியமாக முடியாத காலக்கெடுக்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் விதிக்கப்பட்டமையும், திறனற்ற கட்டளை அமைப்பும் இதற்கு காரணங்களாகின்றன. வெளித்தரப்பு அனுசரணையாளர் ஒருவரின் சமாதான முயற்சி சாத்தியமற்றது என்பதை புரிந்து கொண்ட ஜனாதிபதி, 'சமாதானத்திற்கான யுத்தம்' நடைபெற்று கொண்டிருந்த போதே நோர்வேயை அனுசரணையாளராகப் பணியாற்ற அழைத்தார்.

ரணில் - புலிகள் பேச்சு

ஆட்சிக்கு வந்தால் வட - கிழக்கில் இடைக்கால நிர்வாக சபையை ஏற்படுத்துவதாக உறுதியளித்திருந்தார் ரணில் விக்கிரமசிங்க. யுத்த நிறுத்தமொன்றை இரு தரப்பினரும் உடன்படிக்கை ஒன்றினூடாக செய்து கொண்டமை ஐ.தே.மு. அரசாங்கத்தின் குறுகிய கால சமாதான முயற்சியில் முக்கியத்துவமிக்கது. ஆறு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் வெளிநாடுகளில் நடைபெற்று முடிந்தன.

இந்தக் காலப்பகுதியில் அவரது அரசியல் எதிரியான நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி, சதியொன்றின் மூலம் அமைச்சுப் பொறுப்புக்களைக் கைப்பற்றி, பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து, தனது சொந்த அரசாங்கத்தை அமைத்ததும், அப்போதிருந்த "இரட்டை அதிகார நிலைமை" முடிவுக்கு வந்தது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையைக் கடுமையாக விமர்சித்திருந்த ஜனாதிபதி, பின்னர் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை நாட்டுக்கு முக்கியமானதொன்று, இயல்பு வாழ்க்கையைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கைக்கும் வழிவகுத்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்.

ஜே.வி.பி.யுடனான கூட்டரசாங்கம் குறுங்காலமே நீடித்தது. புலிகளுடனான சமாதான முயற்சியை ஜனாதிபதியால் முன்னகர்த்திச் செல்ல முடியவில்லை. உண்மையில் அவர் தனது சந்தர்ப்பவாதத்திற்காக ஜே.வி.பி.யுடன் கூட்டமைத்து, ஜே.வி.பி. வலுவானதொரு அடிப்படையை நாட்டில் அமைப்பதற்கான அடிப்படையை ஏற்படுத்தினார்.

கடல்கோள் அனர்த்தம் புலிகளுடனான புதிய பேச்சுவார்த்தைக்கு நிபந்தனைகளைத் தோற்றுவித்தது. கடல்கோள் நிவாரண கட்டமைப்பு பேச்சுவார்த்தையை மீள ஆரம்பிப்பதற்கான ஒரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கலாம்.

பாடம் கற்றுக் கொள்ளுதல்

தோல்வியில் முடிவடைந்த இந்த முன்னைய பேச்சுவார்த்தைகளில் கற்றுக் கொள்வதற்கு நிறையப் பாடங்கள் இருக்கின்றன. தோல்வியில் முடிவடைந்த ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தையும், வன்முறையையும் அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான விலகலையும் மேலும் அதிகரித்தது. தெளிவான நோக்கம் இல்லை என்றால் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போகாதே என்பது இங்கு நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம். இரு தரப்பிலிருந்தும் எவ்விதமான உள்நோக்கங்களும் அற்றவகையில் பேச்சுவார்த்தை நேர்மையானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது இரண்டாவது பாடம். மனித உரிமைகளும் சுயநிர்ணய உரிமைகளும் மதிக்கப்படுகின்ற ஒரு தெளிவான பெறுமதியான அமைப்பிற்கு இருசாராரும் உடன்பட வேண்டும் என்பது கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு பாடம்.

மூன்றாம் தரப்பின் பிரசன்னம் அவசியமானது. மூன்றாவது தரப்பு இருக்கின்றபோது அந்தக் காவியைத் (Messenger) தாக்க வேண்டாம். அனுசரணையாளரை மட்டும் தட்ட வேண்டாம். இது இந்தியாவுக்கு நடந்தது. தற்போது நோர்வேக்கு நடைபெற்று வருகிறது. அனுசரணையாளர்

பணியிலிருந்து நோர்வே வெளியேற்றப்பட வேண்டுமானால் அந்த முடிவு இரு தரப்பினராலும் எடுக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். நோர்வே தனது பணியிலிருந்து விலகினால், போர் நிறுத்த கண்காணிப்பு குழுவும் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று நாம் கருதுவதா? யார் நோர்வேயை பதிலீடு செய்வது? இந்தக் கேள்விகளுக்காக இரு தரப்பும் செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது.

சமாதான முயற்சியுடன் தொடர்புடைய சகல பங்காளிகளுடனும் ஆலோசனை நடத்துவது சுமையான ஒரு விடயம். பங்காளிகளுடன் ஆலோசனை நடத்துகின்ற முன்னைய முயற்சிகள் சாதித்தவை சொற்பமே. சமாதான முயற்சிகளை எதிர்த்தவர்களுக்கு ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்தியது தான் மிச்சம். அதேசமயம், ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் இரு தரப்பினரிடையேயுமான உறவில் மாத்திரமே தங்கியிருந்தது. முதன்மையான பேச்சுவார்த்தை மேசையில் இரு தரப்பினரிடையிலுமான பேச்சுவார்த்தைக்கான பொறிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட முடியும் என்பது தெளிவானது. அதேசமயம், துணையான பேச்சுவார்த்தைகளில் அல்லது சிறு மட்ட அளவிலான பேச்சுவார்த்தைகளில் ஆலோசனைகள் நடத்தப்பட முடியும். இத்தகையதொரு மாதிரி தென்னாபிரிக்காவில் வெற்றிகரமாக முயற்சித்துப் பார்க்கப்பட்டது.

நிச்சயமாக யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இரு சாராருமே உடன்படிக்கையின் கடப்பாடுகளை மீறுவது சகித்துக் கொள்ள முடியாதது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை மீளாய்வு செய்வது குறித்து ஏற்கனவே ஒரு உடன்பாடு இருக்கிறது. இதற்கான பேச்சுவார்த்தை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

தெளிவானதொரு தொடர்பாடல் உபாயம் வகுக்கப்பட வேண்டும். சமாதான முயற்சி தொடர்பில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பது பற்றி மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவதில் சகல அரசாங்கங்களுமே தவறியிருக்கின்றன. பேச்சுவார்த்தையின்போது கடந்த கால சமாதான முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்துதல், அவற்றிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ளுதல் மற்றும் திறமையான பேச்சுவார்த்தையாளர்கள் வெற்றிக்கான முந்தேவைகளாகும். சமாதான முயற்சியின் சுமையைப் பகிர்ந்து

கொள்வதற்கான சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வது சர்வதேச சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுவதை தவிர்ப்பதற்கான மற்றொரு தேவையாகும். சமாதான முயற்சியின் மீதான வலுவான பற்றுறுதி இல்லாவிட்டால், சர்வதேச சமூகம் தனது கடப்பாடுகளிலிருந்து மெதுவாக விலகிக் கொள்ளும் ஆபத்து இருக்கிறது. இலங்கை ஒரு நடுத்தர வருமானமுள்ள ஒரு நாடாக இருக்கின்ற நிலையில், சமாதான முயற்சியில் தமது ஈடுபாடு இல்லாதிருந்திருந்தால், அனேகமான இரு தரப்பு நன்கொடை நாடுகள் வாபஸ் பெற்றிருப்பார்கள்.

புலிகளும் பழையவற்றிலிருந்தான பாடங்களை கவனமாக படிக்க வேண்டும். சுதந்திரத்திற்கும் நீதிக்குமான புலிகளின் போராட்டத்திற்கு ஆரம்பத்தில் இருந்த சர்வதேச ஆதரவு பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வன்முறைகள் தொடர்ந்தால் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் சில நாடுகளில் புலிகள் மீதான தடை கொண்டு வரப்படுவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது. கடந்த பொதுத் தேர்தலில் பொதுமக்களை பெருமளவில் வாக்களிப்பிலிருந்து தடுப்பதற்கான புலிகளின் செயற்பாட்டை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தனிநாட்டுக்கான ஒரு ஏற்பாட்டிற்கு புலிகள் மீண்டும் சென்றிருப்பது வெளிப்படையாகிறது.

அதிகரித்துவரும் பகைமைச் சுற்றாடலில் யுத்தத்தைத் தவிர்த்து, சமாதானத்தை முன்னகர்த்திச் செல்வது மகிந்த ராஜபக்ஷவின் பெரும் சவால். சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளினூடாக தமது கோரிக்கைகளைத் தொடர்ந்தும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது புலிகளின் பெரும் சவாலாக இருக்கிறது. மகிந்தவின் ஜனாதிபதி ஆட்சி உச்சளவிலான சிங்கள பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், சிறுபான்மை கட்சிகள் உட்பட எதிரணியை உள்வாங்கி தனது தளத்தை விரிவாக்க வேண்டியிருக்கிறது.

தற்போதுள்ள இக்கட்டான முன்னேற்றகரமற்ற சூழ்நிலை சடுதியானதொரு யுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் அபாயத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மோதல் தவிர்ப்பை உறுதி செய்து கொள்வதற்கான சாத்தியமான

நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொறிமுறை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். தொடர்ந்து விரிசலடைந்து வரும் சூழ்நிலையில் இத்தகையதொரு பொறிமுறை மிகவும் அவசியமானது.

சமாதான பேச்சுகளை ஆரம்பிக்க மகிந்த எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

பெளத்த சிங்கள மக்களின் பெருவாரியான வாக்குகளாலேயே மகிந்த வென்றுள்ளார்

இலங்கையின் ஐந்தாவது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாக மகிந்த ராஜபக்ஷ பதவியேற்றிருக்கிறார். அவரது அசாதாரண திறமைகள், நட்புறவு கொள்ளும் தன்மை மற்றும் சகவாழ்வு அரசியற் போக்கு என்பவற்றை கடந்த 35 வருடங்களாக உற்று நோக்கி வருபவர்கள் அவரது வெற்றியில் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். மகிந்தவின் இந்த தனித் திறமைகள் அவரது ஆறு வருட ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் உச்சளவிற்கு சோதிக்கப்படவிருக்கிறது.

சமாதான முயற்சியில் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சில அம்சங்களை மகிந்தவின் வெற்றி கொண்டிருக்கிறது. சமஷ்டி அடிப்படையான அதிகாரப் பகிர்வு, நோர்வேயின் அனுசரணையாளர் பணி மற்றும் வடக்கு - கிழக்கின் பல்லினத் தன்மை மற்றும் ஜனநாயகம் ஆகியவை தொடர்பிலான சிந்தனை மற்றும் கொள்கை வகுப்பில் ஒரு போக்கு மாற்றத்தை அவரது வெற்றி கோடிடுகிறது.

பெளத்த சிங்கள மக்களின் பெருவாரியான வாக்குகளையே மகிந்த பெற்றிருக்கிறார். முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க தனது காலத்தில் சிறுபான்மை மக்களுக்கு சமஷ்டி முறையிலான அதிகாரப் பகிர்வை வழங்குவதை நோக்கி கட்சியை வழிநடத்திச் சென்ற போதிலும், அதிகார வரையறை கொண்ட ஒற்றையாட்சிக் குட்பட்ட தீர்வுக்காக பெளத்த சிங்களவர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சியின் நிலைப்பாட்டில் ஒரு அடிப்படை மாற்றமாக இதை நான் பார்க்கிறேன். சுதந்திரக் கட்சியின் அடிப்படை நிலைப்பாட்டை மகிந்த நிலைநாட்டியிருப்பதாக சிலர் இதனை வாதிடக்கூடும்.

ஜனாதிபதி பதவிக்காக சிறுபான்மை மக்களில் தங்கியிருக்க வேண்டியதில்லை என்பதையும் மகிந்தவின் வெற்றி உறுதிப்படுத்துகிறது. பௌத்த சிங்களவர்களின் 60 சதவீதமான வாக்குகளைப் பெற்றுள்ள முதல் ஜனாதிபதியும் மகிந்தவே. ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்காக ஜே.வி.பி.யுடன் கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்தும் தனது முடிவு சரியானது தான் என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறார்.

பௌத்த சிங்களவர்கள் மத்தியிலான ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் பிரசாரத்துடன் ஜே.வி.பி.யின் நிறுவன ரீதியான பலமும் சிறந்த அறுவடையை மகிந்தவுக்கு கொடுத்திருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் மத்தியில் வீடு வீடாகச் சென்று பிரசாரம் மேற்கொண்டு தனது கட்டமைப்பு ரீதியான பலத்தையும் ஜே.வி.பி. நிரூபித்திருக்கிறது. தேர்தலிலே ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் வாக்கு வங்கி ஐ.தே.க.வுக்கு சென்றுவிடும் என்ற சிலரின் கணக்கும் பொய்த்துவிட்டது.

சமாதான முயற்சியின் போக்கு மற்றும் அதில் சர்வதேச சமூகத்தின் பங்கு என்பவை தொடர்பிலான தமது அதிருப்தியை பௌத்த சிங்கள சமூகம் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது. சமாதான முயற்சியில் நோர்வே வகிக்கும் அனுசரணையாளர் பணியை மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று ஜே.வி.பி. ஏற்கனவே கேட்டிருக்கிறது. ஜனாதிபதியும் தனது ஆரம்ப உரையில் நோர்வே பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமல், இந்தியா மற்றும் ஆசிய நாடுகளின் ஒத்துழைப்பை பெறுவதற்கு முயற்சிக்கப் போவதாக கூறியிருப்பதுடன், கடல்கோள் நிவாரண கட்டமைப்பை நிராகரித்து யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் மீளாய்வு பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்.

மகிந்தவின் சிந்தனையின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாக வட-கிழக்கின் பல்லினத் தன்மைக்குரிய ஜனநாயகம் காணப்படுகிறது. சமாதான செயன்முறையில் முதன்மையான பங்காளியாக விடுதலைப்புலிகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேசமயம், இதர பங்காளிகளாக முஸ்லிம்கள், ஈ.பி.டி.பி., கருணா அணி ஆகியவற்றையும் அங்கீகரிப்பதையே இது குறிக்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் சமாதான செயன்முறையின் ஏனைய பங்காளிகளுடன் வட்ட மேசை மாநாடு மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

ஜே.ஆர்., பிரேமதாஸ் ஆகியோரினால் முயற்சித்துப் பார்க்கப்பட்ட இந்த வட்ட மேசை மாநாடு நடத்துகின்ற அணுகுமுறையானது, காலத்தை இழுத்தடிக்க பயன்பட்டதுடன் தமிழ் மக்களுக்கு கொடுக்கப்படக் கூடியவற்றின் அளவையும் குறைத்தது.

கடந்த தேர்தலில் வட-கிழக்கு பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை. இது விடயத்தில் தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்களினது கருத்து தெளிவானதும் ஏகமனதானதுமாகும். தேர்தலை மக்கள் புறக்கணிக்கச் செய்யும் பொருட்டான கடுமையான வலியுறுத்தல்களை புலிகள் மேற்கொண்டிருந்தனர். தமிழ் மக்கள் தேர்தலில் சுதந்திரமாக வாக்களிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என புலிகளும், தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் உறுதியளித்திருந்த போதிலும், மக்களை வாக்களிக்க தடுப்பதற்கான அச்சுறுத்தல்களால் மக்கள் மத்தியில் பீதி ஏற்பட்டிருந்தது. இதனால் தாம் விரும்பிய ஒரு வேட்பாளரைத் தெரிவு செய்வதற்கான உரிமையை 7 இலட்சம் மக்கள் இழந்தனர்.

1994 மற்றும் 1999 ஆம் ஆண்டுகளிலும் தமிழ் மக்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாக்களிக்கவில்லை. 10 சதவீதத்திற்கும் குறைவான தமிழ் மக்களே பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணிக்கு வாக்களித்தனர். நடந்து முடிந்துள்ள தேர்தலில் கொழும்பு மாவட்டத்திலும் தமிழ் மக்கள் பெரிதாக வாக்களிக்கவில்லை. ஒட்டுமொத்தத்தில் தமிழ் மக்கள் எந்தவொரு ஜனாதிபதி வேட்பாளரிலுமே நம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது.

எந்தவொரு ஜனாதிபதி வேட்பாளரிலுமே தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமையே அவர்கள் தேர்தலை புறக்கணிப்பதற்கு காரணம் என்று புலிகள் கூறியுள்ளனர். அத்துடன், அரசியல் எதிரியான ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவின் அதிகார வரம்பிற்குள் ரணில் விக்கிரமசிங்க செயற்பட வேண்டியிருந்தது என்ற உண்மையை கருத்திற் கொள்ளாமல், ரணில் அரசாங்கத்தின் திறமையற்ற செயற்பாட்டை அவர்கள் விமர்சித்துள்ளனர். அதேசமயம், ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் தென்னிலங்கையில் தனது வாக்கு வங்கி பாதிக்காத வகையில் புலிகளுடன் கலந்துரையாடல்களையும் ஆலோசனைக் கலப்புகளையும் தவிர்த்திருந்தார்.

தேர்தல் தொடர்பிலான புலிகளின் தீர்மானங்கள் எதனைக் குறிக்கிறது என்றால் எதிர்காலத்தில் தமிழர் பிரச்சினை தீர்வுக்கு தென்னிலங்கை அரசியல் எதனையும் வழங்கும் என்பதில் தாங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதேயாகும்.

எங்கெங்கெல்லாம் சிறுபான்மை மக்கள் கடந்த தேர்தலில் வாக்களித்தார்களோ, அவை சமஷ்டிக்காகவும் பேச்சுவார்த்தைக்காகவும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைக்காகவுமே தென்னிலங்கையின் பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் ரணில் விக்கிரமசிங்க கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறார். அன்றைய சூழ்நிலையில் ரணில் விக்கிரமசிங்க பாதகமாக எதனையும் செய்துவிடவில்லை.

மகிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதி பதவியை அற்ப பெரும்பான்மையுடன் (50.2%) பெற்றிருக்கின்ற அதேசமயம், ரணில் விக்கிரமசிங்க 48.4 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளார். இனம், மதம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கைச் சமூகம் ஆழமாகப் பிளவுண்டிருப்பதையே இது காட்டுகிறது.

சமாதான முயற்சி மீதான தாக்கம்

சிந்தனை மற்றும் செயற்பாட்டு ரீதியிலான சமாதானத்திற்காக மகிந்த ராஜபக்ஷ தனது பதவி ஏற்புரையில் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார். தேர்தல் காரணமாக பிளவடைந்திருக்கும் சமூகங்களிடையே நல்லிணக்கம், ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றையும் அவர் வலியுறுத்தி இருக்கிறார். எதிரணி தொடர்பில் எந்தவொரு கருத்தையும் மகிந்த இதுவரை வெளிப்படுத்தவில்லை. அதேசமயம், இனப்பிரச்சினை தீவு தொடர்பில் இரு கட்சி அணுகுமுறையின் அவசியத்தை ரணில் விக்கிரமசிங்க வெளிப்படையாகவே கூறியிருந்தார். ரணில் இதனை செயற்பாட்டில் காட்டுவாரா என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

தேர்தல் ஆணையாளரினால் அழைக்கப்பட்ட கூட்டத்திலும், ஜனாதிபதி பதவியேற்பு வைபவத்திலும் ரணில் விக்கிரமசிங்க கலந்து கொள்ளாமை, அவர் தேர்தல் பிரசாரத்தில் வெளிப்படுத்திய கருத்துகளுக்கு முரணானது. இந்நிலையில், தெற்கில் எவ்வாறு அரசியல் இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்துவது என்பதே மகிந்தவிற்கான முதல் சவால். ஐ.தே.க., இ.தொ.கா., மு.கா. ஆகியவற்

றுடன் இணக்கப்பாட்டுக்கு மகிந்த வருவது சமாதான முயற்சிக்கு அவசியமானது. அதேசமயம், தனது அரசியல் தளத்தை பலப்படுத்துவதற்காக ஐ.தே.க., மு.கா., இ.தொ.கா. ஆகியவற்றை இழுப்பதற்கு மகிந்த முற்படுவார். கட்சித் தாவல்களும் பேரப் பேச்சுகளும் மேலும் அரசியல் பிளவுக்கே வழிவகுக்கும்.

கருணா அணியை எவ்வாறு சமாதான முயற்சியின் பங்காளியாக ஏற்படுத்தும் மகிந்த எதிர்கொள்ளப் போகும் மற்றைய சவால். கிழக்கு மாகாணத்தில் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்காக கருணா அணி திறம்பட செயற்படவில்லை. யுத்தத்துடன் தொடர்புடைய இரு பிரதான தரப்புகளான அரசு மற்றும் புலிகளையே யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை அங்கீகரிக்கிறது. இதற்கு மேலாக, எந்தவொரு ஆயுதக் குழுவையும் அங்கீகரிப்பது யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை பாதிக்கவே செய்யும். தீயசக்திகள் உட்பட வடக்கு - கிழக்கின் சகல ஆயுதக் குழுக்களிடமிருந்தும் ஆயுதங்கள் களையப்பட வேண்டும் என்பதே புலிகளின் நிலைப்பாடு. விடுதலைப்புலிகளுடன் நேருக்கு நேர் பேசுவதற்கு தயார் என்று வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறார் ஜனாதிபதி. மகிந்தவின் இந்த அழைப்பு சாத்தியமாகுமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். எப்படியிருந்தாலும் நேருக்கு நேர் பேசுவதில் பெரும் அனுகூலம் இருக்கிறது. அதனால் இதற்காக உச்ச பட்சம் முயற்சிக்க வேண்டும். ஆனால், விடுதலைப்புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் நோர்வேயின் அனுசரணையினூடாகவும், தன்னாட்சி அதிகார சபையின் அடிப்படையிலும் தான் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்படுவர்.

கையாள்வதற்கு மிகவும் கடினமானதொரு விடயமாக வடக்கு - கிழக்கு பிரிப்பு விடயம் காணப்படுகிறது. வடக்கும் - கிழக்கும் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஜே.வி.பி. வலியுறுத்தியிருக்கிறது. இதற்கு ஜனாதிபதி உடன்படுவது மீண்டும் ஒரு யுத்தத்திற்கே வழிவகுக்கும். நோர்வேயின் அனுசரணையாளர் பங்கை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதும் ஒரு பெரும் சவால் தான். தற்போதுள்ள நிலைமையில் அடுத்த சில வாரங்களில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்வதும், இந்தியாவின் கூடுதல் ஒத்துழைப்பைக் கோருவதும் ஜனாதிபதியின் நிகழ்ச்சித் திட்டமாக இருக்கக்கூடும்.

இந்தியா, சீனா, ரஷ்யா மற்றும் ஆசிய நாடுகளின் கூடுதல் பங்களிப்புடன் சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவுத் தளத்தை விரிவாக்குவதும் மகிந்தவின்

வாக்குறுதிகளில் ஒன்று. சமாதான முயற்சியில் கூட்டுத் தலைமை வகிக்கும் நாடுகளின் குழுவை விரிவுபடுத்துவது நல்லதொரு எண்ணக்கரு. ஆனால், சமாதான செயன்முறையில் கூடுதல் பங்கு வகிக்க இந்தியா சம்மதிக்குமா என்பதும், அதேசமயம், ஏனைய நாடுகளின் பங்களிப்பை விரிவுபடுத்துவதற்கும் சம்மதிக்குமா என்பதும் கேள்விக்குறியே. சமாதான முயற்சியினூடாக அன்றி, கடனுதவி ஊடான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வர்த்தகம் ஆகியவையே இலங்கை தொடர்பில் இந்தியக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்கள். அதனால் அனுசரணையாளர் பணியை நோர்வே தொடர்ந்து மேற்கொள்ள இந்தியா ஆலோசனை சொல்லக்கூடும். எவ்வாறெனினும், இது விடயத்தில் இரு பிரதான பங்காளிகளான அரசும், புலிகளும் உடன்பட வேண்டும். புலிகளுடன் சமாதான பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கான பௌத்த சிங்கள மக்களின் ஆதரவை, புலிகளுடன் பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கான காரணமாக மகிந்த காட்டக்கூடிய அனுசூலம் இருக்கிறது. இதன்மூலம் தெற்கிலிருந்தான எதிர்ப்பை அவர் சந்திக்க வேண்டியிராது என்பதுடன், புலிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடியதையும் நியாயப்படுத்த முடியும்.

பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை எவர் வகிக்கிறாரோ அவர் சிறந்த முறையில் சமாதான முயற்சியை மேற்கொள்ள முடியும் என்பது சர்வதேச அனுபவத்தினூடான பாடம். அண்மையில் இஸ்ரேலியப் பிரதமர் ஏரியல் ஷரோன் பாலஸ்தீனர்களுக்கு வழங்கிய உரிமை இதற்கு சிறந்த உதாரணம். அதேசமயம், 1994 ஆம் ஆண்டு 62 சதவீதமான வாக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்ட முன்னாள் ஜனாதிபதி சமாதானத்தைக் கொண்டு வரத் தவறியமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள்

கடந்த 25 வருட கால உள்நாட்டு யுத்தத்திலிருந்து பல பாடங்களை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சமாதான முயற்சிக்கு உச்ச முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதுடன், சமாதான முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான சிறந்த குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் 25 வருட கால யுத்தத்தை நன்கு புரிந்தவர்களாகவும் தேர்ச்சி மிக்கவர்களாகவும் இருப்பது அவசியம். சமாதான செயன்முறையில் தெளிவான கொள்கைத்

திட்ட உபாயம் இருக்க வேண்டும். நடைமுறைச் சாத்தியமான தீர்வுக்கான வழிமுறைகள் பற்றி சிந்திக்கப்பட வேண்டும். இரு கட்சி இணக்கப்பாட்டு அணுகுமுறை அவசியமானது. தீர்மானம் இயற்றுதல்களில் ஐ.தே.க. உள்வாங்கப்பட வேண்டும். மு.கா., இ.தொ.கா. ஆகியவற்றின் கருத்துகளுக்கு இடம் வழங்கப்படுவதும் அந்தக் கட்சிகளினது பங்களிப்பும் ஜனாதிபதியின் சமாதான முயற்சியை பலப்படுத்தும்.

இரு பிரதான கட்சிகளிடையேயும் உயர்மட்டப் பேச்சுவார்த்தையில் கவனம் செலுத்தும் அதேசமயம், தொடர்புடைய இதர பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக சிறுமட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும்.

முஸ்லிம்கள் தொடர்பான பிரச்சினை சமாதான செயன்முறையின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முன்னணியில் இருக்கப்போகிறது. கிழக்கில் வாழும் சிறுபான்மை மக்களிடையே சகவாழ்வு, நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும், பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். தகவல்களை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சிறுபான்மை மக்களிடையே காணப்படும் அச்ச உணர்வை களைவதற்கு சகல முயற்சிகளையும் எடுப்பதுடன், மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்கான காத்திரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சிங்கள அரசாங்கங்கள் மீது தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பது அடிப்படையில் களையப்பட வேண்டும். யுத்தம் நடைபெற்ற பகுதிகளுக்கு தேவையான வளங்களை வழங்குவதும், யுத்தம் மற்றும் கடல்கோள் காரணமாக அகதிகளாக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கான துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளும் அவசியமானவை. சமாதான முயற்சிக்கான சிறந்த ஆதரவை சர்வதேச சமூகம் இதுவரை வழங்கியிருக்கிறது. ஆசிய நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அதேசமயம், சர்வதேச நாடுகள் வழங்கிய ஆதரவு தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அனுசரணையாளர் பணி மிக முக்கியமானது. இத் தொடர்பிலான சிக்கல்கள் உடனடியாக களையப்பட வேண்டும். புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தின உரையை ஒவ்வொருவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். என்ன அடிப்படையில் சமாதான பேச்சுவார்த்தை இடம்பெற வேண்டும் என்பதை இது வெளிப்படுத்தும்.

போர் நிறுத்தம் முடிவுக்கு வருமா?

ஜே.வி.பி., ஹெல உறுமயவுடன் மஹிந்த கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டால்...

லகஷ்மன் கதிர்காமரின் துரதிர்ஷ்டவசமான மரணம் இலங்கை மற்றும் சர்வதேச சமூகத்தில் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இந்தக் கொலையின் விளைவாக யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கு எவ்வாறான பாதிப்புகள் ஏற்படும் என்பது இப்பொழுது எழுந்துள்ள கேள்வியாகும்.

கதிர்காமரின் கொலையானது, அரசாங்க மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தரப்புகளிலிருந்தும் சர்வதேச சமூகத்திலிருந்தும் தொடர்ச்சியான பிரதிபலிப்புகளைத் தூண்டியுள்ளது.

கொலையின் பின் உடனடியாக வெளிவிவகார அமைச்சின் செயலாளர் பவிஹக்கார, இராஜதந்திர சமூகத்திற்கு ஆற்றிய உரையில், விடுதலைப்புலிகள் மீது தடைகள் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். கதிர்காமரின் இறுதிச் சடங்கின் பொழுது சுதந்திரக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போருக்கு அழைப்பு விடுத்ததுடன் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக பரந்த சர்வதேச சக்திகளின் கூட்டணிக்கும் அழைப்பு விடுத்தார்.

அவர் சர்வதேச பயங்கரவாதத்தை மட்டுமன்றி, விடுதலைப்புலிகளையும் இதில் குறிப்பிடுகின்றார் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஜே.வி.பி.யும் ஹெல உறுமயவும் விடுதலைப்புலிகளைக் குற்றம் சாட்டியது மட்டுமன்றி, அரசாங்கம் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை முறித்து விடுதலைப் புலிகளுடன் அதிக மோதலுக்கு தயாராக வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுத்துள்ளன.

சமாதானத்திற்கு எதிரான தீவிர பேச்சாளரான எஸ்.எல்.குணசேகர போரைப் பிரகடனப்படுத்துமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.

கொலையைக் கண்டிக்கும் அதேவேளை, இதற்கு பாதுகாப்புப் படைகள் போதுமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை செய்யாததே காரணம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. வெளியுறவு அமைச்சின் தனிப்பட்ட வீட்டிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்கள் ஆராயப்பட்டு சினைப்பர் தாக்குதலைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை எனக் கேள்வி எழுகின்றது.

மேலும், சுற்றுப்புறத்தை சோதனையிடுவதற்கும் தாக்குதல் நடத்திய வர்களை பிடிப்பதற்கு பாதுகாப்பு வலையமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் சுற்றிவளைப்பதற்கும் 2 மணித்தியாலங்கள் எடுத்துள்ளன.

லக்ஷ்மன் கதிர்காமரின் கொலையானது, யுத்த நிறுத்த உடன்பாட்டில் எந்தவிதமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

குறிப்பாக, கடந்த சில மாதங்களாக யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை இருதரப்பும் கணிசமான அளவு மீறியுள்ளன என்பது தெளிவானதாகும்.

விடுதலைப்புலிகளைக் கருதும் பொழுது அவர்களின் கொலைகள் ஜுன் மற்றும் ஜூலை மாதங்களில் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும், முதன்முறையாக ஆயுதப் படைகளை நோக்கி துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டுள்ளதுடன் கைக்குண்டு வீச்சும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இரண்டாவதாக, கருணா குழுவும் ஏனைய துணைப்படைகளும் தமது கொலைகளை அதிகரித்துள்ளன. குறிப்பாக, ஜுன் மற்றும் ஜூலை மாதங்களில் இந்த அதிகரிப்பு காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான துணைப்படைகள் சுயாதீனமாக இயங்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குறியானதாகும்.

யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் உறுப்புரை 1.8 ஆனது, முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியது கட்டாயமானதாகும். இதன்படி சகல துணைப்படைகளும் கலைக்கப்பட்டு இராணுவத்திற்கு அதில் உள்ளவர்கள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இது இன்னமும் இடம்பெறவில்லை. இதன் விளைவாக குறைந்த தீவிரத்துடனான யுத்தம் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் துணைப்படைகளுக்கும் இடையில் இடம்பெற்று வருகின்றது.

மேலும், பொதுக் கட்டமைப்பு செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டமையின் விளைவாக வடக்கு, கிழக்கில் வவுனியாவிலும் மட்டக்களப்பிலும் தமிழ் மக்கள் திரண்டு அரசாங்கத்தை கடுமையாக விமர்சித்துள்ளதுடன் சர்வதேச நாடுகளை தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறும் கோரியுள்ளனர்.

பொலிஸ் அத்தியட்சர் சார்ள்ஸ் விஜயவர்த்தன கொல்லப்பட்டதும், தற்பொழுது அமைச்சர் கதிர்காமர் கொல்லப்பட்டுள்ளதும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்ற குரல்கள் தென்னிலங்கையில் அதிகரித்துள்ளன. இது சரியானதா என்பது கேள்விக்குரியதாகும்.

விடுதலைப்புலிகள் மீது தடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் சிலர் வலியுறுத்தியுள்ளனர். தடைகளை விதிக்க எடுக்கப்படும் சகல முயற்சிகளும் சமாதான முயற்சிகளை நெருக்கடிக்குள்ளேயே தள்ளிவிடும். சகல நடவடிக்கைகளும் நிலைமையை வழமைக்குக் கொண்டு வருவதற்கானதாகவே இருக்க வேண்டும். நோர்வே இருதரப்பிற்கும் இடையில் பேச்சுகளை ஆரம்பித்து வழமையான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இறுதியாக தென்னிலங்கை, ஜனாதிபதித் தேர்தல் தொடர்பான குழப்பத்தில் உள்ளது. எப்பொழுது தேர்தல் நடைபெறும் என்பதை தேர்தல் ஆணையாளரா அல்லது உச்ச நீதிமன்றமா முடிவு செய்யும் என்பதை வருகின்ற காலம் முடிவு செய்யவுள்ளது.

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அதன் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக மஹிந்த ராஜபக்ஷவைத் தெரிவு செய்துள்ளது.

அவரின் அண்மைக்காலப் போக்குகள் ஜே.வி.பி. மற்றும் சமாதான முயற்சிகளை எதிர்க்கும் சக்திகளை அரவணைக்கும் நிலைப்பாட்டை நோக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. கதிர்காமரின் மரணத்தின் பின்னர் பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராட சகல தேசியவாத சக்திகளையும் சேர்த்து உருவாக்கக் கூடிய பெரிய கூட்டணியொன்றுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

அவர் சமாதான முயற்சிகளை எதிர்க்கும் ஜே.வி.பி. மற்றும் ஹெல உறுமயவுடன் கூட்டுச் சேரமாட்டார் என்ற நம்பிக்கையுள்ளது. அவ்வாறு அவர் கூட்டணியை அமைப்பாராயின், வரலாற்றுக் குப்பைக் கூடைக்குள்ளேயே வீசப்படுவார்.

பொதுக் கட்டமைப்பின் சவால்கள்!

தானே அமைத்த பொறிக்குள் தானே வீழ்ந்த ஜே.வி.பி.!

கடல்கோள் இலங்கையின் கரையோரங்களை தாக்கியழித்து ஏறத்தாழ 6 மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. அதனால் பொதுக் கட்டமைப்பில் கைச்சாத்திடுவதற்கு ஜனாதிபதி தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்கனவே காலம் மிகவும் பிந்திவிட்டது. உதாரணமாக, இந்த முறையையே அதாவது, நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியே முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டார். அவ்வாறே தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ரணில் விக்கிரமசிங்க விடுதலைப் புலிகளுடன் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டார். ஆனால், ஜனாதிபதி தனது கட்சியினருடன், ஜே.வி.பி.யினருடன் மற்றும் பௌத்த பிக்குகளுடன் நீண்ட ஆலோசனையை நடத்துவதையே தெரிவு செய்தார்.

ஜே.வி.பி.யின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

ஜே.வி.பி.யினர் தாங்கள் அமைத்த பொறியிலே தாங்களே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவர்கள் மீளத் திரும்ப முடியாத அளவிற்கு அவர்களது விமர்சனங்களும் உரைகளும் தீவிர நிலைக்குச் சென்றுவிட்டன.

தாங்கள் பொதுக்கட்டமைப்பு வரைபைப் பார்க்கவில்லை என்று முதலில் ஜே.வி.பி. தெரிவித்தது. தாம் பார்த்திராத வரைபைப் பற்றி அவர்கள் பாரிய விமர்சனத்தில் இறங்கினார்கள். இரண்டாவதாக வட, கிழக்குக்கான கடல்கோள் மீளமைப்புப் பணிகளை அவ்வாறான பொறிமுறை இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். பொதுக்கட்டமைப்பானது ஈழத்திற்கான ஒரு படிக்கல் என்று அவர்கள் கூறினர். மூன்றாவதாக அரசாங்கம் பயங்கரவாத அமைப்புடன் பொதுக்கட்டமைப்பைக் கைச்சாத்திடக் கூடாது என்று தெரிவித்தனர்.

ஜே.வி.பி. தலைவர்கள் கடல்கோளினால் பாதிக்கப்பட்ட வட, கிழக்குக்கு செல்லவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. நான் கிழக்குக்குச் சென்று கடல்கோளினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் படும் துன்பங்களை நேரடியாகக் கண்டேன். இன்றும் கூட பலர் கூடாரங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். மிகச் சில வீடுகளே கட்டப்பட்டுள்ளன. அரசாங்க அதிபரும் அதிகாரிகளும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் கலந்தாலோசனை செய்யவில்லை.

எவ்வாறு தங்களின் எதிர்காலம் இருக்கப் போகின்றது என்று அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. முடிவுகள் மிகவும் மையப்பட்டதாக கொழும்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலிருந்து கீழான முடிவுகளை எடுக்கும் முறையே அதிகமாக காணப்படுகின்றது. டி.ப்ரனின் உயர் அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களுக்கு வருகை தருவதில்லை. வீடுகள் தொடர்பான உடன்பாடுகள் கூட கொழும்பில் இருந்து செய்யப்படுகின்றன. இது நிச்சயமாக எச்சரிக்கை அளிக்கும் நிலைமையாகும்.

ஜே.வி.பி. தலைவர்கள் அவ்வாறான கூடாரங்களுக்குள் வாழ வேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் எவ்வாறான கஷ்டமான நிலைமைகளில் வாழ்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் அனுபவப்பட முடியும். மாலை நேரங்களின் தாங்க முடியாத வெப்பத்தையும் இரவு நேரத்தில் பெய்யும் மழையின் துன்பத்தையும் அவர்கள் அனுபவித்தறிய முடியும்.

மனிதாபிமான விவகாரத்தை சாதாரண மக்களின் துன்பத்தை ஜே.வி.பி. அரசியலுக்குப் பயன்படுத்த முயல்கின்றது. இதனாலேயே பொதுக் கட்டமைப்பு மிகவும் அவசியமாகின்றது. ஆகக் குறைந்தது இது மாவட்ட மட்டத்தில் முடிவுகள் எடுப்பதை அளிக்கும். அத்துடன், நிதிகளை உரிய அதிகார மட்டங்களுக்கு அளிப்பதை இயலுமானதாகும்.

ஜே.வி.பி. இற்கும் ஜே.எச்.யு. இற்கும் இடையிலான போட்டி

ஜே.வி.பி. மற்றும் ஜாதிக ஹெல் உறுமய (ஜே.எச்.யு.) ஆகிய இரண்டு தீவிர சிங்கள அமைப்புகளும் சிங்கப் பெளத்தர்களைக் கைக்கொள்வதற்கு போட்டி போட்டு வருகின்றது என்பது தெளிவான ஒன்றாகும். ஹெல் உறுமயத் தலைவர்களில் ஒருவரான அத்துரலியே ரத்ன தேரர் உதவி வழங்குநர்கள் மாநாட்டில் வைத்து அவர்களிடம் கடிதமொன்றைக்

கையளித்து இதற்கான ஆரம்பத்தை மேற்கொண்டார். இதன் பின்னர் அவர்கள் தலதா மாளிகைக்கு முன்னர் சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்தனர். ஹெல உறுமய பிக்குகள் தலதா மாளிகைக்கு முன்னால் கூடாரம் அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது ஆச்சரியமளிக்கும் ஒன்றாகும். கடந்த காலங்களில் எந்தவொரு அமைப்பும் இவ்வாறு செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. ஜாதிக ஹெல உறுமய தந்திரோபாயச் சமநிலையை ஏற்படுத்தவும் ஜே.வி.பி.யை விட மேலாக செயலாற்றவும் முயற்சித்தது.

ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் இந்தச் செயற்பாடுகள் ஜே.வி.பி.யை தீவிர நிலைக்குச் செல்ல வைத்தது. அதாவது, அவர்கள் தேசிய பிக்குகள் முன்னணி மூலம் கோட்டை புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்னால் தங்களின் சொந்த சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை ஒழுங்குபடுத்தினர். அதேபோன்று, ஜனாதிபதி பொதுக் கட்டமைப்பை 15 ஆம் திகதி நள்ளிரவுக்கு முன்னர் நிராகரிக்காவிட்டால் அரசாங்கத்திலிருந்து விலகுவதாக பிரகடனப்படுத்தினர். ஜனாதிபதி தனது நிலையில் உறுதியாக இருப்பார் என்று ஜே.வி.பி. ஒருபோதும் சிந்தித்திருக்கவில்லை.

சாகும்வரை உண்ணாவிரதமும் பௌத்த தர்மமும்

தர்மத்தின் படியும் பௌத்த கோட்பாடுகளின் படியும் புத்தபகவானின் போதனைகள் நடுவழிக்கானவையாகவும் சகல உயிரினங்களையும் மதிப்பவையாகவும் அமைந்துள்ளன. பிக்குமார் தமது உயிரை எடுக்கமுடியும் என்று பௌத்த கோட்பாடுகளின் படி எவ்விடத்திலும் கருத்து தெரிவிக்கப்படவில்லை.

மேலும், கடந்த இருவார காலத்தில் ஜனாதிபதி மாளிகைக்குள் நுழைய பௌத்த மதகுருமார் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அத்துடன், அவர்களில் சிலர் தம் மீது மண்ணெண்ணையை ஊற்றித் தங்களைத் தாங்களே தீ வைக்கப் போவதாகவும் அச்சுறுத்தினர். ஆனால், நீர்பாய்ச்சும் பொறிகளும், கண்ணீர்ப் புகையும் அவர்களை நகரின் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சிதறியோடச் செய்தது.

ஜே.வி.பி.யினர் ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் தந்திரோபாயத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி, அவர்கள் தாம் துன்பகரமான தவறொன்றை மேற்கொண்டு விட்டதையும் உணர்ந்தனர். ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதென்ற ஜே.வி.பி.யினரின் தந்திரோபாயம் அரசாங்கச் சலுகைகளை அனுபவிப்பது மற்றும் இரண்டாவது மாற்று அரசியல் கட்சியாக உருவெடுப்பது என்பவற்றைக் கொண்டு இருந்தது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவுத் தளத்தைத் தாம் எடுப்பதற்கு கணிசமான ஆண்டுகள் எடுக்கும் என்று அவர்கள் எண்ணியிருந்தனர்.

ஒரு வருடத்தின் பின்னர் ஜே.வி.பி.யினர் விலகுவதன் மூலம் அவர்கள் ஆடை உரிந்து வீழ்ந்த நிலையில் பிடிபட்டுள்ளனர்.

ஜே.வி.பி.யினர் தங்களின் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டை நடத்தியபொழுது அவர்கள் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் அரசாங்கத்தில் இணையும் வழியை இன்றும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது தெளிவானது. ஆனால், ஜே.வி.பி.யினர் இந்த நடவடிக்கையைத் தொடருவார்களேயானால், அரசியல் வில்லத்தனத்துக்குள் வீசப்படுவார்கள்.

பொதுக் கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்தல்

ஜனாதிபதி எதிர்கொள்ளும் முதலாவது சவால் எப்பொழுது இந்த ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவது என்பதாகும். பிரேரணைகளை பாராளுமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதா என்று அவர் தீர்மானிக்க வேண்டும். மறுபுறமாக, சில நாட்களுக்கு முன்னர் அவர் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்களுடன் சந்திப்பொன்றை நடத்தினார். அப்போது ஒரு உறுப்பினர் இதை பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கலாம் என்று கருத்துத் தெரிவித்த பொழுது அவருக்கு பைத்தியமா என்று ஜனாதிபதி வினவினார்.

பின்னர் அவ்வாறான பைத்தியத்தனமான வேலையைச் செய்வதற்கு அவருக்கு ஊக்கமளித்தது என்ன? நிச்சயமாக, இது பொதுக் கட்டமைப்பைத் தோற்கடித்து ஜே.வி.பி.யை மீண்டும் கொண்டுவர முடியும் என்று தற்பொழுதும் எண்ணும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருப்பவர்களிடம் இருந்து வந்த அழுத்தத்தினாலாகும் என்பது வெளிப்படை. மறுபுறமாக பாராளுமன்றத்திடம்

பொறுப்பைத் தள்ளாது ஜனாதிபதி தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று தற்பொழுது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கூறுகின்றது.

எப்படியாயினும் அடுத்த வாரம் பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படும் பொழுது விளைவு என்ன என்பதை நாங்கள் அறிவோம். பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் அவர் அதில் கைச்சாத்திடுவார் என்பது தெளிவு. பொதுக்கட்டமைப்பு கைச்சாத்தி டப்பட்டாலும் எதிர்காலத்தில் பல தடைகள் காணப்படும். மிகவும் முக்கியமான தடை, அதை பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் விரைவாக நடைமுறைப் படுத்துவதுடன் தொடர்புடையதாகும். நாம் பின்னோக்கிச் சென்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி - விடுதலைப்புலிகள் காலப்பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிரானின் அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதேபோன்றதொரு புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பிற்கான பொறிமுறைதான் சிரானாகும். ஆனால், நடைமுறைப்படுத்தலில் ஏற்பட்ட தோல்வியினால் விடுதலைப்புலிகள் சிரானில் இருந்து விலகிக் கொண்டனர். இதேபோன்ற விதி, பொதுக் கட்டமைப்பிற்கும் ஏற்படாது என்று நாம் நம்புகின்றோம்.

ஜே.வி.பி. அரசினை விட்டு விலகியதாலான விளைவுகள்

தற்பொழுது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினுடையது ஒரு சிறுபான்மை அரசாங்கமாகும். இது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் மூலமாகவோ அல்லது பட்ஜட் விவாதத்திலோ பாராளுமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட முடியும். எப்படியிருந்தபோதிலும், ஜே.வி.பி.யினர் அரசாங்கத்தை தோற்கடிக்க விரும்பமாட்டார்கள். ஏனென்றால், தேர்தல் ஒன்று நடைபெறுமாயின், தம்மால் 10 ஆசனங்களை விடக் குறைவாகவே பெறமுடியும் என்று அவர்கள் அறிவார்கள். எனவே, அரசாங்கத்தினுள் நுழைவதற்கு தமது பெரும்பான்மையைப் பேணுவதற்கு புதிய கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் அவர்கள் ஆர்வமாக உள்ளனர். அத்துடன், ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மஹிந்த ராஜபக்ஷவை ஜனாதிபதி வேட்பாளர் என்று தெரிவிப்பதன் மூலம் தாங்கள் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பில் இருக்கலாம் என்று அவர்கள் கருதக்கூடும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் உடனடியாகத் தேர்தலை விரும்பவில்லை. அவர்கள் தற்பொழுது ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு தயாராகி

வருகின்றார்கள். அத்துடன், அவர்கள் ஏற்கனவே தமது பிரசாரத்தை ஆரம்பித்துவிட்டனர். அதனால், அவர்கள் இந்த அரசாங்கம் ஆகக் குறைந்தது ஆறு மாதங்களுக்கு நீடிப்பதை விரும்புவார்கள். அதன் பின்னரே அரசாங்கத்தை தோற்கடிப்பது குறித்து முடிவு செய்வர். மறுபுறமாக, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் அரசுக்கு ஆதரவு வழங்குவதாகத் தெரிவித்துள்ளது. எனவே, அடுத்த ஆறு மாதத்திற்கு வேலை எதுவும் நடைபெறாது. வாழ்க்கைச் செலவும் தொடர்ந்து அதிகரிப்பதுடன், அரசாங்கம் இழுத்து இழுத்துச் செல்லும் சாத்தியம் உள்ளது.

மறுதலையாக அரசியலைத் தொடர்வதில் ஜனாதிபதி ஒரு கண்ணைத்துள்ளார் என்ற உண்மையையும் நாம் கருத்திலெடுக்க வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது பிரதமராகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவோ அவர் பாராளுமன்றத்தில் நுழைய விரும்பக்கூடும். எவ்வாறாயினும், இவை அனைத்தும் எதிர்காலத்திற்கு உரியவையாகும். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை ஒழித்து அதிகாரமுடைய பிரதமராக வரவேண்டும் என்று ஜனாதிபதி திட்டமொன்றைக் கொண்டிருந்தார். இந்தக் கனவு ஜே.வி.பி.யினதும் ஆதரவின்றி இனிமேல் சாத்தியமில்லை.

‘கடல்கோள்’ தாக்கத்தின் பின்னர் நாடு எங்கே செல்கின்றது?

கடல்கோளானது, 20 நிமிடங்களில் சுமார் 40,000 இலங்கை மக்களின் உயிரை எடுத்ததுடன் ஒரு மில்லியன் மக்களை இடப்பெயர்விற்குள்ளாக்கி பெருமளவு சொத்துகளையும் அழித்துள்ளது. 25 வருடங்களாக இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தமானது, முதன்முறையாக வடக்கு - கிழக்கில் 65,000 இற்கும் அதிகமான மக்களை பலி கொண்டதுடன், ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமானோரை இடப் பெயர் விற்குள்ளாக்கி பெருமளவிலான சொத்துகளையும் அழித்துள்ளது.

கடல்கோளின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் கரையோரப் பிரதேசத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சமூகங்களாகும்.

பெருமளவிற்கு சிறுபான்மை சமூகங்களான தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் சிங்கள கொவிகம சாதியஸ்ஸாதவர்களை இதில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நாடு முழுவதிலும் சிறுபான்மை சமூகங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையானது, எதிர்காலத்தில் பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

உதாரணமாக, தெற்குக் கரையோரப் பிரதேசத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் 80 சதவீதமானவர்கள் மீனவர்களாவர். 20 சதவீதமானோர் ஏனைய சமூகத்தினராவர். இலங்கையின் வரலாற்றில் கரையோரப் பிரதேசம் பெருமளவிற்கு பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்து வந்துள்ளது. அத்துடன், தென்னிலங்கையில் இப்பிரதேசம் மிகவும் அரசியல் தீவிரத்தன்மை கொண்டதுமாகும்.

இப்பேரழிவானது பல தலைமுறைகளாகச் சேர்க்கப்பட்ட சொத்துகளை 20 நிமிடங்களில் துடைத்து எடுத்துள்ளது.

அடுத்த முக்கியமான விடயம் 100 மீற்றர் கரையோரத் தடைப் பிரதேசமாகும். பெரும் எண்ணிக்கையானோர் 100 மீற்றர் கரையோரப் பிரதேசத்திற்கு வெளியே வசித்தாலும் 15 இலிருந்து 20 சதவீதமானோர் 100 மீற்றர் வலயத்தினுள்ளே வசிக்கின்றனர். சிறுபான்மை சமூகங்கள் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடியது. குறிப்பாக, அரசு இப்பேரழிவைக் கையாளும் விதத்தில் இது தங்கியுள்ளது.

கடல்கோளானது போட்டி மிக்க, பிளவுபட்ட அரசியல் சமூகத்தினரையே நல்லிணக்கத்தையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்கியது.

கடல்கோளானது சாதாரண மக்கள் மத்தியில் ஐக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டினாலும், துரதிர்ஷ்டவசமாக அரசியல் போட்டியையும் துருவ நிலையையும் ஆழ அகலப்படுத்தியுள்ளது.

அரசியல் சமூகத்திற்கிடையில் சமாதானத்தையும் கருத்தொருமைப்பாட்டையும் ஏற்படுத்த விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு விரைவாக இல்லாதொழிந்துள்ளது.

கடல்கோளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பில் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் அனுதாபத்தைக் கொண்டுள்ள வேளை சில பிரிவினர் கடல்கோள் தமிழர்களுக்கு நல்ல பாடமொன்றை படிப்பித்துள்ளது என்று கூறினர். அரசு ஊடகம் சில வாரகாலமாக விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் இறந்துவிட்டதாக கூறிவந்தது. சிலர் இதுதான் போரை மீள ஆரம்பிப்பதற்குரிய தருணம் என்றும் கூட வாதிட்டனர். சிலர் இது முஸ்லிம்களுக்கு நல்ல பாடம் ஒன்றைப் படிப்பித்துள்ளது என்று கூறினர். கொவிகம சாதியைச் சேராதவர்களும் பொருளாதார ரீதியில் பலம் பொருந்தியவர்களுமான கரையோர மீனவ சமூகத்தினருக்குப் பாடமொன்றைப் படிப்பித்துள்ளது என்று சில சிங்கள பௌத்தர்கள் கருதினர். சிலர் இது கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாடமொன்றைக் கற்பித்துள்ளது என்று கூறினர்.

ஊடகங்கள் அம்பாறை, முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்ட பேரழிவுகளை சிறிதளவே வெளிப்படுத்தியது கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு அம்சமாகும். அரசு ஊடகங்கள் ஹம்பாந்தோட்டை மீது 90 சதவீத கவனத்தைக் குவித்தன.

இப்பிரதேசம் 15 சதவீதமளவிற்கே பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால், பல்வேறு வெளிநாட்டுத் தலைவர்களும் தூதுக்குழுவினரும் அங்கு சென்று பிரதமருடன் கைகுலுக்கி மீள கட்டுமானத்திற்கு உதவுவதாக உறுதியளிக்கும் விடயங்களே மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. நாட்டுத் தலைவர்களின் மிகக் குறைந்த அளவிலான வருகையே முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அரசியல் நல்லிணக்கம் மீதான இப்பேரழிவின் தாக்கம்

அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான முறுகல் நிலையானது மோசமடைந்துள்ள வடக்கிற்கான ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகத்தின் மனிதாபிமான நோக்கிலான பயணம் தடுக்கப்பட்டது தவறான ஒரு முடிவாகும். கௌசல்யன் உட்பட நான்கு விடுதலைப்புலிகளினதும் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சந்திரநேருவினதும் கொலைகள் புதிய பரிமாணங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இவ்வாறான மனிதாபிமான பணிகளைச் செய்வதற்கு ஒரு புதிய பொறிமுறையை உருவாக்குவதை தொலைவாக்கியுள்ளன.

கடல்கோள் ஜனாதிபதிக்கும் ஜே.வி.பி.க்கும் இடையில் மோதலை உருவாக்கியுள்ளது. பேரழிவைக் கையாள்வதில் கலந்தாலோசனைகள் குறைவாகக் காணப்படுவதாகவும், ஜனாதிபதியும் அவரைச் சுற்றியுள்ள சிறு குழுவுமே பெரும்பாலான முடிவுகளையும் எடுப்பதாக ஜே.வி.பி. குற்றம் சாட்டுகின்றது. ஜனாதிபதிக்கும் ஜே.வி.பி.க்கும் இடையிலான சாடல்கள் இன்று சாதாரணமாகிவிட்டன.

எனினும், ஜே.வி.பி.யானது அரசாங்கத்தை விட்டு விலகிச் செல்லாது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியானது மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு உருவாவதைத் தடுக்க இரு தரப்பும் இணைந்தே இருப்பார்கள். ஆயினும், இரு தரப்பிற்கும் இடையிலான முறுகல் நிலை தொடரும்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கடல்கோளின் பின்னர் உடனடியாக நிவாரண முயற்சிகளுக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவதாக அறிவித்தது.

ஜனாதிபதியால் ஒத்துழைப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்ட செயலணியில் ரணில் விக்கிரமசிங்க இணைந்து கொண்டார். ஆயினும், இந்த ஒருமைப்பாடு தொடர்ந்து நீடிக்கவில்லை.

100 மீற்றர் தடுப்பு வலயத் திட்டத்தையும் அரசாங்கத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளையும் எதிர்க்குமாறு தற்பொழுது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பொதுமக்களுக்கு தெரிவித்துள்ளது.

கடல்கோளால் எழுந்துள்ள சிக்கலான விடயங்கள் எவை?

கடல்கோளானது சர்வதேச மயப்படுத்தல், கடல்கோள் பேரழிவானது வரலாற்றில் எப்பொழுதும் இல்லாதவாறு உலகளாவிய ரீதியில் மக்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியா சர்வதேச உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துள்ளது. அவ்வாறு தாய்லாந்தும் சர்வதேச உதவியை மறுத்துள்ளது. மாலதீவும், இலங்கையும், இந்தோனேசியாவும் சர்வதேச உதவியை ஏற்றுள்ளன. மிகப்பெருந்தொகையான நிவாரண நிதி குவிந்துள்ளது. டோக்கியோ மாநாட்டில் 4.5 பில்லியன் டொலர் நிதியுதவியானது நிபந்தனையின் அடிப்படையிலேயே உறுதியளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்று அதை விட அதிகமான நிதியானது எவ்வித நிபந்தனையும் இன்றி கிடைக்கின்றது.

கடல்கோளுக்கு முன்னர் சுமார் 58 சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களே இங்கு செயற்பட்டன. இவ்வெண்ணிக்கை இன்று 300 ஐ தாண்டியுள்ளது. இவை 1 பில்லியன் டொலருக்கு மேற்பட்ட தொகையை நாட்டிற்குக் கொண்டு வருகின்றன. இவ்வாறான சர்வதேச மயப்படுத்தலின் விளைவு இன்னும் ஆராயப்படவில்லை.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களது நிவாரண நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக இன்னும் கலந்தாலோசிக்கப்படவில்லை.

கட்டுமானப் பணிகளுக்காக உதவி வழங்கும் நாடுகள், ஒப்பந்தக்காரர்கள் மட்டும் தம் நாட்டுத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவர். இவ்வாறில்லாமல் உள்ளூர் மக்களுக்கு இவற்றில் முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டும்.

சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்

பெரும் எண்ணிக்கையிலான சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இயங்கும் பொழுது வேறு பிரச்சினைகள் எழக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. இது நாட்டில் ஊதியம், வாடகை அதிகரிப்பு மற்றும் நிலத்தின் விலை அதிகரிப்பு போன்றவற்றினை ஏற்படுத்தும்.

உள்ளுரினைத் தளமாகக் கொண்ட அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயற்படாவிட்டால் உள்ளூர் திறன்கள் ஓரங்கட்டப்படலாம்.

இது மேலும் பௌத்த மக்களை கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாற்றும் மேற்கத்தைய படையெடுப்பு என்று கூறும் சிங்கள கடும் போக்காளர்களின் நிலைமையைத் தீவிரமாக்கவும் கூடும்.

100 மீற்றர் தடை வலயமானது பொதுமக்களை பாதிக்கும் என்பதனால் பேரழிவிற்கான முன்னெச்சரிக்கை முறையொன்றை ஏற்படுத்துவதே சிறந்ததாகும்.

அத்துடன், போரினால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள், கடல்கோளினால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் என்ற வேறுபாடு காட்டப்படாமல் அனைத்து மக்களுக்கும் புனர்வாழ்வு ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஜே.வி.பி.யின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சாது துணிவான முடிவை ஜனாதிபதி எடுக்க வேண்டும்

கடல்கோளின் பின்னரான நிகழ்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதை அரசாங்கம் தீவிரமாக்கியுள்ளது என்ற முடிவுக்கு கடந்த வார முடிவுகள் எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன.

கடல்கோளுக்குப் பின்னர் இனந்தெரியாத சக்திகளினால் வழிநடத்தப்படும் துணைப் படைகளால் கௌசல்யனும் ஏனைய நால்வரும் கொல்லப்பட்டனர். சில வாரங்கள் கழித்து விடுதலைப்புலிகளின் மூன்று பெண் போராளிகள் சுடப்பட்டு மிக மோசமாகக் காயமடைந்துள்ளனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் யார் என்று விசாரணை செய்வதற்கு ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை நியமித்தார். இக்குழுவில் இரண்டு நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளதான் ஒரு மாத காலத்தினுள் இது தொடர்பான அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்படி கேட்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த விசாரணையானது இயற்கையாகவே இந்தச் சம்பவத்துடன் இராணுவத்தின் தொடர்பு உள்ளதா என்பது குறித்து செல்லும் என்பதனால் இந்த ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவில் முன்னாள் இராணுவ அதிகாரி ஒருவரையும் நியமிப்பது சிறந்ததாகும். எப்படியிருந்த பொழுதும் ஆணைக்குழுவின் விசாரணை முடிவினை அறிய அனைவரும் ஆவலுடன் காத்திருக்கின்றனர்.

அரசியல் அரங்கில் ஜனாதிபதிக்கும் ஜே.வி.பி.க்கும் இடையிலான மோதலானது புதிய மட்டத்திலான வாய்ச்சண்டையாக உருவெடுத்துள்ளது.

கடல்கோளால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளுக்கான நிதியை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதிலிருந்து இடைக்கால நிர்வாக சபை தொடர்பில் இணக்கம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு வரும் பொழுது ஜே.வி.பி.யின் தாக்குதல்கள் மிக மிக தீவிரமாக அதிகரித்து வருகின்றன.

லண்டனில் இருக்கும் ஜே.வி.பி. தலைவரினால் கடந்த சில மாதங்களாக இதை இதைச் செய்யாவிட்டால் அரசாங்கத்தில் இருந்து விலகுவோம் என்று அறிக்கைகள் கடந்த சில மாதங்களாக எங்களுக்கு சிறந்த பொழுதுபோக்காக இருந்து வருகின்றன. கடல்கோள் நிதியானது விடுதலைப்புலிகளினூடாக வழங்கப்பட்டால் அரசிலிருந்து விலகி விடுவோம் என்பது அண்மைய அறிக்கையாகும்.

விமல் வீரவன்சவும் அரசாங்கத்தில் இருந்து விலகி விடுவோம் என்று காலத்துக்கு காலம் அறிக்கைகள் விடுத்து வருகின்றார். தங்களுக்கிடையிலான பிரச்சினைகளை பொது மேடைகளில் தெரிவிக்கும் அரசியல் கூட்டணியைப் புரிந்து கொள்வது எப்பொழுதும் கடினமானதாகும்.

மறுபுறம், ஜனாதிபதி கூட்டணிக் கட்சியான ஜே.வி.பி. தொடர்பாக தனது விரக்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளதுடன் மனிதாபிமான இடைக்கால நிர்வாகக் கூட்டமைப்பொன்றைக் கூட ஏற்படுத்துவதற்கு ஜே.வி.பி.யை இணங்கிவரச் செய்வது மிகவும் கடினமாக உள்ளதாக தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

மக்கள் இரத்தம் சிந்துவதற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர்கள் தற்பொழுது சுதந்திரக் கட்சியில் தொங்கிக் கொண்டு அதிகாரத்தை அடைய முயல்வதாகக் கூட அண்மையில் அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

மேலும், அரசாங்கத்தில் இருக்க விருப்பமில்லாதவர்கள் வெளியேறலாம் என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். இந்த வாய்ச் சண்டைகள் எதற்காக இடம்பெறுகின்றன? மேற்பரப்பில் இந்தச் சண்டைகள், எவ்வாறு கடற்கோள் நிதியுதவியானது வட, கிழக்குக்குச் செல்வது என்பது தொடர்பாக விடுதலைப்

புலிகளைப் பெரும்பான்மையாகவும் கணிசமான சிங்கள, முஸ்லிம் சமூகப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு தொடர்பாகவும் இடம்பெறுகின்றன.

உண்மையில் ஜே.வி.பி.யானது அரசாங்கத்தை விட்டு விலகுமா என்பதே கேள்விக்குறியாகும்.

ஜே.வி.பி. இவ்வாறு தொடர்ந்து கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தால் அவர்களை எவரும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கு ஜே.வி.பி. சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தது. ஏகாதிபத்தியவாத எதிர்ப்பு, உலக மயமாதலிற்கான எதிர்ப்பு என்பவற்றைக் கொண்ட ஜே.வி.பி.யின் கோட்பாட்டுத்தளம் கடல்கோள் பேரழிவுடன் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டது.

ஏகாதிபத்திய நாடுகள் பெருமளவான உணவு, மருந்து மற்றும் உதவிப் பொருட்களை அனுப்பியதற்கு சாட்சியாக இருந்தது மட்டுமன்றி, பிராந்திய வல்லரசான இந்திய மற்றும் உலக வல்லரசான அமெரிக்கா, பிரிட்டன் மற்றும் பல நாடுகள் உதவிக்குப் படைகளை அனுப்பிய பொழுது வேறு புறமாக பார்த்தவாறு இருந்தது.

இன்று கடல்கோளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும், மீன்பிடி அமைச்சின் மூலம் தேவையான மீன்பிடிப் படகுகளை பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் தாம் ஏகாதிபத்திய வாதிகள் என்று கூறியவர்களிலேயே ஜே.வி.பி. தங்கியுள்ளது.

ஜே.வி.பி.யால் வெற்றிகரமாக அரசாங்கத்தின் மக்கள் செல்வாக்கைக் குறைக்க முடியும்.

ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கக் காலத்தில் இடதுசாரிகள் அரசை விட்டு விலகுவோம் என்று அச்சுறுத்தினர். இறுதியில் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க லங்கா சமசமாஜக் கட்சியை நீக்கினார். இறுதியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் விலக வேண்டி வந்தது.

தொடர்ந்து வந்த 1977 பொதுத் தேர்தலில் இடதுசாரி இயக்கங்களால் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு ஆசனத்தைக் கூடப் பெற முடியவில்லை.

இந்த வரலாற்றைப் பார்த்தோமானால் அரசை விட்டு நீங்கினால் ஜே.வி.பியும் இதே விதியைத் தான் பெற்றுக் கொள்ளும் என்பதை அறியலாம்.

கடந்த பொதுத் தேர்தல் முடிவுகளை ஆராய்ந்தோமானால் ஜே.வி.பி. 39 பாராளுமன்ற ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட போதிலும், அது பெரிய கட்சியான மூலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்ததனால் கிடைத்தது என்பதை அறியலாம்.

தனியே போட்டியிட்டு ஜே.வி.பி. இதேயளவு ஆசனங்களை வெற்றி பெறுதல் என்பது இயலாத விடயமாகும்.

இன்று ஜனாதிபதி வரலாற்றுத் திருப்பு முனையான கட்டத்தில் உள்ளார்.

இடைக்கால கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவதா அல்லது ஒரு சிறுபான்மைக் கட்சிக்கு வளைந்து கொடுத்து வடக்கு, கிழக்கு மக்களுக்கு உரித்தான புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு பயன்களை அம்மக்கள் பெற முடியாதவாறு விட்டு விடுவதா என்ற இரண்டில் ஒன்றை ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது துன்பங்கள் சரியான முறையில் அணுகப்படும் என்று காத்திருக்கின்றனர். ஜனாதிபதி உறுதியாக முடிவெடுக்க வேண்டும். அவர் சிறுபான்மையான கட்சியின் அச்சுறுத்தலுக்கு அடிபணிந்து முழு சமாதான நடவடிக்கைகளையும் இக்கட்டுக்குள் விடக் கூடாது.

ஜே.வி.பி. அரசை விட்டு விலகினாலும் ஜனாதிபதியால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, தமிழ்க் கூட்டமைப்பு, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மற்றும் ஏனைய கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்று அரசின் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும். இது, ஜனாதிபதியின் துணிச்சலான முடிவு எதிர்பார்க்கப்படும் தருணமாகும். ஜனாதிபதி முழு நாட்டினதும் நலனின் பொருட்டு துணிச்சலான முடிவை எடுக்க வேண்டும். அதற்கான தருணம் தற்பொழுது வந்துள்ளது.

சுனாமியும் சமாதானமும்

“சுனாமியினால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்த வேளையிலும் அரசியல்வாதிகள் தங்களின் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதிலும் நிலை நிறுத்துவதிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தியிருந்தமை கவலையளிக்கும் விடயமாகும்”

சுனாமியினால் இலங்கையின் சமூகங்களுக்கிடையில் ஒரு நல்லிணக்கமும் ஒற்றுமையும் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை காணப்பட்டது. இந்த சுனாமியினால் சகல மக்களின் மத்தியிலும் ஐக்கியம் உருவாகியது. ஆனால், அரசியல் மட்டத்தில் துருவ நிலையும் போட்டி நிலையும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என சகவாழ்வு மன்றத்தின் தலைவர் பேராசிரியர் குமார் ருபசிங்க கேசரிக்கு தெரிவித்தார்.

தொடர்ந்தும் அவர் -

சுமார் 25 ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தின் காரணமாக 60,000 இற்கும் அதிகமானோர் உயிரிழந்துள்ளதுடன் 10 இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாகியுள்ளனர். வட-கிழக்கில் பாரிய பொருட்சேதங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன.

20 நிமிடங்களே நீடித்த சுனாமி அனர்த்தத்தின் காரணமாக ஏறத்தாழ 50,000 பேர் உயிரிழந்துதுடன், 10 இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாகியுள்ளனர். அத்துடன், பாரிய பொருட்சேதங்களும் கடற்கரையோரப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்துள்ளன.

சுனாமிப் பாதிப்பின் பின்னர் மக்களிடையே ஐக்கியமும் அரசியல் கட்சிகளிடத்தில் ஒற்றுமையும் ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இது நிகழ்ந்ததா என்று கேள்வி எழுப்பினால் இல்லை என்பதே பதிலாக அமையும்.

இந்த நிலையில் ஊடகங்களின் பார்வை தெற்கு பாதிப்புகளை மாத்திரமே நோக்கியமை கவலை தரும் விடயமே. ஊடகங்களில் மாத்தறை, காலி, அம்பாந்தோட்டை போன்ற தென்னிலங்கை பிரதேசங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முன்னுரிமை வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களுக்கு வழங்கப்படாமை மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

அது மாத்திரமல்லாமல், தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பலவீனமடைந்துள்ளனர். புலிகள் பலவீனமடைந்து உள்ளனர். பிரபாகரன் இறந்து விட்டார். கிறிஸ்தவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு இந்த சுனாமி ஒரு நல்ல படிப்பினையை வழங்கியுள்ளது என பலதரப்பட்ட வதந்திகளும், பேச்சுகளும் வெளி வரத் தொடங்கின.

சுனாமியினால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்த வேளையிலும், அரசியல் வாதிகள் தங்களின் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதிலும் நிலை நிறுத்துவதிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தியிருந்தமை கவலையளிக்கும் விடயமாக காணப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர் நாயகம் கொபி அனானின் வடக்குக்கான விஜயம் அரசாங்கத்தினால் தடுக்கப்பட்டமை, நிவாரண உதவிகள் சமமாக பகிரப்படவில்லை என்ற விடுதலைப்புலிகளின் குற்றச்சாட்டு, இராணுவப் படைகள் மற்றும் கருணா அணியினரின் பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை, உள்ளக நடைமுறைகளில் தேக்கம் போன்ற பல காரணங்களினால் அரசாங்கத்துக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான பிரச்சினைகள் நீடித்துக் கொண்டே செல்கின்றன.

யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடிய இந்த வேளையில், இடைக்கால நிர்வாகம் வழங்குவதற்கு ஏறத்தாழ 90 வீதம் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டமை வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

அதேவேளை, அரசாங்கத்துக்குள்ளும் குழப்பநிலை தோன்றி சமாதான செயற்பாடுகளில் ஒரு தேக்க நிலையை தோற்றுவித்திருப்பதானது, ஒரு கேள்விக்குறியையே உருவாக்கியுள்ளது. அனர்த்த முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளின் போக்கு தொடர்பாக அரசின் பிரதான பங்களிக் கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணி குழப்பங்களை உருவாக்குவது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயமல்ல.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனும் அபிப்பிராய பேதங்களைக் கொண்டு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவதானது, நாட்டின் நிவாரணப் பணிகளிலும் சமாதான முன்னெடுப்புகளிலும் தேக்க நிலையை தோற்றுவிப்பதாக இருக்கும்.

சுனாமி அனர்த்தத்தினால் பல உயிர்கள் பலியாகியுள்ள இந்த வேளையில் நடைபெற்று வரும் நிவாரணப் பணிகளிலும் பல பிரச்சினையான விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றாக 100 மீட்டர் நிலப்பிரதேசம் உள்ளது. இதன் மூலம் உல்லாசப் பயணத்துறைக்கு எந்த வகையான பாதிப்புகள் ஏற்படும்? இதனால் மீன்பிடித் துறைக்குள்ள பாதிப்புகள் யாவை? இதற்கான மாற்று வழிகள் என்ன? போன்ற பல கேள்விகள் எழுகின்றன.

நிவாரணப் பணிகளின் உலகமயமாக்கலும் ஒரு கேள்விக்குரிய பிரச்சினையாகவுள்ளது. சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கூடாக பலவிதமான உதவிகள் எமக்கு கிடைத்து வருகின்றன. ஆயினும், இவர்களின் வருகையால் உள்ள சாதக, பாதக நிலைகள் என்ன? போன்ற கேள்வி எழுகின்றன.

டிசம்பர் 26 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் ஏறத்தாழ 50 சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களே இலங்கையில் காணப்பட்டன. இன்று இலங்கையில் ஏறத்தாழ 400 சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நிலைகொண்டுள்ளன. இவற்றுள் 20 சதவீதமானவையே அரச நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயற்படுகின்றன.

நிவாரணப் பணிகளை மத்தியப்படுத்தலில் சுனாமியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அப்பிரதேச வாசிகளின் கருத்துகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதனால் பல சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன. இதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும், அப்பிரதேச வாசிகளினதும் தேவைகள் சிந்திக்கப்படுகின்றனவா? என்கிற கேள்வி எழுகின்றது. இந்த நடைமுறைகளில் முடிவுகளை எடுப்பவர்கள் யார்? இதன் மூலம் மக்கள் எவ்வாறு நன்மைகளை அடைந்துகொள்வார்கள்.

பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை நவீன முறையிலான நகரங்களாகக் கட்டியெழுப்ப அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. ஆனாலும் மக்களின் தேவை இருப்பிடம், தொழில் போன்ற காரியங்களாகவே உள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் தேவைகளை அறிந்து அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த எமது நாட்டை தாக்கிய இந்த சுனாமியின் பாதிப்புகளைத் தொடர்ந்து எமது நாட்டை மீண்டும் கட்டியெழுப்பி அபிவிருத்தி செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. எமது நடவடிக்கைகள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நாட்டை மீண்டும் கட்டியெழுப்புமா? அல்லது அதற்கு மாறாக நாட்டை மீண்டும் சிதைக்குமா? என்பதை நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டும்.

‘அனானின் வடபகுதி விஜயத்தைத் தடுத்தது அரசாங்கம் செய்த மிகப் பெரிய தவறு!’

‘ஜே.வி.பி.யின் ஓட்டு மொத்த தத்துவமே இப்போது கேள்விக் குறியாகியுள்ளது’ ஜனாதிபதி அமைத்துள்ள அனர்த்த முகாமைத்துவம் அர்த்தமற்றதாகியுள்ளது என்கிறார் ரூபசிங்க

“தற்போது ஜனாதிபதி அமைத்துள்ள அனர்த்த முகாமைத்துவ முறையானது, எந்தவகையிலும் பயனற்றதும் செயற்றிறனற்றதுமாகும். கடல்கோள் அனர்த்தம் இடம்பெற்ற முதல் பத்து நாட்களுக்கும் அரசு என ஒன்று இருந்ததாகவோ, செயற்பட்டதாகவோ தெரியவில்லை. அரசு நிர்வாகம் முற்றாகவே செயலிழந்து காணப்பட்டது”.

இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார் சக வாழ்வுக்கான அமைப்பின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க. சுனாமி அனர்த்தத்தையடுத்து, உருவாகியுள்ள நிலைமைகள் தொடர்பாக ‘ஞாயிறு தினக்குரல்’க்கு அளித்துள்ள விசேட பேட்டியொன்றில் இதனை குறிப்பிட்டுள்ள அவர், “மீட்புப் பணிகள், நிவாரணப் பணிகள் என அனைத்தும் தனிப்பட்டவர்களினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன” எனவும் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

இந்த பேட்டியின் விபரம் :-

கேள்வி: ஆழிப் பேரலை அனர்த்தம் இந்த நாட்டின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை நீங்கள் எவ்வாறு அளவிடுகின்றீர்கள்?

பதில்: சுனாமி அனர்த்தம் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டின் மீது பாரிய ஒரு பாதிப்பை விளைவித்து இருக்கின்றது. இற்றை வரைக்கும் இந்த சுனாமி அனர்த்தத்தினால் ஏற்பட்ட இழப்புகள் பற்றி சரியாக மதிப்பிட முடியாத ஒரு நிலையே காணப்படுகின்றது. கடந்த 25 வருடங்களாக இந்த நாட்டில் இடம்பெற்ற சிவில் யுத்தத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகள், சொத்துழிவுகள், உளவியல் தாக்கங்கள் போன்றவற்றை

மிஞ்சும் வகையிலான சேதங்களை, வெறும் 20 நிமிடங்கள் மட்டுமே இடம்பெற்ற அந்த இயற்கையின் அனர்த்தம் ஏற்படுத்திவிட்டுள்ளது.

முன்னர் இடம்பெற்று வந்த சிவில் யுத்தமோ இந்த நாட்டின் வடக்கு, கிழக்கில் மாத்திரமே பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஆனால், சுனாமியோ இந்த நாட்டின் வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு என்று இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அது இந்த நாட்டில் வாழும் குறிப்பிட்ட இனத்தினரை மட்டும் குறி வைத்துப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. ஏழைகள், செல்வந்தர்கள் என்று வித்தியாசம் காண்பிக்கவில்லை.

இது ஒருபுறமிருக்க, இதே போன்ற இயற்கை அழிவுகள் தொடர்ந்தும் இந்த நாட்டில் இடம்பெறலாம் என்று எதிர்வு கூறப்படுவது பற்றியும் நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கரிசனை இன்றி, மனிதகுலம் மேற்கொண்டு வருகின்ற காரியங்கள், அதனால் பூமியில் இருந்து வெளியிடப்படுகின்ற வாயுக்கள், பூமியைப் பாதுகாத்து வரும் ஓசோன் படலத்தைத் தாக்குவதனால், வளிமண்டலத்தில் வெப்பநிலை மாற்றங்கள் பல உருவாகலாம் என்றும் இதனால் மேலும் பல இயற்கை அழிவுகள் உருவாகலாம் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் எதிர்வு கூறுகின்றார்கள்.

அடுத்த 25 வருட காலப்பகுதியில் மாலைதீவு என்கின்ற நாடு கடலின் கீழே மூழ்கி விடுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன என்றும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாம் வாழும் எமது பூமியைப் பற்றி ஒவ்வொரு மனிதனும் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த இயற்கை அனர்த்தம் எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது. பொருத்தமானதொரு அனர்த்த முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பையும் முன்னெச்சரிக்கை செய்யும் பொறிமுறையையும் எமது நாடு உடனடியாக உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இந்த அனர்த்தம் உணர்த்தியுள்ளது. எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், எம்மிடம் நல்லதொரு அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைப்போ, திட்டமோ இல்லை. அவ்வாறு இருந்திருந்தால் பல ஆயிரம் உயிர்களைக் காப்பாற்றி இருக்க முடியும். தற்பொழுது இடம்பெறாமலும் போன்று, ஒரு அரசியல் தடுமாற்றம் இடம்பெற்றாலும் தடுத்திருக்க முடியும்.

தற்பொழுது ஜனாதிபதி அமைத்துள்ள அனர்த்த முகாமைத்துவ முறையானது, மொத்தத்தில் எந்த விதத்திலும் பிரயோசனமற்றதும், செயற்றிறனற்றதும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அனர்த்தம் இடம்பெற்ற அடுத்த கணம் சாதாரண மக்களே மீட்பு நடவடிக்கைகளுக்காக களம் இறங்கியிருந்தார்கள். குறிப்பாக, அடி மட்ட மற்றும் நடுத்தர மக்களே மிகவும் துணிகரமாக, அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையுடன் மீட்புப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தியிருந்தார்கள். இந்த அனர்த்தம் இடம்பெற்று முதல் பத்து நாட்களுக்கும் அரசு என்று ஒன்று இருந்ததாகவோ, செயற்பட்டதாகவோ தெரியவில்லை. அரசு நிர்வாகம் முற்றாகவே செயலிழந்து காணப்பட்டது. மீட்புப் பணிகள், நிவாரணப் பணிகள், இறந்தவர்களின் உடல்களைத் தகனம் செய்தது, அகதி முகாம்களை அமைத்து நிர்வகித்தது என்று அனைத்து நடவடிக்கைகளுமே தனிப்பட்ட மனிதர்களாலேயே மேற் கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

வடக்கு, கிழக்கு மாத்திரமல்லாது, நாடு முழுவதிலுமே தனிப்பட்ட மனிதர்கள் வெளிப்படுத்தியிருந்த மனிதாபிமானம் மிகப் பெரியதாகவே இருந்தது. அதேபோன்று, சர்வதேச உதவிகளும் மிகவும் மெச்சத்தக்கதாகவே காணப்பட்டன. இது சர்வதேச தொடர்பாடல் திறனின் ஒரு பெறுபேறு என்றும் கூறமுடியும். சுனாமி அனர்த்தம் விளைவித்த கொடுமைகளின் காட்சிகள் உலகின் மூலை முடுக்குகள் அனைத்திற்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டதன் விளைவாக, சர்வதேச கரிசனை பெருமளவு இலங்கையை நோக்கி திரும்பியிருந்தது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் இருந்தபடியே சுனாமி அனர்த்தத்தின் விளைவுகளைப் பார்த்தார்கள். விளைவு, நூற்றுக்கணக்கில், ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் வங்கிகளின் முன்பு குவிந்தார்கள்.

கேள்வி: இந்த அனர்த்தம் தொடர்பான அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்: அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அனர்த்தம் இடம்பெற்று முதல் சில நாட்கள் அரசாங்கம் செயலிழந்த ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. இந்த நாட்டின் அரசு பெரியளவில் செயலிழந்த ஒரு சந்தர்ப்பம் என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம். தற்பொழுது தான் இராணுவ இணைப்பாளர்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அரசாங்க அதிபருக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்

கின்றன. ஜனாதிபதி தேசிய அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையம் (National Disaster Management Centre - NDMC) மற்றும் தேசிய நடவடிக்கை மத்திய நிலையம் (Centre for National Operation - CNO) போன்றனவற்றை அமைத்துள்ளார். அத்தோடு, அனர்த்த முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளைக் கையாள்வதற்கென்று மூன்று செயலணிகளையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

மீட்பு மற்றும் நிவாரணங்களைக் கையாள்வதற்கான செயலணி (Task Force for Rescue and Relief), தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான செயலணி (Task Force for Nation Building), சட்ட ஒழுங்கு மற்றும் வழங்கல்களுக்கான செயலணி (Task Force of Logistics and Law & Order) என்று இந்த மூன்று செயலணிகளும் அழைக்கப்படுகின்றன. தேசிய அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையம் மீது ஜனாதிபதி தனது முழு ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அனர்த்த முகாமைத்துவத்தை முன்னெடுப்பதற்கென்று அமைக்கப்பட்டுள்ள மூன்று செயலணிகளிலும் கூட, ஜனாதிபதியின் உறவினர்களும் நெருங்கிய நண்பர்களும் வர்த்தகர்களும் மட்டுமே இடம்பெற்றிருப்பதும் மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

சிவில் சமூகத்தினர், மற்றைய அரசியல் பிரதிநிதிகள், நிபுணர்கள், வல்லுநர்கள் இந்த செயலணிகளில் இடம்பெறவில்லை என்பது நிச்சயம் வருந்தத்தக்க ஒரு விடயம் தான். அரசாங்கம் தற்பொழுது இந்த அனர்த்தம் தொடர்பான ஒரு தேவைக் கணிப்பீட்டை மேற்கொண்டு வருகின்றது. ஆனால், இந்த கணிப்பீடுகள் அனைத்துமே கொழும்பில் குளிரூட்டப்பட்ட அறைகளில் இருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது தான் கொடுமையிலும் கொடுமை. இந்த தேவைக் கணிப்பீட்டின் 80 வீதமான கணிப்பீடுகள் வெறும் உட்கட்டமைப்பு தேவைகள் பற்றியதாகவே இருக்கின்றனவே தவிர, மக்களின் அத்தியாவசிய அன்றாட தேவைகள் பற்றியவைகளாக இருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றொரு சோகம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டின் 'மக்களவை' என்று கூறப்படுகின்ற பாராளுமன்றம், இந்த அனர்த்தம் இடம்பெற்ற பின்னர் ஒரேயொரு தடவை, அதுவும் ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே கூட்டப்பட்டிருந்தது. இது போன்ற பாரிய அனர்த்த முகாமைத்துவத்தைக் கையாள்வதற்கு ஏற்றாற் போன்று, தேசிய குழுக்களை அமைத்து செயற்படவல்ல சட்டவாக்க நிறுவனமான

பாராளுமன்றம், முற்றாகவே செயலற்ற ஒன்றாக்கப்பட்டுள்ளதும் கவலைக்குரிய மற்றொரு விடயமாக இருக்கின்றது.

உள்ளூர் அதிகாரிகளும் செயற்றிறனற்றவர்களாக வேண்டுமென்றே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நிவாரண விடயங்கள் எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது போன்ற அவர்களது ஆலோசனைகள் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கேட்கப்படவேயில்லை. கணக்கற்ற மக்களின் இருப்பிடத் தேவைகளை, உணர்வுகளை புறந்தள்ளி, கடற்கரையில் இருந்து 300 மீற்றர் தூரத்திற்கு வீடுகள் அமைப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தவொரு தீர்மானமும் எடுக்கப்படும் போது, மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களின் ஒத்துழைப்புடனேயே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இது தான் சிறந்த அனர்த்த முகாமைத்துவம்.

உலக மயமாக்கலின் விளைவாக, பாரியளவில் வெளிநாட்டு உதவிகள் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது ஜே.வி.பி. எனப்படுகின்ற மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் ஒட்டுமொத்த அரசியல் தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டையே கேள்விக்குள்ளாக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. இலங்கை நாட்டை போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முன்னைய காலத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லப் போவதாக ஜே.வி.பி.யும் அதனது அரசியல் விஞ்ஞாபனமும் அறுதியிட்டு, உறுதியாகத் தெரிவித்திருந்தன. 2005 ஆம் ஆண்டை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான ஆண்டாக ஜே.வி.பி. பிரகடனம் செய்திருந்ததும் நோக்கத்தக்கது. சுனாமி அனர்த்தம் இடம்பெற்று அமெரிக்கப் படைகள், இந்தியப் படைகள், கப்பல்கள் என்று இலங்கையை நோக்கி சாரைசாரையாக அணிவகுக்க ஆரம்பித்த போது, நிவாரண உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள ஜே.வி.பி.யினரும் முண்டியடித்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடம் இருந்து மருந்துப் பொருட்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் பரிசுப் பொருட்களையும் தயக்கமின்றி ஜே.வி.பி.யினர் பெற்றுக் கொண்டார்கள். உலக வங்கியிடம் இருந்தும் வேறு நிதி நிறுவனங்களிடம் இருந்தும் நிதி உதவிகளையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் தயங்கவில்லை. ஜே.வி.பி.யின் ஒட்டு மொத்த தத்துவமுமே தற்பொழுது கேள்விக்குள்ளாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கேள்வி: இந்த விவகாரங்களில் சிவில் சமூகங்களின் பங்கு எவ்வாறு அமைந்திருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: எந்தவொரு அனர்த்தத்தின் போதும் சர்வதேச நிறுவனங்கள் பாரியளவில் ஒரு நாட்டினுள் ஊடுருவி, நிவாரணங்களில் தலையிடுவதென்பது பொதுவாக எங்கும் நடைபெறுகின்றதொரு விடயம் தான். இன்று இலங்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும், பல சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வடக்கிலும், கிழக்கிலும், தெற்கிலும் முகாம் அமைத்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர்கள் தங்களின் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டு, புகைப்படங்கள் எடுத்து மேற்கத்தைய நாடுகளுக்கு அனுப்பி, தாங்கள் அந்தக் கிராமத்தை புனரமைத்து, மீளக் கட்டப் போவதாக அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள்.

குறிப்பிட்ட அந்தக் கிராமத்தில் காணப்படுகின்ற சமூகக் கட்டமைப்பைப் புறந்தள்ளி, அவர்கள் தாங்கள் பெருமளவில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் உதவிப் பொருட்களைக் கட்டுப்பாடின்றி விநியோகிப்பார்கள். நல்லது செய்கின்றோம் போர்வழிகள் என்று அவர்கள் செய்யும் சில காரியங்கள், நீண்டகால நோக்கத்தில் அந்த மக்களுக்குப் பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் விடயங்களாகவும் அமைந்து விடுவதுண்டு. மற்றைய அனர்த்தப் பிரதேசங்களின் நிவாரணப் பணி அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்து இந்த சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக சட்ட திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமாக, எந்தவொரு சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனமும் உள்ளூர் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுடனும், சிவில் அமைப்புகளுடனும் இணைந்து செயற்படும் முறை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால், சில சர்வதேச நிறுவனங்கள் உள்ளூர் அமைப்புகளை வெறும் வேலையாட்களாகப் பாவித்துச் செயற்படும் சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால், இது போன்ற நடைமுறைகள் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் நடைபெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகமே தமிழ் மக்களுக்கான நிவாரணப் பணிகளில் பிரதான பங்கை வகிக்கும் என்பதை விடுதலைப்புலிகள் தெளிவாகவே கூறிவிட்டார்கள். ஆனால், நாட்டின் மற்றைய பகுதிகளில் இப்படியான ஒரு கட்டுப்பாடில்லை.

கேள்வி: ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம் சமாதான முன்னெடுப்புகளைப் பாதிக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?

பதில்: மக்கள் மத்தியில் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் சமாதான முன்னெடுப்புகளை ஊக்குவிக்கவும் இந்தப் பேரழிவை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது. ஆனால், வழமையான அரசியல் தலைதூக்க ஆரம்பித்ததைத் தொடர்ந்து இது போன்ற உரைகள் அனைத்தும் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டுவிட்டன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர் நாயகம் கொபி அனானின் இலங்கைக்கான விஜயம், சமாதான முன்னெடுப்புகளை பலமடைய வைப்பதற்கான நல்லதொரு சந்தர்ப்பம். ஆனால், அசந்தர்ப்பவசமாக அவரது முல்லைத்தீவு விஜயம் தடுக்கப்பட்டு விட்டது. அவர் குறைந்தது யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்காவது அனுமதிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். கொபி அனான் வட பகுதி செல்லாதது மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு விடயம் என்று நான் அவரிடம் தெரிவித்திருந்தேன். வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல அனர்த்தங்களைச் சந்தித்து வருகின்ற ஒரு தரப்பாக இருக்கின்றார்கள். உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக பல உயிரிழப்புகளையும் இடப்பெயர்வுகளையும் சந்தித்த அம்மக்கள், தற்பொழுது சுனாமி இயற்கை அனர்த்தம் காரணமாக இழப்புகள் என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்கதையாகியுள்ளது என்று அவருடன் நான் உரையாடும் போது தெரிவித்திருந்தேன்.

கொபி அனானின் வடக்கிற்கான விஜயத்தைத் தடுத்ததன் மூலம் அரசாங்கம் மிகப் பெரிய தவறை விட்டுள்ளது. இந்த நாட்டில் இருந்து வடக்கு, கிழக்கு உண்மையிலேயே பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை முழு உலகிற்கும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கூறியுள்ளது. வடக்கு, கிழக்கிலுள்ள மக்களுக்குத் தேவையான உதவிகள் அவர்களைச் சென்றடைகின்றதா என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றது. அரசாங்கம் அதனைச் செய்யத் தவறும் பட்சத்தில், அது மறுபடியுமொரு வரலாற்றுத் தவறுக்குள் இந்த நாட்டை இட்டுச் செல்கின்றது என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை.

சமாதான முன்னெடுப்பைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கமும் எதிர்க்கட்சியும் விடுதலைப்புலிகளும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இனப்பிரச்சினைக்கு முடிவுகட்ட முன்வரவேண்டும் என்பதே எனது

அபிப்பிராயம். எமது நாட்டின் தலைவர்களுக்கு இப்படியானதொரு சிந்தனைத்திறனும், தூரநோக்கும் இருக்கவேண்டும் என்றே நான் விரும்புகின்றேன். சுனாமியினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளின் ஆழத்தை இதுவரைக்கும் எம்மால் முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாமலுள்ளது. தத்துவார்த்த அளவில் நோக்கும்பொழுது, கணப்பொழுதில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வு அகிலத்தின் முன்னால் உலக மக்களின் பலவீனத்தை விளக்கிச் சென்றிருக்கின்றது. அத்தோடு, பொது இயல்பை மீறி உலகெங்கிலும் இருந்த மனித புத்தாக்க சக்திகளை வெளிக்கொணர்ந்து இருக்கின்றது. இச்சக்திகள் தங்களுடைய இணைப்பினூடாக மக்களுக்கிடையேயான புது ஒத்துழைப்பொன்றை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றன. இந்த ஒத்துழைப்பில் தான் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் நமக்குள்ளாக ஆழ்ந்து சென்று மனித வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையைப் புரிந்து கொள்வதுடன், நம்மால் முடியுமான வரை எதிர்காலத்தை வளப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். இதுவே தற்பொழுது நம் முன்னுள்ள பிரதான சவால்.

‘கீழ் மட்டங்களிலிருந்தும் சமாதான முயற்சியை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்’

அநேகமான உள்ளக முரண்பாடுகளைப் பொறுத்த வரையில், அரசுகளுக்கு இடையிலான சிந்தனை மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இங்கே இரண்டு உயர்மட்ட எதிர் சக்திகளுக்கு இடையில் பேச்சுவார்த்தைகளை மீள ஆரம்பிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. இந்த சிந்தனை மாற்றமானது இராணுவ வலு சமநிலையை அங்கீகரிப்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைகள் என்பனவும் இராணுவ சமவலு நிலையையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இது, உயர்மட்ட மேசையில் தேவைக்கதிகமான கவனத்தை ஈர்க்கின்றது.

நீண்ட காலமாக நடைபெற்று வருகின்ற உள்ளக முரண்பாடுகளை அணுகுவதற்கு, உயர் மட்ட மேசையில் நடைபெறுகின்ற வேலைகளுக்கு ஒத்திசைவாக கீழ் மட்டங்களில் இருந்தும் ஒழுங்கான முறைகளில் சமாதான முயற்சிகளைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய தேவையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

நீண்ட கால உள்ளக முரண்பாடுகளை அணுகும் முறையானது. தேசியங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடுகளை அணுகுகின்ற முறையில் இருந்து சற்று வேறுபடுகின்றது. இந்த முறைக்கு, உயர் மட்ட பேச்சுவார்த்தை களுக்கு அனுசரணையாக கீழ் மட்டத்திலிருந்தும் கட்டமைக்கப்பட்ட சமாதான முன்னெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கின்றது. வேறு பல இடங்களில் இடம்பெற்ற நீண்ட கால முரண்பாடுகளில் இருந்து கற்றுக்கொண்ட ஒரு முக்கிய பாடமாக இது அமைகின்றது. உயர்மட்ட பேச்சுவார்த்தைகளில் தகவல் தொடர்புடகங்கள் மேலதிக கவனத்தை ஈர்த்து வலுவைச் சேர்க்கின்றன. பேச்சுவார்த்தைகள் முறியும் போது இந்த நிலைமைகள் மனம் போன போக்கில் செல்லவிடப்படுகின்றன.

தற்பொழுது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பேச்சுவார்த்தைகளை எடுத்துக் கொண்டால், இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற ஆறு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக ஊடகங்கள் அதீத எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன. ஆனால், இந்த ஆறு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளிலும் எதுவுமே சாதிக்கப்படவில்லை. என்று விடுதலைப்புலிகள் அறிவித்ததானது பலத்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது.

நிலைபெறா அமைதி வழிமுறைகளின் அம்சங்களாக உள்ள ஏனைய பிரச்சினைகளின் மீதுள்ள கவனத்தை உயர் மட்ட மேசை நிகழ்வுகள் குறைத்து விடக்கூடாது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நீண்டகாலப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகள் பல இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடம் என்னவென்றால் இரண்டு தரப்புகளுக்கும் தங்களது நிலைப்பாடுகளில் இருந்து விட்டுக்கொடுக்க தயாரில்லை என்பதாகும். பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியுற்ற போதெல்லாம் விளைவானது மேலும் கணிசமான அளவு அதிகரித்த வன்முறையாகும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தைத் தோல்வியும் பேரழிவுக்கும், வன்முறைக்கும் இட்டுச் செல்வதுடன் மேலுமொரு ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது. சர்வதேச சமூகமானது ஒரு கணிசமான கவனத்தை இலங்கையை நோக்கிச் செலுத்தும் வண்ணம் இந்த நாடு அதிர்ஷ்டம் பெற்றுள்ளது.

இரண்டு தரப்பையும் தம் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்குக் கொண்டு வருவதிலும் சர்வதேச சமூகம் தனது கவனத்தைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், ஒரு வெற்றிகரமான முரண்பாட்டுத் தீர்வென்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்திலே நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். அதனை பலாத்காரப்படுத்துவதோ அல்லது முற்கூட்டித் தீர்மானிப்பதோ முடியாத விடயம். இலங்கையின் தற்போதைய பேச்சுவார்த்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் சர்வதேச சமூகமானது நிபந்தனைகளைப் பிரயோகிக்கும் நோக்குடன் டோக்கியோ மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. விடுதலைப்புலிகள் அந்த சமாதானப் பொறிக்குள் சிக்கிக் கொள்ள விரும்பாத காரணத்தினால், அந்த உதவி

வழங்கும் நாடுகள் மாநாட்டில் கொள்ளாத ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதைவிட மோசமான நிலை என்னவென்றால் ஒரு கணிசமான அளவு உதவிகளை பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பித்தால் மட்டுமே வழங்குவோம் என்று இணைத் தலைமைத்துவம் விதித்த நிபந்தனையாகும். நிவாரணம், புனர்வாழ்வு, அபிவிருத்தி எல்லாம் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பித்தல் என்கின்ற மாயை கிட்டும் வரை பின்தள்ளிப்போடப்பட்டுள்ளது. முரண்பாட்டை சீர்ப்படுத்துகின்ற வழிமுறையில் அடிமட்ட சமாதான முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு வழங்குதல் ஒரு முக்கியமான விடயம் என்பதை நிதி உதவி வழங்குவோர் கவனத்தில் கொள்வது இச்சந்தர்ப்பத்தில் நல்லது.

அரசியல் ஸ்தம்பிதநிலை

ஸ்தம்பித நிலை என்பது யுத்தம் ஒன்றிலே இராணுவ வல்லமையினால் மேலும் முன்னேற்றம் காணமுடியாத ஒரு நிலையாகும். பேச்சுவார்த்தையைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்தம்பித நிலை என்பது இரண்டு தரப்புகள் பேச்சுவார்த்தையை மீளத் தொடரமுடியாத ஒரு நிலையாகும். இந்தக் காலகட்டத்திலே ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க முடியும். நீண்ட காலமாகக் காணப்படுகின்ற ஸ்தம்பித நிலையைப் பற்றி நாம் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். மீண்டும் யுத்தத்தை நோக்கிச் செல்வதை விட இந்த ஸ்தம்பித நிலை மேலானது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

அமைதியைக் கட்டியெழுப்புதல்

அமைதியைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பது யுத்தத்தால் அழிந்த சூழ்நிலையிலும், கையாள்வதற்குச் சிக்கலான விவகாரங்களின் மத்தியிலும் சகவாழ்வை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாகும். அமைதியைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பது இராணுவச் சமநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்ல. இது மனிதப் பாதுகாப்பைத் தேடுகின்ற ஒரு விடயமாகும். இதிலே மனிதப் பாதுகாப்பு என்பது, தேசிய பாதுகாப்பு என்பதில் இருந்து வேறுபட்டது என்பது முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். பாதுகாப்பானது அரசு மயப்படுத்தப்பட்ட போக்கிலிருந்து மனித மையப்படுத்தப்பட்ட போக்காகக் கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்காக நாங்கள் எங்கள் பார்வையை சற்று விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

கோபி அனானின் கூற்றுப்படி: அமைதி என்பது யுத்தம் அற்ற ஒரு சூழ்நிலையையும் விட ஆழமானது. மனிதப் பாதுகாப்பு என்பது, வன்முறையில்லாத மோதலற்ற ஒரு சூழலையும் விட அர்த்தம் மிக்கது. மனித உரிமைகள், நல்லாட்சி, கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகள், ஒவ்வொரு தனி நபரும் தன்னுடைய முழுமையை அடைவதற்கான வாய்ப்புகளை தெரிவுசெய்வதை உறுதி செய்தல். அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெறுதல், தேவைகளில் இருந்து விடுதலை பெறுதல், எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஆரோக்கியமான இயற்கைச் சூழலைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் என்பவை மனிதத்தை கட்டியெழுப்புகின்ற ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட விடயங்களாகும். அதுவே தேசிய பாதுகாப்பும் ஆகும்.

மனிதப்பாதுகாப்பானது எமது சமுதாயங்கள் ஒரு பூரண சீர்திருத்தம் அடைவதைத் தேவையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இது சமாதான உடன்படிக்கை மட்டும் என்கின்ற விடயத்திற்கு அப்பாலே செல்கின்றது.

முரண்பாட்டு சீர்திருத்தம் பல்வேறு முனைகளில் கையாளக் கடினமான விவகாரங்களைக் குறைப்பதன் மூலம் சீர்திருத்தத்தை சாத்தியமானதாக மாற்றுவது ஆகும். தேசிய சிந்தனை மற்றும் முரண்பாட்டு முகாமைத்துவத்திலே கவனத்தை ஈர்க்கின்ற அதேவேளையில், சிவில் சமூகச் சிந்தனை மாற்றம் முரண்பாட்டைச் சீர் திருத்துவதில் கவனத்தைக் குவிக்கின்றது. எந்தவொரு நீண்டகால முரண்பாட்டிலும் ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையில் கையாளக் கடினமான விடயங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. கையாளக் கடினம் என்று கூறப்படுவதானது. இறுக்கமான நிலைப்பாடுகளை எடுத்தல், கணிசமான தடைகள் மற்றும் மனநிலைகள் போன்றவையாகும். இவைகள் மாற்றப்படவும், சீர்திருத்தப்படவும் தேவையானவைகள் சிக்கலான விடயங்களில் கவனத்தை ஈர்த்தல் என்பது சிக்கலான விடயங்களில் முனைப்புகளை முழுங்கச் செய்வது பணிப்பாறைகளை உருகச் செய்வது போன்றதாகும். இது தடைகளை வாய்ப்புகளாக உருமாற்றுவதற்கு உதவி செய்கின்றது.

உயர்மட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் நிகழ்ச்சி நிரலில் இருக்கத்தக்கதாகவே மறுபுறத்தில் ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையில் கீழ் மட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளும், கலந்துரையாடல்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு சிக்கலான

சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்

விடயங்கள் அணுகப்பட வேண்டும். இது சிவில் சமூகம் ஏற்கவேண்டிய பாத்திரமாகும். இது அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அல்லது சமூக மற்றும் சமய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளாக இருக்கலாம். இதனை இரண்டாம் படி என்று அழைப்பார்கள். இரண்டாம் படி வழங்குகின்ற மத்தியஸ்தத்தின் மூலம் பிரச்சினைக்குரிய பங்குதாரர்கள் சந்தித்து விவகாரங்களில் கலந்துரையாடி முறைசாராச் சூழ்நிலைகளையும், சட்டங்களையும் ஏற்படுத்துவதனுடாக சிக்கல்களைக் குறைக்க முடியும்.

இலங்கையின் கடினத்தன்மைகளைக் குறைத்தல்:

கருத்தொருமிப்பைக் கட்டியெழுப்புவதல்

தெற்கிலே ஒரு கருத்தொருமைப்பாடு ஏற்படாததானது ஒரு சிக்கலான ஒரு நிலையாகும். இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரத்திலே தெற்கில் கருத்தொருமைப்பாட்டைக் கட்டியெழுப்புவது மிகக் கடினமானதும் சிக்கலானதுமான ஒரு விடயமாகும். இருப்பினும் பேச்சுவார்த்தை வழிமுறைக்கு இருதரப்பு சம்மதத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்வது அவசியம். ஐ.தே.முன்னணியின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற மனோமலிக் பேச்சுவார்த்தையானது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். இங்கே விளம்பர வெளிச்சங்கள் எதுவுமின்றி சிக்கலான விவகாரங்களில் கருத்தொருமிப்பு ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இருதரப்பு பிரதிநிதிகளும் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதமான முறைசாராச் சந்திப்புக்களை ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.

முஸ்லிம் பரிமாணம்

வடக்கு, கிழக்கு வாழ் தமிழ், முஸ்லிம் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதென்பதும் ஒரு முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடனும், முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றிணைந்து பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணுகின்ற ஒரு போக்கு கடந்த காலங்களில் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றது. வட, கிழக்கு முஸ்லிம் சமாதான பேரவைக்கு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கிழக்கு மாகாணத் தளபதிகளுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தமானது கிழக்கு மாகாணத்தில் முரண்பாட்டுத் தீர்வையும், மீளணக்கத்தையும் ஊக்குவிக்கும்படியாக அமைந்திருந்தது. இதன் மூலம்

கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகள் இரண்டாம் படிநிலையில் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

வடமாகாண முஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றமானது குறிப்பாக கடினமானதும், பிரச்சினைக்குரிய ஒரு விடயமுமாக மாறிவருகின்றது. வடமாகாணத்தில் இருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றமானது மீளினக்க செயற்பாட்டில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சிங்கள பரிமாணம் :

பிராந்திய ரீதியாக சிங்களவர்கள் சிறுபான்மையினராக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு, வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு தேவையாக இருக்கின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தில் இருக்கின்ற சிங்களவர்களின் மனிதப் பாதுகாப்பு வடமாகாணத்தில் மீண்டும் திரும்ப வேண்டி இருக்கின்றார்கள்.

சிங்கள மக்களின் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

இடம்பெயர்ந்த மக்கள்

உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த, அகதிகளாகப்பட்ட ஏராளமான தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளே மற்றுமொரு முக்கிய பிரச்சினையாகும். இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டமானது இதற்கான நல்லதொரு பொறிமுறையாகும். உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினையும் மிக முக்கியமானதொரு பிரச்சினையாகக் கருதப்பட்டுத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்.

மனித உரிமைகளின் நிலை

தற்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மனிதஉரிமைகளுக்கு எதிரான வன்முறைகளானது சிவில், அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச மாநாட்டின் ஆரம்ப அத்தியாயத்திற்கு எதிரானதாகும். எனவே, யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சகல நடவடிக்கைகளும் அனைத்துத் தரப்பினராலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். எனவே, யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்த காலப்பகுதியில் உறுதிப்படுத்தப்படுவதற்கு இவ்வாறான திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படலாம் என்பதற்காக வேறு தனியான

நிகழ்ச்சிநிரல் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அத்தோடு, சர்வதேச ரீதியில் மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை உதாரணமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினால் சிறுவர்கள் கடத்தப்படுவதானது, யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் பிரதானமான மீறலாகக் காணப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக யுனிசெப் அமைப்பு ஈடுபாட்டினையும், ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்வதற்கான விருப்பத்தையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. ஆனால், இந்தக் கடத்தல்கள் சர்வதேச ரீதியாக இருக்கின்ற மனித உரிமை அமைப்புகளின் தீவிர கவனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. இப்பிரச்சினை எவ்வழியில்தீர்க்கப்படலாம் என்பதற்கான சரியான பேச்சுவார்த்தைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அதேநேரத்தில், ஏனைய சர்வதேச அனுபவங்களிலிருந்து இவை தொடர்பாக எவற்றைப் பெறலாம் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மொழி உரிமை

சமாதானம் மீளணக்கப் பாதையில் கடக்க வேண்டிய மற்றொரு முக்கிய விவகாரமாக மொழி உரிமை அமைந்திருக்கின்றது. உதாரணமாக தமிழ்மொழி தேசிய மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டதானது, அம்மக்களின் அடிப்படை உரிமையை மறுத்த ஒரு செயலாகும். இதுவே சிவில் யுத்தத்திற்கான பிரதான காரணங்களுள் ஒன்றாகும். இது இன்னமும் வெளிப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. இன்றும் கூட தெற்கு, வடகிழக்கில் வாழுகின்ற மக்கள் தமிழில் தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது. தமிழ் மொழியினைத் தேசிய மொழியாக அமுல்படுத்துகின்ற நடவடிக்கை, தேசிய நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்க வேண்டும்.

ஸ்தம்பித நிலையில் இருந்து முரண்பாட்டுச் சீர்திருத்தத்தை நோக்கி

இலங்கை அரசானது சமஷ்டித் தீர்வுக்கு தான் தயார் என்று அறிவிக்கும் அதேவேளை, அதன் செயசெயலானது சிங்கள ஏகாதிபத்திய அரசின் முகாமைத்துவ நடவடிக்கையையே தனதாகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

வலிமையற்ற ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை சீர்திருத்துவதற்கு எவ்விதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 95 வீத்திற்கு மேற்பட்ட நிர்வாக சேவை ஊழியர்கள் தொடர்ந்தும் சிங்களவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எமது உள்ளூராட்சி அரசு கட்டமைப்புகள், மாகாண அரசு கட்டமைப்புகள் என்பனவும் வளங்களோ அல்லது அதிகாரங்களோ அற்ற ஒரு பலவீன நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றன. இந்த விதமான மத்தியமயமாக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு அரசியல் கட்டமைப்பை உடைத்தெறிவதென்பது நிச்சயம் ஒரு மாபெரும் சவாலாகும். வெறும் கனவு காணல் மூலம் இதனை மாற்றி விடமுடியாது.

நிச்சயமாகவே, பேச்சுவார்த்தைகள் மீளவும் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். நாங்கள் ஆக்கபூர்வமானதும், திட்டவட்டமான மாற்று வழிமுறைகளைக் காண வேண்டும். இவற்றினுள்ளே மனித மையப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் சீர்திருத்த அணுகுமுறை எண்ணக்கருத்துக்கள் பொதிக்கப்படல் வேண்டும். இதனைமாற்றி விட முடியாது.

நிச்சயமாகவே, பேச்சுவார்த்தைகள் மீளவும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். நாங்கள் ஆக்கபூர்வமானதும், திட்டவட்டமான மாற்று வழிமுறைகளைக் காண வேண்டும். இவற்றினுள்ளே மனித மையப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் சீர்திருத்த அணுகுமுறை எண்ணக்கருத்துக்கள் பொதிக்கப்படல் வேண்டும். இதனைச் செய்வதன் மூலம் இலங்கையின் பிரச்சினையை சீர்திருத்துவது என்பது இரண்டு பகுதித் தலைவர்களின் கரங்களில் மட்டுமல்ல சிவில் சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களாகும் ஒவ்வொரு பிரஜையினதும் கடமை என்பதும் உணரப்பட வேண்டும்.

ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

ஏப்ரல் தேர்தலுக்கு ஒரு வாரம் முன்னரே களத்திற்கு வந்திருந்த ஜாதிக ஹெல உறுமயகட்சி, அந்தத் தேர்தலில் ஒன்பது ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியிருந்தது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பௌத்த பிக்குகளால் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது அரசியல் கட்சியாகவும் இது சரித்திரத்தில் இடம்பிடித்திருக்கின்றது. மாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளினால் புறந்தள்ளப்பட்டதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தொகுதி பௌத்தர்களைக் கவர்ந்து அவர்களால் இதனைச் சாதிக்க முடிந்திருந்தது.

ஒளிமயமான ஒரு எதிர்காலத்தையும் அனுபவிக்கவேண்டி சிறுபான்மையின மக்கள், வர்ணிக்கமுடியாத துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் படிக்கு மற்றொரு சமூகத்தால் மேலாண்மை ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதை சிங்கள தேசியவாத அரசியலுக்கு ஜோகான்கல்துங் (Johan Galtung) என்ற அறிஞர் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

மேலாண்மை என்னும் நோயும் அழிவுகளும்

இந்த மேலாண்மை என்னும் நோயானது ஏனைய சமூகங்களை கிறிஸ்துவ அல்லது ஏனைய மதச் சிறுபான்மையினரை அழித்தொழிப்பதற்கு ஏதுவாக அமையலாம். மற்றைய சமூகங்களை அழிப்பது சிங்கள பௌத்த தேசியவாதத் தீவிரவாதிகளின் கொள்கையாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. இந்த மேலாண்மை நோயின் இன்னொரு வெளிப்பாடுதான் சரித்திரத்தை தங்களின் அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்றவாறு மீளமைப்பதாகும். இந்த அடிப்படையில் அவர்கள் சமஷ்டி அதிகாரப் பகிர்வுகளுக்கான தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளை, நாட்டைப் பிரிப்பதற்கான முயற்சி என்று கூறுகின்றார்கள். மேலும், தமிழ் மக்களின் எந்தவொரு நியாயமான கோரிக்கைகளையும், நாட்டைப் பிரிப்பதற்கான முயற்சி என்றே கூறிவருகின்றார்கள்.

இந்தச் சிங்கள பௌத்தம் கோட்பாடு இலங்கையில் மட்டும்தான் வாழ்கின்றது. ஆதலால், அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற அவர்களின்

கருத்தியலை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. இந்த மேலாண்மை நோயினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளின் மிகப் பிரமாண்டமான பிரதிபலிப்புகள் தான் 1983 நிகழ்வுகள்.

டீ.எஸ்.சேனாநாயக்க 1939 ஆம் ஆண்டு ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது “நாங்கள் ஒரே இரத்தம், ஒரே தேசம், நாங்கள் மேலாண்மை மக்கள். புத்தர் கூறியிருக்கிறார் அவரது மதம் 5,500 ஆண்டுகள் வாழும் என்று. அதாவது, அந்த மதத்தின் பாதுகாவலர்களான பௌத்தர்களாகிய நாம் என்றென்றும் வாழ்வேம்” என்று தெரிவித்திருந்தார். மகாவம்சத்தில் காணப்படுகின்ற நிறையக் கூற்றுக்கள், சிறுபான்மையின மக்களுக்கு (குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்கு) இந்த நாட்டின் அதிகாரத்தில் உரிமைகள் இல்லை என்கின்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்தும்படியாகக் காணப்படுவதுடன், இன்றைய நவீன சரித்திரவியலாளர்கள் இதுபோன்ற கூற்றுக்களை அவ்வப்போது பயன்படுத்தி வருவதும் நோக்கத்தக்கது.

புராணங்களில் காணப்பட்ட புனைகதைகள் பின்னர் 20 ஆம் நூற்றாண்டுத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பல சந்தர்ப்பங்களிலும் மறுபடி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சிங்கள மேலாதிக்க புனைகதைகள்

விஜயன் தொடர்பான பல கட்டுக்கதைகள், இந்த நாட்டில் பௌத்த சிங்களவர்கள், தமிழர்களுக்கு முன்னரே வாழ்ந்து வருவதை நிரூபிப்பதற்காகவும், மேலாதிக்க சிந்தனைகளை வளர்க்கும் நோக்குடனும் உரமுட்டப்பட்டுள்ளன. புத்தர் ‘நிர்வாண’ அடைந்த தினத்திலேயே விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இந்த நாட்டிற்கு வந்ததாகவும் கதைகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நாடு முழுவதும் (தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருகின்ற பிரதேசங்கள் உட்பட) சிங்களவர்களுக்கே உரியது. தொடர்ந்தும் இந்த நாடு சிங்கள ஆட்சியின் கீழ் பிரிவினை எதுவும் இல்லாத ஒரே நாடாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, துட்டகைமுனு தொடர்பான பல கதைகள் பல்வேறு கோணத்தில் மீண்டும் புனையப்பட்டுள்ளன. மகாவம்சத்திலுள்ள பல தொடர்கதைகளின் படியும் தமிழர்களுக்கு எதிரான கதைகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. எல்லாள் உட்பட பல தமிழ் அரசர்களைக் கொலைசெய்த துட்டகைமுனு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் தவறு செய்ததாக

உணர்ந்தான். அதே வேளையில், அவரை எதிர்கொண்ட எட்டுப் பௌத்த மத போதனையாளர்கள், உண்மையிலேயே நீங்கள் பெரிய அளவில் கொலைகள் எதையும் செய்துவிடவில்லை. உங்கள் வெற்றியின் பாதையில் வெறும் ஒன்றரை மனிதர்களைத்தான் கொன்றுள்ளீர்கள். முதலாவது பௌத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களைக் கொன்றது. இது ஒரு மனிதனைக் கொன்றதற்கு சமம். மற்றது பௌத்தத்தில் உள்ள ஐந்து அடிப்படைப் போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்களைக் கொன்றது. இது அரை மனிதனைக் கொன்றதற்குச் சமம். பௌத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் மனிதர்களே அல்ல. என்று கூறியிருப்பதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. சிங்கள மேலாதிக்கத்தை மக்கள் மத்தியில் ஆழ உருவாக்குவதற்கு இது போன்ற பல கதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற மாயையில் திளைத்திருந்த சிங்கள சமூகம் பிற்காலத்தில் சிங்களவர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்களில் தங்களை ஈடுபடுத்தவும், தமிழர்கள் சிங்களவர்களிடத்தில் சம உரிமை கோரியபோது தமிழர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்களில் தங்களை ஈடுபடுத்தவும் தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டார்கள். இந்த நாட்டில் இரண்டு சமூகங்களுக்கு இடையில் மிக மோசமான வன்முறை உருவாக இது காரணமாக அமைந்திருந்தது.

தேசியவாதச் சிந்தனை 80 களின் நடுப்பகுதிகளில் தோன்றியது. சிங்களத் தேசியவாதம், தேசிய இணைச் சபை, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான தேசிய இயக்கம், ஜாதிக சங்க சபா, சிங்கள வீரவிதான, மஹாஜன எக்சத் பெரமுனை, சிஹல உறுமய ஆகியவற்றால் பிரதிநிதித்து வப்படுத்தப்பட்டு இறுதியாக, தற்பொழுது ஜாதிக ஹெல உறுமயவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுகின்றது.

இத்தகைய அரசியல் முயற்சிகள் தேர்தல்களில் பெரு வெற்றியைப் பெறாவிட்டாலும், இவர்களின் தோற்றமானது அரசியல் மறுசீரமைப்புக் காலகட்டங்களில் பிரதான சிங்கள அரசியல்வாதிகளைச் சிங்களக் கடும்போக்கு நிலைப்பாட்டை நோக்கி நகர்த்தி வந்திருக்கின்றது. இதனால், இந்த மறு சீரமைப்பு முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. சிஹெல உறுமயவானது பிரபலமான மூன்று அமைப்புக்களில் இருந்து உருவானது. சம்பிக்க ரணவக்க தலைமையிலான பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான தேசிய இயக்கம்: மாதலுவாவே சோபித தேரோ தலைமையிலான ஜாதிக சங்க சபா, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான தேசிய இயக்கத்துடன் நெருக்கமாகச் செயற்பட்ட சிங்கள வர்த்தகர்களைக் கொண்ட சிங்களே வீரவிதான

ஆகியவையாகும். இதில் வீரவிதான ஏனைய இனக்குழுக்களுக்கு எதிராக குறிப்பாக, மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிராக பெரும்பான்மையினத்தவரைத் தூண்டும் நடவடிக்கைகளில் மிகவும் மும்முரமாக ஈடுபட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேவேளை, அடுத்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்குத் திட்டமிட்டிருந்த வண. கங்கொடுவில் சோம தேரோ முக்கிய பௌத்த பிக்குமார்களைக் கொண்ட அழுத்தக் குழு ஒன்றை சாசன சேவக சங்கமய (புத்த சாசனத்திற்குச் சேவகம் செய்பவர்களின் சங்கம்) என்ற பெயரில் உருவாக்கினார். 1990 களில் இறுதிப் பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட இச்சங்கம் அரசியல் முறைமையைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காகவென்று உருவாக்கப்பட்டது. 80 களின் இறுதிப் பகுதிகளில் இருந்து அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்ததுடன், பின்னர், மெல்போன் பேர்விக்கிலுள்ள சக்தியமுனி சம்புத்த விகாரையின் பிரதம மஹாநாயக்கராக இருந்த இவர் ஒரு தீவிர மதப் பிரசாரகராக பிரபலமாகியிருந்தார். வெளிநாடுகளிலுள்ள பௌத்தர் அல்லாதவர்கள் கூட, இவரைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருந்தனர்.

1996 இல், இலங்கைக்குத் திரும்பிய இவர் இலங்கையிலுள்ள நகர்ப்புற மத்தியதர வர்த்தகத்தினர் மத்தியிலும், இந்த நாட்டின் இளைஞர்கள் மத்தியிலும் குறுகிய காலத்தில் பிரபல்யமானார். மேலும், செல்வந்த வர்த்தகர்கள், கலைஞர்கள், பிரபலமான நபர்கள் ஆகியயோரும் இவரைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தார்கள். குறிப்பாகப் பெண்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் பல பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படையாக மது பாவனை இருப்பதாக உணர்ந்தார். இதனால், மதுபான விற்பனை அனுமதிப்பத்திரம் வழங்குவதற்குத் தடை விதிக்கக் கோரியும், மதுபானப் பாவனையற்ற சமூகம் ஒன்றின் உருவாக்கத்திற்காகவும், கடுமையான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார். அத்தோடு, பெண்களைக் கௌரவப்படுத்திப் பாதுகாப்பது போன்ற சிங்கள பௌத்த பாரம்பரியங்களை மாசுபடுத்தியதில் பிரதான பங்குவகித்த வர்த்தக மயமாக்கத்தை எதிர்த்தார். எதிர்பாராதவிதமாக கடந்த வருடம் அவர் மரணித்த போது, அவரது இறுதிக் கிரியைகள் ஏறத்தாழ பூரண அரச மரியாதையுடன் சுதந்திர சதுக்கத்தில் நடைபெற்றது. இவரது இறுதிக் கிரியைகளை அரச மற்றும் தனியார் ஊடகங்கள் கிறிஸ்தவ மற்றும் ஏனைய சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான துவேசத்தை வளர்ப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்தின.

அவர் சிங்கள பௌத்த இயக்கத்தின் ஒரு அடையாளச் சின்னமாகவும், கிறிஸ்தவ மத மாற்றங்களைக் கடுமையாக விமர்சிப்பவராகவும் இருந்தார். அடுத்த தசாப்தத்தில் சிங்களவர்களின் சனத்தொகையை முஸ்லிம்களின் தொகை மிஞ்சிவிடும் என்பதான ஒரு அச்சத்தை அடிக்கடி வெளியிட்டும் வந்தார். மேலும், அவர் சிங்கள பௌத்தர்களின் சொத்துகளை முஸ்லிம்கள் ஆக்கிரமிப்பதற்கு எதிராகவும் குரல் கொடுத்தார். பௌத்தர்கள் சாயி பாபா மற்றும் இந்துக் கடவுள்களை வழிபடுவதையும், பௌத்த கோவில்களில் இந்துக் கடவுள்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதையும் கடுமையாகச் சாடினார். அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமான சமஷ்டித் தீர்வு என்பது நிகழ்ச்சி நிரலில் இருந்த, நிலைமாற்ற காலத்தில், சிங்கள பௌத்த உரிமைகளுக்கான முக்கிய ஒரு குரலாக சோம தேரர் தோற்றம் பெற்றார்.

மஹா சங்க முக்கியஸ்தர்கள் மௌனித்திருந்த அல்லது மாறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் சிங்கள பௌத்தர்களின் பிரச்சினைகளுக்காக குரல் கொடுத்தமையே ஒப்பீட்டளவில் குறுகிய காலத்தில் சோம தேரர் பிரபல்யமாவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். அவர் பொதுமக்கள் மத்தியில், குறிப்பாக, இளைஞர்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். இவரது திடீர் மறைவின்போது மக்கள் காண்பித்த உணர்வுகள் இதனை வெளிப்படுத்தியிருந்தன. கிறிஸ்தவ தர்ம நிதியங்கள், “சிங்கள பௌத்த மக்களை வழிகெடுப்பதற்கும், மதம் மாற்றுவதற்கும் கிறிஸ்தவ சக்திகள் கையாண்டு வருகின்ற கொடூரமான ஒரு சதிக் கருவி” என்று அவர் தெரிவித்தும் வந்தார். இதுபோன்ற பல நிகழ்வுகள், ஏனைய மதச் சிறுபான்மையினரை நோக்கிய சகிப்புத் தன்மையை சிங்கள தேசியவாதிகளிடத்தில் மிகவும் குறைந்துவிட்டிருந்தது. கிறிஸ்தவம் இலங்கையின் கலாசாரம், மத ஒற்றுமை என்பனவற்றிற்கான ஒரு அச்சுறுத்தலானதென்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரானவர்கள் நோக்குகின்றார்கள். மதமாற்றத்தைக் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானவர்கள் சந்தேகத்தோடு நோக்குவதுடன், அதைப் பலவந்தமானதும், நெறிமுறையற்றதென்றும் நம்புகின்றார்கள்.

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் மீதான தாக்குதல்கள்

கிறிஸ்தவ ஊழியர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளின் அதிகரிப்பும், வழிபாட்டுத் தலங்கள் மீதான தாக்குதல்களும் தேர்தலுக்கு முன்னரான காலப்பகுதிகளில் தேர்தலுக்கு முன்னரான காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்றமை நோக்கப்படவேண்டியது. கடந்த வருடத்தில் கொழும்பிலும், நாட்டின் என்னைய பாகங்களிலும் பல்வேறு கிறிஸ்தவப் பிரிவுகளுக்குச் சொந்தமான நூற்றுக்கும் அதிகமான தேவாலயங்கள் தாக்கப்பட்டன. இத்தாக்குதலின் சூத்திரதாரிகளெனப் பௌத்த குருமார்களே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளனர். சோமதேரரின் மரணம் கூட, கிறிஸ்தவர்களின் சதியென கூறப்பட்டதுடன் தேவாலயங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் அதிகரிப்பதற்கும் அதுவே காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. மேலும் இது நெறிமுறையற்ற மதமாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கான சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தும் அளவிற்கு அரசாங்கத்தின் மீதும், ஜனாதிபதியின் மீதும் அழுத்தங்களைக் கொடுத்தது.

சிறுபான்மை மதப் பிரிவினர்களுக்கு எதிரான இத்தகைய தாக்குதல்களை வித்தியாசமான ஒருவகை பாஸிசம் என்று பேராசிரியர் ஜெயதேவ உயங்கொட விமர்சித்திருந்தார். இலங்கையில் இடம்பெற்றுவந்த சிவில் யுத்தத்திற்கு முடிவுகாணும் எத்தனங்களை இந்த நாடு எடுத்துவருகின்ற இந்த நேரத்தில் இத்தகைய மத வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டதை அவர் கடுமையாகக் கண்டிக்கவும் செய்தார்.

ஜாதிக ஹெல் உறுமய

2004 தேர்தலுக்கு முன்னர் ஜாதிக ஹெல் சங்க சபா மற்றும் கண்டியிலுள்ள பௌத்த முக்கியஸ்தர்கள் இணைந்து சிஹல உறுமயவின் ஆதரவைப் பெருக்குவதற்காக ஜே.வி.பி. சிங்கள மகாசங்க பூமிபுத்திரகட்சி ஆகியவற்றை இணைத்து ஒரு முன்னணி அமைக்க மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியடைந்தது. இந்தப் பின்னணியில் தான் இவ்வருட ஆரம்பத்தில் ஜாதிக ஹெல் உறுமய ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ஏப்ரல் 2 தேர்தலில் பௌத்த பிக்குமார்களை மட்டும் வேட்பாளர்களாகக் கொண்ட ஒரு கட்சி போட்டியிடுவது பற்றிய சர்ச்சைக்குரிய யோசனையை வண. கொலன்னாவே ஸ்ரீ சுமங்கல தேரர் முன்வைத்தார். ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்த சில மணி நேரங்களில்

இவர் தனது எண்ணத்தை வண. தம்மா லோக்க தேரரிடமும், சிஹெல உறுமய தலைவர்களிடமும் தெரிவித்தார். இவர் மதகுருமாருக்கும், ஏனைய தனது நண்பர்களுக்கும் பொது மகா இயக்கம் (பௌத்தர்களின் வழி - பெத்தர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்கும், பௌத்த விரோதத்தை எதிர்ப்பதற்குமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது) என்ற தனது அமைப்பை அரசியல் கட்சியாக மாற்றி ஏப்ரல் 2 தேர்தலில் போட்டியிடவுள்ளதாக அறிவித்தார்.

தம்மாலோக்க தேரரை தம்முடன் இணையுமாறு அழைத்தார். 2002 இல் அனுராதபுரத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பௌத்த குருமார் அரசியலில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் சார்ச்சைக்குரிய தீர்மானத்தினால் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தாலும், தம்மாலோக்க தேரர் தனது பிரகடனத்தைக் கைவிட்டுத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு சுமங்கல தேரருடன் இணைந்தார். இலங்கையின் தர்மராஜ்யம் ஒன்றின் அவசியமே ஜாதிகஹெல உறுமயவை உருவாக்கியதன் நோக்கம் என்று வண. தம்மாலோக்க தேரர் குறிப்பிட்டார். நாடு தலைமைத்துவம் அற்றிருக்கின்றது என்ற அபிப்பிராயத்தை ஹெல உறுமய உறுப்பினர்கள் கொண்டிருந்தனர்.

எனவே, பராமரிப்பாளர்களான தாம் இந்த நாட்டின் தலைவர்களாக வேண்டும் என உணர்ந்தனர். தர்மராஜ்யம் என்பது புத்த பெருமானின் போதனைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். பிரச்சினைகள் எழும்போது அவை காரண காரிய அடிப்படையில் அணுகப்படும். பிரச்சினைகளின் அடிப்படைக் காரணிகண்டறியப்பட்டுத் தீர்வு காணப்படும். அதிகாரத் தாக்கம் இல்லாது ஒழிக்கப்படும். இந்த தர்மராஜ்யத்தில் ஏனைய இனக் குழுக்களுக்கும், மத நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் தமது மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரம் இருக்கும். நெறிமுறையற்ற மதமாற்றம் மாத்திரமே தடுக்கப்படும். 'தம்ம' கட்டமைப்புக்குள் ஏனைய இனங்களுக்கும், மதங்களுக்கும் சுதந்திரம் இருக்கின்றது. இந்த அடிப்படைகளிலான பிரசாரமும் சிஹெல உறுமய முக்கியஸ்தர்களின் உதவியும், சோமதேரரின் மறைவையடுத்துத் தோன்றிய தேசியவாத அலையும் இணைந்தே ஜாதிக ஹெல உறுமயவிற்கு 552,724 வாக்குகளையும், ஒன்பது பாராளுமன்ற ஆசனங்களையும் பெற்றுக் கொடுத்தது.

இலங்கையில் தர்மராஜ்யம்

இலங்கையில் தர்மராஜ்யம் ஒன்றை நிறுவும் வாக்குறுதியுடன் பிரசாரம் செய்த ஹெல உறுமய பிரதான சிங்கள அரசியல் கட்சிகளின் மீது நம்பிக்கையிழந்திருந்த நகரவாசிகள் மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடம் இருந்தே பிரதானமான ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்டது. விடுதலைப் புலிகளுடனான பேச்சுவார்த்தைகளை எதிர்த்த மத்தியதர வர்க்க ஐ.தே. கட்சி வாக்கு வங்கி, ஒழுக்கத்தை மீள் கட்டியெழுப்புதல் என்ற செய்தியுடன் சேர்ந்து கடும் போக்குச் சிங்கள தேசிய வாதத்தையும் முன் வைத்த ஹெல உறுமயவை நோக்கிச் சாய்த்திருக்கின்றது என்பதையே வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விதம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இருந்தாலும், இலங்கை அரசானது ஏற்கனவே இருந்தது போன்று பௌத்த கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட வேண்டும் என ஹெல உறுமய தேர்தலின் பின்னர் பிரகடனப்படுத்தியது. மேலும், ஒரு தேசத்தின் உரிமையானது அந்தத் தேசத்தில் வாழ்ந்து அதன் நாகரிகத்தையும், கலாசாரத்தையும் கட்டியெழுப்பியவர்களுக்கே உரியது என்ற அடிப்படையில் சிங்கள தேசத்தின் தேசிய உரிமை ஏனையவர்களுக்கும் மேலாக உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனப்பட்டது. அத்துடன், அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் மதமாற்றத்தடைச் சட்ட மூலம் உடனடியாகவே முன்னுரிமை பெற்றது.

பௌத்த குருமார்களின் பாராளுமன்றப் பிரவேசமானது நாட்டில் அதிகரித்துச் செல்லும் இனமத பிளவுகளை மேலும் அதிகரித்துவிடும் என்ற ஐயம் பரவலாகவே இங்கு நிலவுகின்றது. இலங்கை போன்ற பல்லின, பல்மத நாடொன்றுக்கு இத்தகைய போக்கு ஆரோக்கியமானதல்ல. நாட்டில் அதிகாரப் பகிர்வு, சமஷ்டி என்பனவற்றைக் கொண்டு இனமுரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், இத்தகைய நகர்வு ஏனைய மதக் குழுக்களுக்கு மத்தியில் பாதுகாப்பின்மையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடியது. தமிழர்களின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளை ஆட்சியாளர்கள் எவ்வகையில் அங்கீகரிக்க முயன்றாலும் அது நவகாலனித்துவமாகவே அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்றது.

பாராளுமன்றத்திலுள்ள ஹெல உறுமய உறுப்பினர்கள் ஒன்பது பேரும் வித்தியாசமான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலைக் கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர்

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணிக்கு ஆதரவாகவும், சிலர் ஐ.தே.க. விற்கு ஆதரவாகவும் உள்ளனர். இதனால் கட்சியினுள் பிளவுகள் தோன்றிவருகின்றன. முக்கியமான இரண்டு ஹெல உறுமைய பிக்குமார் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் பாராளுமன்றத்தில் வைத்துத் தாக்கப்பட்ட போது கூட, “வேறு காரணங்களுக்காக” இது தொடர்பில் ஹெல உறுமய தலைமைத்துவம் கருத்தெதையும் தெரிவிக்கவில்லை. இதனிடையே வண. ரத்னதேவர் கட்சியின் ஏனைய அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாமல் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கரஸூடன் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை ஒன்றில் கைச்சாத்திட்டார். கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கிடையேயான ஒருமைப்பாடினமையும், முறையான அரசியல் நிகழ்ச்சித் திட்டமின்மையும் அரசியல் முதிர்ச்சியும் அவர்களது கட்சியின் அண்மைய பின்னடைவுகளுக்குக் காரணமாகும்.

தனது நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை பிரபல்யப்படுத்துவதற்கான முன்னரங்க நிறுவனமாக ஜாதிக ஹெல உறுமயவைப் பயன்படுத்திய சிஹெல உறுமய தற்போது நிலைகுலைந்திருக்கின்றது. அதன் தலைவர் திலக் கருணாரத்ன ஐ.தே.க. வில் இணைந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், அக்கட்சியின் பண்டாரகம அமைப்பாளராகவும் நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்.

தற்போது இலங்கையில் நாம் எதிர்நோக்குகின்ற சிக்கல்கள் வாய்ந்த பிரச்சினைகளுக்குச் சிங்கள பௌத்த மேலாதிக்கமும், எதிர்நிலைத் தனிமையாக்கமும் தீர்வினைக் கொண்டு வராது என்பதை அனைவரும் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். நமது சமூகத்தின் பன்மைத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான அடையாளம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புவதும், அதனைப் பேணுவதுமே நம் அனைவருக்கும் முன்னுள்ள முக்கியமான பணியாகும். இலங்கையின் எதிர்காலம், இனமேலாதிக்கம், சகிப்புத் தன்மையின்மை சுரண்டல்கள் என்பவற்றை தவிர்த்து விடுவதில் மட்டுமல்லாது நமது சமூகத்தின் பல்லினத் தன்மையை அங்கீகரிப்பதும், அதிகாரப் பகிர்விலும் சமத்துவமான கௌரவத்துடன் வாழ்வதிலுமே தங்கியுள்ளது.

வடபகுதி முஸ்லிம்கள் விவகாரத்தை தீர்ப்பதற்குச் சரியான நேரம்!

வடபகுதியில் இருந்து 100,000 முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதானது, தமிழ் - சிங்கள சமூகங்களுக்கு இடையில் நீண்ட காலமாக இடம்பெற்று வரும் முரண்பாடுகளில் மிகவும் துன்பகரமான ஒரு அம்சம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் - சிங்கள இனங்களுக்கு இடையிலான இந்த இனப் பிரச்சினையின் இடையில் துரதிர்ஷ்டவசமாக முஸ்லிம்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள். 1990 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தின் மூன்றாம் வாரத்தில் வடபகுதி முஸ்லிம்கள் தமது இருப்பிடங்களில் இருந்து வெளியேறும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த சம்பவத்தின் உண்மையான பக்கம் சர்வதேச சமூகத்தின் பார்வையில் இருந்து பெரிதும் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீ லங்கா அரசாங்கத்தின் பக்கமிருந்து இந்த விடயத்தைப் பொறுத்தவரையில் சாதகமான நடவடிக்கைகள் பெரிதாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இந்தச் சம்பவம் இடம்பெற்று இற்றைக்கு 15 வருடங்கள் கடந்துவிட்டுள்ள போதிலும் வடபகுதி முஸ்லிம்களை அவர்களது சொந்த இடங்களில் மீளக் குடியமர்த்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப் படாமலேயே இருந்து வருகின்றது. மற்றைய மீள் குடியேற்றங்கள் போல் அல்லாமல், வடபகுதி முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் அசாத்திய மௌனம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தாம் மீளக் குடியேறவேண்டிய தருணம் எப்பொழுது வரும் என்கின்ற அவாவில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் அகதி முகாம்களில் காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இரண்டு சமூகங்களுக்கு இடையேயான பதற்றம்

தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் மிகவும் சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவே இருந்து வருகின்றன. முன்னைய காலங்களில்

இந்த இரண்டு சமூகங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள் மிகவும் சமூகமானதாகவும் சகிப்புத்தன்மை நிறைந்ததாகவும் இருந்து வந்துள்ளதே வரலாறாகும். இந்த இரண்டு சமூகங்களுக்கும் இடையிலான அந்நியோன்னியம் 1982 ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் கட்சிகளில் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் சமஷ்டிக்கான போராட்டங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்தியிருந்தார்கள். முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் ஒரே மொழியைப் பேசுபவர்கள் என்பதுடன் இவர்களின் வாழ்விடங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. பல இடங்களில் முஸ்லிம்கள் மிகவும் பரந்த அளவில் வாழ்ந்து வந்திருந்தார்கள். பிரச்சினைக்கு முன்னைய காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த அந்த உயர்ந்த வாழ்க்கையைக் கண்டு நான் பெரிதும் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முஸ்லிம்கள் தமிழைத் தாய் மொழியாக கொண்டிருந்த போதிலும், பல்வேறு காரணங்களுக்காக அவர்கள் தனித்துவமான இன அடையாளத்துடன் வாழ்வதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்தார்கள். முஸ்லிம்கள் தமக்கென்ற ஒரு அரசியல் அனுகூலத்தைப் பெறுவதற்காக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற கட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதேவேளை, தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் முஸ்லிம்கள் இனத்தால் தமிழர்கள் என்கின்ற பார்வையே காணப்பட்டது. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றம் தமிழர்களை, குறிப்பாக விடுதலைப் புலிகளை முஸ்லிம்களிடத்தில் விரோத மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த காலத்தில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இந்தியா மற்றும் ஸ்ரீலங்காவின் இடம்பெற்ற நீண்ட சிவில் யுத்தத்தின்போதும், தமிழ் தேசிய போராட்டத்தை பிளவுபடுத்த முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

வடபகுதியில் இருந்து முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட செயலானது இலகுவில் மறக்க முடியாததாகும். தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் பாதையில் ஏற்பட்ட ஒரு கறை என்றும் அந்தச் சம்பவத்தைக் குறிப்பிட முடியும். இந்த சம்பவத்தால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள் பெருமளவில்

புத்தளத்திலும், வேறு சில பிரதேசங்களிலும் தங்கவைக்கப்பட்டனர். தற்பொழுது சுமார் 65,000 இற்கும் அதிகமான மக்கள் புத்தளத்தில் வட மேற்கு கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். முஸ்லிம் அகதிகளின் சொத்துகள் தொடர்பான விரிவான அறிக்கை 1992 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையின் படி வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் குடும்பங்கள் மொத்தமாக 5,408 மில்லியன் ரூபாவை இழந்துள்ளார்கள் என தெரிவிக்கின்றன. இதில் அவர்கள் மீளச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டால் மீட்கப்படக்கூடிய இழப்புகளாக 2,967 மில்லியன் ரூபாவாக கருதப்படுகின்றது. மீட்கப்படமுடியாத இழப்பாக 2,441 மில்லியன் இழப்புகள் காணப்படுகின்றன. (கலாநிதி எ.எச். ஹிஸ்புல்லா, முஸ்லிம் அகதிகள்: இலங்கையின் இன முரண்பாடுகளில் றுக்கப்பட்ட மக்கள்.)

யுத்தத்தின் விளைவாக இரண்டு சமூகங்களுக்கும் இடையில் விரிசல்கள் காணப்படுகின்றன. முஸ்லிம்கள் தொடர்ந்து தமது தனித்துவ அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால், பெரும்பாலான தமிழ் கூட்சிகள் தொடர்ந்தும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவ அடையாளத்தை மறுத்தே வருகின்றன.

முரண்பாடுகளை அனுபவித்தது வடக்கு மாத்திரமல்ல, கிழக்கில் காத்தான்குடி ஏறாவூர் ஆகிய இடங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதிக எண்ணிக்கையிலான முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர். கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான 45,000 ஏக்கர் வயல் காணிகள் பலவந்தமாக கைப்பற்றப்பட்டன. வட மாகாணத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் விவசாயக் காணிகள் இன்னமும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளன. காணிப் பிரச்சினையும் மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்கு திரும்பிச் செல்வதும் தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றது.

திரும்புவதற்கான நேரம் ஒரு சமூகம் துரத்தியடிக்கப்பட்டு 15 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் தங்களது வீடுகளில் விட்டு வந்த பொருட்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. அகதி முகாம்களில் உள்ளும் புறமும் இருக்கின்ற முஸ்லிம் சமூகம் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து

வருகின்றது. அகதி முகாம்களில் வாழ்வியல் நிலை மிக மோசமானதும் கஷ்டமானதுமாகும். பல சந்தர்ப்பங்களில், பல தலைமுறையினர் ஒரே கூடாரத்தினுள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அங்குள்ள நீர் மிகவும் மாசடைந்துள்ளது. முதியவர்கள் தாக்கு பிடிக்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். பலர் இறந்து விட்டார்கள். பல பெண்கள் மாற்று வழிகளைத் தேடுகின்றனர்.

அதிக வருமானம் பெறும் தொழிலுக்காக மத்திய கிழக்கிற்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தை சில பெண்கள் உணருகின்றனர். இது குடும்ப வாழ்விலும் பிள்ளைகளிலும் சமூகச் சூழலிலும் நேரடியான அதேவேளை, மோசமான விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. நிலப்பற்றாக் குறையும், வேலை வாய்ப்பின்மையும் சமூகங்களின்மீது சமையையேற்றியுள்ளது. முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் இந்த விடயத்தில் அவர்களுக்கு போதிய அரசியல் ஆதாயம் இல்லாத காரணத்தினால், இந்த மக்களின் மீள் குடியேற்றம் பற்றிய போதிய அக்கறையை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்து வருகின்றார்கள். ஒரு சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களைத் தவிர, இந்த மக்களின் மீள் குடியேற்றம் பற்றி எவரும் பெரிதாய் அக்கறையை வெளிப்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அகதிகளாக வாழும் இந்த மக்களின் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் அச்சத்துடனும் பாதுகாப்பின்றியும் வாழல் மிக்கடினமானது.

சொந்த நிலங்களுக்கு மீளச் செல்லுதல் என்பது சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது. இம் மக்களின் மீளுகை தொடர்பில் புலிகள் தெளிவான நிலைப்பாடொன்றை முன் வைக்க வேண்டும். மீளச் சென்றுள்ள ஒரு மில்லியன் தமிழர்களுடன் முஸ்லிம்களின் மீளச் செல்லுகையைச் சமநிலைப்படுத்துவது கடினமாக அமையும். மேலும், மிக அவசரமான நிலையில் துரத்தப்பட்டதால் சிலரிடம் தங்களது காணி உறுதிகள் கூடக் கிடையாது. இதுவரை 150 குடும்பங்கள் மாத்திரமே மீள் குடியேறியுள்ளன. அச்சம், நம்பிக்கையின்மை, பாதுகாப்பின்மை என்பனவே அதிகமானோர் திரும்பிச் செல்லாமைக்கான பிரதான காரணிகள். மீளச் செல்வதற்கான ஊக்குவிப்புகள் வழங்கப்பட்டாலும் காணிகளின் விலை நூறு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. மேலும் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு முஸ்லிம் ஊழியர்களும் தேவைப்படுகின்றனர். இந்த மக்களின் மீள்குடியேற்ற

விடயத்தில் நல்லதொரு பொறிமுறை உருவாக்கப்படவேண்டும். நிரந்தர சமாதானம் ஏற்பட்ட பின்னரே இந்த மக்கள் மீளக் குடியமர்த்தப்படலாமென்ற சிலரது வாதம் நியாயமற்றது.

யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் நோர்வேயினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் முஸ்லிம்களைச் சமாதானச் செயன்முறையின் முக்கிய பங்களாளர்களாக அங்கீகரிக்கவில்லை. மூன்றாம் தரப்பு என்ற அவர்களது நிலைப்பாடும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இந்த விடயம் புலிகளுக்கும் முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கும் இடையிலான சந்திப்பு களிலேயே கையாளப்பட்டது. ஜனவரி 13 ஆம் திகதி புலிகளிடம் பல முறைப்பாடுகளை முன்வைத்து ரஷுப் ஹக்கீம் கடிதமொன்றை அனுப்பியிருந்தார்.

அதற்குப் பதிலளிக்கும் முகமாக புலிகளின் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் கடந்த கால கசப்பான சம்பவங்களுக்கு மனம் வருந்துவதாகவும், புதிய தமிழ், முஸ்லிம் உறவு தொடர்பான அத்தியாயம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் தாம் விரும்புவதாகவும் தெரிவித்திருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து விடுதலைப் புலிகள் மற்றும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைமைத்து வங்களுக்கிடையே ஒரு சந்திப்பும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்தச் சந்திப்பின் போது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் என்பதை விடுதலைப்புலிகள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சந்திப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட புரிந்துணர்வு தமிழ், முஸ்லிம் உறவில் ஒரு புதிய ஆரம்பமாக அமையக் கூடியதாக இருந்தது. அந்தச் சந்திப்பின் பெறுபேறுகள் என்று பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

* யாழ்ப்பாணம் மற்றும் வன்னி போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களை தமது இருப்பிடங்களுக்கு மீள வருமாறு வே. பிரபாகரன் அழைப்பு விடுத்திருந்தார். முஸ்லிம் அகதிகளின் மீள் வருகைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் கண்காணிப்பதற்கென்றும் ஒரு உப குழு அமைப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதேபோன்று, கிழக்கில் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்களை மீள அழைப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

- * வடக்கு, கிழக்கில் பல வருடங்களாக செய்கை பண்ணப்படாமல் இருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்களில் அவர்கள் மீண்டும் விவசாயம் செய்வதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு.
- * முஸ்லிம்களிடம் வரி அறவிடும் வழக்கத்தை நிறுத்துவதாகவும் விடுதலைப்புலிகள் அறிவித்திருந்தார்கள்.
- * விடுதலைப்புலிகளின் தளபதிகளுடனான தொடர் சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு இரண்டு தரப்பினருக்கும் இடையில் சுமுகமான ஒரு உறவை பேணுவதற்கு ஏதுவாக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளை நியமிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது.
- * இரண்டு தரப்பினருக்கும் இடையே உயர்மட்ட தொடர்பை பேணுவது என்றும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டிருந்தது.
- * விடுதலைப்புலிகளுக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்திற்குமிடையில் நடைபெறவிருக்கும் பேச்சுவார்த்தைகளில் முஸ்லிம் தரப்புப் பங்குபற்றுவதென்றும், முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகளான முஸ்லிம் காங்கிரஸே அதில் கலந்து கொள்வதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.
- * முஸ்லிம்கள் தனித்துவமான கலாசார, அரசியல் அடையாளத்தைக் கொண்ட ஒரு சமூகம் என்றும், அவர்கள் வடக்கு, கிழக்கை தாயகமாகக் கொண்டவர்கள் என்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டி இது போன்ற பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து இடம்பெற வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.
- * வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் அனைத்தும் அம் மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதிகளான முஸ்லிம் காங்கிரஸுடன் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தமிழ், முஸ்லிம் உறவில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் விடுதலைப்புலிகளும், முஸ்லிம் காங்கிரஸும் இந்த உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்ட போதிலும் அது சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

தேவையான நடவடிக்கைகள் சமாதான நடைமுறையில் ஏற்படுத்தப்படும் எந்தவொரு உடன்படிக்கையையும் களத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே அது வெற்றிகரமான ஒரு உடன்படிக்கையாகக் கருத முடியும். விடுதலைப்புலிகளுக்கும் முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்கும் இடையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த ஒப்பந்தம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. விடுதலைப்புலிகளின் பிராந்தியத் தளபதிகளைச் சந்திப்பது என்று எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி ஹக்கீம் நடந்து கொள்ளவில்லை. இரண்டு தலைமைத்துவங்களுக்கிடையில் தொடர்ந்து உறவுகள் பேணப்படாத அதேவேளை, இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கென்று அமைக்கப்படுவதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கூட்டுக் குழுக்களும் அமைக்கப்படவே இல்லை. இரண்டு தரப்பினரிடையேயும் சுமுகமான தொடர்பாடல் முறை இருக்கவில்லை. அரசியல் மட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை முன்நகர்த்துவதற்கு ஏற்றாற்போல் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்படவில்லை. முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடையே ஒரு ஒற்றுமை நிலவவில்லை. தமிழ் கட்சிகள் விடுதலைப் புலிகளின் பின் அணிதிரண்டு நின்றது போன்று முஸ்லிம் கட்சிகளிடையே ஒரு ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் கட்சிகளும் தமக்கிடையே பிளவுபட்டிருந்தார்கள்.

முக்கியமான அந்த உடன்படிக்கையை அமுல்படுத்துவதில் காண்பிக்கப்பட்டு வந்த இழுத்தடிப்பை சில சமாதான விரோதிகள் தமக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட பிளவுகளை மேலும் விரிவடைய வைப்பதற்கு அவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். முதார், வாழைச்சேனைக் கலவரங்கள் இதன் ஒரு வெளிப்பாடுதான். வடக்கு, கிழக்கு முஸ்லிம் சமாதான முன்னணி (North East Muslim Peace Assembly Nempa) விடுதலைப் புலிகளின் பிராந்தியத் தளபதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டு பிரதேச மட்டத்தில் ஏற்படுத்திய குழுக்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டிய உதாரணங்கள். முஸ்லிம் உரிமைகள் அமைப்பு (Muslim Rights Organisation) முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளை பதிவுகளை மேற்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் 45,000 இற்கும் அதிகமான முஸ்லிம் குடும்பங்களின் காணி

தொடர்பான பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காணிகளை முஸ்லிம்கள் செய்கை பண்ணுவதற்கு விடுதலைப் புலிகள் அனுமதி அளித்திருந்தார்கள். பிராந்திய ரீதியாக அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள் மூலமாக ஆங்காங்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து கிழக்கில் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவிலிருந்து வந்த பிரச்சினைகள் படிப்படியாக குறைவடைந்து வருகின்றன.

வடபகுதியில் இடம்பெற்ற சுயவிருப்பற்ற அந்த இடப்பெயர்வும், அதனால் ஏற்பட்ட துன்பங்களும் தமிழ் - முஸ்லிம் சமூக உறவை பெரிதும் பாதிக்கும் படியாகவே இருக்கின்றது. இவ்வாறு வெளியேறிய மக்கள் மீண்டும் தமது வாழ்விடங்களில் குடியேறவும், அவ்வாறு குடியேறுபவர்களுக்கான நிவாரணங்கள் வழங்கப்படுவதும் மிகவும் அவசியமான ஒரு விடயமாக இருக்கின்றது. வடக்கு, கிழக்கு தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் மனங்களில் ஏற்பட்டுள்ள காயங்களை குணப்படுத்த எடுக்கப்படும் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் இந்த நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்குப்பெரிதும் உதவும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை.

முஸ்லிம்களுடன் நல்லுறவைப் பேணுவது என்கின்றதான ஒரு உறுதியான கொள்கையை தற்பொழுது விடுதலைப்புலிகள் கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள். தற்பொழுதுள்ள மிக முக்கிய தேவை இரண்டு சமூகங்களுக்குமிடையே ஒரு நிலையான உறவைக் கட்டியெழுப்புவதுதான். விடுதலைப்புலிகள் மற்றும் முஸ்லிம் சிவில் சமூகத்தினர்கள் அங்கம் வகிக்கும் பிராந்தியக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு சுமுகமான உறவுகள் தொடரும் வகையில் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து இடம்பெற வேண்டும். இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் மட்டுமல்லாது, இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களும் மீளத் திரும்பி தமது வாழ்விடங்களில் வாழ்வதற்கு உதவும் முகமாக, ஒரு விசேட காணி ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளை தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பலம்மிக்க கூட்டுப்பேரணியும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

முரண்பாடுகளின் அடுத்த ஆரம்பம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களா?

பெருந்தோட்டத்துறை என்பது மொத்தமாக காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே அமைந்திருக்கின்றது

இலங்கையில் காணப்படுகின்ற முரண்பாடுகள் பல முகங்களைக் கொண்டதாகவும் அதேவேளை, மிகவும் சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றன. பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற இரண்டு முக்கிய தரப்பினர் விடயத்தில் அதிகமான அக்கறைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருவதால், இலங்கையில் காணப்படுகின்ற மற்றைய பல முக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி அதிகம் வெளிவருவது குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. ஸ்ரீலங்காவில் வாழுகின்ற மக்களின் உரிமைகள் என்கின்ற விடயத்தை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கும் போது, முரண்பாடுகளின் மற்றொரு ஆரம்பமாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் பிரச்சினைகள் அமைந்து விடலாம் என்றே பலரும் கருதுகின்றார்கள்.

இலங்கையில் வாழுகின்ற இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் மீது திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் (Structural Violence) மற்றும் கலாசார வன்முறைகள் (Cultural Violence) என்பவற்றை ஆராயும்போது, அவை வடக்கு, கிழக்கு வாழ் தமிழர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்ற வன்முறைகளிலிருந்து சற்றும் வேறுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்பகுதி மக்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்த... தற்பொழுதும் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்ற இதுபோன்ற வன்முறைகளின் பரிமாணங்கள், முக்கியமான மற்றொரு முரண்பாடுகளின் பாதையில் பயணிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலைக்கு நிலைமையை இட்டுச் சென்று விடும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவது என்பதில் கூட முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவர்களை இந்திய

வம்சாவளித் தமிழர்கள் என்று அழைப்பதா? அல்லது மலையகத் தமிழர்கள் என்று அழைப்பதா? அல்லது பெருந்தோட்டத்துறைத் தமிழர்கள் என்று அழைப்பதா? அல்லது தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்று அழைப்பதா? பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு அடக்குமுறைகளினூடாக நாங்கள் அவர்களை அடையாளப்படுத்தியதன் விளைவாகவே இதுபோன்ற பல பெயர் அடையாளங்கள் உருவாகியிருந்தன என்பது நோக்கத்தக்கது. இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் தாங்கள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் அல்லது பெருந்தோட்டத்துறைத் தமிழர்கள் என்றோ அழைக்கப்படுவதை விரும்புவதில்லை. (ஆனால், பொருத்தமான நல்லதொரு பெயரைக் கண்டுகொள்ளும் வரை - இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் என்ற பதத்தையே நான் பாவிக்க விரும்புகின்றேன்.)

ஸ்ரீலங்காவில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்ற கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் முதலாளித்துவக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஆழமாக வேரூன்றி விட்டுள்ளவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. பெருந்தோட்டத்துறை என்பது மொத்தமாகக் காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே அமைந்திருக்கின்றது. மிகவும் குறைந்த ஊதியத்துக்கு வேலைக்கமர்த்த பிரித்தானியர்களுக்கு இருந்த அவசியத்தின் வெளிப்பாடாகவே இந்த முறை உருவானது. ஆரம்பத்தில் கோப்பியையும் பின்னர் தேயிலையையும் பயிர் பண்ணுவதற்கு மிகவும் குறைந்த ஊதியத்தில் வேலை செய்வதற்கு அப்பொழுது இலங்கையில் வசித்து வந்த தமிழர்களோ, சிங்களவர்களோ தயாராக இருக்கவில்லை. அதனால் தென்னிந்தியாவில் இருந்து மிகவும் வறிய மக்களை இங்கு கொண்டு வந்து வேலைக்கமர்த்த அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இந்தியாவில் இருந்த சில மேற்குடித் தரக்கர்கள் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டில் வசித்து வந்த சில வறிய சமூகத்தினரை அணுகிய பிரித்தானிய முதலாளிகள், அவர்களுக்கு இலங்கையில் ஒரு சொர்க்கத்தைக் காண்பிப்பதாக ஆசை காண்பித்து ஏமாற்றி இங்கு அழைத்து வந்தார்கள்.

முதலில் ஆண் தொழிலாளர்களையே இங்கு அழைத்து வந்தார்கள். காடுகளைத் துப்புரவு பண்ணித் தோட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு

அவர்களின் கடின உழைப்புத் தேவையாக இருந்தது. பின்னர் தோட்டத்துறை உருவானதன் பின், அங்கு கடமை புரியும் ஆண்கள் மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி விடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் பெண்களும் அழைத்து வரப்பட்டார்கள். தோட்டத்துறையை விட்டு எந்த வேலையாட்களுமே வெளியேறாதவாறு சட்டங்களையும் பொறிமுறைகளையும் உருவாக்கி அந்தத் தொழிலாளர்களை அடிமைகளாகவே வைத்திருந்தார்கள். சிறிதுகாலம் இங்கு தொழில் செய்ததன் பின்னர் இந்தியாவில் ஒரு காணி வாங்கி தனியாகத் தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்கும் அளவிற்குத் தேவையான பணத்துடன் இந்தியாவுக்குத் திரும்பலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டு வேலை செய்தார்கள். ஆனால், காலம் அவர்களை நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாகவே தொடர்ந்தும் அங்கு கடமையாற்றுவதற்கு நிர்ப்பந்தித்தது. ஒரு வகை அடிமை வாழ்வை அவர்கள் வாழ வேண்டியிருந்தது.

முதலாளித்துவ வியாபார முறையில் அமைந்திருந்த இந்தப் பெருந்தோட்டத்துறையானது, இந்தத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பினால் கிடைத்த இலாபங்களின் ஒரு சிறிய வீதத்தைத்தானும் இந்தத் துறையின் மீது முதலீடு செய்வதில் இருந்து பெரிதும் விலகியே இருந்து வந்தது. இங்கு பெறப்பட்ட இலாபங்களைக் கொண்டு இயந்திரங்களைக் கொள்வனவு செய்து உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதில் அந்த முதலாளிகள் அக்கறை காண்பிக்கவில்லை. பெருந்தோட்டத்துறை பாரிய அளவு முன்னேற்றம் அடையாததற்கு இது ஒரு காரணம் என்று கூறலாம்.

தற்பொழுது கூட, பெருந்தோட்டத்துறை என்பது இந்த நாட்டின் வருமானத்தில் பெரும் பங்கைத் தொடர்ந்து வகித்து வருகின்றது. இருந்தபோதிலும் இந்தத் துறையில் பெறப்படுகின்ற வருமானம், இந்தத் துறையின் மீதே முதலீடு செய்யப்படுவதென்பது மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இந்தத் துறையில் இருந்து பெறப்படுகின்ற வருமானங்கள் நகரங்களை மையப்படுத்தி முதலீடு செய்யப்படும் நடைமுறைதான் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது.

இந்தத் தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் பிரித்தானிய முதலாளிகள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முழுக் குடும்பத்தையுமே நிரந்தரமாக வேலைக்கமர்த்தும் லயன் முறையை அறிமுகப்படுத்தி யிருந்தார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையில் ஈடுபடுத்துவதுடன், இந்தத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களையும் தோட்டப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதற்கு இந்த லயன் முறை அவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. இந்த லயன்களில் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகள் வசித்து வந்த போதிலும், அவற்றில் ஒரு சிறுபகுதியைக் கூட உரிமையாக்கிக் கொள்ள முடியாத வரையறையும் அங்கு காணப்படவே செய்தது. மிகவும் புராதன அடிமை முறையை ஒத்ததான வாழ்க்கை முறைதான் இப்பொழுதும் அங்கு தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது. மொத்தத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை வாழ்க்கை முறையின் ஒட்டுமொத்த வடிவமே பிரச்சினைக்குரியதாகவும், துன்பங்கள் நிறைந்ததாகவும் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

1970 இல் இலங்கை அரசாங்கம் உருவாக்கிய காணி மறுசீரமைப்பு முறையும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிய அளவில் நன்மை பயக்கும்படியாக அமையவில்லை. பிரித்தானிய முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான காணிகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. பிரித்தானியர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தின் அந்தக் காணி மறுசீரமைப்பைப் பெரிதும் வரவேற்கவே செய்தார்கள். ஏனெனில், பெருந்தோட்டத்துறை உற்பத்தி தொடர்பான கஷ்டமான பொறுப்புகளை இலங்கை அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றிருந்ததுடன், சந்தைப்படுத்தலை மாத்திரமே பிரித்தானியர்கள் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. எனவே, கஷ்டமான பாத்திரமெதையும் பிரித்தானியர்கள் ஏற்க வேண்டியிருக்கவில்லை. இலங்கையில் இருந்து அனுப்பப்படும் தேயிலைகளைச் சிறிய சிறிய பெட்டிகளில் அடைத்து சந்தைப்படுத்துவதுதான் அவர்களது பணியாக இருந்தது. இது மிக இலகுவாக அதிக இலாபமீட்டும் பணியாகவும் இருந்தது. பிரித்தானிய முதலாளிகளிடம் இருந்து இலங்கை அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்பட்ட பெருந்தோட்டத்துறைக் காணிகள் அங்கு பணியாற்றிய தொழிலாளர்களிடையே பிரித்து விநியோகிக்கப்பட்டு இருக்குமேயானால், அதனை

உண்மையான காணி மறுசீரமைப்பு என்று கூறியிருக்க முடியும். இதுபோன்ற ஒரு முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், பெருந்தோட்டத்துறையின் உற்பத்தியும் அபிவிருத்தியும் பன்மடங்கு அதிகரித்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பெருந்தோட்டத்துறைக் காணிகளுக்குப் புதிய உரிமையாளர்களாக மாறும் தொழிலாளர்கள் தமது திறமையையும் உழைப்பையும் மேலும் உற்சாகத்துடன் தோட்டத்துறைக்கு வழங்கியிருப்பார்கள். தொழிற்சாலைகளும் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக உருவாகும் பட்சத்தில், பெருந்தோட்டத்துறை மேலும் பல மடங்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கும். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்ந்திருக்கும். கென்யா நாட்டின் தேயிலை உற்பத்தி முறை தற்பொழுது இந்தச் சிறிய முதலாளிகளைக் கொண்டதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இன்று தேயிலை உற்பத்தியில் உலகில் இலங்கையுடன் போட்டிபோடும் அளவுக்குக் கென்யா முன்னேறியுள்ளது நோக்கத்தக்கது.

பெருந்தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன என்று கூறுவதை விட, பெருந்தோட்டத்துறை நடைமுறை முழுவதுமே கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறையை அடிப்படையாக வைத்தே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். சுகாதாரம், கல்வி, இனப்பாகுபாடு, மது பாவனை, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, அரசியல் பிரதிநிதித்துவக் குறைபாடு போன்ற விடயங்களில் பெருந்தோட்டத்துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த வன்முறைகளை எதிர்கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை.

பெருந்தோட்டத்துறையின் சுகாதாரம் என்பது தேசிய மட்டத்தையும் விட மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இங்கு வசிக்கும் தொழிலாளர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினரும் தமது அன்றாட சுகாதார தேவைகளுக்குத் தற்பொழுதும் பெருந்தோட்ட நிர்வாகத் துறையையே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது. நல்லதொரு சுகாதார வாழ்வை வாழ முடியாத அளவுக்கு இங்கு வசித்து வரும் மக்கள் பல்வேறு வகையிலும் திட்டமிட்டுப் பின்தள்ளப்பட்டு வருகின்றார்கள்.

1999 ஆம் ஆண்டு ஹற்றன் பிரதேசத்தில் 7 நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த 69 தோட்டங்களில் 1,70,000 தொழிலாளர்கள் வசித்து வந்தார்கள். இருந்த போதிலும் அங்கு ஒரே ஒரு நிறுவனம் தான் தொழிலாளர்களுக்கென்று ஒரு சிறு வைத்தியசாலையைக் கொண்டிருந்தது. இங்கு வசிக்கும் மக்களின் சுகாதார வசதிகளின் பாதகமான நிலையை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்த உதாரணம் ஒன்றே போதும் என்று நினைக்கின்றேன். இப்பிரதேசத்தில் குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் நாட்டின் மற்றைய பிரதேசங்களையும் விட நான்கு மடங்கு அதிகம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பகுதிகளின் கல்வியும் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் தான் காணப்படுகின்றது. மற்றைய பிரதேசங்களில் ஏற்பட்டுள்ள கல்வி வளர்ச்சி இந்தப் பிரதேசத்தில் ஏற்படவில்லை. தொழிலாளர் சமூகத்துக்குக் கல்வி அறிவு அவசியமில்லை என்ற கொள்கையைத் தனதாகக் கொண்டிருந்த தோட்டத்துறை நிர்வாகங்கள், இம்மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பாராமுகப் போக்கையே கடைப்பிடித்து வருகின்றன. பெருந்தோட்டத்துறைகளில் காணப்படுகின்ற அநேகமான பாடசாலைகள் மிகவும் குறைந்த தளபாட வசதிகளையும் ஒரு ஆசிரியரையும் கொண்டுதான் இயங்குகின்றன. 6 ஆம் வகுப்புக்கு மேல் இங்கு வகுப்புகள் கிடையாது.

இலங்கை முழுவதும் காணப்படுகின்ற 10,000 ஆசிரிய பற்றாக்குறையில் பெருந்தோட்டத்துறையில் மட்டும் 3,000 ஆசிரிய பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. (அதேவேளை, இலங்கையில் மேலதிகமாக 6,000 சிங்கள மொழி ஆசிரியர்கள் காணப்படுவது இந்த இடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.) மாணவர் வரவு வீதத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி, க.பொ.த. பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி என்பன இப்பகுதிகளில் மிகவும் அதிகம். அதேவேளை, பெருந்தோட்டத்துறையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் பாடசாலைகள் சிலவற்றில் சிங்களம் மட்டுமே பேசத் தெரிந்த அதிபர்கள் பணியாற்றுவதால், பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. சிங்கள ஆசிரியர்கள் தமிழ் கற்பிக்கும் நிலையும் இங்கு காணப்படுவதால், மொழி தொடர்பான பல பிரச்சினைகளும் இங்கு உருவாகின்றன.

எந்த ஒரு இனக் குழுமத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், மொழி என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் 2:18 பிரிவின் படி, சிங்களமும் தமிழும் அரசு கரும மொழி என்றும் ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், பெருந்தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு வாழும் மக்களின் மொழி உரிமை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டே காணப்படுகின்றது. அரசாங்கத் திணைக்களங்களில் தங்களது சொந்த மொழி மூலம் கருமமாற்றுவதற்கு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் பெரிதும் கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்கள் அறியாத, அவர்களுக்குப் புரியாத மொழிகளில் தான் அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் பிறப்புச் சான்றுப் பத்திரங்களைப் பெறவேண்டியிருக்கின்றது. பொலிஸ் நிலையங்களில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் ஏதாவது முறைப்பாடுகளைச் செய்யும்போது கூட, அவர்களுக்குத் தெரியாத சிங்கள மொழியிலேயே அதனைப் பதிய வேண்டியிருக்கின்றது.

இந்தப் பிரதேசத்தில் அதிக அளவிலான மது பாவனையும் கசிப்பு உற்பத்தியும் காணப்படுகின்றது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் இப்பகுதிகளில் மிகவும் அதிகளவில் இடம்பெற்று வருகின்றன.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மற்றொரு மிகப் பெரிய பின்னடைவு என்று அவர்களது அரசியல் உரிமைகளைக் குறிப்பிடலாம். இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் கடந்த 200 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டின் அபிவிருத்தியிலும், முன்னேற்றத்திலும் அளப்பரிய பங்காற்றி வருகின்ற போதிலும், அவர்களுக்கான அரசியல் உரிமைகள் அவர்களிடம் இருந்து பிடுங்கியெடுக்கப்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. 1948 இல் இலங்கையில் முதலாவது பாராளுமன்றத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இலங்கை குடியுரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த அரசியல் அநீதி இம்மக்களுக்கு முதன்முதலில் இழைக்கப்பட்டது. பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களின் வாக்குகள் இடதுசாரிகளுக்குச் சென்றுவிடும் என்று ஐ.தே.கட்சிக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தின் விளைவாக இந்த அநீதி இழைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் மூலம் இந்த நாட்டின் சுபீட்சத்துக்கு என்று பல தியாகங்களைச் செய்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் நாடற்றவர்களாக்கப்பட்டு எந்தவித அரசியல்

உரிமைகளும் இன்றி, நடுவீதியில் நிற்கும் கொடுமை நேரிட்டது. ஒருவாறு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் மீண்டும் பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விடயத்தில் பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிற்சங்கங்கள் முக்கிய பங்கினை வகித்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரஜாவுரிமை விடயத்தில் அம்மக்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுத் தரப் போராடிய இதே தொழிற்சங்கங்கள், இம்மக்கள் மீது அளவிற்கதிகமான கட்டுப்பாடுகளைச் செலுத்தி வருவதும் இம்மக்கள் மீதான வன்முறைகளின் மற்றொரு வடிவமாக இருக்கின்றது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் எதிர்கொண்டு வருகின்ற அனைத்து வகையிலான கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகளுக்கும் மேலாக, அவர்கள் பல வடிவங்களிலான நேரடி வன்முறைகளுக்கும் (Direct Violence) முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தாக்குதல்கள், கொலைகள், அச்சுறுத்தல்கள் போன்ற வடிவங்களில் அவர்கள் இதுபோன்ற நேரடி வன்முறைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். அண்மையில் 2004 பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்பும் கூட, அம்மக்களுக்கு எதிராகப் பாரிய வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது நாட்டில் மற்றொரு வன்முறையும் முரண்பாடுகளும் உருவாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் உண்மையிலேயே விரும்பினால், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் மீது நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வருகின்ற வன்முறைகளை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

தேசிய ஆலோசனைச் சபை

முரண்பாட்டு பரிமாணத்துக்கான ஒரு பொறிமுறை தென்னாபிரிக்க அனுபவத்திலிருந்து கற்கவேண்டிய படிப்பினைகள்

நீண்டகாலத் தேவையாக உணரப்பட்டு வந்த ஆலோசனைச் செயன்முறைக்கான ஆரம்பமாக, சமாதானத்திற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான தேசிய ஆலோசனைச் சபை கடந்த அக்டோபர் 4 ஆம் திகதி உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சபையானது சமாதானச் செயற்பாடுகளைக் கொண்டு செல்வதற்காக பெறுமான அதிகரிப்பையும் சட்டகமொன்றையும் வழங்குமா என்பதே தற்பொழுது எழுப்பப்பட வேண்டிய முக்கியமான கேள்வியாக இருக்கின்றது. இதற்கு முன்னரும் இதுபோன்ற சமாதான ஆலோசனைச் சபைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆனால், இந்தச் சபைகள் முறையாக ஆலோசனைகளின் பெயரிலும், அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவுடனும் அமைக்கப்படாத காரணத்தினால், முழுமையான வெற்றியைப் பெற்றுத்தர முடியாமல் போயிருந்தன.

அரசாங்கம் மக்களுடன், அவர்களுடைய தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஊடாகவும், சமயத் தலைவர்கள் ஊடாகவும், சமாதானச் செயல்முறைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கான ஒரு தேசியக் களமாகவே இச்சபை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இச்சபையின் அங்கத்தவர்கள் சமாதான செயன்முறைகள் தொடர்பான தமது அபிப்பிராயங்களையும் கரிசனைகளையும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பதுடன், சமாதானச் செயன்முறைகளை முன்கொண்டு வருவதற்கான அணுகுமுறைகள் குறித்த தமது ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதற்கும் உதவக்கூடியதாக இருக்கும்.

அத்துடன் தேசிய நல்லிணக்கம், ஒருமைப்பாடு, இன நல்லுறவு என்பன குறித்த கலந்துரையாடல்களுக்கும் இச்சபை வழிவகுத்துக் கொடுக்கும். மக்களுடன் அதிகாரத்தைப் பரிமாறிக் கொள்வது மற்றும் அதிகாரத்தைச் சுதந்திரத்துடன் இணைத்து விடுவதற்கான தீர்வு என்பன ஒற்றையாட்சிக்கான

மாற்றுக்களைக் காண்பதில் தான் தங்கியுள்ளது என்று ஜனாதிபதி தனது ஆரம்ப உரையில் நம்பிக்கை தெரிவித்திருந்தார். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூகப் பொருளாதார பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுவதற்கு வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களையும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். ஏனைய சமூகங்களின் உரிமைகளையும் அபிலாஷைகளையும் பாதுகாக்கும் அதேவேளை, தமிழர்களின் பிரச்சினைகளையும் குறைபாடுகளையும் தீர்க்கக்கூடிய புதிய செயல்முறைகளையும் உருவாக்க வேண்டும் என்றும் மேலும் அவர் தனதுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபை குறித்து அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு மிகத் தெளிவாக உள்ளது. இறுதித் தீர்வு பற்றிப் பேசி அதனை அமுல்படுத்தும் வரையிலான காலப்பகுதிக்கு இடைக்கால நிர்வாகம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் தெளிவாக உள்ளது.

ஐக்கிய இலங்கைக்குள்ளான சமஷ்டிக் கட்டமைப்பு என்கின்ற ஒஸ்லோ பிரகடனத்தின் அடிப்படையிலேயே இடைக்கால நிர்வாகமோ அல்லது இறுதித் தீர்வோ ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் விடுதலைப்புலிகளின் ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் வேண்டி நிற்கின்றது. விடுதலைப்புலிகளுக்கும் தேசிய சமாதான ஆலோசனைச் சபைக்குமிடையிலான கலந்துரையாடல்களில் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான விடயங்கள் மற்றும் ஏனைய முக்கியமான விடயங்கள் என்பன குறித்துத் தீர்மானிக்கப்படும்.

சமாதானச் செயன்முறையைப் பலப்படுத்துவதற்கும் பேச்சுவார்த்தைகளை மீள ஆரம்பிப்பதற்கும் என்ற நோக்கத்தில் எடுக்கப்படுகின்ற அனைத்து முயற்சிகளையும் நிச்சயம் பாராட்டியேயாக வேண்டும். தற்போதைய நிலையில் சமாதான முயற்சிகளை முன்னெடுப்பதற்கு இதுபோன்ற ஒரு ஆலோசனைச் சபை அவசியம் என்பதில் எந்தவித மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. இந்த முயற்சி வெற்றியளிக்குமா இல்லையா என்பது பற்றி இப்பொழுது எவரும் எதிர்வு கூற முடியாது. இந்த முயற்சிக்கு எதிர்க்கட்சியினதும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினதும் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஜனாதிபதி தவறியிருந்ததும் முக்கியமாக நோக்கப்பட

வேண்டிய ஒரு அம்சம் தான். ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உண்மையிலேயே இந்த ஆலோசனைச் சபையில் பங்குபற்றியுள்ளதா என்ற விடயத்தில் இன்னமும் தெளிவில்லாமலேயே இருக்கின்றது. இது மணமகனும், அவரது மாப்பிள்ளைத் தோழனும் திருமண விழாவிற்கு வராமல் விட்டதைப் போன்று உள்ளது. எப்படியாயினும் பிரதான எதிர்க்கட்சியினதும், ஏனையோரினதும் சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமைக்கு ஆழமானதும் கடுமையானதுமான காரணமும் உள்ளது. இது எமது அரசியல் தலைவர்கள் மேற்கொள்கின்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் எமது அரசியல் கலாசாரம் தொடர்பாகவுமுள்ள ஒரு ஆழமான வினாவாகும்.

எமது அரசியல் கலாசாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் காழ்ப்புணர்வு பற்றி ஒரு பாடசாலை மாணவன் கூட தெரிந்து வைத்திருக்கின்றான். அண்மைய அரசியல் நிகழ்வுகளை நோக்கினால், முன்னாள் பிரதமர் அமெரிக்காவிற்கு உத்தியோகபூர்வ விஜயமொன்றை மேற்கொண்டிருந்த போது, அவரை அகௌரவப்படுத்தும் விதமாக ஐ.தே.க. அரசாங்கத்தின் முன்று அமைச்சர்கள் பதவிகள் பறிக்கப்பட்டமை, முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீமின் தனிப்பட்ட விவகாரமெனக் கருதப்படும் ஒரு விடயத்தை அம்பலப் படுத்தி அவரை அவமானப்படுத்த முன்வந்தமை போன்ற எமது அநாகரிகமான அரசியல் கலாசாரத்தின் அண்மைக்கால உதாரணங்களாகும். எமது வரலாற்றைத் திருப்பி நோக்கினால் கூட, இதுபோன்ற பல நிகழ்வுகளைக் காணமுடியும். இதில் ஒன்று தான் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா, திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் அரசியல் வாழ்வுக்கு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு ஊடாகத் தடை விதித்தது. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களில் கருத்தொருமைப்பாட்டை அடைவதற்கு தலைமைத்துவப் பண்புகள் அவசியமாகின்றன. துரதிர்ஷ்டவசமாக இத்தலைமைத்துவப் பண்புகள் இலங்கையில் இல்லை என்று தான் கூறவேண்டும்.

1977 இலும் அதற்குப் பின்னருமான சர்வகட்சி மாநாடு

இதன் ஆரம்ப முயற்சிகள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ் மக்களின் தேவைகளையும் அபிலாஷைகளையும் அடையாளப்படுத்திய ஜெயவர்த்தனா, சர்வகட்சி மாநாடு ஊடாக

இவற்றுக்கான தீர்வுகளை அடையலாம் என்று தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் அவர் 1977 இல் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டவில்லை. பதிலாக, அப்பொழுது பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியாகவிருந்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரைப் பார்த்து உங்களுக்கு யுத்தம் வேண்டுமானால் யுத்தத்தைத் தருகின்றோம். சமாதானம் வேண்டுமானால் சமாதானத்தைத் தருகின்றோம் என்று விரல் சொடுக்கிக் கூறினார். ஜே.ஆர்.இன் இந்த உரை தேசிய வானொலியில் மீள மீள ஒலிபரப்பப்பட்டது. இதனால் நாடு முழுவதும் தமிழ் மக்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளானார்கள். ஜெயவர்த்தனாவால் தூண்டப்பட்ட 1983 ஆம் ஆண்டின் இனக்கலவரத்தின் பின்னரே அவர் முன்னர் வாக்குறுதியளித்திருந்த சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்குத் தீர்மானித்தார்.

1984 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கென்று ஜெயவர்த்தனா சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டினார். இருந்த போதிலும் அந்த மாநாட்டில் அவர் முழுமையான கரிசனையைச் செலுத்தவில்லை. அதனால் அந்த மாநாட்டு விடயங்களில் தமது பெயர்கள் பதிவாகி விட வேண்டும் என்பதற்காகப் பலரும் பலவற்றைப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். இந்தச் செயன்முறை 1984 டிசம்பர் வரை தொடர்ந்தது. தமிழர் தரப்பு இந்த மாநாட்டில் இடம்பெற்ற அனைத்தையுமே நிராகரித்து விட்டிருந்தது. “தமிழர்கள் பிராந்திய சபையைத் தவிர வேறு எதுவும் தேவையில்லை என்று தெரிவிக்கின்றார்கள். சிங்களவர்களோ மாவட்ட சபைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் வழங்க மறுக்கின்றார்கள்” என்ற ஜனாதிபதியின் அறிவிப்புடன் அந்த சர்வகட்சி மாநாட்டு விடயம் ஒரு முடிவிற்கு வந்திருந்தது.

1985 இலும், அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் உள்ளடக்கியதான மற்றொரு வட்டமேசை மாநாடொன்றை நடாத்துவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதுவும் தோல்வியையே கண்டது.

1990 இல் ஜனாதிபதி பிரேமதாஸ் இன்னுமொரு சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டியிருந்தார். இதற்கு விடுதலைப்புலிகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தமது “விடுதலைப்புலிகள் மக்கள் முன்னணி” ஊடாக அவதானிகளை அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவென்று மூன்று பேர் கொண்ட குழு ஒன்றை பிரேமதாஸ் ஆரம்பத்தில் நியமித்திருந்தார். பின்னர் அந்தக் குழு ஏழு பேர் கொண்ட குழுவாக விரிவடைந்தது.

ஐ.தே.மு.இன் ஆலோசனைக் குழுக்கள்

2002 ஆம் ஆண்டு பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஆலோசனைச் சபைகளை அமைப்பதற்கென்று மூன்று முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. மூன்று உபகுழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன.

1. இயல்பு வாழ்விற்குத் திரும்புவதற்கான உபகுழு :

இரண்டு தரப்பினருக்கு இடையிலான கலந்துரையாடல்களைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்கும், மற்றைய தரப்பினரின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக ஆராய்வதற்கும், மீள் குடியேற்றத்திற்கான வழிவகைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கும் என்று இந்தக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. பிரச்சினைகள் மீண்டும் தலை தூக்கி விடாமல் தடுப்பதே இந்த உபகுழுவின் பிரதான செயற்பாடு. இந்த உபகுழு பல சந்திப்புகளை மேற்கொண்டிருந்தும் பின்னர் கலைக்கப்பட்டது.

2. வடக்கு, கிழக்கின் உடனடி மனிதாபிமான புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான உபகுழு:

வடக்கு, கிழக்கின் உடனடி மனிதாபிமானத் தேவைகள் மற்றும் நிவாரணம் சம்பந்தமான விடயங்களை அடையாளம் காண்பதற்கும், அவற்றை அடைவதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்வதற்கும் அமல்படுத்துவதற்குமாக என்று இந்த உபகுழு அமைக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசாங்கத்தின் சமாதானச் செயலகத்தின் பணிப்பாளர் பேர்னார்ட் குணதிலக மற்றும் விடுதலைப்புலிகளின் அரசியற் துறைப் பொறுப்பாளர்

சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன் போன்றவர்களின் இணைத்தலைமையில் இந்த உபகுழு செயற்பட்டது. பல தடவைகள் இக்குழு சந்திப்புகளை மேற்கொண்ட போதிலும், எதனையுமே இக்குழுவால் அமுல்படுத்த முடியவில்லை.

3. அரசியல் விவகாரங்களுக்கான உபகுழு:

சமாதான முன்னெடுப்புகளின் சமகால நிலைவரம் பற்றி ஆராய்வதற்கும், இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்கு புதிய அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பான ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்கும் வெளிநாட்டு விடயங்களைக் கையாள்வதற்கும் என்று இந்த உபகுழு பேராசிரியர் ஜி.எல்.பீரிஸ் மற்றும் கலாநிதி அன்டன் பாலசிங்கம் போன்றவர்களின் இணைத் தலைமையின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்ட தில் இருந்து சந்திப்புகள் எதனையும் மேற்கொள்ளவேயில்லை.

சமாதான முன்னெடுப்புகளில் எதிர்க்கட்சிகளையும் இணைத்துக் கொண்டு செயற்படும் எந்த ஒரு நடவடிக்கையையும் ஐ.தே.மு. அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தென் ஆபிரிக்க தேசிய சமாதான ஒப்பந்தம் பற்றிய ஓர் ஆய்வு:

அனைவரினது பங்களிப்புடனும், அனைத்துத் தரப்பினரை உள்ளடக்கியும் மேற்கொள்ளப்படும் முரண்பாட்டுத் தீர்வு முயற்சிகளே பூரண வெற்றியைப் பெறும் என்பது சர்வதேச ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பல சமாதான முயற்சிகளின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற ஒரு பாடமாகும். தென் ஆபிரிக்க தேசிய சமாதான ஒப்பந்தம் தொடர்பான உதாரணம் இதனையே வெளிப்படுத்துகின்றது. தென் ஆபிரிக்க விடயம் மிகவும் கவனமாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. மிகவும் இலாவகமாகக் கையாளவும்பட்டிருந்தது. சமாதான நகர்வுகளில் அனைத்துத் தரப்பினரும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய விடயம் என்னவெனில், நிறப்பாகுபாடு காரணமாகப் பழிவாங்கப்பட்டு 20 வருடங்கள் றொபின் தீவில் சிறையில்

அடைக்கப்பட்டிருந்த நெல்சன் மண்டேலா தென் ஆபிரிக்க சமாதான முன்னெடுப்புகளுக்கு வழங்கியிருந்த தலைமைத்துவம் தான். இரத்தம் சிந்தலின் மூலம் தென் ஆபிரிக்க நிற்பேத அரசாங்கத்தைக் கலைத்ததன் மூலம் தான் அந்த நாட்டிற்கு சமாதானம் கிடைத்தது என்று இன்றும் சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், உண்மையில் நெல்சன் மண்டேலாவின் மிகச் சிறந்த தலைமைத்துவம், ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் செயற்பாடுகள் மற்றும் தேசியக் கட்சியின் தலைவர் டி கிளார்க்கின் தலைமைத்துவம் என்பன அந்த நாடு ஒரு முறையான ஒரு சமாதானத்தை அடைவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இரண்டு தலைவர்களுமே ஒரு சுமுகமான தீர்வை எட்டுவதற்காக சாதகமான நகர்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு தலைவர்களுமே தமது வார்த்தைகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் ஒருவித மிதவாதத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொண்டு செயற்பட்டார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசிற்ரு உண்மையிலேயே அவர்கள் உரித்துடையவர்கள் என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை.

1990 இல் தென் ஆபிரிக்காவில் நிலையான சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட மேன்மையான பொறிமுறையின் பயனாக தேசிய சமாதான ஒப்பந்தம் இடம்பெறக் கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசிய சமாதான ஒப்பந்தமானது அனைத்து சிவில் சமூகங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவும், அனைத்து அரசியல் அபிப்பிராயங்களை உள்வாங்கியதுமான ஒரு தேசியக் கட்டமைப்பை கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. இந்தக் கட்டமைப்பின் பின்னணியில் ஒப்பந்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் அவற்றை சிரமேற்கொண்டு கடைப்பிடிப்பது போன்ற விடயங்கள் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. எந்த ஒரு ஒப்பந்தமும் உடைந்து விடாது கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற விடயத்தில் போதிய கரிசனை செலுத்தப்பட்டது. அங்கு பல்வேறு சமூகங்களையும் குறிவைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அணுகுமுறைகளே பாரிய இறுதி வெற்றியை அடைவதற்கு காரணமாக அமைந்திருந்தன.

சாதாரணமாகவே பகைமை உணர்வுடன் செயற்பட்டு வந்த அந்நாட்டுப் பொலிஸார் சமூகங்களைக் காக்கும் சாதகமான கடமைகளைச் செய்பவர்களாக மாற்றப்பட்டார்கள். சமாதானம் அனைத்துத் தரப்பினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது, உற்சாகப்படுத்தப்பட்டது. தேசிய, பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களில் உருவாக்கப்படும் குழுக்கள் ஊடாக முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காணும் பொறிமுறை அந்த ஒப்பந்தத்தில் உறுதியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

தேசிய மட்டத்திலான கட்டமைப்பு

தேசிய சமாதானச் சபை மற்றும் தேசிய சமாதானச் செயலகம்: பல்வேறு கட்சிகள் மற்றும் பிரிவுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 60 அங்கத்தினர்களைக் கொண்டதாக தேசிய சமாதானச் சபை (NATIONAL PEACE COMMITTEE) அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வர்த்தகத் தலைவரான ஜோன் ஹோல் மற்றும் ஆயர் ஸ்டான்லி முகோபா போன்றவர்கள் இந்தக் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். ஒப்பந்தம் ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா என்பதைக் கண்காணிப்பதும், ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தும் போது ஏதாவது சிறுசிறு பிரச்சினைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் அவற்றைத் தீர்ப்பதுமே இந்தக் குழுவின் பிரதான பணியாக இருந்தது.

அரசியல் கட்சிகளின் நடத்தைகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் முறைப்பாடுகளைக் கையாள்வதும் இந்தக் குழுவின் மற்றொரு பொறுப்பாக இருந்தது. பிராந்திய ரீதியாக குழுக்களை அமைப்பதற்கும், அவைகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கென்றும் அமைக்கப்பட்ட தேசிய சமாதானச் செயலகத்தின் (NATIONAL PEACE SECRETARIAT) ஆலோசனைகள், ஆதரவுகள் என்பன தேசிய சமாதானச் சபைக்கு தாராளமாக வழங்கப்பட்டன. பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்னர், ஐந்து அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள், சட்ட வல்லுநர்களின் பிரதிநிதி, சட்ட திணைக்களத்தின் பிரதிநிதி என்று 7 பேரடங்கிய ஒரு குழு தேசிய சமாதானச் செயலகத்தில் அங்கம் வகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இரண்டுமே திறந்த கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டு வந்தன.

கோல்ட்ஸ்ரோன் ஆணைக்குழு (THE GOLDSTONE COMMISSION):

இது தேசிய மட்டத்தில் நிறுவப்பட்ட ஐவர் அடங்கிய பக்கச்சார்பற்ற ஒரு ஆணைக்குழு. அரசியல் கட்சிகளிடையே ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகளுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை கண்டறிவதற்கும், அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்குவதும் இந்தக் குழுவின் முக்கிய பணியாகும். நீதிபதி ரிச்சர்ட் கோல்ட்ஸ்ரோன் தலைமையில் அனைவரினதும் மதிப்பைப் பெற்ற ஐந்து சட்டத்துறை வல்லுநர்கள் இக்குழுவில் அங்கம் வகித்தார்கள். நடைமுறையில் ஏற்படக்கூடியதான பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றிய எதிர்வுகூறல்களை இவர்கள் மேற்கொண்டதுடன், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக வழிவகைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தார்கள். முன்னைய அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் இவற்றை மேற்கொண்டார்கள். மக்களுக்கும் பொலிஸாருக்கும் இடையில் நல்லுறவைப் பேணுவதற்கும், பொலிஸ் சேவையில் கொள்கை மாற்றங்களை மேற்கொள்வதற்கும் மேன்மையான பொலிஸ் சேவையை வழங்குவதற்குமான ஒரு பொலிஸ் சபையும் இந்த ஆணைக்குழுவின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது.

பிராந்திய ரீதியான சமாதானச் சபைகள்:

நாடு முழுவதும் ஏழு பிராந்திய சமாதானச் சபைகள் (REGIONAL PEACE COMMITTEES) அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு சபையும் அரசியல் கட்சிகள், மத அமைப்புக்கள், தொழிற்சங்கங்கள், வர்த்தக அமைப்புக்கள், உள்ளூர் அமைப்புக்கள், பாதுகாப்புப் பிரிவினர் போன்றவற்றின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. மத்தியஸ்தம், கலந்துரையாடல்கள், கண்காணித்தல் போன்ற பல்வேறு அணுகுமுறைகளின் மூலம் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் வன்முறைகள், கலவரங்கள் ஏற்படாமல் தடுப்பது இவர்களின் பிரதான பணியாக இருந்தது.

உள்ளூர் மட்டத்தில் வலைப்பின்னல்களை ஏற்படுத்திச் செயல்படுவதும் ஏதாவது பிரச்சினைகள், வன்முறைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் அவற்றை தேசிய மட்டத்திலான பொறிமுறைகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்வதும்

பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளை வழங்குவதும் இந்தப் பிராந்தியக் குழுக்களின் செயற்பாடாக இருந்தது. குறிப்பாக இந்தப் பிராந்தியக் குழுக்கள், அபிவிருத்தி மற்றும் மீள் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென்று சமூக பொருளாதார குழுக்களை சமூக மட்டங்களில் ஏற்படுத்தி, அந்தக் குழுக்கள் ஊடாக முரண்பாடுகள் தலை தூக்காதவாறு தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டன.

உள்ளூர் மட்டக் குழுக்கள் (LOCAL LEVEL COMMITTEES):

ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களிலும் இந்த உள்ளூர் மட்டக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. நாடு முழுவதும் இவ்வாறான 260 இற்கும் அதிகமான குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு உள்ளூர் குழுவும் அப்பிராந்தியச் சமூகங்களின் பிரதிநிதிகளையும், பிரதான பங்குதாரர்களின் (STAKEHOLDERS) பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருந்தன. அடிமட்ட மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையையும், நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதுடன், பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியஸ்தம் வகிப்பது, உள்ளூர் மட்ட அரசியல் விடயங்களை சமாதானத்திற்கு சாதகமாகக் கையாளுவது, தேசிய மற்றும் பிராந்திய மட்டங்களில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது என்பன இந்தக் குழுக்களின் பிரதான பணிகளாகும்.

இந்தப் பணிகளில் நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட 15,000 சமாதானப் பணியாளர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். உள்ளூர் மட்டத்தில் சமாதானப் பணியாளர்களாக பணியாற்ற முன்வந்தவர்களுக்கு முரண்பாட்டுத் தீர்வு நடவடிக்கைகளிலும், மத்தியஸ்த நடவடிக்கைகளிலும் சமாதானப் பொறிமுறைகளைக் கையாள்வதிலும் போதிய பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தப் பணியாளர்கள் சமூகப் பொருளாதாரம் தொடர்பான விடயங்களைக் கையாளும் குழுவினருடன் நெருங்கிப் பணியாற்றினார்கள்.

தென் ஆபிரிக்காவின் தேசிய சமாதான ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமாதான முன்னெடுப்புகளில் சிவில் சமூகத்தினரின் பங்களிப்பு பற்றி அதில் மிகவும் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

அந்த ஒப்பந்தத்தின் வெற்றியானது அடிமட்ட மக்கள் ஒவ்வொருவரினதும் பங்களிப்புடன் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சமாதான முயற்சிகளிலேயே தங்கியிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு சமாதான முயற்சி வெற்றி பெறுவதற்கு பின்வரும் விடயங்கள் அவசியம் என்பது தென் ஆபிரிக்க சமாதான முயற்சிகளின் மூலம் கிடைத்த ஒரு பாடமாகும்.

- * தேசிய சமாதான ஒப்பந்தம் போன்ற ஒன்று சமூக ரீதியாக வெற்றி பெறுவதற்கு இரண்டு சமூகங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தினது அரசியல் விருப்பமும் பங்களிப்பும் மிகவும் அவசியம்.
- * இதுபோன்ற ஒரு முயற்சி வெற்றி அளிப்பதற்கு அனைத்து தரப்பினராலும் மதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு தரப்பு சகல அதிகாரங்களையும் பெற்றதாகச் செயற்பட வேண்டிய அவசியம்.
- * அரசாங்கம், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சிவில் சமூகங்கள் என்பன ஒரு சமாதான ஒப்பந்தத்தை நோக்கிச் செல்வதானால், அவர்களின் பேச்சுக்கள் அவர்களின் நடத்தைகளில் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.
- * தென் ஆபிரிக்க தேசிய சமாதான ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்துவதில் கிடைத்த வெற்றியானது இதுபோன்ற ஒப்பந்தங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு காலாகாலமாக சரித்திர ரீதியாக இருந்து வந்த தடைகளை உடைத்து சாதகமான சில விடயங்களைச் சாதிக்க முடியும் என்பதை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.
- * சிவில் சமூகங்கள் சுயாதீனமாகவும், தனித்துவமாகவும் செயற்படுவதற்கு தேசிய சமாதான ஒப்பந்தத்தில் வழங்கப்பட் டிருந்த ஏற்பாடுகள் அதில் காணப்படுகின்ற முக்கியமானதொரு அம்சமாகும்.

தென் ஆபிரிக்காவின் சமாதான ஒப்பந்தமும் சமாதான முன்னெடுப்பு களும் சமாதான விடயங்களைக் கையாளும் அல்லது கையாள நினைக்கும்

தரப்பினருக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் தென் ஆபிரிக்காவின் மாதிரிகளைப் பின்பற்றுவதானால் நாம் நிறைய பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் சமாதான முயற்சிகள் உண்மையிலேயே வெற்றியளிக்க வேண்டுமானால் அனைத்து கட்சிகளுடனும் சமரசம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், அனைத்துப் பங்குதாரர்களும் கௌரவத்துடன் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படைப் பாடமாகும். ஆனால், இதற்கான காலம் ஓரளவு கடந்துவிட்டது என்று தான் கூறவேண்டும். இருந்த போதிலும் இப்பொழுது கூட எமது தலைவர்கள் நினைத்தால் பாரிய அழிவில் இருந்து எமது நாட்டை மீட்டெடுக்க முடியும்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் !

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்கென உள்ள சட்டங்கள் மிகவும் குறைவு

சமாதான முன்னெடுப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் இணக்கப்பாடுள்ள சமாதானத் தீர்வை அடைய வேண்டுமாக இருந்தால், இரண்டு பிரதான தரப்பினரிடையேயும் நேரடியான வன்முறைகள் (Direct Violence) இடம்பெற்று விடாமல் தடுப்பது பிரதானமான ஒரு விடயம் என்று எனது முன்னைய கட்டுரைகளில் நான் தெரிவித்திருந்தேன். அதேவேளை, இது தொடர்பில் இடம்பெறக்கூடியதான கலாசார வன்முறைகள் (Cultural Violence), கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் (Structural Violence) என்பன தொடர்பாக நாம் ஆராய்ந்தது மிகவும் குறைவு என்று தான் கூறவேண்டும். இன்று வன்முறைகளின் மற்றொரு பரிணாமமான பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் (Violence against Women) என்ற விடயம் பற்றி சற்றுப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

அண்மையில் ஒக்ஸ்பாம் (Oxfam) நிறுவனம் நடத்திய பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தொடர்பான நிகழ்வொன்றில் கலந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்திருந்தது. எமது குடும்பங்களிலும் அக்கம் பக்கங்களிலும் பொதுவாக எமது சமூகங்களிலும் பெண்களுக்கு எதிராக நாளாந்தம் வன்முறைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. அதேவேளை, உலகத்தின் கண்களில் இருந்து பெரும்பாலும் மறைத்து விடப்படுவதுமான சில வன்முறைகள் பற்றி ஓரளவு பிரதிபலிப்பதற்கு அந்த ஒக்ஸ்பாம் நிகழ்வு ஒரு ஊடகமாக எனக்கு அமைந்திருந்தது. இன்றைய இந்தப் பத்தியிலும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் பற்றி சற்றுப் பிரஸ்தாபிக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

அன்றைய அந்த ஒக்ஸ்பாம் நிகழ்வில் தெரிவிக்கப்பட்ட ஒரு விடயம் என்னை மிகவும் பாதிப்பதாக இருந்தது. அதாவது, தெற்காசியாவைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு பெண்களுக்கு ஒருவர் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் வன்முறைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பிராந்தியத்தில் காணப்படுகின்ற சமூக, கலாசார, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சட்டத்துறைக் காரணிகள் பெண்கள்

மீதான வன்முறைகள் தொடர்ந்தும் அதிகமாக இடம்பெறுவதற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கின்றன. பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் சொந்த வாழ்க்கை தொடர்பாக அவர்களுக்கு இருக்கும் தெரிவு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக சுகாதாரம், போஷாக்கு, கல்வி, அரசியல் பங்களிப்பு, தொழில் வாய்ப்பு போன்றவற்றில் பெண்கள் பாரிய பின்னடைவைச் சந்திப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். உலகிலேயே தெற்காசிய நாடுகளில் வசிக்கும் பெண்கள்தான் கல்வி, சுகாதாரம், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் மோசமான பின்னடைவைக் கண்டு வருவதுடன், அதிக வேலைப்பளு, அதிகாரமற்ற தன்மை, அரசியல் பின்னடைவு போன்றவற்றை எதிர்கொண்டும் வருவதாக ஐக்கிய நாடுகள் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் (UNDP) 2003 ஆம் ஆண்டிற்கான மனித அபிவிருத்தி அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் உண்மையிலேயே பெண்கள் பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே ஆரம்பித்துவிடுகின்றன என்பது மிகவும் கொடூரமானது. உலகின் பல பாகங்களிலும் இந்த அநீதிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. தமக்கு ஆண் பிள்ளையே பிறக்கவேண்டும் என்று பெற்றோருக்கு ஏற்படுகின்ற விருப்பத்தில் இருந்து பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் ஆரம்பமாகிவிடுகின்றன. மொத்த சனத்தொகையில் இருந்து சுமார் ஐம்பது மில்லியன் பெண்கள் தொகை குறைவடைவதற்கு இதுபோன்ற பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகளே காரணம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமூக ரீதியாகவும், மத ரீதியாகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தையும் கௌரவத்தையும் தனித்துவத்தையும் இழக்கும்படியாக நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். ஒரு சமூகத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் வம்சத் தலைமை முறை, மத அனுஷ்டானங்கள், சமூகக் கலாசாரங்கள் என்பன கூட பொதுவாக பெண்களை தாழ்த்தும் வகையில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்த 21 ஆம் நூற்றாண்டில் மனித நேயம் எதிர்கொள்கின்ற மிகப் பெரிய சவால் இது என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை.

இலங்கையில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதாக பெண்களுக்கான தேசிய குழுவின் (National Committee on Women) தலைவி தெரிவித்துள்ளார். குறிப்பாக, வீட்டு வன்முறைகள் இங்கு மிகவும் அதிகரித்துள்ளன. இலங்கையில் 60 வீதமான பெண்கள் வீட்டு வன்முறைகளுக்குள்ளாகி வருவதாக அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்று தெரிவிக்கின்றது. தவறான உறவு முறைத் திருமணங்களும் அதிகரித்துள்ளன. இது தொடர்பான முறையான

கணிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்படாத போதிலும் பெண் உரிமை தொடர்பான அமைப்புகள் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெளியிடும் ஆவணங்களில் இருந்து இதனை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பாலியல் வல்லுறவுகள் இரு மடங்காக அதிகரித்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பாலியல் தாக்குதல்கள், பாலியல் வன்முறைகள், உறவு முறையற்ற திருமணங்கள், வீட்டு வன்முறைகள், வேலை செய்யும் இடங்களில் ஏற்படும் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், கடத்தல்கள் என்பன பற்றிய செய்திகள் தினமும் வெளிவந்தபடி தான் இருக்கின்றன. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளால் எமது சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பாதிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் யுத்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மேலதிகமான உடல், உள அழுத்தங்களுக்குள்ளாகி வருவது நோக்கத்தக்கது. வீட்டில் இடம்பெறுகின்ற முறைகேடுகள், பொருளாதார தளம்பல் நிலை, ஏழ்மை, மோசமான சுகாதாரம் என்பன அவர்களை மிக மோசமாகப் பாதித்து வருகின்ற விடயங்களாகும். சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து மட்டங்களிலுமே வீட்டு வன்முறைகள் இடம்பெறத்தான் செய்கின்றன என்றாலும் குறிப்பாக, யுத்தப் பிரதேசங்களில் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற இன்னல்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. யுத்தத்தில் கணவன், சகோதரர், தந்தை போன்றவர்களை இழந்த பல பெண்கள் குடும்பச் சுமைகளை தனியாக தமது கைகளில் தாங்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. யுத்தம் காரணமாக யுத்தப் பிரதேசங்களில் அதிகரித்துள்ள சமூக விரோத நடவடிக்கைகளும் பெண்களை அதிகமாக பாதித்து வருகின்றன. பணிப்பெண்களாக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லுதல், இடப்பெயர்வு, அகதி வாழ்க்கை, விதவை வாழ்க்கை, அனாதை வாழ்க்கை, இளம் தொழிலாளர்கள் போன்றன கூட யுத்தத்தின் மற்றொரு வெளிப்பாடே.

அகதிமுகாம்களில் பெண்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் எதிராக இடம்பெறுகின்ற வன்முறைகளும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பாலியல் வல்லுறவுகள், பாலியல் தொந்தரவுகள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் என்று பொதுவாக இதுபோன்ற பல வன்முறைகளை அகதி முகாம்களில் வசிப்பவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பெருந்தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு வாழும் 70 வீதமான பெண்கள் பல்வேறு வன்முறைகளுக்குள்ளாகி வருவதாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. அங்குள்ள பெண்கள் பெரும்பாலும்

தோட்டத்துறைகளில் வேலை செய்கின்ற போதிலும், அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்தை பெருமளவில் கையாள்வது அவர்களது கணவன்மார்களாகவே இருக்கின்றார்கள். அப்பிரதேசங்களில் அதிகரித்துள்ள கசிப்பு உற்பத்தி அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு பல்வேறு பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஆண்கள் மதுவுக்கு அடிமையாகி விடுவது என்பது ஒருபுறமிருக்க, மனைவியினால் சம்பாதிக்கப்படும் பணத்தின் பெரும்பகுதி கணவனால் அநியாயமாகக் குடிப்பழக்கத்திற்கு வீணடிக்கப்படுவது ஒரு பெரிய சோகமாக இருக்கின்றது. இங்கு கஷ்டப்படும் பெண்கள் தங்களது சம்பாத்தியத்தின் கனிகளை புசிக்க முடியாமல் போய்விடுவதற்கு அப்பிரதேசங்களில் அதிகரித்துள்ள மதுபானப் பழக்கமும் ஒரு காரணமாக அமைந்துவிட்டது.

வீட்டு வன்முறைகள் தென்னிலங்கையிலும் அதிகம் இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்த வீட்டு வன்முறைகள் காரணமாக பெருமளவான தற்கொலைச் சம்பவங்கள் தென்பகுதியில் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இந்த வன்முறைகள் என்பது எந்தவொரு குறிப்பிட்ட இனத்தினருக்கோ அல்லது மதத்தினருக்கோ மாத்திரம் இடம்பெறுகின்ற ஒரு விடயமல்ல. ஆனாலும் நடுத்தர மக்கள் தம் மீதான வன்முறைகள் பற்றி வாய்திறக்க பெரும்பாலும் தயக்கம் காண்பிப்பதாகவே ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. வன்முறைகள் அனைத்து மட்டங்களையும் வாக்கங்களையும் சேர்ந்த பெண்களை எந்தவித பேதமுமின்றி பாதித்து வருகின்றன என்பதுடன் சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, உடல் தொடர்பான தனித்துவம் அடையாளம் போன்றவற்றில் அவர்களுக்குள்ள அடிப்படை உரிமைகளை சிதைப்பதாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வென்று இருக்கின்ற சட்டங்கள் மிகவும் குறைவு என்றுதான் கூறவேண்டும். இந்த விடயத்தில் பல புதிய சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். “பெண்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்படுகின்ற அனைத்து வன்முறைகளையும் கட்டுப்படுத்துவது என்கின்ற சர்வதேச ஒப்பந்தத்தில் ஸ்ரீலங்கா 1981 ஆம் ஆண்டு கையெழுத்திட்டிருந்த போதிலும், சட்டரீதியாக எந்தவித அணுகுமுறைகளையும் நாம் இதுவரை மேற்கொள்ளவில்லை” என்று பெண்நிலைவாதி ராதிகா குமாரசுவாமி தெரிவித்துள்ளார். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளில் பெரும்பாலானவை ஊடகங்களிலும் பொலிஸ் நிலையங்களிலும் பதிவு செய்யப்படாமலேயே போய்விடுகின்றன என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

அடுத்ததாக, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் பெண்களை சமூகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமல் பெருமளவில் தடுத்து விடுகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது அவர்களுக்குள்ள ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்தெடுப்பதாகவே இருக்கின்றது. மற்றைய ஆசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது, இலங்கையின் கல்வியறிவு அதிகமாக காணப்படுவதுடன், இலங்கையின் சனத்தொகையில் 50 சதவீதத்திற்கு அதிகமானவர்கள் பெண்களாகவே இருக்கின்ற போதிலும், அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது மிகவும் குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றது. எமது நாட்டில் பெண் ஒருவர் ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற போதிலும் பாராளுமன்றத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் வெறும் 4 சதவீதமாகவே இருக்கின்றது.

இந்த விடயத்தில் சர்வதேச ரீதியாகக் காணப்படுகின்ற பல உதாரணங்கள் சில உண்மைகளை எடுத்துரைப்பதாகவே இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு நோர்வே நாட்டை எடுத்து நோக்கினால், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் பெண்களின் அரசியல் அந்தஸ்திற்கான பாரிய ஒரு தேவை அங்கு காணப்படவே செய்தது. சமூக ஜனநாயக முன்னணி (Social Democratic Movement) மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகள் என்பன பெண்களுக்கான சமத்துவத்தை முன்வைத்து போராட்டம் மேற்கொண்டதைத் தொடர்ந்து அதிசயிக்கத்தக்க பல மாற்றங்களை நோர்வே நாடு எதிர்கொண்டது. இன்று உலகிலேயே பாராளுமன்றத்தில் அதிக பெண் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்ட நாடு நோர்வே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நோர்வேயின் பாராளுமன்றத்தில் 50 வீதத்திற்கு அதிகமானவர்கள் பெண்கள். பெண்களின் உரிமைக்காக அந்நாட்டின் பெண் உரிமைகள் அமைப்பினர் மேற்கொண்ட போராட்டத்திற்கு கிடைத்த வெற்றி என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்று சர்வதேசத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் அதிக முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று வருகின்றன. பெண் உரிமைகள் அமைப்புகள் மூன்று தசாப்த காலமாக மேற்கொண்டு வந்த கடுமையான போராட்டங்களின் பலனாக இன்று பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், மனித உரிமை மீறல்களாக சர்வதேச மட்டத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முகமாக பலவிதமான சட்டங்களை உருவாக்கியே ஆகவேண்டிய அழுத்தத்தை இன்று சர்வதேச சமூகம் நாடுகள் மீது கொடுத்து வருகின்றது. ஸ்ரீலங்காவும் இதற்கு கட்டுப்பட்டேயாக வேண்டிய ஒரு நிலை தற்பொழுது ஏற்பட்டு வருகின்றது. ஒக்ஸ்பாம் மற்றும் யு.என்.எச்.சீ.ஆர். போன்றன பெண்கள் மீதான வன்முறைகளுக்கு எதிராக சர்வதேச கவனயீப்பு போராட்டங்களை

மேற்கொண்டு வருகின்றன. இந்தக் கவனயீப்பு போராட்டத்தை அவர்கள் இலங்கையிலும் மேற்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளார்கள். இந்த நாட்டில் இந்த விடயத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்க முன்வரவேண்டும். பெண்கள் மீதான வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில் ஆண்களும் பெருமளவில் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

விடுதலைப்புலிகளின் சாதகமான அணுகுமுறை ஆச்சரியப்பட வைத்தது

இந்த இடத்தில் ஒரு முக்கியமான விடயத்தையும் இங்கு நான் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். பெண்களை அரசியலில் ஈடுபடுத்துவது, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மற்றும் வரதட்சணைக் கொடுமையில் இருந்து பெண்களை மீட்பது போன்ற விடயங்களில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் கடைப்பிடித்து வரும் மிகவும் சாதகமான அணுகுமுறைகள் என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும்படியாக உள்ளன. கிராமங்களில் பெண்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் ஒரு விடயமாக இருந்து வரும் கசிப்பு உற்பத்தியைத் தடுப்பதில் கூட அவர்கள் மேற்கொண்டு வருகின்ற அணுகுமுறைகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகவே இருக்கின்றன.

பெண்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வன்முறைகள் அந்தப் பெண்களை மட்டுமல்லாது, அவர் அங்கம் வகிக்கின்ற சமூகத்தையும் பாதிப்பதாகவே இருக்கின்றது. உள ரீதியாக பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகளின் வெளிப்பாடுகள் நிச்சயம் அதன் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கவே செய்யும் என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை.

இன்று வன்முறைகள் இல்லாத ஒரு அரசியல் இயக்கம் ஒன்றின் தேவையை உணர்ந்துள்ள நாங்கள் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்கியதாக அதனை உருவாக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். ஆண்கள் எதிர்பார்க்கும் விடுதலை என்பது நாங்கள் மற்றப் பகுதியினருக்கு அதாவது, பெண்களுக்கு வழங்கும் விடுதலையிலும் தங்கியிருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமாதானத்தை முன்னெடுக்கும் இயக்கங்கள் பின்னடைவைக் காண்பது ஏன்?

95 சதவீதமான மக்கள் சமாதானத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தம்கூட, அவர்கள் பார்வையாளர்களாகவே இருப்பதேன்?

வருடாவருடம் வந்துபோகும் ஒரு தினமாகவே சர்வதேச சமாதான தினம் இருக்கின்றது. கடந்த 21 ஆம் திகதி நினைவுகூரப்பட்ட “சர்வதேச சமாதான தினம்” அன்று பல தரப்புகளையும் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகள் சமாதானம் தொடர்பான பல அறிக்கைகளை விடுத்திருந்தார்கள். சுமார் இரண்டு இலட்சம் மக்களைத் திரட்டி சமாதானத்திற்காக குரலெழுப்பும் நோக்கத்தில் சர்வோதய அமைப்பு ஒரு தியானத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இந்தத் தினத்தில் இதுபோன்ற பல நிகழ்வுகள் நாடு முழுவதும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன.

இந்த விடயத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு ஆதங்கம் எனது மனதில் தொடர்ந்து காணப்படவே செய்கின்றது. அதாவது, இந்த நாட்டில் ஒரு பலமிக்க சமாதான இயக்கம் ஏன் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை என்கின்ற தவிப்பு எனது உள்மனதில் ஆழமாக பதிந்துள்ள ஒரு கேள்வியாக இருந்து வருகின்றது. இந்த நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் சமாதானத்தை விரும்புவர்களாகவே இருக்கையில், சமாதானம் தொடர்பான அழுத்தத்தை எமது நாட்டின் தலைவர்களுக்கு வழங்கக்கூடியதான பலம்மிக்க ஒரு தேசிய இயக்கம் இங்கு இல்லாதது கவலைக்குரிய ஒரு விடயம்தான்.

சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவதாக வாக்குறுதி வழங்கித்தான் எமது தலைவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுகின்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததன் பின்னர் தேர்தல் காலத்தில் மக்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதிகளை இலகுவாக மறந்துவிடுகின்றார்கள். அவர்கள் முன்னர் எடுப்பதாகத் தெரிவித்திருந்த சமாதான நிலைப்பாடுகளைக் கைவிட்டு வேறு வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தலைப்பட்டுவிடுகின்றார்கள்.

சமாதானப் பாதையில் பயணிக்கும்படியாக அவர்கள் மீது ஒரு அழுத்தத் தைப் பிரயோகிப்பதற்கு ஏதுவாக பலமிக்கதொரு சிவில் சமூக அமைப்பு இந்த நாட்டில் இல்லாதது ஒரு பாதகமான விடயமே.

இந்த நாட்டில் வாழும் 95 சதவீதமான மக்கள் சமாதானத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தும் கூட, இன்றைய நாட்டு நடப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஏன் வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டுமே இருந்து வருகின்றார்கள்? இந்த நாட்டின் தலைவர்கள் சமாதான தீர்வை மட்டுமே நாடவேண்டும் என்கின்ற அழுத்தத்தை வழங்குவதற்கான பலமும், நியாயமும் இந்த நாட்டில் மக்கள் பக்கம் இருக்கையில், இந்த மக்கள் எதற்காக தயக்கம் காண்பிக்கின்றார்கள்? இதுதான் எனது மனதில் இன்றுள்ள மிகப் பெரிய கேள்வியாக இருக்கின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் பலமிக்க ஒரு சிவில் சமூக சமாதான இயக்கம் ஒன்றிருந்தால் இந்தத் தேவையை நிவர்த்தி செய்யும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

முதலில் இலங்கையின் தெற்கில் காணப்படுகின்ற நிலைமையை நோக்குவோம். அதற்கு முன்னர் சிவில் சமூக இயக்கம் என்றால் என்ன என்று பார்ப்போம். சிவில் சமூக இயக்கம் என்பது ஒரு பொதுவான நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படும் சுயமான ஒரு மக்கள் சமூகம் என்று கூறலாம். சிவில் சமூக இயக்கங்கள் என்பது பல மட்டங்களில் செயற்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, கிராமங்களில் மக்கள் தாமாகவே முன்வந்து ஒரு பொது நோக்கத்தில் செயற்படுகின்ற பல சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றன. கூட்டுறவு அமைப்புக்கள், மரணவீட்டுக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கான அமைப்புக்கள், கடனுதவிகளை தமக்குத்தாமாகவே மேற்கொள்கின்ற அமைப்புக்கள், மத அனுஷ்டானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற அமைப்புக்கள் என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் தமக்குத் தாமே சமூக மட்ட அமைப்புகளை உருவாக்கிச் செயற்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பங்கு

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் 60களில் தான் இங்கு செயற்பட ஆரம்பித்திருந்தன. அரசாங்கமானது மக்களுக்குத்

தேவையானவற்றை வழங்கமுடியாமல் திண்டாடியபோது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் அந்தப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் இங்கு உருவாகின. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும்படியான திட்டங்களே இந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களிடம் அப்பொழுது காணப்பட்டன. நாட்டில் யுத்தம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு தேவைகளின் அடிப்படையில் வேறு பல செயற்பாடுகளிலும் இந்த நிறுவனங்கள் தம்மை ஈடுபடுத்த ஆரம்பித்தன. சில நிறுவனங்கள் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நிவாரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில நிறுவனங்கள் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் மற்றும் மீள்குடியேற்றம் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில நிறுவனங்கள் மக்களின் அபிவிருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டும் செயற்பட்டு வருகின்றன.

இதுபோன்ற நிறுவனங்கள் சேவை விநியோக (Service Delivery) நிறுவனங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதேபோன்று, வேறு விதமான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இங்கு செயற்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட தொழில்நுட்ப சேவையை மக்களுக்கு வழங்கும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற நிறுவனங்களாக அவை செயற்பட்டு வருகின்றன. முரண்பாடுகள் தீர்வும், மத்தியஸ்தமும் (Mediation and Conflict Resolution) தொடர்பான நிபுணத்துவ ஆலோசனைகளை வழங்குகின்ற நிறுவனங்களும் இதில் அடங்குகின்றன. இந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை பல தரப்பினரதும் கடுமையான விமர்சனங்களுக்குள்ளாகி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மைக்காலமாக அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பாதகமான பெயரைச் சம்பாதித்துள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக தென்னிலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், சமாதானத்திற்காகவெனச் செயற்பட்டுவரும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களுக்குள்ளாகி வருகின்றன. தென்னிலங்கை இனவாதிகளால் அதிகமாக வெறுக்கப்படும் ஒரு தரப்பாகவும் இந்த சமாதான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இருந்துவருகின்றன.

இவர்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுள், இந்த நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளில் தான் செயற்படுகின்றன என்பதும் பிரதானமானது. அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளில் செயற்படுகின்றன என்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளை ஜே.வி.பி. போன்ற அரசியல் கட்சிகள் முன்வைக்கின்ற போது அவை பல விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த நாட்டின் அரசாங்கமே வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளில்தான் இயங்கி வருகின்றது. ஜே.வி.பி. உட்பட அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளில் தான் செயற்பட்டு வருகின்றன. இந்த நாட்டில் செயற்படுகின்ற தொழிற்சங்கங்களும் வெளிநாட்டு நிதி உதவிகளில் தான் செயற்பட்டு வருகின்றன. வெளிநாட்டு நிதி உதவிகள் தான் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு எதிரான பிரதான குற்றச்சாட்டாக இருந்தால், ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கமே முதலில் குற்றஞ்சாட்டப்பட வேண்டிய தரப்பாக இருக்கின்றது. பெரும்பான்மையான குற்றச்சாட்டுகள் சமாதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்டுவரும் நிறுவனங்களை நோக்கித்தான் முன்வைக்கப் படுகின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளின் சிந்தனைகளை செயற்படுத்துகின்ற அமைப்புகளாகச் செயற்படுவதே இவர்களின் குற்றச்சாட்டாக இருக்கின்றது.

இந்த நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு இந்தச் சமாதான அமைப்புக்கள் துணைபோவதாக தென்பகுதியில் இருந்து குற்றச்சாட்டுகள் கிளப்பப்பட்டு வருகின்றன. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் கூட பெருமளவில் வீரியமிழந்ததாகவே காணப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளின் சிந்தனைகளை செயற்படுத்துவதான குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஒருவகையில் அதில் சில உண்மைகளும் காணப்படவே செய்கின்றன. ஜனநாயகம், மனித கௌரவம், மனித சுதந்திரம் தொடர்பாக சர்வதேச நாடுகள் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடுகளை அமுல்படுத்துவதில் இந்த நிறுவனங்கள் முனைப்புடன் செயற்படுகின்றன என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளில் ஓரளவு உண்மை இருக்கவே செய்கின்றது.

ஆனால், அவர்கள் கூறுவது போன்று நாட்டைப் பிரிக்க இந்த நிறுவனங்கள் முயற்சிக்கின்றன என்கின்ற கூற்றில் எந்தவித உண்மையும்

கிடையாது. இங்குள்ள சமாதான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் அவை பல சாதகமான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளன. ஒரு சமாதான தீர்வுக்காக அவை பெரிதும் பாடுபட்டிருக்கின்றன. யுத்தத்தின் மூலம் சமாதானம் என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த காலப்பகுதியில் சமாதானத் தீர்வை முன்வைத்து கடும் பிரயத்தனங்களுக்கும் மத்தியில் செயலாற்றி யிருந்தன. மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக குரலெழுப்பியிருந்தன. மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முயற்சித்து வருகின்றன.

இது இவ்வாறு இருக்க, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு எதிராக தெரிவிக்கப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளில் சில உண்மைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. செயற்பாடுகள், செயல்திட்டங்கள் மற்றும் பயிற்சிப்பட்டறை களின் அடிப்படையில் மட்டுமே அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் செயற்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுவரும் குற்றச்சாட்டுகள், நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியவைகளே. வெளிநாட்டு நிதியுதவிகளைக் கொண்டு செயற்படுவதிலுள்ள முக்கியமான பாதகங்கள் இவை. வெளிநாட்டு உதவிகள் பெரும்பாலும் செயற்பாடுகள், செயல்திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பயிற்சிப்பட்டறை மூலம் பலதரப்பு மக்களின் தேவைகளையும் எண்ணங்களையும் அறிந்து கொண்டு செயற்படும் பொறிமுறையைத்தான் இந்த நிதி நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் தமதாகக் கொண்டுள்ளன. இவை மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டியவைகளே.

உண்மையிலேயே நிறுவன ரீதியான மாற்றங்களின் மூலமே இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பற்றி தெரிவிக்கப்படும் மற்றொரு குற்றச்சாட்டு, இந்த நிறுவனங்கள் போதிய வெளிப்படைத்தன்மையையோ அல்லது போதிய உள் ஜனநாயகத்தையோ கொண்டிருப்பதில்லை என்பது. சில நிறுவனங்களின் தலைவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இந்த நிறுவனத்தை ஆட்சி செய்வதுடன், அதனை தனது குடும்பச் சொத்தாகவும் மாற்றி வருகின்றார். அதேபோன்று, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சிவில் சமூகத்தின் அதிகார முகவர்களாக (Power Brokers) செயற்படுகின்றார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டும் இந்த நிறுவனங்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. மக்களின் தேவைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிறுவனங்கள் அந்த சிவில் சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு

தரப்பாகச் செயற்படுகின்றார்களே தவிர, கிராம மட்டத்திலுள்ள மக்களை நேரடியாக தமது சேவைகளை அடைவதை நோக்கிப் பயணிப்பதற்கு மறைமுகமாகத் தடைவிதித்தும் வருகின்றார்கள்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நிதி உதவிகளைப் பெறுவதற்காக ஒன்றுடன் ஒன்று மிக மோசமாகப் போட்டியிட்டு வருவது தொடர்பாகவும் அவர்கள் மத்தியில் ஊழல்கள் இடம்பெற்று வருவது தொடர்பாகவும் பல குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்படுகின்றன.

மக்கள் சக்தியை திரட்டி செயற்பட்டு வெற்றிகண்ட பல உதாரணங்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. பிலிப்பைன்ஸில் மக்கள் சக்தியைத் திரட்டிப் பெற்ற அண்மைய வெற்றியை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரையறைக்குள் சிவில் சமூகங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இணைந்து ஒரு பலமான சக்தியைக் கட்டமைத்து 24 மணிநேரத்திற்குள் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களைத் திரட்டியிருந்தார்கள். இப்படி திரட்டப்பட்ட மக்களைக் கொண்டுதான் அந்த நாட்டின் பிரதமர் மார்க்கஸ் பதவியில் இருந்து தூக்கியெறியப்பட்டதுடன் நாட்டை விட்டு வெளியேறவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்.

தென் ஆபிரிக்காவில் உருவாக்கப்பட்ட சமாதான இயக்கம் மற்றொரு உதாரணம். தென் ஆபிரிக்காவின் தொழிற்சங்கங்கள், புத்திஜீவிகள், கிராம மட்ட அமைப்புகள் போன்ற அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் இணைந்து மேற்கொண்ட சமாதான மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டம் பாரிய வெற்றியைக் கண்டிருந்தது. நிற்பேதத்திற்கு எதிரான அந்தப் போராட்டம் மக்கள் சக்தியைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்ட போராட்டத்தினால் பாரிய பலனைப் பெற்றிருந்தது.

இது போன்று, உலகின் பல பாகங்களிலும் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை உதாரணமாகக் கொண்டு இங்கு நாம் செயற்பட முன்வரவேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு காணப்படுகின்ற சிவில் அமைப்புகளில் அநேகமானவை அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்து வருகின்றன. இதன் காரணமாக முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று வெளிநாட்டு நிதி நிறுவனங்களின் தாக்கங்களும் இந்த சிவில் அமைப்புகளின் கீழ் இடம்பெறச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

அவ்வாறு அல்லாமல் முழுக்க முழுக்க சிவில் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்ட பலமான அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

அவ்வாறான அந்த சிவில் அமைப்பு சக்தி வாய்ந்ததாகவும், பலமானதாகவும், தனித்துவமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த சிவில் அமைப்பு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டிலோ அல்லது ஆளுகையிலோ இல்லாத ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவில் அமைப்பானது சமாதானம், அபிவிருத்தி, மனித உரிமைகள், சுற்றாடல், சுகாதாரம், பெண்ணுரிமை போன்றவை பற்றி சாதகமான அணுகு முறைகளைக் கொண்டு செயற்பட வேண்டும். இந்த சிவில் அமைப்பு வினைத்திறன் மிக்கதாக இருக்கவேண்டும். முக்கியமாக இந்த சிவில் அமைப்பு கிராம மட்ட மக்களின் உணர்வுகளையும் ஆபிஸைகளையும் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கவேண்டும். இந்த சிவில் அமைப்பு அங்கத்துவ அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். இந்த சிவில் இயக்கத்தின் தலைவர்கள் அதன் அங்கத்தவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். இந்த சிவில் அமைப்புகள் மக்களை வன்முறையற்ற போராட்டத்திற்கு தயார்படுத்தவேண்டும்.

மாநாட்டின் லுதர் கிங், மகாத்மா காந்தி, தலாய்லாமா போன்றவர்கள் பாதையில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் மூலம் சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு அமைப்பாக அது இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அடிப்படைக் குணம்சங்களைக் கொண்ட சிவில் அமைப்பினால் மட்டுமே மக்களின் தேவைகளுக்காக உண்மையிலேயே குரல் எழுப்பமுடியும். இந்த நாட்டு மக்களின் தற்போதைய உடனடித் தேவையான சமாதானம் பற்றியும் சமாதானத் தீர்வு பற்றியும் உரிமையுடன் குரல் எழுப்பக்கூடியதாக இருக்கும். தற்பொழுது இந்த நாட்டில் செயற்பட்டு வருகின்ற யுத்தத்திற்கெதிரான தேசிய முன்னணி (National Anti War Front) மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்பு (Civil Society Initiative) போன்றன இந்த விடயங்களில் சாதகமான செயற்பாடுகளைக் கொண்ட அமைப்புகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த கால தவறுகளில் இருந்து நிலையான பாடங்களைக்கற்று இவை மக்கள் சக்தியை உருவாக்க முன்வரவேண்டும்.

கிழக்கு சிங்களவர்களைக் குறிவைத்து உருவாகிவரும் இனவாத அமைப்புகள்

இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையும் சிங்களப் பிரச்சினையும்!

‘கிழக்கின் உதயம்’ என்று தன்னை அழைத்துக் கொள்ளும் அமைப்பொன்று கடந்த 1 ஆம் திகதி கல்முனை நகரில் ஒரு கூட்டத்தை நடாத்தியிருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து மறுதினம் அதாவது செப்டெம்பர் 2 ஆம் திகதி திருகோணமலையில் இதே அமைப்பால் ஒரு ஹர்த்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த ஹர்த்தாலைத் தொடர்ந்து ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் யுத்த நிறுத்தக் கண்காணிப்பாளர்களின் அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டு ஆரவாரப்படுத்தி இருந்தார்கள். அண்மைக் காலமாக கிழக்கில் இடம்பெற்றுவரும் இதுபோன்ற தொடர் சம்பவங்கள் ஒரு விடயத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. தமிழர்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமைகளை இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை மூலமாக வென்றெடுப்பதை தடுக்கும் முகமாக, கிழக்கில் உள்ள சிங்கள இனவாதிகளைத் தூண்டிவிடும் நடவடிக்கைகளில் ஜே.வி.பி. போன்ற பேரினவாத சக்திகள் களமிறங்கிவிட்டன என்கின்ற உண்மை அண்மைக்காலச் சம்பவங்களின் மூலம் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

மற்றைய இனங்களைப் போலவே சிங்கள மக்களும் தமது இனம், கலாசாரம், மதம் என்பன பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டுள்ளார்கள். இன்று கிழக்கில் வாழும் பெரும்பான்மையான சிங்களக் குடும்பங்கள் இலங்கையின் தென்பகுதிகளில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களாவர். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலம் முதற் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த கல்லோயா, மகாவலி போன்ற பல நிலக்குடியேற்றத் திட்டங்கள் இது போன்ற குடியேற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இலங்கையின் முதலாவது நிலக்குடியேற்றம் 1932 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கிற்கு வெளியே வாழ்ந்து வந்த சிங்கள விவசாயிகள்

கிழக்கில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். அதன் பின்னர் 1950 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1977 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதிகளில் கிழக்கை மையப்படுத்தி முக்கிய குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட உன்னிச்சை மற்றும் கல்லோயா குடியேற்றங்கள், திருகோணமலை மாவட்டத்தின் அல்லை குடியேற்றங்கள் மற்றும் மின்னேரியா குடியேற்றங்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவ்வாறு அவசரக் கோலத்தில் வடக்குக், கிழக்கில் குடியேற்றப்பட்ட சிங்களக் குடும்பங்கள் இன்றளவும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. வடக்கு, கிழக்கில் குடியேற்றப்பட்ட சிங்களக் குடும்பங்களில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு காணி உறுதிகள் வழங்கப்படவில்லை. இவர்களில் பலர் வருடாவருடம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய தற்காலிக நில அனுமதிப்பத்திரங்களை கைகளில் வைத்துக் கொண்டுதான் விவசாயம் செய்து வருகின்றார்கள். இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விடுதலைப்புலிகளிடம் இடைக்கால அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டால், தங்கள் நிலங்கள் பறிபோய்விடும் என்கின்ற ஒரு அச்சம் வடக்கு, கிழக்கில் வாழ்ந்து வரும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது.

அதேபோன்று, திருகோணமலை மற்றும் அம்பாறை மாவட்டங்களில் சிங்கள பௌத்தர்களின் புராதன பெருமை வாய்ந்தவை என்று கருதப்படும் பிரதேசங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் அழிக்கப்பட்டு விடுமோ என்கின்றதான ஒருவகை அச்சம் அவர்கள் மத்தியில் காணப்படவே செய்கின்றது. குறிப்பாக லவுகல பிரதேசத்திலுள்ள மங்குள் மகா விகாரை, பாணமையிலுள்ள குடும்பிகல ரஜமகா விகாரை, உகணையிலுள்ள உதயகிரி ரஜமகா விகாரை, புத்தங்களா ரஜமகா விகாரை, தீகவாபி மற்றும் திரியாயவில் உள்ள பௌத்த கோயில் போன்றவற்றை வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்கள் தமது புனித புராதனச் சின்னங்களாகக் கருதி வருகின்றார்கள். வடக்கு, கிழக்கின் நிர்வாகம் புலிகளின் கைகளுக்கு செல்லும் பட்சத்தில், இந்த புராதனச் சின்னங்கள் அழிக்கப்பட்டு விடச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது என்கின்ற ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் வடக்கு, கிழக்கில் வாழ்ந்து வரும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவொரு அரசாங்கமும் தங்களைப் பற்றி சரியான முறையில் அக்கறைப்படவில்லை என்கின்ற அபிப்பிராயமே நிலவி வருகின்றது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் தமிழர்களினாலும் முஸ்லிம்களினாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு விடுவோம் என்கின்றதான அச்ச உணர்வும் அவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களின் உணர்வுகள், கவலைகள், அச்சங்கள் என்பன அரசாங்கத்தினால் சரியான முறையில், கையாளப்படாததானது, பேரினவாதசக்திகள் இந்த மக்களது விரக்தியை தமக்குச் சாதகமாகத் திருப்பி விடுவதற்கான ஒரு வெற்றிடத்தை உருவாக்கி விட்டுள்ளது.

இடைக்கால நிர்வாகம் பற்றியும், அந்த நிர்வாகத்தில் வடக்கு, கிழக்கில் வசித்து வரும் சிங்கள மக்களின் பங்கு பற்றியும் சரியானதொரு விளக்கம் விடுதலைப்புலிகள் தரப்பால் இதுவரை அம்மக்களுக்கு கொடுக்கப்படாததும் வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்கள் இந்த இடைக்கால நிர்வாகம் தொடர்பான தெளிவின்மையுடன் காணப்படுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது. புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபைக் கட்டமைப்பினுள் வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களின் இருப்பு மற்றும் அவர்களது பாதுகாப்பு தொடர்பான விடயங்கள் சரியான முறையில் அவர்களுக்கு விளக்கப்படவில்லை.

இதுபோன்ற விடயங்களில் வடக்கு, கிழக்கில் வசிக்கும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற தெளிவின்மை, சந்தேகங்கள் என்பன அவர்களை சில பேரினவாத அமைப்புகள் இலகுவாகப் பிழையான வழிகளில் திசை திருப்பி விடுவதற்கு காரணமாக அமைந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த இடத்தில் கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களை குறிவைத்து உருவாகி வருகின்ற அமைப்புகள் பற்றியும் நாம் கவனமாக ஆராய வேண்டியிருக்கின்றது. அண்மைக்காலமாக கிழக்கில் வசிக்கும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற 'கிழக்கு சிங்கள அமைப்பு' என்று தன்னைக் கூறிக் கொள்கின்ற சிங்கள அடிப்படைவாத

அமைப்பு பற்றி பார்க்கும் போது, கிழக்கில் உள்ள சிங்கள சிவில் சமூகங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய ஒரு மேம்போக்கான சிவில் சமூக அமைப்பொன்று உடனடியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற தேவையை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. வடக்கு, கிழக்கில் இடைக்கால நிர்வாக கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படும் போது அந்த கட்டமைப்பில் சிங்கள மக்களின் பங்கை வெளிப்படுத்தும் முகமாக அரசியல் நோக்கற்ற ஒரு ஜனநாயக அமைப்பொன்று அவசரமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். “வடக்கு கிழக்கு சிங்கள மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற பேர்வழிகள்” என்று கூறிக் கொண்டு சில சிங்கள பேரினவாதச் சக்திகள் வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களைத் திசை திருப்பும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை இந்த சிவில் அமைப்பின் உருவாக்கம் நிச்சயம் தடுக்கும்.

வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்களச் சமூகம் தமிழ்ச் சமூகத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற் கொள்வதற்கும், விடுதலைப்புலிகள் உட்பட பல அமைப்புகளைச் சந்தித்து உணர்வுகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் இந்த சிவில் அமைப்பு உருவாக்கம் பெரும் உதவியாக அமையும். இந்த விடயத்தில் வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களின் நிலைப்பாடு தொடர்பான பத்திரம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

இது இவ்வாறிருக்க, கடந்த வாரங்களில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ‘கிழக்கின் உதயம்’ என்ற பெயரில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளுக்கு வருவோம். கடந்த வாரத்தில், கிழக்கில் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் உண்மையிலேயே அப்பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற சமூகங்களின் ஒரு எழுச்சியாக இடம்பெற்றிருந்ததா அல்லது வெளிச்சக்தி ஒன்றினால் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு நிகழ்வாக அமைந்திருந்ததா? இந்த நிகழ்விற்கு உண்மையிலேயே அப்பிரதேசங்களில் வாழும் சிவில் சமூகங்களின் ஆதரவு காணப்பட்டதா? இந்த நிகழ்வுகளின் ஏற்பாட்டாளர்கள் யார்?

கடந்த 1 ஆம் திகதி கல்முனையில் இடம்பெற்ற கூட்டத்தில் ஜே.வி.பி.யின் திகாமடுல்ல மற்றும் திருகோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான ஜயந்த விஜேசேகர மற்றும் வஸந்த பிரியதிஸ்ஸ போன்றவர்களே கலந்து கொண்டார்கள். ஜே.வி.பி. மற்றும் ‘கிழக்கின்

உதயம்' என்று கூறிக் கொள்ளும் அமைப்புகள் விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிரான தமது நிலைப்பாடு காரணமாக சில அரசியல் பிரபல்யத்தை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பெற்றிருந்தார்கள். குறிப்பாக தமிழ் ஆயுததாரிகளின் தாக்குதலை எதிர்கொண்ட சிங்களக் கிராமங்களில் இவர்களது இந்த செயற்பாடுகள் ஓரளவு செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தன.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று வடக்கு, கிழக்கின் சிங்கள சிவில் சமூக அமைப்பொன்றின் உருவாக்கமானது, விடுதலைப்புலிகளுக்கும் வடக்கு, கிழக்கு சிங்கள மக்களுக்கும் இடையிலான தப்பிப்பிராயங்களைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுவதாக இருக்கும்.

விடுதலைப்புலிகளும் தம் பங்கிற்கு சில முக்கிய விடயங்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரையில், அரசியல் அச்சங்களுக்கு அப்பால் அவர்கள் விடுதலைப்புலிகள் தொடர்பான ஒரு மாறுபட்ட அபிப்பிராயத் தையே கொண்டிருக்கின்றார்கள். விடுதலைப்புலிகளால் அவர்கள் பெற்றிருந்த அனுபவங்களும் மிகவும் பாதகமான ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இதனை மனதில் வைத்துக் கொண்டு புலிகளின் எதிர்கால நடவடிக்கைகள் இவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்படக் கூடிய நடுநிலையான ஒரு சிவில் அமைப்புடன் விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுவார்த்தையை நடாத்துவதன் மூலம் கசப்புகளைக் களைந்துகொள்ள முடியும். வடக்கு, கிழக்கு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருந்து நடுநிலையான ஒரு சிவில் சமூக அமைப்பு உருவாகுவதை விடுதலைப்புலிகள் ஊக்குவிக்கவும் முன்வரவேண்டும். அத்தோடு விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையில், வடக்கு, கிழக்கில் வாழுகின்ற பிற சமூகங்களின் பாதுகாப்பு எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கின்றது, அவர்களின் பங்கு என்ன, அவர்களது காணி விடயங்கள் எவ்வாறு கையாளப்படப் போகின்றன, அவர்களின் பிரதிநிதித்துவங்கள் எவ்வாறு உறுதி செய்யப்படப் போகின்றன போன்ற விடயங்களையும் விடுதலைப்புலிகள் சரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

முஸ்லிம்களின் காணி சம்பந்தமான விடயங்களைக் கையாளுவதற்கு விடுதலைப்புலிகள் முன்னர் வடக்கு, கிழக்கு முஸ்லிம் சமாதான முன்னணியுடன் (North East Muslim Peace Assembly - NEMPA) பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டது போன்று வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் தான், வடக்கு, கிழக்கு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காலூன்ற முனையும் சிங்கள இனவாதிகளை வடக்கு, கிழக்கில் இருந்து அந்நியப்படுத்த முடியும். அவர்களது திட்டங்களையும் சுக்கு நூறாக்க முடியும்.

சமாதானம் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களிலும் சிவில் சமூகங்கள் பல்மான பங்களிப்பை வழங்க முடியும். இந்த நிலைப்பாட்டில்தான் சகவாழ்வு மன்றம் (Foundation For Co-Existence) என்ற அமைப்பு செயலாற்றி வருகின்றது. மூன்றாம்படி (Track-3) என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற சமூகத்தின் அடிமட்டங்களில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை முதலாம் மட்டமென்று குறிப்பிடப்படுகின்ற (Track-1) மேல் மட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் பல்மட்ட அணுகுமுறையில் (Multi - Track Diplomacy) இந்த நிறுவனம் நம்பிக்கை கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றது. வடக்கு, கிழக்கில் வசிக்கும் சிங்கள சமூகத்தினதும் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை முதலாம் மட்டத்திற்குக் கொண்டு சென்று ஆராய்வதில் போதிய அக்கறை காண்பிக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் வடக்கு, கிழக்கு வாழ் சிங்கள மக்களின் உணர்வுகள், முதலாம் மட்டத்திலுள்ள விடுதலைப்புலிகளுடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு சகவாழ்வு மன்றம் ஆவல் கொண்டுள்ளது.

சமஷ்டி கட்டமைப்பு ஒன்றுக்குள் தன்னை மாற்றிக் கொள்ள இலங்கை தயாராகிறதா?

**உள்நாட்டு யுத்தத்தில் இருந்து நாட்டை மீட்டெடுப்பதற்காக
உருவாக்கப்பட வேண்டிய திட்டங்களும் தடைகளும் சாத்தியங்களும்**

இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகள் மற்றும் அதற்கு மாற்றீடாக ஸ்ரீலங்கா அரசு முன்வைக்கும் திட்டங்கள் என்பனவற்றை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கும் போது, ஸ்ரீலங்கா தேசமானது தன்னை ஒரு சமஷ்டி அரசியல் கட்டமைப்பிற்குள் மாற்றிக் கொள்வதற்கு தயாராகி வருகின்றதா என்கின்ற ஒரு கேள்வி எழும்புகின்றது.

ஸ்ரீலங்காவின் ஆளும் வர்க்கமானது, இதுபோன்ற ஒரு மாற்றத்திற்கு தன்னை உட்படுத்திக் கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கின்றதா என்கின்ற மற்றொரு கேள்வி எழும்புவதும் தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கின்றது. அவர்களை ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசியலும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கும் அவர்களது சரித்திரமும் இந்த மாற்றத்திற்கு அவர்களை எந்த அளவிற்கு அனுமதிக்கும் என்கின்ற சந்தேகமும் இயல்பாக ஏற்படவே செய்கின்றது.

இந்த அடிப்படையில் ஒற்றை ஆட்சி என்ற அரசியல் முறையில் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ள சிங்கள தேசமானது, இதுபோன்ற ஒரு மாற்றத்திற்குப் படுவதற்கு எந்தளவிற்குத் தயாராகவுள்ளது என்பதே இன்றுள்ள மிகப் பெரிய கேள்வியாக இருக்கின்றது.

ஸ்ரீலங்காவின் ஆளும் வர்க்கமானது, தன்வசமிருந்த அதிகாரங்களை தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒழுங்காகப் பகிராததன் காரணமாகவே இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் ஏற்பட்டது. இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த 1948 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ் தேசியப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து வருகின்றது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த 1948 ஆம் ஆண்டு முதலே தமிழ் மக்கள் தமது அபிலாஷைகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு தீர்வாக சமஷ்டி முறைமையை முன்வைத்து போராடி வந்தார்கள்.

1975 ஆம் ஆண்டின் பின்னரே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் தமிழீழ தனி அரசு பற்றி பேச ஆரம்பித்திருந்தார்கள். தமிழ் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, ஸ்ரீலங்காவின் ஆளும் வர்க்கத்தினர் இந்த நாட்டை மேலும் இனவாதத் தீயினுள் இட்டுச் சென்று, இலகுவில் மாற்றத்திற்கு தன்னை உள்ளாக்க விரும்பாத ஒரு சிங்கள தேசம் என்ற நிலைமைக்கு கொண்டு வந்து விட்டுள்ளார்கள். ஒரு பல்சமூக நாடாக இலங்கையை அடையாளப்படுத்த விரும்பாத மனநிலையே தற்பொழுது இந்த தேசத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

படிப்படியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட சிங்கள தேசத்தின் அடிப்படைகளை பல படிமங்களாகப் பார்க்கமுடியும்.

இந்த நாட்டின் இயல்பும் தன்மையும்:

தற்பொழுதுள்ள ஸ்ரீலங்கா தேசத்தை எடுத்து நோக்கினால், மேற்பார்வைக்கு அது காலனித்துவ முறையில் இருந்து விடுபட்டது போன்று தோன்றினாலும் உண்மையில் அப்படி பெரிய மாற்றங்கள் எதுவும் இங்கு ஏற்பட்டதாக நடைமுறையில் காணக்கூடியதாக இல்லை. ஒரு தேசம் என்றால் என்ன என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை இந்த ஆளும் வர்க்கம் சரியாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளதாகவும் தெரியவில்லை.

சுதந்திர இலங்கை என்று கூறப்படுகின்ற கட்டமைப்பிற்குள் காணப்படுகின்ற சலுகைகள், வேலை வாய்ப்புகள் மற்றும் அனைத்து அனுகூலங்களும் அனைத்துத் தரப்பு மக்களாலும் அனுபவிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்பதே அடிப்படை நியதி. ஆனாலும், இந்தச் சிங்கள தேசத்தில் தமிழ்மொழி மிக மோசமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டது. தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் என்பது இன்றைய தினம் வரை சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றது. சிங்களம் இந்த நாட்டின் தேசிய மொழியாக ஆக்கப்பட்டதன் விளைவாக, அரசாங்கத்துறைகளில் தமிழ் மக்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் மூலம் பௌத்த மதம் இந்த நாட்டின் தேசிய மதமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, தமிழ் இளைஞர்கள் கல்வி விழிப்புணர்வில் மிக மோசமாகப் பின்தள்ளப்பட்டார்கள். 1978 இல் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பு

நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியதுடன், உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கும் வித்திட்டது. இவை எல்லாம் இந்த நாட்டின் வரலாறுகள்.

அடுத்த முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டின் ஆளும் வர்க்கம் என்பது இரண்டு பிளவுபட்ட அரசியல் குடும்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுவது. இலங்கையில் பிரச்சினைகள் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பெற்று வளர்ச்சியடைவதற்கு ஆளும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இந்த இரண்டு குடும்பங்களுக்கு இடையிலான பிளவுகளும் போட்டியும் ஒரு காரணமாகும். ஐ.தே.கட்சியில் இருந்து எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க வெளியேறி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை ஸ்தாபித்ததைத் தொடர்ந்தே இலங்கையின் ஆளும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இந்த இரண்டு குடும்பங்களுக்குமிடையில் பிளவுகள் ஏற்பட்டன.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடவேண்டிய மற்றொரு முக்கிய விடயம், இந்த நாட்டின் அனைத்து வளங்களும் கொழும்பை மையப்படுத்தி இருப்பதுதான். இந்த நாட்டின் வளங்கள் அனைத்துமே குறிப்பிட்ட சில மாநகரங்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டு அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் வடக்கிற்கான அபிவிருத்திகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதுடன், அபிவிருத்தி விடயத்தில் பலத்த பாரபட்சமும் காண்பிக்கப்பட்டு வந்தது. வடக்கு, கிழக்கில் திட்டமிட்ட சிங்கள நிலக்குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு தமிழ் மக்களின் குடிசை விகிதாசாரத்தில் தளம்பல் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஒரே நாட்டிற்குள் இரண்டு பிரதேசங்கள் என்ற அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த புறக்கணிப்புகளும் கூட, இந்த நாட்டில் உள்நாட்டு யுத்தம் ஒன்று மூழ்வதற்கு காரணமாக அமைந்திருந்தது.

இந்த நாட்டில் தொடர்ந்த அபிவிருத்தி இன்மையும் யுத்தமும் இந்த நாட்டின் மக்கள் மீது பலத்த உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன. இந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு மில்லியன் அகதிகள் எதிர்கொள்கின்ற கல்வி, சுகாதார, புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாண, உட்கட்டமைப்பு பிரச்சினைகள் மற்றும் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தால் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்கள் என்பன அந்த மக்களுக்கு சமாதானத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கையைக் குறைப்பதாகவே அமைகின்றது. வடக்கு, கிழக்கின் அபிவிருத்தித் தேவைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றில் 3 வீதமானவைகளுக்கான

நிதி உதவிகள் மட்டுமே இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவே தமிழ் பேசும் மக்கள் தன்னாட்சி அதிகார சபைக்காக இம்முறை வாக்களித்திருந்தார்கள். இதுபோன்ற ஒரு கட்டமைப்பின் மூலம் மட்டுமே அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற நிவாரணத்தை அவர்களால் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இலங்கை தற்பொழுது கடைப்பிடித்துவரும் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பிரித்தானியர் காலத்தில் இருந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் கொள்கைகளாகும். இலங்கை தனது அடிப்படை அந்நிய செலாவணியை தேயிலை, ரப்பர் மற்றும் தேங்காய் ஏற்றுமதிகளின் மூலம் பெற்று வருகின்றது. தொழிற்சாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரம் இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்து வந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து, ஆடை உற்பத்தி மற்றும் வியாபாரத் துறை சார்ந்த தரப்பினரின் கைகள் பலப்படுத்தப்பட்டன. இந்த இறக்குமதி பொருளாதாரக் கொள்கையின் வேகம் காரணமாக சிறிய - ஆனால் வளர்ந்து வந்த சிங்கள முதலாளிகள் பாதிப்படைந்தார்கள். இறக்குமதிப் பொருட்களின் மலிவான விலை காரணமாக அவர்களது வியாபாரங்கள் பெரிதும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தன. இது தென்பகுதியில் இருந்த தமிழ் - முஸ்லிம் வியாபார நிலையங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. (மற்றொரு கட்டுரையில் இந்த விடயம் பற்றி விரிவாக எழுதலாம் என்று இருக்கின்றேன்.)

நாட்டின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு:

ஆசியாவிலேயே மிக அதிகமான அரசியலதிகார நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட நாடு என்று இலங்கையைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நாட்டின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் 95 வீதமானவர்கள் சிங்களவர்கள். அரசியல்வாதிகளே இந்நாட்டில் வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பதால், ஆசியாவிலேயே மிக மோசமாக அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை தனதாகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நாடாக இலங்கை திகழ்கின்றது. கொழும்பை மையப்படுத்திய அதிகாரத்தில் இருந்தே

அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு செயற்பட இலங்கையின் இந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பு பழக்கப்பட்டு விட்டதால், அதிகாரப் பரவலாக்கலை முதலில் எதிர்க்கின்ற ஒரு தரப்பாகவும் இந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பைச் சார்ந்தவர்கள் இருந்து வருகின்றார்கள். சமஷ்டி முறை, அதிகாரப் பரவலாக்கல் போன்ற விடயங்கள் தாம் தற்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் சலுகைகளை வெகுவாகக் குறைத்து விடக்கூடும் என்ற அச்சம் இந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பைச் சார்ந்தவர்களை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளதே இதற்குக் காரணம். இந்த நாட்டின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை சீர்செய்வதற்கு இதுவரை எடுக்கப்பட்ட அனைத்து முயற்சிகளுமே தோல்வியில்தான் முடிவடைந்துள்ளன. இன்றைய நிலையில் இந்த நாட்டை மீளக் கட்டியமைப்பதற்கும், சமஷ்டி முறை போன்ற ஒரு அரசியல் மாற்றத்தை இந்த நாட்டில் அமுல்படுத்துவதற்கும் மிகவும் பிரதானமான தடையாக இருக்கும் தரப்பு என்று இந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பைச் சார்ந்தவர்களை வேண்டுமானால் குறிப்பிடலாம்.

நாட்டில் தற்போதுள்ள வரையறைகளுக்குள்ளேயே தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கான சாத்தியங்கள்

இதற்கான சாத்தியங்கள் மிகவும் குறைவென்று தான் கூறவேண்டும். முன்னைய பேச்சுவார்த்தைகளின் அடிப்படையில் தற்பொழுது விடுதலைப்புலிகள் ஒரு இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையை முன்வைத்திருக்கின்றார்கள். அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான நல்ல ஒரு தீர்வை எட்டுவதற்கு இது பெரிதும் உதவும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த போசனைகளின் மூலம் நாட்டைப் பிரிக்காமல் நிறைய விடயங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். அதேவேளை, விடுதலைப்புலிகளுக்கும், ஐ.தே.கட்சி அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் நடைபெற்ற ஆறு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளில், ஒரு சமஷ்டி அரசியல் முறையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இரண்டு தரப்பினருமே ஒப்புக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனாலும் தற்பொழுது உருவாகியுள்ள ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியைப் பொறுத்தவரையில், சமஷ்டி முறை என்ற தீர்வை நோக்கிப் போவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை எடுத்து நோக்கினால், இந்தக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் ஜே.வி.பி. மற்றும் சுதந்திரக் கட்சி என்பனவற்றின் சமஷ்டித் தீர்வு தொடர்பான நிலைப்பாடுகளுக்கிடையில்

நிறைய வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. அடுத்ததாக பாராளுமன்றத்தில் தற்பொழுது காணப்படுகின்ற பெரும்பான்மைப் பலம் தொடர்பான தளம்பல் நிலைகூட, விவாதத்திற்குரிய எந்த ஒரு தீர்வை நோக்கியும் செல்ல முடியாத ஒரு சங்கடத்தை அரசாங்கத்திற்கு தோற்றுவித்திருக்கின்றது. ஏற்கனவே அதிகாரப் பகிர்வுக்கு எதிராக ஜே.வி.பி. களத்தில் இறங்கியிருக்கின்றது. அதிகாரப் பகிர்வு, சமஷ்டித் தீர்வு, இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை என்பனவற்றிற்கு எதிராக மக்களைத் திரட்டும் நடவடிக்கைகளில் அது முழு மூச்சாக ஈடுபட்டு வருகின்றது. இந்த நேரத்தில் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல தீர்வைக் காண்பதற்கு ஜனாதிபதி உண்மையிலேயே விரும்புவாரேயானால், அவர் தன்வசம் வைத்துள்ள நிறைவேற்று அதிகார பலத்தைப் பயன்படுத்தி ஏதாவது காரியமாற்ற முன்வரவேண்டும். ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியின் தலைமைப் பதவியில் இருந்து ஜனாதிபதி விலகிக் கொண்டதானது, பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியில் இருந்து கொண்டு தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஏதாவது நல்லது செய்யக்கூடிய வசதியை அவருக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. அடிப்படையில் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கமும் இதுபோன்ற ஒரு விடயத்திற்காகத்தான். நாட்டின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு எதையும் செய்யக்கூடிய வசதியை சகல நிறைவேற்று அதிகாரங்களையும் கொண்ட ஜனாதிபதி தனதாகக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆனால், இந்த வசதியைப் பயன்படுத்தி செயலாற்றுவதற்கு ஜனாதிபதி எந்த அளவிற்கு முன்வருவார் என்பதுதான் தெரியவில்லை.

இது இவ்வாறு இருக்க, நாட்டில் தற்போதுள்ள வரையறைகளுக்கு அப்பால் சென்றும் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கு சாத்தியங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. வெளிச் சக்திகள் நாடுகளின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவிய சந்தர்ப்பங்கள் சரித்திரத்தில் நிறையவே இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, பொஸ்னியா - பால்கன் பிரச்சினைத் தீர்வைக் குறிப்பிட முடியும். ஆனாலும் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்கு இது பொருந்தும் என்பது ஒருபுறமிருக்க, சர்வதேச சமூகம் மற்றும் இந்தியா போன்றன இலங்கையில் ஏதாவது ஒரு நல்லது நடைபெறுவதற்கு முக்கிய பங்கை வகிக்க முடியும் என்பதிலும் மாற்றுக் கருத்து இருக்கமுடியாது.

‘நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ஜனாதிபதி சமாதானத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்’

**இடைக்கால நிர்வாக சபையின் அடிப்படையிலேயே சமாதானப்
பேச்சுவார்த்தை இடம்பெற வேண்டும்**

“ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க தன்னுடைய நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி சமாதான முயற்சிகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு முன்னெடுத்தால் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அவருக்குப் பக்கபலமாக இருப்பார்கள்” என சக வாழ்வுக்கான நிலையத்தின் பணிப்பாளர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க தெரிவித்தார். நீண்டகாலமாக தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சினையானது நியாயமான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்து வரும் குமார் ரூபசிங்க விடுதலைப்புலிகளின் இடைக்கால நிர்வாக சபையின் அடிப்படையில் பேச்சுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார்களே தவிர, இடைக்கால நிர்வாக சபையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறவில்லை என்றும் ‘தினக்குரலு’க்கு அளித்த பேட்டியில் சுட்டிக்காட்டினார்.

இந்தப் பேட்டியில் அவர் மேலும் தெரிவித்ததாவது:

கேள்வி : சிவில் சமூக ஒன்றியம் என்பதை சற்று விளக்க முடியுமா?

குமார் ரூபசிங்க : சிவில் சமூக ஒன்றியம் என்பது பௌத்த மதகுருமார், கிறிஸ்தவ அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள், தொழில்சார் அமைப்புகள், இளைஞர், பெண்கள், வர்த்தக அமைப்புகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய சிவில் சமூக சக்திகளின் பரந்த ஒரு கூட்டமைப்பாகும். அடிப்படையில் சமூகத்தின் சகல பிரிவுகளையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது.

நாட்டின் 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் சமாதானத்தை விரும்புகின்றார்கள். ஆனால், இந்த அபிலாஷை மக்கள் இயக்கங்களில் பிரதிபலிக்கவில்லை.

அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் பெரும்பாலும் உதவி நிதி மூலமான திட்டங்களை மையமாகக் கொண்டவையாதலால் மக்கள் இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பாத்திரத்தை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டன.

எனவே, இவ்வாறான குறைகளைக்களைந்து சிவில் சமூக ஒன்றியமானது சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு மற்றும் சகல மக்களுக்கும் கௌரவமான தீர்வை தமிழர் தேசியப் பிரச்சினையானது பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்றியத்தின் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் செய்தது போன்று தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினையுடன் உதைபந்து விளையாட வேண்டாம் என்று சிங்கள அரசியல் கட்சிகளை வேண்டுகின்றோம். அரசியல் கட்சிகளை ஆகக் குறைந்தது இரண்டு பிரதான அரசியற் கட்சிகளையும் ஒன்றுபடுமாறு மிகவும் வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம்.

ஜனாதிபதி அரசாங்கம், அரசியல் கட்சிகள் என்பவற்றிற்கு இடைக்கால சுயாட்சி நிர்வாக சபையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச்சுகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற செய்தியை எடுத்துச் செல்ல விரும்புகின்றோம்.

ஏனென்றால், இடைக்கால நிர்வாக சபை என்பது மிகவும் தேவையான நிதி உதவியினூடு மக்கள் துன்பங்களைக் குறைக்கும் ஒரு கருவியாகும்.

கேள்வி: உங்களுடைய கிளிநொச்சி விஜயத்தின் நோக்கம் என்ன?

ருபசிங்க: விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர்களுடன் வெளிப்படையான திறந்த பேச்சுகளை மேற்கொள்வதே நோக்கமாகவிருந்தது. சமாதானப் பேச்சுகள் தொடர்பாக என்ன தடைகளை அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இடைக்கால நிர்வாக சபை தொடர்பாக அவர்களின் உண்மையான நிலைப்பாடு என்ன என்பது தொடர்பாக அறிவதும், அத்துடன், மக்களின் துன்பங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதும் கூட எமது பயணத்தின் நோக்கமாகவிருந்தது.

கேள்வி: தெற்கில் இருந்து ஏதாவது செய்தியை எடுத்துச் சென்றீர்களா?

முதலாவது, போரை முதலில் தொடங்கும் தரப்பாக அவர்கள் இருக்கக் கூடாதென்றும், இரண்டாவது, போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை உறுதியாகப் பேணுவதன் மூலம் பேச்சிற்கான இடத்தை வழங்க வேண்டும் என்பதையும், மூன்றாவதாக தெற்கில் உள்ள மக்கள், விடுதலைப்புலிகளுடனும் வடக்கு, கிழக்கு மக்களுடனும் நட்புக் கரத்தை நீட்ட விரும்புகின்றனர் என்பதையும் தெரிவித்தோம். நாங்கள் பெரும்பாலான சகல கேள்விகளுக்கும் பதில்களைப் பெற்றோம். இது பேச்சின் விளைவாகும்.

விடுதலைப்புலிகளின் பிரதிபலிப்பு எவ்வாறிருந்தது?

தாங்கள் தெற்கிற்கு நட்புக் கரத்தை நீட்டுவதாகவும், அதனால் தான் முதலில் தாம் யுத்த நிறுத்தத்தைப் பிரகடனம் செய்ததாகவும் தமிழ்ச்செல்வன் தெரிவித்தது குறித்து நாங்கள் திருப்தியடைந்தோம்.

இரண்டாவதாக தெற்கு அரசியலில் காணப்படும் இரட்டை வேடம் தெற்கில் இருந்து வெளிவரும் மாறுபட்ட கருத்துகள் காலையில் ஒன்றைக் கூறுகின்றார்கள், மாலையில் வேறொன்றைக் கூறுகின்றார்கள், இரவில் வேறொன்றைக் கூறுகின்றார்கள். இதைப் பேச்சுகளிற்கான பிரதான தடையாக உணர்ந்தோம். தெற்கில் உள்ள வேறுபட்ட அரசியல் கட்சிகள் ஒரே குரலில் பேச வேண்டும்.

மற்றையது இடைக்கால சுயாட்சி நிர்வாக சபையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச வேண்டும் என்று விடுதலைப்புலிகள் வலியுறுத்துகிறார்களே தவிர, அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறவில்லை.

வட, கிழக்கில் மக்கள் படும் துன்பங்கள் குறிப்பாக, உயர்பாதுகாப்பு வலயங்கள் தொடர்பாக, மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் இன்னமும் அகதிகளாக இருக்கின்றனர். தெற்கில் மக்கள் சமாதானத்தின் பலனை அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் வட, கிழக்கில் அவ்வாறான சூழ்நிலை காணப்படவில்லை என்று அவர்கள் மிகத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டினர்.

கேள்வி: விடுதலைப்புலிகள் தென்னிலங்கை மக்களுக்கு ஏதாவது செய்தியை வழங்கினார்களா?

தெற்கிற்கு தமது நட்புக் கரத்தை நீட்டுவதாகவும் மற்றும் பேச்சுகள் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினர். வட, கிழக்கு மக்களின் துன்பத்தை தென்னிலங்கை மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துமாறும் அவர்கள் சிவில் சமூகத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

கேள்வி: விடுதலைப்புலிகள் கருணா விடயம் தொடர்பாக ஏதாவது தெரிவித்தார்களா?

இல்லை. அவர்கள் இதுபற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. கருணா விடயம் தற்பொழுது ஒரு விடயமாக இல்லை என்பதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

கேள்வி: போர் தொடங்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறு உள்ளது என்ற அச்சம் பொதுமக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசினீர்களா?

தூதுக்குழுவிடம் விடுதலைப்புலிகள் நாம் தூண்டப்பட்டாலொழிய முதலில் போரைத் தொடங்கமாட்டோம் என்று உறுதியாகக் கூறினர்.

கேள்வி: விடுதலைப்புலிகள் சந்தித்த பௌத்த குருமார்கள் மத்தியில் உணர்வுகள் என்ன?

தெற்கில் பௌத்த குருமார்களின் பாத்திரம் குறித்து பெரும்பாலானவர்கள் தவறான அபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் பெரும்பான்மையான பௌத்த குருமார்கள் சமாதானத்தையே விரும்புகின்றனர். வட, கிழக்கில் உள்ள மக்களுடனான நட்புறவை வைத்திருக்க விரும்புகின்றனர்.

கேள்வி: உங்கள் முயற்சிகள் பற்றி ஜே.வி.பி. போன்ற சிங்கள இனவாதிகளின் பிரதிபலிப்பு என்ன?

சிவில் சமூகங்களுக்கும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும் எதிராக பெரும் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளில் இருந்து நிதியைப் பெற்று நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு உதவி செய்வதாக அவர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். மக்களின் உரிமைகளை மறுத்து சாட்டுகின்றனர். ஆனால், மக்கள் உரிமைகளை மறுத்து தீவிர தேசியவாதத்தைத் தூண்டும் ஜே.வி.பி.யின் நிலைப்பாடே நாடு பிரிவதற்கு வழிவகுக்கக்கூடியதாகும். அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு நிதியைப் பெறுவதாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். 95 சதவீத வெளிநாட்டு உதவியை அரசாங்கங்கள் பெற்று வீணாக்குகின்றன. வெளிநாட்டு நிதியுதவி இல்லாமல் அரசாங்கம் இயங்க முடியாத நிலையுள்ளது. அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் நிதியைப் பெறுகின்றன. அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகக் குறைந்தது தமது நிதிக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டிய நிலையிலுள்ளன.

ஜே.வி.பி.யின் தந்திரோபாயம் சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக மக்களை அணி திரட்டுவதாகும். ஜனாதிபதி தனக்குள்ள நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சமாதான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். முழு நாடும் அவருக்கு பக்கபலமாக இருக்கும்.

‘எதிர்க்கட்சித் தலைவரையும் ஜனாதிபதி சமாதான முயற்சியில் இணைக்க வேண்டும்’

சிறு பராயத்திலிருந்தே தனது வாழ்க்கை தமிழ் மக்களுடன் மிகவும் நெருக்கம் மிக்கதாக அமைந்திருந்ததாக கூறும் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க, 1956 வன்செயல்கள் தன்னை மிகவும் பாதித்ததாகச் சொல்கிறார்.

சிறுவனாக இருந்ததால் வீடுகள் எரிக்கப்பட்டதையும் மக்கள் ஒருவரையொருவர் கொலை செய்ததையும் என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. 20 வருட கால யுத்தம் காரணமாக முரண்பாடுகள் புரையோடிப் போயிருக்கும் இலங்கையின் சமூகங்களுக்கிடையே இன சௌஜன்யத்தை கட்டியெழுப்புவதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றேன் என்று கூறுகிறார்.

சகவாழ்வுக்கான அமைப்பின் தலைவராகச் செயற்பட்டு வரும் கலாநிதி ரூபசிங்கவை கடந்த புதனன்று அவரது அலுவலகத்தில் சந்தித்த போது பல விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

**“சமாதான முயற்சிகள் பூர்த்தியடைய முன்னர்
அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தப் பணிகள் பூர்த்தியடைந்தால் அது
பெரும் பிரச்சினையாகவே இருக்கும்!”**

கேள்வி: முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு (Conflict Resolution) தொடர்பில் பல்வேறு தகைமைகளையும், ஆழமான அறிவையும் கொண்டிருக்கும் உங்களது செயற்பாடுகள் சர்வதேச ரீதியாகவும், உள்ளூர் ரீதியாகவும் எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன என்பது பற்றி விரிவாகக் கூறமுடியுமா?

பதில்: லண்டனில் எனது பட்டதாரி பாடநெறியைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் அங்குள்ள சிட்டி பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். 1971 முதல் 1973 வரை விவசாய ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையத்தில் (கொழும்பு) ஆய்வாளராகவும், தேசிய

இளைஞர் சேவை சபையின் பணிப்பாளராகவும் இருந்தேன். 1977 முதல் 1981 வரை பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பீடத்தில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினேன்.

1982 இல் ஒஸ்லோவிலுள்ள சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் ஆய்வாளராக இணைந்து கொண்டேன். பின்னர் இன முரண்பாடு மற்றும் இன முரண்பாடுகளுக்காக தீர்வு சம்பந்தமான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டேன். இங்கு பணியாற்றிய காலப் பகுதியில், டோக்கியோவிலுள்ள ஐ.நா. பல்கலைக்கழகத்தின் ஆட்சி மற்றும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு தொடர்பான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டேன்.

சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி சங்கத்தின் (IPRA) உள்ளக முரண்பாடுகளுக்கான ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவும் செயற்பட்டிருக்கிறேன். இதன்போது, முற்கூட்டிய எச்சரிக்கை மற்றும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு தொடர்பில் 4 நூற் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளேன்.

கல்விசார் தொழில்களுக்கு அப்பால், புதிய நிறுவனங்களையும் மனித உரிமைகள் மற்றும் சமாதானம் தொடர்பான வலையமைப்புகளையும் உருவாக்குவதிலும் சிறந்த பங்களிப்பு வழங்கியுள்ளேன்.

HURIDOCS இன் தலைவராக இருந்து, மனித உரிமைகள் ஆவணப்படுத்தல் சம்பந்தமான உலகளாவிய வலையமைப்பை உருவாக்குவதற்குப்பாடுபட்டேன்.

1992 முதல் 1998 வரை இன்ரர்நஷனல் அலேட்டின் செயலாளர் நாயகமாகப் பணியாற்றினேன். லண்டனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படும் இந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனம் உள்ளக முரண்பாடுகளின் வன்முறையைத் தடுப்பதற்கும் தணிப்பதற்கும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுகிறது. என்னுடைய தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இந்த நிறுவனம், பாரியதொரு சர்வதேச நிறுவனங்களில் ஒன்றாக வளர்ச்சியடைந்தது. 15 நாடுகளில் எமது நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

முற்கூட்டிய எச்சரிக்கை மற்றும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு, உள்ளக முரண்பாடுகளுக்கான மத்தியஸ்தத்தில் மூன்றாம் தரப்பின் பங்களிப்பு

சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்

சிவில் யுத்தங்களுக்கான பலவழி தீவுகள் ஆகியவை தொடர்பில் கோட்பாடு ரீதியாகவும், பொதுக் கருத்து சிந்தனை ரீதியாகவும் சிறந்த பங்களிப்பு செய்திருக்கிறேன்.

இன்றாநஷனல் அலேட் முரண்பாடுகளுக்கான தீவு மற்றும் மத்தியஸ்தம் தொடர்பில் இலங்கையிலும் சிறப்பாக செயற்பட்டிருப்பதை குறிப்பிட வேண்டும்.

குமார் ரூபசிங்க விசேட பேட்டி

அட்லாண்டாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட சர்வதேச பேச்சுவார்த்தை வலையமைப்பு சபையின் உறுப்பினராகவும், முற்கூட்டிய எச்சரிக்கை மற்றும் முற்கூட்டிய செயற்பாட்டுக்கான (FEWER) அமைப்பின் தலைவராகவும் செயற்பட்டுள்ளேன்.

தற்போது, உலக மயமாதலின் நிலைமைக்கான உலக அமைப்பின் ஆணையாளராகவும், சபை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றுகின்ற அதேவேளை, இலங்கையின் சகவாழ்வுக்கான அமைப்பின் தலைவராக செயற்படுகிறேன்.

இலங்கை சமூகங்களிடையே சமாதானம், பாதுகாப்பு, தேசிய நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவதற்காக சகவாழ்வுக்கான அமைப்பு பாடுபடுகிறது.

கேள்வி: இலங்கையில் சமாதான முயற்சிகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற தற்போதைய நிலையில் எத்தகைய செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகிறீர்கள்?

பதில்: குறிப்பாக, போருக்கெதிரான தேசிய முன்னணி (National Anti War Front) மற்றும் மக்கள் சமாதான அரங்கம் (People Peace Assembly) ஆகியவற்றை ஸ்தாபித்து நிலையான சமாதானம் ஏற்படுவதற்காகப் பல்வேறு செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றேன்.

எப்பொழுதுமே கிழக்கு மாகாணம் தான் சமாதான முயற்சியில் அதிகம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. ஆதலால், கிழக்கு மாகாணத்தில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தி செயற்பட்டு வருகிறோம்.

ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது எனது செயற்பாடுகளுக்காக பல்வேறு விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, ஐக்கிய தேசிய முன்னணியிடமிருந்து கடுமையான விமர்சனத்தை எதிர்கொண்டேன்.

இந்த நாட்டில் அமைதியான ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தியமைக்காக அந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டிய அதேசமயம், சமாதான முயற்சியில் ஜனாதிபதியை இணைத்துக் கொள்ளாமை, பொருளாதாரத்தை புறக்கணித்தமை, வடக்கு, கிழக்கில் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு பணிகளை உண்மையான ஈடுபாட்டுடன் மேற்கொள்ளாமை, சமாதானத்தின் பலாபலன்களை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கான தொடர்பாடல் முறை ஒன்றை வகுக்காமை போன்றவற்றை வெளிப்படையாகவே கண்டித்திருந்ததால் இந்த விமர்சனங்களை சந்திக்க வேண்டியேற்பட்டது.

கேள்வி: எப்பொழுதாவது கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கிறீர்களா?

பதில்: பல தடவை சென்றிருக்கிறேன். யுத்த காலத்தின் பின்னர் மீண்டும் அங்கு சென்றபோது கட்டிட இடிபாடுகளைப் பார்த்து பெரிதும் அதிர்ச்சியடைந்தேன். விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன் மற்றும் பொறுப்பாளர்களை சந்தித்திருக்கிறேன். வெளிநாடுகளில் இருந்த காலங்களிலும் புலிகளின் தலைவர்களை சந்தித்துள்ளேன்.

கேள்வி: தற்போது ஜனாதிபதியினால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் சமாதான முயற்சி மற்றும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் ஆகியவை பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

பதில்: கடந்த கால சமாதான முயற்சிகளின் தோல்வியில் இருந்து இரு சாராரும் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மீண்டும் யுத்தத்திற்குச் செல்வதற்கு மக்கள் தயாராக இல்லை.

சமாதான முயற்சியில் ஜனாதிபதி சகல கட்சிகளையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டும். தனது முயற்சியில் எதிர்க்கட்சி தலைவரையும் இணைத்துக் கொள்ளுமாறு ஜனாதிபதி இப்போது அழைப்பு விடுக்க வேண்டும்.

இதற்கிடையில், அரசியலமைப்பைச் சீர்திருத்தும் முயற்சியையும் ஜனாதிபதி தொடங்கியிருக்கிறார். சமாதான முயற்சிகள் பூர்த்தியடைவதற்கு முன்னர் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த பணிகள் பூர்த்தியடைந்தால் அது பெரும் பிரச்சினையாக அமையும்.

உண்மையில் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் இலங்கையில் ஒரு சமஷ்டி முறைக்குரிய அரசியலமைப்பை நோக்கியதாகவே இருக்க வேண்டும். நிதானமான முறையில் படிப்படியாக இது முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.

சு.க., ஜே.வி.பி. பிரிவிற்கு கட்டியும் கூறும் சுதந்திர முன்னணித் தலைவியின் இராஜநாமா

**இனநெருக்கடி தீர்வு விடயத்தில் இரு பிரதான கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டுச்
செயற்படக் கூடியதாக சந்தர்ப்பவசமாக உருவாகும் ஒரு சட்டம்**

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியின் தலைமைப் பதவியில் இருந்து ஜனாதிபதியின் விலகல் தொடர்பான திமீர் அறிவிப்பு அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

வேலைப்பளு காரணமாகவே, தான் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகுவதாக அறிவித்திருந்தார். கூட்டமைப்பின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து ஜனாதிபதி இராஜினாமாச் செய்வதற்கு முந்தைய தினம் நடைபெற்ற முன்னணி கூட்டமைப்பு முக்கியஸ்தர்களுக்கு இடையிலான ஒரு சந்திப்பின் போது, சமாதான முயற்சிகளுக்கு எதிராக ஜே.வி.பி. தொடர்ந்து மேற்கொண்டுவரும் பிரசாரம் தொடர்பாகத் தனது அதிருப்தியை ஜனாதிபதி வெளியிட்டிருந்தார். சமாதான முயற்சிகளுக்குப் பலத்த முட்டுக்கட்டைகள் போட்டுவரும் ஜே.வி.பி.யின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஜனாதிபதி மிகுந்த கோபம் கொண்டவராகவே காணப்பட்டார்.

விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்திருக்கும் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளின் அடிப்படையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஜனாதிபதி சம்மதித்திருப்பதாக ஒரு செய்தியும், மறுநாள் அதனை மறுத்து மற்றொரு செய்தியுமாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருப்பதானது, ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பிலுள்ள கட்சிகளிடையே காணப்படுகின்ற கருத்து மோதல்களை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது.

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பினுள் வெளிப்படுகின்ற விரிசல்கள் அவ் அமைப்பிடையே விரைவில் தோன்றக்கூடியதான பிளவுகள் பற்றிக் கட்டியம் கூறுவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், அதனை ஒரு சந்தர்ப்பவாதக் கூட்டமைப்பு என்று தான் கூறவேண்டும். பலதளங்களில் நின்ற கட்சிகள் தமது சுயநலன்களுக்காக அமைத்துக் கொண்ட ஒரு கூட்டமைப்பு என்றுதான் இதனை அடையாளப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு பல உதாரணங்களைக் கூறமுடியும்.

சுதந்திரக் கட்சி ஜே.வி.பி.யைப் பயன்படுத்தி ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பியது. ஜே.வி.பி.யோ பாராளுமன்றத்தில் அதிக ஆசனங்களைப் பெறுவதற்கும், ஒரு மாபெரும் அரசியல் சக்தியாக தன்னை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் சுதந்திரக் கட்சியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் திட்டமிட்டது. இந்த இரண்டு தரப்பினருடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் கூட சமாதானத் தீர்வு விடயத்தில் ஒருமித்த நிலைப்பாடு காணப்பட்டிருக்கவில்லை.

வெவ்வேறு சிந்தனைத் தளங்களைக் கொண்ட அமைப்புகளின் இந்தக் கூட்டணியானது, ஆட்சி அமைத்த ஆரம்பத்திலேயே பல கருத்து மோதல்களை வெளிப்படுத்தி இருந்தது. மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சு விடயத்திலும், அரசு மற்றும் கூட்டுத்தாபன நியமன விடயங்களிலும் பகிரங்கமாகவே பிரச்சினைகள் வெளிக்கிளம்பியிருந்தன. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்பான ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு விடயத்திலும், ஜே.வி.பி. மாற்று நிலைப்பாடு எடுத்துச் செயற்பட்டது. அரசாங்கத்தின் சமாதானச் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக சுவரொட்டிப் பிரசாரங்களைக் கட்டவிழுத்துவிட்டது. மேடைப் பேச்சுகள், கலந்துரையாடல்கள் ஊடாகவும் ஜனாதிபதியின் சமாதான நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக ஜே.வி.பி. பலத்த பிரசார நகர்வுகளை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது.

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்தித்த ஜனாதிபதி, விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளின் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைகளை

ஆரம்பிக்கும் தனது விருப்பத்தை வெளியிட்டிருந்தார். தமிழ் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் இந்த விடயத்தை ஊடகங்களுக்கு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து ஜே.வி.பி. தரப்பில் இருந்து மேலும் பிரச்சினைகள் உதயமாகின. அவசர அவசரமாக அரசாங்கம் மறுப்பு அறிக்கை விடுக்க வேண்டிய அளவிற்கு நிலைமை தீவிரமாக இருந்தது.

சுதந்திரக் கட்சியின் கடந்த ஒரு தசாப்த கால இனப்பிரச்சினை அணுகுமுறை வரலாற்றை எடுத்து நோக்கும் போது “மாவட்ட சபைகள்” என்ற அதன் முடிவில் இருந்து ‘சமஷ்டி’ தீர்வு என்ற முன்னேற்றத்தை அது அடைந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 1995, 1997 மற்றும் 2000 ஆம் ஆண்டுகளில் சுதந்திரக் கட்சி முன்வைத்த தீர்வு யோசனைகளின் முன்னேற்றங்களை நோக்கும் போது இதன் பரிமாணத்தை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபைக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது சுதந்திரக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கப் போவதில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

அதேவேளை, இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை முன்யோசனைகளின் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பது என்பது, அந்த முன்யோசனைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வது என்று அர்த்தமாகமாட்டாது. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் அடித்தளமாக அதனை உருவாக்கிக் கொள்வதே அதன் நோக்கமாகும். விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளை எடுத்து நோக்கும் போது, அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களுள் 70 விதிமானவைகள் ஏற்கனவே 2000 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டில் பொ.ஐ.மு. அரசாங்கம் முன்வைத்திருந்த தீர்வு யோசனைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மிகுதி 30 வீதமான விடயங்களில் 10 வீதமானவை இலகுவாக இணக்கம் காணப்படக்கூடியவை. மிகுதியாக உள்ள 20 வீதமான விடயங்களே கடுமையான பேரங்களுக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியனவாக இருக்கின்றன.

இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து ஜனாதிபதி விலகிக் கொண்டதானது ஜே.வி.பி.க்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையில் அதிகரித்து வரும் விரிசல்களின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளதுடன், இவ்விரண்டு கட்சிகளுக்கும் இடையில் வெகு விரைவில் ஏற்படவிருக்கும் பிரிவிற்குக் கட்டியம் கூறுவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

கூட்டமைப்பின் தலைமைப் பதவியில் இருந்து ஜனாதிபதி விலகியிருப்பதானது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை விடயங்களில் அதிகமான நெகிழ்வுப் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது என்று தான் கூறவேண்டும்.

ஜனாதிபதி தற்பொழுது மேற்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கும் நகர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது, அவர் தனது நிறைவேற்று அதிகாரங்களை சமாதான முயற்சிகளுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயாராகி வருவது போன்றுதான் தோன்றுகின்றது. உண்மையிலேயே ஜனாதிபதிக்கு இதற்கான அதிகாரங்கள் பெருமளவில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இந்த விடயத்தில் ஐ.தே.கட்சியும் ஜனாதிபதிக்கு உதவக்கூடிய சாத்தியங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஜனாதிபதியின் சமாதான முயற்சிகளுக்கு தாம் உதவத் தயார் என்று ஐ.தே.கட்சி பகிரங்கமாக அறிவித்திருப்பதும் இந்த இடத்தில் நோக்கத்தக்கது.

அதேவேளை, புலிகள் முன்வைத்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளின் அடிப்படையில் ஜனாதிபதி சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்வாரேயானால், ஜே.வி.பி. - சு.க. கூட்டணி நிச்சயம் உடையும் என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை. அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் பொழுது ஜனாதிபதி தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உட்பட சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்கக்கூடும். இதற்கும் ஜே.வி.பி. மற்றும் சிஹல உறுமய தரப்புகளில் இருந்து நிச்சயம் பலத்த எதிர்ப்புகள் கிளம்பும். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் இனவாதத்தை விதைத்து பல பிரச்சினைகளை விளைவிக்க

முயலுவார்கள். என்னை பொறுத்தவரையில் இது ஒன்றும் ஆச்சரியமான விடயம் அல்ல.

1957 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான நிறைய அம்சங்களை அது கொண்டிருந்தது. ஆனால் அதற்கு எதிராக அப்பொழுது ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா கண்டி யாத்திரையை மேற்கொண்டதைத் தொடர்ந்து, அந்த ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது.

தமிழ் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு பிரதான கட்சி முன்வருகையில் சிங்கள பௌத்த அடிப்படைவாதிகளைத் தூண்டிவிட்டு அதன் முயற்சிகளைக் குழப்பும் நடவடிக்கையில் மற்றைய பிரதான கட்சி ஈடுபடுவதென்பது இலங்கையின் ஒரு வரலாறாகவே மாறிவிட்டுள்ளது.

ஆனால், இனப்பிரச்சினை தீர்வு விடயத்தில் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு செயற்படும் ஒரு கட்டம் சந்தர்ப்பவசமாகத் தற்பொழுது உருவாகி இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு முக்கிய பிரதான கட்சிகளின் இணக்கப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படும் சமாதானத் தீர்வானது இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரு சிறந்த தீர்வாக அமையும் என்பது மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டின் சுபீட்சத்திற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் கூட அடிப்படையாக அமையும் என்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை. தமிழ் தேசியப் பிரச்சினையின் தீர்வில் தான் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தி தங்கியிருக்கின்றது என்ற உண்மையை அனைவருமே உணர்ந்து கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும்.

உடனடியாக பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முக்கிய கட்சிகளுக்கு அழுத்தத்தைப் பிரயோகிப்பதே ஜனநாயக அமைப்புகளினதும், ஜனநாயகத்தை நேசிக்கும் தரப்புகளினதும் பிரதான கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

சமாதானப் பேச்சுகளை முன்னெடுப்பதில் தகர்க்கப்பட வேண்டிய தடைக் கற்கள்

“உறைந்திருந்த போரானது இருதரப்பில் இருந்தும் உருகத் தொடங்கி .... பேச்சுக்கு முன்னர் விடுதலைப் புலிகளை பலவீனப்படுத்த வேண்டும் என்பதே சிங்கள தேசத்தின் சிந்தனைப் போக்கு”

நோர்வே பிரதி வெளியுறவு அமைச்சர் வந்து சென்றுவிட்டார். அவரது வருகை சமாதான நடவடிக்கைகளை மீண்டும் தொடங்கும் என்று ஏதாவது நம்பிக்கையை அளித்ததா?

தற்செயலாகவோ? அன்றி அவ்வாறில்லாமலோ அவர் வருகை தந்த அன்றைய காலையில் கொழும்பிற்கு அண்மையில் கொட்டாவையில் மறைவிடம் ஒன்றில் 8 பேர் கொல்லப்பட்டிருந்தார்கள். இது சர்வதேச சமூகத்திற்கு ஏதாவது செய்தியை வழங்குவதாக அமைந்திருந்ததா?

வன்னிக்குச் சென்ற ஹெல்கீசன் பின்னர் ஜனாதிபதியுடன் நீண்ட கலந்துரையாடலை நடத்தினார்.

சமாதானப் பேச்சுகள் விரைவில் ஆரம்பிக்கும் சாத்தியம் இல்லை என்று இது குறித்து தெரிவித்த ஹெல்கீசன், உறைந்திருந்த போரானது இரு தரப்பில் இருந்தும் உருகத் தொடங்கி விட்டதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

இது நாடு மீண்டும் போருக்குள் தள்ளப்படும் அபாயம் இருப்பதை குறித்துக் காட்டுகின்றது.

மீண்டும் பேச்சுகளை ஆரம்பிப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

முதலாவதாக, பாராளுமன்றத்தில் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பிற்கு பெரும்பான்மைப் பலம் இல்லாததைக் குறிப்பிடலாம்.

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் பெரும்பான்மைப் பலம் பெறுவதற்கு கடுமையாக முயற்சித்து வந்திருக்கின்றார்கள். இந்தப் பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்று விடுவோம் என்று அவர்களால் உறுதி தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மற்றும் ஜாதிக ஹெல் உறுமய என்பவற்றைப் பிளப்பதன் மூலமும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸை அரசுடன் சேர அழைப்பதன் மூலமும் பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெற்று பேச்சுகளை முன் நகர்த்தலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையிலும் அவர்களது சகல முயற்சிகளும் தோல்வியைத் தழுவினதாகவே காணப்படுகின்றது.

ஆகையால், ஜனாதிபதி சமாதானப் பேச்சுகளை விரைவில் ஆரம்பிக்கும் ஈடுபாடுள்ளவராகக் காணப்படுகின்றார். ஏனென்றால், பேச்சுகளை ஆரம்பிப்பதனால் மட்டுமே அவரால் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையை அடைய முடியும்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மற்றும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்பன பேச்சிற்கு ஆதரவு வழங்கும் என்பதனால் இது சாத்தியமாகும்.

இரண்டாவது தடங்கலாக ஜே.வி.பி.யின் நிலைப்பாடு அமைந்துள்ளது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையிலான கூட்டானது முறையற்ற ஒன்று என்பது ஆரம்பத்திலேயே தெளிவாகத் தெரிந்த ஒரு விடயமாகும். சுதந்திரக் கட்சியின் முதுகில் சவாரி செய்து அதனது தளத்தையே படிப்படியாக அளித்தெடுத்து தான் மாற்றுக்கட்சியாக உருவாகுவதே ஜே.வி.பி.யின் தந்திரோபாயமாகும்.

கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஜே.வி.பி. ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் 39 ஆசனங்களைப் பெற்று அத்துடன், அண்மைய மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்களிலும் சிறப்பாக வெற்றி பெற்றுள்ளது.

சிங்கள - பௌத்த வாக்குகளைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் மாற்றுக் கட்சியாக உருவெடுப்பதே ஜே.வி.பி.யின் தந்திரோபாயமாகும். மாக்ஸிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தபோதிலும் தீவிர சிங்களத் தீவிரவாதத்தினூடாக மட்டுமே தங்களால் பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெற முடியும் என்ற முடிவிற்கு அது வந்துவிட்டது.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு குறித்து சுதந்திரக் கட்சிக்கும் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கும் இடையில் ஆழமான வேறுபாடுகள் உள்ளமை தெளிவானது. இது அவர்களின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கூட வெளிப்பட்டிருந்தது. இந்த வேறுபாடுகள் தற்பொழுது வெளியில் வருகின்றன.

ஜே.வி.பி. இடைக்கால சுயாட்சி நிர்வாக சபைக்கு எதிராக பாரிய தேர்தல் சுவரொட்டிப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. அத்துடன், சிவில் சமூக குழுக்களை 'சமாதானப் புலிகள்' என்று அழைப்பதுடன், அவை சர்வதேச சமூகத்திடம் இருந்தான நிதி உதவியை எதிர்பார்த்து இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கு ஆதரவளிப்பதாகவும் விடுதலைப்புலிகளின் கூட்டாளிகளாக இருந்து வருவதாகவும் குற்றம்சாட்டி வருகிறது.

அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் மட்டுமல்ல, அரசும் பெரும் நிதியை சர்வதேச சமூகத்திடம் இருந்து பெறுகின்றது. அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வர்த்தக ஒன்றியங்கள் வெளிநாடுகளில் இருந்து பணத்தைப் பெறுகின்றன. அத்துடன், ஜே.வி.பி. கூட வெளிநாடுகளில் இருந்து நிதியைப் பெறுகின்றது என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறியுள்ளார்கள்.

அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் வெளிநாட்டுப் பணத்தைப் பெறுகின்றன. ஆகக் குறைந்தது அவர்கள் மீது நாட்டு வரி செலுத்துபவர்களின் பணத்தை துஷ்பிரயோகப்படுத்தவில்லை. ஆனால், அரசாங்கமும் அரசியல் கட்சிகளும் வரி செலுத்துபவர்களின் பணத்தைப் பயன்படுத்துவதுடன் அவற்றை வீணடிக்கின்றன.

இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை மீதான ஜே.வி.பி.யின் நிலைப்பாடானது, பேச்சுகளை மீளத் தொடங்குவதற்கு பெரிய தடைக் கல்லாகவுள்ளது என்பது தெளிவு.

முன்றாவது காரணியாக கருணா விடயம் விளங்குகின்றது.

இது விடுதலைப்புலிகளுக்கும், கருணா குழுவிற்கும் இடையிலான முற்றுமுழுதான உள்விவகாரமாக இருந்த பொழுதிலும் இதைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகளவிலான ஆர்வம் சிங்கள அரசிடம் இருந்தது. கருணா குழுவுடன் இணைந்து விடுதலைப்புலிகளை பலவீனப்படுத்த இலங்கை அரசு மறைமுகமான முயற்சிகளை எடுத்துள்ளமை தற்போது தெளிவாகியுள்ளது.

ஹிங்குராங்கொட விகாரையில் இருந்து கைது செய்யப்பட்ட கருணா குழுவைச் சேர்ந்த 14 பேரை பிணையில் எடுத்தமை, கருணாவுடன் இருந்து வெளியேறிய பெண் போராளிகள் அளித்த ஆதாரங்கள், கொட்டாவ மறைவிடத்தில் இருந்து வெளியான விடயங்கள் என்பன இவ் விடயத்தில் அரசிற்கு தொடர்பிருப்பதைக் காட்டுகின்றன.

கருணா விடயத்தின் மூலம் திசை திருப்பப்பட்டுச் செல்லாமல் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு குறித்து கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும்.

பேச்சுக்கு செல்ல முன்னர் விடுதலைப்புலிகளை பலவீனமாக்க வேண்டும் என்பது சிங்கள தேசத்தின் சிந்தனைப் போக்காக உள்ளது.

அடுத்த விடயம் பொருளாதாரமாகும். தேர்தலுக்கு முன்னர் பல வாக்குறுதிகளை வழங்கியிருந்த போதும் அரசால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. சமாதானப் பேச்சுகள் தொடங்கப்பட்டால் மட்டுமே நிதியுதவிகள் கிடைக்கும். பொருளாதாரம் உயர்வடையும்.

சமாதானப் பேச்சுகளை கட்டுப்படுத்தும் இன்னுமொன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனுள்ள புரிந்துணர்வுக் குறைபாடாகும். கடந்த நீண்ட 50 வருட காலமான ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையிலான தீவிர மோதல் நாம் அனைவரும் அறிந்ததாகும். எவ்வாறு தேசிய இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்பதில் சிங்கள ஆளும் வாக்கம் ஆழமாக பிளவுபட்டுள்ளது.

ஜே.வி.பி.யானது சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு பாரிய தடையாக இருக்கும் எனக் கண்டால் சமாதான நடவடிக்கையை முன்னகர்த்துவதற்காக

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் கூட்டமைப்பொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு ஜனாதிபதி தீவிரமாக கலந்துரையாட வேண்டும். தற்பொழுது இதுபற்றி ஜனாதிபதி தீவிரமாகக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

இதற்கு கடந்த ஆட்சியின் போது ஜனாதிபதி மூன்று அமைச்சர்களின் பொறுப்பை தன்வசம் எடுக்க முன்னர் அவரும் அப்போதைய பிரதமர் ரணில் விக்ரமசிங்கவும் உருவாக்கிய மனோ - மலிக் குழு ஒரு உதாரணமாகும். இந்தக் குழு மீளவும் உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினதும் தலைமைகளுக்கு இடையில் பேச்சுகள் நடைபெற வேண்டும்.

எவரும் மீண்டும் போரை விரும்பவில்லை. விடுதலைப்புலிகள் தெற்கில் உள்ள சிக்கலை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், தெற்கிலும் எவரும் போரை விரும்பவில்லை. ஜனாதிபதி பேச்சுகளை தொடங்குவதற்கான பாதையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதியான அவரிடம் பாரியளவிலான அதிகாரம் உள்ளது. அரசியல் உறுதியிருந்தால் பேச்சுகளை முன் நகர்த்த முடியும்.

கருணா விடயம் உட்பட சகல விடயங்களும் தொடர்பாக பேச்சுவார்த்தை மேசையில் கலந்துரையாடுவதற்கான இடத்தை விடுதலைப்புலிகள் வழங்க வேண்டும். விடுதலைப் புலிகளின் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை யோசனைகளுக்கு அரசினது 1995 ஆம் ஆண்டு, 1997 ஆம் ஆண்டு மற்றும் ஆகஸ்ட் 2000 ஆம் ஆண்டு யோசனைகளுக்கு இடையில் ஒரு விட்டுக் கொடுப்பிற்கு வருவதன் மூலம் உறுதியான தீர்வை எட்டமுடியும்.

ஜுலைக் கலவரங்களை தடுத்திருக்க முடியுமா?

மக்கள் மத்தியில் ஆழமான பிளவை ஏற்படுத்திய ஜுலை நிகழ்வுகள்

பல இலங்கையர்களுக்கு முன்கூட்டியே விதிக்கப்பட்ட படியே அல்லது நேற்று முன்று முழுதாக எம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாதபடியோ இறைவனின் கரத்தில் இருந்து எமது உலகம் நழுவிச் சென்ற நாளாகும்.

கறுப்பு ஜுலை நாட்கள் இன்னும் என் மீது பாரமாக அழுத்துகின்றது. இது எனது வாழ்க்கையை வடிவமைக்கவும் மனிதர்களுக்கு எதிராக மனிதர்கள் செய்யும் பிடிவாதமான கொடூரச் செயல்களின் மூல காரணத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு என்னை கட்டாயப்படுத்தவும் உதவியது. இது என்னை போருக்கான காரணங்கள் மற்றும் அவற்றை எவ்வாறு நாங்கள் தடுக்க முடியும் என்பன பற்றி கற்பதற்கு வழிவகுத்தது.

எனது வேலை என்னை நோர்வேயில் உள்ள சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. இங்கு இருந்த 10 ஆண்டுகள் நான் யுத்தம், வன்முறைக்கான காரணங்கள், குறிப்பாக இனப்பிரச்சினைக்கான காரணங்கள், அவற்றிற்கான தீர்வுகள் என்பவற்றைக் கற்றேன். இந்த காலகட்டத்தில் இன்டர்நஷனல் அலேட்டின் செயலாளர் நாயகமாகப் பணிபுரியும்படி சர்வதேச மன்னிப்பு சபை சார்பாக நோபல் பரிசை வெற்றி கொண்ட மார்டின் எனல் மற்றும் பேராயர் டெஸ்மண்ட் டூட்டு ஆகியோர் அழைத்தனர். எனது பதவிக் காலத்தின் போது சில நாட்களிலேயே 800000 பேர் கொல்லப்பட்ட ருவாண்டா இன அழிப்பு செச்சினியாவில் இடம்பெற்ற கொலைகள் போன்றவற்றை நேரடியாக காணவும் ஆராயவும் மற்றும் புறாண்டி சியாராலியோன் மற்றும் லைபீரியா மற்றும் 15க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் யுத்தத்தின் கொடூரங்களை ஆராயவும் முடிந்தது. இதனூடாக மோதல்களை தவிர்ப்பதற்கான பாதையில் எமது சகல சக்தியையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என அறிந்து கொண்டேன்.

கறுப்பு ஜுலையைத் தடுத்திருக்க முடியுமா என்று அடிக்கடி என்னை நானே கேட்பதுண்டு. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன 1977 இல் சவாலாக, 'போர் என்றால் போர்' 'சமாதானம் என்றால் சமாதானம்' என்று உரையாற்றியமை மீண்டும் மீண்டும் சிங்கள வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டதை என்னால் இன்றும் உயிரோட்டமாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது. மேலும் கண்டி நோக்கி செல்லும் வீதி நெடுகிலும் எவ்வாறு சிறு கும்பல்கள் தமிழர்களைத் தாக்கத் தொடங்கின என்பதை நான் நேரடியாகக் கண்டேன்.

கறுப்பு ஜுலையின் இறுதி நாட்களுக்கு முன்னர் எவ்வாறு 1977, 1981, 1982 ஆம் ஆண்டுகளில் சிறிய அளவிலான இனப்படுகொலைகள் ஆரம்பித்தன என்பதையும் கூட என்னால் ஞாபகப்படுத்த முடிகின்றது.

குறிப்பாக, கைத்தொழில் அமைச்சர் சிறில் மத்தியூ, தொலைபேசி எண் வழிகாட்டிப் புத்தகத்தின் ஊடாக தமிழர்களின், குறிப்பாக தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான வர்த்தக நிறுவனங்களின் பெயர் மற்றும் முகவரிகளை சேகரித்தமையை என்னால் நினைவு கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் முன்னணி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி புத்திஜீவிகள் முன்வைத்த வாதமான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையால் நேரவிருந்த வர்க்க மோதலானது இன மோதலாக திசை திருப்பப்பட்டது என்பதையும் இன்றும் நினைவு கொள்கின்றேன். இது எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது என்பது பற்றிய ஆராய்வு எனது கலாநிதிப் பட்டத்துக்குரிய ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தது.

கறுப்பு ஜுலை நிகழ்வுகள் முன்னொரு போதும் இல்லாத அழிவுமிக்க வரலாற்று நிகழ்வுகளாக அமைந்தன. இது நாட்டின் தலைவிதி முழுவதையும் மாற்றத்திற்குள்ளாக்கியது. வன்முறையின் அளவு, உயிர் மற்றும் சொத்து இழப்புக்கள் என்பவற்றிற்கு மேலாகக் கணிப்பிட முடியாத அளவான உள ரீதியாக ஏற்பட்ட பாதிப்பினை இது ஏற்படுத்தியது. 1983 கறுப்பு ஜுலையின் நிகழ்வுகள் நாட்டின் சகல மக்கள் மத்தியிலும் அச்சம் மற்றும் பாதுகாப்பின்மை என்பவற்றினுடைய ஆழமான பிளவை உருவாக்கியது. அது நாட்டைவிட்டு பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் வெளியேற வழி வகுத்ததுடன், தமிழ் ஆயுதப் போராட்டம் வளர்ச்சியடையவும் பலம் பெறவும் உதவி புரிகின்றது. இவை இன்று வரையிலும் பல்வேறு விளைவுகளை உருவாக்கியுள்ளன. அவை சிவில் யுத்தத்தின் ஆரம்பமாக இருந்தன.

கடந்த காலத்திற்குள் ஏன் மீள் நுழைய வேண்டும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். கடந்த காலத்தை மறந்து விடுவது சிறந்தது என்று சிலர் கூறக் கூடும். பழைய ஞாபகங்களைக் கிளறுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கின்றது?

இருதரப்பும் வன்முறையில் ஈடுபட்டதென்று ஏனையவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

சிலி ஜனாதிபதி பட்ரிசியோ அய்ஷன் தனது சொந்த நாட்டின் உண்மை ஆணைக்குழு முன்னிலையில் வாதிடுகையில் தெரிவித்ததை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். எமது கண்களை மூடிக் கொண்டு இவை ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று பாவனை செய்கின்றமை சமூகத்தின் மையத்தில் வலி, பிளவு, பகைமை, வன்முறை என்பவற்றின் மூலத்தை தொடர்ந்து பேணுவதாக இருக்கும். உண்மையை வெளிக்கொண்டு வருவதும் மீதியை தேடுவதும் மட்டுமே இணக்கத்தையும் சமாதானத்தையும் மலரச் செய்யும் சூழலை உருவாக்க முடியும்.

இன வன்முறைகள் பற்றிய ஜனாதிபதியின் உண்மை ஆணைக்குழு ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவினால் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவானது தனது அறிக்கையை 2003 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 24 ஆம் திகதி வெளியிட்டது. வன்முறைகளிற்கு வழிவகுத்த சூழல் உட்பட 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை காலகட்டத்தின் மேலான விசேட கவனத்துடன் 1981 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பம் தொடக்கம் 1984 ஆம் ஆண்டின் இறுதிவரையிலான காலப்பகுதி வரையில் இடம்பெற்ற மனித உரிமை மீதான வன்முறைகளின் இயல்பு, காரணம் மற்றும் நீட்சி என்பன பற்றியும் விசாரிப்பதற்கான ஆணைகளை ஜனாதிபதி உண்மை ஆணைக்குழுவிற்கு இருந்தது. இடம்பெற்ற பாதிப்புகளின் கொடூரம், இயல்பு, நீட்சி இவற்றிற்கு யார் பொறுப்பாகவிருந்தார்கள் என்பது பற்றியும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான நட்டஈடு, தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்கம் என்பவற்றினால் இவ்வாறான சம்பவங்கள் மீள இடம்பெறாமல் தடுக்க எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் ஆராய்வதற்கு ஆணைக்குழுவானது கேட்கப்பட்டிருந்தது.

பின்னணி

தமிழ் பேசும் மக்கள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றார்கள் என்பதை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஏற்றுக் கொள்கின்றது என்று 1977 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் கூறுகின்றது. அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் காணப்பட்ட குறைபாடு தமிழ் பேசும் மக்களை தனிநாட்டை உருவாக்கும் ஒரு இயக்கத்திற்கு கூட

ஆதரவளிப்பதற்கு செய்தது. பிரச்சினை அடையாளம் காணப்பட்ட பின்னரும், விசேடமாக தமிழ் மக்களின் சில குறைபாடுகள் தீர்க்கப்படும் என்று உறுதியளித்திருந்தும் அரசானது திடீரென்று முற்று முழுதும் வேறுபட்ட திசையில் நகர்ந்ததை ஆணைக்குழு அவதானித்துள்ளது. ஜனாதிபதி தமிழரின் மனக்குறைகளை இராணுவ வழிமுறையில் சந்திக்க தீர்மானித்தார்.

1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஜெயவர்த்தனா அரசாங்கம் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதைத் தொடர்ந்து 1979 டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் சகல வடிவங்களிலுமான தீவிரவாதத்தையும் அழிக்குமாறு இராணுவத்திற்கு ஜனாதிபதி உத்தரவிட்ட பொழுது இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இந்த மாற்றம் பற்றி ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 12 ஆம் திகதி டெய்லி டெலிகிராப் பத்திரிகைக்கு அளித்த விளக்கத்தில் “அவர்கள் பயங்கரவாதிகளின் பிரதிநிதிகள் போன்று பேசிவந்தார்கள். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்றத்தில் நீடித்து இருக்கும் வரை அதன் உறுப்பினர்கள் அரசியல் விடயங்களில் கலந்தாலோசிக்கப்படுவார்கள். ஆனால், பயங்கரவாத விடயங்கள் மீது எவ்வித விட்டுக் கொடுப்பிற்கும் இடமில்லாமல் நாங்களாகவே அவற்றை கையாளப் போகின்றோம். சிலசமயம் நான் செயலூக்கம் நிறைந்தவனாக இருக்க முயற்சித்தேன். ஆனால் முடியவில்லை. நான் யாழ்ப்பாண மக்களின் கருத்தைப் பற்றி இப்பொழுது கவலைப்படவில்லை. இப்போது அவர்களைப் பற்றி சிந்திக்க முடியாது. அவர்களின் வாழ்க்கையையோ அல்லது எங்களைப் பற்றிய அவர்களின் கருத்தையோ பற்றி கருத்தில் எடுக்கப் போவதில்லை” என்று தெரிவித்தார்.

தமிழர்களின் மனக்குறைகள் பற்றிய விடயத்திலிருந்து சிங்கள தேசிய வாதத்திற்கு மாறிய ஜெயவர்த்தனா நிர்வாகத்தின் வாய்ப்பாடானது ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனாவின் 1983 ஜூலை மாதம் 27 ஆம் திகதி அன்றைய தொலைக்காட்சி உரையால் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வன்முறை உச்சகட்டத்தில் இருக்கையில் நான் சிங்கள மக்களின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றுவேன். நாட்டை பிளவுபட அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று அவர் கூறினார்.

அரசின் பொறுப்பு

என்ன நடைபெற்றது என்பதில் அரசின் பங்கு மற்றும் பொறுப்பு இப்பொழுது நிறுவப்பட்டுள்ளது.

நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் பட்டியலுக்குள் நான் நுழையவில்லை. ஆனால், ஆணைக்குழு அறிந்தவற்றில் இருந்து சில உதாரணங்களை அளிக்கின்றேன். ஜூலை 1983 இனக் கலவரத்தின் விளைவுகளுக்கு காரணமான நிகழ்வுகளுக்கு அரசின் கடமை புறக்கணிப்புகளும் பங்கும் இந்த அறிக்கையின் பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால், மிகவும் முக்கியமாக அரசாங்கமானது ஜூலை 25, 26 மற்றும் 27 ஆம் திகதி மாலை வரை வன்முறைகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதை முற்று முழுதாக புறக்கணித்திருந்தது. அரசாங்கமானது குடிமக்களினது உயிர் மற்றும் உடைமைகளை பாதுகாக்கும் அடிப்படைக் கடமையை நடைமுறைப்படுத்த தவறியமைக்கு அப்பால் அமைச்சரவையின் ஒரு உறுப்பினர் கூட ஆகக் குறைந்தது வன்முறையை நிறுத்துமாறு கூட வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை. நாடானது தனது ஒழுக்கவியல் பொறுப்புகளின் முற்றுமுழுதான உடைவிற்கு உட்பட்டு மிகவும் தாழ் நிலைக்குச் சென்றிருந்தது.

ஜூலை 1983 ஆம் ஆண்டு கலவரமானது அரசியல் அதிகாரமுள்ளவர்களாலும் அரசாலும் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கு ஆணைக்குழுவின் அறிதல்கள் சாட்சியங்களைத் தாங்கியுள்ளன. குடிமக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்புடைய அரசே சொந்த மக்களுக்கு எதிராக குற்றங்களை நிகழ்த்துவதாக உருவெடுத்தது.

இனக்கலவரங்கள் வெடிப்பதற்கு 4 நாட்களுக்கு முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 20 ஆம் திகதி பயங்கரவாதம் தொடர்பான சகல செய்திகளுக்கும் அரசு முற்று முழுதான தணிக்கையை அறிவித்ததை ஆணைக்குழு அவதானத்தில் எடுத்துள்ளது.

இனக்கலவரம் தொடர்பாக ஏதாவது புலனாய்வுத் தகவல்கள் கிடைத்திருந்தால், அவ்வாறு இடம்பெறா வண்ணம் தடுப்பதற்கு முன்கூட்டிய சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் உறுதியான கடமையாகும். அவ்வாறான எந்த நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுக்க வில்லை என்பதுடன் 1983 ஜூலை மாதம் 24 ஆம் திகதி ஞாயிறு மாலையில் வெடித்து நாடு முழுவதும் பரவிய இனக்கலவரத்தின் போது பார்வையாளராகவே இருந்தது.

சிறைக் கைதிகள் கொலை

இன்னுமொரு துயர் மிக்க சம்பவம் 25 ஆம், 26 ஆம் திகதிகளில் புதிய மகஸீன் சிறையில் தமிழ்க் கைதிகள் கொலை செய்யப்பட்டமையாகும். இது சட்ட ஆட்சியினுடைய முனைப்பாகத் தெரியும் வன்முறையாகும். இதனால், சமூகமானது அராஜகம் மற்றும் காட்டுமிராண்டித்தனம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு நிலைக்கு கீழிறங்கியது.

1983 கறுப்பு ஜூலை நினைவுகள்

கொலைகாரர்கள் சிறைக்கைதிகளாக இருந்தனர். இவர்கள் குறித்த சிறை அலுவலர்களின் உதவியுடனேயே செயற்பட்டனர். கொலைகாரர்கள் அனைவரும் சிறையுள்ளிருந்தவர்கள். அத்துடன், சம்பவங்கள் இடம்பெற்ற பின்னரும் தொடர்ந்து சிறையிலேயே இருந்தனர் என்று ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது.

யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பு

எங்கள் நினைவுகளில் உள்ள இன்னுமொரு துயரம் மிக்க நிகழ்வு 1981 ஆம் ஆண்டு மே 31 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் எரித்து அழிக்கப்பட்டமையாகும். மீளப் பெற முடியாத கலாசார சுவடிகள் உட்பட 95,000 நூல்களைக் கொண்டிருந்த இந்த நூலகம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மட்டுமல்ல முழு உலகிற்குமே ஒரு கல்விச் சின்னமாக விளங்கியது.

“மாவட்டத் தேர்தல்களில் சம்பந்தப்பட்ட பொலிஸின் ஒரு பிரிவினராலேயே இந்த வெறிகொண்ட குற்றச் செயல் நிகழ்த்தப்பட்டது. குற்றம் இழைத்தவர்கள் மீது விசாரணை நடத்தவோ வழக்குத் தாக்கல் செய்யவோ அரசு தவறிவிட்டமை தமிழ் இளைஞர்களின் மத்தியில் ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியது” என்று அறிக்கை கூறுகின்றது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான நடவடிக்கை

உண்மை ஆணைக்குழு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வட்டியுடன் சேர்த்து நஷ்டஈடு செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது. அப்படியிருந்த போதிலும் குறிப்பிட்ட சில விவகாரங்களில் பாதிக்கப்பட்ட சிலர் பாதிக்கப்பட்டமைக்குரிய உறுதியான ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறையால் நஷ்டஈட்டைப் பெறமுடியவில்லை. இது தமிழ் சமூகத்தில் கவலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1,276 நபர்கள் ஆணைக்குழுவிடம் நஷ்டஈட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்திருந்தனர். ஆணைக்குழு 949 விவகாரங்களை ஏற்றுக் கொண்டு நஷ்டஈடு வழங்க சிபாரிசு செய்தது. புதிய அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அந்த நஷ்டஈடு வழங்கப்படும் என்று அறிவித்துள்ளது.

இனக்கலவரத்திற்கான மூல காரணங்கள்

கறுப்பு ஜூலைக்கு இட்டுச் சென்ற காரணங்களை ஆராயும் சந்தர்ப்பத்தையும் உண்மை ஆணைக்குழு வழங்கியுள்ளது. கறுப்பு ஆகாயத்தில் இருந்து விழவில்லை. சுதந்திரமடைந்ததில் இருந்தான எமது கருத்துருவாக்கம், நடவடிக்கைகள், உணர்வுகள் மற்றும் சிந்தனைகளின் உச்ச கட்டமாகவே இது நிகழ்ந்தது. இவற்றைப் பற்றி ஏராளமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. எமது நாட்டிற்கு பெரும் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தந்த தமிழ் சமூகத்தின் 1948 ஆம் ஆண்டின் குடியரிமை பறிப்பு, 1958 இன் தமிழர்களின் மொழி உரிமை மறுப்பு, தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்பு, கல்வி என்பவற்றிலான பாரபட்சம் என்பன அவற்றில் அடங்கும். நாங்கள் உண்மையான பல்லின பன்மைத்துவ சமூகமாக வேண்டுமாயின் இன்றும் அதிகம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இன்னமும் நாடு சகல விதங்களிலும் சிங்கள மேலாதிக்கம் உள்ளதாகவே விளங்குகின்றது. இன்னும் கூட தமிழர்கள் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளை தெற்கு, வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் பயன்படுத்த முடியவில்லை. சாதாரண பொதுமக்கள் தமது நாளாந்த வேலையை சொந்த மொழியில் செய்ய முடியாதுள்ளது. இது நாளாந்தம் அவமானம் மற்றும் விரத்தியை உண்டு பண்ணும் மூலமாக விளங்குகின்றது. நிர்வாகத்தில் 7 சதவீதமான தமிழர்களே உள்ளனர். வடக்கு, கிழக்கிற்கான புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றிற்குச் செல்லும் வளங்கள் போதுமானதாக இல்லை.

மொழியின் பங்கு

ஆணைக்குழு சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தின் பங்களிப்பு பற்றி ஆழமாக ஆராயவில்லை என்ற பொழுதிலும் ஜே.ஆரின் தீர்க்கதரிசனமான செய்தி இதன் விளைவை உணர்ந்திருந்தது.

மில்லியனிற்கும் அதிகமான மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய சிங்களத்தை அரச மொழியாக்குவதை எந்த அரசாங்கமும் செய்யக்கூடாது. இது

ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு அவர்களின் எந்தவிதப் பிழையுமற்ற நிலையில் அரச வேலைவாய்ப்புக்கு உரியகதவை அடைத்துவிடும். இது சிவில் யுத்தத்திற்கான விதைகளைத் தூவுவதற்கான பாதையாகும். இந்தத் திட்டம் பற்றி தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கியர் மற்றும் ஏனைய சிறுபான்மையினர் ஆகியோர் மத்தியில் உண்மையான அச்சம் காணப்படுகின்றது. நாட்டில் நீண்டகாலமாக இடம்பெறக்கூடிய தேவையற்ற மோதலையும் மற்றும் இரத்தம் சிந்தலையும் கூட ஏற்படுத்தும் இதில் இருந்து விலக பண்டாரநாயக்கவிற்கு இன்னும் நேரம் உள்ளது என்று ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா 1956 இல் வெளியிட்ட பத்திரிகை அறிக்கை ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தார்.

தமிழர்களின் கிளர்ச்சி மற்றும் தீவிரவாதம்

உண்மை ஆணைக்குழு கதையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே தீவிரவாதம் சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களையும் தாக்கி தனது கோர முகத்தைக் காட்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சிங்களவர்கள் வெளியேறியமை, சிங்கள எல்லைக் கிராம குடியேற்றங்கள் தாக்கப்பட்டமை, கொழும்பு குண்டு வெடிப்புகள், தலதா மாளிகை தாக்கப்பட்டமை, ஜனாதிபதி பிரேமதாச கொல்லப்பட்டமை, வடக்கில் இருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை, பள்ளிவாசலில் முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டமை என்பவற்றை இதில் குறிப்பிடலாம். தமிழர்களும், விமானக் குண்டு வீச்சுகள், ஆயுதப் படைகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகள் மற்றும் மக்கள் வெளியேற்றம் என்பவற்றிற்கு உள்ளாகினர். என்றோ ஒரு நாள் ஒரு தேசிய மீள் இணக்க ஆணைக்குழு இந்த சகல விடயங்களையும் கவனத்தில் எடுத்து ஆராயும்.

இரண்டு பிரதான கட்சிகளினதும் தலைவர்களின் இணக்கப்பாடு

ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதமர் இருவரும் இன நல்லிணக்கம், தேசிய ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றின் புதிய யுகத்திற்கான தலைமைத்துவத்தை வழங்க வேண்டும் என்பது ஆணைக்குழுவின் முதலாவது பரிந்துரையாக இருந்தது. இதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் இரு தலைவர்களும் செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொள்வோம்.

ஜெயவர்த்தனாவுடனான சந்திப்புகள்

நான் பலமுறை ஜெயவர்த்தனாவை சந்தித்துள்ளேன். அவர் பதவியேற்ற பின் உடனடியாக சந்தித்த போது தமிழர் தேசிய பிரச்சினைக்கு அரசியல்

ரீதியாகத் தீவு காணப்பட வேண்டுமே தவிர, படை பலத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கூறினேன். அவரது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டி அரசியல் தீவைக் காணுமாறு வலியுறுத்தினேன். தமிழர் பிரச்சினையே தான் எதிர்கொள்ளும் மிகவும் கடினமான பிரச்சினை என்று ஒத்துக் கொண்ட அவர், தொடர்ந்தும் தொடர்பில் இருக்குமாறு கூறினார்.

ஜெயவர்த்தனா ஒரு போதும் சர்வகட்சி மாநாட்டைக் கூட்டவில்லை.

இறுதியாக 10 வருடங்களுக்கு பின் ஜெயவர்த்தனா பதவியில் இருந்து விலகி வோட்பிளேஸில் உள்ள தனது வீட்டில் வசித்த போது சந்தித்தேன். அச்சந்திப்பின் போது உங்களுக்கு இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும் என்று வைத்துக் கொண்டால் நீங்கள் விடயங்களை வேறு மாதிரி கையாளுவீர்களா? என்று கேட்டேன். இரண்டு இனங்களுக்குமான மோதலை தீர்ப்பதற்கு வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதிலும் பார்க்க, அரசியல் தீவை நாடுங்கள் என்று முன்னைய சந்திப்பில் கூறியதை ஞாபகப்படுத்தினேன்.

தன்னால், வரலாற்றை மாற்றியெழுத முடியும் என்றால், தான் அன்று எடுத்த நடவடிக்கைகளை ஒரு போதும் எடுக்க மாட்டேன் என்று ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் அவர் கூறினார்.

இப்பொழுது இருக்கும் அறிவை அன்றே தான் பெற்றிருந்தால் விடயங்களை வித்தியாசமாக செய்திருப்பேன் என்றும் குறிப்பிட்டார். எப்படியிருந்த போதிலும், ஒரு போதும் அவர் வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை.

சவால்கள் நிறைந்த பேச்சுவார்த்தையையே நாங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்!

ஜனாதிபதியின் தெளிவற்ற நிலைப்பாட்டிற்கு காரணமாகவுள்ள அரசியல் அழுத்தங்கள்

புதிய அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த போது சமாதான பேச்சுவார்த்தை இவ்வாண்டின் ஜூன் அல்லது ஜூலையில் ஆரம்பமாகலாம் என்ற பெரும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. உண்மையில் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் கூட, சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் தான் இன்னமும் தயாரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியிருந்தார்.

இருபது வருடகால உள்நாட்டு யுத்தம் இப்போது முதிர்வடைந்திருக்கிறது என்பதும் அரசியல் தீர்வொன்றுக்கான சரியான தருணம் இது என்பதும் எனது கருத்து. ஆகவே, இரு தரப்பினரும் சமாதான பேச்சுவார்த்தையை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். யுத்தத்தில் எவருமே நாட்டம் கொள்ளவில்லை. தற்போதுள்ள பிரச்சினை, பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரலை தயாரிப்பது தான். பேச்சுவார்த்தைக்கான தந்திரோபாய செயற்றிட்டத்தை இப்போது நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோம்.

இரு தரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதற்கு இணங்கி, நோர்வேயை அனுசரணையாளர்களாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சமாதான முயற்சிகளுக்கு ஆதரவான போக்கை கொண்டிருக்கிறது. சர்வதேச சமூகமும் தமது பற்றுறுதியை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றது. விடுதலைப்புலிகளுடனும் தாழ் நிலையிலான தொடர்புகள் பேணப்படுகின்றன. பல்வேறு காரணங்களுக்காக நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி சமாதான முயற்சியில் மிக ஆர்வமாக இருக்கிறார். புலிகளின் இடைக்கால நிர்வாக யோசனையை பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்திருக்கிறார். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அநேகமான மக்கள் சமாதான முயற்சிக்காகவே

வாக்களிக்கிறார்கள். சமஷ்டி முறையிலான தீர்வுக்கு இரு தரப்பினரும் இணங்கி இருக்கிறார்கள். புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதிகளாக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வட-கிழக்கு இணைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தமது தாயக பிரதேசங்களில் சுயநிர்ணய உரிமையை தமிழர்கள் கொண்டிருக்க தகுதியுடையவர்கள் என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவற்றை பின்னணியாகக் கொண்டு அரசியற் தீர்வுக்கான தந்திரோபாய செயற்றிட்டம் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அரசியற் தீர்வு மொத்தமாக அருகில் தான் இருக்கிறது.

இதனை அடைவதற்கான பாதையில் சில பிரச்சினைகளை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக, இடைக்கால நிர்வாக யோசனையை பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்ளும் ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு தெளிவற்றதாக இருக்கிறது.

பேச்சுவார்த்தையில் இடைக்கால நிர்வாக யோசனையை மட்டும் பேச முடியும் என்று சிலவேளை ஜனாதிபதி கூறுகிறார். சிலசமயங்களில் அடிப்படையான விடயங்களும் இடைக்கால நிர்வாக யோசனையும் ஒரே சமயத்தில் தான் விவாதிக்கப்படும் என்கிறார். அரசியல் அழுத்தங்களே அவரது இந்த தெளிவற்ற நிலைப்பாட்டுக்குக் காரணம். ஆனால், நடைபெறவிருக்கும் மாகாண சபைத் தேர்தலில் சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கம் கணிசமான வெற்றி பெறுமானால் இடைக்கால நிர்வாக யோசனை மட்டுமே பேச்சுவார்த்தையில் ஆராயப்படும் என்று ஜனாதிபதி அறிவிப்பார்.

கருணா விவகாரமும் இங்கு ஒரு பிரச்சினையாக இனம் காணப்படுகிறது. யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் இதயத்தின் பகுதிக் கே இது சென்றுவிட்டது. உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கருணா விவகாரத்திற்கு அரசாங்கம் எந்த வகையிலும் ஆதரவாக இல்லை என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இராணுவத் தளபதியாக ஜெனரல் பலகல்லவுக்கு ஜனாதிபதி சேவை நீடிப்பு வழங்காமல் சாந்த கொட்டேகொடவுக்கு நியமனம் வழங்கி இருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

யுத்த நாட்டம் கொண்ட ஒரு தளபதியாகவும், கருணாவுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தவராகவும் பலகல்ல இருந்தமையே அவருக்கு ஜனாதிபதி சேவை நீடிப்பு வழங்காமைக்கு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது.

பேச்சுவார்த்தைக்கான உட்கட்டுமானமும் இங்கு முக்கியமானது. முன்னைய சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் ஏன் தோல்வி கண்டன என்பது பற்றி அரசாங்கம் விபரமான முறையில் ஆராய்ந்திருக்கிறது போல தெரிகிறது. இது தொடர்பில் சிறந்ததொரு குழுவை அரசு நியமித்திருக்கிறது. சமாதான செயலகத்தின் செயலாளர் நாயகமாக ஜயந்த தனபாலவை ஜனாதிபதி நியமித்திருப்பது சிறந்ததொரு அறிகுறி. சிறந்த ஒரு இராஜதந்திரியாக சர்வதேச ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவர் ஜனாதிபதியின் ஆலோசகராக ராம் மாணிக்கலிங்கம் நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதும் முக்கியத்துவமிக்கது.

ஆனால், பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொள்ளும் உண்மையான அணி எது என்பது இன்னமும் நிச்சயமற்றதாகவே இருக்கிறது. அமைச்சர்களான லக்ஷ்மன் கதீராமர், சரத் அமுனுகம், மங்கள சமரவீர, வடகிழக்கு அபிவிருத்தி பணிப்பாளர் ஹரிம் பீரிஸ், இராணுவத் தளபதி சாந்த கொட்டேகொட ஆகியோரும் பேச்சுவார்த்தை குழுவில் இடம்பெற வாய்ப்புக்குரியவர்கள்.

சமாதான முயற்சியின் தற்போதைய கட்டமைப்பு கடந்த முறையை விட பல வகைகளிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. சில தடைக்கற்களை அகற்றுவதற்கு ஜனாதிபதி தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தை இங்கு பிரயோகிக்க வாய்ப்புண்டு. சமாதான செயலகம் தற்போது மீள ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதன் கீழ் தேசிய சமாதான சபை ஸ்தாபிக்கப்பட இருக்கிறது. ஜனாதிபதி இதன் தலைவராகவும், பிரதமரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இதன் இணைத் தலைவர்களாகவும் பதவி வகிப்பர். பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் சகல கட்சிகளினதும் பிரதிநிதிகளும் இதில் அங்கம் வகிப்பர். சகல பிரதான பங்காளிகளினதும் ஆலோசனை, ஈடுபாடு, உரித்துடைமை ஆகியவை இதனுடாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். சிவில் சமூகத்தினரது பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஆலோசனைச் சபை ஒன்றையும் சமாதான செயலகம் கொண்டிருக்கும். உண்மையிலேயே இது முன்னேற்றத்தை நோக்கிய ஒரு முயற்சியாகும்.

இதேசமயம், தென்னிலங்கையிலுள்ள சிவில் சமூகங்கள் எதிர்வரும் மாதங்களில் பலப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம். ஏனென்றால், அவை

பொதுப் பிளவுபட்டுப் போயிருக்கின்றன. அவற்றுக்கிடையே போட்டித்தன்மையும் காணப்படுகிறது. அரசியற் தீர்வைக் காண்பதற்கு, ஒட்டுமொத்தத்திலான சமாதான இயக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதை இப்போது காணமுடிகிறது.

சுதந்திரக் கட்சிக்கும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குமிடையில் தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான செயற்றிட்டமும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைமத்துவ மட்டத்தில் மட்டுமன்றி ஏனைய மட்டங்களிலும் இது நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடும் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இதே வழியில், ஜே.வி.பி.யினருடனான பேச்சுவார்த்தைக்கும் ஆலோசனைக்கும் வழிவகுக்கப்பட வேண்டும்.

ஜே.வி.பி. தற்போது சமாதான முயற்சியைக் கடுமையாகத் தாக்கி வருகிறது. ஆனால், இது தொடர்பிலான ஜே.வி.பி.யினரின் போக்கு, சமாதான முயற்சியை ஆதரிப்பதாகவே இருக்கும்.

சமாதான முயற்சி சரியான முறையில் சந்தைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான தொடர்பாடல் தந்திரோபாயம் (Communication Strategy) குறித்தும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அப்போது தான் சமாதானத்தின் பலாபலன்கள் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறப்படும். ஆனால், எந்தவொரு அரசாங்கமுமே முறையானதொரு தொடர்பாடல் தந்திரோபாயத்தை சமாதான முயற்சி தொடர்பில் வகுக்கவில்லை. சிவில் அமைப்புகளும் இதில் பங்கெடுத்து செயற்பட வேண்டும்.

கடந்த காலம் பற்றிய நிறுவன ரீதியான ஞாபகம் இன்மையும் தற்போதைய சமாதான முயற்சியில் அரசாங்க பக்கத்தில் ஒரு பலவீனமாக இருக்கிறது. ஆதலால், அரசாங்கம் கடந்த சமாதான முயற்சியில் பங்குபற்றிய ஐ.தே.க.வி னரையும் ஏனைய நிபுணர்களையும் ஆலோசிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து நல்ல படிப்பினையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இங்கு விடுதலைப்புலிகளின் பக்கத்தைப் பார்க்கின்ற போது, அவர்கள் பலமான நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். நிறுவன ரீதியான சிறந்த ஞாபகத்தை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அன்றன் பாலசிங்கம், சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் அநேகமாக கடந்தகால பேச்சுவார்த்தைகள் அனைத்திலும் பங்குபற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதுபற்றி பெரிதாக அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

புலிகளின் சமாதான செயலகமும் மிகவும் பலவீனமாகவும், வினைத்திறன் மிக்கதாகவும் பரிணமித்திருக்கிறது.

மிகவும் கஷ்டங்களும் சவால்களும் நிறைந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தையை நாம் எதிர்கொள்ளப் போகிறோம். ஆகவே, அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் பெரும் பான்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும் அரசாங்கத்தின் நிலை பலவீனமடையவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியம். புலிகள் இதனை புரிந்து கொள்வது அவசியம். முறையான பேச்சுகளை ஆரம்பிக்கின்ற அதேவேளை, முறைசாரா பேச்சுகளை அதற்கு முன்னர் நடத்தி அரசுக்கும் புலிகளுக்கும்மிடையிலான இடைவெளியை குறைக்க வேண்டும்.

என்னதான் தடங்கல்கள், பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் பேச்சுவார்த்தை சாத்தியமானளவு விரைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டே ஆக வேண்டும். மேலும் மேலும் காலதாமதம் ஏற்பட ஏற்பட தீயசக்திகள் சமாதான முயற்சியைச் சீர்குலைப்பதற்கான வாய்ப்பும் அதிகமாகக் காணப்படும்.

பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்குத் தடையாக உள்ள காரணிகள் உடனடியாக அகற்றப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, கருணா விவகாரம் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஒரு தடைக்கல்லாக இருந்தால் முதல் வேலையாக அதற்கு தீர்வு காண வேண்டும்.

சமாதானத்தை முன்னெடுப்பதிலுள்ள தடைகளை அகற்றுவதற்கு ஜனாதிபதி தன்னுடைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தலாம்!

புலிகளினதும் இராணுவத்தினரதும் அதிகாரிகள் ஒன்றிணைந்து கருணா விவகாரத்திற்கு தீர்வு காண வேண்டும். எவ்வாறெனினும் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு பேச்சுவார்த்தை மேடையிலேயே அரசாங்கத்தினாலும் புலிகளினாலும் தீர்க்கமான முடிவை காண முடியும். அத்தகைய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகின்ற வகையில் சமாதான முயற்சிக்கு குந்தகம் ஏற்படுத்துகின்ற எந்தவித செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடுவதில்லை என்றும்

அவ்வாறான அறிக்கைகளை வெளிவிடு வதில்லை என்றும் பொது இணக்கப்பாடொன்றுடன் இரு தரப்பினரும் ஒதுங்கியிருக்க வேண்டும்.

தற்போதுள்ள சிக்கல் தன்மை வாய்ந்த இடைக்கால சூழ்நிலையில் இரு சாராரும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக எந்த வகையிலென்றாயினும் செயற்படுவது பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

இவற்றையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டு செயற்படுவதற்கு சமாதான முயற்சியில் இரு சாராருக்குமே போதியளவான முதிர்ச்சியும் அனுபவமும் இருக்கிறது என்றே உணர்கிறேன்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்

முரண்பாடுகளை தவிர்த்தலும் நம்பிக்கையை கட்டி வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தலும்

கொள்ளப்பிட்டி பொலிஸ் நிலையத்தினுள் கடந்த சில தினங்களுக்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதலினால் சிலர் பலியாகி, பலர் காயமடைந்த சம்பவம் சமாதான முயற்சியில் அக்கறை கொண்ட அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த 26 வயதுடைய யுவதி ஒருவர், இந்த தாக்குதலில் ஈடுபட்டதாக பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெண், மனித வெடி குண்டாக இருப்பதற்கு முடிவு செய்ததற்கும் பெரும் சக்தி ஒன்றுக்காக தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டமையும் என்னை துயரப்படுத்தியது. மனித வாழ்க்கைக்கு ஈடாக எதுவுமே அமைய முடியாது.

இலங்கை, பாலஸ்தீனம், ஈராக் ஆகிய நாடுகளின் யுத்த நடவடிக்கைகளின் இருதயப் பகுதிக்கு தற்கொலைக் குண்டு தாக்குதல் செல்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் கருணாவுக்குமிடையிலான பிரச்சினை ஆரம்பமானது முதல், இதுவரை கிழக்கு மாகாணத்தில் 21 விடுதலைப் புலிகள் உட்பட 39 பேர் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தின் எதிரொலியாகவும் கொள்ளப்பிட்டி பொலிஸ் நிலைய தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல் அமையலாம். அத்துடன், கடந்த 25 வருட கால யுத்தம் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டமையையும் அதனால், ஏற்பட்ட உளவியல் தாக்கங்களையும் இந்த சம்பவம் ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

கொள்ளப்பிட்டி பொலிஸ் நிலையத்தினுள் மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல், ஒரு பயங்கரமான தவறாகவே தெரிகிறது. டக்ளஸ் தேவானந்தாவை இலக்கு வைத்து இது நடத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

யுத்த நிறுத்த காலப்பகுதியில், இராணுவப் புலனாய்வு பிரிவினர், தற்போது விடுதலைப்புலிகள் மற்றும் கருணாவுக்கு ஆதரவாளர்கள் என்று இத்தகைய பல கொலைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ளும் ஒரு பாடம் என்னவென்றால், எந்த ஒரு தரப்பினருமே அரசியல் படுகொலைகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்று ஒழுக்கவியல் கோவை (Code of Conduct) ஒன்றுக்கு இணங்க வேண்டும். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை வலுப்படுத்தும் பொருட்டும், சமாதான பேச்சுவார்த்தையை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகுக்கும் வகையிலும் இந்த விவகாரத்தின் அடிப்படைக் காரணிகளை நாம் தீர்க்க வேண்டும்.

தெற்கிலே தற்போது மாகாணசபை தேர்தல்கள் முடிவடைகின்ற நிலையில், சமாதான பேச்சுவார்த்தையை மீள ஆரம்பிப்பதில் அரசியல் வாதிகளின் கவனம் செலுத்தப்பட முடியும். இதனை செய்வதற்கு, கருணா விவகாரத்திற்கு தீர்வு காணப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. கூறப்படுவது போல, கருணா இராணுவத்தின் பாதுகாப்பில் இருந்தால் அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

யுத்த வீரன் ஒருவனுக்குப் புகலிடம் அளிப்பது ஒரு தேசிய கடப்பாடு. ஆனால், புகலிடம் வழங்குவது என்பது ஒரு தாழ் நிலை யுத்த சூழ்நிலையைத் (Low intensity war situation) தோற்றுவிப்பதற்கு ஒருங்கிணைப்பு மேற் கொள்வது என்று பொருளல்ல. இது முழுமையான ஒரு யுத்த நிறுத்த மீறலாகும்.

கருணா நாட்டை விட்டு வெளியேறுவதற்கான சகல முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கு விடுதலைப்புலிகள் கூட ஒரு சமயத்தில் சந்தர்ப்பம் வழங்கியிருந்தனர்.

கருணா தனக்கென்று ஒரு கட்சியை ஆரம்பித்து, ஜனநாயக நிரோட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள விரும்பினால் அது அதற்குரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் இதில் சம்பந்தப்படக்கூடாது.

மட்டக்களப்பில் நிகழும் படுகொலைகள் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். அண்மையில், விடுதலைப்புலி உறுப்பினர் சேனாதிராஜா மற்றும் உறுப்பினர்கள் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டமையானது இராணுவத் தளபதியாக மேஜர் ஜெனரல் சாந்த கொட்டேகொட நியமிக்கப்பட்ட

பின்னரும் அங்கு கொலைகள் தொடர்வதையே காட்டுகிறது. மட்டக்களப்பிலுள்ள மக்கள் தொடர்ந்தும் அச்சத்திலேயே வாழ்கிறார்கள்.

இராணுவ முகாம்களின் சுற்று வட்டாரங்களில் தீயசக்திகளின் இருப்பானது சகஜ நிலையை தோற்றுவிப்பதற்கெதிரான தீவிரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய தீயசக்திகளைப் பேணுவதானது யுத்த நிறுத்த மீறலே ஆகும். மட்டக்களப்பில் அண்மைக்கால கொலைகளுக்கு காரணமானவர்களைக் கைது செய்து சிறையில் அடைப்பதற்கான தீவிரமானதும், வினைத்திறன் மிக்கதுமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சுதந்திரமானதும் நீதியானதுமான விசாரணை இது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஓய்வு பெற்ற நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர் இதற்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

இரு சாராரும் அரசியல் படுகொலைகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்ற ஒழுக்கவியல் கோவை ஒன்றிற்கு இணங்கிக் கொள்ளல் அவசியம்

உண்மையில், கிழக்கு மாகாணத்தின் இத்தகைய நிலைமைகளை அரசாங்கம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேஜர் ஜெனரல் லயனல் பலகல்லவுக்கு இராணுவ தளபதிக்கான பதவி நீடிப்பை வழங்காமல் சாந்த கொட்டைகொடவுக்கு அந்த நியமனத்தை வழங்கியிருப்பதானது, அரசாங்கம் இந்த விவகாரங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்புகிறது என்பதையே பிரதிபலிக்கிறது.

கரும்புலிகள் தினத்திலிருந்து எந்த விதமான கொலைகளும் மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தில் இல்லை. தொடர்ந்தும் அங்கு கொலைகள் தொடர்பாதிருக்குமானால், இது முரண்பாட்டில் மோதலை தவிர்ப்பதற்கான சாதகமான தன்மையாகக் கருதப்பட வேண்டும். கரும்புலிகள் தினத்தன்று இடம்பெற்ற சம்பவம் குறித்து ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க கடுமையான அறிக்கை ஒன்றை விடுத்திருக்கிறார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் இவ்வாறானதொரு அறிக்கையை விடுத்திருப்பது இதுவே முதல் தடவையாகும். இது வரவேற்கப்பட வேண்டும்.

ஒட்டு மொத்தத்தில், வார்த்தைகளால் மட்டுமன்றி, செயற்பாடுகளினாலும், இருசாராரும் மோதலை தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரு தரப்பினரும் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கு அமைவாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையைப் பாதிக்கச் செய்யும் எந்தவொரு முயற்சியும் சமாதான நடவடிக்கைகளை ஆபத்துக்குள் ளாக்கும். மட்டக்களப்பில் வாழ்கின்ற மக்கள் மட்டுமல்ல, முழு நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களுமே பாதுகாப்பின்மையை உணருகிறார்கள். எவருமே யுத்தத்தை வேண்டவில்லை.

சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரலில், விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்திருக்கும் இடைக்கால நிர்வாக யோசனை அடிப்படையாக அமையும் என்பதில் ஏற்கனவே, கிட்டத்தட்ட இணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. சமாதான பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கான பேச்சுவார்த்தையை நிர்ணயிப்பதற்கு நோர்வே உடனடியாக அழைக்கப்பட வேண்டும்.

அமைதியை குலைக்க முயலும் சக்திகளின் தளமாக மாறியுள்ள கிழக்கு மாகாணம்

தென்னிலங்கை கட்சிகளின் அரசியல் இரண்டகம் கிழக்கில் புலிகளை இராணுவ ரீதியாக பலவீனப்படுத்துவது பேச்சுகளில் தமக்கு உதவும் என அரசு கருதுகிறது!

கூடந்த வாரம் எழுதிய கட்டுரையில் தென்னிலங்கைக் கட்சிகளின் அரசியல் இரண்டகம் (Politics of Duplicity) பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இன்று முற்றிலும் அது உண்மையாகி இருக்கிறது. தென்னிலங்கையின் முழு ஆளும் வர்க்கமும் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற கட்சிகளும் அரசியல் இரண்டகத்தை வெளிப்படையாகவே காண்பித்திருக்கின்றன.

சமாதான முயற்சியை சீர்குலைக்க முயலுகின்ற தீய சக்திகளுக்கு சந்தோஷத்துடன் வேட்டையில் ஈடுபடுகின்ற தளமாக கிழக்கு காணப்படுகிறது. ஸ்திரீத் தன்மையின்மையை ஏற்படுத்துதல், ஆதிக்க அரசியலை நிலைநாட்டுதல் ஆகியவற்றை தீர்மானிக்கின்ற காரணியாகவும் கிழக்கு அமைகிறது.

யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட பின்னர் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே பிரச்சினையை ஏற்படுத்துவதற்கு முதலாவது முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

வாழைச்சேனை, மூதூர் ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட கலகங்கள், அவற்றைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான துன்புறுத்தல்கள், கொலைகள் என்பவை எல்லாம் இதன் பின்னணியில் தான் கிழக்கில் ஒரு பதற்றமான நிலைமையை இவை அப்போது தோற்றுவித்திருந்தன.

இந்தப் பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரபா - ஹக்கீம் உடன்படிக்கை அமுல்படுத்தப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, பொதுமக்களினால் உருவாக்கப்பட்ட வட-கிழக்கு முஸ்லிம் சமாதானப் பேரவையின் (North - East Muslim Peace Assembly) முயற்சியினால் சில பிரச்சினைகளுக்கு மட்டும் தீர்வு காண முடிந்தது.

இன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே பிரச்சினைகள் இல்லை. கலகங்கள் இல்லை. கொலைகள் இல்லை. ஆனால், சமாதான முயற்சியை சீர்குலைப்பதற்கான முயற்சிகள் வேறு வகையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கிழக்கு மாகாணம் சிங்களவர் கையை விட்டுச்சென்று விடும் என்ற அச்ச உணர்வை சிங்களவர் மத்தியில் தோற்றுவிப்பதற்கு ஜே.வி.பி.யும் ஜாதிக ஹெல உறுமயவும் ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்கின்றன. இந்த அச்சம் வேகமாக சிங்களவர் மத்தியில் பரவி வருகிறது.

தமிழ் மக்களிடையே உள்ளகப் பிரச்சினையை உருவாக்கி இலாபம் தேடுகின்ற முயற்சி ஒன்றும் முனைப்பாக முன்னெடுக்கப்படுகிறது. அது தான் கருணா விவகாரம்.

கருணா தனது சகாக்களுடன் வெளிநாடு சென்றிருப்பார் என்று தான் எல்லோருமே எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், கருணாவின் இருப்பு பற்றிய அண்மைய செய்திகள் பாதகமானதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேசியப் பட்டியல் எம்.பி.அலிஸாஹிர் மௌலானா மற்றும் அரசாங்கம் ஆகியவற்றினது செயற்பாடுகள் பற்றி இங்கு குறிப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

கருணாவை மட்டக்களப்பிலிருந்து பாதுகாப்பாக கொழும்புக்கு கூட்டி வந்து ஹில்டன் ஹோட்டலில் அலிஸாஹிர் மௌலானா தங்கவைத்தமை, ஐ.தே.க. தலைமைக்கு தெரியுமா, இல்லையா என்பது இன்னமும் தெரியாத ஒரு விடயமாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதனை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இரட்டை வேடம் என்று குற்றம்சாட்டி இலாபம் தேட முனைகிறது.

ஆனால், சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கத்தின் செயற்பாடு இங்கு என்ன என்று பார்க்கின்ற போது பல விடயங்களை ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 15 புலிகள் கொல்லப்பட்டமை உட்பட புலிகளுக்கெதிரான தாக்குதல்களில் உண்மையாகவே கருணாவுக்குத் தொடர்பு இருக்கின்றதோ, இல்லையோ, அவரது பெயர் இந்தத் தாக்குதல்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது வெளிப்படையானது.

கருணா இராணுவ புலனாய்வுப் பிரிவினரிடம் இருக்கிறார் என்பதை அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக மறுத்திருந்தது. ஆனால், உண்மையில் கருணா இராணுவ புலனாய்வுப் பிரிவினரிடம் இருப்பாரானால் ஜனாதிபதிக்குத் தெரியாமல் இது தொடர்பிலான செயற்பாடுகள் எதுவுமே நடந்திருக்க முடியாது.

இவ்வாறானதொரு நிலைமையில் மட்டக்களப்பில் புலிகளுக்கெதிரான தாக்குதல்களுக்கு யார் பொறுப்பு என்ற கேள்வி எழுகிறது. கருணாவா அல்லது ஊடுருவித் தாக்கும் படைப்பிரிவா அல்லது இவற்றினது சேர்க்கையா அல்லது முன்றாவது சக்தியா என்று சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஜனாதிபதிக்கோ, அமைச்சரவைக்கோ தெரியாமல் இராணுவ புலனாய்வுப் பிரிவினர் இதில் செயற்பட்டிருப்பார்களானால் அவர்கள் இடைநிறுத்தப்பட வேண்டும். இந்தச் செயற்பாடுகள் பற்றி தமக்கு எதுவும் தெரியாது என்று அரசாங்கம் கூறினாலும் இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் ஆதாயம் தேடிக் கொள்வதற்காக புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தலாம் என்ற சிந்தனையை சிங்களவர் மனதில் தோற்றுவிப்பதற்கான பிரயத்தனங்கள் முனைப்பாக இப்போது மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னர் புலிகளை இராணுவ ரீதியாகப் பலவீனப்படுத்தி ஆதாயம் தேட முயற்சிக்கின்ற இந்த தந்திரோபாயம் 1995-96 காலப்பகுதியில் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்டது. புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தி அவர்களின் பேரம் பேசுகின்ற ஆற்றலை குறைத்து விடலாம் என்ற இந்த வாதம் சிங்களவர் மத்தியில் அப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னர் புலிகளின் கைகளையும் கால்களையும் முறித்து விட வேண்டுமென்ற இந்த வாதத்தை நாம் இப்போது மீண்டும் பார்க்கிறோம்.

குறிப்பாக கிழக்கில் புலிகளின் இராணுவப் பலத்தை பலவீனப்படுத்துவது பேச்சுவார்த்தையில் தமக்கு உதவும் என்று கருதி அரசாங்கம் செயற்படுகிறது.

ஆனால், தற்போதுள்ள யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை இரு தரப்பினரதும் இராணுவ சமநிலை, சம அந்தஸ்து ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் புலிகளைப் பலவீனப்படுத்த எடுக்கின்ற எந்த முயற்சியும் யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கையின் அடிப்படையைப் பாதித்து சமாதான முயற்சி சீர்குலைவதற்கே வழிவகுக்கும்.

தற்போது இரண்டு விடயங்கள் தெளிவானவையாக இருக்கின்றன. அதாவது, சாத்தியமானளவு விரைவாக சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், மாகாண சபைத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பத்திற்கான வாய்ப்பு அறவே இல்லை என்பதுமே ஆகும். சிங்களவர்களின் முழுக் கவனமும் செயற்பாடுகளும் மாகாண சபைத் தேர்தல்களில் தான் திரும்பியிருக்கிறது.

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான தமது விருப்பத்தை மக்கள் வெளிப்படுத்துவதுடன் விடுதலைப்புலிகளின் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான யோசனையை பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கான ஊக்கத்தையும் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

முறையான பேச்சுகளுக்கு முன்னர் முறைசாரா பேச்சுகள் அவசியம்!

தீவிரம் குறைந்த ஒரு யுத்த சூழ்நிலை கிழக்கில் உருவாகியிருக்கின்றது!

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்த கையோடு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை கூடிய விரைவில் ஆரம்பமாகும் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், அண்மைக்கால மாற்றங்கள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படக்கூடுமா என்ற சந்தேகத்தை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவுமாறு அரசாங்கமும், விடுதலைப்புலிகளும் நோர்வேயை அழைத்திருக்கின்ற போதிலும் இன்று வரை பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிக்கப்படவில்லை. அநேகமாக, ஆகஸ்ட் மாதமளவில் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாகலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவுகிறது. ஆனால், அண்மைக்கால நிலைவரங்கள் இந்த எதிர்பார்ப்பை நிச்சயமற்றதாக்கி இருக்கின்றன.

சமாதான முயற்சியை முன்னகர்த்திச் செல்வதில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க எத்தகையதொரு சூழமைவில் செயற்படுகிறார் என்பதை ஆராய்வது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொருத்தமானது.

பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து தேர்தலை நடத்திய ஜனாதிபதி எதிர்வார்த்தது போல, அவரது கட்சிக்கு 120 ஆசனங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஜாதிக ஹெல் உறுமயவுக்கு 9 ஆசனங்கள் கிடைக்கும் என்றும் அவர்கள் எதிர்வார்க் கவில்லை. இதனால், பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையை நிரூபிப்பதற்கு இன்னமும் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டால்தான் டோக்கியோவில் உறுதியளிக்கப்பட்ட 4.5 பில்லியன் டொலர் நிதி உதவி வழங்கப்படும் என்றும் உறுதியாகக் கூறிவிட்டார்கள். தற்போது நாடு எதிர்நோக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில் அரசாங்கம் முன்னகர்ந்து செல்ல

முடியாதிருக்கின்றது. தெற்கையோ அன்றி வட, கிழக்கையோ அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத வங்குரோத்து நிலைமை அரசுக்கு. அதனால், எப்படியாவது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பித்து உதவி வழங்கும் நாடுகளை நம்ப வைத்து உறுதியளிக்கப்பட்ட நிதி உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையில், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பது, பாராளுமன்றத்தில் அரசின் பெரும்பான்மையை நிரூபிப்பது ஆகிய இரு இலக்குகளினதும் அடிப்படையில் அவரது தந்திரோபாயத் திட்டங்கள் அமைகின்றன. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் ஜே.வி.பி.யினரின் ஆதரவை எப்படியாவது பெற்றுக் கொள்ளுவதும், தனது அரசியல் அதிகார இருப்பை உறுதி செய்து கொள்வதும் அவரது ஏனைய இரு இலக்குகள்.

சமகாலச் செயற்பாடுகளில் இந்த 4 இலக்குகளையும் அவர் சமாளித்துச் செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 4 இலக்குகளையும் 4 கட்டுமான கட்டைகளாகக் கருதினால், ஏக காலத்தில் இந்த 4 கட்டைகளையும் பயன்படுத்தி ஜனாதிபதி கட்டுமானம் அமைக்க வேண்டிய நிலை. இது உண்மையில் மிகவும் அச்சுறுத்தல் நிறைந்த ஒரு தந்திரோபாயம்.

பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் பதவியை இழந்த அன்றிரவே நோர்வேப் பிரதமருடன் தொடர்பு கொண்டு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு உதவுமாறு கோரியமை, ஜாதிக ஹெல் உறுமய எம்.பி.க்கள் தாக்கப்பட்டமை, ஹக்கீம் மீதான அவதூறு, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினருடனான அண்மைய சந்திப்பு எல்லாமே இந்தத் தந்திரோபாயத்தின் பின்னணிகள் தான்.

சமாதான முயற்சி தொடர்பில் ஜனாதிபதிக்குள்ள தற்போதைய எதிர்பார்ப்பு என்னவென்றால், விடுதலைப்புலிகள் வலியுறுத்தும் இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான யோசனையை ஆராயும் அதேசமயம், சமாதான முயற்சியின் அடிப்படை விவகாரங்களையும் (Core Issues) சமாந்திரமான முறையில் ஆராய்வதுதான்.

ஆனால், மறுபுறத்தில் விடுதலைப்புலிகள் இடைக்கால நிர்வாகம் பற்றி மட்டுமே முதலில் பேச முடியும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினருடனான அண்மைய சந்திப்பில் புலிகளின் இந்த வலியுறுத்தலை ஏற்று இடைக்கால நிர்வாகத்தைப் பற்றி மட்டுமே முதலில் பேசுவதென்றும் அடிப்படை விடயங்களைப் பின்னர் பேசலாம் என்றும் ஜனாதிபதி கூறியிருந்தார்.

ஆனால், இரண்டு தினங்களுக்குப் பின்னர் தேசிய தொலைக்காட்சியூடான உரையில், இடைக்கால நிர்வாக யோசனை பற்றியும், அடிப்படை விடயங்கள் பற்றியும் சமாந்திரமாகப் பேசப்படும் என்று தெரிவித்தார். இதேபோன்றதொரு நிலைமைதான் 1994 இலும் ஏற்பட்டது. அப்போதைய அரசாங்கத்திற்கும், புலிகளுக்கும் இடையிலான கடிதப் பரிமாற்றத்தில், நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் விடயங்களையும் (Confidence Building Issues), அடிப்படை விடயங்களையும் (Core Issues) சமாந்திரமாக முன்னெடுக்க வேண்டும் என்று அரசு வலியுறுத்தியது.

இல்லை, நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் விடயங்கள் பற்றித்தான் முதலில் பேச வேண்டும் என்று புலிகள் வலியுறுத்தினர். யுத்தம் காரணமாக துன்பம் அனுபவிக்கும் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்ட பின்னரே அடிப்படை விடயங்கள் பற்றிப் பேச முடியும் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். இந்த முரண்பாடுதான் அப்போதைய சமாதான முயற்சி முறிவடைவதற்கு வழிவகுத்தது. பல்தந்திரோபாய (Multiple Strategy) நடவடிக்கையை அரசாங்கம் அப்போது மேற்கொண்டது. இதனைப் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்றன் பாலசிங்கம் அரசியல் இரண்டகம் (Politics of Duplicity) என்று விபரித்திருக்கிறார்.

அன்று சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட நால்வர் தொழிற்றிறமை அற்றவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல, தொழில் நிபுணத்து வத்துடன் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொள்ளவும் இல்லை.

அடுத்ததாக, புலிகளுடன் சமாதானம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு தமிழ் மிதவாத சக்திகளை அவைணத்து புலிகளைத் தனிமைப்படுத்துகின்ற இரட்டைத் தந்திரோபாயத்தை (Dual Strategy) குறிப்பாக மேற்கொண்டார். பொருளாதார தடைக்குட்பட்டிருந்த வட, கிழக்கு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருட்களைத் தாராளமாக விநியோகித்து நம்பிக்கையைக் கட்டி வளர்க்கும் நடவடிக்கைக்கு இராணுவமும் அப்போது தடையாக இருந்தது.

ஆனால், ரணில் விக் கிரமசிங்கவின் சமாதான முயற்சியைப் பொறுத்தவரையில் 24 மணி நேரத்தினுள் பாதை திறப்புக்கான நடவடிக்கையை எடுத்து, 24 மணி நேரத்தினுள் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தினார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரணில் அரசுக்கு பல் தந்திரோபாய எண்ணம் இருக்கவில்லை என்பது முக்கியமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, ஜனாதிபதியைப் பொறுத்தவரையில் சமாதான முயற்சியை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்க வேண்டுமானால், 1999 சூழ்நிலைகளிலிருந்து முழுமையாக அவர் விடுபட வேண்டும். அத்துடன், யுத்த நிறுத்த உடன் படிக்கையின் பெறுமதியை முழுமையாக ஏற்று அவர் செயற்பட வேண்டும்.

இரு தரப்பினரதும் இராணுவ சமநிலையை ஏற்றுக்கொள்கிற வகையிலும், இருதரப்பினரதும் சமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டுமே யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தச் சமநிலையைக் குழப்புவதற்கு மேற்கொள்கின்ற எந்தவொரு முயற்சியும் சமாதான முயற்சியை மோசமாகப் பாதிக்கும்.

இதன் அடிப்படையில் கிழக்கு மாகாணத்தின் தற்போதைய நிலைமை கவலையளிப்பதாக இருக்கிறது. பல்வேறு காரணங்களினால் கிழக்கு மாகாணம் சச்சரவுக்குரிய ஒரு பிரதேசமாக மாறியிருக்கிறது.

விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் கருணாவின் பிரச்சினை ஏற்பட்டபோது கடும்போக்கு சிங்கள தேசியவாதிகள் அதனை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தும் வழியாக அதனைக் கருதினர். ஜே.வி.பி., ஹெல் உறுமய, சிங்கள ஊடகங்கள் என்பவை இதற்காகப் பாடுபட்டன. தனது இராணுவ நலனுக்காக இராணுவமும் இதனை தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி இருக்கக்கூடும்.

ஆனால், கருணா விவகாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு புலிகளின் தலைமை எடுத்த தீர்மானங்களும், செயற்பாடுகளும் இரத்தக்களரி இன்றித் தீர்வுக்கு வழிவகுத்தன. உண்மையில் இதற்கு நாம் எல்லோருமே நன்றிக் கடன்பட்டவர்கள்.

இன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் கருணாவின் பேரில் ஸ்திரத்தன்மையை சீர்குலைக்கின்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ, தீவிரம் குறைந்த ஒரு யுத்தகால சூழ்நிலை (Low Intensity War Situation) அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கில் தமது உறுதிப்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதற்கு

புலிகள் முயற்சிக்கும் அதேசமயம், சில தீய சக்திகள் அதற்கெதிராகச் செயற்படுகின்றன.

யார் இதன் பின்னணியில் செயற்படுகிறார்கள் என்பது இனங்காணப்பட வேண்டும். சமாதான முயற்சியைப் பாதிக்கின்ற வகையில் இவர்களின் செயற்பாடு அமைவதால், அரசாங்கமும், விடுதலைப்புலிகளும் இணைந்து எந்தவொரு நடவடிக்கையாலும் இரு சாராரதும் இராணுவ சமநிலை யுத்த நிறுத்தத்தின் அடிப்படையில் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வது மிகவும் அவசியமானது. இல்லாவிட்டால், பாரதூரமான நிலைமை ஏற்படும்.

விடுதலைப்புலிகளுடன் யுத்தநிறுத்த கண்காணிப்புக் குழு ஒழுங்கான முறையில் சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு எவ்வாறு கிழக்கில் ஸ்திரத்தன்மையை மேற்கொள்ளலாம் என்று ஆராய்ந்து வருவது சாதகமானதொரு நிலைமையாகவே காணப்படுகிறது.

மறுபுறத்தில் முறையான பேச்சுவார்த்தை (Formal Talks) ஆரம்பமாவதற்கு முன்னதாக நோர்வே அனுசரணையுடன் அரசும், புலிகளும் முறைசாரா பேச்சுவார்த்தையில் (Informal Talks) ஈடுபடுவது அவசியமானது. இரு சாராரும், சமாதான முயற்சியிலான தமது கவலைகள், பிரச்சினை களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இந்தப் பேச்சுவார்த்தை வழிவகுக்கும் என்பதால் ஒருவர் மீது ஒருவருக்கு சந்தேகம் இன்றி முறையான பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட வழிவகுக்கும். என்ன மட்டத்தில் இந்த முறை சாராப் பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொள்ளலாம் என்பது, இருதரப்பினரும் தாம் தெரிவு செய்கின்ற நபர்களில் தங்கியிருக்கிறது.

சர்வதேச ரீதியாக முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான அணுகுமுறைகளில் இப்படியான பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுக் கோட்பாடுகளில் பேச்சுக்கான முன் பேச்சுவார்த்தையாக இது கொள்ளப்படுகிறது. பிரச்சினைத் தீர்வு அணுகுமுறை (Problem Solving Approach) அடிப்படையில் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தீர்வுக்குரிய விவகாரங்கள் இங்கு இனம் காணப்படுகின்றன. இரு சாராரதும் கவலைகள் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிகள் தேடப்படுகின்றன. இவற்றின் பின்னணியில் முறையான பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும்போது ஆரோக்கியமானதாக அமையும்.

மதவாத சக்திகளை ஓரங்கட்டிவிட்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது சாத்தியமா?

அரசியலில் மதம், ஆன்மீகத்தில் மதம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையேயான தெளிவான வேறுபாட்டை நாம் கண்டு கொள்வது அவசியம்.....

இறுதியாக நடைபெற்று முடிந்த பாராளுமன்ற அமர்வில் எவருமே எதிர்பாராத வகையில் பரிதாபகரமானதும் துரதிர்ஷ்டவசமானதுமான சம்பவங்கள் இடம்பெற்று இருக்கின்றன. நாட்டிலே மிகவும் உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்ற பாராளுமன்றம் சந்தையின் தரத்திற்கு இறக்கப்பட்டதை மக்கள் கண்டுகொள்ள முடிந்தது.

பெளத்த பிக்குகள் பாராளுமன்றத்தினுள் வைத்து தாக்கப்பட்டதை தொலைக்காட்சியில் பார்த்து அதிர்ச்சியும் மனவேதனையும் அடைந்தேன். எனது நாட்டில் இது நடைபெறுகிறது என்பதை என்னால் நம்ப முடியாமல் இருந்தது. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை முழு உலகமும் கண்டு கொண்டது. தொலைக்காட்சியூடாக சம்பவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இந்த நாட்டுக்கு என்ன நடைபெறுகிறது என்ற கேள்வி எழுந்தது.

அன்றைய நாள் இலங்கைக்கு ஒரு கரிநாள். தரங்கெட்ட ஒரு ஒழுக்கத்தினூடாக இந்த நாடு செல்கிறது என்பதன் அறிகுறி இதுவா? ஆட்சிக்கான நிறுவனங்கள் நன்கு ஒழுங்கமைந்தவை அல்ல என்பதன் அறிகுறி இதுவா? எமது தலைவர்கள் நற்பண்புகளை இழந்து விட்டார்கள் என்பதற்கான அறிகுறி இதுவா? என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது.

ஏன் இத்தனையும் பாராளுமன்றத்தினுள் நடந்தது என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு, கடந்த வருடம் நவம்பரில் ஐ.தே.மு. அரசாங்கத்தின் மூன்று முக்கிய அமைச்சுப் பொறுப்புகளை ஜனாதிபதி தன் வசப்படுத்திய இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் சோமதேரர் இறந்தார்.

ஏறத்தாழ நாடு தழுவிய மரண நிகழ்வாக இது இடம்பெற்றது. அப்போது ஜனாதிபதி வசமிருந்த அரசாங்க ஊடகத்துறை, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சிங்கள பௌத்தத்தை மேம்படுத்திக் காட்டுவதற்கும், கிறிஸ்தவத்தையும் முஸ்லிம் மதத்தையும் நிந்திப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏனைய மதங்களுக்கு எதிராக தனியொரு மதத்தை அடிப்படையில் மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கப்பட்டது.

சோமதேரின் மரணச் சடங்கின் பின்னர் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானதொரு நிலைமை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. நூற்றுக்குமதிகமான கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் தாக்கப்பட்டன. இந்தச் சம்பவங்களின் பின்னணியில் இருந்த கைகள் சிறு உறுமயவினது என்பது அனைவரும் தெளிவாக அறிந்த தொன்று. அரசியல் நோக்கங்களுக்காக கிறிஸ்தவத்திற்கெதிரான தன்மையை பயன்படுத்தி சிங்கள பௌத்தர்களை படைதிரட்டுவதற்கு இந்த அரசியல் சக்தி முயற்சித்தது. இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் சிறுபான்மையினருக்கெதிரான உணர்வை நாட்டு மக்களிடம் தோற்றுவிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகவே, ஜாதிக ஹெல உறுமய நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலில் 9 பாராளுமன்ற ஆசனங்களைப் பெற்றது. கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் இதனை இலக்கு வைத்துத் தான் நடத்தப்பட்டன.

ஒரு தாக்குதல் சம்பவம் ஒன்றின் போது அரசாங்கத்தினால் கைது செய்யப்பட்ட 12 பேரில் ஒருவர் சிறு உறுமயவின் பிரதான ஒருங்கிணைப்பாளர். மூவர் பௌத்த பிக்குகள். ஆனால், அவர்களுக்கு எதுவுமே நடைபெறவில்லை. இன்று வரை இத்தகைய தாக்குதலில் ஈடுபட்ட எவருமே தண்டிக்கப்படவில்லை.

நடந்து முடிந்த தேர்தலில் கொழும்பு, களுத்துறை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருந்து தான் ஜாதிக ஹெல உறுமயவிற்கு பாராளுமன்ற ஆசனங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. தர்ம ராஜ்யத்தை உருவாக்கப் போவதாகக் கூறி இந்த இடங்களில் கூடுதலாகப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டனர்.

ஜே.வி.பி.யினர் கூட, போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்தை தோற்றுவிக்கப் போவதாக கூறினர். இந்த வகையில் ஹெல உறுமயவும் ஜே.வி.பி.யும் சிங்கள பௌத்த அடிப்படை வாதிகளின் வாக்குகளுக்காக போட்டியிட்டன.

தற்போதுள்ள இயக்கவியல் என்னவென்று பார்ப்போமானால், சிங்கள பௌத்த மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக சுதந்திரக் கட்சி, ஜே.வி.பி., ஹெல

உறுமய ஆகியவை போட்டியிடுகின்றன என்பது தான். தேர்தல் பிரசார காலத்தில் தமக்கு 120 பாராளுமன்ற ஆசனங்கள் கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டுத்தான், ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி செயற்பட்டது. ஆனால், 106 ஆசனங்களையே இறுதியில் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. இது பெரும் நெருக்கடியை சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கத்திற்குத் தோற்றுவித்தது.

இந்த நிலையில்தான் எப்படியாவது பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்து பல நடவடிக்கைகளில் அரசு இறங்கியது.

இதன் முதல் நடவடிக்கையாக சபாநாயகர் தெரிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தது. சபாநாயகர் தெரிவில் ஹெல உறுமயவின் 2 எம்.பி.க்கள் அரசுக்கு சார்பாக வாக்களித்ததை நடுநிலையாக்கும் பொருட்டு வேறு இரு பிக்கு எம்.பி.க்கள் ஐ.தே.முன்னணிக்கு சார்பாக வாக்களிப்பர் என்று அரசு சற்றுக் கூட எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை. இதனால் சபாநாயகர் பதவியை இழந்தனர்.

அடுத்து, பாராளுமன்றத்தில் 113 எம்.பி.க்களைப் பெற்று பெரும்பான்மையை நிரூபிக்கின்ற செயற்றிட்டம் ஒன்றை அரசு ஆரம்பித்தது. இதன் முதல் கட்டம் தான் அரசு ஊடகங்களால் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீமின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை நம்ப முடியாத வகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. முஸ்லிம் காங்கிரஸின் சில எம்.பி.க்களை தமது பக்கம் இழுப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாகவும் பழிவாங்கும் ஒரு செயற்பாடாகவும் இது மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இதன் இரண்டாவது கட்ட நடவடிக்கையாகவே, ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் பிக்கு எம்.பி.க்கள் கடத்தப்பட்டனர். அவர்களை அடக்கி, தமது வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்காக பல்வேறுபட்ட அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன.

மூன்றாவது கட்ட நடவடிக்கையாகத் தான் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் எம்.பி.க்களை கவரும் முயற்சி. இது தோல்வியில் முடிந்ததால், உடனடியாகவே ஆறுமுகம் தொண்டமானின் பாதுகாப்பு உத்தியோகத் தர்கள் அகற்றப்பட்டனர்.

தற்போதுள்ள நிலைமையில், ஒரு முக்கியமான கேள்வி எழுந்திருக்கிறது. அதாவது, பௌத்த துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டுமா என்பது தான் விவாதத்திற்குரிய அந்தக் கேள்வி. இங்குதான் நாம் அரசியல்

பௌத்தத்திற்கும், தத்துவார்த்த பௌத்தத்திற்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாட்டை வரைய வேண்டியிருக்கிறது.

தத்துவார்த்த பௌத்தமானது, கௌதம புத்தரின் ஒப்பற்ற ஒரு போதனை ஆகும். தியானம், நற்காரியங்கள், அஹிம்சை ஆகியவற்றினூடாக ஆன்மீக பேரின்பம் பெறுவதற்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஆனால், அரசியல் பௌத்தம் இதிலிருந்து வேறுபடுகிறது. இனத்துவத்துடன் இறுகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கை அரசியலில் தொடர்ச்சியாக மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான ஒரு செயற்றிட்டமாக காணப்படுகிறது. எழுச்சிபோல இது அமைந்திருக்கிறது.

இடைக்கால நிர்வாக சபைக்கான விடுதலைப்புலிகளின் யோசனையின் அடிப்படையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை எதிர்காலத்தில் ஆரம்பமாகின்ற போது மென்மேலும் சிங்கள அரசியலில் பௌத்தர்களின் எழுச்சியை எதிர்பார்க்கலாம். அதாவது, தென்னிலங்கை அரசியலில் தீவிரவாத மத சக்திகளின் புதியதொரு கோலம் ஏற்படப் போகிறது. இதற்கெதிரான ஒரே வழி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சுதந்திரக் கட்சியும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு இணைப்புச் சக்தியாக, சமாதான முயற்சியை முன்னெடுத்து சென்று இந்த மத சக்திகளை ஓரங்கட்டுவதுதான்.

இதற்காக அரசியல் சிங்கள பௌத்தர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமை இல்லை என்பது பொருளல்ல. அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், தத்துவார்த்த பௌத்தத்திற்கும் அரசியல் பௌத்தத்திற்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாட்டை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முஸ்லிம், இந்து, கிறிஸ்தவ மத குருமார்களும் இந்த நாட்டை ஆளப் போகிறோம் என்று அரசியலில் குதித்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஈரானில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றும் கூட, இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகளின் ஆட்சி தான் அங்கு நிலவுகிறது. ஆனால், முழுமையானதொரு அழிவின் பாதையில் அந்த நாடு நிற்கிறது. ஆப்கானிஸ்தானில் தலிபான்களின் ஆட்சிக் காலமும் இங்கு சிறந்த உதாரணமாகிறது. ஆகவே, அரசியலில் மதம், ஆன்மீகத்தில் மதம் ஆகிய இரண்டுக்குமிடையே தெளிவான வேறுபாட்டை நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இந்து, பௌத்தம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய எல்லா மதங்களுமே ஆன்மீகத்துக்கான அடிப்படை கள்தான். ஆன்மீக பேரின்பத்திற்கான மூலங்கள் அவை. அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு ஏதுமில்லை.

சமாதான முயற்சிகளில் இந்தியாவின் ஈடுபாட்டுக்கான வாய்ப்பு உள்ளதா?

கூட்டணிகளுடன் ஆராய்ந்தே வெளியுறவு கொள்கையை வகுக்க முனையும் காங்கிரஸ் அரசு சமஷ்டி முறையில் தீர்வு காணவேண்டும் என காங்கிரஸ் முதல் முறையாக கூறியது முக்கியமான ஒரு அம்சமாகவே உள்ளது

இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற புதிய ஆட்சி மாற்றம் இலங்கையின் சமாதான முயற்சியில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றது என்பதை ஆராய்வது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

எவருமே எதிர்வு கூறியிராத வகையில் காங்கிரஸ் தலைமையிலான கூட்டணி வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது. இந்த வெற்றியின் பின்னணி என்ன என்று பார்த்தால், மதச் சார்பின்மை, பொருளாதாரம் என்ற இரண்டு காரணிகளை குறிப்பாக இனம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

இலங்கையைப் போலவே பாரதீய ஜனதாவின் உபாயம், சுதந்திர வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் மூலம் ஆதாயம் பெறுவதாக இருந்தது. ஆனால், அத்தகையதொரு பொருளாதார கொள்கையை இலங்கையர்கள் நிராகரித்தது போலவே இந்தியர்களும் நிராகரித்திருக்கின்றனர். ஏழை மக்கள் மீது பெரும் சுமையை சுமத்துகின்ற வகையில் இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கை அமைந்திருந்தது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், வகுப்பு வாதத்தின் மூலம் ஆதாயம் தேட முனைவதன் மூலம் ஒரு கட்சி தனது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முடியாது என்பதை நடந்து முடிந்துள்ள தேர்தல் உறுதிப்படுத்தி இருக்கிறது. ராஜஸ்தான், மத்தியப் பிரதேசம், கர்நாடகா ஆகியவை இங்கு உதாரணங்களாகின்றன. முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பாரதீய ஜனதாவிற்கெதிராக தமது வாக்குகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இது காங்கிரஸ் தலைமையிலான கூட்டணிக்கு பெரும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட தலித் இன மக்களினது ஆதரவுடனும் காங்கிரஸ் இந்தத் தேர்தலில் சாதித்திருக்கிறது.

ஒட்டுமொத்தத்தில் அடிப்படையாக ஒன்றைப் பார்க்க முடிகிறது. அதாவது, இந்தியாவின் அரசியல் சமூகக் காரணிகள் மீள வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், பிரதமர் பதவியை சோனியா காந்தி ஏற்க மறுத்தமை தான் பிரதமர் பதவியை வகிப்பதற்கான மகத்தான ஆணையை இந்தியர்களிடமிருந்து அவர் பெற்றுக் கொண்ட போதிலும், பொதுநலன் கருதி அவர் செயற்பட்டிருக்கிறார். இதனை இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்கள் நன்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தனது ஆழ் மனதின் வழிகாட்டலுக்கமைய ஆன்மீக ரீதியாக செயற்பட்டு, அரசியலில் பிளவை அவர் தவிர்த்து விட்டிருக்கிறார். நெல்சன் மண்டேலா வைப் போலவோ, அன்றி சோனியா காந்தியைப் போலவோ இவ்வாறு சாதாரணமான முன்னுதாரணத்துடன் இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்கள் செயற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

இந்திய அரசியலில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இத்தகைய வரிசை மாற்றம், இலங்கையின் சமாதான முயற்சியில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றது என்று பார்ப்போமானால், காங்கிரஸின் கூட்டணிக் கட்சிகளான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பாட்டாளி மக்கள் கட்சி, மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகியவற்றை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இங்கு வை.கோபாலசாமியின் மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விடுதலைப்புலிகளுக்கு வெளிப்படையாகவே ஆதரவை வழங்கி வருகிறது. தி.மு.க. தலைமையிலான கூட்டமைப்பு காங்கிரஸ் ஆட்சியை தீர்மானிக்கின்ற பிரதான சக்தியாக விளங்குகிறது.

இத்தகையதொரு நிலைமையில் இந்தியாவில் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் தலைமையிலான கூட்டமைப்பு சிங்கள தேசிய வாதிகளின் செயற்றிட்டங்களின் பாதுகாவலர்களாக இருப்பர் என்றோ, விடுதலைப்புலிகளை ஓரம் கட்டுவதற்கு ஆதரவளிப்பர் என்றோ கருதுபவர்களுக்கு ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியுமே கிட்டும்.

உண்மையில் பாரதீய ஜனதாவைப் போலன்றி இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளின் பால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உறுதியானதொரு பற்றுறுதி இருக்கிறது.

இந்திய, இலங்கை உறவினை வரலாற்று ரீதியாக பார்க்கின்ற போது, இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி முறையினூடாக தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி முதற் தடவையாக கூறியிருக்கிறது.

ஐக்கிய இலங்கை என்ற வரையறைக்குள் சமஷ்டி முறையின் கீழான தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தை வெளிநாட்டமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமருக்கு இந்தியா தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறது. பாரதீய ஜனதாவுக்கு இத்தகைய எந்த பற்றுறுதியும் கிடையாது.

அத்துடன், இலங்கையுடனான தமது பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை தொடர்பில் தமது கூட்டணி கட்சிகளான தி.முக., மதி.முக., பா.ம.க. ஆகியவற்றுடன் ஆராய்ந்தே மேற்கொள்ளப்படும் என்று இந்திய வெளிநாட்டமைச்சர் நட்வார் சிங் தெளிவாகவே கூறியிருக்கிறார். பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை உட்பட இலங்கை தொடர்பான சகல விடயங்களும் தமது தமிழ்நாட்டு கூட்டணி கட்சிகளுடன் ஆராயப்படும் என்கிறார் அவர்.

சுருங்கச் சொன்னால், தமிழ் மக்களின் இறைமை, சமத்துவம், அதிகாரப் பகிர்வு ஆகியவற்றை காங்கிரஸ் கட்சி மீள உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

இலங்கை சமாதான முயற்சியில் இந்தியாவின் தலையீடு எப்படி இருக்கும் என்று பார்க்கின்ற போதும், சிங்கள தேசிய வாதிகளின் எதிர்பார்ப்புகள், எதிர்வுகூறல்களுக்கு மாறானதாகவே அமையப்போகின்றது.

சமாதான முயற்சியில் நோர்வேயின் இடத்தை இந்தியா பதிலீடு செய்யும் என்று ஜே.வி.பி.யும் சில சிங்கள தேசியவாதிகளும் ஒரு கருத்தை முன்வைத்திருந்தார்கள்.

சமாதான முயற்சியில் இந்தியாவை அடிப்படையான அனுசரணையாளராக பார்க்கின்ற இந்த சிந்தனை முற்றிலும் நகைப்புக்கிடமானது.

அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் நோர்வே அரசாங்கத்திடம் அவர்களை அடிப்படையான அனுசரணையாளர்களாக இருக்குமாறு உத்தியோகபூர்வமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அண்மையில் ஜே.வி.பி. ஜனாதிபதிக்கு எழுதிய 4 பக்க கடிதத்தில், நோர்வேயை அனுசரணையாளராக ஏற்றுக் கொள்கின்ற ஜனாதிபதியினதும் புலிகளினதும் இணக்கப்பாடு குறித்து கவலையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.

குறிப்பாக நோர்வேயின் அனுசரணை, விடுதலைப்புலிகளின் இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவை பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்வது என்பவற்றுக்கு கடும் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.

ஜனாதிபதிக்கும், ஜே.வி.பி.யினருக்குமிடையே இறுதியாக நடைபெற்ற 5 மணிநேர பேச்சுவார்த்தை ஜே.வி.பி.யினரின் இந்தக் கவலைகளை இப்போது கிடப்பில் போட்டிருக்கிறது. காரணம், ஜனாதிபதியை பொறுத்தவரையில் இவ்விரு விவகாரங்களிலும் அவரது நிலைப்பாடு உறுதியாக இருப்பதுதான்.

அதாவது, நோர்வேயை அனுசரணையாளர்களாக ஏற்பதும், இடைக்கால நிர்வாக யோசனையை பேச்சுக்கான அடிப்படையாகக் கொள்வதும் ஜனாதிபதியின் உறுதியான நிலைப்பாடு.

எவ்வாறெனினும், சமாதான முயற்சியில் இந்தியாவின் ஈடுபாட்டுக்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கில் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு மனிதாபிமான பணிகளுக்கு உதவுவதற்கான விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது இந்தியா.

அதேசமயம், நோர்வேயின் அனுசரணையாளர் பணிக்கு இந்தியா காத்திரமான ஆதரவை வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். குறிப்பாக, இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான வரையறைகளை நிர்ணயம் செய்வதற்கும், முஸ்லிம்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் இந்தியா கூடுதல் பங்களிப்பை வழங்கலாம். தன்னுடைய இறைமை, சுயாதிபத்தியம் என்பவை பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் வகையில் ஐக்கிய இலங்கை என்ற வரையறைக்குள் இறுதித் தீர்வு அமைவதிலும் இந்தியா கவனம் கொண்டிருக்கும்.

சமஷ்டி முறை அடிப்படையில் தீர்வு காண்பதற்கான இந்தியாவின் பங்களிப்பு சிங்கள தேசியவாதிகள் மத்தியில் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும். விடுதலைப்புலிகளை தனிமைப்படுத்துவதற்கான எந்தவொரு முயற்சிக்கும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான கூட்டணி ஆதரவளிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

இந்திய வெளிநாட்டமைச்சர் நட்வார் சிங், நிதி அமைச்சர் சிதம்பரம், தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் திக்ஷித் ஆகியோர் எதிர்காலத்தில் அடிக்கடி இலங்கைக்கான விஜயங்களை மேற்கொள்வர் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்த நாட்டின் சகல அரசியல் கட்சிகளினதும் அரசியல் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும், இந்த நாட்டின் பிரச்சினைக்குரிய விவகாரங்களையும் நன்கறிந்தவர்கள் அவர்கள்.

இலங்கையில் அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கமும், எதிர்க்கட்சியும் இந்தியாவின் பங்களிப்பை கூடுதலாக பெற்றுக் கொள்வதற்கான பொதுவான ஒரு விருப்பத்தையே கொண்டிருக்கும்.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் கூட, இத்தகையதொரு விருப்பமே இருக்கும். விடுதலைப்புலிகளுடன் நேரடியாக இந்தியா தொடர்பு கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாத போதிலும், தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பினருடன் கூடுதலான சந்திப்புகளில் ஈடுபடக்கூடும்.

நோர்வேக்கு என்ன அக்கறை?

உலகளாவிய ரீதியில் சமாதானத்தை மேம்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளுக்கே நோர்வேயின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் முக்கிய இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது

இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் நோர்வே நாட்டின் ஈடுபாடு குறித்த விமர்சனங்கள் தொடர்ச்சியாக முன்வைக்கப்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன. எத்தகைய விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன என்று பார்த்தால், சமன் சாப்பிடுகின்ற அரக்கர்கள் என்று அமைச்சர் மங்கள சமரவீர நோர்வே அனுசரணை யாளர்களை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விமர்சித்திருந்தார். தீவிரமான புலி ஆதரவாளர்கள் அவர்கள் என்றும், இந்த நாட்டை எவ்வாறு பிரிக்கலாம் என்று செயற்பட்டு வருகிறார்கள் என்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) விமர்சித்திருந்தது.

இன்னும் சிலர் ஒருபடி மேல் சென்று, கிறிஸ்தவத்தின் ஒரு பிரிவான லூதரலிசு கோட்பாடுகளை (Lutheralism) பரப்புவதற்குத்தான் சமாதானத்தின் போர்வையில் இத்தனை பிரயத்தனங்களும் என்கிறார்கள். இலங்கையின் கடல் வளத்தின் மீதான ஆசைதான் சமாதான முயற்சிகள் மீதான ஆசை என்கிறார்கள் இன்னுமொரு பிரிவினர். இத்தகைய விமர்சனங்கள் எந்தளவிற்கு உண்மை என்று பார்ப்பதற்கு சமாதான முயற்சிகளில் நோர்வே நாட்டின் பின்னணி என்ன என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியமானது.

மிக நீண்ட நிலப்பரப்பை (ஏறத்தாழ 5,000 மைல்கள்) கொண்டுள்ள நோர்வே, உலகின் முதல் 5 செல்வந்த நாடுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. 45 இலட்சம் சனத்தொகையைக் கொண்டுள்ளது. இத்தனைக்கும் 1930 களிலும், 20 களிலும் மிக மோசமான வறுமை மற்றும் பல கஷ்டங்களை அந்த நாடு அனுபவித்திருக்கிறது. பெரும் எண்ணிக்கையில் மக்கள் அமெரிக்காவுக்கு புலம்பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். வருடத்தின் கூடுதலான காலப்பகுதியில் கடும் குளிர் நிலவுகின்ற ஒருநாடு.

ஆனால், இத்தனை கஷ்டங்களையும், சவால்களையும் இலகுவாக வெற்றி கண்டு மிகச் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை இப்போது அனுபவிக்கிறது. அங்குள்ள சமூக ஜனநாயக அரசியல் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அற்புதமானதொரு ஜனநாயகக் கட்டமைப்பை அங்கு காண முடியும். பெண் களுக் கான சமத் துவத் தை எந் தவொரு மட் டத் திலும் கண்டுகொள்ளலாம். அந்த நாட்டின் பாராளுமன்றத்தில் 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். கடந்த முறை ஆட்சியிலிருந்த தொழிற்கட்சியின் அமைச்சரவையில் 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் பெண்கள். அப்போது பிரதமராக இருந்தவரும் ஒரு பெண்தான்.

இத்தகைய மிகச் சிறந்த விழுமியங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற நோர்வே சமாதானத்தின் மீதும் அபிவிருத்திக்கான உதவிகளின் மீதும் பற்றாறுதி கொண்டு செயற்படுவதற்குக் காரணம், அந்த நாட்டின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைதான். உலகளாவிய ரீதியில் சமாதானத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு அதன் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் முதலிடம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் மட்டுமல்ல, மத்திய கிழக்கு குவாட்டமாலா, பிலிப்பைன்ஸ், சூடான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகள் உட்பட பல நாடுகளில் நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சமாதான மேம்பாட்டாளர்கள் என்று சர்வதேச ரீதியாக நோர்வேக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையிலான வெளிநாட்டுக் கொள்கை வகுப்பே உலகளாவிய ரீதியிலான நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகளுக்குக் காரணம். இது ஒன்றைத் தவிர, பொருளாதார ரீதியிலான ஏதாவது எதிர்பார்ப்புகளோ அன்றி வேறு எந்தக் குறுகிய நோக்கங்களோ பின்னணியில் இல்லை. இதற்கான எந்தவிதமான தேவைகளோ, அடிப்படையோ நோர்வேக்குக் கிடையாது.

சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுவது மிகச் சிறந்த அங்கீகாரத்தைத் தனக்கு பெற்றுக் கொடுக்கும் என்று கருதிச் செயற்படுகிறது. இந்த ஒரு சொத்தை மட்டும் தான் இறுதியில் நோர்வே அனுசூலமாகப் பெற்றுக் கொள்ளப் போகின்றது.

உலகளாவிய ரீதியில் சமாதானத்தை மேம்படுத்துவதை கருதிய நோர்வேயின் செயற்பாடு, சர்வதேச அரசியலில் மிகவும் முக்கியத்துவம் மிக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. சமாதானத்தை மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் வறுமை ஒழிப்பு, சுற்றாடல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்காகவும் காத்திரமான பங்களிப்பை நோர்வே செய்து வருகிறது.

இலங்கை சமாதான முயற்சியில் நோர்வேயின் ஈடுபாட்டைப் பார்க்கின்றபோது, 1970 களிலேயே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுடன் நோர்வே தொடர்புபட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, அம்பாந்தோட்டையில் கிராமிய ஒருங்கிணைப்புச் செயற்றிட்டமொன்றை முன்னெடுத்தது.

அத்துடன், நோர்வே நாடு தமிழ் அகதிகளுக்கு திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், தமிழ் சமூகத்துடன் மிகச் சிறந்த இடைத் தொடர்புகளுக்கான வாய்ப்பை நோர்வே கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள தமிழர்களும் மிகவும் சிறந்த நிலைமையில் இருக்கின்றனர். ஏராளமான தமிழர்கள் அங்கு பொறியியலாளர்களாகவும், மருத்துவர்களாகவும், கணக்காளர்களாகவும் பல்வேறு உயர் பதவிகளையும் வகிக்கின்றனர். இவ்வாறு எல்லா வகையிலுமே இலங்கை பற்றிய மிகச் சிறந்த அறிவு நோர்வேக்கு இருக்கிறது.

1990 களில் தான் இலங்கை இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு முயற்சியில் நோர்வே நாட்டின் பங்களிப்புக் கோரி அரசாங்கத்தினாலும், புலிகளினாலும் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தனிநபர்கள் சிலரினுடாக இந்தத் தொடர்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

குறிப்பாக, ஆனபியர்டொவ்ட், ஜான் ஏகலான்ட் ஆகியோரைக் கூறலாம். சுமார் 20 வருடங்களாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் ஆனபியர்டொவ்ட் ஒரு பிரபலமான நோர்வே நாட்டவர். வேல்ட் வியூ என்ற அரச சார்பற்ற அமைப்பின் தலைவராக அவர் செயற்படுகிறார். ஜான் ஏகலான்ட் சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர். பின்னர் நோர்வேயின் வெளிநாட்டமைச்சர் செயலாளராகவும் பணியாற்றியவர். இவர்கள் தான் சமாதான முயற்சியில் நோர்வேயின் அனுசரணையை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள்.

ஆனால், இலங்கை சமாதான முயற்சியில் நோர்வே அனுசரணையின் முதற்கட்டம் அவ்வளவு ஆரோக்கியமானதாக அமைந்திருக்கவில்லை. சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் அப்போதைய பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் யுத்தத்தின் மீது தாகம் கொண்டிருந்தமை இதற்கான பிரதான காரணம். அத்துடன், நோர்வேயின் விசேட தூதுவரான எரிக் சொல்ஹெய்ம், அரசாங்கத்திலான குறிப்பாக, வெளிநாட்டமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமரினால் விமர்சிக்கப்பட்டு வந்தார். இருந்த போதிலும் ஒரு தாழ்நிலை தொடர்பு பேணப்பட்டு வந்தது.

ஐக்கிய தேசிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் தான் நோர்வேயின் பங்களிப்புச் சிறந்த நிலையை அடைய முடிந்தது. அனுசரணையாளர்களாகவும், மத்தியஸ்தர்களாகவும் அவர்கள் செயற்பட்டனர். யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு கண்காணிப்புக் குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு உண்மையானதொரு அமைதிச் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியும், ஜே.வி.பி.யும் கடுமையான விமர்சனங்களை நோர்வே மீது முன்வைத்தன. கதிர்காமர் மற்றும் பொ.ஐ.முன்னணியின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர்கள் மிக மோசமாக விமர்சனம் செய்தனர். ஜே.வி.பி.யினர் நோர்வே தூதரகத்துக்கு முன்பாகவே நோர்வேயின் தேசியக் கொடியை எரித்தனர்.

ஆனால், இப்போது அந்த இரண்டு கட்சிகளும் இணைந்து புதிய ஆட்சியை அமைத்து, அதே நோர்வேயை மீண்டும் அழைத்திருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு வேறு மாற்றுத் தெரிவு இல்லை என்பதுதான்.

தற்போது நோர்வே இரு தரப்பினருடனும் ஆலோசனைகளை நடத்தி வருகிறது. ஆனால், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் தொடர்பில் இரு தரப்பினிடையேயும் இணக்கப்பாடு ஏற்படுவதாக இல்லை. இது இரு தரப்பினரதும் ஆர்வத்தில் தான் தங்கியிருக்கிறது.

தற்போதைய பிரச்சினையே அதுதான். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிக்கப்பட்டவுடன் சாத்தியமானளவு விரைவாக சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதில் தடங்கல்கள் இல்லை.

சமாதான முயற்சிகளை முன்னோக்கி நகர்த்தி அரசியல் உயிர் வாழ்வைப் பேணுவதே அரசின் தற்போதைய இலக்கு

சுதந்திர முன்னணி அதிகாரத்துக்கு வரும்போது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்டதற்கு இசைவாக, சமாதான முயற்சிகளை மீள ஆரம்பிக்க அனுசரணைப் பணிகளை முன்னெடுக்குமாறு ஜனாதிபதி திருமதி குமாரதுங்க நோர்வே அரசாங்கத்தை அதன் பிரதமர் மக்னே பொன்டெவிக் மூலமாகக் கேட்டிருந்தார். நோர்வே அரசாங்கத்துக்கு திருமதி குமாரதுங்க வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கு தெரிந்தெடுத்த நேரம் தான் அதிர்ச்சியைத் தந்தது. தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனைகள் இணங்கிக்கொள்ளப்படுமாக இருந்தால், முன்னைய அடிப்படைகளில் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தாங்களும் தயாராயிருப்பதாக விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து சாதகமான பிரதிபலிப்பு வெளியிடப்பட்டிருப்பதிலும் அதிர்ச்சியடைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. எதிர்வரும் ஜூன் மாதம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன.

சமாதான முயற்சிகளின் எதிர்காலம் பற்றி ஆராயும்போது, அதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள தரப்பினர் எடுக்கின்ற நிலைப்பாடுகளை மாத்திரம் அல்ல, அத்தரப்பினர் கொண்டுள்ள நலன்களையும் நாம் நோக்க வேண்டியது முக்கியமானதாகும். ஹென்றி கீஸிங்கர் கூறியதைப் போன்று நிரந்தர நண்பர்கள் இல்லை. நிரந்தர நலன்களே இருக்கின்றன. மாக்கிய வல்லி கூறியதைப் போன்று ஆட்சித்திறனை வெளிக்காட்டுவதிலான உகந்த முறையைப் பொறுத்தவரை, இலங்கையின் தற்போதைய தறுவாயை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிலைப்பாடுகளை ஆராய வேண்டும். தெற்கில் கட்சிகளின் நிலைப்பாடுகள் வேறுபட்டவையாக இருந்தாலும், பேச்சுவார்த்தை மூலமான இணக்கத் தீர்வொன்றின் ஊடாகவே உள்நாட்டுப் போருக்கு முடிவைக் காணவேண்டுமென்று கூற வேண்டிய தேவை சகல கட்சிகளுக்குமே இருக்கிறது.

உள்நாட்டுப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமான இணக்கத் தீர்வைக் காண்பது நாட்டைப் பொறுத்த வரை மிகுந்த முக்கியத்துவத்துக்குரியதாகிறது. எவர் அதிகாரத்துக்கு வந்தாலும் இந்த

முக்கியத்துவமான அம்சமே ஆட்சித் திறனைத் தீர்மானிப்பதாக இருக்கிறது. 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வைக் காண்பதற்கான பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள் சகலதுமே தோல்வியைத் தழுவிவிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தோல்வியுமே வன்முறைக்கும், அழிவுக்குமே வழிவகுத்தது. 20 வருடங்களுக்கும் கூடுதலான காலம் நீடித்த போருக்குப்பிறகு இன்று, ஒன்றில் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து ஐக்கிய இலங்கைக்குள் தீர்வொன்றைக்காண வேண்டும் அல்லது தவிர்க்க முடியாத வகையில் பிரிவினையை நோக்கிச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கிறோம். பந்தயங்கள் மிகவும் ஆபத்தானவை.

தற்போது சமாதான முயற்சிகள் ஒரு முட்டுக்கட்டை நிலையில் இருக்கின்றன. கடந்த வருடம் பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து விடுதலைப் புலிகள் வாபஸ் பெற்றதன் பின்னர், சமாதான முயற்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

அதற்குப் பிறகு தென்னிலங்கை அதிகார இழுபறிக்குள் சிக்குப்பட்டு புதிய பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டிய நிலைமையும் உருவாகி, அத்தேர்தலிலும் ஒரு தொங்குநிலைப் பாராளுமன்றமே தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சமாதான முயற்சிகளில் ஏற்பட்ட முட்டுக்கட்டை, எவ்வாறெனினும், மீண்டும் வன்செயல்கள் மூளும் நிலையை உருவாக்கவில்லை. மோதலை மீண்டும் ஆரம்பிக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்துக்கோ அல்லது விடுதலைப் புலிகளுக்கோ இல்லை. போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையில் பாரதூரமான அத்துமீறல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. விடுதலைப் புலிகளுக்கும் பிரிந்து சென்ற கருணா குழுவினருக்கும் இடையே கடுமையான மோதல்கள் மூளக் கூடிய அபாயமும் இருந்தது. விடுதலைப் புலிகளுக்கும் கருணா தரப்பினருக்கும் இடையேயான மோதல் பெருமளவில் உயிரிழப்புகளுக்கும் மக்கள் இடம் பெயர்வுக்கும் வழி வகுத்து விடக்கூடிய அபாயமும் இருந்தது. விடுதலைப்புலிகளினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட இராணுவ வல்லமையுடனான தந்திரோபாயமும் நேரடியான மோதலுக்கு செல்லாதிருக்க கருணாதரப்பு மேற்கொண்ட தீர்மானமும் அத்தகைய அபாயகரமான நிலைமையைத் தவிர்த்து விட்டன.

இந்த மோதலில் ஒரு தரப்புக்குச் சார்பாகச் செயற்பட வேண்டுமென்ற உந்துதல் இருந்த போதிலும், இதில் சம்பந்தப்படாதிருக்கவே அரசாங்கம் தீர்மானித்தது. விடுதலைப்புலிகளுடன் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைகளை

ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தால், அந்தச் சர்ச்சையில் சம்பந்தப்படாதிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசுக்கு ஏற்பட்டது.

சமாதான முயற்சிகளை முன்னோக்கி நகர்த்தி, சுதந்திர முன்னணி அரசின் அரசியல் உயிர்வாழ்வையும் பேணுமுகமாக, பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையை தனக்கு ஆதரவாக வைத்திருப்பதே அரசின் தந்திரோபாய ரீதியான இலக்காக மாறியது. சபாநாயகர் தெரிவில் பாராளுமன்றத்தில் அரசுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி விடுதலைப்புலிகளுடன் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளில் துரிதம் காட்டுவதற்கு அரசைத் தூண்டியிருக்கக் கூடும்.

அரசிற்கு தற்போது சாதாரண பெரும்பான்மை இல்லாத அதேவேளை, இன்னும் சில வாரங்களில் சிறுபான்மைக் கட்சிகளில் மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்து கட்சி மாறக்கூடியவர்களையும் கவர பல குதிரைப் பேரங்களைப் பார்க்க நேரிடலாம். மாகாண சபைத் தேர்தல் முடிவுகள் மேலும், அதிக கட்சித் தாவல்களை துரிதப்படுத்தும். சிலவேளைகளில், கூட்டமைப்பில் உள்ள கட்சிகளிடையே ஒத்துழைப்பானது குலைந்து காணப்படும் என்பது தெளிவான ஒன்றாகும். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவியும் அரசாங்கமும் ஒரே கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால் அதிகம் உறுதியான கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்க முடியும் என்பது உண்மையாகும்.

மேலும், மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசின் பங்காளியாக இருப்பதனால் வலுவான சிங்கள பெளத்த கருத்தானது அரசாங்கத்தினுள் பிரதிபலிக்கும் இவர்கள் கடுமையாக சமாதான நடவடிக்கைகளை விமர்சித்தவர்கள். இதன் அர்த்தம் கூட்டமைப்பு அரசாங்கம் பெருமளவிலான சமாதான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது என்பதாகும்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி கடுமையாக இருந்தால், ஜனாதிபதிக்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை அழைத்து தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கக் கூடிய தெரிவு உள்ளது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, அரசிற்கு ஒத்துழைக்குமா இல்லையா என்பது தெளிவற்றுள்ளது.

ஜனாதிபதி நோர்வேயை சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு அனுசரணையாளராக மீண்டும் அழைத்துள்ளதை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வரவேற்றுள்ளது.

பேச்சுக்களின் ஆரம்பம் சக்திகளின் புதிய மீள்கூட்டுகளுக்கு வழிவகுக்கும் சாத்தியக் கூறு உள்ளது. ஜனாதிபதி விடுதலைப் புலிகளுக்கு வழங்கும் சமீக்கைகள், அவர் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி விடுதலைப் புலிகளுக்கு வழங்கியதை விட அதிகம் வழங்கத் தயாராக இருப்பதாகத் தோற்றமளிக்க வைக்கின்றன.

பல்வேறு இராஜதந்திர வட்டாரங்கள் மூலம் 1995 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு வரை செல்வதற்கு தயாராக உள்ளதாக சமீக்கை காட்டியுள்ளது. இதன் அர்த்தம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலையீட்டால் நீர்த்துப் போகச் செய்யப்பட்ட ஆகஸ்ட் 2000 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பிலும் அதிகமாக செல்வதென்பதாகும். மேலும், விடுதலைப்புலிகளுக்கு நெருக்கமான ஒருவருக்கு புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சை வழங்கவும் முன்வரக்கூடும். ஆயினும் இது தம்மைத் தனிமைப்படுத்தும் நகர்வு என்று விடுதலைப் புலிகள் சந்தேகப்படக்கூடும். விடுதலைப்புலிகள் இடைக்கால நிர்வாக அதிகாரசபையுடான நேரடியான உதவிகளைப் பெறவே கோருகின்றார்கள். இவ்வாறான இடைக்கால நிர்வாக சபை அமைக்கப்பட்டால் விடுதலைப் புலிகளினால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வளங்கள் வழங்க முடியும் என்பதே அவசியமானதாகும். இவ்வாறான இடைக்கால நிர்வாக ஏற்பாட்டை நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறை மூலம் இலகுவாக உருவாக்க முடியும்.

அரசும் புலிகளும் பேச்சுவார்த்தையை நடத்தும் பொழுது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு பாராளுமன்றத்தில் நடுநிலையாக இருத்தல் அல்லது முக்கிய விடயங்களில் அரசை ஆதரித்தல் ஆகிய இரண்டு தெரிவுகளே இருக்கும். தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பானது அரசை ஆதரித்தால் ஏனைய சிறுபான்மைக் கட்சிகளும் அரசுடன் இணையும். இவ்வாறு நடைபெற்றால், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஒரு பிரிவும் அரசுடன் இணையலாம்.

நோர்வேயை பேச்சுவார்த்தைக்காக அனுசரணையாளராக நியமித்தமை குறித்து, மகிழ்வடையவில்லை என்பதை மக்கள் விடுதலை முன்னணி வெளிக்காட்டியுள்ளதுடன் நோர்வேயின் பாத்திரத்தை இந்தியா ஏற்கவேண்டும் என ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

இந்த யோசனைகள் பயனளிக்காது. ஏனெனில், ஏற்கனவே இந்தியா இந்த விவகாரத்தில் தலையிட விரும்பவில்லை என்று தெளிவாகக் கூறிவிட்டதுடன் இலங்கையில் உள்ள தரப்பினர் தமக்குள் பேசி இப்பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

எப்படியிருந்த போதிலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு அதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரையறுக்கப்பட்ட தெரிவுகளே உள்ளன. அவர்கள் தற்போதைய ஆரம்ப காலகட்டத்திலேயே கூட்டமைப்பை விட்டு விலக முடியாது. அவ்வாறு விலகினால் அந்த வெற்றிடமானது ஜனாதிபதிக்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரிவுகளை அழைப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிவிடும். அதேவேளை, ஜனாதிபதி நோர்வேயின் பங்களிப்பு மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகள் போன்ற பழைய விடயங்களுக்கே மீண்டும் திரும்பும் நிலையில் அரசாங்கத்தில் நீடிப்பதும் கடினமானதாகும்.

ஹெல உறுமய தொடர்ச்சியாக ஜே.வி.பி. யின் நிலையைத் தாக்குவதன் மூலம் அதன் வாக்குவங்கியை அழித்து விடும். தற்பொழுது ஜே.வி.பி. பொறியில் மாட்டுப்பட்டு விட்டது. இந்த விடயத்தை அவர்கள் எவ்வாறு கையாளப் போகின்றார்கள் என்பதை அவதானிப்பது சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

கூட்டமைப்பிற்குள் உள்ள முரண்பாடுகள் வருகின்ற மாதங்களில் இன்னும் தெளிவாகப் பார்வைக்கு வரும். ஜே.வி.பி. சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு வழங்கும். ஆனால், இறுதித் தீர்வை கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சர்வஜன வாக்கெடுப்பினூடாக எதிர்க்கும் நிலைப்பாட்டை எடுக்கக்கூடும். அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக கூட்டமைப்பினுள் கடுமையான கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

விடுதலைப்புலிகளின் கோரிக்கையான இடைக்கால சுயாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளின் அடிப்படையில் பேசுதல் என்பது அரசின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றிற்கு அப்பால் செல்வதுடன் நோர்வேத் தலைநகர் ஒஸ்லோவில் இணங்கிக் கொள்ளப்பட்ட விடயமான சமஷ்டித் தீர்வு ஒன்றைப் பற்றி ஆராய்வது என்பதற்கும் அப்பால் செல்லும் ஒன்றாகும்.

இவ்விடயம் தொடர்பாக தனது கூட்டமைப்பிலுள்ள முக்கியம் வாய்ந்த பங்களிகளுடனும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனும் ஆலோசனை நடத்தாமல் பேச்சுக்களைத் தொடக்கும் ஜனாதிபதியின் எந்த ஒரு தலைப்பட்சமான முடிவும் கடந்த காலத்தைய தவறுகளையே மீண்டும் செய்வதாக அமைந்து விடும். சமாதான நடவடிக்கை நம்பகத்தன்மையை கட்டியெழுப்புவதையும் திறந்த கலந்துரையாடல்களையும் வேண்டிநிற்கின்றது.

ஜனாதிபதிக்கு பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற வேண்டியிருப்பதாலும், விடுதலைப்புலிகள் இடைக்கால சுயாட்சி அதிகார சபை வரைபினை பேச்சுக்களுக்கான அடித்தளமாக்க விரும்புவதாலும் இருதரப்பினரும் தமது நலன்களின் காரணமாக சாத்தியமான விரைவில் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பார்கள்.

விடுதலைப்புலிகள் இடைக்கால சுயாட்சி அதிகார சபையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மக்கள் மாபெரும் ஆணையைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று வாதிடுகின்றார்கள். எப்படியிருந்த போதிலும், இரு தரப்பிற்கும் இடையில் ஆழமற்ற சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் காணப்படுகின்றன.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சிக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட சுமுகமான உறவு போலாமல் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பிற்கும் இடையிலான உறவானது சந்தேகம் மற்றும் அவநம்பிக்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது.

ஜனாதிபதியின் கடந்த காலத்தைய சமாதான முயற்சிகள், பிரச்சினைகள், முறுகல்கள் மற்றும் சந்தேகங்களை தனது பாதை முழுமையும் கொண்டிருந்தன. 1994 ஆம் ஆண்டு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நீண்டகாலம் நீடிக்கவில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தையும் உறவு நிலையையும் அன்றன் பாலசிங்கம் "உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று கூறும் அரசியல்" மேலோங்கி இருந்ததென்று வர்ணித்திருந்தார்.

சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற தந்திரோபாயம் உறவை மெலும் முறிவிற்குள்ளாக்கி பரஸ்பரம் உணர்வு மட்டத்திலான குற்றச்சாட்டுக்கள், யுத்தம் மற்றும் இருதரப்பிலும் கணிசமான உயிரிழப்புகள் என்பதற்கு வழிவகுத்தது. தற்கொலைக் குண்டுதாக்குதல் மூலம் ஜனாதிபதியை கொலை செய்ய முயற்சித்தமையானது இந்த உறவு நிலையின் கடுமையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் ஜே.வி.பிக்கும் இடையிலான உறவும் கூட பகைமையும் கசப்பும் நிறைந்ததாகும். தேர்தல் பிரசாரங்களில் விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு நாட்டைத்தூண்டாடுவதே என்று குறிப்பிட்டதுடன் சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக பாரிய பேரணிகளையும் ஆரம்பித்திருந்தது, மேலும், நோர்வேயின் பாத்திரம் குறித்து, ஜனாதிபதிக்கும் அவரது குழுவுக்குமான உறவு சில சமயங்களில் கசப்பானதாக இருந்திருக்கின்றது. அதிகாரத்தை அடைந்து விடல், அரசியல்

உயிர்வாழ்தல் மற்றும் சமாதான நடவடிக்கைகளை பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளல் என்பன நிகழும் போது, இவ்வாறான வாதங்கள் அரசியல் வெற்று ஆரவாரங்களாக அடங்கிவிடும்.

அரசிற்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலேயே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற வுள்ளது. அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஆலோசனைக் குழுவொன்றை அரசு அமைத்தால் பேச்சுக்கான இன்னுமொரு மேடை உருவாக்கப்படக் கூடும். இது தென் ஆபிரிக்காவில் நிகழ்ந்ததை ஒத்ததாகும். தென் ஆபிரிக்காவில் ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸிற்கும் தேசியக் கட்சிக்கும் இடையில் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தை இடம்பெற்றது.

இன்னுமொரு ஆலோசனை சபையானது ஏனைய சகல நலன்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் என்பவற்றின் அதிக பட்ச பங்களிப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவ விவகாரத்தை அரசு எவ்வாறு கையாளப் போகின்றது என்பது தொல்லை கொடுக்கும் விவகாரமாக உருவாகும்.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை மூலம் விரோதங்களை தவிர்த்தமை ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் பாராட்டுக்குரிய செயலாகும். இருந்த போதிலும் நாட்டில் சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதில் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஐக்கிய தேசிய முன்னணியானது சகல தரப்பு ஆலோசனை மற்றும் பங்குபற்றல் என்பவற்றை உள்ளடக்கக் கூடிய கொள்கை ஒன்றை உருவாக்காமை அது செய்த அடிப்படைத்தவறாகும்.

எவ்வாறு பேச்சுவார்த்தை முழுமையையும் வலுப்படுத்தலாம் என்று மூன்று அமைச்சுக்கள் பறிக்கப்பட்ட விவகாரத்தை தீர்ப்பது தொடர்பாக நடைபெற்ற மனோ - மலிக் பேச்சுவார்த்தையானது இடம்பெற்ற காலத்தில் பல யோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

ஜனாதிபதி கூட, சமாதான நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்துவதற்கான வழிகள் மீது எடுக்கப்பட வேண்டிய அளவீடுகள் தொடர்பாக அறிக்கை ஒன்றை விடுத்திருந்தார். அந்தப் பிரேரணைகள் பின்வருமாறு.

சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதமரை இணைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட ஒரு சபை உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பிரேரணை கடந்த ஆட்சிக் காலத்திற்கு உரியதாக இருந்தது. தற்போது

ஐனாதிபதி மற்றும் எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஆகியோர் அவ்வாறான சபைக்கு இணைத் தலைவர்களாக இருக்க முடியும். சமாதானச் செயலகம் மீள் ஒழுங்கமைக்கப்படவேண்டும்.

சமாதானச் செயலகம் சிவில் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய ஆலோசனை மன்றம் ஒன்றைப் பேண வேண்டும்.

அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் ஏனைய ஈடுபாட்டாளர்களையும் தமது கருத்துகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அழைப்பு விடுக்கும் செயலமைப்பு ஒன்று ஒருவாக்கப்படவேண்டும்.

இந்த யோசனைகள் கடந்த ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசின் தந்திரோபாயத்தின் மீதான விமர்சனங்களில் சிலவற்றை சந்திக்க நீண்டதூரம் செல்ல வேண்டும்.

இது எதிர்கால முயற்சிகள் மற்றும் சமாதான நடவடிக்கைகளின் செல்திசை கருத்து நிலை தொடர்பான ஒரு விடயம் ஆகும். ஆனால், விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட கோளாறுகளே சமாதானப் பேச்சுக்கள் தோல்வியடையக் காரணம் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். நடைமுறைப்படுத்தலிலேயே சிக்கல்கள் வெளிவரும். பெரும்பாலும், தலைவர்களின் பார்வைகள் வினைத் திறமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

மேலும், இவ்வாறான சிக்கலான நடவடிக்கைகளைக் கையாளும் திறமை, வினைத்திறன் மிக்க பேச்சுவார்த்தைக் குழு, மாற்றங்களுக்கான நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றிற்கு அவசியமான கட்டமைப்புகள் மற்றும் புதிய நபர்களை தேடேல், சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கான ஆதரவுத்தளத்தை விரிவுபடுத்தல் என்பவற்றிற்கு அவசியமான இராஜதந்திர செயற்திறன் என்பன உண்மையில் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். இதுவரையிலும் எந்தத் தலைவரும் செயன்முறையைக் கையாளவில்லை.

கரடுமுரடான பயணத்தில் விடுதலைப்புலிகளும் கூட பல கடினமான பாடங்களை கற்க வேண்டி வரும். வடக்கு கிழக்கில் வாழும் சிறுபான்மை சமூகங்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமான விடயமாகும். ஐக்கிய இலங்கை என்ற விடயத்தில் ஈடுபாட்டுடன் இருப்பதையும் அவர்கள் தெற்கிற்கு உறுதி செய்ய வேண்டும்.

எப்படியிருந்த போதிலும் ஏனைய வேண்டுகோள்களும் மனதில் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஐக்கிய தேசிய முன்னணியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பேச்சுவார்த்தை நடவடிக்கைகள் விரிவுபடுத்தப்படுவதுடன் முழுமையாக பேச்சுகளின் கட்டமைப்பானது மீளமைக்கப்பட வேண்டியதும் தேவையானதாக இருக்கின்றது. மீளமைக்கப்படும் போது, ஏனைய பல காரணிகளும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய ஏனைய சில விடயங்கள் குறித்து கீழே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

சமாதான நடவடிக்கைகள் வெளிப்படையாக நடைபெறுவது அவசியமாகும். கடந்த அரசாங்கத்தின் முயற்சியில் காணப்பட்ட பெரிய குறைபாடு தொடர்பாடல் தந்திடொபாயத்தை தவிர்த்ததாகும். எந்த சமாதான நடவடிக்கைக்கும் தெளிவானதும் வெளிப்படையானதுமான தொடர்பாடல் அடிப்படைத் தேவையாகும். மக்களுடனான தொடர்பாடலில் ஏற்பட்ட தோல்வியே ஐக்கிய தேசிய முன்னணி மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்ததற்குக் காரணமாகும்.

எனவே, மக்கள் ஒழுங்காகத் தகவல்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதான தொடர்பாடல் தந்திரோபாய நடவடிக்கை தொடர்பாக கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். பொதுமக்கள் பங்களிப்பை வழங்குவதற்கான திணைக்களம் என்றும் சமாதான நடவடிக்கைகளை ஒரு ஒழுங்கு அடிப்படையில் கண்காணிக்கக் கூடியவாறான இன்னுமொரு திணைக்களமும் அமையக்கூடிய வகையில் சமாதான செயலகமானது மீள் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். தென் ஆபிரிக்காவில் சமாதானச் செயலகம் கிராமங்கள் தோறும் சமாதானக் குழுக்களை உருவாக்கியதன் மூலம் பாரிய மக்கள் பங்கு பற்றலை ஆரம்பித்ததற்கு பொறுப்பாக இருந்தது.

சமாதான நடவடிக்கைகள் முழுமையையும் பாதுகாக்கவும் விமர்சிக்கவும் கூடிய சுயாதீன சமாதான இயக்கத்தை உறுதி செய்வதற்கு அவசியமான வளங்களை உதவி வழங்குநர்களும் அரசும் கட்டாயமாக வழங்க வேண்டும்.

அரசு தரப்பு பேச்சுவார்த்தையாளர்கள் எதிர்கொள்ளப்போகும் ஒரு பிரச்சினை அமைப்பு முறையான நினைவுக் குறிப்புகளின் பற்றாக குறையாகும். விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தையினுடைய அடிப்படை அறிவை பல வருடங்களாக திர்பி வைத்திருக்கும் அதே வேளை, அரசு தரப்பின் பேச்சுவார்த்தை

யாளர்களில் ஏற்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்கள் அமைப்பு முறையான நினைவுக் குறிப்பு சிறிதளவே இருப்பதற்கு காரணங்களாகியுள்ளன.

செயற்பாடுகள் குறித்து சிறதளவு பதிவுகளே காணப்படுகின்றதுடன் மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னே என்ன இடம் பெற்றது என்பது குறித்து எந்தவிதமான பதிவேடுகளும் இல்லை இதனால் அரசானது பழைய ஒப்பந்தங்களும் புரிந்துணர்வுகளும் புரியாத புதிரான ஒரு சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டியேற்படும்.

மேலதிக முடிவுகள் பெரும்பாலும் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். பேச்சுக்குமுடிவுக்கு தெளிவான அதிகார எல்லைகள் அவசியமாகத் தேவைப்படும். பேச்சுவார்த்தையாளர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்படுவதும் அவசியம்.

சகல முயற்சிகளும் நாட்டின் முன்னணி நிறுவனங்களுடனும் அமைப்புகளுடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுவதுடன் அவர்களின் ஆலோசனையும் பெறப்பட வேண்டும். சமாதான நடவடிக்கைகள் குறித்து முழுமையாக கண்காணிக்க பல்கலைக்கழக நிபுணர்கள், சிந்தனையாளர்கள் ஆகியோர் கொண்ட குழுக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச சமூகத்தினது குறிப்பாக இந்தியாவின் பாத்திரம் பற்றி தீவிரமாகக் கணிப்பீடு செய்ய வேண்டும். சர்வதேச சமூகத்தின் முக்கிய பாத்திரத்தின் வெளிப்படைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தல் ஒன்றுபட்ட தன்மை மற்றும் நீடித்த தன்மை போன்ற பரிகாரங்கள் தேவையாக உள்ளன. குறிப்பாக இலங்கை போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவின் அந்தஸ்து குறித்து தீவிரமாக கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும். போர்நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவின் தலைமையானது வேறொரு நாட்டிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று பல கோரிக்கைகள் இருந்து வருகின்றன. கண்காணிப்புக்குழு குறித்து தெற்கில் தீவிர அவநம்பிக்கை நிலவுகின்றது. இந்த அவநம்பிக்கைகள் ஆராயப்பட்டு திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும்.

சமாதான முயற்சிகளின் முறைசார்ந்த பேச்சுக்கள் மற்றும் தொழில் நுணுக்கங்கள் என்பன குறித்தும் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அரசியல் சீர்திருத்தமா? சமாதான முயற்சிகளா? இரண்டையும் சமாந்தரமாக முன்னெடுப்பது ஆபத்தானது!

வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் அமோக ஆதரவை பெற்றிருக்கின்ற தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு இந்த அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சிக்கெதிராக குரல் எழுப்பியிருக்கிறது. இந்த நாட்டின் தேசிய பிரச்சினையான இனப்பிரச்சினைக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்தக் கட்சி கூறிவருகிறது.

பொது இணக்கப்பாடொன்றின் அடிப்படையிலேயே சமாதான முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லப் போவதாக ஜனாதிபதி அறிவித்திருக்கிறார். அதேபோலத் தான், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சியும் அமைய வேண்டும்.

ஆனால், சமாதான முயற்சிக்கு சமாந்தரமான முறையிலேயே இந்த அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சி அமையப் போவதாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்விரு முயற்சிகளையும் சமாந்தரமான பாதை வழியே முன்னெடுத்துச் செல்வது சமாதான முயற்சியை மோசமாகப் பாதிப்பதாக அமைந்து விடக்கூடும்.

அத்துடன், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சியை ஒருதலைப்பட்சமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதும் சமாதான முயற்சிக்கு பாரதாரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். ஒன்றை அரசாங்கம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் அரசியல் கட்சிகளிடையே பிளவை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சமாதான முயற்சியில் பொது இணக்கப்பாடொன்றைக் காணமுடியாது. இரண்டுமே ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள்.

நான்கு மாதங்களுக்குள் அரசியலமைப்பு சபை ஒன்றினூடாக அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தை மேற்கொள்வதற்கு ஆவலாக இருப்பதாக ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி கூறுகிறது.

அடிக்கடி அரசு தொலைக்காட்சிகளில் தோன்றும் ஜனாதிபதியின்

ஆலோசகர் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண, இரும்பு சூடாக இருக்கும் போதே அடிப்பது தான் முக்கியமானது என்று தற்போதைய சந்தர்ப்பத்தில் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் விரைவுபடுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்.

உண்மையில் இதன் மூலம் அவர் எதனை வெளிப்படுத்துகிறார் என்றால், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சியை காலம் தாழ்த்துவதானது, ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கத்திற்குள்ளாகவே பாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு பாராளுமன்றத்தினூடாக இந்த முயற்சியை நிறைவேற்றுவதில் சிரமம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பைக் காட்டுகிறது.

எந்தவிதமான இணக்கப்பாடோ, ஆலோசனைகளோ இன்றி வெறுமனே ஜனாதிபதியின் பதவியை நிலைநிறுத்தி வைப்பதற்காக அரசாங்கம் புதியதொரு அரசியலமைப்பொன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்பது அசாதாரணமானது.

1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் தமிழர்களின் அபிலாஷைகளை புறக்கணித்ததாலும், 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கு வழிவகுத்ததனாலும் தற்போதைய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சி இந்த நாட்டை மேலும் பிளவுபடுத்துவதற்கே இட்டுச் செல்லும்.

அரசாங்கத்தின் தற்போதைய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சியைப் பார்ப்போமானால், பிரதானமாக 4 கட்டங்களினூடாக அது முன்னெடுக்கப்பட விருக்கிறது.

அரசியலமைப்பை வரையறுக்கும் பணியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை பங்குகொள்ள செய்வதற்காக அரசியலமைப்பு சபை ஒன்றை ஸ்தாபித்து சகல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்தல், நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையை ஒழித்தல் மற்றும் தேர்தல் மறுசீரமைப்பு தொடர்பாக அரசியலமைப்பு சபையினூடாக ஆராய்தல், அரசியலமைப்பு சபையின் சிந்தனைகளை அங்கீகரிப்பதற்காக சட்டக் கட்டுப்பாடற்ற ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடத்துதல் மற்றும் தொகுதிவாரி மற்றும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தின் அடிப்படையில் புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் மீண்டும் தேர்தல் ஒன்றை நடத்துதல் ஆகியவையே இந்த 4 கட்டங்களாகும்.

தற்போதைய அரசியலமைப்பு மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கேள்விக்கும் இடமில்லை. ஆனால், இதனை முன்னெடுப்பதற்கு சுதந்திர முன்னணி தோந்தெடுத்திருக்கின்ற வழிமுறை தான் ஆபத்தானதும் பிரச்சினைக்குரியதாகவும் இருக்கின்றது.

தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புக்கு வெளியாக நின்று அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் வாதம்.

மூன்றில் இரண்டு பாராளுமன்ற பெரும்பான்மை இதற்குத் தேவை இல்லை என்கிறார் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண.

அண்மையில் நடைபெற்று முடிந்த சபாநாயகர் தெரிவிற்கான வாக்கெடுப்பு அரசாங்கத்திற்கு பாராளுமன்றத்தில் சாதாரண பெரும்பான்மை கூட இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அத்துடன், மிகவும் சொற்ப எண்ணிக்கையான தமிழ், முஸ்லிம் வாக்குகளையே நடந்து முடிந்துள்ள தேர்தலில் அரசாங்கம் பெற்றிருக்கின்றது. இது எதனைக் காட்டுகிறது என்றால், ஒருதலைப்பட்சமாக புதியதொரு அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது சிங்கள மக்களின் ஒரு பகுதியினர் மீண்டும் ஒருமுறை பெரும்பான்மையின அரசியலமைப்பை ஸ்தாபிக்கிறார்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தப்படுவதையே ஆகும். அரசியலமைப்பை தயாரித்து பொதுமக்களின் அங்கீகாரத்திற்காக சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் முன் விடுவதனால், ஒவ்வொருவரும் புள்ளி ஒன்றுக்கு அருகாக வாக்களிப்பதற்கே அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இது சட்டவிரோத நடவடிக்கை ஒன்றுக்கு அங்கீகாரமளிக்குமாறு பொதுமக்களை வெறுமனே கேட்பதாகும். பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் கடந்த தேர்தலில் சுதந்திர முன்னணிக்கு எதிராக வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்க வேண்டும்.

வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றிருக்கின்ற தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு இந்த அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சிக்கெதிராக குரல் எழுப்பியிருக்கிறது. இந்த நாட்டின் தேசிய பிரச்சினையான இனப்பிரச்சினைக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்தக் கட்சி கூறிவருகிறது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ்^{ம்} அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சி சட்டவிரோதமானது என்று கண்டனம் செய்து இதற்கெதிராக பல

அறிக்கைகளை வெளியிட்டிருக்கிறது. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸும் இதற்கு ஆதரவளிக்கப் போவதில்லை என்று கூறியிருக்கிறது. ஐ.தே.மு. மற்றும் ஜாதிக ஹெல உறுமய ஆகியவற்றின் நிலைப்பாடும் இதுதான். ஆக மொத்தத்தில் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி தவிர ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் அனைத்துமே அரசியலமைப்பு சபையை புறக்கணிக்கப் போகின்றன.

ஆனால், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கான தற்போதைய அவசரத்தை இன்றியமையா சித்தாந்தத்தின் (Doctrine of Necessity) மூலம் நியாயப்படுத்துவதற்கும் அரசு முற்பட்டிருக்கிறது.

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பானது, நாட்டின் அபிவிருத்தியை பாதிப்பதுடன், அதற்கு இடப்பட்டிருக்கும் கால்விலங்கு என்றும் வாதிடும் அரசு; நைஜீரியா, உகண்டா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் இன்றியமையா சித்தாந்தத்தைப் பயன்படுத்தி இராணுவ சர்வாதிகார தலைமை, அரசியலமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்த நிகழ்வுகளை உதாரணம் காட்டி வருகிறது. ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகையதொரு இன்றியமையா சித்தாந்த கோட்பாட்டை பிரயோகிப்பதற்கு ஜனாதிபதி தனது அதிகாரத்தை தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்கின்ற தனிப்பட்ட தேவை ஒன்று தவிர, வேறு எந்த தேசிய நெருக்கடியும் இல்லை.

தற்போதைய கட்டத்தில், இலங்கையின் அபிவிருத்திக்கு நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை முற்றாக ஒழிப்பதா அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்டத்திற்கும் பதில் கூறக்கூடியவாறு அதில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதா என்பது இன்னமும் கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது.

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமை ஒழிக்கப்படுவது ஏன் அத்தனை தூரம் அவசியமானது? தற்போதைய ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிக்குரிய சகல சிறப்புரிமைகளையும் அதிகாரங்களையும் பாதுகாப்புகளையும் அனுபவித்திருக்கிறார். ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்த ஆட்சி முறையை ஒழிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருந்த போதிலும் அதனை அவர் முழுமையாக அனுபவித்தார்.

1994 இல் ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட போது சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க இலகுவாக இதனை செய்திருக்க முடியும். ஜனாதிபதி தனது அரசியல் இருப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே தற்போதைய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த முயற்சி என்பது விளங்கிக் கொள்ளப்படும் போது, வெறுமனே தனிப்பட்ட இலாபங்களுக்காக இந்த நாட்டை ஒரு பெரும் அவமானத்திற்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டுமா என்பது கேள்விக்குரியது.

அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு பழைய தேர்தல் முறையின் கீழ் மூன்றில் இரண்டு பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மற்றொரு தேர்தலுக்கு சுதந்திர முன்னணி செல்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோமானால், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சமாதான முயற்சி மறக்கப்பட்டு விடும் என்பது தெளிவானது. ஏனென்றால், தற்போதைய நிலைமைகளினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் காரணிகள் சமஷ்டி முறைமையின் அடிப்படையிலான சமாதான முயற்சியை எதிர்த்தே நிற்கும்.

ஒன்று மட்டும் தெளிவானது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உருவாக்க வரலாற்றில், சிறுபான்மையின தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் ஆலோசனை பெறப்படவோ அன்றி அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் பெறப்படவோ இல்லை. அரசியல் அமைப்பில் இருந்து தாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்த அவர்கள், தொடர்ச்சியான சிங்கள ஆதிக்கம் நிறைந்ததாகக் கருதி வருகிறார்கள்.

1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு தமிழ் பிரதிநிதித்துவத்தைப் புறக்கணித்தது. இதன் விளைவாக தனி நாட்டினாடாக தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்தி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் இயற்றியது. 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் மீது தமிழ் பேசும் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்தனர் என்ற உண்மையின் வெளிப்பாடே வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் ஆகும்.

ஆகவே, எந்த ஒரு அரசியலமைப்பு உருவாக்கமும் சிறுபான்மை மக்களின் அபிலாஷைகளை திருப்திப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த நாட்டின் தேசிய பிரச்சினையான இனப்பிரச்சினையை புறக்கணிப்பதற்கும் மழுங்கடிப்பதற்குமான மற்றொரு

முயற்சி என்றே தமிழ் மக்கள் கருதுவர். குறிப்பாக, விடுதலைப்புலிகள் இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவை சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்தத் தருணத்தில் இத்தகையதொரு சிந்தனைக்கே வழிவகுக்கும்.

இனப்பிரச்சினை கருத்திற்கொள்ளப்படாமல் வேகமான முறையில் அரசியல் சீர்திருத்தத்தை முன்னெடுப்பதானது உண்மையில் முற்று முழுதான சிங்களப் பேரினவாத அரசியலமைப்பொன்றை உருவாக்குவதற்கான சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்தின் மற்றொரு முயற்சியாகவே பார்க்கப்படும். நம்பிக்கைத் துரோகமானதும் இரண்டகமானதுமான முயற்சியாகவும் இது கருதப்படும்.

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கத்தினால் இத்தகையதொரு செயற்பாடு மேற்கொள்ளப்படுமானால், வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் மக்களிடமிருந்து மகத்தான ஆணையை பெற்றிருக்கின்ற தாங்கள் தமக்கானதொரு அரசியல் நிர்ணய சபையை கூட்டுவதற்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கும் இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவை தாமாகவே ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் உரித்துடையவர்கள் என்று தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு வாதிடக்கூடும். சிங்களவர்கள் சிங்களவர்களுக்கான பெரும்பான்மையின அரசியலமைப்பொன்றை உருவாக்குவதற்கு கூட்டு முன்னணி அரசாங்கம் ஒருதலைப்பட்சமாகப் பிரகடனப்படுத்துமானால், அது வடக்கு - கிழக்கில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் ஒரு சட்ட வெற்றிடத்தை உருவாக்கும்.

இத்தகையதொரு பாதகமான நடவடிக்கையானது, தமிழ் மக்களை பிரிவினைக்கான பாதையை நோக்கி அவர்களை சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் மேலும் தள்ளுகின்ற நடவடிக்கையாகவே அமையும்.

‘நிரந்தரத் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதற்கு இடைக்கால அதிகார சபை வழிவகுக்கும்’

**பொதுஜன முன்னணியால் முன்வைக்கப்பட்ட யோசனைகள்
புலிகளின் இடைக்கால அதிகார சபைக்கு நெருக்கமாகவே உள்ளது!**

**பேச்சுகளில் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் எவ்வாறு அமைய
வேண்டும்?**

நோர்வே வெளிநாட்டமைச்சரின் வன்னி விஜயத்தின் பின்னர், நடந்தேறி இருக்கின்ற நிகழ்வுகள் காரணமாக சமாதான பேச்சுவார்த்தை மீண்டும் மிக விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நடைபெறவிருக்கின்ற சமாதான பேச்சுவார்த்தை கடந்த கால பேச்சுவார்த்தைகளைப் போல நம்பகத் தன்மைகளைக் கட்டியெழுப்புகின்ற பேச்சுவார்த்தைகளாக இராது. அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை (Core Issues) ஆராய்கின்ற பேச்சுவார்த்தைகளாகவே அமையும். குறிப்பாக விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்திருக்கின்ற இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவு ஆராயப்படவிருக்கிறது.

உண்மையில் இந்த இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையானது வடக்கு - கிழக்கில் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக டோக்கியோ மாநாட்டு வளங்களைப் பெற்று கொள்வதற்கான பொறிமுறை ஒன்றுக்கு வழிவகுக்கும். இரண்டாவதாக இனப்பிரச்சினைக்கு நிலையான தீர்வொன்றைக் காணுவதற்கும் இந்த இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபை வழியமைக்கும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணியின் ஆட்சிக் காலத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான யோசனைகளைப் பார்க்கின்ற போது, 1994 இல் முன்வைக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம் (Union of States) 1997 இல் முன்வைக்கப்பட்ட முன்மொழிவு, 2000 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் முன்வைக்கப்பட்ட முன்மொழிவு ஆகியவை அனைத்துமே இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கு நெருக்கமாக வருகின்றன.

தற்போது தீவிரமானதொரு கலந்துரையாடலுக்கான பொதுவான அடிப்படை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த தரப்புகள் இந்த கலந்துரையாடலில் பங்குகொள்ளப் போகின்றன என்பது தான் இன்றுள்ள கேள்வி.

ஆனால், அடிப்படையான பேச்சுவார்த்தைக்கான தரப்புகள் அரசும், புலிகளும் தான் என்பது இப்போது தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் புலிகளே என்று அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் பேச்சுவார்த்தையில் எப்படி அமையப் போகிறது என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

கடந்த அரசாங்கத்தின் சமாதான முயற்சியில் முஸ்லிம்களின் தனித்தரப்பாக பேச்சுவார்த்தை மேசையில் தாங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வலியுறுத்தியிருந்தது. அத்துடன், விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்தது போல முஸ்லிம்களுக்கான இடைக்கால நிர்வாக யோசனை ஒன்றை முன்வைப்பதாகவும் கூறியிருந்தது. இதற்காக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று ஆராய்ந்தும் முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளது ஆலோசனைகளைப் பெற்றும் முன்மொழிவைத் தயாரித்தும் இருந்தது.

விடுதலைப்புலிகளின் இடைக்கால நிர்வாக தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவு முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அங்கீகரிக்கின்ற போதிலும் அதுபற்றிய தெளிவான வரையறைகள் இல்லை.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீம் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனை சந்தித்த போது, உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக தமிழ் மக்களுக்கும், முஸ்லிம் மக்களுக்குமிடையே தீவிரமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பிரச்சினைகளைக் களைந்து தமிழ் - முஸ்லிம் உறவில் புதிய அத்தியாயத்தை உருவாக்குவது என்றும் இணங்கியிருந்தனர். முஸ்லிம்களின் தெளிவான இனத்துவத்தைப் புலிகள் இதன்போது அங்கீகரித்திருந்தமையும், கடந்த காலத்திலிருந்தான ஒரு முன்னேற்றப் பாய்ச்சலாகும்.

அத்துடன், முஸ்லிம் காங்கிரஸை முஸ்லிம்களின் ஏகப் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை புலிகள் செய்திருந்தமையும் முக்கியத்துவம் மிக்கது. தமிழ் மக்களுக்கும் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் இடையிலான பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்த இந்த புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை துரதிர்ஷ்டவசமாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. இதன் காரணமாக முதுர்,

வாழைச்சேனை, கிண்ணியா போன்ற பிரதேசங்களில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே தீவிரமான இடையூறுகள் ஏற்பட்டன. உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்கும், புலிகளுக்குமிடையே கூட்டுக்குழு அமைக்கப்பட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினைகளை இலகுவாகக் கையாண்டிருக்க முடியும். அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் தவறே இதற்கு காரணமாகும்.

அடுத்ததாக, தமது கிழக்கு மாகாண தளபதிகளுடன் கலந்து பேசி தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகளை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று புலிகள் முன்மொழிந்திருந்தனர். ஆனால், அதனைச் செய்வதற்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தவறியிருந்தது.

தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு முறையான செயற்றிட்டம் இல்லாதிருந்ததால் அமைதியின்மையும், கலகங்களும் கிழக்கு மாகாணத்தில் தொடர்ந்தன. இதன் காரணமாக பிரபா - ஹக்கீம் உடன்படிக்கையில் அமுல்படுத்தப்படாத விவகாரங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு சிவில் அமைப்புகளை ஒன்றிணைத்து வட-கிழக்கு முஸ்லிம் சமாதான சபை (NEMPA) உருவாக்கப்பட்டது. புலிகளின் கிழக்கு மாவட்டங்களின் தலைமைத்துவங்களுடன் கலந்து பேசி தமிழ் - முஸ்லிம் உறவை மேம்படுத்துவது இதன் நோக்கம். அத்துடன், புலிகளுக்கும் முஸ்லிம்களின் சிவில் சமூகத்திற்கும் இடையே வலய குழுக்களும் (Zonal Committees) உருவாக்கப்பட்டன.

உண்மையில் இந்த முயற்சியின் பின்னர் கலகங்களும், வன்முறைகளும் பெரிதும் குறைந்தன. புலிகளின் வரி அறவீடு குறைந்தது. முஸ்லிம்களின் நிலங்கள் சில மீள ஒப்படைக்கப்பட்டன.

இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஏகப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு சவால் விடுக்கப்பட்டது. இது விடயத்தில் இணக்கப்பாடொன்றைக் காண்பதற்கு முஸ்லிம் கட்சிகள் தவறின.

கடந்த காலத்தைப் பார்க்கின்ற போது, தனித்தரப்பு கோரி முஸ்லிம் சமூகம் வலியுறுத்தி வந்த போதிலும் சமாதான பேச்சுவார்த்தை மேடைகளில் இலங்கை அரசாங்கத்தினுடாகவே அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் அமைந்திருந்தது. தனியான முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்ட முத்தரப்பு பேச்சுவார்த்தை நடந்தது மிகமிக அரிது.

அரசாங்கத்திற்கும் கணிசமான நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றி அங்கே தனியான நிர்வாகத்தை நடத்திய ஆயுதக் குழுக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில்

தான் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எதிர்கால சமாதான முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் பிரதான பேச்சுவார்த்தைக்கு சமாந்தரமாக நடைபெறும் வெவ்வேறான கலந்துரையாடல்களின் மூலமே முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கப் போகிறது.

பிரதான பேச்சுவார்த்தை ஒரு பாதையிலும் அதற்கு சமாந்தரமான மற்றொரு பாதையில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருடனான பேச்சுவார்த்தைகளும் நடைபெறும். இங்கு பிரதான பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வெளியே இரு தரப்பினருடனும் முஸ்லிம்கள் பல கலந்துரையாடல்களை (Multiple Discussions) மேற்கொள்ள முடியும். சமகாலப்பகுதியில் இவை நடைபெறலாம்.

இங்கு முக்கியம் என்னவென்றால், உள்நாட்டு யுத்தத்துடன் முஸ்லிம் சமூகமும் தொடர்புபட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் பல துன்ப, துயரங்கள் இருக்கின்றன. தமது பாதுகாப்பு தொடர்பாக பெரும் பீதி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பவை அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான்.

குறிப்பாக, வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் பேசுகின்ற மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடுகின்ற போது, முஸ்லிம் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட முடியாதென்பதை விடுதலைப்புலிகள் உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதைச் செய்வதற்கு அவர்கள் தவறினால் தனியே சிங்கள இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகச் செயற்பட்ட சிங்களவர்களைப் போலவே கருதப்படுவர். உண்மையில் கிழக்கு மாகாணத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சனத்தொகையை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் இன முரண்பாட்டுடன் அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் என்பதையும் விடுதலைப்புலிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆகவே, முஸ்லிம்கள் தனியே அரசாங்கத்துடன் மட்டுமன்றி, விடுதலைப்புலிகளுடனும் கலந்துரையாடல்களை நடத்த வேண்டும்.

தமக்கான அதிகாரப் பகிர்வு, பாதுகாப்பு, நில அங்கீகாரம், புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சரியானதொரு பேச்சுவார்த்தை வழிமுறையை முஸ்லிம்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இதனைச் செய்வதற்கு தவறுவது பெரும் சிக்கலை ஏற்படுத்தும்.

முஸ்லிம் சமூகம் இராஜதந்திரத்திற்கு பெயர் பெற்ற ஒரு சமூகம். தற்போதைய சந்தர்ப்பத்தில் இரு தரப்பினருடனும் அவர்கள் இணைந்து செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு செயற்பட்டால் மிகச் சிறந்த இடையீட்டாளர்களாக அவர்கள் இருக்க முடியும்.

தமிழ்க்கூட்டமைப்பின் வெற்றியை சமஷ்டி முறையில் தீர்வை காண்பதற்கான பூரண ஆணையாக சர்வதேச சமூகம் நோக்கும்

கடந்த இரு வருடங்களில் கற்ற பாடங்களை ஜனாதிபதி புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிறார் குமார் ரூபசிங்க

நடைபெற்று முடிந்த பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் விடுதலைப் புலிகளின் பதிலுரிமையாளராக (Proxy of LTTE) போட்டியிட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு கிடைத்திருக்கும் வெற்றியை, சமஷ்டி முறையின் கீழ் இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு தீவிர ஆதரவை வழங்குவதற்கான மகத்தான ஆணையாகவும் பூரணத்துவம் மிக்கதொரு வெற்றியாகவும் சர்வதேச சமூகம் பார்க்கும் என்று தெரிவித்திருக்கும் சக வாழ்விற்கான அமைப்பின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க, மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததான இந்த மக்கள் ஆணை தீவிரமாக ஆராயப்பட்டு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

வடக்கு - கிழக்கில் இடைக்கால நிர்வாக சபைக்கான தன்னாட்சி அதிகார சபை கோரி விடுதலைப்புலிகள் முன்வைத்திருக்கின்ற யோசனையை, சமாதான பேச்சுவார்த்தையை மீள ஆரம்பிப்பதற்கான அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று தமிழ் மக்கள் தமது கருத்தை ஏகோபித்து வெளிப்படுத்தி இருப்பதால், புலிகள் முன்வைத்திருக்கும் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை யோசனையின் பல்வேறு அம்சங்களை கொண்டிருக்கும் 1995 ஆம் ஆண்டு முன்மொழிவின் அடிப்படையிலான பிறிதொரு முன்மொழிவை ஜனாதிபதி முன்வைக்க வேண்டிய தேவை இருப்பதாகவும் 'தினக்குரலுக்கு' நேற்று புதன்கிழமை அளித்த விசேட பேட்டியில் அவர் தெரிவித்தார்.

கருணா குழுவின்ருடன் பிரத்தியேகமான உறவுகளை வைத்திருக்க முடிவு செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டால் அது மிகவும் ஆபத்தான கொள்கையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்த ரூபசிங்க, இது சமாதான முயற்சியை அடிப்படையில் பாதிக்கும் என்றார்.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் கடந்த அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை இரு தரப்பினரதும்

சமத்துவம் மற்றும் இரு தரப்பினரதும் இராணுவ சமநிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில், கருணா குழுவினருடன் உறவை வளர்த்து புலிகளின் பலத்தைக் குறைப்பதற்கு முற்பட்டால் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை செல்லுபடியற்றதாகிவிடும் என்று கூறினார்.

சமாதான பேச்சுவார்த்தையை மீள ஆரம்பிப்பதற்கு விடுதலைப்புலிகள் எதையேனும் நல்லெண்ண நடவடிக்கையாக செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று கருதுகிறார்களா என்று கேட்டதற்கு, “தாங்கள் மீண்டும் யுத்தத்திற்குச் செல்லப் போவதில்லை என்பதை புலிகள் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் மோதல் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கப் போவதில்லை என்பதை அவர்கள் பேணி வரவேண்டும். இதனையே புலிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது” என்றார்.

அப்படியானால், சமாதான பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் அரசாங்கம் ஏதாவது நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு, பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் ஊடாக பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கான உகந்த சூழலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்.

மிக நீண்ட கால யுத்தம் காரணமாக இந்த நாடு இன ரீதியாக பெரிதும் பிளவுபட்டுப் போயிருக்கிறது. தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்து வதற்கான நடவடிக்கைகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவசியமானவையாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான சாதகமான சமீக்கங்களை அரசாங்கம் அனுப்பவேண்டும்.

சாதாரண மக்களின் நெருக்கடி நிலைமை கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சமாதானத்தின் பலாபலன்களை வடக்கு - கிழக்கு மக்கள் இன்னமும் அனுபவிக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அபிவிருத்தி உதவிகளை வழங்குவதற்கான அரசாங்கத்தின் உடனடியான கடப்பாடு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உயர்பாதுகாப்பு வலயங்களை அகற்றுவது தொடர்பில் ஆராய்வதற்கான குழு ஒன்று உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றார்.

டோக்கியோவில் நடைபெற்ற உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மகாநாட்டில் உறுதியளிக்கப்பட்ட 4.5 பில்லியன் டொலர் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்வது குறித்தும் ரூபசிங்க சந்தேகம் வெளியிட்டார்.

சமாதான முயற்சியின் முன்னேற்றத்தை ஒரு நிபந்தனையாகக் கொண்டுதான் டோக்கியோ உதவி உறுதியளிக்கப்பட்டது. ஆனால், புதிய அரசாங்கத்தின் சமாதான முயற்சிகளின் சாத்தியத்தன்மையுடன் பல விடயங்கள் தொடர்புபடுகின்றன. முதலாவதாக, சமாதான பேச்சுவார்த்தையை மீள் ஆரம்பிப்பதற்கு புலிகள் சில நிபந்தனைகளை வைத்திருக்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் ஏகபிரதிநிதிகளாக புலிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். தமிழர்களின் தாயகப் பிரதேசங்களில் சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையிலான தீர்வு கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இடைக்கால நிர்வாக யோசனையை அமுல்படுத்துவதற்கு பலமான அரசாங்கம் இருக்கவேண்டும் என்பவையே அவை.

இந்த நிலையில், 4 மாதங்களுக்குள் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமை ஒழிக்கப்பட்டு அரசியல் யாப்பு சீர்த்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படும் என்று ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி கூறியிருக்கிறது.

ஐ.தே.க., சிறுபான்மையினக் கட்சிகள், விடுதலைப்புலிகள் ஆகியோருடன் கலந்து ஆராயப்பட்டு, அவர்கள் அனைவரதும் இணக்கப்பாட்டுடன் தான் இதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். எதற்காக இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றம் என்பதில் தெளிவான உடன்பாட்டுடன் சீர்த்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆனால், கூட்டு முன்னணி இதனை ஒருதலைப்பட்சமாக சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் செய்வதற்கு முயற்சித்தால் அந்த சீர்த்திருத்தம் பெறுமதியற்றதாகி விடும். பேச்சுவார்த்தை மேடையில் என்னதான் தீர்வு காணப்பட்டாலும் அது நிலையானதாக இராது. அடுத்து ஆட்சியமைக்கும் கட்சி அனைத்தையும் செல்லுபடி அற்றதாக்கிவிடும்.

கடந்த 2 வருடங்களில் தான் கற்ற பாடங்களை ஜனாதிபதி புரிந்து கொள்ளவேண்டும். உண்மையாகவே, சமாதான முயற்சியில் ஜனாதிபதி ஈடுபட விரும்பினால், இதுவரை காலமும் மேற்கொண்டு வந்த கட்சி அரசியல் இலாபம் தேடும் விளையாட்டைத் தவிர்த்து, பொது இணக்கப்பாட்டை

விடுதலைப்புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆட்சியில் செய்த மிகப்பெரும் தவறு, சமாதான பேச்சுவார்த்தையில் இருந்து தற்காலிகமாக விலகிக் கொண்டதுதான். இதன் மூலம் அவர்கள் ஐ.தே.மு. அரசாங்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தி, அதனால் ஏற்பட்ட இடைவெளியை மற்றவர்கள் நிரப்புவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தினர். இதற்கான பொறுப்பை புலிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நடைபெற்ற தேர்தலில் தோல்வியடைந்த கட்சிகள் இரண்டு. ஒன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, மற்றையது சுதந்திரக் கட்சி. வெற்றி 'பெற்ற கட்சிகள் ஜே.வி.பி., தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு, ஜாதிக ஹெல உறுமய என்று மேலும் கூறினார்.

தலைவர்கள் பொறுப்புணர்வுடன் நடக்காவிட்டால் மீட்சி பெறமுடியாத சுழலுக்குள் நாடு தள்ளப்படும்

இலங்கை விவகாரத்தில் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் கடைப்பிடிக்கப் போகும் அணுகுமுறை எப்படியானதாக இருக்கும்? கட்சி அதிகார அரசியல் போட்டி ஸ்திரமற்ற நிலையை உருவாக்குகின்றது கருணா விவகாரத்தால் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு விவகாரம் பாதிக்கப்படும் நிலை

இலங்கை இன்று பல திசைகளிலுமான பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டிருக்கிறது. தேர்தல் பிரசாரங்களில் நாடு அதன் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தியிருக்கின்ற நிலையில், கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் தோன்றிய தற்போதைய அரசியல் நெருக்கடி, ஏற்கனவே சஞ்சலமானதாக இருந்த சமாதான முயற்சிகளுக்கு புதியதொரு பரிமாணத்தைச் சேர்த்திருக்கிறது.

பல்வேறு மட்டங்களில் தோன்றியிருக்கும் நெருக்கடிகள், நாடு அதன் அரசியல் ரீதியான புவியீர்ப்பை இழந்து தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும் நிலையை நோக்கி தள்ளிவிடப்பட்டிருப்பதையே காட்டுகிறது. நாடு எத்தகையதொரு குழப்பகரமானதும் சஞ்சலமானதுமான காலகட்டத்தை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை உண்மையிலேயே கிரகித்து விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய ஆய்வுத்தன்மையான கோட்பாட்டுக் கூறுகளை நாம் இழந்துவிட்டோம் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. எமது சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தலைவர்கள் பொறுப்புணர்வுடன் செயற்படா விட்டால், மீட்சி பெறமுடியாத சுழலுக்குள் நாடு இழுத்துவிடப்பட்டு, அரசியல் சமுதாயம் சின்னாபின்னமாகி உள்நாட்டில் வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் நிலைமை தோன்றக்கூடும். அத்துடன் வெளிநாட்டுத் தலையீடுகளும் கடுமையாக அதிகரிக்கக்கூடும். இத்தகைய அபாயகரமான சூழ்நிலை எந்தவொரு நோக்கமுமற்ற போருக்குள் நாட்டை இழுத்து விடவும் கூடும். எவருமே விரும்பாத ஆனால், அதேவேளை சூழ்நிலைகளினாலும் நிகழ்வுகளினாலும் உந்திவிடப்படக்கூடிய ஒரு போருக்கான சாத்தியம் எம்முன்னால் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலே, தற்போதைய தறுவாயை, அரசியல் பந்தயத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற சகலருமே ஒருவர் மற்றவரின் அழிவில், அதிகாரத்தையும் பதவி நிலையையும் கூடுதல் பட்சம் அடைந்து கொள்வதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்ற ஒரு காலகட்டமாக உருவகப்படுத்த முடியும். இது சகல தரப்புகளுமே மண் கவ்வப் போகின்ற ஒரு நிலைமைக்கே வழிவகுக்கும். மரபு வழியாக நாம் பெற்ற அரசியல் கட்டமைப்புகளும் இன்றைய அரசியல் அரங்கை ஆதிக்கம் செலுத்திநிற்கும் தலைவர்களும், நாட்டைக் கூறுபடுத்திக் கிழித்து விடக்கூடிய குறுகிய நலன்களின் நாட்டத்தில் வெவ்வேறு திசையாக இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் போலவே தோன்றுகிறது. சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலுமே ஆழமானதும் பரந்தளவிலானதுமான திட்டமிட்ட வகையிலான நெருக்கடியை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

அடிப்படையில் இந்த நெருக்கடியானது, ஆளுகையினதும் மேலாதிக்கத்தினதும் தனிச் செல்வாக்கிற்கான நாட்டத்தினதும் அப்பட்டமான அதிகாரத் துஷ்பிரயோகத்தினதும் நெருக்கடி - அதுமட்டுமல்ல தனித்துவங்களுக்கும் சமூகங்களுக்கும் மதிப்பளித்துச் செயற்படாதமையின் விளைவான நெருக்கடி. பெரும்பான்மையினவாத அரசியல் (Politics of Majoritarianism) சிங்களவர் களினதும் தமிழர்களினதும் அரசியல் கலாசாரத்தை ஆக்கிரமித்து நிற்கிறது. மற்றையவர்களைப் புறந்தள்ளி விடுகின்ற முனைப்புடனான அரசியல் (Politics of Exclusion) பல்வேறு வகைப்பட்ட மட்டங்களிலும் வடிவங்களிலும் தன்னை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது.

தோற்கடிக்கப்பட முடியாத ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்தை விடுதலைப்புலிகள் நடத்தி வந்திருக்கின்ற போதிலும் கூட, தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சினை சிங்கள அரசியல் சமுதாயத்தினால் ஓரங்கட்டப்பட்டு அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்ற கட்சி அரசியல் அதிகார போட்டோ போட்டி நாட்டை மேலும் ஸ்திரமற்ற நிலைக்குள் இழுத்துவிடக் கூடிய அபாயத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது.

சிங்களப் பேரினவாதச் சக்திகளினால் கிறிஸ்தவர்கள் மீது அண்மைக்காலமாக தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும் கூட, இந்தக் குற்றச் செயல்களைச் செய்தவர்கள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டதாக ஒரு சம்பவத்தைக்

கூடக் காணமுடியாதிருக்கும் அவல நிலை இந்தச் சிறுபான்மையினர் மத்தியிலான பாதுகாப்பின்மையையும் பீதியையும் மேலும் அதிகரித்திருக்கிறது.

பௌத்த பிக்குமார்களினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டு நிற்கும் தீவிரவாத பௌத்த அரசியல் அல்லது தீவிர அரசியல் பௌத்தவாதம், அவர்களது சொந்தப் புரோகித தலைமைகளினாலேயே கண்டனம் செய்யப்படுகின்ற நிலைமையிலும் கூட, நவீனத்துவ சிந்தனைகளில் இருந்து அவர்கள் அந்நியப்பட்டு நிற்பதையும் கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் தமிழர்களின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டு விடுமென்ற அச்சவுணர்வு அவர்கள் மத்தியில் மேலோங்கி நிற்பதையும் உணர்த்திக் காட்டுகிறது. ஹெல உறுமயவின் ஊடாக இந்த அச்சவுணர்வுகள் அரசியல் ரீதியில் வெளிக்காட்டப்பட்டு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்ற நிலைமை காரணமாக, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஜனதா விமுக்தி பெரமுனையும் மேலும் கூடுதலான கடுமையான நிலைப்பாடுகளை நோக்கித் தள்ளப்படுகின்றன.

முஸ்லிம் அரசியல் சமுதாயத்திற்குள் இருக்கும் நெருக்கடியானது பிராந்தியவாதத்தை நோக்கி இழுபடுவதையும், தொடர்ச்சியாக உள்ளுக்குள் கூறுபாடு அடைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளையும் காண்பித்து நிற்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளின் வடக்கு அதிகாரத்துக்கும் கிழக்கு அதிகாரத்துக்கும் இடையிலான வாய்ச் சண்டையும் பிளவு வாத அரசியலும் தமிழ் சமுதாயத்தை கூறுபாடு அடையச் செய்யும் சாத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. வடக்குப் பிரிவு மேலாதிக்க உணர்வுடனும் தனிச் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பாங்குடனும் செயற்படுவதாக கிழக்குப் பிரிவு முறையிடுகிறது. இத்தகையதொரு நிலைமை காரணமாக உட்சண்டை மூண்டு எந்தவித நோக்கமுமற்ற போரொன்று மூளும் சாத்தியம் இருக்கிறது.

தெற்கு அரசியல் நெருக்கடி

தென்னிலங்கை அரசியல் நெருக்கடியின் விளைவுகளையும் வெளிப்பாடுகளையும் பொறுத்தவரை அது அடிப்படையில் தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சினையைக் கையாளுவதில் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு இருக்கும் இயலாமையின் விளைவானதே. 2001 டிசம்பரில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல் தேசிய இனப்பிரச்சினையைக் கையாண்டு தீர்வைக் காண்பதற்கு ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்கும் இடையேயான அக்கறையுடனானதொரு சகவாழ்வு

அரசியலுக்கான அடிப்படையை வழங்கியது. விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுப்பதற்கான தனித்தனியானதும் பிரத்தியேகமானதுமான ஆணைகளை ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் மக்களிடமிருந்து பெற்றார்கள். இரு கட்சிகளுமே தங்களுக்கே உரித்தான தனித்தனிப் பாணிகளில் வடக்கு, கிழக்குடன் போதியளவில் அதிகாரப் பகிர்வை செய்ய வேண்டிய தேவையை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தன. ஜனாதிபதியும் ஐக்கிய தேசிய முன்னணியும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை யொன்றுக்கு இணங்கிக் கொண்டு 50 வருடங்களுக்கும் அதிகமான காலமாக நாட்டைச் சூழ்ந்து நிற்கும் படுமோசமான பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றைக் காண ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று 2002 மார்ச்சிலேயே நான் வலியுறுத்தி இருந்தேன். இருதரப்பு இணக்கப்பாடொன்றை எட்டத் தவறினால் மீண்டும் போர் மூண்டு நாடு கூறுகளாக்கப்பட்டு வரும் என்று நான் அப்போது எச்சரிக்கையும் செய்திருந்தேன். ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் தங்களது குறுகிய நோக்குடனான நலன்களுக்கு அப்பால் சிந்தித்து செயற்படத் தவறி, தங்களது நிலைப்பாடுகளில் கூடுதல் பட்சம் நிலைகுத்தி நின்றதனால் சமாதான முயற்சிகளின் உறுதித்தன்மையைப் பேணமுடியாமல் அந்தரமான சூழ்நிலை தோன்றியிருக்கின்றது என்பது இப்போது தெளிவாக விளங்குகிறதல்லவா?

ஜனாதிபதி மூன்று அமைச்சகளைப் பொறுப்பேற்றதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நெருக்கடியின் போது ஜனாதிபதியினதும் பிரதமரினதும் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய மனோ - மலிக் குழு நியமிக்கப்பட்டதையடுத்து இணக்கப்பாடொன்று காணப்படும் என்ற நம்பிக்கை துளிர்விட்டது. பல்வேறு விவகாரங்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட இக்குழு பாதுகாப்பு அமைச்சு தொடர்பிலான சிக்கல் மிகு பிரச்சினை மீதும் இணக்கப்பாடொன்றை எட்டுவதற்கான தறுவாயில் இருந்தது. முழு அளவிலான கருத்தொருமிப்புக்கு வருவதற்கு இக்குழுவினருக்கு மேலும் சற்று கூடுதலான கால அவகாசம் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக அரசியல் நெருக்குதல்கள் மற்றும் நிலைமைகள் சகலதையும் பாழடித்து விட்டன.

இந்த நெருக்கடிகள் சிக்கல் நிலைமைகள் சகலதினதும் விளைவே மக்கள் ஒருபோதுமே விரும்பாத இப்பொதுத் தேர்தல் போதியளவுக்குப் பாராளுமன்றத்தைக் கலந்தாலோசிக்காமல் சர்வதேச சமூகம், வர்த்தக சமூகம் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளிடம் இருந்து வந்த சகல வேண்டுகோள்களையும் அலட்சியம் செய்தே இந்தத் தேர்தலுக்கான தீர்மானம்

மேற்கொள்ளப்பட்டது. தேர்தல் செலவுகளுக்காக கோடிக்கணக்கான பணம் விரயமாகும் என்பதைப் பற்றியோ அல்லது ஏற்கனவே ஆழமாக பிளவுபட்டிருக்கும் தென்னிலங்கை அரசியல் சமுதாயம் மேலும் துருவ மயப்பட்டு சீரழிவைக் கொண்டுவரும் என்பதை பற்றியோ இவர்கள் கவலைப்பட வேயில்லை.

எந்தவொரு முகாமுக்குமே அறுதிப் பெரும்பான்மை கிட்டாத ஒரு பாராளுமன்றத்தையே இப்பொதுத் தேர்தல் தோற்றுவிக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. தெளிவான வெற்றியைப் பெற்றவர்களாக எவருமே வெளிக் கிளம்பப் போவதில்லை. தற்போதைய அரசியலமைப்பும் எண்ணிக்கை விளையாட்டுகளும் எந்தவொரு கட்சியுமோ அல்லது கூட்டணியுமோ மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப்பலத்தை பெறாதிருப்பதை உறுதி செய்தே தீரும். தேர்தலுக்குப் பிறகு அரசியல் பழிவாங்கல் நோக்கத்தினால் உந்தப்பட்டு வன்முறைகள் பெருமளவில் இடம்பெறக்கூடிய சாத்தியமும் உண்டு. இலக்கங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட இந்த அரசியல் விளையாட்டின் தன்மை குறித்து எவருமே எதையும் நிச்சயப்படுத்திக் கூறமுடியாதிருக்கிறது.

i

மிகச் சிறிய பெரும்பான்மையுடன் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி ஆட்சிக்கு மீண்டும் வருமாக இருந்தால், விரோத நிலைப்பாட்டைக் கொண்ட ஜனாதிபதியையும், குழப்பம் மிகுந்த பாராளுமன்றத்தையுமே எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறாக அமையக்கூடிய நிலைமை ஜனாதிபதி மீது அரசியல் குற்றச்சாட்டுப் பிரேரணையைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து அவரை அதிகாரத்தில் இருந்து நீக்குவதற்கான முயற்சியை ஐக்கிய தேசிய முன்னணி மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படலாம். மேலும், விடுதலைப்புலிகளின் பதிலாட்களாக செயற்படும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மீது தங்கியிருக்க வேண்டியதொரு நிலை ஐக்கிய தேசிய முன்னணிக்கு ஏற்படும். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புடன் ஐக்கிய தேசிய முன்னணிக்கு ஏற்படக்கூடிய இந்த நெருக்கம் சிங்களவர்களின் பீதியை மேலும் அதிகரித்து சிறுபான்மையினங்கள் மீதான பயவுணர்வுடனான வெறித்தனத்தையும் கிளர்ச்சியையும் தோற்றுவிக்கும்.

மறுபுறத்திலே கருணா தனது தலைமையின் கீழ் ஒரு பெரும் எண்ணிக்கையிலான துருப்புக்களையும் பெருந்தொகையான இலகு ரக ஆயுதங்களையும் கொண்டிருப்பதுடன், வடக்கு துருப்புகளுக்கு மேலாக

பூகோள ரீதியானதொரு அனுகூல நிலையிலும் இருக்கிறார். எவ்வாறெனினும், கிழக்குத் தலைமையகத்துக்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் ஆதரவு இல்லை. வடக்கு துருப்புக்களுக்கு எதிரான தனது தற்போதைய நிலைப்பாட்டை கருணா தரப்பினர் எவ்வாறு ஆயுத தளபாடங்கள் மற்றும் நிதிவளங்கள் ரீதியாக தக்கவைப்பதற்கு உதவிகளைப் பெறப் போகின்றனர் என்பதை அவதானிப்பது மிகவும் சுவாரசியமானதொரு சமாச்சாராகும்.

விடுதலைப்புலிகள் மத்தியில் ஒப்பீட்டளவில் காணப்படுகின்ற பலவீனமானது, இராணுவ ரீதியான சாகசமொன்றில் இறங்கினால் என்வென்ற ஒரு ஆர்வ உணர்வை தெற்கில் உள்ளவர்களுக்கு ஏற்படுத்தக்கூடும். அத்தகைய எந்தவொரு முயற்சியுமே தவறான வழிகாட்டலுடனானது மாத்திரமல்ல, நாட்டுக்கு எண்ணற்ற விபரீத விளைவுகளையும் கொண்டுவரும்.

ஆபிரிக்காவைப் போன்று பிராந்திய ரீதியில் தங்கள் கட்டுப்பாடுகளையும் அதிகாரங்களையும் பேணும் போர்ப் பிரபுக்கள் இலங்கையில் இல்லை. ஆபிரிக்காவில் அத்தகைய 'பிரபுக்கள்' பல்கிப் பெருகியிருக்கிறார்கள். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஒரேயொரு ஆயுதக் குழுவுடனேயே பிரச்சினைகளைக் கையாள வேண்டியிருக்கிறது.

விடுதலைப்புலிகளின் கிழக்குக் கட்டளையகம் வடக்குடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட பொருதல், அப்பிராந்தியத்தை ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய போர்ப்பிரபுக்களை உருவாக்குவதற்கான உந்துதலைச் சிலருக்கு அளிக்கக்கூடும். போர்ப்பிரபுக்கள் ஒருவருடன் மற்றவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மக்களிடம் வரி அறவிடுவார்கள், கொள்ளையடிப்பார்கள், வழிப்பறியும் கொள்ளையடிப்புமே அன்றாட நிகழ்வுகளாகிவிடும். போர்ப்பிரபுக்கள் பல்கிப் பெருகுவது பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகளை நெருக்கடிக்குள்ளாக்கும். மேலும், விடுதலைப்புலிகளைப் பலவீனப்படுத்துவதன் மூலமாக கேந்திர முக்கியத்துவ அனுகூலங்களை அடையமுடியும் என்ற எண்ணத்துடன், மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய எந்தவொரு இராணுவ சாகசமுமே மீண்டும் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் இடம் பெறக்கூடிய ஆபத்தை தோற்றுவிப்பதுடன் சகல முனைகளிலும் மீண்டும் போரை மூளவைக்கவும் கூடும். தற்போதைய சூழ்நிலைகளில் இத்தகைய அபாயமே ஏற்படும் சாத்தியம் வெகுவாகவே இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்கும் இடையேயான இந்த நெருக்கடியின் சுவாரஸ்யமான ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், கிழக்குத் தலைமை தனியான பிரதிநிதித்துவத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் நாடினால் என்ன நேரும் என்ற கேள்வியேயாகும். கணிசமானளவு துருப்புகள் தங்களிடம் இருப்பதாகவும் பிராந்தியம் ஒன்றைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதுடன் மக்கள் ஆதரவும் இருப்பதாக அவர்கள் வாதிடக்கூடும்.

மறுபுறத்திலே விடுதலைப்புலிகளின் வடக்கு தலைமையகம் கிழக்கு பிரச்சினை முற்றிலும் ஒரு உள்விவகாரம்; இது ஒழுக்காற்று நடவடிக்கையின் மூலமாகவே கையாளப்பட வேண்டும் என்று வாதிடும்.

கருணா கிழக்கு மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை என்றே வடக்கு தலைமை நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது.

தென்னிலங்கை அரசியல் சமுதாயமும் போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குழுவும் நோர்வே மற்றும் சர்வதேச சமுதாயமும் இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியேயிருக்கும். மேலும், விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்குள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முரண்பாடு வடக்கு, கிழக்கு ஐக்கியத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது என்பதுடன், இரு மாகாணங்களினதும் இணைப்புக்கு அடிப்படை எதுவுமேயில்லை என்று தென்னிலங்கை அரசியல்வாதிகளை வாதிடவும் தூண்டும். அத்தகையதொரு நிலைமையானது சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளைச் சாத்தியமற்றதாக்கும் என்பதுடன், மீண்டும் மோதல் நிலைக்கும் வழிவகுக்கும். விடுதலைப்புலிகள் மத்தியிலான கிழக்குக் கிளர்ச்சி ஒடுக்கப்படுமேயானால், மேற்கூறப்பட்ட சாத்தியப்பாடுகளுக்கு இடமேயில்லை.

இலங்கையில் இன்று தோன்றியிருக்கும் நெருக்கடிகள், அத்தகைய நெருக்கடிகள் நாட்டைச் சூழுவதைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய வல்லமை கொண்ட உள்நாட்டுப் பாத்திரங்கள் இல்லை என்பதையே வெளிகாட்டுகின்றன. அரசியல் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு திசைகளில் நாட்டை இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பல்வேறு நெருக்கடிகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு உள்நாட்டுப் பாத்திரங்கள் இல்லாதிருக்கும் தன்மை வன்முறையையும் போரையும் தவிர்க்க முடியாததாக்கி விடும். நாடு சின்னாபின்னமாவதைத் தடுக்கும் ஆற்றல் கொண்ட உள்நாட்டுப் பாத்திரங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதே இன்றுள்ள கேள்வி.

நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள சகல தரப்பினருமே சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளில் அனுசரணை பணிகளைத் தொடருமாறு நோர்வேயைத்தான் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அடிப்படையில் இந்தியாவும், அமெரிக்காவும் தான் இத்தரப்பினர் மத்தியில் கட்டுப்பாட்டுடன் செயற்படுமாறு வற்புறுத்தக் கூடிய ஆதிக்கத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி அனுசரணை பணிகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய சக்திகள் இல்லையானால், மீண்டும் வன்முறைச் சூழலுக்குள் இலங்கை சிக்கும் நிலைதான் உருவாகும். பொஸ்னியா நெருக்கடியில் கைச்சாத்திடப்பட்ட டேயர்ன் உடன்படிக்கை போன்றதொரு உடன்படிக்கை பிரச்சினையில் சம்பந்தப்பட்ட சகல தரப்பினரும் ஒரு வல்லரசின் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுச் செயற்பட நிர்ப்பந்திக்கும் நிலையை உருவாக்கக் கூடியதாகும். பொஸ்னியா ஐரோப்பா கண்டத்தில் உள்ள நாடு. உலக வல்லரசுகளின் படைகள் அங்கே நேரடியாகப் பிரசன்னமாகியிருந்தன.

ஆனால், இலங்கை விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை இந்தியாவோ அல்லது அமெரிக்காவோ மேற்கண்ட மாதிரியான அணுகுமுறையை குறுகிய காலத்தில் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய சாத்தியம் ஏதுமில்லை. பேச்சுவார்த்தை மூலமான இணக்கத் தீர்வொன்றைக் காணுமாறு வற்புறுத்தும் நிலைப்பாட்டைத் தொடர்ந்து பேணவே இந்தியா அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர, வேறு அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு இந்தியா விரும்பும் என்றோ அல்லது தயாராயிருக்கும் என்றோ எண்ணம் கருதமுடியவில்லை.

மறுபுறத்தில் அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை அது மிகவும் தொலைவில் உள்ள ஒரு வல்லரசு. ஈராக்கில் சிக்கலுக்குள் மாட்டுப்பட்டிருக்கும் அமெரிக்கா இன்னொரு இராணுவச் சாகச நடவடிக்கையில் எமது பிராந்தியத்தில் இறங்கும் எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்று நினைக்க முடியாது.

எனவே, இத்தகையதொரு பலமான மத்தியஸ்தத்துக்கான சாத்தியப்பாடு இல்லாத பட்சத்தில் பிரச்சினையில் சம்பந்தப்பட்ட சகல தரப்பினருமே உடன்படிக்கையொன்றுக்கு வருவதே உகந்த மார்க்கமாகும். எந்தவொரு தரப்பினருமே மறுதரப்பினருக்கு எதிராக வன்முறையையோ, படைப்பலத்தையோ பிரயோகிப்பதில்லை என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கக்கூடியதான ஏற்பாடே இந்த உடன்படிக்கையின் முக்கியமான அம்சமாக இருக்க வேண்டும். வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள நெருக்கடியையும் தெற்கில் உள்ள நெருக்கடியையும் ஒன்றுபடத் தழுவியதாக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் பிரதான பண்பு

ஐ.தே.மு. அரசாங்கமும், விடுதலைப்புலிகளும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் சமாதானச் செயற்பாடுகள் குறித்தும் தற்போது காணப்படும் பின்னடைவுகள் குறித்தும் சகவாழ்வுக்கான அமைப்பின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ருபசிங்க தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார். அவரது கருத்துக்கள் இங்கு தொகுத்து தரப்படுகின்றன...!

பேச்சுவார்த்தைகள் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தப்பட்டிருப்பது இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும், எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்புக்கும், நோர்வே இணக்கப்பாட்டாளருக்கும் சிந்திப்பதற்கும் பேச்சுவார்த்தை செயல்முறையில் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து அதை வலுப்படுத்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது. இரண்டாவது கட்டத்தை அணுகுவதற்கு முன்னர் சகல தரப்பினரும் இது குறித்து தயாரிப்பு வேலைகளைச் செய்துள்ளார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அக்டோபர் நடுப்பகுதி வரையில் பேச்சுக்கள் மீண்டும் ஆரம்பமாகும் என்று நான் எண்ணவில்லை. இத்தகைய மீள் சிந்தனையொன்றை மேற்கொள்வதற்கு இன்னமும் போதிய அவகாசம் உள்ளதென்று நினைக்கின்றேன். கணிசமான எவு மீள்வடிவமைப்பு மற்றும் பேச்சுவார்த்தை செயல்முறைக் கட்டமைப்பின் மீள்பார்வை என்பவற்றை உள்ளடக்கும் இரண்டாம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் முதலாம் கட்டத்தை விட தரத்தைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியாசமாக அமைய வேண்டுமென்று நான் வேறு ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

கட்டம் 1 இன் மீள்பார்வை

பேச்சுவார்த்தைகளின் முதலாம் கட்டம் 2002 பெப். 22 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தத் துக்கான அடிப்படையை வழங்கியிருந்தது. அரசாங்கத்துக்கும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. இயக்கத்துக்கும் இடையில் ஓர் இராணுவ சமநிலை உள்ளதென்றும் ஒரு விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையின் வரை

வெல்லைகள் அமைந்திருந்தன. எஸ்.ரீ.ஈ. அமைப்பு ஒரு மரபு ரீதியான இரானுவம், ஒரு கடற்படை ஆப்புலத்தின் மீது கட்டுப்பாடு மற்றும் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் ஆட்சி நிர்வாகம் என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை நோர்வே அரசாங்கத்தை பேச்சுவார்த்தையில் இணக்கப்பாட்டாளராகவும், இலங்கை போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவைப் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையின் கண்காணிப்பாளராகவும் ஏற்றுக் கொண்டது.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பிரதான பண்பு அவை ஒரு 'பிரச்சினை தீர்க்கும்' அணுகுமுறையில் நடத்தப்பட்டதாகும். இங்கு தரப்பினர்கள் முதனிலையாக நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் அரசாங்கத் துக்கும் எஸ்.ரீ.ஈ. அமைப்புக்குமிடையில் சுமுகமான உறவுமுறை ஏற்படுவதை உறுதி செய்யும் விதத்தில் செயற்பட்டனர். 2001 டிசம்பரில் ஒருதலைப்பட்சமான போர் நிறுத்தம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. முதல் அரசாங்கம் வீதித் தடைகளை அகற்றுவதற்கும் வடக்கு, கிழக்கில் பொதுமக்களின் வீடுகளிலும், காணிகளிலும் நிலைகொண்டிருந்த படையினரை விலக்கிக் கொள்வதற்கும் விடுவிக்கப்படாத பிரதேசங்களுக்கு நுகர்வுப் பொருட்களை அனுப்புவதற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகளை விலக்குவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தது. இருதரப்பினருக்குமிடையில் புரிந்துணர்வு மற்றும் சுமுகமான உறவுகள் நிலவும் ஒரு குழ்நிலையிலேயே பேச்சுவார்த்தை செயல்முறை தொடர்ந்தது. முதலாவது கட்டத்தில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவுக்கும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கும் இடையில் சச்சரவான தத்தமது எண்ணப் போக்கில் செயற்படுகின்ற ஒரு நிலையும் இருந்தது. அவ்வேளையில் முஸ்லிம் அரசியல் சமூகத்தில் பிளவுகள், பிரிவினைகளும் வலுவடைந்திருந்தன.

கட்டம் 1 இன் அனுசூலங்கள்

பேச்சுவார்த்தை செயல்முறைக் கட்டம் 1 இன் மிக முக்கியமான அனுசூலம் எஸ்.ரீ.ஈ. அமைப்பு பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கான விருப்பத்தை அறிவித்ததாகும். இதையடுத்து இடம்பெற்ற போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடல் இலங்கையின் வியாபார சமூகத்துக்குப் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சியது போன்று அமைந்தது. இச்சாதனை 2001 இல் எதிர்மறைப் பொருளாதார வளர்ச்சி 1.5 சதவீதத்திலிருந்து 2002 இல் 4 சதவீதமாக அதிகரித்ததில் பிரதிபலித்தது.

‘பகை நடவடிக்கை நிறுத்தமும் தொடரும் சமாதான செயல்முறையும் நாடு முழுவதும் மக்களிடையே நிம்மதி உணர்வை ஏற்படுத்தியதோடு

பொருளாதார நடவடிக்கையில் சுயமான அதிகரிப்பையும் ஆக்கபூர்வமற்ற செலவினங்களில் கட்டுப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது' என்று 2002 ஆம் ஆண்டின் மத்திய வங்கி வருடாந்த அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தாகியதைத் தொடர்ந்து கொழும்பு பங்குச் சந்தையிலும் கணிசமானளவு அனுசூலங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 2002 மே மாதத்தில் சமாதானத் துக்கான சாத்தியப்பாடுகள் அதிகரித்த வேளையில் இலங்கை பங்குச்சந்தை நான்கு வருட காலத்தில் அதன் உச்ச மட்டத்திலான செயல் நிறைவேற்றத்தைக் காட்டியது. கொழும்பு அனைத்து பங்குகளின் காட்டி 16.9 புள்ளிகளை அல்லது 2.5% ஆக 682.60 ஆகவிருந்தது. உள்ளூர் உயர் தேரிய பெறுமதி தனிநபர்களும், அமைப்புகளும் சமாதான செயல்முறை நிதர்சனமாகுமென்றும் கூந்த வருடத்தை விடப் பொருளாதார நிலை சீதிரந்துமென்றும் எதிர்பார்த்தனர். 2002 இல் கொழும்புப் பங்குச்சந்தை சுமார் 10% அதிகரிப்பை காட்டியது.

மேலும், தாய்லாந்து சட்டாஹிப்பில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்பினர் தாம் தமிழ் மக்களுக்கான உள்ளக சுயநிர்ணய தீர்வொன்றைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்குத் தயாராகவுள்ளதாகவும் ஒஸ்லோ பேச்சுவார்த்தைகளில் சமஷ்டி கட்டமைப்பின் கீழான தீர்வொன்றை ஆய்வு செய்வதற்கான அர்ப்பணிப்பு உணர்வையும் வெளிப்படுத்தினர். ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் சர்வதேச சமூகத்தை அணி திரட்டி அவர்களிடமிருந்து முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவகையில் சமாதானச் செயல்முறைக்குப் பாரிய ஆதரவை வழங்கும் அர்ப்பணிப்புணர்வைப் பெற்றுக் கொண்டதும் ஒரு முக்கியமான சாதனையாகும்.

கட்டம் 1 இன் தோல்விகள்

அரசாங்கம் டோக்கியோ கொடையாளர் மாநாட்டில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்பை பங்குபற்ற வைக்க முடியாமற் போனமை பேச்சுவார்த்தைகளின் முதலாம் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட கணிசமான தோல்வியாகும். இது சர்வதேச சமூகத்தின் நம்பிக்கை மற்றும் அர்ப்பணிப்புணர்வு இழப்புக்கும் பேச்சுவார்த்தை மூலமாக தீர்வொன்று எட்டப்படும் வரை கணிசமானளவு உதவி வழங்குவதற்கான தயக்கத்துக்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது. அரசாங்கம் நாட்டின் உயர் மத்தியப் படுத்தப்பட்ட அரசுக் கட்டமைப்பை நிலைமாற்றம் செய்யும் வகையில் நிர்வாகத்தைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபாடு காட்டியதாகவும் தோன்றவில்லை. இறுதியாக அரசாங்கம் சமாதான செயல் முறையில் பெருமளவுக்குத் தங்கியுள்ள வேளையிலும் நாட்டின் பொருளாதாரம், சமூகப் பிரச்சினைகள் மற்றும் அவசரமாகக் கவனத்தைக் கோரும் ஏனைய விடயங்களில் உதாசீனப் போக்கைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது.

பேச்சுவார்த்தைகள் இடைநிறுத்தம்

2003 ஏப்ரல் 21 ஆம் திகதி எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்பு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்கேற்பதை இடை நிறுத்துவதற்கு எடுத்த தீர்மானம் பேச்சுவார்த்தை செயல்முறையிலுள்ள சில அடிப்படையான பலவீனங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தது. இப்பலவீனங்கள் பின்வரும் வகைப்பிரிவுகளுள் அடங்கும்.

1. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் சம்பந்தமான பின்தொடர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வழிமுறை அமைப்புகள் இருக்கவில்லை. இதனால் புனரமைப்பு மற்றும் புனர்வாழ்வுக்கான உதவிகள் கிட்டுவதில் தாமதமேற்பட்டது.
2. வன்செயல் பரவுவதைத் தடுக்கும் குழுக்கள் செயற்படாமல் இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டமை. உயர் பாதுகாப்பு வலயம் மற்றும் ஏனைய பிரச்சினைகள், பிரச்சினை தீர்க்கும் அணுகுமுறை மூலம் கையாளப்படாமைக்கு இட்டுச் சென்றது. இதனால் நிலைப்பாட்டுப் பேர்ப் பேச்சு மற்றும் படிப்படியான வளவிரயம் என்பவையே பிரச்சினை தீர்வின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டன.
3. பேச்சுவார்த்தைகள் வடக்கு, கிழக்குக்கு அபிவிருத்தி உதவிகளை வழங்கும் வழிமுறையமைப்புகளை அபிவிருத்தி செய்யத் தவறி விட்டன. இந்த நோக்கத்துக்காக உருவாக்கப்பட்ட கைக்கருவிகளான கூட்டுப்பணிக் குழு (JTF) மற்றும் சிரான் (SIHRN) போன்றவற்றால் நிலைமையைக் கையாள முடியவில்லை.
4. இரு தரப்பினரிடையிலும் காலப்போக்கில் சமச்சீரின்மை தோன்றியது. போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை இரு தரப்பினரிடையிலும் சமத்துவத்தை அங்கீகரித்த போதிலும் இரு தரப்பினர்களிடையிலுமான உறவுகளில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்பு வளர்ந்து வரும் சமநிலையின்மையைக் கண்டது.

சர்வதேச சமூகம் நியாயமற்ற நிபந்தனைகளையும் தமது சொந்த விருப்பங்களையும் தமது அரசியல் கருத்திட்டங்களில் திணிக்க முற்படுவது போன்ற ஒரு கருத்துணர்வு எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்பினருக்குத் தீர்மானத்தை எடுத்தது. இது எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்புடனான பங்குடமையென்பது சமாதான செயல்முறையைத் தீர்மானிக்கும் உறவு முறைகளில் சமத்துவத்தையும் சமச்சீரையும் குறிக்கின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

ஜூலை இனக்கலவரம்

அரசின் உதவியின்றி இவ்வாறான ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்க முடியாது! ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு குறித்து கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க கருத்து

83 வன்செயல் பற்றிய ஆணைக்குழு அறிக்கை இப்போதுதான் வெளிவந்துள்ளது

1983 ஜூலை இனக்கலவரங்கள் தொடர்பான மெய்யறியும் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை தற்போது வெளியாகியுள்ளது.

தமிழ் பேசும் மக்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி நிர்மூலமாக்கிய ஜூலை இனக்கலவரம், இலங்கை தேசத்தை சர்வதேசத்திற்கு முன் தலைகுனிவச் செய்தது. ஜூலை இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் பலர் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். அதுமட்டுமன்றி, கலவரத்திற்கு தமது உடைமைகளை, சொத்துகளை பறி கொடுத்து ஆண்டியான தமிழர்கள் இன்னும் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரசின் தூண்டுதலினால் திட்டமிட்டு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இந்த இனக்கலவரம் தமிழர்கள் மத்தியில் மாறாத வடுவை ஏற்படுத்திவிட்டது.

எவ்வாறாயினும், 1983 ஜூலை இனக்கலவரங்கள் நடைபெற்று 20 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகியுள்ள சந்தர்ப்பத்திலேயே ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை வெளியாகியுள்ளது.

அறிக்கையில் பரிந்துரைகள் பல குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இப்பரிந்துரைகளை அமுல் ப்படுத்துவது இன்றியமையாதது என்றும் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளமை முக்கிய அம்சமாகும்.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட 83 இனக்கலவரத்தினை அரசாங்கம் தூண்டிவிட்டுள்ளது. அத்துடன், நேரடி தொடர்பையும் கொண்டுள்ளதாக ஆணைக்குழு தெரிவிக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் அரசியல் தலைவர்கள் பகிரங்க மன்னிப்பு கோருவதன் மூலம், மாறாதிருக்கும் வடுக்களை சுகப்படுத்தும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி, இனக்கலவரம் இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு துக்ககரமான சம்பவமாகும். இலங்கையின் விதியையே மாற்றியமைத்து விட்டதெனலாம்.

இவ்வாறான சம்பவங்கள் இனி ஒருபோதும் ஏற்படாத வண்ணம் செயற்பட வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும் என்று ஆணைக்குழு அறிக்கை தெளிவுறுத்துகின்றது.

1983 ஜூலை மாதம் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்கள் தொடர்பான மெய்யறியும் நோக்கத்துடன் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவினால் மூவர் அடங்கிய ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆணைக்குழுவில் ஓய்வுபெற்ற பிரதம நீதியரசர் எஸ்.சர்வானந்தா, ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி எச்.எஸ்.சகபந்து, ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி எம்.எம்.சுஹைர் ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர்.

1981 ஜனவரி முதல் 1984 டிசம்பர் வரையிலான காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து ஆராயும் நோக்கத்துடன் ஆணைக்குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும், 83 ஜூலை இனக்கலவரங்கள் குறித்து ஆணைக்குழு அதிக கவனம் செலுத்தியது. இந்த ஆணைக்குழுவுக்கு சுமார் 2 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட முறைப்பாடுகள் கிடைத்திருந்தன.

முன்னாள் சிறைச்சாலைகள் ஆணையாளர் ஜான்ஸ், சூரியா விக்கிரமசிங்க, கம்புனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் டியூ குணசேகர மற்றும் இனக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பலர் இந்த ஆணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்திருந்தனர்.

83 இனக்கலவரம் தொடர்பாக ஜனாதிபதியின் மெய்யறியும் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை குறித்தும் அதன் பரிந்துரைகள் குறித்தும் நாம் கலாநிதி குமார் ருபசிங்கவிடம் கருத்துக் கேட்டோம்.

சகவாழ்வுக்கான மன்றத்தின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் இவர், சுமார் 10 வருடங்கள், International Alert நிறுவனத்தின் செயலாளர் நாயகமாகக் கடமையாற்றிய அனுபவம் வாய்ந்தவர். நோர்வே சர்வதேச சமாதான நிறுவனத்தின் தலைவராக சுமார் 15 ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய இவர், இனம் சார்ந்த பிணக்குகள் குறித்து சுமார் 20க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

தென்னாபிரிக்க மெய்யறியும் ஆணைக்குழுவை பின்பற்றி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 83 இனக்கலவரம் தொடர்பான மெய்யறியும் ஆணைக்குழு அறிக்கை தொடர்பாகவும் இனக்கலவரத்தின் அரசியல் பாதிப்புகள் குறித்தும் அவர் வழங்கிய நேர்காணல் கீழே தரப்படுகின்றது.

கேள்வி: 83 ஜூலை இனக்கலவரங்கள் தொடர்பான மெய்யறியும் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்: ஆணைக்குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போது பல தரப்புகளில் இருந்தும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. 83 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தைப் பற்றி பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஆணைக்குழு அமைத்து உண்மை அறிதலில் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்று பலரும் கேள்வியெழுப்பினர்.

ஆனால், மக்களுக்கு உண்மையை தெளிவுறுத்தும் நோக்கத்துடன் தனது விசாரணைகளை ஆரம்பித்த ஆணைக்குழு பக்கச்சார்பின்றி நடுநிலைத்தன்மையுடன் தனது அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

இந்த அறிக்கையின் பரிந்துரைகளில் நான் சில விசேட அம்சங்களை அவதானிக்கிறேன். அதாவது, இந்த இனக்கலவரத்துடன் அரசாங்கம் தொடர்பு கொண்டதை நிரூபித்துள்ளனர். இது மிகவும் முக்கியமான அம்சம். அரசாங்க ஆதரவின்றி இவ்வாறான கொடுமையான சம்பவம் நடைபெற்றிருக்க முடியாது என்று அறிக்கை கூறுகின்றது.

அப்பாவித் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மாபெரும் தவறிழைக்கப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுவதுடன், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மக்களின் அச்சத்தைப் போக்கி பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த வேண்டிய அரசாங்கம், வன்முறைக்கு தூண்டுதலாக இருந்ததாக அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது.

இதைத்தவிர, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்பு வழங்கவும் அறிக்கை பரிந்துரைக்கின்றது. மேலும், முதற்றடவையாக இச்சம்பவத்திற்காக அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கும் விதத்திலான பரிந்துரைகளை செய்திருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம்.

கேள்வி: ஜுலை இனக்கலவரம் இலங்கையின் தலையெழுத்தை மாற்றி விட்டதாக அறிக்கை கூறுகின்றது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில்: ஆம். இலங்கைக்கு கறுப்புப் புள்ளியாய் அமைந்து விட்ட இந்த சம்பவத்தினால் பல மோசமான பின்விளைவுகள் ஏற்பட்டன என்றுதான் கூறவேண்டும். இனங்களுக்கிடையே நல்லுறவு பாதிப்புக்குள்ளானது மட்டுமன்றி, பரஸ்பர நம்பிக்கையினம், அச்ச உணர்வு மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையிழந்து, பாதுகாப்பற்ற நிலைமையை உணர்ந்தார்கள். சிவில் யுத்தத்திற்கான அஸ்திவாரத்தை 83 இனக்கலவரங்கள் அமைத்து விட்டன என்பது தான் உண்மை.

கேள்வி: ஜூலை இனக்கலவரங்கள் திட்டமிடப்பட்ட சதி என்று அறிக்கை கூறுவதைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்: 1977 இல் ஆட்சிக்கு வந்த ஐ.தே.க. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாகக் கூறி பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெற்றவுடன், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன முற்றாக மாறிவிட்டார். புதிதாக அரசியல் அமைப்பையும் தயாரித்தார். இதற்கு எதிர்க்கட்சிகளான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் ஸ்ரீல.சு.க.வும் கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தன.

நிறைவேற்று அதிகாரம் தனிநபருக்கு கிடைத்ததால், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக இராணுவ அடக்குமுறை அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது. இந்த அடக்குமுறையின் பரிணாம வளர்ச்சியாக 83 கலவரங்கள் வெடித்தன. இந்த அடக்குமுறை அன்றுடன் முற்றுப் பெறாது 94 - 96 ஆம் ஆண்டுகளில் யுத்தமாகத் தொடர்ந்தது.

கேள்வி: ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையில் உள்ள சிறப்பம்சங்கள் யாவை?

பதில்: முதலாவது, உண்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது, அரசின் தொடர்பு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது, அரசினால் திட்டமிடப் பட்டது. இவை மூன்றும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

கேள்வி: அறிக்கையின் பரிந்துரைகள் எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான துரதிர்ஷ்டமான சம்பவங்களைத் தடுக்க பயன்படுமா?

பதில்: உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. முழு நாட்டு மக்களையும் இந்த அறிக்கை சென்றடைய வேண்டும்.

பாடசாலை மாணவர்கள் இந்த அறிக்கையை வாசித்து உண்மை நிலைகளை அறிய வேண்டும். இந்த விடயம் குறித்து ஆழமான கருத்தாடல்கள் அவசியம். இதன் மூலமே சிறந்த கருத்தாடல்களைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

சமாதானமும் சகவாழ்வும் தேவையான இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசியல் தலைவர்கள் பகிரங்க மன்னிப்பைக் கேட்பதன் மூலம் வடுக்களை சுகப்படுத்த முடியும் என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

கேள்வி: அறிக்கையில் இனக்கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்குவது பற்றி பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதுல்லவா?

பதில்: ஆம். முழுமையான நஷ்டஈடு வழங்குமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களை தங்கியிருப்போருக்கு வட்டியுடன் கூடிய நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டுமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. பொருட்சேதம், உயிர்ச்சேதம் என்பனவற்றுக்கும் நஷ்டஈடு உண்டு.

கேள்வி: அரசியல்வாதிகள் தமிழ் மக்களிடம் பகிரங்க மன்னிப்புக் கோருவார்கள் என்று கருதுகின்றீர்களா?

பதில்: சிங்கள ஏகாதிபத்தியமும் இராணுவ அடக்குமுறையும் இணைந்து தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக பல தவறுகளைச் செய்துள்ளன. சிங்கள அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு ஈடுகொடுக்கும் முகமாகவே தமிழ்ப் பயங்கரவாதம் தோன்றியது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. இதன்படி பார்த்தால் மன்னிப்புக் கோரல் சாத்தியமே.

கேள்வி: ஜுலை இனக்கலவரங்கள் போல் மீண்டும் ஒரு அனர்த்தம் ஏற்படாதிருக்க எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன?

பதில்: நாட்டில் முதலில் நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். அறிக்கையை நூலகத்தில் வைத்து பாதுகாப்பதை விடுத்து, அதன் பரிந்துரைகளை அமுல்செய்ய வேண்டும்.

இதைத் தவிர, மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்படுதல் இன்றியமையாததே. தமிழ் மொழி அமுலாக்கத்தில் பல பாரபட்சங்கள் இன்னமும் நிலவுகின்றன.

தமிழ் அரசு கரும மொழியாயினும், பொலிஸ் நிலையங்களில், தபாலகங்களில் தமிழ் மொழி அமுலாக்கம் வெறும் கண் துடைப்பாகவுள்ளது.

மொழிப் பாவனை என்பது ஒரு மனிதனின் அடிப்படை உரிமை. தன்னை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த காரணி. இந்த அடிப்படை உரிமை மீறப்படும் போது ஏற்படும் அவமானத்தை வார்த்தைகளால் வடித்துவிட முடியாது.

அரசு கரும மொழி அமுலாக்கத்திற்கான கமிஷன் தனது கடமையை சரிவர செய்யவில்லை என்று ஜனாதிபதி கூட விசனம் தெரிவித்திருந்தார். என்னைப் பொறுத்தவரையில், கனடா நாட்டைப் போன்று, சுயாதீனமாக கமிஷன் இயங்க வேண்டியது அவசியம். பாராளுமன்றத்திற்கு மட்டும் பதில் கூறும் அமைப்பாக இது இருக்க வேண்டும். தமது கடமையை சரிவரச் செய்யாதவர்கள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான கடுமையான சட்டங்கள் அவசியம்.

கேள்வி: சமாதான முயற்சிகள் பின்னடைவு கண்டுள்ள இத்தருணத்தில் ஜூலை இனக்கலவரம் போல் மீண்டும் ஒரு இனக்கலவரம் ஏற்படாது என்பதற்கு ஆதாரம் உண்டா?

பதில்: மீண்டும் யுத்தமோ, இனக்கலவரங்களோ ஏற்படாது என்பது எனது கருத்து. சமாதான முயற்சிகள் தற்காலிக பின்னடைவையே கண்டுள்ளதனால் நாம் மனந்தள்ளிவிட்டு விடலாகாது. பாடங்களை, அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொள்ள இந்த இடைவெளியை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

வடக்கு, கிழக்கு புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை. உயர் பாதுகாப்பு வலய பிரச்சினைக்குத் தீர்வில்லை. 8 இலட்சம் அகதிகளுக்கு மீளக்குடியேற வாய்ப்பில்லை. மிதிவெடிகள் அகற்றப்படவில்லை. 40 ஆயிரம் படையினர் வடக்கில் இன்றும் தரித்து நிற்கின்றனர். இவற்றுக்கெல்லாம் இதுவரை தீர்வு காணப்படவில்லை. இடைக்கால நிர்வாக சபையை வழங்குவதே சிறந்த தீர்வாக அமையும். பிரதான அதிகாரம் புலிகளுக்கு இருத்தல் அவசியம். அதேநேரம், முஸ்லிம் - சிங்கள பிரதிநிதிகளும் நிர்வாக சபையில் இடம்பெற வேண்டும்.

கேள்வி: இனவாதக் கட்சிகள் செயற்படும் விதம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அச்சத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகின்றது அல்லவா?

பதில்: இதற்கு ஒரே வழி அரசு - விடுதலைப்புலிகள் என்று இருக்கும் பேச்சுவார்த்தைத் தரப்புகளை பரந்துபட்டதாக்குவதே. புலிகள் - அரசு பேச்சுவார்த்தைகள் ஒருபுறம் நடக்கும் போது, பிற கட்சிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற வேண்டும். அதற்கான வரைபடத்தை, நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை கட்சிகளுடன் கலந்தாலோசித்து அமைக்க வேண்டும்.

தென்னாபிரிக்க பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, ஒவ்வொரு கட்சியும் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்குதாரர்களாயின. இதனால் பிற கட்சிகளிடம் தப்பான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட வழியேற்படவில்லை. வெளிப்படாத தன்மையுடன், புரிந்துணர்வுடன் கூட்டாக அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கேள்வி: ஆணைக்குழு அறிக்கையில் குற்றமிழைத்தவர்கள் பற்றியும் அவர்களுக்கான தண்டனைகள் பற்றியும் எதுவும் இதுவரை குறிப்பிடப்படவில்லையே?

பதில்: ஆம். இதனை நானும் பெரும் குறைபாடாகக் காண்கிறேன். மிகத் தெளிவான இந்த மனித உரிமை மீறல் சம்பவத்திற்கு காரணகர்த்தாக்கள், குற்றவாளிகள் அடையாளம் காணப்படாமை மாபெரும் தவறாகும்.

புலிகள் மட்டுமன்றி, இலங்கை அரசும் பயங்கரவாதத்தையே மேற்கொண்டது

இந்நாட்டில் மட்டுமன்றி, வெளிநாடுகளிலும் பிரபலம் பெற்ற கலாநிதி குமார் ருபசிங்க உள்நாட்டு யுத்தங்கள் இடம்பெற்ற பல நாடுகளில் சமாதானத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் பங்கு கொண்டவர். சர்வதேச 'அலெட்' அமைப்பை உருவாக்குவதில் பிரதம பங்கேற்றதுடன், அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான தனது கருத்துகளை 'சிலுமின' பத்திரிகைக்கு அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

அதன் தமிழ் வடிவம் இங்கு பிரசுரமாகிறது.

கேள்வி: விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு பேச்சுகளிலிருந்து தற்காலிகமாக விலகிக் கொண்டதன் பின்னர், பதினெட்டு மாத காலமாக இடம்பெற்ற சமாதான நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தங்களது கணிப்பீடு பற்றி....?

பதில்: விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினர் தற்காலிகமாகப் பேச்சுகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டதன் பின்னர், மீண்டும் யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பார்கள் என பலர் எதிர்பார்த்தனர். இதற்கான காரணம், அவர்களது பழைய அனுபவமாகும். பேச்சுகள் தோல்வியுற்ற எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களைப் போல, இத்தடவையும் மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றே அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். அதற்கான காரணம், அவர்களது எதிர்மாறான சிந்தனையேயாகும். ஆனால், பேச்சுக்கள் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தப்பட்ட போதும் மீண்டும் யுத்தமொன்று ஏற்படாதென்றே நான் நம்புகிறேன்.

ஒரு வகையில் இப்பேச்சுகள் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தப்பட்டதும் பெறுமதியானதென்றே நான் கருதுகிறேன். இந்த ஓய்வு தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வதற்கானதொரு சந்தர்ப்பமாகும். இந்தவேளையில் சகல தரப்பினரும் நடந்து முடிந்த சமாதானப் பேச்சுகள் தொடர்பான பிழை, சரிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது பெறுமதி உடையதாகும். இடம்பெற்று முடிந்த பேச்சுக்களில் இடம்பெற்றவைகளை மதிப்பீடு செய்து, தவறுகளை இனங்கண்டு அதன் மூலம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது பேச்சுகளின் தற்காலிக இடைநிறுத்தமே. அரசுக்குப் போன்றே விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்கும் மீண்டும் யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்கான அவசியம் எதுவும் எழவில்லை.

முன்னர் பல தடவைகள் இடம்பெற்ற சமாதானப் பேச்சுகள் தொடர்பாகவும் மீளாய்வு செய்து பார்க்கப்பட வேண்டுமென அன்றன் பாலசிங்கம் தனது

பேச்சில் விரிவாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அவை தொடர்பாக ஆழமாக அணுகி ஆராய வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டினை தற்போது விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு கொண்டிருக்கின்றது. அரசும் இது தொடர்பாக மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்த்தல் அவசியமாகும்.

அரசும், விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பும் சமமான பலநிலையுடனேயே பேச்சுகளில் கலந்துகொண்டன. விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு அந்த வேளையில் போர் நிறுத்தமொன்றுக்கு உடன்பாதிருந்திருப்பார்களேயானால், உண்மையில் இந்த நாடு நாசமடைந்திருக்கும். பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின் நாடு நாசமடையும் நிலையிலேயே இருந்தது. இருதரப்பினரும் சமமான நிலையில் இருந்தே போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை உருவாக்கினர். ஆனால், வாஷிங்டன் நகரில் இடம்பெற்ற உதவி நிதியளிக்கும் நாடுகளின் பூர்வாங்க மாநாட்டிலேயே பிரச்சினைகள் ஆரம்பமாயின. உண்மையில் அம்மாநாடு திருமண வீடொன்றில் ஒரு தரப்பினர் மட்டும் கலந்துகொண்டமை போன்று அமைந்தது. மறுதரப்பால் அத்திருமண வைபவத்தில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்த வகையில் சம பல நிலை தொடர்பான பிரச்சினை தோற்றமுற்றது.

சமபலநிலை தொடர்பான பிரச்சினைக்கு மேலதிகமாக பரஸ்பர நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சி கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் இச்சமாதான முயற்சிகள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு எதுவும் கிட்டவில்லை. வடக்கு - கிழக்கைச் சேர்ந்த எட்டு இலட்சம் இடம்பெயர்ந்த பொதுமக்களுக்குப் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகள் உள்ளன. அந்த இடம்பெயர்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையிலான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அந்த எட்டு இலட்சம் பொதுமக்களாலும் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியவில்லை. அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்களில் 40 ஆயிரம் இராணுவத்தினர் நிலைகொண்டுள்ளனர். இராணுவ முகாம்கள் அகற்றப்படவில்லை. மற்றொருபுறம், அநாதரவானோர்களுக்கு எவ்வித உதவிகளும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களது சொந்த நிலங்களுக்கு தற்போது உறுதிகளே இல்லை. வேறு பல அநாதரவானோர்களின் நிலங்களில் வேற்று மனிதர்கள் குடியேறியுள்ளனர். கடந்த காலங்களில் பல அமைச்சர்கள் வடபகுதிக்குச் சென்று திரும்பியுள்ள போதிலும், காணி அமைச்சர் டாக்டர் ராஜித சேனாரத்ன மட்டுமே அப்பிரதேசத்தின் உண்மை நிலைமையைக் கண்டறிந்துள்ளார். மற்ற அமைச்சர்கள் வடபகுதிக்குச் சென்று திரும்பியுள்ள போதிலும் அப்பிரதேசத்தின் உண்மை நிலைமையை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. வடபகுதிக்குச் சென்று திரும்பிய டாக்டர் ராஜித சேனாரத்ன அப்பிரதேசம் எதியோப்பியா போன்றுள்ளதென வர்ணித்துள்ளார்.

அதேபோன்று, அப்பிரதேசங்களில் சில மக்கள் அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாது, மிருகங்களின் நிலையில் வாழ்வதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூன்றாவதாக, இடைக்கால நிர்வாகம் தொடர்பான பிரச்சினை தலைதூக்கியுள்ளது. தாய்லாந்தில் இடம்பெற்ற முதல் சுற்று சமாதானப் பேச்சுகளின்போது இடைக்கால நிர்வாகம் என்ற விடயத்தை பேச்சுகளில் சேர்த்துக் கொள்வது பொருத்தமற்றதென இருதரப்பினரும் தீர்மானித்தனர். நடைமுறையிலுள்ள அரசமைப்பே இதற்கான காரணமாகும். அதன் காரணமாகவே இணைந்த நடவடிக்கைச் செயற்குழு மற்றும் 'சிரான்', 'நாவ்' ஆகிய அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனாலும் நிதியைக் கையாளும் நடைமுறை மூலம் பொதுமக்களுக்கு எவ்வித நிவாரணமும் கிட்டவில்லை. அதேபோன்று, இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நிர்வாக முறை தொடர்பாகவும் பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. எமது நாட்டின் அரசாங்க சேவையிலுள்ளோர் தொகை தேவைக்கு மிகமிக அதிகமாகக் காணப்படுவதாக அண்மையில் பிரதமரின் செயலாளர் பிரட்மன் வீரக்கோன் கருத்து வெளியிட்டுள்ளார். தற்போது இந்நாட்டில் அரச சேவையைச் சேர்ந்த 7 இலட்சத்து 76 ஆயிரம் பேர் கடமையாற்றுவதாகவும், அத்தொகை இந்நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் நூற்றுக்கு 3.6 வீதமானதெனவும் அனுமானிக்கப்படுகிறது. இது ஆசியக் கண்டத்திலேயே கூடிய அரச சேவை ஊழியர்களுக்கான வீதமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

நமது நாட்டு அரச சேவையில் ஊழல் மலிந்துள்ளது. திறமையினம் நிலவுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, அதிகாரத்தனம் மிகுந்து காணப்படுகிறது என்பதை பிரட்மன் வீரக்கோன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இதற்கு முன்னர் உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற சர்வதேச முக்கியத்துவம் மிக்க நிறுவனங்களாலும் இவ்வகையான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பையும் சம்பந்தப்படுத்தி முடிந்த வகையில் நடைமுறைத் திட்டமொன்றினைத் தயாரிக்க வேண்டிய அவசிய மேற்பட்டுள்ளது. வாஷிங்டன் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் பூர்வாங்க மாநாட்டின் பின்னர் இச்சமாதான நடவடிக்கைகள் மூலம் எமக்குக் கிடைத்துள்ள பயன்கள் எவையென விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் பிரதேச மட்டத் தலைவர்கள் அவ்வமைப்பின் தலைவர் பிரபாகரனிடம் கேள்வியெழுப்பி இருக்கக்கூடும்.

ஐ.தே.முன்னணி தனது தோதல் விஞ்ஞாபனத்தில் இடைக்கால நிர்வாகம் வழங்குவதற்குத் தயாராய் இருப்பதாக உறுதியளித்திருந்தது. பொ.ஐ.முன்னணி பத்து ஆண்டு காலத்துக்கு தனது 2000 ஆம் ஆண்டின் அரசமைப்பு மூலம் யோசனை தெரிவித்திருந்தது. இதன் மூலம் பிரதான இரு அரசியல் கட்சிகளும் வடக்கு - கிழக்கு பகுதிகளுக்கு இடைக்கால நிர்வாகம் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமென்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

1978 ஆம் ஆண்டின் அரசமைப்பின் பிரகாரம், நாடாளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை பலத்தை எக்கட்சியாலும் பெற்றுக் கொள்ள இயலாது. அந்த அரசமைப்பே இன்று இத்தனை சிக்கல்களுக்கும் காரணம். ரணசிங்க பிரேமதாச மற்றும் சந்திரிகா குமாரதுங்க போன்ற ஜனாதிபதிகளுக்குப் போன்றே பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கும் சிரமங்களை அளிப்பது இந்த அரசமைப்பாகும். இந்த அரசமைப்பின் அடிப்படையில் நாடாளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப்பலம் இல்லாமல் இடைக்கால நிர்வாகத்தை வழங்க முடியாதுள்ளது. என நாம் தமிழ் மக்களுக்கு கூறுகிறோம். ஆனால், தமிழ் மக்களோ இந்த அரசமைப்பை உருவாக்கியதே நீங்கள் தானே என்றல்லவா கேட்கிறார்கள். 1972 இல் குடியரசு அரசமைப்பை சகல தமிழ்க் கட்சிகளும் எதிர்த்தது மட்டுமன்றி, நிதிப் பங்கீட்டுச் சபைக் கூட்டங்களையும் பகிஷ்கரித்தன. 1978 இல் அரசமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட சமயத்திலும் அவர்கள் அந்த வகையிலேயே அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். நாம் பங்குபற்றாமலேயே உருவாக்கப்பட்ட அரசமைப்பின் விதிகளுக்கமைய இன்று நாம் நடக்க வேண்டியுள்ளதென அவர்கள் கூறுகின்றனர். தென்பகுதி சிக்கல் நிறைந்த அரசியல் நிலைவரத்தின் படி மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப்பலம் எவருக்கும் கிடைக்கப் போவதில்லை. தமிழ் மக்களை இன்னும் ஐம்பது வருடங்கள் காத்திருக்கும்படியா சொல்ல முடியும்?

ஜனாதிபதி, அமைச்சர் மகேஸ்வரனுடன் மேற்கொண்ட பேச்சுகளில் 2000 ஆம் ஆண்டின் அரசமைப்பின் பிரகாரம், இடைக்கால நிர்வாக நடைமுறையை வழங்கவும், அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்தை பலாலியுடன் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவும் இணங்கியுள்ளார். இது தொடர்பாக வெளிவந்த பத்திரிகை செய்திக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. தெற்கின் பிரதான அரசியல் கட்சிகள் இரண்டிற்கு மிடையே இடைக்கால நிர்வாகம் மற்றும் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினை தொடர்பாக கருத்திணக்கம் எதுவும் நிலவவில்லை. ஆனால், இந்நாட்டின் நிர்வாக மட்டத்தினால் இப்பிரச்சினை தொடர்பான தீர்மானம் மேற்கொள்ள முடியாதிருப்பதே இப்போதைய பிரச்சினையாகவுள்ளது. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்திலிருந்து இன்று வரையும் நிலவும் நிலை இதுவாகும்.

கேள்வி: நாடாளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப் பலம் இல்லாது விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு வேண்டிக் கொள்ளும் வகையிலான அரசமைப்பின் மூலம் உறுதி செய்யப்படும் இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்குவது இயலாத விடயமாகும். தாங்கள் கூறும் வகையில் தென்பகுதி தீவிரப் போக்குடைய அரசியல் நிலையைக் கருத்திற் கொண்டால் நாடாளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப் பலத்தை ஈட்டிக் கொள்வது இயலாத நடவடிக்கையாகும். இத்தகைய நிலையில்

வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளின் அபிவிருத்தியைத் துரிதமாக நிறைவேற்றும் வகையிலான இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்குவதில் ஏற்பட்டுள்ள சவாலை எவ்விதத்தில் வெற்றி கொள்ள முடியுமெனக் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: தற்போதைய நடைமுறையில் இருக்கும் அரசமைப்பின் அடிப்படையிலேயே இப்போது நாம் இடைக்கால நிர்வாகம் குறித்து சிந்திக்க வேண்டும். அரசமைப்பின் அடிப்படையில் இயங்கும் அரசு பரிபாலனத்தைப் பயன்படுத்தி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக முன்னெடுத்துச் செல்லத்தக்க வழியொன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கென தற்போது ஐந்து அமைச்சுகள் செயற்படுகின்றன. இவை துரித அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்டவை ஆகும். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்குப் பெரும்பான்மை அங்கத்துவப்பலம் இருக்கத்தக்க, சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தினரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அங்கத்துவம் அடங்கிய அத்துடன், அரசு தரப்புப் பிரதிநிதித்துவ அங்கத்துவமும் கொண்ட, குறிப்பிட்ட அளவு உறுதியான அதிகாரம் கொண்ட கவுன்ஸில் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறான கவுன்ஸில் ஒன்றே இன்று நடைமுறையிலுள்ள அரசமைப்பினுடாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் பொதுமக்களுக்கு நிவாரணம் பெற்றுக் கொடுப்பதே இன்று நம்முன்னேயுள்ள முக்கிய பிரச்சினையாகும். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பைச் சேர்ந்த 20 ஆயிரம் இளைஞர்கள் இப்போரில் மரணமடைந்துள்ளனர். மேலும், 50 ஆயிரம் பேர் அங்கவீனமுற்றுள்ளனர். பெரும் நிலப்பரப்பில் கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளமையால் அப்பிரதேசங்களில் பொதுமக்களால் விவசாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளது. கடற்றொழிலாளர்களால் தமது மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளது. யுத்தத்தில் பங்குகொண்டு இத்தனை தியாகங்கள் புரிந்தும் கடைசியில் எம்மால் எதனை அடைய முடிந்ததென அப்பொதுமக்கள் விடுதலைப் புலிகளைப் பார்த்து வினவுகின்றனர். இதுவரை முன்னெடுக்கப்பட்ட சமாதான நடவடிக்கைகளை மீண்டும் கையாண்டு பார்த்தல் வேண்டும். இச்சமாதான நடவடிக்கைகளில் அரசு மற்றும் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு ஆகிய தரப்பினர்களே முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். நோர்வே அரசு மத்தியஸ்தம் வகிக்கிறது. சர்வதேச தரப்புகளின் படி, இப்பிரச்சினையில் இருதரப்பினரே சம்பந்தப்படுவதாகக் கருதப்படும் போதிலும், எமது நாட்டினுள் அது அவ்விதம் கருதப்படவில்லை. ஜனாதிபதியே முக்கிய எதிரணியான பொ.ஜ. முன்னணியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம்

ஐ.தே.முன்னணியின் வசமுள்ளது. எனவே, இப்பிரச்சினையில் மூன்று தரப்புகள் சம்பந்தப்படுகின்றன. போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் இது தொடர்பான எவ்வித விளக்கமும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதில் இப்பிரச்சினையில் இருதரப்புகள் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவதாக, போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் முஸ்லிம் மக்கள் இந்த இனப்பிரச்சினை காரணமாக கஷ்டமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவதாக மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இப்பிரச்சினையில் முஸ்லிம் மக்களும் ஒரு பகுதியினரே. விடுதலைப்புலிகளின் நடவடிக்கைகளால் முஸ்லிம் மக்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். ஒரு இலட்சம் பேர் வரையிலான முஸ்லிம் பொதுமக்கள் 24 மணித்தியாலத்துக்குள் வடபகுதியிலிருந்து வெளியேற நேர்ந்தது. அவர்களது ஒன்றரை இலட்சம் ஏக்கர் வரையிலான நிலம் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பால் கைப்பற்றப்பட்டது. இப்படியிருக்கையில், முஸ்லிம் மக்கள் இப்பிரச்சினையில் சம்பந்தப்படவில்லை என எவ்விதம் கூறமுடியும்?

மூன்றாவதாக, அரசுடன் மட்டும் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு சிந்திக்கக்கூடும். ஆனால், அது தவறென்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சமாதான முயற்சிகள் என்ற பயணத்தில் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்த உற்சாகம் எடுத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஜனாதிபதியுடனும் பொதுஜன முன்னணியுடனும் மட்டுமல்ல, ஜே.வி.பி.யுடனும் பேச்சுகளை மேற்கொள்ள முன்வரவேண்டும். இது தென்னாபிரிக்காவின் அனுபவமாகும். ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் வெள்ளையின் ஆட்சியாளர்களுடன் பேச்சுகளை மேற்கொண்ட அதேவேளை மற்றும் இருபது கட்சிகளுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். சகல பிரிவினருடனும் இணக்கப்பாடொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ள இந்த நடைமுறை உதவியது.

சமாதானப் பேச்சுகளை ஜப்பான், தாய்லாந்து மற்றும் நோர்வே போன்ற நாடுகளில் மேற்கொள்வதால் அது ஒரு வகையில் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு சர்வதேச கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு உதவுமாயினும் அவற்றுக்காகச் செலவிடப்படும் கால அளவு போதுமானதல்ல. இரண்டு நாட்கள் சந்தித்து பத்து பன்னிரண்டு மணிநேரம் மட்டுமே பேச்சுகளில் ஈடுபட நேர்கிறது. இதற்குப் பதிலாக, கொழும்பிலோ அல்லது கிளிநொச்சியிலோ நீண்டதொரு கால அளவில் பேச்சுகளில் ஈடுபட முடியும். இரண்டு நாள் அவகாசத்துக்கு மட்டும் இவ்வித பேச்சுகளை மட்டுப்படுத்தக்கூடாது.

பரஸ்பர நம்பிக்கையை வளர்த்தெடுக்கும் விதத்தில் இரு தலைவர்களும் நேரில் சந்திப்பது சிரமமானதா? இவ்விரு தலைவர்களும் சந்திப்பதற்கான இடைவெளிக்கான தூரம் 200 மைல்கள் கூட இல்லை. பேச்சுகளில் எழும் சிக்கலான பிரச்சினைகளை, உயரதிகாரிகள் எவரும் உடனிருந்து உதவாமல், அவ்விரு தலைவர்களும் தம்மிடையே பேசி முடிவெடுக்க முடியுமாயின், அதன் மூலம் சிறந்த பலாபலனை அடைய முடியுமென்பது எனது நம்பிக்கை. உதாரணமாக 'காம்ப்டேவிட்' பேச்சுகளின் போது சதாத் மற்றும் பெகின் ஆகிய இரு தலைவர்களும் இவ்வித நேரடிப் பேச்சுகளையே மேற்கொண்டனர். இவ்விதம் நேரடியாக மேற்கொள்ளும் பேச்சுகள் சிறந்த பயனை அளிக்க வல்லனவாகும்.

கடந்த காலத்தில் மிலிந்த மொரகொட மற்றும் ஜி.எல்.பீரிஸ் ஆகிய இரு அமைச்சர்களும் சமாதான செயலகம் சார்பில் பேச்சுக்களில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர். ஆனால், அவ்விருவரையும் முழுமையாக இச்சமாதான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வைப்பது சிறப்பாய் அமையும். பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ரொனி பிளேயர் வட அயர்லாந்து பிரச்சினையில் முடிவு காண்பதற்காக தனியாக அமைச்சரொருவரை நியமித்திருந்தார்.

சமாதான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக இந்நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் ஆய்வு மையங்களின் ஒத்துழைப்பு இதுவரையில் பெறப்படவில்லை. கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக இந்நாட்டின் புத்திஜீவிகள் பலர் சமஷ்டி ஆட்சி முறை பற்றி பல தடவைகள் பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தல், அதிகாரப் பகிர்வு, புனருத்தாரண நடவடிக்கைகள் மற்றும் புனர் நிர்மாணப் பணிகள் உட்பட்ட விடயங்களில் இந்நாட்டின் புத்திஜீவிகளின் திறனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கேள்வி: இந்நாட்டின் சமாதான நடவடிக்கைகளில் சர்வதேச சமூகம் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு வழங்கி வருகிறதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால், முன்னர் சர்வதேச சமூகத்தின் தலையீட்டினைக் கோரி வந்த விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு தற்போது சர்வதேச சமூகம் இவ்விடயத்தில் தம் மீது அநாவசிய வற்புறுத்தல் மேற்கொள்வதாகவும், இப்பிரச்சினையை உள்நாட்டு மட்டத்திலேயே தீர்த்துக் கொள்ள முடியுமெனவும் அன்றன் பாலசிங்கம் கூறியுள்ளாரே?

பதில்: எமது நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு பரந்தளவிலான சர்வதேச ஒத்துழைப்புக் கிடைத்துள்ளது. அந்த வகையில் நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகளே.

உள்நாட்டு யுத்தம் இடம்பெற்ற மற்றைய நாடுகளில் இவ்வித சர்வதேச ஒத்துழைப்பு வழங்கப்படவில்லை. அந்த வகையில் இது ஐ.தே. முன்னணி அரசுக்குக் கிடைத்த வெற்றியெனக் கருதமுடியும்.

நோர்வே அரசு மத்தியஸ்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட வேளை, ஐப்பானின் அகாசி போன்று அமெரிக்க அரசும் நிபந்தனைகள் விதிக்க ஆரம்பித்தது ஒருபுறம். அதன் மூலம் அரசினால் பெருந்தொகை நிதியுதவியைப் பெற முடிந்த போதிலும் மறுபுறம் அதுவரையில் நிலவி வந்த சமபல நிலை பேணும் தன்மை நலிவுற்றது. விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு சமாதான நடவடிக்கைகளை முறித்துக் கொள்ளப் போகிறதா என்ற சந்தேகம் தோன்ற ஆரம்பித்தது. விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு சர்வதேச சமூகம் பரிசளிக்கும் விதத்தில் உதவியளிக்க முன்வரவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கிடைத்த நிதியுதவியான 4.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலரும் குறைந்த வட்டி விகித அடிப்படையிலே வழங்கப்பட்ட கடனாகும். அந்நாடுகள் தமது நாட்டுப் பொதுமக்களிடம் அறவிடும் வரிப்பணத்தில் இருந்தே இக்கடனை வழங்கியுள்ளன. அந்நாடுகளின் ஜனநாயக முறைமைகளின் படி அந்நாட்டின் பொதுமக்கள் தமது அரசு மீது அழுத்தங்கள் மேற்கொள்ள முடியும். ஆகவே, மனித உரிமை மீறல், சிறுவர்களைப் படையில் இணைத்தல் மற்றும் மனிதப் படுகொலைகள் ஆகியவற்றை அந்நாடுகள் கணக்கில் எடுத்தாக வேண்டும். ஆகையால், விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பும் குறிப்பிட்டதோர் அளவுக்கு ஜனநாயகத் துக்கும் மனித உரிமைகளுக்கும் மதிப்பளித்தல் வேண்டும்.

மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் சிறுவர்களைப் படையில் சேர்த்துக் கொள்ளல் ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பான நிபந்தனைகளே விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையாகும் என்பதை பாலசிங்கத்தின் கருத்திலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சுயமாகத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் உரிமைக்கான போராட்டம் மனித உரிமை பேணும் நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதை விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு வலியுறுத்துகிறது. இதுவோர் உள்நாட்டுப் பிரச்சினையல்ல என்பதை விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிரேமதாச இந்தியாவைக் கைகழுவி விட்டு இதுவோர் உள்நாட்டுப் பிரச்சினையெனக் கூறி தீர்வு கண்டிட முனைந்தார். ஆனால், இன்று இதுவொரு சர்வதேசப் பிரச்சினையாகியுள்ளது. இந்த நாட்டை அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவேண்டுமாயின், அதற்கு வெளிநாடுகளின் உதவி அவசியமாகும். அந்த உதவிக்காக நிபந்தனை விதித்தல் தவறானதல்ல என்பதை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி: கடந்த பல ஆண்டுகளாக தாம் மேற்கொண்ட ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினர் சர்வதேச சமூகத்தின் முன் கீழ்படிவதற்கு தாம் தயாராயில்லை என்பதற்கான சமீக்கொயை வெளியிட்டுள்ளார்கள் அல்லவா?

பதில்: அவ்விதம் கூறமுடியாது. சர்வதேச சமூகத்தின் வற்புறுத்தல்கள் காரணமாக அவர்களது செயற்பாடுகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சிறுவர்களைப் படையில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான முறைப்பாடுகள் குறைவடைந்துள்ளன. இது 'யுனிசெவ்' அமைப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுக்களின் மூலம் செயற்படுத்தப்பட முடிந்தது. முஸ்லிம் மக்களது பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் பற்பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. முஸ்லிம் மக்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஒன்றரை இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை மீண்டும் அவர்களிடம் கையளிக்கும் முகமாக திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாறை மாவட்டங்களில் மூன்று குழுக்கள் செயற்படுகின்றன.

நாம் இச்சிக்கல்களை கறுப்பா அல்லது வெள்ளையா என்ற ரீதியில் பிரித்து நோக்க முடியாது. ஸ்ரீலங்கா போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவின் தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அவர்களது தீர்மானங்களை அரசைப் போன்று விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பும் ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

தமிழ் மக்களது மொழி தொடர்பாக அடிப்படை உரிமை பல ஆண்டு காலமாக சரிவரக் கடைப்பிடிக்கப்படுவது இல்லை. கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழில் கடமையாற்றக் கூடிய விதத்தில் பொலிஸ் அதிகாரிகள் பெரியளவில் இல்லை. நீதிமன்றங்களில் பாஷை தொடர்பான பிரச்சினைகள் தற்போதும் இருந்து வருகின்றன. அதுமட்டுமன்றி, நாட்டின் நிர்வாக அலகுகளிலும் இப்பிரச்சினை நிலவுகிறது. வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியிலுள்ள தமிழ் மக்கள் நிர்வாக விடயங்களில் தமிழ்மொழி மூலம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முடிவதில்லை. தென்பகுதியில் இப்பிரச்சினை பெரியளவிலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகளைத் தமிழ்மொழி மூலம் கையாளக்கூடிய அதிகாரிகள் தென்பகுதியில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளனர். இம்மொழிப் பிரச்சினையே நாட்டின் உள்நாட்டுப் போருக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். மொழி தொடர்பான தமிழ் மக்களது அடிப்படை உரிமை மீறப்படுகிறது. இதற்கு இதுவரையில் தீர்வு காணமுடியவில்லை. விடுதலைப்புலிகளது ஜனநாயக

விரோத நடவடிக்கைகள் குறித்து பேசும் வேளை, அரசின் அரசு பயங்கரவாதம் குறித்தும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினது பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் குறித்து எமக்கு உடன்பாடில்லை. ஆனால், விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு மட்டும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவில்லை. அரசும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. கடந்த 17 ஆண்டு காலமாக அரசு பயங்கரவாதம் நிலவி வந்துள்ளது. வடக்கு - கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் தலை மீது 'பரல் குண்டு' போடப்பட்டதை மறந்துவிட முடியாது.

கிழக்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளில் முக்கிய திருப்பம்!

திர்க்கப்பட்டுள்ள காணிப் பிரச்சினை விடுதலைப்புலிகளின் அறிவித்தல்!

கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தம் சொந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய அனுமதிப்பது பற்றி புலிகள் அண்மையில் அறிவித்துள்ளனர். இது சமாதான வழிமுறையில் முக்கிய மைல்கல். வரும் போகத்துக்கு தமது நிலங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் திரும்ப முடியும் என்பதே இதன் அர்த்தம். முஸ்லிம் சமூகத்துடன் நல்ல உறவை பேணிக் கொள்ள புலிகள் எடுத்த மிக திட்டவட்டமான நடவடிக்கை இது. வேறுபாடுகளை மறந்து சமாதான சகவாழ்வுக்கான பாதையை இது திறந்துள்ளது. சமாதான வழிமுறையின் மிக முக்கியமான நிகழ்வாக இவ்வறிவிப்பு இருந்த போதும், இவ்வறிவித்தல் தேசிய பத்திரிகைகளின் கவனத்தைப் பெறவில்லை. நிலத்தகராறே கிழக்கு வாழ் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அடிப்படை விடயமாகும்.

தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லிம்களைப் போலல்லாமல், கிழக்கு முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையினர் விவசாயத்தையே சார்ந்துள்ளனர். உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் முஸ்லிம்களால் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. புலிகளினால் அவர்களது நிலம் பறிக்கப்பட்டது. நூறாயிரம் ஏக்கர் நிலம் இவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலங்களில் கணிசமான நிலங்கள் இரண்டு மூன்று போகங்கள் செய்யக் கூடியவை. யுத்தத்துக்குப் பின்னரான காலங்களில், நிலத் தகராறைத் தீர்த்தலே மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கும்.

உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் மக்கள் இடம்பெயர்கிறார்கள், இடம்பெயர்க்கப் படுகிறார்கள், வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அதிகளவு மக்கள் தமது சொத்துகளையும் காணிகளையும் இழக்கிறார்கள். வட, கிழக்கில் எல்லா சமூக மக்களுமே யுத்தத்தினால் நிறைய இழந்துள்ளனர். உயர் பாதுகாப்பு வலயம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள், தமது சொந்த வாழ்விடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாமல் உள்ளனர். வெளியேறிய முஸ்லிம்களின் வீடுகளில் இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வசிப்பதால் மீளவும்

முஸ்லிம் வாழ்விடங்களுக்குத் திரும்புவது முடியாமல் உள்ளது. மீளக்குடியேற அச்சவுணர்வும் இன்னொரு காரணமாகவுள்ளது. வட, கிழக்கில் வாழ்ந்து இடம்பெயர்ந்த சிங்களவரின் பிரச்சினையும் முக்கிய பிரச்சினையாகவுள்ளது.

ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களை யுத்தம் பாதித்துள்ளது. இடம்பெயர்ந்தோரும் இந்தியாவுக்கு அகதிகளாகப் போனோரும் தமது வாழ்விடங்களுக்குத் திரும்பி சகஜ வாழ்வுக்கு திரும்புதல் என்பது கடுமையான வேதனை தரும் அனுபவமாக இருக்கப்போகிறது. தற்போது இவ்வகை சிக்கலான பிரச்சினைகளைக் கவனத்துடன் கையாளத்தக்க நிறுவனக் கட்டமைப்பு இலங்கையில் இல்லை. அகதிகளான இடம்பெயர்ந்த மக்களிடம் தமது சொத்துகள் குறித்த காணி உறுதிகளும் தகுந்த ஆவணங்களும் இல்லை. காணிப் பதிவுகளும் அலுவலகங்களும் யுத்தத்தினால் அழிக்கப்பட்டதனால், மீளக்குடியேறுபவர்களால் தமது உரிமையை உறுதிப்படுத்த முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. மக்கள் தமது வாழ்விடங்களுக்குச் செல்வதும் செல்வதற்கான உரிமையைப் பெறுவதும் சமாதானத்தின் அடிப்படை விடயம் என்பது உணரப்படவேண்டும்.

இது தொடர்பாக அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஸ்தானிகர் (UNHCR), மனித உரிமை ஆணைக்குழு, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் என்பன ஒரு ஆய்வை செய்தன. அவ்வாய்வில் சிறப்பு அதிகாரமுள்ள உயர்மட்டக் குழு ஒன்றினை நியமிக்க வேண்டும் எனவும், அக்குழுவில் சர்வதேச நிபுணர்களின் பங்களிப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது. பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இவ்வகையில் முடிவுகளை அமுல்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் கொண்ட குழு ஒன்றை நியமிக்க வேண்டும் என அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஸ்தானிகராலயம் ஆலோசனை கூறியுள்ளது.

இவ்வாறான சிக்கல் நிலைமைகளில் எல்லாம் பிறநாடுகளில் “சிறப்புக் காணி ஆணைக்குழுவோ அல்லது காணி சொத்து ஆணைக்குழுவோ” நியமிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காணியுடைமை அல்லது நிலவுடைமை என்பது ஒருவனுக்கு மனவெழுச்சிக்குரிய தனிப்பட்ட தனித்துவமான ஒரு விடயம். அது மனிதனின் அடையாளம் பற்றிய பிரச்சினையுடன் தொடர்புடையது. கடந்த இருபது வருடகால இடப்பெயர்வு சமூகங்களிடையே வெறுப்பையும் மனத்தாங்கலையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதனைக் கருத்தில் எடுத்து செயற்பட வேண்டும்.

இவ்வகையில் முஸ்லிம்களுக்கு காணியை மீளத் தருவதன் மூலம், முதலடி வைக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு வாழ் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் உறவுகளில் நிலத் தகராறு செல்வாக்குச் செலுத்துவதால் நிலத்தகராறு பற்றிய சில சிக்கல்களை மட்டுமே இக்கட்டுரை ஆராயும்.

நிலப்பிரச்சினையின் வரலாற்றுப் பின்னணி

நிலம், நிலப் பயன்பாடு பற்றிய நெருக்கடியை உள்நாட்டு யுத்தம் முதன்மைபடுத்தி கூர்மையாக்குகின்றது. தமது வாழ்விடங்களில் இருந்து தமிழ் - முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டதும் உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கு முக்கிய காரணி. எந்தவொரு ஆயுத மோதலும் விரோதத்தின் பாதையை திறந்து வைக்கிறது. மேலும், அது வெளியில் தெரியாத மறைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன் (Hidden Agenda) அம்மோதல் தொடர்கிறது.

அயல்வீட்டினையோ அன்றி, அயற்காணியையோ அடாத்தாக எடுப்பதுதான் உள்நோக்கமாகவுள்ளது. அல்லது உள்நாட்டுக் குழப்பத்தின் விளைவாக இது இருக்கிறது. பரஸ்பரம் சமூகங்கள் இவ்வகையில் இயங்குகின்றன.

வடக்குடன் ஒப்பிடும்போது, கிழக்கின் நிலைமை வித்தியாசமானது. வடக்கில் இருபத்திநான்கு மணிநேர அவகாசத்தில் நூறாயிரம் முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இது முஸ்லிம்களுக்கு மனவடுவை ஏற்படுத்திய பேரனுபவம். தமது பாரம்பரிய வாழ்விடத்துக்கு இனித் திரும்புதல் என்பது மிகவும் சிக்கலான கடினமான பிரச்சினை. இப்பிரச்சினையை இக்கட்டுரை ஆராயாது. மாறாக, புலிகளால் கிழக்கில் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களைப் பற்றியே ஆராயும்.

விவசாயம் மறுக்கப்பட்ட கிழக்கு முஸ்லிம்களிடம் தமது காணிக்குரிய உறுதிகள் இருப்பதால், உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் பிரச்சினை எழவில்லை. ஆனால், 24 மணிநேர அவகாசத்தில் வெளியேற்றப்பட்ட வடக்கு முஸ்லிம்களின் நிலை பரிதாபகரமானது. விடுதலைப்புலிகளினதும் சிலவேளைகளில் ஆயுதப் படையினதும் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக விவசாயம் செய்ய மறுக்கப்பட்டமையே கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை. பெரும்பான்மையான வேளாண்மை நிலங்கள் தாழ்வு நிலங்களாக, வயற்காடாக இருக்கின்றன. அவை விவசாயத்துக்கும் கால்நடை வளர்ப்புக்குமே உகந்தவையே அன்றி, மக்கள் வாழக்கூடிய பிரதேசங்கள் அல்ல. இந்நிலங்களில் இருந்து முஸ்லிம்கள் வேளாண்மை செய்வது

தடுக்கப்பட்ட பின்னர், முஸ்லிம்களின் நிலங்கள் தமிழ் விவசாயிகளுக்கும், தோட்டத்தில் வேலை செய்தோருக்கும், மாவீரர் குடும்பத்துக்கும் புலிகளால் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளன. இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகக் குறைந்த விலைக்கு முஸ்லிம்கள் தமது காணிகளை தமிழருக்கு விற்பதும் உண்டு.

கிழக்கில் இன ரீதியான கிராமங்களின் அமைவிடம் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்றாகும். தமிழ்க் கிராமங்களை அடுத்து முஸ்லிம் கிராமமும், அதையடுத்து தமிழ்க் கிராமமும் என அமைந்துள்ளதால், தமிழரும் சரி, முஸ்லிம்களும் சரி வெகு தொலைவில் உள்ள வயற்காணிகளுக்குச் செல்ல முஸ்லிம்கள், தமிழ்க் கிராமங்களையும் தமிழர் முஸ்லிம் கிராமங்களையும் கடந்தே செல்ல வேண்டியுள்ளது. சில கிராமங்களில் மூவினங்களும், திருகோணமலையில் உள்ளது போல் ஒன்றாக வாழும் நிலைமைகளும் உண்டு. இவ்வாறு கிராமங்களின் அமைவிடம் காரணமாக, தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்களிடையே சமூக ஊடாட்டம் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சி, மற்றைய சமூகம் தரும் ஒத்துழைப்பில் தங்கியுள்ளது. உதாரணமாக, அறுவடைக் காலங்களில் ஒரு சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பு மற்ற சமூகத்துக்குத் தேவைப்படுகிறது. இன்னமும் சொல்வதானால், பல குடும்பங்கள் இவ்வொத்துழைப்பையே ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டிருந்தன.

நிகழ்வுகளின் காலவரிசை

முஸ்லிம்கள் ஆயுதப்படைக்கும் இலங்கையரசுக்கும் ஆதரவாக இருந்தார்கள் என்பதற்குப் பதிலடியாக, 1983 தொடக்கம் 1991 வரையான காலப்பகுதியில் விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம்களுக்கெதிரான வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். இக்காலப்பகுதியிலேயே முஸ்லிம்களின் காணிகள் புலிகளால் பறிக்கப்பட்டன.

அரசு - புலிகள் சமாதான உடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து, நோர்வேத் தூதரின் அனுசரணையுடன் ஏப்ரல் 13 ஆம் திகதி விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரனுக்கும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீமுக்கும் இடையில் ஒரு கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ள வழியேற்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாய் முஸ்லிம்களின் காணிகள் அவர்களுக்கே வழங்கப்படும் என புலிகளின் தலைவரால் உறுதியளிக்கப்பட்டது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த உடன்பாடு உடனடியாக அமுலுக்கு வரவில்லை.

இரண்டாம் சுற்று தாய்லாந்து சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் முஸ்லிம்களின் காணிப் பிரச்சினை விவாதத்துக்கு எடுக்கப்பட்டது. அறுவடை முடிந்ததும் முஸ்லிம்களின் காணிகளை அவர்களுக்கே திரும்ப வழங்கவுள்ளதாக புலிகள் அறிவித்தனர்.

இவ்விரண்டாம் சுற்று தாய்லாந்து பேச்சுவார்த்தையின் போது அமைச்சர் ரஷப் ஹக்கீமுக்கும் கருணா என அழைக்கப்படும் முரளிதரனுக்கும் இடையில் முஸ்லிம்களின் காணி மற்றும் பரஸ்பர விடயங்கள் தொடர்பான ஒரு வேலைத்திட்டம் முடிவாகியது.

மேற்சொன்ன முடிவுக்கிணங்க, பேர்லினில் நடந்த ஐந்தாவது சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தையிற் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மூன்று மாவட்டத்துக்குத் தனித்தனியாக குழுக்கள் அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இக்குழுக்களின் பிரதான நோக்கம் முஸ்லிம்களின் காணிகளின் உரிமையாளர் தொடர்பான சிக்கல்களை நீக்கி, உரியவர்களின் காணிகளை உரியவர்க்கே வழங்க உதவி செய்தலே.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்கான குழுவில் ஆறு விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்களும், ஆறு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். வவுணதீவில் கண்காணிப்புக் குழு தலைமையில் இக்குழு கூட்டப்பட்டது. மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் ஆர்.மோனகுருசாமியும் இக்கூட்டத்துக்கு சமூகமளித்திருந்தார். இதன் தொடர்ச்சியாய் மட்டக்களப்பு குழுவின் கூட்டங்கள், பெண்டுகள்சேனை, கரடியனாறு, கொக்கட்டிச்சோலை ஆகிய இடங்களிலும் கூட்டப்பட்டன. முஸ்லிம்களை அவர்களது காணிக்குத் திரும்ப அனுமதிப்பது என்ற முடிவு எட்டப்பட்டது.

“எமது தலைவர் பிரபாகரன் எமக்கு தெளிவான அறிவுறுத்தல்களை வழங்கியுள்ளார். தமிழ் மக்களைப் போலவே, சம உரிமைகள் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் உண்டு என தலைவர் கூறியுள்ளார். தலைவரின் இந்த அறிவுறுத்தல்கள் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்பதில் தளபதி கருணா முனைப்புடன் செயலாற்றுகின்றார். முஸ்லிம்களின் காணியை திரும்பத் தருவோம் என் முன்பு கூறிய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதுடன் நின்று விடாமல் இந்நடவடிக்கையானது, தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளில் வளர்ந்து விட்ட கசப்புகளையும் நீக்குவதாயும் அமைகிறது” என மட்டு - அம்பாறை சிறப்புத் தளபதி ஆர்.ரமேஷ் கூறினார்.

காணிப் பதிவேடு

இவ்வுடன்பாட்டின் அடிப்படையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸானது, முஸ்லிம் உரிமைகள் ஸ்தாபனத்திடம் (Muslim Rights Organization) எக்காணி எவருக்குரியது என்ற விபரங்களைத் திரட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. உண்மையில் விடுதலைப்புலிகளும் இவ்வகையில் ஒரு பதிவேட்டைக் கேட்டிருந்தனர். பின்வரும் நோக்கங்களை அடையும் முகமாக முஸ்லிம் உரிமைகள் ஸ்தாபனம் ஓராய்வை மேற்கொள்ளவுள்ளது.

* மூன்று மாவட்டங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் காணிக்கு நேரடியாகச் சென்று, எக்காணி எவருக்குரியது என்பது ஓர் ஒழுங்குமுறையில் கணக்கிடுதல்.

* இக்களவாய்வின் அடிப்படையில் காணிப் பதிவேடு ஒன்றினைத் தயாரித்தல்.

குறித்த பகுதியில் வாழ்கின்ற 18 பேரை கணக்கெடுப்பாளராக உள்ளடக்கியே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட உள்ளது. எக்காணி எவருக்குரியது என்பது தொடர்பாக ஆராய்வதற்கு, விபரமான வினாக்கொத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

என்ன அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டது? பறிக்கப்பட்ட சரியான திகதி? காணியின் பரப்பளவு? காணிக்குரிய உறுதி? காணியில் இருந்த சொத்துகள், கால்நடைகள் பற்றிய விபரம்? போன்ற விபரங்கள் வினாக்கொத்தின் மூலம் திரட்டப்படவுள்ளன. வட, கிழக்கு முஸ்லிம்களின் சபை, உலமா சபைகளின் உதவியையும் முஸ்லிம் உரிமைகள் ஸ்தாபனம் பெறவுள்ளது.

சகவாழ்வுக்கு உழைத்தல்

முஸ்லிம்களின் காணியை உரியவருக்கு திரும்ப வழங்குவதென்பது, மனக்கசப்பை நீக்கி ஒரு சமாதான சகவாழ்வுக்கான அடித்தளத்தைப் போட உதவும். புரியாத சட்ட சிக்கல்களை விடுத்து மாற்று வழிமுறைகளில் பிரச்சினைக்கான தீர்வு முன்னெடுக்கப்படவுள்ளதால், இந்த மாற்றம் நல்ல அடித்தளத்தை இட்டுத் தரவுள்ளது. இவ்வாறான மாற்று வழிகளில் சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் என்பது நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்ப ஏதுவாகின்றது. ஒரு பாதையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை முன்னெடுக்கப்படுகையில், இன்னொரு பாதையில் இவை தீர்க்கப்படுதல் தேவையாயும் உள்ளன. மோதலின் அனைத்துத் தரப்பும் சேர்ந்து, ஓர்

ஒழுங்கு முறையான வழிமுறைகளில் காணித் தகராறை முடித்து வைப்பது உடனடித் தேவையாகவுள்ளது. இதற்கு பல மட்டங்களில் மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது.

பரந்தளவிலான மக்கள் பங்குபெறும் வகையிலான குழுக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். விடுதலைப்புலிகள் காணிகளை வழங்க சம்மதித்த போதும் அங்கு சச்சரவுக்கு இடம் இருக்கிறது. காணிப் பதிவேடு எவ்வாறு காணி மீள கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டினாலும், கண்டுபிடிக்க முடியாத சில விஷயங்களையும் கையாள வேண்டியவரும்.

இந்நீண்ட காலத்தில் தமிழருக்கு சில காணிகளின் உரிமை மாற்றப்பட்டு, விற்கப்பட்டிருக்கலாம். சிலவேளைகளில் முஸ்லிம்களின் காணிகளில் இருக்கின்ற, வேலை செய்கின்ற தமிழருக்கு வேறு காணிகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். எனவேதான், இப்படியான குழப்பமான நிலைமைகளை கையாள மாற்று நடைமுறைகள், மத்தியஸ்தங்கள் அவசியமாகின்றன. மாற்று மத்தியஸ்த முயற்சியானது, நீண்ட இழுத்தடிக்கப்படக் கூடிய நீதிமன்ற வழக்குகளைத் தவிர்க்கும் வகையில் அமைதல் வேண்டும். மேலும், வேறு காணிகளோ அல்லது வேறு ஜீவனோபாய திட்டங்களோ உத்தரவாதமளிக்கப்பட வேண்டும்.

தற்போது இப்பிரச்சினை தொடர்பாக சிரத்தையுள்ள நிறுவனங்களின் அமைப்புக் குழு ஒன்று செயலாற்றுகின்றது. அது உத்தியோகப்பற்றற்ற முறையில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக இவ்வேலைத்திட்டத்தில் இயங்குகின்றது. இந்த அமைப்புக் குழுவானது, இணக்கப்பாட்டுக்கான ஆணையாளரின் (Commissioner For Reconciliation) கீழ் உள்ள றிபில்ஆர் (Triple R Program).

மாவட்டக் குழுக்கள்

இவ்வமைப்புக் குழுவுக்கு உதவும் பொருட்டு, அரசாங்க அதிபர் தலைமையிலான இன்னோர் குழுவும் அமைக்கப்படும். இக்குழு பல்வேறு மதவமைப்புகள், சட்டத்தரணிகள், தன்னார்வ நிறுவனங்கள், மாவட்ட அபிவிருத்தி அலுவலர்கள் என பலவற்றை உள்ளடக்கும். சமூகங்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பணியில் இக்குழு சேவையாற்றும்.

தொடர்பாடல்

இவ்வேலையில் ஈடுபடும் அனைத்துத் தரப்பினரிடையே தெளிவான தொடர்பாடல் இருந்தாலே மேற்கொள்ளும் காரியம் வெற்றி பெறும்.

இத்தொடர்பாடல் மூலம் எல்லாத் தரப்பினரும் நிகழ்வதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், ஏற்படக்கூடிய அச்சங்களை அகற்றவும் இயலும். அல்லாவிட்டால் அச்சமும் வதந்தியும் மோதலுக்கு அடி போட்டுவிடும். மாற்றுவழிகளில் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முறை என்பது எதைக் குறிக்கின்றதென்றால், நீதிமன்ற வழிமுறைகளில் நீண்டகால இழுத்தடிக்கப்படுகிற வழியை விடுத்து, மாற்று வழிகளைப் பயன்படுத்தி பிரச்சினையைத் தீர்த்தல் என்பதே.

இலங்கையில் காணித் தகராறுகளைத் தீர்க்க மத்தியஸ்த ஆணைக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட வேண்டுமென ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. சிறப்பு இணக்க சபைகள் (Special Median Boards) ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நியமிக்கப்பட்டு, அவை பிரச்சினைகளை இணக்கமான முறையில் தீர்க்க முடியும். இவ்வாறான இணக்க சபைகளை வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் உருவாக்கும் சட்ட வழிமுறைகளைப் பற்றி ந்தியமைச்சு ஆராய்ந்து வருகிறது. இவ்வகையில் தொழில் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைக்க மத்தியஸ்த சபைகளையும் (Arbitration Board) கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இப்பிரச்சினைகளை ஆராய சட்டத்தரணிகள் குழுவொன்று கேட்டுக்கொள்ளப்படவுள்ளது.

சமாதானக் குழுக்கள்

தற்போது மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருகோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள பெரும்பாலான கிராமங்களில் சமாதானக் குழுக்கள், நெருக்கடி தோன்றியதும் சகஜநிலைக்கு கொண்டுவரும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றன. பள்ளிவாசல் சம்மேளனங்கள், வர்த்தக சம்மேளனங்கள், தமிழர் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியன இச்சமாதானக் குழுக்களை வழிநடத்த முடியும். மத்தியஸ்தம் செய்வது தொடர்பாகவும் சகஜ நிலைக்குக் கொண்டு வருவது தொடர்பாகவும் இக்குழுக்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மத்தியஸ்த நிலையங்கள் (ஆநனயைவழை ஊநவெசந)

முடிவாக மத்தியஸ்த நிலையங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நடைமுறைச் சாத்தியமான முறைகள் தொடர்பான ஒரு ஆய்வேடு தயாரிக்க ஆணையிடப்பட வேண்டும். இப்பிரதேசங்கள் பல்லின தொகுதியாக உள்ளதால், நிரந்தரமான மத்தியஸ்த நிலையங்களின் தேவை அத்தியாவசியமாகவுள்ளது.

‘சமாதானத்தின் பூரண பலன்களை வட - கிழக்கு மக்களால் அனுபவிக்க முடியாத நிலையுள்ளது’

‘சர்வதேச பங்களிப்பின் காரணமாக இரு பிரதான கட்சிகளிடையே
சமாதானம் நிலவும்’ என்கிறார் குமார் ரூபசிங்க

‘புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் மூலமாக 10,000 உயிர்கள்
காப்பாற்றப்பட்டுள்ளன’

விடுதலைப்புலிகளுக்கும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்துக்கும்
இடையில் கடந்த வருடம் செய்து கொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு
உடன்படிக்கையின் காரணமாக சுமார் பத்தாயிரம் உயிர்கள்
காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது எனவும், இருபதாயிரம் பேர் வரையில் காயப்படாமல்
தப்பித்துள்ளரெனவும், இது புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் பாரிய வெற்றி
என சகவாழ்வு மன்றத்தின் தலைவர் கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க
தெரிவித்துள்ளார்.

கடந்த வருடம் செய்து கொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக்கு
ஓராண்டு வருட பூர்த்தியை முன்னிட்டு ‘தினக்குரலுக்கு’ பேட்டியளித்த
அவர் மேலும் தெரிவித்ததாவது:

வேறு நாடுகளின் அனுபவப்படி இலங்கைப் பிரச்சினையை எடுத்துக்
கொண்டால் இலங்கையில் இதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற நான்கு
பேச்சுவார்த்தைகளும் தோல்வியில் முடிவடைந்தன. அதன் அனுபவங்களைச்
சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் எந்தளவு
நனமையை எட்டியுள்ளோம் என்பதைக் காணமுடியும்.

இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் நேரடி வன்முறைகள், சம்பவங்கள்
இருக்கும். ஆனால், அவை பாரியளவில் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தவில்லை.

இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை காரணமாக மக்கள் அன்றாட
வாழ்க்கையில் சமாதானத்தை அனுபவிக்கின்றனர். பயமின்றி நிம்மதியுடன்

வாழ்கின்றனர். ஆனால், இது சமமாக இல்லை. வடக்கு, கிழக்கில் பூரண சமாதானத்தின் பலன்களை மக்கள் அனுபவிப்பதில்லை. வடக்கில் உள்ள அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் காரணமாக மக்கள் தமது சொந்த இடங்க ளுக்குச் செல்ல முடியாதுள்ளனர். அத்துடன், அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தில் நாற்பதாயிரம் இராணுவ வீரர்கள் இருக்கின்றனர்.

அத்துடன், கிழக்கில் முக்கிய பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. அதிகாரப் பகிர்வு சம்பந்தமான பிரச்சினை உக்கிரமடைந்துள்ளது. இதன் ஓர் வெளிப்பாடாக கிழக்குப் பிரதேசத்தின் ஒலுவிலில் எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒன்று இடம்பெற்றது.

இலங்கையின் இரு பிரதான கட்சிகளுக்கும் இடையில் சமாதானம் நிலைபெறும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. முக்கியமாக, இதற்கு சான்றாக சர்வதேச பங்களிப்பு உள்ளதைக் கூறலாம். அமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் ஆகிய நாடுகளின் பங்களிப்புடன் புதிதாக ஐப்பானும் சேர்ந்துள்ளது.

இச்சர்வதேச நாடுகளின் உதவியின் பலனாக மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக சர்வதேச ரீதியில் அரசுக்கு நிபந்தனங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இருந்து அரசியலுக்குப் பிரவேசிக்கும் போது அதிகாரங்கள் சரி சமமாகப் பகிரப்பட வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான ஓர் விடயம்.

இப்பேச்சுவார்த்தையின் 3 ஆவது தரப்பினராக செயற்படும் நோர்வே அரசாங்கம் விடுதலைப்புலிகளினதும், அரசாங்கத்தினதும் நம்பிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. தேசிய அனுசரணையாளராகவும் செயற்பட்டு வருகிறது. இவற்றை விடுதலைப்புலிகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதுவொரு பாரிய வெற்றியாகும்.

இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் பாரிய குறைபாடாக இருப்பது, இவ்விரு தரப்பினருக்குமிடையில் ஏனைய கட்சியினர் பங்களிப்பு செய்யாமல் இருப்பதாகும். உதாரணமாக, ஜே.வி.பி., பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணி ஆகிய இரு கட்சிகள். இது பயங்கர விளைவை ஏற்படுத்தக்கூடியது.

இஸ்ரேலில் நடைபெற்ற பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் போதும் நோர்வேக்கு இப்பிரச்சினை அங்குமேற்பட்டது. ஆனாலும், நோர்வே திறமையாக செயற்பட்டதனால் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடிந்தது.

தென்னாபிரிக்காவின் பிரச்சினையின் போது இரு சாராரும் (கறுப்பு இனத்தவர், வெள்ளை இனத்தவர்) பேச்சுவார்த்தையை குறித்த காலத்திற்குள் கட்டுக்கோப்புடன் செய்து முடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. முக்கிய பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும் பொழுது அந்நாட்டின் ஏனைய இருபது கட்சிகளும் குழுக்களாக நாட்டின் பொருளாதாரம், அபிவிருத்தி, மீள்குடியமர்த்தல் தொடர்பாக பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டன. இதனால், இவர்களின் பேச்சுவார்த்தை இரு சாராருக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

ஆனால், அந்நிலைமை இலங்கையில் இல்லை. முக்கிய இரு தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுகையில் ஏனைய கட்சிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்த வேண்டும்.

இப்பேச்சுவார்த்தையின் போது முக்கிய குறைபாடாக தொடர்பாடலும் அமைந்துள்ளது. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் கூட்டமைப்பை அவதானத்துடன் நோக்க வேண்டும். இலங்கையில் பேச்சுவார்த்தையின் போது கலந்துரையாடப்படும் விடயங்களே ஊடகங்களில் வெளியிடப்படும். ஆனால், இரு சாராருக்கும் இடையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதற்கு முன் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இரு சாராருக்கும் இடையில் எவ்வித பேச்சுவார்த்தைகளும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதில்லை.

கேள்வி: யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையினால் எழுந்துள்ள குறைபாடுகள் எதிர்காலத்தில் சமாதானத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்துமா?

பதில்: வடக்கில் அமைந்துள்ள அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினை. அரசாங்கம் அரசின் பாதுகாப்புக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறது. ஆனால், மறுபுறம் விடுதலைப்புலிகள் மனிதாபிமானத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கின்றனர். இப்பிரச்சினை மிகவும் உயர்மட்டத்தில் பேச வேண்டியதொரு பிரச்சினை. இப்பிரச்சினைக்கு மத்தியஸ்த தீர்வொன்றைக் காண முடிந்தது. ஆனால், இதனை சகஜ நிலைப்படுத்தியதனால் விடுதலைப்புலிகளுக்கும், இராணுவத்தினருக்கும் இடையில் முரண்பாடு ஏற்பட்டது. இதனால், அமைக்கப்பட்டிருந்த குழுவும் கலைக்க வேண்டியேற்பட்டது.

இந்தியாவின் ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரியான சதீஸ் நம்பியாரை அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் தொடர்பாக அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கு நியமிக்கும் பொழுது அதுபற்றி விடுதலைப்புலிகளிடம் எவ்வித சம்மதமும் கேட்கவில்லை. இதனால், அவ்வறிக்கையை சதீஸ் நம்பியார் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிக்க முன்னர், அதனை விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் ஏற்க மறுத்துள்ளார்.

இதற்கு மத்தியஸ்ததமாகத் தீர்வு காண வேண்டும். இதன் போது இராணுவச் சமநிலை பேணப்பட வேண்டும். இதற்கு இணக்கப்பாடான தீர்வு காண்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இன்று இல்லாமல் போயுள்ளது.

விடுதலைப்புலிகள் ஜனநாயகத்தை மதிப்பதில்லை. இது அண்மையில் யாழ்ப்பாண வாசிகசாலைத் திறப்பு விழாவில் நன்கு புலனாகியது.

இப்பிரச்சினைகள் எதிர்காலத்திலும் உருவாகலாம். இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவது கடினம். அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு கண்காணிப்புக் குழுக்கள் உள்ளன. வடக்கில் சிறுவர்களை விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்கு சேர்த்தலினால் அதற்கு பாரிய விமர்சனங்கள் எழுந்தன. இப்பிரச்சினை சர்வதேச ரீதியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதனை தீர்ப்பதற்கு இறுதியில் பேர்லினில் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

யுத்த நிறுத்த மீறல்கள் ஏற்படும் பொழுது அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு கண்காணிப்புக் குழுக்கள் உள்ளன.

கேள்வி: நெடுந்தீவு, மானிப்பாய், கிளாலி ஆகிய பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் தொடர்பாக உங்களின் கருத்தைத் தெரிவியுங்கள்?

பதில்: நெடுந்தீவில் விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதங்களுடன் அகப்பட்டமை, யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை மீறல் என நன்கு புலனாகிறது. அவ்விடத்திலும் அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு யுத்த நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு முடிந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் கண்காணிப்புக் குழுவின் தீர்வை விடுதலைப்புலிகள் ஏற்றுக் கொண்டனர். இது வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். ஆனால், மூவர் தற்கொலை செய்து கொண்ட தூர்ப்பாக்கிய நிலை மிகவும் கவலைக்குரியது.

மானிப்பாயில் விடுதலைப்புலிகளின் பெண் போராளிகள் அணியும் கறுப்புப் பட்டியை இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்குள் அணிந்து செல்வது யுத்த நிறுத்த மீறல் என விடுதலைப்புலிகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆனால், இப்பிரச்சினையை இராணுவத்தினர் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யாமல் அதனைக் கண்காணிப்புக் குழுவிடம் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். பலவந்தமாக அவர்களின் கறுப்புப் பட்டியை அகற்றுவதற்கு முயற்சித்தது பாரிய குற்றம்.

அத்துடன், இது தொடர்பாக ஆத்திரமடைந்த பொதுமக்களை தடுப்பதற்காக இராணுவத்தினர் பொல்லுகளால், மண்வெட்டி பிடிகளால் மிலேச்சத்தனமாகத் தாக்கியது கண்டிக்கத்தக்க விடயமாகும்.

கேள்வி: முஸ்லிம் மக்களின் தனி மாகாணக் கோரிக்கை நியாயமானதா? இக்கோரிக்கைகள் சமாதானத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துமா?

பதில்: முஸ்லிம் மக்களும் இனப்பிரச்சினையின் முக்கிய பங்குதாரர்கள். விடுதலைப்புலிகளின் தலைவரும், முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவருமான ரஷப் ஹக்கீமும் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் அதிக பிரச்சினை உள்ளதாக உடன்பட்டுள்ளனர். இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுதல் அவசியம். கடந்த காலத்தில் ஒரு இலட்சம் பேரை வெளியேற்றியதை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை மீண்டும் மீள்குடியமர்வதற்கு விடுதலைப்புலிகள் அனுமதித்துள்ளனர்.

அத்துடன், விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம் மக்களிடம் கப்பம் பெற்று வருகின்றனர் எனக் குற்றச்சாட்டுகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டியது கட்டாயம். பேச்சுவார்த்தையில் முஸ்லிம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் பேச்சுவார்த்தை அமைய வேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். அவர்களின் பிரச்சினைகள் பேசப்படும் சந்தர்ப்பம் உருவாகும் போது அதற்குரிய பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் என நினைக்கின்றேன்.

சமஷ்டி அமைப்பின் போது இப்பிரச்சினை பற்றி பேசப்பட வேண்டும்.

கேள்வி: ஜே.வி.பி.யினதும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியினதும் கூட்டுச் சேர்வு சமாதானத்தை பாதிக்குமா?

பதில்: பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி, ஜே.வி.பி. ஏன் கூட்டுச் சேர்கின்றன என யோசிக்க வேண்டிய நிலையும் உள்ளது. முக்கியமாக ஜே.வி.பி.யினர் கூறும் கருத்து சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு தமக்கு உடன்பாடில்லை என்பதுவே.

அவர்கள் கூறும் காரணம் இவ்வரசின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் காரணமாக மக்களுக்குப் பாரிய வாழ்க்கைச் செலவு நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. தனியார் மயப்படுத்தல் ஓர் முக்கியமான பிரச்சினையாகவுள்ளது. ஆனால், இவற்றை பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்க முடியுமா? என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது.

பொதுமக்கள் மீண்டும் ஒரு தேர்தலை விரும்பவில்லை. மக்களுக்கு தேவை இச்சமாதானம் தொடர்ந்து நிலை பெற வேண்டும் என்பது தான். பேச்சுவார்த்தை பரந்தளவில் நடைபெற வேண்டும். மக்கள் யுத்தத்திற்கு தயார் இல்லை. மக்கள் இவ்வரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பளித்துள்ளனர் சமாதானத்தை நிலை பெறச் செய்வதற்கு.

பாராளுமன்றத்தில் ஜனாதிபதி சபாநாயகருக்கு வாக்குக் கொடுத்துள்ளார் பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதில்லை என. அவ்வாறு கலைத்துத் தேர்தலுக்கு செல்லுமிடத்து ஜே.வி.பி.யினர் முன்வைக்கும் யுத்த கோட்பாடுகளுக்கு, இந்நாட்டு தமிழ், சிங்கள, மலையகத்தின் தமிழ் பேசும் மக்கள், பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்கள் வாக்களிக்க மாட்டார்கள்.

சமாதானத்தையும், தேர்தலையும் வேறுபடுத்தி பார்க்க வேண்டும். சமாதானம் என்றும் அரசியல் பிரச்சினையாக மாறுபடக் கூடாது.

கேள்வி: சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு இந்தியாவின் பங்களிப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: இந்தியா தெளிவாகக் கூறியுள்ளது சமாதானத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதில்லை என. இந்தியாவுக்கு விடுதலைப்புலிகளுடன் பிரச்சினையுள்ளது.

ஆனாலும், சமாதானத்திற்கு இலங்கை அரசிற்கு உதவியளிப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளது.

எதிர்க்கட்சியின் தலைவர்கள் இந்தியா சென்றாலும் இப்பிரச்சினைகள் பற்றி கதைத்தாலும் அவர்களின் இரங்கலுக்குள்ளாகாது இந்தியா. ஆனால், சமாதானத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும்.

கேள்வி: இலங்கைக்கு சமஷ்டி அமைப்பு முறையொன்று அவசியமெனில், அது எவ்வாறான சமஷ்டி அமைப்பாக அமைய வேண்டும்?

பதில்: இலங்கைக்கு சமஷ்டி அமைப்பை 1926 ஆம் ஆண்டே எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க முன்வைத்தார். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் மலையகத்தின் சிங்களப் பிரதிநிதிகள் சமஷ்டி அமைப்பு வேண்டுமெனக் கூறினர். 1948 ஆம் ஆண்டு செல்வநாயகம் இவ்வமைப்பை முன்வைத்தார். இவ்வமைப்பு அன்றே இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்தால் இப்பிரச்சினை இன்று உருவாகியிருக்காது.

ஆனால், சிறுபான்மையினரை மிதிக்கும் வகையில் அன்றைய மத்திய அரசுகள் செயற்பட்டதனால் இப்பிரச்சினை உக்கிரமடைந்தது. இதன் மூலம் சிங்கள ஆதிக்கம் வளர்ந்தது.

இதன் காரணமாக, இருபத்தைந்து வருடம் இலங்கையில் சிவில் யுத்தம் நிகழ்ந்தது. இவ்வதிகாரப் பிரச்சினையினால் அனைத்து இனத்தவரும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் உட்பட பல பிரச்சினைகளில் நெருக்கடிகளை அனுபவித்தனர். இதனால், சிங்கள ஆதிக்கம் தோல்வியடையும் நிலை எதிர்காலத்தில் உருவாகும்.

அதனால், விடுதலைப்புலிகள் சமஷ்டி அமைப்புக்கு இணங்கியுள்ளனர். வேறு அரசிற்கான முனைப்பின்றி சமஷ்டி அமைப்பிற்கு பிரவேசித்துள்ளனர். இதனை அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

ஆனால், எவ்வாறான சமஷ்டி அமைப்பு இலங்கைக்கு அவசியம் என ஆராய வேண்டும்.

இதனை ஆராய்வதற்காக இரு தரப்பின் பிரதிநிதிகளும் உலகில் சமஷ்டி அமைப்பு நிலவும் நாடுகளுக்குச் சென்று ஆராய்ந்து வருகின்றனர். புதிய

யாப்பொன்றை அமைப்பதற்கு வழி நடத்தும் கோட்பாடுகள் (Guiding Principles) அவசியம்.

இதன்போது ஏற்படுத்தப்படும் அதிகாரப் பகிர்வுகள் சகல இனங்களுக்கிடையில் சரி சமமாக பகிரப்பட வேண்டும்.

விசேடமாக வடக்கு, கிழக்கின் சிறுபான்மையினராக வாழும் சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்களினதும் சாதாரணமான பிரதிநிதித்துவம் தேவை.

மலையகத்தில் தமிழ் பேசும் தமிழ் மக்களது பிரச்சினையும் சாதாரணமாக தீர்ப்பதற்கு பிரிவொன்று அவசியம் எனவும் நான் நினைக்கின்றேன்.

வாழ்க்கைச் சரிதம்

கலாநிதி.குமார் ரூபசிங்க

அறிவின் தேடல், உண்மையின் தாகம் என்ற இரு அச்சுகளைச் சுற்றியே கலாநிதி.குமார் ரூபசிங்க அவர்களின் வாழ்க்கைப் பணி சுழலுகின்றது. மனிதனின் பெரும் நெருக்கடிகளுக்கு அவர் தளராதது, தன்னலமில்லாது விடை காணத் தேடும் முயற்சிகளைத் தனது தளிர் இளம் பருவமான பதினாறு வயதிலேயே ஆரம்பித்தார்.

இந்தத் துளிர் விட்டு வளர்ந்த அவாவே அந்த இளம் வயதில் உலகு எங்கும் அவரைக் கூட்டிச் சென்று ஐரோப்பாவில் எட்டு வருடங்கள் அவரைத் தத்துவம் கற்க வைத்தது. அக்காலப் பகுதியில் இவருக்கு வழிகாட்டியாகவும் சிறந்த ஆசானாகவும் விளங்கியவர் ஹங்கேரிய நாட்டுத் தத்துவஞானி ஒருவர். தத்துவம் பற்றிய இவரின் கருத்தாழமிக்க, அறிவுபூர்வமான போதனைகளும் கருத்துக்களும் இளம் ரூபசிங்கவின் மனதில் மேலைத்தேய, இந்திய தத்துவம் பற்றிய சிறந்த அடித்தளத்தை இட்டது. மிக இளம் வயதில் மேலைத்தேய நாகரிகத்தில் வாழ வேண்டி ஏற்பட்டதால், தனது சொந்த இலங்கைக் கலாசாரத்திற்குப் பாரபட்சம் காட்ட வேண்டியிருந்தது. இரண்டு வெவ்வேறு கலாசாரங்களின் பின்புலங்களை தெளிவாகக் கற்றுக் கொண்டமையால், தனது சொந்த தாய் நாட்டில் நிலவும் குறைபாடுகளை அப்படியே தெளிவாக அவரால் இனங்காணக் கூடியதாயிருந்தது.

இதேவேளை, இவர் தொடர்ந்தும் தன்னுடைய கல்வி வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தினார். லண்டன் பொருளாதாரப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்து பட்டம் பெற்றார். பின் லண்டன் சிற்றி யுனிவேர்சிட்டியில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். சிறிது காலம் செல்ல, கொழும்பிலுள்ள அக்ரேரியன் றிசேர்ச் அன் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியாற்றினார்(1971- 1973). அதனைத் தொடர்ந்து தேசிய இளைஞர் சேவைகள் சபையின் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ரூபசிங்கவின் இயற்கையான ஆழமான கரிசனங்களில் ஒன்று மனித கௌரவம் தொடர்பானது. இவருடைய நெருங்கிய தமிழ் நண்பரும் அவருடைய குடும்பத்தவரும் இலங்கையில் 1958ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்தில் கொடுரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டதை அவர் நேரில் கண்டார். இந்த அனுபவம் தனது முழு வாழ்க்கைப் பாதையையுமே மாற்றும் என்று அவர் அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை. தத்துவ சிந்தனைகளில் ஊறிப்போயிருந்த அவரது மனம் நாட்டின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த சிறுபான்மை மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட அநீதியையும் பாரபட்சத்தையும் கண்டு குமுறத்தொடங்கியது.

சமாதானத்தை விரும்பும் புரட்சிவாதி

1973-1977 காலப்பகுதியில் கலாநிதி.ரூபசிங்க அவர்கள் ஜனவேகய, ஜனவேகயம் ஆகிய இரண்டு வாரப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார். இரண்டும் இலங்கையில்

மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்குத் தேவையான சமூக இயக்கத்தை உள்ளடக்கியிருந்தன. ஜனவேகய சமூக இயக்கம் நாடு முழுவதும் பரவி நன்கு பிரபல்யம் அடைந்திருந்தது. கிளர்ச்சி ஒன்று கைவிடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த 20,000 அரசியல் கைதிகளைப் பார்வையிடுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட விஜயம் அக்காலத்தில் ஒரு தனித்துவமான சாதனையாக விளங்கியது. இறுதியில், ஜனவேகயவின் முயற்சிகள் மூலமாக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட முக்கிய புள்ளிகள் தவிர்ந்த ஏனையவர்களின் விடுதலைக்குப் பிரதம மந்திரி உத்தரவிட்டார்.

ஜனவேகம் எனும் தமிழ் வாரப் பத்திரிகை ஊடாக வடக்கில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் மனங்களைத் தொட்டார். தமிழ் இளைஞர்களின் ஆழமாக வேர்விட்ட துயரங்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். அவருடைய புகழைப் பாடுவதற்காக அன்றி ஜனவேகம் அவர்களுடைய உரிமைக்காக அவர்களைத் தூண்டியதுடன், வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்காக அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்காகவும் அழைப்பு விடுத்தது. இந்தத் தூண்டுதலின் விளைவாகப் பெறப்பட்ட நன்மை ஒன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம். வடக்கில் வாழும் மக்களின் துயரைத் தீர்ப்பதற்கும், இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளைக் கையாளுவதற்கும் சரியானதொரு கொள்கை வகுக்கப்படாவிட்டால் சிவில் யுத்தமே இறுதியில் வெடிக்கும் என்று வாரப் பத்திரிகை அப்போதே எதிர்வு கூறியிருந்தது.

சகவாழ்வு மன்றம் (FCE)

அதன் பின்னர் இடம்பெற்ற சிறிய அதிசயம், கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க தற்போது சகவாழ்வு மன்றத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளராக உள்ளார். சமாதானம், மனிதப் பாதுகாப்பு, மோதல் தீர்வும் அபிவிருத்தியும் போன்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்தி வரும் இந்த மனிதநேய நிறுவனம் இவரின் சிந்தனையில் உதித்த குழந்தை எனலாம். கடந்த காலங்களில் ஆழமான பிரிவினைக் கொண்ட சமூகங்களில் தன்னுடைய பல்துறை சார்ந்த புலமை, கொள்கைக் கண்ணோட்டம், செய்முறை அறிவு ஆகியவற்றின் மூலம் மேற்கொண்ட மத்தியஸ்த மோதல் தீர்வு முயற்சிகளுக்காகப் புகழ் பெற்றிருந்தார். இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவிய வன்முறை சூழலைத் தணித்து மனிதப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதில் நிறுவனம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றி அடைந்துள்ளன.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள சமூகங்களுக்கு இடையில் பிணக்கைத் தீர்ப்பதற்கும், சகவாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் FCE ஒரு பணிச் சட்டகத்தை வரைந்திருந்தது. 45,000 குடும்பங்களுக்கு காணிப் பதிவை வழங்குவதற்கு முஸ்லிம் உரிமை நிறுவனத்திற்கு உதவி செய்ததன் மூலம் வடக்கு கிழக்கில் நிலவிய காணிப் பிரச்சினையில் குறிப்பிடத் தக்க தாக்கம் செலுத்தியிருந்தது. அத்துடன், காணியை மீள் வழங்குவதற்கும் அனைத்து சமூகங்களினதும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் ஒரு பொறிமுறையைத் தற்போது முன்னெடுத்து வருகின்றது.

சனாமி அனர்த்தம் இடம்பெற்றதைத் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டோரை மீட்பதிலும் அவர்களுக்கு தற்காலிக முகாம்களை அமைத்துக் கொடுப்பதிலும் FCE ஈடுபட்டது.

இன்று, 200க்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுடன் மன்னார், புத்தளம், நுவரெலியா மற்றும் கொழும்பு நகரின் சேரிப்புறம் போன்ற பகுதிகளில் தனது செயற்பாட்டை விரிவு படுத்தியுள்ளது. தற்பொழுது சகவாழ்வுக்கான நிலையம் ஒன்றைக் கட்டுவதில் ஈடுபட்டுள்ளது. இது இலங்கையில் நிலவும் வன்முறையினதும் போரினதும் போலித் தன்மையை வெளிப்படுத்தும்.

அறிவின் தேடல்

FCE யின் தலைவர் என்ற தனது ஆளுமையின் கீழ் இலங்கையின் சமாதான முயற்சிகளில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கொள்கை அடிப்படையிலான ஆதரவை கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சிகள், கலந்துரையாடல்கள், தொலைக்காட்சி கருத்துப் பகிர்வு நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றினூடாக வழங்கி வந்தார். சிக்கலான விடயங்கள் பற்றிய பொது விவாதங்களில் பங்கு பற்றுவதன் மூலம் பிரதான தீர்மானம் மேற்கொள்பவர்கள், நலன் பங்காளர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுடன் தனது அறிவையும் நுட்பத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டார்.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கைக்கு மீண்டும் திரும்பி வந்த காலம் முதல் இவர் முன்னெடுத்துவரும் போருக்கு எதிரான தேசிய முன்னணி (NAWF) இலங்கையின் பல மாவட்டங்களில் செயற்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போருக்கு சமாதான சமரச வழியில் தீர்வு காணுவதை வலியுறுத்தி பொது ஆர்ப்பாட்டங்கள், விழிப்புப் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இவருடைய தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகள் அளப்பெரியவையாக இருக்கும் அதேபட்சத்தில், கலாநிதி, ரூபசிங்கவுக்கு அவருடைய சமாதானம் நோக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பாக அரசியல் வட்டத்திலிருந்தும் அதற்கு வெளியேயும் பல விமர்சனங்கள் எழுந்து வருகின்றன.

இத்தகைய தனிநபர்களுடனும், குழுக்களுடனும் பகிரங்கக் கலந்துரையாடல்களை இவர் ஊக்குவித்தார். வெளிப்படைத் தன்மையும் கலந்துரையாடல்களுமே இவ்விடயத்தில் தேசிய இணக்கப்பாடு ஒன்றை அடைவதற்கு வழிவகுக்கும் என்று அவர் நம்பினார்.

இவருடைய பெறுமதிமிக்க பங்களிப்புகளில் ஒன்று, இவர் முன்வைத்த கொள்கை சார் கோட்பாடுகள் ஆகும். இவை அனைத்தும் முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் மோதல் தீர்வுகளை முன்னகர்த்தல், நீடித்துச் செல்லும் உள்ளக மோதல் நிலைமைகளில் மத்தியஸ்தத்தில் மூன்றாம் தரப்பினரின் பங்கு, உள்நாட்டுப் போர்களுக்கு பல தடங்களில் தீர்வுகளைக் காணல் போன்றவற்றில் பிரதிபலித்தன. இவர் உருவாக்கிய பரிந்துரை வழங்கும் திட்டமானது, முன்னெச்சரிக்கை, முன் நடவடிக்கை, உள்நாட்டுப் போர்களில் கூட்டமைப்புகளை உருவாக்கி சுமைகளைப் பகிர்ந்தல் போன்றவற்றில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தையும் சர்வதேச நிறுவனங்களையும் ஊக்கப்படுத்துவதற்காக அமைந்தது.

கொள்கை மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதில் இவரின் பணிகளில் ஒரு அங்கமாக முன்னெச்சரிக்கைத் திட்டங்கள் தொடர்பாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம், O.A.U ஆகியவற்றுடன் இணைந்து கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்வதற்கும் கொள்கை நடைமுறைகளை உருவாக்குவதற்கும் இவர் பங்களிப்பு செய்திருந்தார். மேலும், பிரித்தானியா, கனடா, நோர்வே, சுவீடன், பின்லாந்து, டென்மார்க், ஜேர்மனி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் இடம்பெறும் விவாதங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கு முன்வந்தார். இவருடைய முயற்சிகள் ஜப்பானில் முற்காப்பு ராஜதந்திர நிலையத்தின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாய் அமைந்தன.

சர்வதேச மட்டத்தில் அடைந்த சாதனைகள்

1992-1998 வரை கலாநிதி.ரூபசிங்க அவர்கள் லண்டனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கும், வன்முறைமிக்க உள்நாட்டு மோதல்களைத் தடுப்பதிலும், தணிப்பதிலும் ஈடுபடும் இன்றநஷனல் அலேட் (IA) எனப்படும் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தில் செயலாளர் நாயகமாகப் பணிபுரிந்தார். உலகப் புகழ் பெற்ற மனித உரிமைகள் ஆர்வலரும், நோபல் பரிசு பெற்றவருமான மார்ட்டின் எனால்சிங்கு அடுத்ததாக இவர் பதவி வகித்தார். இவருடைய பதவிக் காலத்தின்போது, கலாநிதி. ரூபசிங்க அவர்கள், ஆயர் டெஸ்மண்ட் டூட்டு, நோபல் பரிசு பெற்ற பிரபலங்கள், மற்றும் உலகின் மனித உரிமைகள் சமூகத்தில் பெருமை மிக்க தலைவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் IA பணிப்பாளர் சபையில் ஒரு அங்கத்தவராக இருந்தார்.

கலாநிதி.ரூபசிங்க அவர்களின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ், இன்றநஷனல் அலேட் உலகின் மிகப் பெரும் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் ஒன்றாக வளர்ச்சி கண்டது. இதன் வருடாந்த செலவினம் கிட்டத்தட்ட 5மில்லியன் பவுண்ட்ஸ்களாக விளங்கியது. 80 ஊழியர்களையும் 15க்கு மேற்பட்ட மோதல் நிலவும் நாடுகளில் கள பணித்திட்டங் களையும் மேற்கொண்டு வந்தது. இவர் தனது ஆற்றல்களை உள்ளூர் நிறுவனங்களின் ஆற்றல்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பயன்படுத்தினார். மோதல் நிலவும் பிரதே சங்களில் இருந்த 50க்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களுடன் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டார்.

இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ், பிஜி, சியாராலியோன், புருண்டி, ருவாண்டா, காக்கசஸ் பிராந்தியம், ரஷ்ய சம்மேளனம் போன்ற நாடுகளில் மத்தியஸ்தம் மற்றும் மோதல் தீர்வு முயற்சிகளில் இன்றநஷனல் அலேட் ஈடுபட்டு வருகின்றது. சியாராலியோனில் இடம்பெற்ற மோதல்களுக்கு IA மிகவும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியிருந் ததுடன், ஐவரி கோஸ்டின் வெளிநாட்டு அமைச்சர், ஐ.நா, OAU மற்றும் பொதுநலவாய நாடுகள் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து மத்தியஸ்த முயற்சிகளில் பங்குபற்றியது. இவர்களுடைய முயற்சிகள் அபிஜன் ஒப்பந்தத்தைப் பெற்றுத் தந்தது. லைபீரியாவில் ஜனாதிபதி கார்ட்டரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க லைபீரியாவின் தற்போதைய தலைவர் சார்ள்ஸ் டெய்லருக்கும் நைஜீரியாவின் தலைவர் அபாச்சாவுக்கும் இடையில் பேச்சுவார்த்தைகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இலங்கையில், அங்கு நிலவும் மோதல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக பல இணை முயற்சிகளை IA மேற்கொண்டிருந்தது. மோதலில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள அனைத்து தரப்பினருக்கும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்தியிருந்தது. அதைவிட வட அயர்லாந்து, தென்னாபிரிக்கா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த 20 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்க ஒரு கருத்தமர்வு நடாத்தப்பட்டது.

காக்கசஸ் தீவில் முன்னர் பதவி வகித்த தேசிய இனங்களுக்கான அமைச்சரும், ரஷ்ய விஞ்ஞானக் கற்கைகள் நிறுவனத்தின் இனக்குழுமவியல் நிறுவகத்தின் பணிப்பாளருமான பேராசிரியர் வலேரி டிஷ்கோவ் அவர்களுடன் இணைந்து ரஷ்ய சம்மேளனத்தில் முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் முன்மீளளிப்பு செய்தல் என்பவற்றில் ஒரு வலையமைப்பை விரிவுபடுத்துவதற்கு ஒரு திட்டத்தை முன்னெடுத்திருந்தார். அத்துடன், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் மோதல் தீவிரமும் பிரஜைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வலையமைப்பு ஒன்றையும் உருவாக்கியிருந்தார். செச்சினியா மற்றும் டகஸ்தான் உள்ளடங்கலாக முன்னாள் சோவியத் யூனியனில் இடம்பெற்ற பல மோதல்களில் இடையீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு இன்ரநஷனல் அலேர்ட்டிற்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

பிஜியில், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக இருதரப்பையும் சார்ந்த தீர்மானம் மேற்கொள்பவர்களுடன் பல பயிற்சிப்பட்டறைகளை IA நடாத்தியிருந்தது.

ஐக்கியநாடுகளின் சமூக அபிவிருத்திக்கான ஆராய்ச்சி நிறுவகத்தின் (UNRISD) பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராக போரில் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கான கருத்திட்டங்களில் கலாநிதி.ரூபசிங்க பணியாற்றினார்.

தொழில்சார் சாதனைகள்

இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறை பேராசிரியராக சிறப்புறப் பணியாற்றிய (1977-1981) பிற்பாடு நோர்வே, ஒஸ்லோவின் சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி நிறுவகத்தில் (PRIO) ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியாற்றுவதற்கு 1982ம் ஆண்டில் இவருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இந்நிலையில், இலங்கையில் இனங்களுக்கி டையிலான பிளவுகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. 1977ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், தமிழர்களுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான உறவு விரிசலடையத் தொடங்கியது. இந்தப் பின்னணியில் நெருக்கடிகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று தானே தன்னை முழுமையாக அந்நோக்கத்திற்கு அர்ப்பணித்தார். மேலும் அழிவுகள் இடம்பெறுவதைத் தடுக்கக்கூடிய வழிவகைகள் பற்றியும் அவர் கற்றறிந்தார். இவரின் இந்த அவாவே மோதலைத் தவிர்ப்பதற்காக முன்னெச்சரிக்கை நடைமுறைக்காகப் பரிந்துரை செய்வதற்கு அவரை இட்டுச் சென்றது.

இதன் பின்னர் அவர், இன மோதல் மற்றும் மோதல் தீர்வு தொடர்பான PRIO நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு உதவிப் பணிப்பாளராகவும், பணிப்பாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இவருடைய இந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு

வருகின்றது. எதிர்காலத்தில் உருவாக்கக்கூடிய இன மற்றும் தேசிய மோதல்களையிட்டு சர்வதேச சமூகத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுக்கக்கூடிய திட்டங்களாக இவை உள்ளன. உள்ளக மோதல்கள், முன்னெச் சரிக்கை மற்றும் மோதல் தவிர்ப்பு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதற்கான முக்கியத்துவம் பற்றி சர்வதேச சமூகத்துடனான விவாதங்களிலும் இது கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

இக் காலத்தின்போது, கலாநிதி.ருபசிங்க அவர்கள் டோக்கியோவில் அமைந்துள்ள ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆட்சியும் மோதல் தீர்வும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு இணைப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் இரண்டு தொகுதிகளைத் தொகுத்து அடையாள மோதல் பற்றி பல தனிக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்திருந்தார். சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி ஒன்றியத்தின் (IPRA) உள்ளக மோதல் தொடர்பான ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். தன்னுடைய பதவிக்காலத்தின் முடிவில் ‘முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் மோதல் தீர்வு’ தொடர்பாக நான்கு தொகுதிகளைக் கொண்ட நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.

இவருடைய கல்விப் புலமைகளுக்கு அப்பால், மனித உரிமைகள் தொடர்பாகவும் சமாதானம் தொடர்பாகவும் புதிய நிறுவனங்களையும் வலையமைப்புகளையும் கட்டியெழுப்புவதற்கு இவர் பங்களிப்பு செய்திருந்தார். இவர், HURIDOCS தலைவராகவும் பதவி வகித்திருந்தார். IA யின் செயலாளர் நாயகப் பதவிக்கு மேலாக யப்பானின் சசக்காவா சமாதான மன்றத்தின் கலாசார மற்றும் இனத்துவம் தொடர்பான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் தலைவராகவும் இவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்தத் திட்டம் கலாசாரம் மற்றும் அடையாளங்கள் பற்றி ஐந்துக்கு மேற்பட்ட தொகுதிகளை வெளியிடவுள்ளது.

வன்முறை நிறைந்த மோதல்கள், படுகொலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு கொள்கை வழிகாட்டிகளையும், செய்முறை நடவடிக்கைகளையும் உருவாக்குவதில் இவர் நெருங்கிப் பணியாற்றியவர். இந்தச் சூழமைவில், முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் முன் நடவடிக்கை (FEWER) தொடர்பான மன்றின் தலைவராக இவர் இருந்தார். தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் இத்திட்டம், சர்வதேச முன்னெச்சரிக்கை முன் நடவடிக்கை தொடர்பான வலையமைப்பை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்ட சர்வதேச சமரச வலைய மைப்பின் சபை உறுப்பினராகவும் கலாநிதி.ருபசிங்க அவர்கள் பணியாற்றி யிருந்தார். ஜனாதிபதி கார்ட்டர் தலைமை வகித்த இந்தத் திட்டத்தில் அவரின் சமாதான முன்னெடுப்புகளுக்கு ஆலோசகராக செயற்பட்டார்.

மேலும், ஜனாதிபதி கோர்பச்சேவ் தலைமை தாங்கிய அமெரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்ட உலக மன்றின் உலகமயமாக்கல் ஆணைக்குழுவின் சபை உறுப்பினராகவும் ஆணையாளராகவும் செயற்பட்டிருந்தார்.

தனிப்பட்ட குறிப்பு

புகழ்பெற்ற முன்னணி அமைப்புக்களில் பணியாற்றிய அனுபவமும் பல மேலைத் தேய நாடுகளில் பெற்ற அனுபவமும் ஒருங்கே கொண்ட இவர், தன்னுடைய பெறுமதியான அனுபவங்கள், படிப்பினைகள் அனைத்தையும் தாய்நாட்டின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அவாவினால் தாய் நாடு நோக்கி இறுதிப் பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

கலாநிதி.ரூபசிங்க அவர்கள் திருமணம் முடித்து இரண்டு மகள்களுக்குத் தந்தையாக உள்ளார். அனைவரினது மனிதஉரிமையும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மேற்கொள்ளும் அயராத முயற்சியே இவரின் பலம் வாய்ந்த ஆளுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். சிறுபான்மையினர் அனைவரும் சமமாக மதிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகவும், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக அதிகாரங்கள் பகிரப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றார்.

வெளியீடுகள்

கலாநிதி.குமார் ரூபசிங்க 40க்கு மேற்பட்ட நூல்களைத் தொகுத்தும் எழுதியும் வெளியிட்டுள்ளார். 200க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை கல்வி சார் சஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளார். இவருடைய ஆக்கங்கள் சிலவற்றில் 'சிவில் போரும் சிவில் சமாதானமும்'- செட் பதிப்பு, 'மோதல் நிலைமாற்றம்'- மக்மில்ன் வெளியீடு, 'முன்னெச்சரிக்கை முன்மீளளிப்பு' போன்ற பிரபல நூல்களும் அடங்கும். இவரின் சேகரிக்கப்பட்ட தொகுப்புகளை வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

1-03-03
1-03-03
1-03-03
1-03-03
1-03-03

சிறுவர் உரிமைகளும் மனித உரிமைகளாகும்

கல்வியின் நோக்கங்கள்

ஒரு பிள்ளை கல்வி கற்பதன் நோக்கம் அதன் ஆளுமை, திறன்கள், உடல் மற்றும் உள வகையான ஆற்றல்கள் என்பன முற்றுமுழுதாய் விருத்தியடையச் செய்தலாகும். அத்துடன் சுதந்திரமான சமுதாயத்திலே அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கும் தம் சொந்தக் கலாசார, தேசிய விழுமியங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களின் விழுமியங்களுக்கும் மதிப்பளித்து பொறுப்புடனும், சமாதானமாகவும் வாழ்வதற்கு அவர்களைத் தயாரித்தலும் வேண்டும்.

மேற்படி நிகழ்வு திட்டத்தின் கீழ் வாசகசாலை முறைமையை உட்குவிக்குமுகமாக சகவாழ்வு மன்றத்தினால் கீழ்க்கண்ட அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டது

FCE

FOUNDATION FOR CO-EXISTENCE
25/5, PARK ROAD,
NUWARA ELIYA.

FCE

Foundation For Co-Existence
District Office
No. 25/5 Park Road
Nuwara Eliya

கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க

இலங்கையின், சமாதானம், பாதுகாப்பு மற்றும் சகவாழ்வுக் கான மன்றத்தின் தலைவராக கலாநிதி குமார் ரூபசிங்க இருக்கிறார். இன்ரர்நேஷனல் அலேட்டின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகமாக இருந்த குமார் ரூபசிங்க முரண் பாட்டு தவிர்ப்பு என்ற கோட்பாட்டை மேம்படுத்துவதில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவரது காலப்பகுதியில் இன்ரர்நேஷனல் அலேட்டானது முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வில் ஈடுபட்டிருந்த துடன் 15 நாடுகளில் மத்தியஸ்த பணியை மேற்கொண்டிருந்தது. இதற்கு முன்னர் ஒஸ்லோவின் சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் (PRIO) பிரதிப் பணிப்பாளராக பொறுப்பு வகித்தார். இவர் தனது 20 ஆண்டுகால பணிக்காலத்தில் முன்கூட்டிய எச்சரிக்கை மற்றும் முன்கூட்டிய நடவடிக்கைக்கான அமைப்பின் (FEWER) தலைவராகவும், மனித உரிமைகள் தகவல் ஆவணப்படுத்துகை தகவல் பரிமாற்ற தலைவராகவும், HURIDOCS இன்ரர்நேஷனலின் உள்ளக முரண்பாடுகளுக்கான ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுகள் தொடர்பிலான ஐக்கிய நாடுகள் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் இணைப்பாளராகவும் பொறுப்புகளை வகித்திருக்கின்றார். முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வு தொடர்பில் இவர் ஏராளமான புத்தகங்களை எழுதியும் தொகுத்தும் இருக்கிறார்.

ஐ.எஸ்.பி.என் : 978 - 955 -1358 -13 - 6

சகவாழ்வு மன்றம்

146/20, ஹவ்லொக் வீதி, கொழும்பு - 05, இலங்கை
தொ.பே. : +94 11 5345666 www.kumarrupesinghe.org